

R. 20977
ILLVSTRISSIMO, ET
SAPIENTISS. FLOREN.

PRINCIPI COSMO MEDICES,
LITERATORVM OMNIVM MECOENATI,
Mecœnati, M. Mantua, Bonauitua, Pata-
uinus Iurifcon. & Comes.

S. P. D.

LEONARDVS Nafius, vir opti-
mus, Illuftris. Princeps, qui tunc
literis hîc operam nauabat, fermè
annus iâ feptimus elafus efl, quo
Pifis Academiam inftaurare decre-
ueras, tuo iuffu, iuris prudentiæ profeffores, qui
illuc, docendi gratia, proficifcerentur perquire-
bat, è quorum numero, ego quoque minimus,
fui, ne dum requifitus, verum etiam honeftiffi-
mis conditionibus ab eo prouocatus, qui certè
nullum hominis amantiſſimi diligentiffimi que
officium prætermifit: at cùm Illuftris. Senatui
Veneto obſtrictus eſſem, nec poſſè duabus (quod
aiunt) fellis federe, Prouinciam mihi oblatam
ſubire honeſte recuſaui, non parum tamen læta-
tus, quòd à te, tam magno Principe, ſeu tuo no-
mine, idem Leonardus me accerfierit, & adeo
quidem, vt humanitatem hanc Regiam, munifi-
centiam, & liberalitatem, obliuiſci nunquàm po-
* 2 tuerim,

R. 20977

ILLVSTRISSIMO, ET
SAPIENTISS. FLOREN.
PRINCIPI COSMO MEDICES,
LITERATORVM OMNIVM MECOENATI,
Mecœnati, M. Mantua, Bonauitus, Pata-
uinus Iurifcon. & Comes.
S. P. D.

34
147

LEONARDVS Nafius, vir opti-
mus, Illuftris. Princeps, qui tunc
literis hîc operam nauabat, fermè
annus iâ feptimus elafus efl, quo
Pifis Academiam inftaurare decre-
ueras, tuo iuffu, iuris prudentiæ profefiores, qui
illuc, docendi gratia, proficifcerentur perquire-
bat, è quorum numero, ego quoque minimus,
fui, ne dum requifitus, verum etiam honeftiffi-
mis conditionibus ab eo prouocatus, qui certè
nullum hominis amantiſſimi diligentiffimi que
officium prætermifit: at cùm Illuftris. Senatui
Veneto obſtriçtus eſſem, nec poſſe duabus (quod
aiunt) fellis federe, Prouinciam mihi oblatam
ſubire honeſte recuſaui, non parum tamen læta-
tus, quòd à te, tam magno Principe, ſeu tuo no-
mine, idem Leonardus me accerſierit, & adeo
quidem, vt humanitatem hanc Regiam, munifi-
centiam, & liberalitatem, obliuifci nunquàm po-
tuerim,

* 2

tuërim. nunc optimo iure factum est, ne ingratu
 morerer, tanti officij munere cohonestatus,
 vt cum Dialogi aliquot, locique iuris commu-
 nes, essent à nobis vulgandi, quos in suburbano,
 æstate proxima, cum amicis habuimus, & con-
 scripsimus, tibi etiam consecrentur. quos libros,
 qualescunque sint, si ea humanitate, qua me ip-
 sum ante hac deuinxisti, exceperis, efficies in
 dies, vt reliquum vitæ meæ tempus totum quan-
 tum literis, quantum studijs consequi po-
 tero, sim ad te Princeps excellentissi-
 me, tuoque maximo nomini de-
 laturus, quod vt facias, te
 etiam, atque etiam
 rogo, oro, &
 obtestor. Vale.

* *

*

A D L E C T O R E M .

COMMENTARIA seu (ut uulgo aiunt) repetitio-
 nes in ordinarias partes, quæ matutinis horis explican-
 tur, iam diu edidit Mantua lector optime.

Collectaneorum lib. sex.

Consiliorum uolumen.

Apophtegmata iuris, septingenta.

Problematum lib. quatuor.

Tractatus de priuilegijs militaribus.

De libertatis, liberationis, & pupilli fauoribus.

De legitima filiorum qualis & quantitas sit.

De maiore. i. 4. annorum efficaciter obligando.

De iure prothemiseos.

De locis topicis.

Centuriam item praxis Iudiciarie.

Scholia. in. l. precibus. C. de impube.

Suasoriam legis oppie ad compefcendos mulierum luxus.

Encomium sacerdotij.

Et quæstiones multiplices an in Rep. libera liceat tyran-
 num interficere.

De legatis ad Cæsarem destinatis.

De Iudice inquirente pro furto commisso.

De punitione rei alibi quam in loco delicti.

De testatore relinquirente dotem uxori.

De testatore iubente filijs ut hereditatem equaliter diui-
 dant.

Et de blasfemia denique.

Dialogum rursus de concilio.

Isagogemq; ad tollendos omnes argumentorum nodos.

A D

*

3

Et

Et obseruationum libros decem.

Scholia in.l.lecta.ff.si cer. peta.in.l.cum probatio,in.l.quotiens. §. qui dolo, & in.l.uerius.ff.de proba. nunc modo corollarium addit Dialogorum lib. septem, trium locorum communium, & tractatum ultimo loco sacri Palacij Apostolici, ac curiæ, quæ omnia si non despexeris maius hinc crede tibi paratur opus. Vale.

LIBER PRIMVS.

Ad.c.cum parati, de appella. Dialogus 1.

NVN C I V S

Ad.c.secundo, requiris, de appella. Dialogus 2.

V E R B A.

Ad.c.super his, de accusa. Dialogus 3.

C R I M E N.

Ad.c.maiores, de baptif. Dialogus 4.

V O L V N T A S.

Ad capitulum canonum statuta, de consti. Dialogus 5.

L E X.

Ad.c.translato, de consti. Dialogus 6.

C O N N E X A.

Ad capitulum cognoscentes, de constitu. Dialogus 7.

C V L P A.

Ad capitulum cum venerabilis, de consuet. Dialogus 8.

C O N S V E T V D O.

Ad capitulum cum dilectus, de consuetu. Dialogus 9.

S T A T V T V M.

Ad capitulum proposuit, de cõcess. præben. Dialogus 10.

P A P A.

Ad capitulum quam graui, de crimi. fal. Dialogus 11.

S T I L V S.

Ad capitulum ad falsariorum , de crimi. fals.

Dialogus 12.

FALSVM.

Ad.c. quod in dubijs, de consecra. eccle. vel alta.

Dialogus 13.

DIGNVM.

Ad capitulum non debet, de cōsangu. & affi. Dia-
logus 14.

VARIATIO.

Ad capitulum vestra, de cōhabi. cle. & mu. Dia-
logus 15.

NOTORIVM.

Ad.c. 2. de conuer. infide. Dialogus 16.

MATRIMONIUM.

Ad.c. gaudemus, de diuor. Dialogus 17.

NIHIL AD NOS.

Ad.c. 1. de delic. pue. Dialogus 18.

PVPILLVS.

Ad.c. afferte mihi gladium, de præsumptio. Dia-
logus 19.

PRAESVMPATIO.

Ad.c. Ofius, de elec. Dialogus 20.

VANA POPVLI VOX.

LIBER SECVNDVS.

Ad .c. significasti, de elec. Dialogus 21.

CHRISTIANCTIO.

Ad.c. innotuit, de elec. Dialogus 22.

PLENITVDO POTESTATIS.

Ad

Ad.c. venerabilem, de elec. Dialogus 23.

IMPERIVM.

Ad.c. cum inter, de excep. Dialogus 24.

EXCOMMVNICATVS.

Ad.c. cum haberet, de eo qui duxit in ma. quã pol-
per adulte. Dialogus 25.

SPVRIVS.

Ad capitulum ad nostram, de emptio. & vendi.
Dialogus 26.

FOENVS.

Ad.c. ex tenore, de fo. compe. Dialogus 27.

ALTARE.

Ad.c. dilecti, de iudi. Dialogus 28.

AEQVITAS.

Ad capitulum cum non ab homine, de iudi. Dia-
logus 29.

INCORRIGIBILIS.

Ad.c. ego enim, de iureiur. Dialogus 30.

ROMA.

Ad.c. venientes, de iureiu. Dialogus 31.

SVPRIOR.

Ad.c. petitio, de iureiu. Dialogus 32.

LOQVENS.

Ad.c. fi. de iure pat. Dialogus 33.

POENA.

Ad.c. fi. de insti. Dialogus 34.

DANS ACCIPIENS.

Ad capitulum contingit, de senten. excommu.
Dialogus 35.

NEMO SVI IPSIVS DOMINVS.

Ad

Ad.c.potuit,de loca. Dialogus 36.

EMPHYTEOSIS.

Ad.c.Raynucius,de testa. Dialogus 37.

QUARTA.

Ad.c.quanto,de magist. Dialogus 38.

DOCTOR.

Ad.c.1.de no.oper.nun. Dialogus 39.

IUS.

Ad.c.sententiam sanguinis, ne cle.vel mo. Dia-
logus 40.

ECCLESIA.

LIBER TERTIVS.

Ad .c.fi.ne præla.vi.fuas Dialogus 41.

PRAELATVS.

Ad.c.tuam,de ordi.cogni. Dialogus 42.

SPIRITVALIA.

Ad capitulum quia verisimile, de præsumptio.
Dialogus 43.

VERISIMILE.

Ad.c.fi.de præscrip. Dialogus 44.

MALAFIDES.

Ad.c.suam,de pœn. Dialogus 45.

POENA.

Ad.c.omnis vtriusque sexus, de pœn.& re. Dia-
logus 46.

VINVM OLEVVM.

Ad.c.illo vos,de pigno. Dialogus 47.

CONTRACTVS.

Ad

Ad.c.tanta,qui filij sint legi. Dialogus 48.

MATRIMONII VIS.

Ad capitulum per venerabilem, qui filij sint legi.
Dialogus 49.

REX FRANCIAE.

Ad.c.in præsentia,de renun. Dialogus 50.

IVDIX.

Ad.c.Pifanis,de restitu.spo. Dialogus 51.

LIBELLVS.

Ad.c.lator,de reiudi. Dialogus 52.

TVRPITVDO.

Ad.c.mulieres,de sen.excom. Dialogus 53.

MANDANS.

Ad.c.iuuenis,de sponfa. Dialogus 54.

VIA TVTICR ELIGENDA.

Ad.c.non fatis,de simo. Dialogus 55.

DOS PRO MONASTERII INGRESSV.

Ad.c.certificari,de sepultu. Dialogus 56.

PROVINCIA.

Ad.c.quod ad consultationem, de re iudica. Dia-
logus 57.

SENTENTIA.

Ad.c.inter corporalia, de translatio. præla. Dia-
logus 58.

SPONSVS ECCLESIAE.

Ad.c.cum tu,de testi. Dialogus 59.

TESTIS.

Ad.c.cum esses, de testa. Dialogus 61.

SOLEMNITAS.

LIBER

LIBER QVARTVS.

Ad capitulum clericus, de vita & honesta. cleri.
Dialogus 61.

COMA.

Ad.c.forus, de verbo. signifi. Dialogus 62.

IVDEX.

Ad capitulum intelligentia, de verbo. signi. Dia-
logus 63.

INTENTIO.

Ad.c.2.de arbi.in.6. Dialogus 64.

VNAQVAEQVE IN SVO FORO.

Ad clemen.appellanti, de appella. Dialogus 65.

ALLEGATIO NECESSARIA.

Ad.c.2.de confue.in.6. Dialogus 66.

TRIBVNAL.

Ad.c.1.de constitu.in.6. Dialogus 67.

PAPA OMNIA.

Ad.c.1.de cenfi.in.6. Dialogus 68.

SCRIPTVRA.

Ad clementi.ne Romani. de electio. in 6. Dia-
logus. 69.

INFERIOR.

Ad clem.1. de elec. Dialogus. 70.

EXTENSIO.

Ad capitulum cum expediat, de elec. in.6. Dia-
logus 71.

CONCORDIA.

Ad.c.quam fit, de elec.in.6. Dialogus 72.

EXPERIENTIA.

Ad

Ad clem.1.de fo.compe. Dialogus 73.

ALIQVA.

Ad.c.2.de fi.presbyte.in.6. Dialogus 74.

DISPENSATIO.

Ad.c.Romana.5.contrahentes, de fo.competen. in
6. Dialogus 75.

FORVS.

Ad.c.pro humani, quod est primum, de homi. in
6. Dialogus 76.

ASSASSINVS.

Ad clemen.dispendiosam, de iudi. Dialogus 77.

ORDO IVDICIARIVS.

Ad.c.fi annum, de iudi.in.6. Dialogus 78.

PATRIA POTESTAS.

Ad cle.1. de proba. Dialogus 79.

VERBA NARRATIVA.

Ad.c.quamuis, de pac.in.6. Dialogus 80.

PACTVM. SVCCSSIONIS.

LIBER QVINTVS.

Ad .c.fi Papa, de priuile.in.6. Dialogus 81.

VERBA OPERANTVR.

Ad.c.statutum, de præben.in.6. Dialogus 82.

FAVOR.

Ad.c. fi motu proprio, de præben. in.6. Dia-
logus 83.

MOTVS PROPRIVS.

Ad.c.degradatio, de pcen.in.6. Dialogus 84.

DEGRADATIO.

Ad

Ad.c. qui ad agendum, de procurato. in. 6. Dia-
logus 85.

PROCVRATOR.

Ad.c. 1. de præscrip. in. 6. Dialogus 86.

PRAESCRIPTIO.

Ad.c. 1. de rescrip. in. 6. Dialogus 87.

PROCESSVS.

Ad capitulum cum in multis, de rescriptis in. 6.
Dialogus 88.

INFINITAS.

Ad regulam semel malus, de regu. iur. in. 6. Dia-
logus 89.

MALVS.

Ad regulam generi per speciem, de regu. iur. in. 6.
Dialogus 90.

SPECIES.

Ad clemen. auditor, de rescrip. Dialogus 91.

CIRCVITVS.

Ad regulam quæ à iure, de regulis iuris in. 6. Dia-
logus 92.

SPECIALITAS.

Ad regulam accessorium, de regu. iu. in. 6. Dialo-
gus. 93.

ACCESSORIVM.

Ad regulam quod semel placuit, de regu. iu. in. 6.
Dialogus. 94.

MVTATIO VOLVNTATIS.

Ad regulam qui facit per alium, de regu. iu. in. 6.
Dialogus. 95.

SVBROGATVM.

Ad

Ad regulam vtile per inutile, de reg. iu. in. 6. Dia-
logus. 96.

V T I L E .

Ad cle. j. de seq. po. & fruc. Dialogus. 97.

I V R I S D I C T I O .

Ad cle. pastoralis, de re iudi. Dialogus. 98.

D E F E N S I O .

Ad.c. quanquam, de vsu. in. 6. Dialogus. 99.

V S V R A R I V S .

Ad.c. si pater, de testa. in. 6. Dialogus. 100.

S V B S T I T V T I O .

Laus Deo optimo
maximo.

Additus est.

De elocutione, siue de varijs loquendi modis,
apud Iurifcon. Dialogus. 101.

P. Plateola. Man.

Marci Mantui, Bonaviti, Patavini,

IVRISCONSULTI,
CAESAREI QVE COMITIS
*minimi colloquia, seu Dialogi c c. Iuris, nunc
primum in literatorum gratiam editi.*

GEORGIUS TRIVLCIVS. MAN.

Ad.cum parati, de ap.
Dialogus 1.

N V N C I V S.

G.T.

VBITAVI sæpe, humanissime
præceptor; an nuncio credatur de ci-
tatione à seipso facta, vt pote depo-
nenti in facto proprio, cui hac ratio-
ne credendum non esset. l. instrumenta
l. rationes. l. exemplo. C. de proba. l.
iuris iurandi. C. de testi.

MAN. Dubitare de singulis (vt aiunt) inutile non est, fili
charissime. l. nemo. C. de summa trin. & si. ca. immo Philo-
sophi cœperunt dubitantes admirari, quod testatur Ari-
sto. 3. Metaphy. Syllogismusque est. errare omnimodo tur-
pe, verum cum homo proclivis sit, ad errandum, de singu-
lis disputare optimum est, ne quid asserendo erremus tur-
piter. & maxime quando difficilis est, obscuraque res, quã
disputamus. & sunt nobis exemplo Pyrrhonij, qui de sin-
gulis dubitabant pariter; dummodo non sit de fide, quo-
niam is Hæreticus est. c. nos ad fidem. 96. dist. sed decisum
videtur, quod sic, in. c. cum parati, de ap. & in. c. proposui-
sti. 82. dist. & in. l. magis puto, in. §. ne tamen. ff. de reb. ep. §.
in. l. j. in. §. sanè. ff. de offi. præf. Vrb. Specu. in ti. de cita. in. §.
sequitur. Bar. in extrauagan. ad reprimen. in verbo per nunc-
cium, & in. l. palatinus. C. de colla. fun. fil. lib. 10.

MANT.

A

G.T.

G.T. Mirum est certe, fingamus enim esse nebulonem, aut Sycophantam quendam, eritne eidem tam facile credendum?

MAN. Non, hoc casu, quoniam intelligi plane debet de eo, qui officium suum solitus sit legaliter exercere, ut in d. locis legitur, & nouissime tradit Roma. confi. 497. diligenter. col. 2.

G.T. Sed ponamus ut discam quæ ignoro, si tibi molestus non sum, quod adhuc nuncius met sit ad aliquem destinatus, nec nunc de citatione amplius agatur, credetur ne eidem, sine literis?

MAN. Glo. aliàs in c. sciscitatus, de rescrip. sensit quod non tamen contrarium communiter tenetur, ut ibi Abb. testatur, & est verum, si tamen nuncius publicus sit. Et hinc est quod cum olim in antiqua. d. c. sciscitatus, diceretur literatorie, fuit. d. verbum abolitum, & ipsius loco appositum verbum canonicæ. & probatur in c. prudentiam, de offi. delega. ibi, per certum nuncium vel excusatorem literatorie destinatum.

G.T. Ergo cursori Papæ multo magis credetur.

MAN. Credetur utique, ut per d. iura concludunt D. de rota deci. 355. si executor, in fi. in nouis.

G.T. Verum adhuc dubito, quia Iudex non debet esse nimium credulus. & quia quis facile mentitur propter lucrum, eo maxime si de magno agatur præiudicio, ut per Bald. in d. l. magis puto, in §. in primis, & in §. illud.

MAN. Nihil est, quia si in officiali publico, iurato, & qui solitus sit ut supra suum officium legaliter exercere intellexerimus, omnia cessabunt, ut ibi, & not. in l. quædam, in §. numularios. ff. de eden. inquit etiam idem Bald. in l. fi. col. pen. C. de edic. di. Ad tol. quod creditur eis, licet vilissimi sint, quia vilia tractant. l. fi. ff. de iudi.

G.T. Sed ponamus quod sit contentio inter nuncium & tabellionem, cui magis credetur.

MAN. Tabellioni. l. is apud quem. C. de eden. l. in donationibus. C. de dona. disputat ad partes Cy. quem non refero, in l. si quis decurio, col. 2. C. ad legem Cor. de fal. & tandem in hoc residet, si maxime sit probata vitæ, & est argu. in l. legitimos. ff. de legi. tu. & in l. diui fratres. ff. de libe. cau.

G.T. Certe in vnaquaque persona hoc idem semper est pendendum, præsertim in ius.

MAN.

MAN. Et hoc est quod dicit, nec aliter intelligi debet. Gallia. in l. j. in §. eadem, col. 2. ff. de verb. ob.

G.T. Et si his, multo magis Iudici Legato & Cardinali. c. nobilissimus. 27. dif.

MAN. Verum est in his, quæ coram eis gesta sunt, ut per Archidia. in c. talia. 8. q. 3. in prin. & in nuncio, quod eidem creditur in pertinentibus ad eius officium, quodque pro eo præsumatur, ex quadam consuetudine, sicuti Sacerdoti, si dicat se citasse suum parrochianum firmat Gui. Papæ deci. 628. non debet, in prin.

G.T. Ergo non de iure, si de consuetudine. §. ex non scripto, Insti. de iu. na.

MAN. Respondeo, quod immo etiam iuris est, ut in locis supra allega. nouissime Alcia. in tracta. præsump. regu. 3. præsump. 14. Rom. in l. si publicanus, in §. j. in fin. ff. de publica. Imo in l. ex consensu, in §. cum qui, col. 7. ff. de ap. Pute. in tract. fundica. fol. 4. versu. fuit magna quaestio, col. j. & simile est iuris in sacerdote, qui etiam sic alteri potest stipulari in pertinentibus ad suum officium, non in alijs, secundum Angelum in l. j. in §. j. col. 2. ff. de iusti. & iu. & de nuncio ad huc Por. in §. item is cui, col. vlti. Insti. quib. mo. re con. ob. & Bald. in l. properandum, in §. & si quidem col. 2. C. de iudi. & in l. 2. in prin. C. de spor. & Fede. de Sen. confi. 142. Do mini, col. 2. & Alex. in l. à diuo Pio. in §. si super rebus, col. 6. ff. de re iudi. & ita tenendum est, licet idem dubitauerit, in l. qui bona, in §. qui damni, col. j. ff. de dam. infect. & ista tibi sufficiant.

Ad c. secundo requiris, de ap. Dialogus 2.

VERBA.

G.T. S C I O quod verba sunt signa eorum, quæ sunt in anima passionum note, quodque nemo præsumitur dixisse nisi quod prius mente agitauit. l. Labco. §. idem Tubero. ff. de sup. le. sed tamen humanissime præceptor affirmare non audeo, an debeant intentioni feruire, vel è contra, intentio verbis, quia dictum sæpissime video, cum in verbis non est difficultas, non est admittenda voluntatis quaestio, à verbis le-

A 2 gis

4 Dialogorum iuris, liber primus.

gis recedere non oportere, & quod in re dubia melius est verbis edicti seruire. l. ille aut ille. §. cum in verbis. ff. de leg. 3. l. non aliter. ff. eo. l. j. §. in re igitur dubia. ff. de exercito. ac.

MAN. Sine dubio amantissime fili, cū sit mens & intentio potior verbis, conuenit etiam, vt verba intentioni seruiant, nō ē contra, intentio verbis. l. quod per manus. ff. de iu. codi. c. quod in dubijs, de consecra. cc. vel alta. quamuis in locis supra alleg. verborum fiat mentio tantum, ex quo alibi etiam dicitur, quod verborum interpretatio nusquam tantum valet, vt melior sensu existat, in. l. 3. & ibi plene Iaf. C. de libe. prate.

G.T. Verum si placet, ratione proba.

MAN. Libentissime, quoniam ratio est legis anima, in que ratione consistit ipsius virtus. l. quod dictum. ff. de pac. l. adigere. l. §. quamuis. ff. de iu. pat. Bal. consi. 333. præmitto, col. 2. vol. 3. Dico igitur, probari sic, vt alibi declarauimus etiā, quod ea, quæ per se subsistunt, sunt potiora his, quæ pendebat alio, sed mens subsistit per se, & ab ea dependent verba. l. in conditionibus primū locum. ff. de condi. & de. c. intelligencia, de verbo. sig. ergo erit potior. Item quia quæ sunt familia melioribus, potiora sunt his quæ sunt familia de terioribus, at mens animæ similis est, verba vero corpori. c. sedulo. 38. dif. quod expressit etiam Pau. quando. 2. ad Cor. c. 3. dicit, Litera occidit, spiritus autem viuificat, anima est corpore dignior. l. sancimus. C. de sacro sanc. ecc. ergo. Et quia denique finis potior est his, quæ sunt ad finem, sed mēs est propter verba, non verba propter mentem. d. c. intelligencia, ergo. Et ad idem scias, quod est in summo capite cōstituta, tanquam Deus in cœlo, & cū in aliqua cogitatione est, cōmeat ad pectus, & quasi in secretum aliquod penetrare secedit, vt consilia tanquam ex thesauro recōditō eliciat ac proferat. quodque vox & nomen sonans est tanquam alueus, conducens verbum mentis, quæ est tanquam fons, dans virtutem verbo prolatō, & ipsum concipiens.

G.T. Viuæ sunt rationes certe.

MAN. Ergo conuenit, vt verba intentioni seruiant, non ē contra, intentio verbis, & ideo à verbis recedimus, quando de contraria mente disponentis constat. d. l. non aliter, vtrunque dictum Abb. in. c. nam concupiscentiam, col. j. de consitu. & in. c. ad audiētiam, col. 2. de deci. vbi comparat vt supra

M. Mantui Bonauiti Patauini. I. C.

pra mentem animæ, & verba corpori, Stepha. Fede. in tract. de int. iu. in. 3. membro, col. 10. Immo quod impropranda sunt etiam, vt seruiant menti testantis, iuxta doctrinam Bar. in. l. in ambiguo. ff. de reb. dub. Galliau. in. l. centurio, col. 57. ff. de vulga. & pup. sub.

G.T. Ni fallor, verba sunt quoque beati Grego. in moralib. MAN. Sunt vtique, & concordat etiā quod habetur in. c. Marchion. j. q. j. & in. l. scire leges. ff. de legi. pulchre Card. in clem. j. in. §. ceterum, in prin. de iureiu.

G.T. Sed ponamus, quod libellus præposterus sit, quia dicitur, peto aduersarium cōgi & cōdemnari, viciabiturne, quoniam verba sunt inordinata, & conuenit, consentaneumque est, vt prius condemnetur reus, postea cōdemnationem soluere compellatur?

MAN. Respondeo, quod non, quia verba intentioni seruiunt, & famulantur, non (vt diximus) ē contra. l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. Bal. in. l. edita, in. 2. lectu. col. 17. C. de eden. Et in simili, quod semper intentio scribentis est cōsideranda, tradit Abb. in. c. mandato, col. 2. de simo. Anchara. consi. 150. in quaestione, col. 2. pariter, quod intelligencia verborum ex causis assumenda est dicentis, idemque cōsi. 254. super primo, col. 2. Et quod verba etiam ad extraneum sensum sunt trahenda, vbi res aliter salua esse non potest, consi. 219. mirum, col. 2. & consi. 281. in auxilium, col. pe. & consi. 248. ad prædicta, col. 2. quod recipitur verbum secundum materiam de qua loquimur, & vt res in tuto sit. Et quod intentio semper præponenda est verbis & cortici, consi. præallega. 281. in auxilium, col. 3. Rom. ad regu. cōsi. 328. col. 4. pulchre Anchara. in repe. c. canonum statuta, col. 53. de cōst. & col. 148. Rota deci. 265. si collector, col. j. & deci. 289. licet, in nouis. et hoc est quod dicebat etiā, Bald. in. l. etiā, col. j. C. de iu. do. quod habito sensu, habemus finē, quodque habito fine, de modo, siue qualitate verborū, non curamus, non nihil Gui. Papæ consi. 135. consilium, col. 3. Bu. tigel. in rub. de verb. obli. col. 4. Deci. in rub. de proba. in. 3. filius Calde. consi. 8. an si legatus, de offi. lc. & consi. 10. an referuatio, de præbē. ad si. quod verborū intelligētia, ex causis, ex loco, tēpore, & persona, cōsideranda sūt. & quod oīno regulentur à mente, Scyfel. in. l. j. col. 6. ff. de offi. eius, not. in. l. non dubium. C. de legi. nec aliter intelligitur quod dicitur

6 tur in. l. fi. ff. qui pe. tu. ibi, Incidit quidem in verba constitutionis, sed sententia excusatur. Adde rursus, quod ob hoc
 7 Diodorus cognomento Hemos nullum verbum ambiguum esse uoluit, nec quenquam aliud dicere, quam quod dicere intelligit, & si unum dicam, aliud tu accipias, non ambiguum sed obicium sit. Immo quod calumniatoris officium esse videtur, verba & literas sequi, negligere autem uoluntatem, puerilisq; labor, si quis (author est Ci.) sit de verbis potius, quam de sententijs sollicitus. Dicebatque rursus Myson (Laer. teste) quod non ex verbis res, sed ex iebus verba inquirenda sunt, neque propter verba res perfici, sed reru gratia verba consumari. & L. i. sic, Ad summam rerum nostra
 8 ru pertinere arbitror (locus notus est tibi) ut cogitatis magis quid agendum, quam quid loquendum sit, quoniam facile erit explicatis consilijs accommodare rebus verba. multa
 9 Nath. in clem. saepe, in prin. col. 2. & 14. de verbo. signific. intelligendo semper verum hoc ipsum, dummodo mens elici possit. l. si alij. ff. de usufr. l. c. Bal. in. c. secundo requiris, de ap. & videtur clarius tex. ad idem, ubi Scyfel. plene, col. 2. in l. Gallus, in. §. quidam recte. ff. de libe. & posthum. & ista tibi sunt satis.

Ad. c. super his de accusa.

Dialogus 3.

CRIMEN.

G. T. NON facile percipio humanissime praceptor, quid sit agere de crimine ciuilitate & criminaliter, ut saepe dicere solent, quod & not. in. c. super his, de accu. et in. c. tua, de procu.
 MAN. Adde tex. in. l. qui nomine. ff. ad legem Cor. de fal. & in l. damus, & in. l. fi. C. co. & in. l. j. C. quando ci. ac. & in. l. praetor edixit, in. §. si dicatur, iuncta glo. ff. de iniur. & in. cap. j. de resti. in. 6. & in. §. in summa, Insti. de iniur. tradit Bar. in. l. infamem, col. 2. ff. de pub. iudi. & in. l. j. in princi. ff. ad legem Iuli. repe. & dic, quod ciuilitate agitur de re familiari, id est pecuniaria criminaliter ad vindictam. l. interdum, & ibi etiam Albe. ff. de pub. iudi. exempla que apertissima sunt in iuribus supra allega. Et nouissime in damno dato, puta seruo occiso, lege Aquilia ciuilitate agitur, criminaliter lege Cornelia de sic. l. inde Neratius, §. si dolo. ff. ad legem Aqi. Item in furto, actione furti criminaliter, & conditione furtiua ciuilitate.

liter. l. j. C. de fur. & rapina, vi bonorum raptorum ciuilitate, lege Iulia vero de vi criminaliter. l. 2. §. hoc edito, & ibi Bar. ff. de vi bo. rap. Item vnde vi ciuilitate, & lege Iulia de vi criminaliter. l. j. C. vnde vi. l. j. C. ad legem Iul. de vi. Item de tabulis exhibendis ciuilitate, criminaliter falsi. d. l. interdum, pra. allega. l. j. C. quando ciu. ac.
 G. T. Sed an eodem modo procedatur, scirem libenter.
 MAN. Respondeo, quod sic, quonia utroque casu sufficit pronunciare super facto, ita Bart. in. l. viro, in prin. ff. solu. mat.
 G. T. Ni fallor, hoc anno, aliqua etiam dixisti in. l. imperium: de iu. o. Iudi.
 MAN. Verum est, ea de re non ero longior, sed velim scias, non parum utilitatis esse, si agatur ciuilitate, quia poterit iuramentum deferri in supplementum probationis, alia non: l. si maritus, & ibi Barto. col. 2. ff. ad legem Iuli. de adul.
 G. T. Vnum tantum scire cupio, postea acquiescam, quid in crimine expilatae hereditatis, num idem sit, quid in alijs.
 MAN. Respondeo, licet sint opi. & aliqui velint quod non, quodque actio ciuilitate ex hoc crimine non detur, ut per glo. in. l. j. ff. de cri. expi. ha. tamen datur si non alia saltem in factum, & sic ciuilitate & criminaliter. d. casu etiam agi potest, & plenius not. in. l. fi. C. co. & quo ad glo. in. d. l. j. dico, quod ita etiam tenuit, ex quo opi. vltima est ab ipsa relata, iuxta not. in. l. qui filium, in. §. Sabinus. ff. ad Treb.
 Utilitas etiam est, quo ad rem nostram, quia si de crimine agatur ciuilitate, procurator admittitur, alias non. l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. & est praecise casus. d. c. tua, de procu.
 Vnum quoque haud praetermittentes, cum quo etiam finio, quod si de crimine agatur, cuiusque poena applicetur, semper agi dicitur criminaliter. l. lex Cornelia, in princi. & ibi not. ff. de iniur. d. c. tua, Gui. Papae confi. 130. nobilis. col. j.

Ad. c. maiores, de baptis.

Dialogus 4.

VOLUNTAS.

G. T. ID QVOD vulgo dicitur, quod voluntas praesumitur durare. l. fideicomissa. §. si rem. ff. de leg. 3. c. maiores, de baptis. estne humanissime MAN. generaliter verum?

MAN. Est utique, cum aliqua tamen declaratione, vt infra, sed primum quod generale sit ex multis ostendo, & maxime quia sic est in testamentis, quæ tractu temporis non tolluntur, opus est noua prouisione, nec voluntas præsumitur mutata. l. sancimus. C. de testa. vbi vulgatum etiã illud, quod nõ mutatur, cur stare prohibetur. Abb. in. c. i. præsentia, col. 18. de proba. & ibi etiã Decid. idem in donatione dicit, col. 32. quod per ingressum monasterij non tollitur, quoddãque dura re in eadem voluntate donans præsumitur. Et in iudicijs adhuc Abb. in. c. j. col. 3. de lib. ob. quod actor in sua petitione sic pariter durare præsumitur, ex quo eam non reuocauit. & Ancha. consi. 140. primum dubium, col. 2. quod ex conuentione confertur iurisdictio, quoddãque pacificentes in eadem voluntate durare præsumuntur. & in testatore vt supra consi. 290. in successione, col. 2. quod eo ipso quod mutare potuit testamentum, & non mutauit, præsumitur in eadem voluntate persistere, & consi. 357. quia, col. 2. quod animus, cuius semel facta sit demonstratio, etiã quo ad vltimum iuris exitum durare præsumitur. idemque Rom. consi. 295. donatio, col. 2. Et in possessione, quod non præsumitur voluntas mutata possidendi, nisi probetur, consi. 329. præsens, col. vlti. Et idem in procuratore generali, quod à Domino non præsumitur reuocatus, dicit Afflic. deci. 38. Franciscus, colum. 4. & deci. 381. quædam, colum. 2. quod iurans soluere, videtur se obligare ad non compensandum, quoddãque animi perseverantia præsumitur. & Rui. in. l. 2. colum. 11. ff. de lega. j. quod donatio facta à filio sine patris consensu, postea sui iuris facta, confirmatur, præsumptioq; est, quod in eadem voluntate persistat, & in simili de donatione dictum fuit etiã supra, nõnihil Are. consi. 17. confyderatis, col. 2. hinc regula illa quoque prodijt, semel malus &c. de regu. iu. in. 6. inducit ad propositum Barba. consi. 64. scribitur, col. 3. vol. j. Et dicit rursum Sauiia. cõsi. 6. plura, nu. 53. vol. j. quod etiã testes præsumuntur in eadem voluntate durare. Et Gramma. deci. 66. in causa, col. 2. quod nec in continenti in eadem scriptura præsumitur quis voluisse se in continenti corrigere, & sic mutare voluntatem, & bene. l. non ad ea. ff. de condi. & de. idemque Rui. consi. 93. viso, nume. 4. volu. 2. Et appellatur, estque argumen. à perseverantis voluntatis præsumptione, de quo etiã in. l. si mihi & ti

bi, in

bi, in. §. interdum. ff. de lega. 1. & in. l. si chorus, in. ff. de lega. 3. Io. amic. consi. 12. factum, col. j. tam bona, quàm mala ut supra nouissime Bald. in. c. quia verisimile, col. 2. de præsump. & Rom. in. l. si finita, in. §. Iulianus, col. 3. ff. de dam. in feci. & ad idem, qui semel dixit, se nolle electioni interesse, non est, ratione prædicta, vltterius citandus, eodem teste, in. c. ecclesia vestra, in. 2. col. de elect. immo quod nec Hæreticus mortuus præsumitur voluntatem mutasse, vt post multa tenet Bellame. deci. 689. proxima, col. 8. ampliat & limitat Alcia. in tract. præsump. regu. 2. præsump. 16. vt per cõ. Adde tamen, dum dicit, quod locum habet, etiã si lapsus sit longum tempus, per tex. in. l. sancimus, allega. etiã supra. C. de testa. quod nihilominus præsumitur durare potius de proximo, quàm de longinquo. l. furtum. §. fundi, iudic. l. seq. ff. de vsuc. Bal. in. l. in confirmando. ff. de confir. tu. per illum tex. & ista est declaratio.

G. T. Pulchra omnia sunt profecto quæ induxisti præcep. sed adhuc intelligere cupimus, an possit nihilominus mutari.

MAN. Potest utique, necessarioque euenit, quoniã anima hominis non semper stat in eisdem motibus. l. j. C. de sacrosan. eccle. l. si quis in principio testamenti. ff. de lega. 3. l. diui. §. licet. ff. de iu. codicil. Bald. consil. 424. verba, colum. 1. volu. 1. Immo quod sapientis est mutare propositum in melius. l. nonnunquam. ff. de coll. bo. licet ergo mutata non præsumatur, potest tamen (vt dixi) mutari, & facile quidem fit, quoniam niam vt habetur Io. 11. in suscitacione Lazari, nõnne (pro uerbum enim erat olim apud Hebræos, quo propositi mutatio notari uidebatur) duodecim sunt horæ diei? nil aliud igitur restat, nisi vt si quid aliud habes, de quo dubites, dicas, ego vero tibi p̄sto sim, & r̄ndea, quo doctior esse possis.

G. T. Ago tibi gratias humanissime præceptor. præsertim quia tu, quãsi in tabella quadam, mihi omnia spectanda proponis, quanquam referri tanta non possit tibi, quanta debetur.

Ad. c. canonum statuta, de consi.

Dialogus. 5.

LEX.

G. T. A V D I V I sãpe, à te, & ab alijs præceptoribus meis, quod in atrocioribus licet leges transcendere.

MAN.

- MAN.** Credo equidem, estque re ipsa verum, vt per Inno.in.c. canonum statuta, de consti. & probatur in.l. per omnes.C. de defenfo.ci.ibi,remoucant patriocinia quæ seruorem reis, & auxiliium scelerosis impertiendo, maturari scelera fecerunt.
- G.T.** Sed an omnibus magistratibus hoc idem concessum sit.
- MAN.** Non, sed in maioribus tantum, vt declarat Saly. in authen.hodie.C.de iudi.& videtur casus in.l.ad bestias.ff.de pœn.& in.l.2.ff.arbo.fur.casf.Seyfel.in.l.nemo potest, colum.j.ff.de lega.j.multa Rom.in.l.2.in penul.colum.C. qui testa.sa.po.Afflic.in.c.j.in.5. condemnatorum, colu.3. quæ sint rega.in vsib.Ias.in.l. qui iurisdictioni, colum.j.ff.de iur. om.iudi.& in.l.j.colum.2.C.de preci.Impe.offe. Bononiæ. in prati.cri.in.5.diligenter, nume.175. & ideo licet magnæ res de consuetudine non suspendantur furca, vt not.in.l.3. in.5.j.ff.de re milita. tamen fallit, si prodicionem committant, & ita seruari in Regno Franciæ testatur Bald.in.c. cum quidam, in fi.de iureiu.Bar.in.l.non solum, in.5. si mandato meo, nu.14. ff.de iniur. plenissime Barba.conf.64. scribitur, col.3. vol.j. Bononien.in.l.vnius, in.5. cogniturum, nu.78. ff.de quæstio.& in prati.cri.in.5.diligenter, colu.33. allega. etiam supra Gramma.deci.36.Solon.col.5.
- G.T.** Forte hac ratione etiam seruus non supplicat, & tamen atrocitate delicti ad supplicandum admittitur.
- MAN.** Verum est, probaturque in.l.j.C. de preci. Impe. offe. & addendum est, quòd hac ratione Latrones insignes non appellant.l.j.& ibi Bal.col.j.ff.de libe.& posthu.
- G.T.** Dixisti etiam in locis communibus, latro famosus.
- MAN.** Dixi, addo nunc aliud, ad propositum tamen nostrum, quòd super facto non est etiã Imp. consulendus.l.i.C. de ede. & nihilominus secus est propter criminis immanitatem.l.di uis.ff.de offi. præsi.immo quòd plerumque hac de re infantes & paruuli solent interfici, vt Iudi.20.c.& Deute.13. Et aialia quoq; sensu carentia, dicit Iuriscon.in.l.j.in.5. cum arietes.ff. si quad. paupe. feci. di. vt flagitio contaminata indignam facti resfricent memoriam. c. mulier. 15. q. j.
- G.T.** Quadrat etiam Romuli exemplum, fratrem interficientis, quia muros transcenderat ciuitatis.
- MAN.** Et bene. l. fin. ff. de re. di. Vnde Luca.
- »** Fraterno primi madauerunt sanguine muri. sic Orestes matrem

- rem, Horatius sororem, & Nasica denique Graccum. notissimaque histo. est L. Væturium, equitem Romanum, Aemiliam Vestalem, furtiuo stupro polluisse, exposuisseque duas alias contubernales, indicioque per seruum facto, supplicium de omnibus sumptum fuisse, quòd tamen alias fieri non poterat. l. cum probatio. ff. de proba. l. si. & utrobique not. ff. de quæstio. est etiam hac ratione speciale, ut attentatum tanquam consummatum puniatur, ut in assassinis, & not. in. c. 1. de homi. in. 5. Gramma. uoto. 9. nu. 19. multa Cassane. in consuetu. Burgun. fo. 47. col. 2. & 3. quòd plerumque seueritas necessaria est, & laudabilis. Vnde Marius, cum mille homines Camertes, quia egregie in bello pugnauerant, libertate donasset, ob idque accusaretur, qui præter legem egisset, respondit, se propter strepitum armorum leges non audiuisse, vt in ipsius vita legitur, & ad aliud tamen refert Capici. decisio. 69. in causa, nume. 5. Immo, inquit Roma, in rub. C. qui admi. colum. 2. & Bal. alibi, licere quod hic dicitur ratione casuum emergentium, signanter per theoreticam Innoc. in. d. c. j. in. l. & si seuerior, colu. 2. C. ex quib. cau. in. fa. irroga. vel propter criminis notorietatem, in. l. i. dictus sustium, colu. 2. ff. de his qui not. in. fa. & in. l. quid ergo, in. 5. pœna grauior, in repe. col. 3. ff. eo. quòd licet etiã transgredi leges & statutorum formã propter consuetudinẽ.
- G.T.** Nisi putarem me tibi fore molestum, aliud à te postularem.
- MAN.** Molestum mihi plane foret, si intelligerem, te ea prætermisisse, quæ solo verbo tibi nota esse potuissent, nihil enim mihi est iucundius, quàm docere legum arcana, si quis est qui discere ea à me velit.
- G.T.** Audebo igitur, & à te hoc solum sciscitabor, si eo casu, quo Iudex leges transcendit, transcendat tam in procedendo, quàm in puniendo.
- MAN.** Prima facie ex generalitate. d. theoreticæ Innoc. quisque diceret, quòd sic, tamen contrarium est verius, & debet intelligi in puniendo, non in procedendo, ex quo non dum de delicto constat, & ita tenent Bononien. in loco de quo supra, id est in. d. 5. diligenter, nu. 175. præallega. adde tu in simili, doctri. Barto. in. l. quemadmodum. C. de agrico. & cen. lib. 10. prout declarat tamen Seyfel. in. l. j. in prin. ccl. 2. ff. de no. o. nuu.

G.T. Videtur etiā dubia. d. theorica ex alio, quia non in oībus criminibus forte locum habet, sed in causis arduis tantum, concernentibus reipub. statum.

MAN. Hoc sentit Saly. in. d. authen. sed hodie, & Bald. in. c. 3. de rei iudi. & Iaf. in. l. j. col. 3. C. de precib. Impe. offic. alleg. quoque supra, & habet colorem, sed quia mille auctoritates destruerentur, declaratio est non amplexanda.

G.T. Ignoscas rogo præcep. & aliud mihi declara, quoniam statim tacebo, nec te amplius hodie verbis obtundam, quomodo dictum de maioribus magistratibus intelligendū sit.

MAN. Maiores magistratus intelligo, habentes merum & mixtum imperium, vt per Bald. in. d. c. j. col. 2. quamuis postea contrarium sentire videatur, in. d. c. 3. ad fi. de re iudic. & male, censcoque opi. primam meliorem, disputat quoque Iaf. in præallega. l. j. de preci. Impe. offic. & potest addi simile, de quo per Bald. in. l. tutores, in prin. ff. de confir. tu. & in. c. cū parati, de ap. idem Iaf. in. l. pacta nouissima, col. 3. C. de pac. & in. c. j. col. 3. pariter, qui seu. da. post. ad declarationem. l. j. C. de prædi. cu. lib. 10. Azo in summa, de tu. & cu. qui fa. non de. Cuma. in. l. sciendum, quem ibi refert & sequitur Seyfel. in vlti. col. ff. de verbo. oblig.

Ad. c. translato, de consti.

Dialogus. 6.

CONNEXA.

G.T. FRONTONIS platani, conuulsaq; marmora clamāt
» Semper, & assiduo ruptæ Lectore columnæ. De connexis idem est iudicium, rogo, si placet, humanissime pater, concordantes mihi impertias, & si quid, quod scitu annotatu ve dignum sit, hac in re, ne te pigeat, id ipsum mihi condonare, quoniam momento discam, quod tu multo tempore, multo que sudore, tibi ipsi comparasti.

MAN. Quam libentissime faciam, coque magis, quia video te semper ad ducendum ardentissimum, & quia materia est etiā brocardica, senticosā, & difficilis, quam tractāt potissimum Docto. in. c. translato, vbi casus clarus, de consti. in clem. 2. de iudi. in. l. nulli. C. de iudi. in. l. si finita, in. §. ex hoc edicto. ff. de dam. infect. & in. l. si ita scriptum, in. §. regula. ff. libe. & posthu.

posthu. & in. l. sed interdū, iuncta. l. præceden. ff. de aqua plu. ar. & in. l. si cognati. C. de nego. gef. & in. l. quæ religiosis. ff. de rei ven. & in. l. fundi partem. ff. de contrahen. emp. & in. l. si sterilis. ff. de ac. emp. Bal. in. l. petens, col. 7. C. de pact. & in. l. cum a ctum, colu. 2. lectu. j. ff. de nego. gef. & verissima regula est.

G.T. Bonum esset etiam scire prius, quid sit connexum, vt in simili dicit Bar. in. l. j. col. 4. ff. si cer. pe. audiui hoc anno à te, in. l. iuris gentium, in. §. quinimmo, in. j. euiden. ff. de pact. quando dicebas, quod non possumus scire vestimenta pactorum, nisi sciamus prius quid sit pactum nudum. l. conficiuntur. ff. de iu. codi. c. ad dissoluendum, de despon. impub.

MAN. Declaro, & si destinassē, quando etiam non petiissēs, hoc idem facere. & dico, quod connexum pluribus modis dici potest, quando duo sunt, quorum vnum obligat, alterū vero liberat, vt per Bart. an. l. Aurelius, in. §. idem quesijt. ff. de libe. le.

G.T. Non intelligo, exemplifica, si placet.

MAN. Exemplum ponitur in. d. loco, sic, ego peto à te centū, vt pote mihi debita, respondes verum esse, sed te pacto liberatum fuisse, hæc connexa sunt.

G.T. Placet summopere, ideo ad alia pergas.

MAN. Connexum rursus dicitur, quando plura adhuc sunt, quorum vnum pendet ab altero, sicuti officium & beneficium, adulterium & lenocinium, idem Bar. in. l. is qui reus. ff. de pub. iudic. & in. l. 2. in. §. si publico. ff. ad legem Iuli. de de adul. addo tex. in. l. quāuis. ff. de preca. & Bar. adhuc in extrauagan. ad reprimen. in verbo summaric. & hoc est quod dicebat Bal. cōsi. 205. in causa, col. 2. vol. 3. quod ex alio dependens illius qualitatem assumit, & probatur in. l. si donante, in. §. si sponfus. ff. de do. int. ui. & uxo. & ad propositum Bartholo. Cassane. consi. j. col. 30. quod dispositio præiudicans in principali, præiudicat etiam in dependenti. Tertio connexum dicitur, quando plura sunt adhuc, quorum vnum venit ad aliud qualificandum. l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ff. quib. ex cau. in po. ea. Bar. in. d. §. idem quesijt, not. in. l. diuus. ff. de re iudic. si dixero, me tibi promississe centum, sub conditione.

G.T. Amplia materia hæc est.

MAN. Immo amplissima, & hucusq; nihil audiuisi. Quarto igitur

igitur connexum dicitur, quando plura sunt ad eundem effectum tendentia. l. illud, in fi. ff. ad legem Aquil. l. cum filius, §. j. ff. de verb. obli. l. nunquam plura, & vtrobique not. ff. de priua. delic. exemplumque habes in d. l. illud. Quinto & ultimo, vt studeamus breuitati, connexum dicitur proprie id, quod est inseparabile, vt in d. §. idem quæsit. Feli. in c. cum inter, col. 5. de re iudi. & in c. significauerunt, in 6. de excep. & in c. fi. in 12. de consti. non nihil Docto. in l. 2. ff. de iu. o. iudi. Modo quod connexorum idem sit iudicium, facit, quia sententia in his pro vno lata præiudicat alteri. c. per tuas, & ibi glo. de proba. surreptioq; vitiat totam gratiam, si fuerit in altero connexorum, inquit Abb. in c. constitutus, col. 2. de rescrip. & in c. super literis, col. 4. eo. tit. & Bal. in l. j. in prin. generaliter. C. de diuer. rescrip. quod in connexis & procedentibus per eandem ratione, quod de vno conceditur, de alio concedi videtur, sentit etiam Abb. in c. præterea, ad fi. de offi. de. & Roman. in l. damni, in §. si is qui, col. 2. fi. de dam. infest. quod priuilegium alicui concessum, etiam ad connexa extenditur. Et idem Bald. in l. si ex falsis, col. j. C. de transact. quod in connexis capitulis, vitiatio principali, omnia alia vitiantur. Et Fede. de Sen. consi. 301. magister, columna secunda quod connexa, appendicia, accessoria vel consequentia, & ad hærentia debent sequi naturam eorum à quibus dependent. multa Bononien. sing. 251. connexorum, vbi inter cætera dicunt egregium verbum, si verum est, quod licet transactio extendatur etiam ad connexa, non tamen expensas litis comprehendit, nisi expresse & specialiter dictum sit, & fuit verbum Io. And. in addi. Specu. in §. sequitur in versi. quod Iudex. qui tamen nihil allegat de primo & secun. decre. Et ad propositum redeunt, si capitula connexa sint vt supra pro vno habentur. c. secundo requiris, de ap. idem Bal. in l. j. col. 5. C. de consc. & in simili, quidam in l. si vnus, in §. pactus ne peteret. ff. de pac. dicebant, resoluentes contrarium. l. Stichum aut Pamphilum. §. naturalis. ff. eo. quod ob. naturalis sola, bene potest per pactum tolli ipso iure, sed non naturalis & ciuilis, quia cū sint connexa, non potest tolli vna, quin tollatur altera, tamen dubitatio maxima est, videndaque glo. & Bar. dicta ibidem. Dicit etiam Abb. in c. expofuisti, in prin. de corpo. ui. quod inhabilis ad vnum connexorum est inhabilis etiam ad reliqua.

qua. Et Calde. consi. 22. testator, col. j. de testa. quod concomitantia & connexa, operantur, vt sub dispositione veniant tacita etiam non expressa, si sine eis, quod exprimitur, non fortiretur effectum. & ibi in facti contingentia, de pilaftris & parietibus quæ tincis connectuntur. de nauis & alimentis nautarum, de haustu ad fontem & itinere ad ipsum, & similibus. Et Barto. consi. 159. vifa, col. vlti. quod vno euicto, totum resoluitur. Et Ancha. consi. 207. in quaestione, col. 2. quod pupillus hac ratione actum tutoris pro parte approbare, pro parte reprobare non potest. quoddamque debet quis beneficio sibi cōcesso vtī cū sua causa, cumque suis vitis, et quod generaliter de connexis idem est iudicium.

G. T. Séric me rerū copia obrui, ideo satur te rogo sine facias.

MAN. Sum contentus, sed volo videas etiam, si cupis, quæ cōgerit Scyfel. in l. 2. col. j. allega. quoque supra. ff. de iu. om. ludi. & Flo. in l. si domus. fi. de ser. vrb. prædio. & Aret. consi. 113. in presenti, col. vlti. & scias, quod hac de re accidens assumit naturam subiecti. Quoddam mouetur Plato, si ambulat. & quod denique dies est, cū est Sol super terram. Et etiam quod pluribus modis quid dicitur indiuisibile, & potissimum ratione connexitatis, vt supra, nouissime tradit Bal. in l. 2. in 2. col. C. de hæ. ac. & quod stipulatio alteri facta, valet, vt per Bar. in l. stipulatio ista, in §. si stipuler, col. 3. ff. de verbo. ob. & quod denique lex noua trahitur ad negotia præterita connexa futuris, clemen. j. de testa. Abb. in c. pastoralis, in §. verum, col. j. & in c. fi. col. pe. de consti. Scyfel. in l. si cum dotem, col. 12. ff. solu. mat. quorum neutrum tamen est regulare. d. l. stipulatio ista. §. alteri. d. c. fin. & cū istis transco, & finem facio.

Ad. cognoscentes, de consti.

Dialogus 7.

CVLPA.

G. T. DURVM mihi visum est semper, quod legitur in c. cognoscentes, de constitutio. quod quis sine culpa puniatur. quoddamque teneatur quis ex alterius delicto, Anima enim, quæ peccauerit, punietur, inquit Ezech. c. 18.

MAN. Durum est certe, & in d. c. cognoscentes, dicitur claresic.

» sic. Rem quæ culpa caret, in damnum vocari non conuenit.
 » Car. in cle. ne Romani, in. §. irritum, col. 2. de elect. Rota deci. 425. sed pone, in nouis. sed velim scias, quamuis sine culpa puniatur, quod non tamen punitur sine causa, vt adhuc ibi not. & in. c. quoniam frequenter, in. §. si vero, vt lit. non con. & in. c. renouantes. 22. dist. & in. c. si cuius uxorem, & seq. 34. dist. & in. c. multorum. 27. q. 2. & in. c. sanè, de cle. cõiuga. & vltra hæc licet videre in. l. prospexit. ff. qui & à quib. vbi feruus, torquetur sine culpa, & tamen id à lege permissum est cum causa.

G. T. Quæ causa potuit esse in d. loco?

MAN. Adulterium commissum, vt per Dyn. in regu. sine culpa, de regu. iu. in. 6. & ex hoc potest dici, quod non semper pœna sit argu. culpæ, vt dicebat Bald. in. l. j. ibi, metu pœnæ non. ff. de iusti. & iur. & male, quoniam plarunq; imponitur sine culpa, non tamen (vt diximus) sine causa. d. c. cognoscentes. c. antiqua, de priui. Bar. in. l. aut facta, in. §. si. ff. de pœn. & facit quod habetur in. l. quisquis. C. ad legem Iul. ma. & in. l. fi. C. de primipi. lib. 12. vbi filius portat iniquitatem patris, bonaque vxoris & filiorum obligata sunt pro culpa mariti. Et dicit Abb. in. c. ex parte, col. vlti. de conue. quod multa statuta olim vigeant Florentiæ, consimilia, & permittentia tunc, quod in casu fallentiæ, etiam filij possent capi, quorum amore, patres sæpissime ab istis fraudibus retrahuntur. meminiq; etiam me legisse, quod consors pro cõsorte tenebatur, quæ res causa fuit maximæ seditionis & discordiæ inter populares & nobiles, asserentes statuta hæc ciuium ipsorum odio condita à popularibus fuisse anno. 1295. author est Io. Vil. Flo. in anna. lib. 8. c. 12. & ad propositum nostrum L. Ant. histo. nota est, qui cum L. Sylla collega, lege Iulia ambitus damnatus est, cum tamen non deliquisset, ex quo iniquum videbatur vnum condemnare, & alterum absolueret. notior illa Verginij patris, qui Verginij filia innocentis pectus gladio transfixit, vt castitatem vitæ præferret, recitata in. l. 2. de ori. iu. immo quod Niph. Succ. in tracta. de regnan. peri. c. 3. ait, crudeles Principes aliquando esse oportere, ad hominum improberum terrorem, & nonnumquam etiam, modo causa addit, punire culpa carètes. aliquid Bar. in. l. iura libertorum. ff. de iu. pat. Nec prætermittendum, quod antiquitus posthumus ex hæredari poterat sine culpa,

culpa, quia non sentit, odio matris, & à matre odio mariti, & sic non sine causa, quæ lex postea, vt iniqua, reprehensa est. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. testa. Cur. in. l. 2. nu. 11. C. de bo. po. contra tabu. Notissimaque denique Laocoontis Sacerdotis Apollinis Thimbrei, & quæ piaculum commiserat ante simulacrum numinis, immisus angubus, cum filijs, culpa carentibus, interemptus est.

G. T. Secundo Aeneid. legitur.

MAN. Verum est, ibi. - illi agmine certo
 » Laocoonta petunt; & primum parua duorum
 » Corpora natorum, serpens amplexus vterque
 » Implicat, & miseros morsu depascitur artus. & forte hoc Hebræorum prouerbium innuit, de quo Ier. 31. Patres nostri comederunt vnam acerbam, & dentes eorum obstupuerunt. quasi dicat, ipsi peccauerunt, nos vero pœnam luimus. & quod iniquum sit alias, si causa non adit, quod quis alterius odio (vt aiunt) prægrauetur, Cicero. verba audi in ora. pro domo sua, dicentis. Quid enim vos vxor mea misera violarat? quam vexauistis; raptauistis; omni crudelitate lacerauistis. Quid mea filia? cuius fletus assiduus, sordesque lugubres vobis erant iucundæ; exterorum omnium mentes oculosque flecebant. Quid paruus filius? quem, quandiu abfui, nemo nisi lachrymantem confectum que vidit. quid fecerat? quod eum totiens per insidias interficere voluistis? Quid frater meus? qui cum aliquanto post meum discessum ex provincia venisset, neque sibi viuendum, nisi me restituto, putaret, cum eius mœror, squalor incredibilis, & inauditus oibus mortalibus miserabilis videbatur, quoties ex vestro serro ac manibus est elapsus? Curadus etiã, Curadini Regis filius (vt memoriæ proditum est) puer, alios eiusdem ætatis secum gregales habebat, quos præceptor res castigabant, si quando ipse tamen errasset. cuius rei causam sciscitatus respondebant, quia nõ est seruus super Dominum suum, sat enim est, istos cedere tui causa. quod cum ægre ferret, labi, & non errare curabat quam maxime, ne sine culpa, quamuis tamen adesset causa, cederentur. & quia longum esset, alia ad idem multo plura, afferre, ad propositum facientia, te non detineo amplius.

Ad.c. cum venerabilis, de consue.

Dialogus 8.

CONSVETVDO.

G.T. **S**CIO præceptor humanissime, quòd consuetudo irrationabilis, non inualidat actû, nec liberat à culpa, sed nunquid excusat à pœna?

MAN. Excusat vtique, vt per glo. in.c. cum venerabilis, de consue. & in.c. denique. 4. dist. tradit Abb. in.c. fi. in fin. de constitu. & Ancha. consi. 283. iure stricto, col. j. ad. q. inferens, puerorû fundaludentium, & lapides hinc inde iactantium, vt excusentur etiam si sequantur vulnera & homicidia, & subijciens, postquam talia auctoritate publica permittuntur, pœnam nõ mereri, post Bal. in.l. qua actione, in. §. si quis in colluctatione. ff. ad legem Aquil. multa Ias. in.l. de quibus, col. 3. ff. de legi. vbi eundem quoque refert, dicentem in. d. c. venerabilis, quòd etiã accusatus rector villæ, quòd crimen priuati carceris commiserit, ex quo aliquos in cõpedibus ponebat, excusabitur, si probabit quòd antecessores sui ita facere consueuerant, & quotidianum est, possetque de facto contingere.

G.T. Verùm non dixisti, à qua pœna excusetur, quoniam una temporalis est, alia æterna, siue gehennalis.

MAN. Glo. præallega. declarat in. d. c. denique, hoc ipsum de temporali pœna esse intelligendum. & idem dicit Abb. in. d. c. fi. Rom. sing. 19. an. consuetudo. Cremen. 149. mos puerorum. Ias. in præallega. l. de quibus. Seyfel. in. l. 2. col. pe. ff. solu. ma.

G.T. Sicuti ergo in omni pœna locum non habet, sic etiam rationale est, vt nec habeat in omni actione vel delicto.

MAN. Est vtique, & in actione iniuriarum potest exemplificari, à qua non excusat. l. iniuriarum actio, magna. §. si. ff. de iuu. & ibi glo. sentit Bal. in disputatione, incipiente accusatus de vi turbatiua, col. 2. Ias. in. d. l. de quibus, & in blasfemia, quando scelesti homines dicunt, Al dispetto di Dio. vt efficaciter probat Gramma. cõtra Bal. deci. 50. Marcus. & in pessimo illo ac nefando Sodomitæ vitio. c. flagitia, vbi glo. 32. q. 7. multa Barba. consi. 64. scribitur, col. 2. vol. j. & quòd consuetudo nulla tribuat iustam ignorantie causam, & quòd excuset à pœna, in not. casu firmat Arcti. consi. 154. consultatio, col. 2. & in termi-

terminis. d. glo. Bar. in. l. quis sit fugitiuus, in. §. apud Labeonem. ff. de ædi. edic. Bal. in. l. vnica, in. 3. q. C. de his quæ pœ. nõ. Ias. in. l. j. in. 4. C. de summa tri. & fi. ca. Abb. cõsi. 15. col. j. vol. j. Sautilia. consi. 6. plura, nu. 103. vol. j. Deci. cõsi. 170. viso themate, col. 3. & 4. vol. j. ambo in materia vfuraria, ad quod Grat. quoque videndus est consi. 39. visis, col. j. vol. 2.

Ad.c. cum dilectus, de consue.

Dialogus 9.

STATVTVM.

G.T. Accepimus aliàs, quòd statutum dubium, recipit interpretationem à iure communi, estne hoc verum præceptor, & si verum est, proceditne generaliter, vel statutum seculare sit, vel ecclesiasticum?

MAN. Quòd verum sit, hoc ipsum pro firmo teneas, probatur in. c. cum dilectus, de consue. tradit Bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. post Inno. in. c. causam, de rescrip. Ro. cõsi. 497. diligenter, in prin. Bal. in. l. cum à matre, in fi. C. de rei ven. Immo dico tibi fili charissime, quòd sic consuetudines, rescripta, & generaliter omnes dispositiones, sunt ad intellectum iuris communis redigendæ. l. si. §. in computatione, & ibi not. C. de iu. deli. l. 2. C. de noxa. Anchara. consi. 421. præmittendum, col. j. nonnihil in repe. c. canonum statuta, col. 119. 179. melius, & fufius. 227. 236. 351. & 261. de constitu. & in rapina & furto ita etiam dicit Ro. consi. 144. inquisitio. & in dote consi. 147. licet, in prin. & in accusatiõne, cõsi. 152. præfens, col. 2. & in constitutione curiæ mercatorum, consi. 163. cõstitutio, in prin. & consi. 197. Frãcisus, col. j. quòd hac ratione in quãtum possibile est, statuta cum iure communi sunt ad consonãtiam reducenda. idemque consi. 199. præfens, col. 2. & consi. 251. clarissime, in fi. & consi. 316. circa, col. j. & consi. 318. quæritur, in fi. & consi. 323. an casu, col. j. & consi. 328. præfens, col. 4. quòd hoc idem fieri debet etiam cum impropria significatiõne verborum ipsius statuti, quòd tamen non firmo. multa Stepha. Fede. in tracta. de interpreta. iu. in. 2. par. prin. de contrarijs legi. col. j. & pulchre Arcti. consi. 12. in causã, col. vlti. quòd quando verba disponentis trahi possunt ad aliũ sensum, sens. per sunt intelligenda, vt minus lædant ius commune,

quàm possibile sit. & quòd in dubio semper testator videtur se velle conformare cum dispositione iuris communis. & idè dicit in privilegio, confi. 164. col. vlti. & ad propositum Bal. in. l. si quæramus, col. 2. ff. de testa. post Cy. quòd si statutum velit, quòd testamentum coram quinque testibus factum valeat, non habebit locum in testamento cæci, vt sic per ius commune distingatur. Et hoc est quod dicebat Calde. confi. 9. quicquid, de constitu. quòd in dubio sic debet fieri interpretatio statuti, secundum dispositionem iuris communis, maxime circa non specificata.

G. T. Hoc mihi satis exploratum est, dic tãdem, si placet, an procedat generaliter.

MAN. Nunc nunc dicere id ipsum volebam, eoquè libètius modo cum videam te his acquiescere. Scias igitur, quòd non in omni statuto locum habent supra dicta, sed duntaxat si secula re fuerit, quoniam si ecclesiasticum, tunc recurritur prius ad ius canonicum, postea ad stylum curiæ, ita Abb. in. c. ex literis, col. 3. de constitu. not. in. c. quàm graui, de cri. fal. & in. c. l. teras, de iura. cal. & quo ad ciuile, quòd debeat interpretari taliter, vt à iure communi nõ discordet, nouissime tradit Alex. in. l. dies, in. §. prætor ait, col. 3. ff. de dam. infec. Bal. confi. 129. domina Francisca, col. 2. vol. j.

G. T. Sed ponamus quòd ius commune improprie loquatur, in interpretaturne statutum secundum ius commune?

MAN. Vtique, secundum Ro. à nobis citatum supra, confi. 328. præfens, col. 4. est verum quòd Pau. de Cas. contrarium tenet confi. 94. posito, in fi. vol. j. & forte verius est.

Ad. c. proposuit, de conce. præben.

Dialogus 10.

P A P A .

G. T. M A G N A est Papæ potestas.

MAN. Immo maxima, quia vnicus mundi monarcha dicitur, & princeps supremus, clem. j. & ibi glo. de hæc. c. significasti, de elect. Pan. de Cas. confi. 66. dubia. col. j. vol. j. Barba. in. c. j. nu. 10. de proba. non habet supra caput nisi Deum, est Deus ipse in terris, æquiparatur Soli, aliquando principem priuat, propter iniustitiam, & omnes dignitates denique sunt scabellum pedum

pedum suorum. c. ad apostolicæ, de re iudi. in. 6. Bal. cõsi. 333. ad intelligentiam, col. j. vol. j. & ideo conuenit vt præ omnibus honoretur, inquit Gui. Pap. deci. 443. quidam, col. 2. & confi. 134. circa, col. 4. quòd omnia potest, excepto peccato. est verum, quicquid solenniter agit, quòd agit virtute cælesti, inquit idem Bal. in. c. quanto, de transla. præla. quòdque ipse est, qui Petrum repræsentat, clauiger cui (vt dixi) omnis potestas à Deo data est cælestis & terreni imperij, qua de re canatur ecclesia in festo cathedræ Petri,

» Tu pastor omnium princeps Apostolorum.

G. T. Multa dixisti etiam in dialogo de concilio.

MAN. Multa sanè, sed non ista ibi inuenies, Natura enim nouas semper deproperat edere formas, vt dicitur in. l. 2. in. §. sed quia. C. de vete. iu. enu. & in. cap. j. in. §. sed quia, quæ fuc. pri. cau. be. amit. in vsib. appellatur etiam pater patrini, summus sacerdos, vir Apostolicæ sanctitatis, culmen episcoporum & dignitatum, dominus dominorum, & ecclesia animata denique, vt per Bal. in. c. j. in prin. quis di. Dux Co. vel Mar. in vsib. & in. c. j. in §. j. in prin. qui feu. da. po. co. lib. & in prohe. decreta. col. 3. & in authen. nisi rogati, col. 4. ad Treb.

G. T. Si placet etiam dic num alijs nominibus appelletur.

MAN. Dicam, sed velim scias adeo multa esse, vt dubitem, ne sto machatus postea silentium impetres.

G. T. Pro tuo arbitrio dicas, & quantum sit satis, quia attentissimi me te audiam, à quo sanè semper multa & pulchra quidem, ac delectabilia, disco.

MAN. Appellatur igitur Archiepiscopus etiam Romæ, Patriarcha, Episcopus Christianitatis, & in specie Lateranen. ecclesiæ, per excellentiam Seruus seruorum Dei, (ea enim quæ diximus pauloante non repetemus) Maior pater & cultos, Pontifex vniuersalis, Vicarius Dei optimi max. Princeps, Imperator, & sponsus generalis ecclesiæ. 4. dist. c. statui mus. c. clericos. 21. dist. c. licet, de accu. & in prohe. Decreta. Archi. in. c. sanctorum. 10. q. j. Hosti. in. §. si. in summa, de vsu pa. not. in. c. 2. de cle. vena. & in. c. vnico, de sin. idè Archidia. in. c. quia. 10. q. j. c. fi. 90. dist. idem Archi. in. c. fundamenta, de elect. in. 6. c. corpora, de consecra. dist. j. cap. 2. de regula. c. 2. de maio. & obe. Bal. (singula singulis referendo) in. l. rescripta, col. 2. C. de preci. Impe. offc. Plus dico tibi, quòd est supra Paulum in administratione, iuxta not. in. d. c. clericos, & d. xi supra quòd est Mo-

narcha, nunc addo, quòd præest orbi hodie, vt olim Roma. c. futuram. 12. q. j. l. j. ad fi. C. de veter. in. enu. Io. And. in. c. quanto, de transla. præla. Bal. in. d. l. rescripta, translatus de Antioce na Romam, pro cuius vita & statu semper orat ecclesia. c. rogamus. 24. q. j. c. mutationes. 7. q. j. c. si Papa. 40. dif. c. in canoni bus, in fi. 16. q. j. nec est omittendum, quòd non possent omnes ecclesie mundi, nec omnes clerici simul, ipsum priuare pa patu, cuique dignitatem auferre, intellige sine causa, vt per Archi. in. c. lex est. 2. dif. Bal. in. l. cum multa, in prin. C. de bonis que libe.

G. T. Sed vnde dicitur est Papa?

MAN. A pape, est que interiectio admirantis, vt not. in prohe. cle. vnde Dan. Flo. etiam can. 7. Infer.

» Pape satan, pape satan leppe

» Cominciò Pluto, con la voce chioccia, &c. A Bitinis que vsur patum legimus, eos adoraturus, montium cacumina confcen dere, & sine templis, Louem papam salutare solere. Scithas ve ro (vt in geniali. inquit Alex.) papeum. Potestas igitur Papæ ne dum magna ex his est, verum etiam maxima.

G. T. Scio ad idem, quòd est assumptus in plenitudinem potesta tis, in partem sollicitudinis autem alij. c. mandata, de præsum. c. ad honorem, de autho. & vsu pa. Ancha. pulchre consi. 188. visis, col. 3. & consi. 204. visis, col. 3. Gemi. consi. 14. in hac cau sa, in prin. sed non in quibus maxime eam exerceat.

MAN. In his, quæ sunt iuris positiui, quoniam supra ipsum esse dicitur, exerceat. c. proposuit, de concessio. præben. Abb. in. c. j. col. j. de cau. po. & prop. & in. c. j. col. 2. de simo. & in. c. qua. in ecclesiarum, col. fi. de consi. Ancha. consi. 335. viso, col. 2. & in. c. canonum statuta, col. 17. de consi. Gemi. in. c. super eo, col. j. de hare. in. 6. Rota deci. 324. supposita, ad fi. in nouis. De ci. consi. 34. visa nu. 11. vol. 3. Alex. consi. 2. visis, col. pe. vol. j. immo inquit ibidem, col. 5. quòd ipsum funditus tollere potest, si velit. Staphi. in tracta. de gratijs, in secunda forma, col. j. pulchre Gui. Papa consi. 134. circa, col. 5. & in beneficalibus longe magis. c. 2. de præben. in. 6. cle. j. vt lit. pen. Ias. in. l. quon tiens, col. 3. C. de rei ven. Ancha. consi. 58. circumscripitis, col. 2. Deci. in. c. j. lec. 2. col. 11. de iudi. Abb. in. c. cum à nobis, col. 2. de testi. idem Deci. in. c. j. col. 3. de excep. Alex. consi. 2. præ allega. nu. 7. idem Deci. in. d. consi. 34. nu. 15. & dicit Feli. in. c. qua. in ecclesiarum, col. 15. de consi. quòd potest quem priuare

uare hoc casu, pro libito voluntatis suæ. & idem Ancha. consi. 295. pro clariori in prin. quòd vbi motus Principis est, ibi est mera liberalitas, quòdque latissime interpretanda est in rebus super quibus liberam & plenam habet potestatem, maxime in beneficijs ecclesiasticis. & consi. 310. tres Domini, col. 2. & præsertim vbi de voluntate apparet, vt ibi, col. vlti. & in donatione, quòd eam ad libitum in hisce reuocat. R. o. consi. 298. circa, col. 2. & 334. circa, col. pe. quòd nullus maior ordinarius est, quàm Papa, in collatione beneficiorum. & Abb. in disputatione Episcopus, col. j. quòd potest inuestire de beneficijs vacantibus, etiam si hoc in concilio prohibutum sit. Idem Ancha. in. c. canonum statuta, in repe. col. 16. de consi. quòd etiam pro obtinenda prælatura, licite & tuta conscientia pecuniam retinebit. Idem Fel. in materia pensionum, in. c. ad audietiam. 2. col. 5. de rescrip. quòd si de redditib⁹ vnus ecclesie disponat ad commodum alterius ecclesiasticæ personæ, talis crit tutus auctoritate illius, qui in istis habet liberam potestatem. Et ad materiam sciendum est, quancunque potestatem det Papa alicui, aut quancunque verba dicat in suis priuilegijs, vel constitutionibus, quòd maiorem tamen potestatem retinet penes se, argu. in. c. dudum, & in. c. quamuis. 2. de præben. in. 6. Staphi. de gratijs, in prin. nu. 4. Si clericus secularis tamè impetraret præbendam, non solitam assignari clericis secularibus, impetratio nõ valeret, etiã si adesset clausula motus proprij, Bal. in. l. fideicommissa, in. §. si seruo. ff. de lega. 3. & pro cõ plemento nota, licet hæc in beneficalibus procedant, quòd tamen habet eandem potestatem in terris ecclesie, etiam in eo quò ad temporalia, quòdque tunc est Princeps, & quòd in eo dicitur consistere Romanū imperiū. c. per venerabilem. §. rationibus, qui fi. sunt legi. c. si. duobus, in fi. de ap. Bar. in ex trauagã. ad reprimen. in verbo totius orbis. Are ti. consi. 53. diligenter, col. 6. & ista pro meo arbitrio, vt dixisti, erunt satis, ad. d. dialogum de concilio addenda à te qui potestatem Papæ scire desiderabas.

Ad.c. quam graui, de cri. fal.
Dialogus 11.

STYLVS.

G.T. STYLI etiam (vt proxime dicebam in Papa) magna vis est.

MAN. Magna certe, quoniam seruari debet semper. c. quam graui, de cri. fal. l. 3. §. si. ff. de testi. Alex. consi. 41. habita, col. vlti. volumine secundo, Abb. in c. ex parte, columna secunda, de priui. Bellen. de charitati. sub. q. 110. qualiter, col. 2. Bar. in authen. qui semel, in fi. C. quomodo & quando iud. etiam si ius commune sit in contrarium. l. si quando, in fi. C. de iniur. §. si. Insti. de satis d. Gui. Papæ consi. 123. magnificus, col. 4. & cō. fi. 7. vbi reus, in fi. qui dicit etiam consi. 73. adherendo, col. j. quod est optimus legum interpres, & deci. 198. sed an Dominus, col. 2. quod pro lege habetur. & ibidem quod sententia lata contra stylum hac de re est nulla, Cassane. consi. 68. visis, nu. 57. idem Gui. Papæ deci. 264. an legando, in fi. & Alex. cō. si. supra allega. 41. quod adeo potens est, vt possit derogare etiam solennitati citationis. Plus dicit Old. consi. 328. ad idē, col. 2. quod litera reputatur falsa, si in ea stylus, & consuetus scribendi modus inuentus non est: Abb. in c. ex parte. 2. de of. fi. de multa Staphi. de gra. & expectari. forma. 4. nu. 16. 17. idē Abb. in c. literas, in fi. de iura. cal. quod impedit virtutem legis generalis, & si seruandus est, vt supra maxime seruari debet stylus curiæ Romanæ, vt vult Barba. & est ratio nabile, in c. j. col. 3. de proba. & hoc est quod dicebam aliās in l. j. & ibi Alex. in fi. ff. quod quisque iur. quod licet in atrocioribus puniatur affectus, licet effectus non sequatur. l. si quis non dicam ra. pere. C. de ep. & cle. l. is qui cum telo. C. ad legem Cor. de ff. ca. de stylo tamen non seruatur. nec etiam quod fiat remissio ad locum delicti, vt iuris est, authen. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oport. Bar. in l. sepulchri. ff. de sepul. uo. De stylo solet etiam dici in curia, & in rescriptis, super defectu aetatis, De vberioris dono gratiæ, tecum super dicto defectu dispensamus. aliās gratia non valeret. c. licet, de cri. fal. not. in l. fi. C. si contra ius vel vti. pub. Calde. consi. 8. an existens, col. j. in fi. Gui.

Gui. Papæ consi. 134. circa, in fi. quod bulla contra stylum curiæ, est nulla pariter. & in gratia adhuc Staphi. de quib. mo. lit. ad bc. expi. fo. 83. nu. 7. quod licet per solam signaturam dicatur perfecta in se, de stylo curiæ tamen requirit literas, & post presentationem perfecta dicitur quoad potestatem exccutoris, deducens eam ad actum.

G.T. Dixisti præcep. quod attendi debet, etiam si ius commune sit in contrarium, de quo dubito, vt per Afflic. in c. j. nu. 107. de mi. va. qui contu. est, in vsib. Areti. consi. 107. In causa, col. vlti. sed transeat, nunquid aliās à iure communi interpretatio nem recipiat, vt statutum?

MAN. Sine dubio recipit. l. j. in prin. & ibi Ange. ff. de no. o. nū. Gui. Papæ consi. 119. ex progressu, col. pe.

G.T. Quid differt à consuetudine.

MAN. Differt, quia stylus inducitur per actus iudiciarios, eorum qua in iudicio versantur. l. Labeo, in prin. ff. de statuli. l. j. §. in honorijs. ff. de va. & extraor. col. i. circa, in fi. de proba. Consuetudo vero, per actus iudiciarios & exempla, & vt per Bar. fufius, in l. 2. nu. 9. C. quæ sit lon. consue. est verum quod Ange. quo ad formam libelli, differentiam facere non videtur, in l. j. in prin. ff. de offi. alle. multa Cassane. in consue. Burgun. in prin. col. j. & 2.

G.T. Verum, si placet, declara, quid sit stylus, licet coniecturis facile ex his sim istud affecturus.

MAN. Stylus, breuitati studendo, nil aliud est, nisi practica curiæ, secundum Bal. in d. l. ratio. & ius non scriptum ab vnus Iudicis voluntate sepe stylatum, vt per Areti. in §. ex non scripto, Insti. de iur. natu. Cassane. in loco de quo supra, & hac de re, quia à peritioribus inuentus est, vt dicebam supra, debet seruari. & fuit verbum Bald. consi. 358. præsupponendum, ad fi. vol. j. & quod differat à consuetudine, est nouissime etiā Bal. videndus, in c. j. col. 2. in prin. de mili. va. qui contu. est. allega. quoque supra. Dictusque insuper stylus, quasi stans, ad similitudinem ferrei, idem Bal. & alij, in l. de quibus. ff. de legi. Gnomon etiam stylus est in horologio Solari. & apud Rhetores dicendi artifex, vt inquit Ci. in lib. Orator. & ad propositum mos agentium alibi appellatur in d. l. Labeo, in prin. ff. de statuli. Bar. in d. l. 2. col. 5. & modo albus est, modo niger, quod tamen in stylo curiæ intelligas, quodque potius in factum quam in iure consistit, vt inquit Hosti. in prin. summa. Staphi.

labro

Staphi. de gra. & expectati. in prin. nu. 30. 31. 32. nec sibi verba illa aliud volunt, in lege aliquando posita hoc iure utimur, visitatum est, & similia. §. sed hoc iure, Insti. de Atti. tu. l. ex facto etiam. ff. de hæ. insti. l. ius dandi. ff. de tu. & cu. dat. ab his. l. hoc iure. ff. de regu. iu. l. illud, & ibi Bal. ff. de excu. tu. & licet de gratia & bulla mentionem fecerim supra, scias tamen, quod maxime in rescriptis attenditur, ex quo in eo sunt multa secreta, quæ per expertos consideranda sunt, ut inquit Io. de graf. in tra. de rescrip. in prin. col. 2. nu. 10. & Bar. in. d. l. de quibus, in. 10. col. ff. de legi. quem refert & sequitur Roch. Cur. in tra. de confuc. nu. 380. quod stylus Principis idem operatur quod consuetudo vniuersitatis & populi. Est verum quod non attenditur, vbi agitur de anima, & not. in locis præallega. & vltimo loco tradit Feli. cõsi. 6. vtrum, nu. 2. & si multo plura etiam videre cupias de stylo, Savi. vide, cõsi. j. nu. 2. 1. vol. 2.

Ad. c. ad falsariorum, de cri. fal.

Dialogus 12.

FALSVM.

G. T. FALSI crimen, magnum est.

MAN. Immo quod deducit hominem ad nihilum, inquit Albe. in. l. transigere, col. pe. C. de trasac. vbi etiam Bar. refert. nu. 4. & 5. Hugoli. Fontana Doctorem Lombard. tunc dicere solitum, quod licet condemnatio falsi, hominem non interimat, vel pœnam sanguinis non ingerat, totaliter tamen ipsum vituperat, adeo ut nullum crimen sit isto detestabilius, & ibi nos multa, in. 2. lectu. his diebus impressa.

G. T. Sed si graue crimen ita est, nonne de iure communi imponitur pœna mortis?

MAN. Non, nisi in seruo, & partu supposito. l. lex cornelia. ff. de pub. iudi. l. j. C. ad legem Cor. de fal. l. j. §. si. ff. eo.

G. T. Quæ igitur pœna statuta est regulariter?

MAN. Deportationis, & publicationis bonorum, vt in. d. iuribus declarat Afflic. deci. 2. dubitabatur, columna quarta. Est verum, quod bona fides agentis, omne vitium falsitatis excludit, ex quo dolus requiritur, inq; falsum errore quis incidisse potius præsumendus est, quàm malitia. l. nec exempli. C. ad legem Cor. de fal. l. quod adhibitus. C. de his qui sibi ascri.

Bal.

Bal. confi. 244. dubitatur, ad fi. vol. j. & confi. 293. præmissis, col. 2. eo. lib. & confi. 33. licet, vol. 3.

G. T. Verum ponamus, quod falsitas nemini noccat, crimne præcep. crimen hoc casu punibile?

MAN. Non. c. quanto, de iurciu. l. damus. C. ad legem Cor. de fal. Fel. in. c. j. col. j. in fi. & prin. seq. de præsump.

G. T. Quid est falsum?

MAN. Vcritatis mutatio, vt in auth. de instru. cau. & fi. in prin. & si vis scire, quot modis capiatur, vide Bar. in. d. l. nec exemplum. & quia crimen graue est, vt diximus, probatio debet de necessitate concludere. l. iuris gentium. §. quod fere, & ibi Bal. col. j. ff. de pac. Alex. confi. 190. vifis, nu. 2. vol. 7. & ad id sciendum est, quod non dicitur omne verbum in se falsum, vt in authen. de fi. instru. in prin. ideo licet quis obijciat tibi, quod falsum dicas, non propterea iniuria infert, nec est verum quod ex certa scientia, ac dolose loquatur, secundum Alex. in l. de tutela, in. 2. col. C. de in integ. resti.

G. T. Propter criminis grauitatem igitur multa debent esse in eo specialia.

MAN. Multa quidem esse debent, & sunt, & præ cæteris quod falsi suspicio pro falso habeatur. l. iubemus. C. de proba. glo. in. l. 2. ff. de fi. instru. Archi. in. c. in memoriam. 19. dif. Ancha. confi. 173. circa, col. 3. Capici. deci. 30. in causa, nu. 4. quod dictum tamen est verum, quo ad retentionem, non quo ad condemnationem, vt sentit Abb. in. c. super eo, de cri. fal. & Bal. confi. 444. ad euidenciam, col. j. vol. j. plene Deci. confi. 175. in causa, col. 5. est etiam speciale in eo, quod in generali abolitione criminum non comprehenditur. l. Lucius. ff. ad Turpi. & si carcerati ob lætitiã relaxantur, non tamen relaxatur carceratus ex ista causa, vt not. in. l. de pupillo, in. §. si pluribus. ff. de no. o. num. Deci. in. c. licet, col. 4. de proba. Item quod falsarius sine accusatore condemnatur, quod in eo crimine pronuncietur, si incidit. & quod conuictus denique, statim curia seculari tradatur. quæ omnia, & fusius, ponit Gof. in summa, de cri. fal. col. vlti. Doctõr etiam torqueri non potest, maxime actu legens. l. defertorem. §. j. ff. de re mili. l. milites. C. de quæstio. Bal. in. j. consti. Co. §. j. & in. l. fi. C. de Iudæ. Abb. in. c. quanto, de magist. & tamen secus est in crimine falsi. l. si quis decurio. C. ad legem Cor. de fal. Brun. de indi. & tor. char. 7. Ro. singu. 488. milites. Gramma. voto. 25. in causa. nu. 5. & plus

plus quòd odio falsi filius habet legitimam personam standi in iudicio, etiam sine patris consensu, quod tamen non est regulare, sicuti nec in supradictis casibus. l. si. §. necessitate. C. de bonis que libe. & zabur in l. post legatum, in §. si filiusfamilias. ff. de his quib. vt indi.

G. T. An crimen publicum sit?

MAN. Est utique. l. lege Cornelia. §. pœna. ff. ad legem Cor. de fal. Calde. consi. j. in prin. de accusa.

G. T. Quot modis cognoscitur de isto crimine?

MAN. Quinque, criminaliter accusando. per actionem in factum ad interessè, per exceptionem, per replicationem, & per inquisitionem denique, vt per Bar. in l. si ex falsis, col. j. C. de transac.

G. T. Si testis falsum dixit, qua pœna punitur?

MAN. Ciuiler in quantum læsit, criminaliter deportatione & publicatione bonorum, si est liber. si seruus, vltimo supplicio, & si clericus, deponitur & detruditur in monasterium, ad agendam pœnitentiam. si receperit pecuniam, pœna falsi tenetur, omnia Abb. in. c. j. in pe. §. si. col. de cri. fal.

G. T. Quia materia pulchra est, delectabilis, & copiosa, vellem etiam, si placet, de pluribus edoceri.

MAN. Dic omnia, & interroga, quoniam nihil mihi gratius esse potest.

G. T. Vellem scire igitur, quot modis falsum dicitur.

MAN. Scies, & quidem facile, si Bar. legeris, in l. quid sit falsum ff. ad legem Cor. de fal. tribus scilicet, largissime, large, & strictè, exemplificando vt ibi per eum. & quòd modis rursus committatur, tradunt Bononien. in rub. de fal. id præ oculis semper habentes, nunquam esse falsum id, quod iuratur primordio veritatis. l. cum filius. §. hæres, & ibi Bar. ff. de lega. 2.

G. T. Nunquid falsum iuuerit à lege?

MAN. Nunquam, quia (vt dixi supra) est mutatio veritatis, & sic (addas nunc) contra CHRISTVM, qui dixit Io. 9. Ego sum veritas. tradit Ioan. And. in. c. præsentium, col. 4. de testi. in. 6.

G. T. Si instrumentum aduersarij mei falsum arbitrer, poteròne ei illud sibi arripere, & lacerare?

MAN. Glo. dicit, quòd fit, in l. sicut. C. de paga.

G. T. Expendens falsam monetam, stamneam, vel plumbeam, qua pœna tenetur?

MAN.

MAN. Lege Cor. de falsis, aliàs punitur extra ordinem, secundum Bar. in l. lege Cornelia. ff. ad legem Cor. de fal.

G. T. Si notarius, procurator, vel aduocatus vnius partis ostendat instrumentum alteri, tenebitur ne falsi?

MAN. Bar. in l. j. in §. is qui deposita. ff. ad legem Cor. de fal. dicit, quòd sic, & bene.

G. T. Si testamentum falsum sit, quibus cõiecturis clici poterit?

MAN. Multis quidem, quas enumerat Pau. de Cas. consi. 231. in quæstione, vol. 2. per totum, si cupis ea scire, ibi videas, quia hic aliter non scribam, breuitatis institutæ gratia.

G. T. Estne verum, quòd condemnatus de falso, habeatur pro mortuo?

MAN. Est utique, & fuit verbum Cy. in l. transgigere, allega. etiã supra. C. de transac. & post cum Bal. in l. Calsius, col. 2. ff. de Sena. vbi etiam dicit, quòd qui non opponit de falso cõtra instrumentum, fatuus est, ex quo lex semper præsumit contra opponentem. & quòd mortuus mundo dicatur, tradit etiam Barba. consi. 47. scribitur, col. 9. vol. j.

G. T. S C I O in curia Romana, si condemnatus ad mortè obuiat Cardinali, quòd per impositionem pilei liberatur. l. addictos, vbi Bal. Pau. de Cas. & Saly. C. de ap. an idem sit dicendum in condemnato de falso?

MAN. Non, propter criminis detestationem. l. Lucius, allega. etiam supra. ff. ad Turpil. Barba. in tracta. de præstan. Cardi. in. 9. q. primæ partis. Bononien. in rub. de fal. col. 4.

G. T. Sed quid in falsante literas Papæ?

MAN. Curie seculari traditur. c. ad falsariorum, de cri. fal. Abb. in. c. at si clerici, col. 14. de iudi. glo. in. cap. si quis sacerdotum. II. q. j. Gui. Papæ multa deci. 455. committitur. Est verum, quamuis Delegatus Papæ, vices ipsius gerat. c. sanè, de offi. de. quòd tamen non ita punitur falsificans literas delegati, sicuti Papæ, vt per Abb. in. c. olim, col. 2. de rescrip. Similiter impetras, vel vtens rescripto surreptitio, punitur pœna. c. super literis, de rescrip. sed tamen non incidit in pœnam. d. c. ad falsarium, vt per Feli. in rub. de rescrip. ad fi. Et quòd traditio fiat seculari curie aliàs, licet in malorum profundum non deuenit, quod notandum est pro limitatione. c. cum non ab homine, de iudi. nouissime est glo. in. c. ad audientiam, de cri. fal. & in. c. nec licuit. 17. dif. Gramma. deci. 27. Ferrantellus, col. 4. Capici. deci. 30. in causa, col. 2. & quia late ad materiam di-

xi in d. l. transfigere, transeo, & ad ibi dicta me remitto, de falsitate, vltra hæc, prope modum infinita.

Ad. c. quod in dubijs, de consecra. ec. vel al.

Dialogus 13.

DIGNVM.

G. T. MAGIS dignum, trahit ad se minus, & consentaneum est. c. si is cui, de præben. in. 6. c. vnicō, de consecra. ec. vel alta. co. lib. c. quod in dubijs, co. ti. vbi dicit etiā Abb. ad idē, quod sic compositum ex diuersis assumit naturam simplicis dignioris. & Bal. alibi, quod hæc ratione pars debet accedere ad Iudicem, non è contra, Iudex ad partem, in. l. scire oportet, in. §. multa, in prin. & per illum tex. ff. de excu. tu.

MAN. Verum est istud, præter quam in casu. l. ad egregias. ff. de iure iu. vbi egregiæ personæ ad iurandum coram Iudice venire non compelluntur. quamuis replicari etiam possit, quod non propterea ad casu Iudex accedit, sed iusurādum mittit do mum, vt signanter ibi dicitur.

G. T. Sed an propositio generalis sit, quod magis dignum & c?

MAN. Videretur dicendum, quod sic, ex his, & probatur etiam in. l. quæ religiosis. ff. de rei ven. & in. l. si communem. ff. quem admo. serui. amit. & in. l. si. C. de ordi. co. & in. l. per minorem. ff. de iudi. Ange. in. l. si quis aliam. ff. de solu. Archidia. in. c. si quis Episcopus, in fi. 2. q. 6. Gui. Papa. consi. 72. principalia, col. j. Maran. dispu. 2. ambigua, nu. 32. Io. And. in. c. cum ex officij, col. 2. de præscrip. Bal. consi. 400. super primo, col. vlti. vol. 4. & quia hinc videmus quoque, quod sic vtile ad se trahit inutile, & finis principium. l. cum actum, & ibi idem Bal. lec. j. col. 2. ff. de nego. ges. Et si in aliquo actu iungantur duo verba, quorum quodlibet per se actum significet diuersæ naturæ, verbum importans actum magis plenum, aliud minoris efficaciz ad se trahit. l. non solum. §. si. ff. de vsuca. inducit Nath. in cle. sæpe, in. §. non sic tamen, col. 32. de verbo. si. & quod sic magis potens trahit ad se minus. l. imperium. ff. de iu. o. Iudi. l. cum sponsus. §. generaliter. ff. de do. inter vi. & vxō. l. hoc legatum. ff. de lega. 3. l. quæritur. ff. de sta. ho. l. Titiaæ textores. ff. de lega. 2. Calde. consi. 22. an si Papa, col. 2. de præben. Bal. in. c. quanto, col. j. de iudi. vbi etiam dicit, quod in iure patro-

natus

natus inspicitur quo ad forum potius qualitas spiritualitatis, quàm substantia temporalitatis. Et quando ex duobus extremis fit vnio, remanētibus qualitatibus extremorum, quod magis principale & magis notabile aliud ad se trahit. Ad idem si mulier cum clerico declinat, subijcitur foro ecclesiæ, & à Iudice ecclesiastico punitur, quia quasi sacrilegium committit, ita Abb. in. c. si quisquam, col. 2. de coha. cle. & mu. Et si quis habeat ex dispensatione plura beneficia, vnumque sit dignius altero, debet seruire digniori. Vel si à duobus Iudicibus citetur, nec possit vtrique parere, maiore eligere debet. c. extirpanda. §. quia vero, & ibi Abb. col. 2. de præben. Video rursum, quod in grege maior numerus trahit ad se minorem pariter, vt quis agat rei vèdicatione, licet i restitutions capitula aliena non veniant. l. 2. ff. de rei ven. Et licitū, illicitum, vt per multa ostendit Alexandri. collega, in. l. non solum, in. §. morte, nu. 185. de no. o. nun. Bar. in. l. si quis autem, in prin. ante eū ff. co. Et facit quod de baptismo ait diuus Augusti. sic, Si tol-
 22 las verbum, quid aliud est aqua, nisi aqua, si verbum addes ele-
 23 mento, statim fit sacramentum. & bene. c. j. de baptis. Quam-
 24 uis item, vt philosophi dicunt, actus purus rei non vnitur, potest tamē vniri, vt rem ad se trahat, tamque principale & dignius, quod trahit ad se omne quod est minus dignum. d. cap. quod in dubijs, idest non vnitur eo modo quo materia & forma vnitur in composito, sed tanquam naturæ supposito. Nobilior pars etiam & principalior, trahit ad se minus principalem. l. in rem. §. in omnibus. ff. de rei ven. estque natura vnitorum, inquit alibi Bal. vt maius dignum ad se trahat minus, sicuti dictum est, & adeo quidem nouissime, vt sibi suam naturam conferat omnia priuilegia & dignitates, in. l. 2. C. communia de le. refert & sequitur Ioan. amic. consi. j. nu. 50. non nihil Bal. consi. 237. quidam, in prin. vol. 3. & Io. And. in. c. cum personæ, col. 2. de priui. in. 6. Ias. in. l. j. in prin. col. 5. ff. de verbo. ob. Bellen. in tracta. de charita. sub. q. 93. dicitur, col. j. Et hoc est rursum quod not. in. l. imperium. ff. de iu. o. Iudi. quod officium mercenarium bene potest assumere naturam nobilis, sed non è contra, sicuti nec conuenit, vt inquit glo. in. l. petēs. C. de pac. quod principale vestiatur ab accessorio, & bene. l. quod per manus. ff. de iu. codicil. nos in. l. iuris gentium, in. §. quinquimmo, lectu. 3. ff. de pac. & dictu mirabile est ad idem, quod hæc ratione non datur vnio ad indigniorem, ad digniorem sic. c.

super

super eo, de præben. in. 6. Staphi. de gra. & expec. in prin. ver. inter fornas, nu. 5. Pet. de Peru. in tracta. de vno. ante eum, col. j. & quod sic incertum non trahit ad se certum, sed è contra. l. in bonæ fidei, & ibi Cy. C. de reb. cre. Bal. consi. 390. eam profunde. col. 2. vol. 2. Quid quod Grammatici dicunt etiam ad propositum, quod figura conceptio, seu syllepsis, nil aliud est, nisi inductio indignioris ad dignius, ex quo masculus, pluralis numerus, & persona prima, sunt digniores fœmina, numero singulari, & persona secunda, non secus ac dextera sinistra nobilior. & Abb. in. c. ex literis, col. 2. de consti. quod col legium cognoscitur an sit ecclesiasticum, vel seculare, si ibi sint plures clerici, vel plures laici, & postea quod data paritate terminum dicendum est hac ratione ecclesiasticum. Bar. ante eum, in. l. sodales, nu. 15. de colle. illici. & Anchara. consi. 215. scripsit, col. 2. quod receptio facta auctoritate Apostolica, est dignior, quam illa, quæ fit auctoritate recipientium, & quod illa istam ad se trahit. & Soci. in. l. cum senatus, in si. ff. de reb. du. quod si delictum ad pluribus commissum sit, inter quos sit clericus, cognoscet Iudex ecclesiasticus. & Stepha. Fede. in tracta. de int. iu. in prin. col. 14. quod bona animæ, vt pote digniora, sunt omnibus bonis corporis præponenda. Vnde fit vt hac ratione etiam, sicuti plene diximus in. l. Imperium. le. tu. j. 2. & 3. de iu. o. Iudi. not. in rub. de verb. ob. quod semper fit à digniori denominatio. Et Bononien. in repe. c. vnici, col. 8. de re. permu. in. 6. si detur species ab vno ex contrahentibus, ab alio species cum supplemento pecuniæ, quod erit emptio per hanc regulam. Et Io. And. in. c. certum, col. j. in Mercu. de regu. iu. co. lib. Si monachalem habitum quis deferat, cooptum tamen clericali, quod monachalis non tollitur. Et Pet. Vbal. in tracta. collecta. col. vlti. quod in collectis, causa & persona magis digna, semper est inspicienda, & Pala. Ruuios in repe. c. per vestras. §. 55. col. pe. do. inter vi. & vxo. quod spò sus sponsam ad domum suam traducere debet, non è contra. Et bononien. in singu. nouis. j. quod mulier naturalis nupta marito legitimo & naturali, efficitur legitima & naturalis.

G. T. Satis dixisti præcep. demonstra, si placet, an sit generalis?
MAN. Ex his (vt intellexisti) satis demonstratum est, & (iterato dixerim) tenendum esset quod sic, nunc que, quantum ad ista, finire volebam, nisi me interpellasses, sed tamen Abb. in. d. c. quod in dubijs, & in. c. j. in fi. co. ti. declarat, procedere quod

ibi

ibi haberetur in liquoribus, & his, quæ commixtione confunduntur. Immo videtur casus in. §. si tamen, Insti. de re. di. vbi vestimentum trahit ad se purpuram, quæ tamen est dignior. Et in terminis Abb. ita dicit in. c. super questionum, in. §. si vero, col. pe. de offi. de. & clarior tex. quam in. d. §. si tamen, in. l. 3. in. §. pe. ff. ad exhi. vbi charta, quæ mea est, trahit ad se scripturam, longe digniorem, vsque adeo, vt si charta mea sit, pariter sit meum id, quod in ea scriptum reperitur, igitur generalis non videtur.

G. T. Crederem ego, his non ob. quod immo esset generalis, quoniam idem dicimus de regu. quod huiusmodi sit, licet fallat & limitetur aliquibus casibus. l. in testamento. C. de milita. testa. l. nam ad ea. ff. de legi. l. suus quoq; §. puto. ff. de hæ. insti.
MAN. Bene dicis, & gratulor tibi, quod hoc ipsum acute sic diiudices, & plus quod generalis est, quodque facile prædictis reponderi potest.

G. T. Onus tuum est istud præceptor humanissime, cum quo finias opto, vt multo plura ad discendum præcepta hac tua mihi salutaria, superesse possint.

MAN. Facile dixi, quia solu. patet ad sensum, nam primû Abb. dictum, ex his tutum non est, aliàs nec decisiones quamplurimæ veræ essent, ab omnibus tamen sine controuersia approbata. non ob. tex. in. d. §. si tamen, & in. d. §. pe. quia (vt inquit Corfè. in singu. legatum) quando maius dignum accedit minori accessorie, minus dignum censetur, & probatur in. l. & si nõ sint in. §. perueniamus. ff. de au. & ar. le. V el quod minus dignum trahat ad se maius secundum quod minus præiudicatur iuri cõmuni, & hoc modo loquutus est Abb. in. d. §. si vero. & ita tenendum est, & iam iam satietati occurrendum.

Ad. c. non debet, de confanguui. & affi.

Dialogus 14.

VARIATIO.

G. T. IN. c. non debet, de confanguui. & affi. quare est, quod dicit Papa, reprehensibile iudicari non debere, si secundum varietatem temporum, statuta quoque variantur humana, cû maxime habeat plenitudinem potestatis, & lex sit quicquid sibi placuerit. l. j. ff. de consti. prin. §. sed & quod Principi placuit, Insti. de iu. natu. immo quod sufficit pro ratione voluntas. l.

MANT.

C

quia

quia poterat. ff. ad Treb. nec pōt sibi dici, cur ita facis, aliās sacrilegiū est. l. 2. C. de cri. sac. & restringitur ipsius potestas, & male, secundum Bald. consi. 327. pridie, col. pe. vol. j. & consi. 477. quaritur & consi. 358. super eo, col. 2. vol. 3?

MAN. Quia nouitates sunt odiosæ, varietas & inconstantia reprehensibilis, nec lex facile mutanda, nisi ex causa, ideo quodam modo, etiam quod plenitudinem habeat potestatis, se excusat, vsus exordio. d. verborum, sicuti & in. c. nihil, de autho. & vsu pa. l. in rebus. ff. de consti. prin. l. si. in prin. C. de indic. vi diu. tol. l. j. C. de cadu. tol. l. quidam decidens. in prin. ff. de admi. tu. §. tribus, in autho. quib. mo. natu. c. ff. sui. glo. in autho. de fideiussor. in prin. & in. l. si. ff. si. re. nec ab re dixit **CHRISTVS**

Matth. 5. Veni non soluere legem, sed adimplere, eoque argumento liquet, non facile nouandam esse, quia (vt spartani dicebant, nctas hoc ipsum esse ducentes) Legibus cōuenit autoritas in homines, non hominibus in leges. sitque solum, vt casibus omisissis prouideatur, ne indecisi maneant, non vt vetus iam constituta tollatur. l. si. C. de consu. lib. 10.

G. T. Dixisti etiam, ni fallor, præcep. in lib. enchiri. j. c. 5. de noua lege non facile condenda.

MAN. Dixi, sed aliter quam hic, vt videant homines quomodo auxilia pleno (quod aiunt) copix cornu, & suppetiæ domi sunt mihi semper. dixi etiam. c. 4. ibidem de legibus, multa. & quod ex causa liceat, probatur, quia simili modo in. l. j. ff. de lega. præstan. ait Iurifcon. titulum illum noui aliquid afferre, quia naturalis æquitas, id ipsum suadebat. & ad idem etiam Abb. in. c. cum M. Ferrarien. col. 2. de consti. quod contra anti quam ecclesiæ constitutionem generaliter, ex rationabili causa, statutum fieri potest, signanter per tex. in. d. c. nō debet, dialogi argu. Immo quod **CHRISTVS**, & si dixerit vt supra veni non soluere legem &c. multa præcepta Dei patris, et veteris testamenti mutari in nouo, dicimus iue in Papa, quod eius potestas non ex homine, sed ex Deo est, quodque vices Dei gerit in terris, cum plenaria potestate pascendi oues suas, ligandi & soluendi, & quod denique supra ius est, dispensat & subuertit omnia, dum tamen subicit causa, quoniam alias non dispensatio sed dissipatio diceretur, nec potestate sibi concessa vteretur, sed abuteretur, & fufius vt per Ancha. consi. 373. reuocatur, col. 2. & inducendo. d. c. non debet, & c. quia circa, co. ti. dicebat quoque Ro. 307. in casu, col. j. & 2. quod iusta

est

est causa, quod Papa dispenset matrimonium in gradu prohibito de facto contractum tolerari, ne ex separatione graue oriatur scandalum. vel si longo tempore in eo perseueratum sit, indeque proles etiam suscepta. & consi. 345. circa primum, col. 3. confirmat, quod nullo casu quid simile ab eo actum sit, nisi suadente iusta & rationabili causa. Et quod hac ratione excusatione vtatur Papa, in. d. c. nihil, & in. d. c. non debet, declarat etiam Deci. in. c. quæ in ecclesiariū, col. pe. de consti. & quia inconstantiæ maxime in clericis reprobat, quorum verbū aut factum falsum sacrilegium est, & si in clericis, multo magis in Papa, & plene idem Ancha. consi. 188. visis, col. 3. & ita debet intelligi, quod ipse dicit adhuc in repe. c. canonum statuta, col. 19. & 22. de consti. & magis in terminis ad corticem verborum. d. c. non debet, à simili dicit Bal. quod secundum varietatem temporis, variatur interpretatio dispositionis, in. l. si patet, col. 2. ff. de hē. insti. & in. l. cetero. col. j. ff. de vulga. & pup. sub. quod ratione diuersitatis temporum variatur effectus.

Vnde olim etiam actionum formulæ erant necessariæ, hodie sublatae sunt. l. j. C. de formu. & verborum solennitas in agnoscenda bo. po. pariter. l. vt verborum. C. qui admi. & idem in verbis donationum dicit tex. in. l. si. C. de dona. & quod lex adapteretur tempori, Barba. in rub. qui admi. col. 22. ego multa in. l. j. col. 4. eo. ti. congesti, hic aliter non scribenda. Actio nego. gestorū quoque variatur secundum varietatem temporum, tradit Bar. in. l. Pomponius. 2. col. j. ff. de nego. ges. Et certe, vt diximus, nisi rationabilis & iusta adsit causa, veteres mutare leges, nil aliud est (vt inquit Philosophus poli. 10.) nisi hydræ Lernæ capita præcidere, vel tignum ex ædificio eximere, vt omnia ruant. Solæ apes magnis, id est æternis, & nunquam mutabilibus, vtuntur legibus, nec eas, vt nos, sæpe commutant. iuxta illud,

Magnis; agitant sub legibus æuum. & testatur Staphi. in tracta. de gra. & expec. in prin. nu. 32. quod decisio. d. c. nō debet, maxime locum habet in curia, quoniā stylus modo niger est, modo albus.

G. T. Diximus etiam supra de stylo locuti.

MAN. Verum est, sed pulchra repeti possunt, deciesque repetita placebunt. & quam maxima laude ad propositum digni sunt Massilienses, Narbonensem prouinciam habitantes, ex quo non facile mutant leges, & vetera maiorum suorum institu-

ta, immo proditum est, eos gladium, quo, à condita vrbe, fontes iugulabant, tandiu serualle, vt rubigine exesus, ministerio amplius idoneus non sit, adeo periculosum esse duxerunt ab antiqua consuetudine discedere. & certe non sine publica perturbatione mutantur leges, sicuti nec sine valetudinis iactura, nemo sanè vitus mutat rationem. Nec ad ciuitatum ocium atque concordiam stabiendam, quid quàm ita conducit, vt veterum legum ac constitutionum conseruatio, quod tum exempla mouent, tum aureus veteris poetæ versiculus.

» Moribus antiquus res stat Romana, virisque. Hac de re Locrenses (vt Demosthenes refert) nouam legem suafuri, id faciebant collo in laqueum inserto, vt si displicuisset, statim stragularentur. Et licèt dixerit Imp. in. §. vt autem, in authen. de non alie. nihil esse tam stabile inter homines, & tam immobile, vt nullam patiatur mutationem, ex quo omnis noster status sub perpetuo motu consistit. dictum eius tamen intelligi debet modo quo supra vt mutatio non fiat, nisi ex causa, idq; euidens utilitas & necessitas suadeat, vt per But. in. d. c. non debet. Veronen. confi. 3. 4. casus, nu. 8. causa. ciuiliū.

» G. T. Mouisti præcep. omnem lapidem (vt est in proverbio) mihi quæ hæc omnia adeo placuerunt, vt nil aliud scire cupiam, nisi hoc vnum, de iure positio nescio quid dixisti, nec ignoro. Papam esse supra ipsum, quod etiam alio loco, & proxime quidem, ni fallor, disseruimus, et probatur in. c. p. i. opofuisti, de concess. præben. & in cle. j. in fi. vt li. pen. & nouissime tradit Abb. in. c. ex publico, col. 3. de conuer. coniuga. & confi. 8. 4. il lud, col. 2. vol. j. Ancha. confi. 1. 2. 4. circa, ad fi. Ripa in. c. decernimus, col. 1. 2. de iudi. Parisi. in. c. in præsentia, col. 4. de proba. verum quæro, an contra euangelium dispenseret?

» MAN. Quidam sentiūt, quòd non, quia nec Angelus hoc idem facere auderet. c. sunt quidam. 2. 5. q. j. c. si is qui præest. 1. 1. q. 3. & ad Galat. j. Quidam vero contrariū, quia dicitur Matth. 18. quòd in ore duorum vel trium fiat omne verbum, & tamen hoc ipsum mutat Papa, addendo vel minuendo. c. præsul. 2. q. 5. c. paruulos, de cōsēcra. dif. 4. c. in omni, de testi. not. in. c. pluralis, de regu. iu. in. 6. & dici potest pro resolutione, vt dicit Io. And. in regu. actus, col. 3. de reg. iu. in Mercu. ipse Papa, de cuius potentia queritur, quæstionem soluat. Sed verum est quod possit ex causa contra euangeliū dispensare, sed non ipsum destruere, & si bene recolis, virtualiter etiā dixerā prius.

Adc.

Ad. c. vestra, de cohabi. cle. & mu.

Dialogus 15.

NOTORIUM.

» G. T. DE notorio humanissime pater, scio te in pluribus locis tractasse, & nouissime lib. 3. locorum cōmunium, ad. l. si adulterium cum incestu. §. idem Pollioni. ff. ad legem Iuli. de adul. sed tamen quia non potest adeo plene dici aliqua de re, quin supersit aliquid dicendum, vellem nunc à te scire, quid sit.

» MAN. Si legisti quæ dixi in loco præallega. incidenter, vidisse hoc ipsum debuisti, quoniam nil aliud esse ibi demonstraui, nisi id quod conspicuum est, nec vlla tergiversatione celari potest. c. vestra, de coha. cle. & mu. c. cum olim, de verbo. fi. & incidenter dixi, quia ibi de notorio tractatum est, licèt probari non debeat, quòd debet tamen allegari.

» G. T. Non recordeor.

» MAN. Credo equidem, quoniam memoria labilis est. l. peregre. ff. de acqui. po. Bar. in. l. ex consensu, in fi. ff. de ap.

» G. T. Transseat igitur, & si placet, dicas nunc quod duplex sit.

» MAN. Duplex, facti, & iuris, facti vt supra euidencia enim rei hoc ipsum inducit. Iuris, per sententiam, si aliquis fuerit condemnatus, vel confessus in iudicio, prout not. in dicto capitulo vestra. Calde. consilio decimoquinto qualiter, de vsu. in prin. Ancha. confi. 3. 2. v. fa, in prin. & ad primum facit, quod

» 2. Methaphy. inquit Philosophus. In foribus quis delinquet?

» quasi dicat nullus, quoniam prima principia certa & vera, parent ac nota sunt omnibus. & idem Genē. 4. ibi, Peccatum in

» foribus aderit. id est notum erit omnibus, & cuiusque patebit. & ad confessionis propositum pulchre dicit Bal. in. c. nullus, de præsump. quòd est oris, euidentiæ rei, & contumaciæ. Et Abb. in. c. pe. col. pe. de iudi. quòd etiam precepta instantia, si pars confiteatur, Iudex sententiam ferre poterit, quia factum est notorium, & quia in notorio nõ requiritur iudiciū.

» G. T. Sed nõne est etiam notorium præsumptum?

» MAN. Est vtique.

» G. T. Exemplum.

» MAN. In paternitate, filiatione, consanguinitate, & si quæ hæc sunt similia, potest exēplificari. l. quia semper. ff. de in ius uo. c.

C 3 con-

querete, de si. presby. c. j. de diuor. & not. adhuc, in præallega. c. vestra.

G.T. Notorium differtne à manifesto?

MAN. Differt, quia vnū non probatur, aliud sic. Et quia ea quæ nunquam habuerunt actum permanentem, non transeunt in notorium, puta vox præconia, quæ habuerunt autem sic, vt edictum in albo, & fufius not. in. d. c. vestra, melius quàm alius Io. fab. in prohe. Insti. col. 3. 4. 5. Bar. in. l. ciues. C. de ap. & in aucthen. qui semel, nu. 16. C. quomo. & quando Iud. Abb. in. c. euidencia, de accu. Bal. consi. 473. qualiter, col. j. vol. 3. & consi. 447. ad euidenciam, in prin. vol. 5. dicens, quod manifestum dupliciter consideratur, vno modo adeo tale, quod est per se si euidenciam, vt probatione non indigeat, alio autem sic, quoddam probari poterit clare certitudinaliter & per multos, subiiciens manifestum esse nomen generis, & in se habere duas species, notorium & manifestum, quod in suo nemine stat, & vt in adoptione ait Iurifcon. in. l. j. & 2. ff. de adop. de notorio probante & probando etiam fufius idem Bal. in. l. si vero, in. §. qui pro rei, in prin. ff. qui satisfda. co.

G.T. Audiui etiam à te aliàs præcep. quod notorium & manifestum super facto negatiuo esse non potest, est ne verum?

MAN. Verissimum, fama autem sic, & tradit ac declarat Alex. in l. cum quidam, in. §. quod dicitur, col. j. & 2. ff. de acqui. hæ.

G.T. Sed nunquid notorium visum requirat?

MAN. Pulcherrima certe est dubitatio hæc, pulchra etiam responsione condecoranda. Vnde scias, quod in sui origine visum requirit, non in processu, ex quo memorie commendantur apud non videntes, ita vt mortui fidem faciant viuētibz, exempli gratia **CHRISTVM** incarnatum, Paulum prædicantem, & Romam triumphantem, possit iure iurare quis notorium esse verum, non tamen se vidisse, nec est necesse hoc ca su, & his exemplis, quod reddatur ratio, seu redditio causæ visus, quoniam sufficit quod de veritate notorij non dubitetur per aliquem sani capitis, & quod in populo hoc teneatur, tanquam verba sententiæ, & probatur in. l. Policiana. ff. de iu. codicil. & in. l. cum quidam, in. §. quod dicitur. ff. de acqui. hæ. & sunt verba Inno. aurei, in. c. si. ibidē etiam per Bal. re. lata, in. si. de iura. cal. & ad materiā redeuntes, scire quoque debes, quod notorium & sententia æquiparatur, licet vnum facti sit, aliud iuris, vt supra. l. emptorē, in prin. ff. de ac. emp. Bal. in. l. j. col. 2.

ff. de cu. fu. & in. l. is cui bonis. ff. de testa. quod tamen est verū, quantum ad aliquid declarandum, non quantum ad aliquid de nouo inducendum, vel prohibendum. & quantum ad liqui dationem facti, non quantum ad effectum iuris, in quibus requiritur autoritas iudicantis. & hinc videmus, quod probationes factæ in iudicio, inducunt notorium, & tamen ex eis non oritur actio in factum, ex sententia autem sic, vt not. in. l. sed & si possessori, in. §. si. ff. de iureiu. & fufius Bal. met in locis supra allega. & consi. 259. queritur, vol. 2. Qui dicit etiam in l. nisi, lectu. j. ff. de pac. quod vbi reus principalis notorie est non soluendo, vel hoc idem probatur in iudicio, non est necessarium iudicium in eum, vel excusio, quia notorium idem est quod iudicium, & idem quod sententia operatur. l. si vero. §. j. ff. qui satisfda. co. l. si. & ibi not. ff. si cer. pe. l. decem. ff. de ver bo. obliga.

G.T. Forte etiam de notorio vulgatum illud intelligitur, iam factum trito sermone pro uerbum, Quod patet expresse, pro bare non est necesse. locum non recorder.

MAN. Est in. l. si irruptione, in. §. ad officium. ff. si. regun. & in. l. comparationes. C. de si. instru. & fuit uerbum Bal. & uerum, nec aliter intelligendum. consi. 250. in quæstione, col. 5. vol. j. & consi. 370. verba rescripti, col. 2. vol. 3. quale etiam illud, in omnem terram exiuit sonus eorum. vt ibidem, est verum, & cui hoc finicimus sermones nostros, quantum ad istud, vltra dicta per But. in tract. de notorio, potissimum in. 2. articu. col. j. & 2. quod multa notoria dicuntur, quæ tamen nõ sunt, ideo cautela est, vt iudex pronunciet factum de quo agitur esse notorium. c. consuluit. j. de ap. Abb. in. c. ad nostram, de iureiu. Cardi. in cle. pastoralis. in prin. in. 17. not. de re iud. Gramma. deci. 65. excellens. nume. 12.

Ad. c. 2. de conuer. in fide.

Dialogus 16.

MATRIMONIUM.

G.T. Hoc anno, nisi me fallat obliuio, in. l. imperium, de iu. om. iudi. dixisti præcep. optime, quod denominatio semper a digniori fieri debet.

MAN. Verū est, & ibi probatur, quia de mixto loquitur, quod

attribuitur speciei digniori, magisque dignū trahit ad se minus. c. quod in dubijs, de consecra. ec. vel alta. l. j. ff. de sta. ho. §. fi. in sti. de iu. natu. multa Feli. in. c. j. col. 3. de prescri. viderique potest Exo. c. 27. vbi altare holocausti dictum est etiam, quia dignius, ex quo hostia tota Deo incendebant. extatque Dionigenis epistola Maronicensibus, qua eos laudat, quoniam ciuitatis nomen mutarant, & pro Maronia Hipparchiam vocauerant, à femina eius nominis, philosophiæ studiofissima, & nō à Marone conditore, cum esset vir temulentus, male meritus, & tanto honore non cohonestandus.

G. T. Sed quare non etiam matrimonium à patre, sicuti à matre, vt pote digniori, appellatur?

MAN. Respondeo, hoc casu fieri, quia ratio subest, ex quo mater ante partum est querosa, in partu dolorosa, & post partum laboriosa, vt not. in. c. 2. aliàs ex literis, de couer. infide. releuata in hoc, quæ in tot naturæ incommodis fuit grauata. l. cum qui. ff. de iurciu. c. j. de par. præpo. in rub. de sponsa. col. 7. multa Butigel. in rub. de verb. ob. col. 5. Vel, vt idem Præpo. dicit, in loco præallega. quia mater semper est certa. l. quia semper. ff. de in ius vo. & sic vt à certiori subiecto fieret denominatio.

G. T. Prima magis placet.

MAN. Et mihi quoque, quoniam quod dicitur in. d. l. quia semper potissimum in meretrice procedit, & filijs vulgo quaestitis, & ad matris propositum, dictu mirabile est, quod Ecclesiastici. 3. legitur, malæ famæ esse qui derelinquit patrem, maledictum autem à Deo qui exasperat matrem, & quia dixi etiam in lib. enchi. 3. c. 7. mirū. & lib. 5. c. 111. tradunt, licet ad aliud, transeo.

Ad. c. gaudemus, de diuor.

Dialogus 17.

NIHIL AD NOS.

G. T. Quid sibi vult præceptor illa Canonistarum propositio, De his qui foris sunt nihil ad nos?

MAN. Immo Theologorum, & originaliter Pau. 1. ad Corin. c. 4. quamuis relata in. c. gaudemus, de diuor. & breuiter, nil aliud, vt tuæ interrogationi satisfaciam, nisi istud, quod in fideles, in spiritualibus, canonibus nō ligantur. & in spiritualibus dixi, quia in temporalibus subiiciuntur Principi. l. Iudæi. C. de Iu-

de Iudæ. Abb. plene in. c. j. col. 3. de constitu. nam & ad propositum dicit canon, Superuacua rei operam dare videtur, qui cohercere Iudæos nititur à peccato, iam damnator propter perfidiam, refert & probat Ancha. ex multis, consi. 243. Christianissime, col. j. & nos post eum, consi. 126. pulchra & notabilis, vol. 2.

G. T. Ergo hac ratione excommunicatus nō deberet posse amplius excommunicari, quod tamen est falsum. c. excellentissimus. c. omnis, 11. q. 3. c. ad hæc, de posthu. præla. glo. not. in. c. engeltrudam. 3. q. 4.

MAN. Sol. potest, non vt ciciatur extra ecclesiam, sed vt extra eam detineatur, considerando quoque, sententiam excommunicationis medicinalem esse. c. j. de sen. excom. in. 6. quodque vbi plures ægri tudines sunt, ibi conuenit etiam plura antidota preparari, vt inquit Bal. in terminis, in. l. nihil, in fi. C. de vindic. lib.

G. T. Sed adhuc dubito, quoniam pœna censura non cadit in Iudæis, & tamen habet locum in eis dispositio clem. j. §. carcerum, de vsu vt non exhibentes libros, censura ecclesiastica compellantur.

MAN. Respondeo, indirecte compelli, non directe & principaliter. c. quanto. c. post miserabilem, de vsu. tradit glo. in. d. §. ceterum, ego ad futuritatem, in. l. j. C. de eden. est etiam notandum quod dicit Abb. in. d. c. gaudemus, quod pro crimine ecclesiastico, vel mixto, bene habet ecclesia potestatem statuendi pœnam si vult contra infidelem, sed quod in dubio non videtur velle hoc idem facere. & plus Areti. quod quando dispositio canonis generalis fundaretur super aliqua æquitate, vel rōne, quæ ratio non respiceret principaliter correctionem peccatoris, dispositio talis completetur in infidelem, vt fidelem, ex quo fit vt decisio. c. quia frustra, de vsu.

comprehendat etiam Hebraum repetentem vsuras, & puniat, consi. 158. copiose, col.

3.

Ad. c.

oꝛoꝛ
iur. u
oꝛoꝛ
-ind
-oꝛoꝛ

Ad. cap. j. de delic. pue.

Dialogus 18.

PVPILLVS.

G. T. OLIM rudi illo in seculo, homines annis centum sub matris imperio stabant, vt pote adhuc infantes, quod Hæsius ait, hodie malitia supplet ætatem. c. j. de delic. pue. c. de illis. 2. de despon. impube. l. 3. C. si mi. se ma. dixc.

MAN. Patroclus puer etiam, cum alex lusu puerum pariter occidisset, exilio punitus est. & graui pena multatus alius, quia eorniculæ oculos confixerat crudeli ludo, quod ea viderentur maioris crudelitatis progymnasmata, idest præexercitamenta.

G. T. Ergo sic fateris præceptor, pupillum hoc casu posse puniri.

MAN. Fateor quidem, & apud me est indubitatum, quia probatur in locis præallegatis. & potissimum in. d. c. j. si sit doli capax, vt dixisti, & malitia ætatem suppleat. immo quod ex Diabolo etiam obligatur, vt in. d. c. j. tradit Deci. in. l. j. nume. 28. C. qui admi.

G. T. Vellem scire quando doli capax dicatur, & quando malitia ætatem suppleat.

MAN. Io. An. in. d. c. j. ait, & post cum Deci. in. l. pupillum, col. j. ff. de reg. iu. quod cum hoc non sit à lege declaratum, arbitrio Iudicis committitur. l. j. ff. de iu. deli. c. de causis, de offi. de. & si decidi potest, satis clare colligitur, quod doli capax sit ille qui est proximus pubertati. l. apud Celsum. §. si quis non tutor, ff. de excep. do. & quod in delictis obligetur, vt mitius tamen cum eo, quam cum alijs, agatur, probatur in. l. impuberem. ff. fur. & in. l. auxilium, in. §. in delictis. ff. de mino. plene Ludo. Care. in. l. 2. in. §. circa, nu. 3. C. quo. ap. non re. & idem in contractibus. §. pupillum, Insti. de inuti. stipu. & in iuramento, authen. sacramento puberum. C. si aduer. ven. & ibi Bar. & alij. Alex. in. l. qui iurasse. ff. de iurei. & ita communiter tenetur, vt attestantur ibi Scriben. & Deci. in. d. l. pupillum, col. 2. & ad delicti propositum, cum elapsis mentibus puer nescio quis, arrepto gladio alteri ipsum iugulasset, & eiusdè iugulati equi statim ascendisset, fugamque arripuisset, captus est, & sub regi

mine

mine Magnifici, ac Illustrissimi Senatoris, M. Antonij Venerij, Prætoris optime meriti, Academiaeque nostræ reformatoris grauisissimi, quem omnes obseruamus colimus, & admiramur, non vltimo supplicio, sed ætatis miseratione, ad carceres certo tempore, & postea ad triremes, multatus est, & bene, pie, iuste, sancte, & laudabiliter, ac si ipsemet Iuriscō. ex æquo, vt scripsit in. d. §. in delictis, iudicasset.

G. T. Recordor, & vidi ipsum puerum, quem ego quoque ex aspectu (mittamus alias coniecturas) doli capacem iudicauimus, & talem, vt absque dubio dici possit, quod malitia ætatem superleuerit.

MAN. Quando etiam non ita fuisset, quod tamen est verissimum, pro Iudice nihilominus semper est præsumendum. l. Herenius. §. caia. ff. de iur. i. 2. C. de offi. ciui. Iudi. in. c. in presentia, de renun. & ideo, vt istud, alia multa etiam ipsius arbitrio & religioni, hac ratione committuntur, & quia mētēs hominum in pergamento depingi non possunt, vt inquit Bal. con. si. 310. aut mulier, col. 2. vol. j.

G. T. Igitur sunt alia, quæ ipsius arbitrio relinquuntur?

MAN. Alia quidem.

G. T. Quæ?

MAN. Multa, & si dixerò propemodum infinita, non errabo, nec te decipiam, vel fraudabo.

G. T. Si placet humanissime præcep. vnum aliud, vel duo, dicas exopto.

MAN. Arbitrio Iudicis committitur, an quis ex vulnere dicatur mortuus, ex qualitate percussionum, & ex iudicio medicorum, cui stare debet. c. significasti, de homi. l. j. §. j. ff. de ven. inspi. l. comparationes. C. de fide instrui. l. femel. C. de re mi. lib. 10. Flo. in. l. ait lex, col. 2. ff. ad legem Aq. committitur item, quæ sint miserabiles personæ, vt per Ange. in. l. j. C. quando Imp. int. pup. & quia in criminalibus.

G. T. Hæc duo sufficiunt.

MAN. Vt perficiam feras etiam istud, postquam cœpi.

G. T. Quam libentissime, dixi enim, ne molestia nimia afficereris.

MAN. In criminalibus igitur, cum nullum tempus detur iudicatis, id Iudicis arbitrio pariter commissum est. d. l. j. in fi. de iu. deli. Bal. in. l. suus quoque, in. §. pe. ff. de hæ. insti. & vltimo loco, vt absoluam omnia, quando excessus est modicus, nec

ne, vt

ne, vt detur, vel non detur actio de dolo, & pulchre declarat Alex.in.l.fi superstitio, in.j.col.C.de dolo.& breuiter que non possunt certa regula tradi.l.continuis.§.cum ita.ff.de verbo. ob.l.j.ff.de effrac.l.aut facta, in fi.ff.de pœn.Inno.in.c.j.de cõstitutu.Gramma.deci.34.in præfenti, nu.45.Cur.confli.56.præsupponitur, nu.9.ad futuritatem Cassane, in consue.Burgun. fol.45.col.4.& fo.51.col.3.

Ad.c.afferte mihi gladium, de præsump.

Dialogus 19.

P R A E S U M P T I O .

G.T. EST ne verum, quod in scholis aliquando audiui, & à te, & ab alijs præceptoribus meis, quòd ex præsumptione tam legi, quàm hominis, ad diffinitiuam perueniatur?

MAN. Verisimum tam in ciuili quàm in criminali.c.afferte mihi gladium, de præsump.not.in.l.excusationem, in prin.ff.de excu.tu.plene in.c.quia verisimile, de præsum.& in.l.sive potestis, vbi Cy.Bal.Saly.& alij.C.de proba.& i.l.fi.C.co.Bar.in.l.2.ff.de fur.Alex.confli.53.in casu,col.2.vol.j.

G.T. Sed nõnne habemus, quòd probationes debent esse Luce meridiana clariore.d.l.fi.C.de proba. quòd iure præsumptiuæ non sufficiunt, vt ibidem, & in.l.absentem, ibi, Sanctius etenim est, nocentem absolueri, quàm innocentem condẽnare.ff.de pœn?

MAN. Habemus inquam.l.addictos.C.de ap.Io.An.in.c.j.de testifi.in.6.verũ scias supra dicta fallere in præsumptionibus violentis.l.fi hi qui adulterij.C.ad legem Iu.de adul.Bar.in.l.quod nerua, col.6.ff.depo.& dictum tex.exclamat singu. Docto.in specie Ias.in repe.l.admonendi,col.94.ff.de iureiu.& ita inteligitur quod habetur in.d.c.afferte mihi gladium, & D.de rota etiam declarant, deci.332.licet Romana curia, colu.vlti.in nouis.

G.T. Vellem scire, quotuplex sit præsumptio.

MAN. Pulchre & copiose docet Abb.in.c.quanto,col.2.de præsump.sed pro nunc scias velim, triplicem esse, temerariam, probabilem, & violentam.temeraria caret ratione, & ista non est proprie præsumptio, quia consequens est, cum effectu careat, vt nomen quoque non habeat, nec promeretur. probabilis,

quæ

quæ aliqua ratione munitur, & ista est proprie præsumptio, de qua in.l.sive possidetis, & ibi Bal.col.2.C.de proba.allega. etiam supra. Violenta ex qua diffinitiuam fertur, d.c.afferte mihi affertur.

G.T. Differtne præsumptio violenta à vehementi?

MAN. Vtique, ex quo violenta aliquis (vt dixi) condemnatur, & nouissime legitur in.c.ex literis, & in.c.tertio loco, de præsump.ex vehementi autem non .c.literis, eo.titu.tradit Bal.& memoriæ commendandum dicit, in præallega.l.sive possidetis, in fi.& ad propositum singulare verbum etiam Flo.in.l.itẽ mela, in.5.fed & si plures, in.2.col. ff.ad legem A qui. quòd dubia probatio quandoque potens est, & potest condemnationem inducere, si lex præsumat, seu disponat super ipso dubio, exemplumque ponitur in præallega.c.afferte mihi gladium. & abolutionem longe magis.l.Arianus, ff.de ac. & ob. hinc memoriæ proditum est, puellam, quæ se ab adolescente quodam villatam asserebat, sic à Iudice fuisse delusam. pecuniam enim illi dederat, adulescenti vero impune concessit, vt si potuisset, illam sibi eriperet, quod attentans, nunquam obtinere potuit, adeo reseratam pugno ipsam tenebat, ita fit ergo inquit Iudex, vt nec tu violata fuisses, si noluisses, & concessim abire ambos iussit. & simile refert etiam Io.And.in.c.continebatur, de despon. impube. immo vtrumque, & post eum Vlpia. de Zan.in.5.iuris præcepta, col.5. Insti. de iusti. & iu. quæ ad tui libitum videbis postea. Addo aliud ego, Lanio quidam mercatori pecuniam abstulit, ad iudiciũ vocatus, negauit, iussus est, pecuniam omnem, quam domi in arca habebat, in publicum proferre, paruit, Dominus eam recognouit, quam Iudex pelui aqua calida plena, & exundans mergi decreuit, & quam etiam suam non esse dixerat Dominus, factum est, quæ Domini erat, vt mersa est, mansit, nil innouatum est, quæ Lanionis vero, crassitiam quandam supernatantem effudit, omnes ad risum mouentem, coniectura facile assecutos, eam lanionis fuisse, aliam vero Domini, cui fuerat erepta, & ea ratione Domino restituta est, Lanio vero acriter multatus. & certe (ad quod etiam.c.prædictum, afferte mihi gladium, solet allegari) accidentia magnam partem conferunt ad cognoscendum quòd quid est, idemque in.c.tertio loco, similiter allega. supra de præsump.& in.5.pauonum, Insti. de re. di. & in clem. exiui, in.5. cum enim, de verbo. si. multa Gui. Pap. confli. 74. se quantur,

quantur, col. 6. est verum ad propositum, quod condemnato sic ex præsumptionibus præsumptiuis, mitior pœna imponitur, vt not. & ibi dixi, in. l. j. ff. si cer. pe. Inno. in. d. c. afferre mihi gladium, & in. d. c. quia verisimile, glo. in. c. inter sollicitudines, co. ti. Cy. in. l. si quis non dicam rapere. C. de ep. & cle. & in. l. is qui cum telo. C. ad legem Cor. de fica. Bellame. deci. 689. proxima, col. 3. Gramma. deci. 38. nu. 17. & deci. 42. Anglus, nu. 6. &. 14. & cum hoc temperamento moderato regule & conclusionis rigore, tibi & in hoc & in alijs, charissime Geborgi, tibi inquam satisfactum iri putabo.

Ad. c. Ofius, de elec.
Dialogus 20.

VANA POPULI VOX.

G. T. Quid vult sibi adhuc verbum illud, siue prouerbum potius præcep. quod omnibus innotescit, quod vanæ voces populi non funt audiendæ, docendusque, non exaudiendus, vt in. c. Ofius episcopus, de elec. & in. l. Decurionū. C. de pen.

MAN. Multa quidem, tum vel maxime, vt expulsio facta ad populū rimore, non valeat, sit à iure reprobata, nec quis hoc modo eligatur, vel amouatur. l. si constat. ff. de ap. l. si priuatus. ff. qui & à quib. d. c. Ofius. c. docēdus. 62. dif. c. nosse, in fi. 63. dif. præallega. l. decurionum. Ancha. cōsi. 285. tria, col. 2. & ad idē dicebat Bal. consi. 295. fama vicinix, col. 2. vol. j. quod nec matrimonium irritat, nisi rationabiles & fidei dignæ probationes accesserint. Clarius consi. 450. quæritur, col. 2. vol. 3. Ideo populū magnum esse erroris magistrum sapiētes quoque opinati sunt, solitiq; sic ipsum appellare. non nihil Bar. in. l. de mino re, in. 6. plurimū quoq; ff. de qō. Phocion vnus erat, cui nihil horū placebat, quæ dixisset, vel fecisset vulgus, idq; oraculo dictū erat Atheniensibus, futurū vnum tunc, qui cunctorū sentētijs aduersaretur. & cū oronem habuisset, videretq; ab oibus quæ dixerat, probari, ad amicos cōuersus, dixit inquit imprudēs, nū aliquid mali, adeo sibi persuasum erat, nihil placere vulgo, quod à recto proficiat iudicio. Socrates etiā apud Critonē, multorū iudiciū aspērnabatur. dicebatq; Hippomachus, luctæ magister (author est Helia. de varia histo.) opus nō multis placere debere, sed his qui artis peritiā habēt. & Antigeni-

des Thebanus Isinixæ discipulo, cum scite canens minus populo probaretur, mihi cane & Musis, admonens profus esse contemnendum imperitæ multitudinis iudicium.

G. T. Forte hoc ipsum sensit Lyricus Poctaille nobilis, & præclarus, quando dixit.

” Voi dunque se cercate hauer la mente,

” Anzi l'estremo di, queta giamai,

” Seguite i pochi, & non la volgar gente.

MAN. Sine dubio, omnes vences complexus, & etiam quando dicit alibi, addas tu.

- mentre al vulgo dietro vai,

” Et all'openion sua cicca & dura,

” Esser felice non puo tu giamai.

Et alibi.

” O di diamante, o d'un bel marmo bianco,

” Per la paura forse, o d'un diaspro,

” Pregiato poi dal vulgo auaro & sciocho.

Et alibi.

” Ne di vulgo mi cal, ne di Fortuna.

Et multo melius ibi.

” Il vulgo à me nemico & odiofo.

” Et ille alias, à quo hæc omnia iste hausit, carmi. lib. 3.

” Odi prophanum vulgus & arceo.

Et Virgi.

” - Scruitque animis ignobile vulgus.

Et rursus.

” Scinditur incertum l'tudia in contraria vulgus.

G. T. Profecto populari multitudine (vt dicebat quoque Othanes Persa) nihil est insolentius.

MAN. Demosthenes, malam bestiam vocat.

G. T. Et Plato, belluam multorum capitum.

MAN. Optimū igitur est vulgi opi. spernere, & ab eo dissentire.

G. T. Sed dic quæso præcep. nonne quod per ora oīum vulgæ, iuste creditur? Nonne dici solet, vox populi vox Dei est? immo quod per opi. vulgi probat quis dicat locuples vel inops, & qñ maritus dicatur cœpisse male vti subitania sua. l. j. §. j. ff. de flu. l. cū quidam. §. quod dī. ff. de acqui. hæ. not. in. l. pc. C. de peritu. & in authen. præterea. C. vñ vir & vxor, & in. l. vbi adhuc. C. de iu. do. Bal. consi. 289. quia consuetudo, col. 2. vol. 4. & poe. ipse, vulgi opi. sequutus, sic etiam canit Geborgi. j.

” Saep̄ etiam stellas vento impendente videbis,

” Præcipientes cælo labi, noctisque per vmbas,

” Flammarum longos à tergo albescere tractus, cum tamen verè non cadant, & stellæ à stando dictæ amplius sunt.

MAN. Bar. optime hoc ipsum resoluit in. d. §. plurimum quoq; nu. 30.

nu. 30. vsque ad. 31. ff. de qō. & dixi inter loquendū, sed nō aduerstus, oportere. sc̄p̄ originē trahat ex presumptionibus legitimis præcedētibus, & vt supra, q̄ rōnabiles & fideidignæ probationes accedant, aliās omnino vana vox erit, & nō exaudiēda, nec sequēda. & quia pulchra hæc sunt, meque summopere delectant, ad vulgus reuertor. & addo nouissime, q̄ Euripides dicebat, se vt populū doceret, nō vt à populū diceret, fabulas cōponere solere. & certe (iterato dixim) vir sapiens nō debet expectare quid velit populus, seu vulgus, quid turbe probe, sed se ipsum suarū actiōnū iudicē trutinatoreq̄; præbere, sicut tubicines, qui (vt ait Ci.) moderari nolunt cantus & modulationes suas ex multitudinis arbitrio, sed suo. & ad idē facit, quāuis Cæsaris interfectores à multitudine laudati fuerint, velut patriæ liberatores, q̄ tñ Brutus Cæsius, & alii eius incōstantiā veriti, capitolii occuparūt. populus itē oīs temerarius est, demēs, desidiosus, prōptissimus ī quodcūq; cōtingit, mutare s̄n̄am, perfidus, incertus, velox proditor, fraudulencus, voce tñ utilis, & ad irā & laudem (vt Phala. Tyrā. dicebat) facilis, ex quo fit, vt qui eius opi. expectat, misera præmatur seruitute, quoniam omnibus placere, impossibile est.

G. T. Posteaquā diuagatus es præceptor, ad vulgus reuersus, & eō, vnde discesseramus, liceat mihi hoc verbum etiā dicere.

MAN. Dic centum, ne dum vnum, quoniam te ausculto libenter, & præsto sum, vt tibi omnia planissima faciam.

G. T. Hoc solū dico, & quō soluedū sit, qđ hēt, & supra dictis re pugnat valde, q̄ oīs intell̄s cēsēt extraneus, qui nō sonat ī auri bus vulgi. c. ex lris, de spōsa. Alex. cōsi. 102. viso, col. 2. vol. 6.

MAN. Verū est, deq; cōi vsū loquēdi intelligit, secundū quē verba sēper accipiēda sunt, imo q̄ propria signationi præfertur. l. libro rū. §. quid tñ Cæsius. ff. de lega. 3. & planē ab his diuersum esse vidēt, quod quæris, deq; eō à nobis et satis dictū in locis cōsibus, lib. 2. nō omissēs. iuo ad illud quoq; tñ, q̄ si fit peritōrū & imperitorū, tūc attēdet, & (vt dicebā) etiā propria signationi præferet, aliās si imperitorū tñ, nō, & hoc modo ad propositū erit, tuāque interrogatiōni aliqua ex parte satisfactū, nec ab re, qm̄ absurdū foret nimis, propter cōem vsū loquēdi, causatū, ab insensata vulgi opi. à propria significatiōne vocabuli recedere, vt in d. loco diximus, tradit Bal. in c. 1. col. 3. de suc. seu. in vsib. euerar. Louanien. de locis topi. 7. in fi. & bene.

Marci Mantui, Bonaviti, Patavini,

IVRISCONSULTI,
CAESAREIQVE COMITIS
minimi Dialogorum.

LIBER SECVNDVS.

HIERONYMVS NIGER, MAN.

Ad c. significasti, de elec.
Dialogus 21.

CHRISTIACTIO.

H. N.

VLGATA propositio est, posita in capitulo significasti, de elec. quod omnis CHRISTIACTIO, nostra est instructio.

MAN.

Est propositio, quam per similitudinem Abb. etiam ad curiam Romanā extendit, vt ipsius actio pariter nostra quoque instructio sit, in c. j. col. 2. de simo. & in terminis postea in c. j. col. 2. de offi. ordi. quod nemo sine accusatione & testibus condemnandus est, quoniam sic etiam CHRISTVS adulteram absoluit, Io. 8. cum non esset accusata.

H. N. Recordor etiam me legisse, pati nos debere ab aliquo laudari, cum Deus laudandus sit, & omnis Dei actio nostra sit instructio.

MAN. Verum est, & legisse, ni fallor, in cle. j. vbi hoc signanter dicit Car. in prim. de reliq. & ve. sanc. est que laus dulcissima, si ab homine libero proficitur, vt dicebat Simonides apud Xenophontem. & Theophrastus, quod innata cupiditas est honestatis, laudibus confirmari, si maxime (ut dixi) à laudato viro proficiantur. Alexander Macedonicus etiam in Phri-

MAN. D. g. ia

gia uctus, Achillis sepulchrum corollis ornauit, cumq; felicem vocauit, quia uiuus tam fidum amicum, mortuus autem, tam magnum laudum suarum habuit præconem. quod bene etiam Ci in Ora. pro Archia expressit. elegantiusque poeta

Lyricus, quando & ipse quoque dixit.

Giunto Alessandro alla famosa tomba

Del fiero Achille, sospirando disse,

O fortunato, che si chiara tromba

Trouasti, & chi di te si alto scrisse.

H.N. Amicus erat Patroclus, præco vero, Homerus.

MAN. Verum est, sed de his aliis, ne à semita deflectamus, nunc dico sic, & ad propositum, si CHRISTI actio nostra est instructio, licebit nobis Demones interrogare, quoniam sic ipse

etiam fecit, quando Mar. c. 5. vt Dæmoniacum liberaret dixit,

Exi spiritus immunde ab homine isto, quod tibi nomen est?

& tamen non licet. l. nemo. C. de malef. & mathe. c. accusatus.

§. sane, de hære. in. 6. late Old. consi. 2. 10. regularis.

H.N. Possit etiam responderi, qd licet hoc ipsum regulariter verum sit, non tamen est semper verum, quoniam video, quod discipuli corpus & sanguinem Domini non ieiuni acceperunt, quod nihilominus nobis facere non licet, vt in. c. liquido, de consecra. dif. 2. & ibi glo. signanter hoc notat.

MAN. Solet etiam dici, ineptum esse, regulam non fallere quoniam ab ipsa non receditur. l. ab ea parte. ff. de proba. glo. in authen. ut si prohi. mat. debi. in princ. Barto. in. l. quamuis. C. de pign. Quod regularis dispositio debet attendi. l. in testamento. C. de mini. testa. l. nam ad ca. ff. de legi. Et qd denique non errat, qui fundamentum facit in regula, inquit Bald. consil. 468. factum, col. 1. volu. 5. Sed alio modo respondendum esse arbitror, quod d. casu CHRISTVS imperatiue Dæmonem interrogauit, cum coercedo, vt nomen suum alijs manifestaret, non quod ipse ignoraret, qui scit omnia, cuius oculis, vt Ap. ad Heb. 4. ait, Omnia sunt nuda & aperta. ca. nouit de iudi. ita vt nec ad consequentiam trahendum sit, quod & nos quoque idem facere possimus. Immo qd nec etiam dictum in præallega. c. liquido, officit, quoniam ita factum est à Domino, vt vehementer (sicuti ibi legitur) commendaret mysterij altitudinem, vltimumque hoc cordibus & memoria discipulorum insingere voluit, à quibus erat ad passionem digressurus, non vt nos pransi, aut cœnati quoque idem faceremus.

H.N.

H.N. Nunquid etiam hac ratione, quia ter dixit Agnus ille cœlestis, Pasce oues meas. Io. c. vlti. transumptiue in. d. c. significasti, intelligere oporteat, nõ solum de saturatione spiritali rei & exempli, verum etiam de temporalibus?

MAN. Credo equidem, quia non solum ipse verbo docuit, sed etiam virtute sanauit, & corporalibus alimentis refecit. c. quis ex vobis. 2. q. 7. c. j. 39. dif.

H.N. Ergo Papa ne dum curam animarum, ex his, habebit, verum etiam temporalium, & omnium inferiorum, quæ ad vsum hominum sunt comparata.

MAN. Quis dubitat? & probatur in. l. pecudum. ff. de vsu. & quia

Pfal. 8. dicitur, Omnia subiecisti sub pedibus eius, oues & bo-

ues vniuersas insuper & pecora campi. & fufius Rosel. de potest. Pa. in prin. col. 5.

H.N. CHRISTI actio etiam nostra est instructio (incitasti enim me his exemplis Man. spiritalibus, vt præ nimio gaudio à lachrymis cõtineri non possim) cum misericordia motus,

Luc. 7. dixit viduæ, Mulier noli flere. vt nos quoque viduis, vt pote miserabilibus personis, faueremus.

MAN. Verissimum est, & iuridicum. l. j. C. quado Imp. int. pup. & vidu. c. ex tenore, de fo. compe. Immo quod Hierc. 5. adhuc

dicitur, Viduam iudica, pupillum dirige.

H.N. Melius Exo. 24. Viduæ & pupillo non nocbitis, si læseritis eos vociferabunt ad me, & ego audiam clamorem eorum,

& indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio, & erunt vxores vestræ viduæ, & filij vestri pupilli.

MAN. Tremenda, ac expauescenda verba sunt profecto, quæ tamen non curantur. immo lucro apponunt potius aliqui, si pignoris loco, viduæ vestimentum, auferant, cõtã quos Deu

to. verba sunt. c. 24. ibi, Non peruertes iudicium aduenæ; & pupilli, nec auferes pignoris loco, viduæ vestimentum.

H.N. CHRISTI actio est nobis etiam, & non parua quidem instructio, cum in passione dixit, Non mea Domine, sed tua,

fiat voluntas. vt nos quoque maioribus obediremus, & primum Deo optimo maximo.

MAN. Probatur iudicio meo in. l. veluti. ff. de iusti. & iu. ordoq; est nullo modo prætermittendus.

H.N. Vellem scire à te Man. si sit mysterium in hoc, quod ad Herodem ductus, ipsi interroganti nihil responderit. Io. 18.

MAN. Est vtique, vt idem nos faciamus, nec cum excommuni-

catis commercium habeamus, quoniam occiso Ioan. Baptista Herodes erat huiusmodi. cum non ab homine, de sen. ex cō. c. pastoralis. §. j. de ap. Quando etiam in Aegyptum fugit, do cumentio nobis fuit, vt in necessitatibus quoque idem faceremus, quæ nulli legi subiecta est. l. prima. ff. de offi. consu. l. quarta. §. fina. l. aliquando. ff. de offi. procon. capitulo remissionem. j. q. j. & quæ licitum facit aliàs, quod non est. capitulo quod non est, de regu. iu. in. 6. & quamuis dici solet, quod fugit impius, nemine etiam persequente, vt dicit Salomon, fuga tamen non facit indicium, vt per Bal. consi. 429. an mandataris, in prin. vol. 3. & rationem assignat, consi. 515. quidam, col. 2. vol. 5. & maxime si potest aliqua rationabili causa velari. l. non omnis. §. à Barbaris. ff. de re mili. l. quis sit fugitiuus §. apud Labeonem. ff. de ædi. edic. tradit Bal. in. l. in bonæ fidei. C. de reb. cre. Ro. in. l. admonendi. ff. de iure iu. & vltimo loco Brun. in trac. de indi. & tortu. par. j. col. 8. & 9. & quia hæc sunt plusquam vera & indubitata, ad eaq̄ tendunt omnia alia, quæ adduci inter nos potuissent, silco, & ad alia, si tibi placebit, transibo.

H.N. Fiat vt dictum est, nec à te dissentio.

Ad. c. innotuit, de elec.

Dialogus 22.

PLENITUDO POTESTATIS.

H.N. P A P A nunquam debet vti plenitudine potestatis, nisi ex causa, vt in. c. innotuit, & ibi Inno. de elec. Ange. in. l. bene à Zenone. C. de quad. præscrip. Bal. in. l. 2. C. de sen. ex pe. reci. Qui dicit etiam in. l. 2. C. de commu. re. alie. quod hoc idē raro facere debet, & cauere magis quàm alius. & not. in. l. pe. ff. de hæ. insti. & in. c. cum venissent, præcipue per Io. An. de iudi. & eo casu quo habet, habere dicitur in beneficialibus, cle. j. vt li. pen. not. in. d. c. innotuit, & in. c. per venerabilem, qui filij sint legi. Alex. plene consi. 2. visis, col. 4. vol. j.

MAN. Hoc etiam, vti pulchrum dictum exclamat Abb. in. c. ad hæc, col. 2. de rescrip. pro declaratione subijciens, in. 3. quod hanc potestatem, quam vocamus plenitudinē, alibi vocant absolutam, quasi dispositioni legum communium non subiectā, in. c. ex publico, de conuer. coniuga.

H.N.

H.N. Dicit etiam per dictum Inno. in. d. c. innotuit, & post Bal. in. l. si testamentum. C. de testa. & in. l. bonorum. C. qui admi. Ro. in. l. j. in. §. nunciatio, col. 3. ff. de no. o. nun. quod licet Papa possit de plenitudine potestatis derogare iuri scripto, non tamen potest de ordinaria, & quod in dubio plenitudine potestatis vti non videtur, But. in. c. dudum. 2. de deci. Areti. con. si. 15. reuerendissime, col. 4.

MAN. Est conclusio indubitata, declaranda tamen in casu, quando aliter actus non valeret, quoniam tunc presumeretur, ad hoc vt sustineatur, & valeat, ita Pau. de Cas. in. l. ex imperfecto in fi. C. de testa. Alex. in. l. quanquam. C. de mili. testa. l. miles qui destinauerat. ff. eo. Deci. in. c. quoniam Abb. col. 6. de offi. dele. & clarius consi. 11. quoniam, col. vlti. lib. j. & consi. 77. vi so puncto, col. 4. eo. lib. Bononien. singu. 84. princeps, idemq̄; Loaz. in repe. l. filius. §. diui, nu. 461. ff. de lega. j.

H.N. Sed pone quod in priuilegio inueniatur clausula, suppletur de plenitudine potestatis, vt sæpe fit, quam virtutem habebit, seu quomodo intelligetur?

MAN. Credo intelligi debere in his quæ sunt iuris positiui, non vt facta videatur dispensatio, vbi erat necessaria, nec absolutio ab excommunicatione inducta. c. illa, de elec. c. j. de transac. c. veniens, de si. presby. clem. si summus, de sen. ex com. Cardi. in cle. j. in. §. ceterum, per illum tex. de re iudi.

H.N. In dubio à simili videmus etiam, quod sic miles vti præsumitur potius iure communi, quàm speciali.

MAN. Verum est, & probatur in iuribus supra allega. id est in. l. in testamento, & in. l. quanquam. C. de mili. testa. nouissime Galliau. in. l. centurio, col. 24. ff. de mili. testa.

H.N. Pone rursum, quod in literis reperitur clausula, ex certa scientia, præsumeturne vti plenitudine potestatis?

MAN. Dicerem quod sic, glo. est not. in. d. c. ad hæc, de rescrip. Abb. in. c. ea quæ, de re iudi. Feli. plene in. c. cum inter, de excep. Galliau. aliquid in. d. l. centurio, col. 2. & in pratica verum esse ostendit, Staphi. in tracta. de vi & effec. clau. ver. subseruenter, col. 2. nu. 8. & singu. dictum est Ro. in suis. 757. dixi.

H.N. Oportet igitur quod dicat expresse.

MAN. Immo necessarium est, si vti velit, quia (vt ostensum fuit vndique) in dubio ea vti velle non presumitur. & si vti voluerit, nulli legi erit subiecta, secundum Ange. in. l. item si verberatur, in. §. j. ff. de rei ven. late Moder. in. c. quæ in ecclesia-

rum, de consti. Capici. deci. 166. in causa, col. vlti. est bene verum quòd in rescripto apposta, intelligitur adhuc de plenitudine potestatis bonæ & laudabilis, non vituperabilis & Tyrannicæ. quòdque Papa & Imp. licentiam dare potest hac clausula appositione, vt quis propria autoritate, & perpetuario iure possideat, expulso quolibet iniusto detentore, non autem iusto & legitimo, quia talis licentia contineret flagitium & delictum, ita Bal. conti. 345. ad euidenciam, col. j. vol. j. & ad idem dicunt quoque Bononien. in. d. c. quæ in ecclesiis, nu. 161. de consti. quòd quando constat ipsum velle vt plenitudine potestatis, tunc non habet locum. l. bene à Zenone, & l. omnes. C. de quad. præscrip.

H.N. Mirum mihi visum est quòd dicit Bal. in ti. de pa. constan. col. 23. in verbo non ob. quòd po. Ro. nunquam hac clausula usus est, Imp. autem quandoque sic, & sine causa, quo casu hac de re eadem non est standum?

MAN. Admiratio cesset, cum requiratur (vt probatù est supra) causa, ne dissipatio dicatur, vt inquit Archi. in. c. consequens 11. dif. Io. And. in. c. de multa, col. 5. de præben. Ias. confi. 8. circa, col. 7. posito in volu. confi. feuda.

H.N. De Principe dictum fuit, vellem scire, quid in Delegato. MAN. Expeditum est, non habere hanc plenitudinem potestatis, tam et si vices sustineat delegatis. c. sanè, de offi. De. l. j. §. qui mandatam. ff. de offi. eius. tradit Pau. de Cas. in. l. j. col. 3. C. qui pro sua iu.

H.N. Si Princeps ordinem iudicarium solitum non seruat, diceturne vt plenitudine potestatis?

MAN. Vtique, glo. est, & ibi Abb. not. in. c. ad petitionem, in fi. de accusa.

H.N. Quando igitur sic procedit Princeps, nec etiam citatio necessaria videretur, & mirum, quia defensio est iuris naturalis, clem. pastoralis, de re iudi.

MAN. Est enim (vt dixisti) & firma conclusio Hosti. Io. And. But. Imo. & aliorum, in. c. in nostra, de procu. Alex. confi. 11. alias, col. 2. vol. 7. Gramma. deci. 65. excellens, nu. 49. & propterea mirari desinas. & quia magis mirandum est, quòd contractui non contraueniat, etiam si vtatur plenitudine potestatis, vt inquit Bal. in. c. j. in. §. ad hæc, col. 5. de pa. iu. fir. in vis. feu. & Pau. de Cas. in. l. digna vox. C. de legi. & tamen alium quempiam iure suo priuare possit. d. l. item si verberatum. ff. de

de rei ven. not. in præallega. c. quæ in ecclesiis, de consti. & si dixerim tibi vltimo, vt finiamus, quòd quando hoc modo facit aliquid dominium non interuertit, sed solam possessionem transfert, non errabo, quoniam probatur in. l. si procurator meus. ff. de acqui. re. do. declarat ad longum Flo. in. l. feruitutes. 3. col. 11. ff. de serui.

Ad. c. uenerabilem, de elect.

Dialogus 23.

IMPERIVM.

H.N. QVOD Imperium à Græcis olim in Germanos fuerit translatum, satis aperte probatur in. c. venerabilem, de elect.

MAN. Fufius dici potest, quòd hodie Imp. recognoscat Imperium ab ecclesia, quòd ab ea confirmetur & coronetur, & quòd denique de gente in gentem per ecclesiam transferatur, vt olim à Græcis (sicut dixisti) in Germanos, ita Abb. in. c. ecclesia S. Mariæ, col. 4. de consti. Old. confi. 69. consuevit duobitari, col. 1.

H.N. Nõne Papæ etiam iurat fidelitatem?

MAN. Iurat quidem, vt in. d. c. venerabilem, & in cle. r. de iureiu. & in. c. tibi domino. 69. dif. Bal. in. l. fi. C. de legi. ex quo fit, vt gladij executionem ab eo habeat. ante coronationem non. l. bene à Zenone, in fi. C. de quad. præscrip.

H.N. Etiam electores Imperij potestatem ipsam ab ecclesia habuerunt.

MAN. Sine dubio, vt probatur in. d. c. venerabilem, notat Rosel. de potesta. Papæ, in prin. col. 6. adeo vt nec ab ea. d. potestate possint priuari, & probat Ro. confi. 467. vt clara, col. 2. & ad ecclesie propositum omittendum non est quòd Imp. Constantinopolitanus, fuit priuatus propter infidelitatem, & tunc facta in Germanos translatio vt supra, qui non tam succedere in locum primi dicuntur, quam ecclesie transferentis, & verum est, & firmat idem Old. confi. 180. quæstio est, col. 4. & fuit (vt scias) Grego. 5. qui legem condidit, vt Germanorum esset electio, suorum odio, de quibus quia à nobis satis dictum est aliàs in dialogo de concilio, nunc non est aliter disputandum.

H.N. De Imperio etiam num alibi multa dixisti.

MAN. Verum est, hacque ratione pauciora dicemus nunc, imò,

quòd hoc solum huic colloctioni est addendum, Imperium à Deo esse. vt sacerdotium, Imperator diuus, diuinaque omnia que facit, qm̄ ea facit vt Deus. l. fi. & tibi not. ff. de cõsti. prin. l. r. in fi. & ibi Bal. C. de summa tri. & fi. catho. qui idem dicit etiam in c. r. in prin. de pa. tenen. not. in. d. c. venerabilem, & in. §. r. in authen. de hære. & fal. & quomodo opor. ep. in prin. co. lib. Afflic. in. d. c. r. in prin. & in c. r. in fi. de prohibi. feu. alie. per Lotha. co. lib. & in c. r. in prin. in. r. not. de pa. iura. fir. co. lib. Aliter dicit Seue. in. l. cunctos populos, nu. 2. C. de summa tri. & fi. ca. quòd habuit potius originem à violentia, motu Dei postea iustificata, fuerunt aliqui etiam volentes, quòd immo non sit à Deo, sed regnum potius. quòd que Imp. nōmē nouum sit, vetus vero Regis, præcipue Cassian. in con. sue. Burgun. fo. 5. col. 1. & 2. & nos alibi in quampluribus locis idem. tamen nunc à prima opi. non discedimus, vt pote veriore, cum sint iura clara in locis præallega.

H. N. Et hoc ipsum mihi etiam semper placuit, & tenco, nec à te in aliquo dissentio.

MAN. Permissiue, formaliter, & effectiue, ex quo fit, vt non ab re dicatur, Carolus diuina prouidentia Imp. quintus. F. Donato, Dei gratia Dux Venetiarum. & in monetis, tibi soli honor & gloria. & fusius in. l. Imperium. ego ff. de iu. o. Iudi.

H. N. Reitat scrupulus mi charissime Man. num regnum Imperio sit validus.

MAN. Dicerem ego, quòd sic, ex quo Imp. personale est, & per electionem fit Imperator in Regno autem datur successio.

H. N. Rectissime iudicasti, igitur te non moror amplius, & quantum ad ista pro nunc taceo.

MAN. Et probatur, quamuis ad oculum pateat, in. l. si tibi, in. §. pactum, & in. l. iuris gentium, in. §. pactorum. ff. de pac. & in. l. si pactum. ff. de proba. & in. l. 3. ff. de censu. & in. l. r. in. §. personis. ff. de iu. immu. & in. c. licet, de voto. Iser. in consti. Neapo. in prolo. fo. 7. col. 3.

Ad. c. cum inter, de excep.

Dialogus 24.

EXCOMMUNICATVS.

H. N. LICET excommunicatio sit pœna, qua nulla maior in ecclesia

ecclesia Dei reperitur. & excommunicatus ipse odiosus priua- tum communionem fidelium & sacramentorum. l. hi qui sancta- fidem. C. de aposta. c. corripiantur. 24. q. 3. quem etiam intellexit Io. quando. 16. Apocalyp. dixit. Et factum est vulnus fa- uum, ac pessimum, in homines habentes characterem bestia, non est tamen ei denegata defensio. c. cum inter, de excep. An- cha. consi. 38. 2. retento, col. pe. fusius locutus, quòd quamuis reus sit (vt diximus) legibus odi osus, & nullius status, sicuti etiam Iudaus, seruus, & similes, tamen omnis defensio eis competit, & exceptio contra personas agentium impugnantium eos.

MAN. Si nec Diabolo, quando esset in iudicio, denegaretur, prout dicunt per d. c. cum inter. d. de ro. deci. 201. licet, in nouis, non est ratio, cur debeat denegari excommunicato. & idē dicunt. deci. 364. cum iura. col. 2. & idem in bannito Nel. in tracta. banni. in. 1. par. 2. tempo. q. 68. stante dicto statuto, ad fi. & bene, cum de bannito ad excommunicatum arguatur secundum Bal. in. l. pe. C. qui accu. non po. Seyfel. in. l. vt vim, in repe. col. 4. de iusti. & iu. Immo inquit Ange. in. l. nulla, col. 1. ff. de legi. quòd si rei inter sit agere etiam compelletur, post In. no. in. c. exceptionem, in glo. ulti. de ex. ep.

H. N. Verum si placet, declara, de qua exceptione intelligatur, quoniam quedam necessaria est, quedam voluntaria.

MAN. De necessaria intelligendum est absque dubio, quoniam si voluntaria esset, agere vtique quodammodo videretur, & quia lex succurrit magis facienti actum ex necessitate, quam ex voluntate. l. si fideiusor. §. si necessaria, & ibi hoc idem dicit Bar. ff. qui fati. da. co. & sentit etiam in. l. libertus, in fi. ff. de in ius vo. quòd ab agendo, & ab excipiendo repellitur, si exceptio vim actionis habeat.

H. N. Tamen id in compensatione intellexit, quæ ca ratione obijci non potest.

MAN. Verum est, & idem dixit in. l. amplius non petitum, in fi. ff. rem ratatam ha. Bal. in. l. cum Papinianus in fi. C. de sen. & int. o. iud. vbi dicit, quòd nec etiam reconuenit. & est planè argu. quo ad exceptionem sibi permissam, quòd nascatur facilius, & competat, quam actio. l. iuris gentium. §. quinimmo. & ibi not. ff. de pac.

H. N. Possētne addi simile?

MAN. Possēt facile.

H. N.

H.N. Quale?

MAN. Istud, quia super eadem re, iudicia duo via actionis pendere non possunt, via autem exceptionis sic. l. vbi coeptum. ff. de iudi. Bar. in. l. in compensationem. ff. de compen. vel quia ex persona filij pater conueniri non potest, nisi de peculio, si contra eum agatur, non si excipiatur. l. si cum filio, & ibi idem Bar. ff. de pecu. Melius quia sententia dici nulla nõ potest agendo excipiendo sic, vt per Bal. consi. 322. vtrum vol. j.

H.N. Remota sunt valde.

MAN. Verum est, sed tamen toleratur plærunque. c. quærenti, de offi. de. But. in. c. non debet, in prin. de consang. & affi. Abb. in prohe. Grego. col. 7. glo. in prohe. sforum, in. §. fi.

H.N. Transeat, quo ad rem nostram dubito, si quis nõ sit adhuc denunciatus, quid iuris.

MAN. Crederem, nõ habere locũ quod dicitur in. d. c. cũ inter.

H.N. Et ita in concilio Constantien. aliàs fuit determinatum.

MAN. Licet etiam regulariter procedat quod in. d. c. cum inter, dicitur, at tamen plærunque denegatur exceptio, & non actio. c. debitores, de iureiu. nihilominus tutum non est, & Bald. declarat consi. 261. primo, col. j. vol. j.

H.N. Volo tibi dicere vnum, quod licet in Regno Franciæ, vbi cum Cardinali nostro F. Cornelio, olim cũ esset in humanis, moram traximus aliquo tempore, nec excommunicatus agat, nec agendo audiatur, auditur tamen in curijs laicorum.

MAN. Nil noui afferi mi H. reuerende, quoniã legi, refert enim G. Benedic. in repe. c. Raynucius, in ver. mortuo itaque testatore, nu. 282. de testa. & post eum Cassane. in cõsue. Burgun. §. 6. fo. 67. col. j. nu. 29. in fi. & mirum est propter participationem. Immo quod antequam Galli essent Christiani, vt in cõmentis. Cæsa. aliquando obseruauimus, & in. d. locis legitur, excommunicatos non admittebant, neque recipiebant in consortio hominum.

H.N. Hællu librorum es, nihil enim dicere possum, quod non legeris, non uideris, hauseris, & expresseris.

MAN. Sicuti natura te ad bene & compositè loquendum ad decus & gloriam creauit, ita me calcaribus admotis ad legendũ extimulat semper vt discã iuxta illud, & si alterũ pedẽ in fo ueam haberem & c. de quo in. l. apud Iulianũ. ff. de fideicõ. lib. Immo aliud dicam, maiori admiratione dignum tibi, quod nõ possset praticari in Rege Franciæ, quod adhuc in. d. c. cũ inter, dicitur,

dicitur, ex quo nec potest excõmunicari ex priuilegio, nec à canone, nec ab homine, & ita dicit Heli. in casus figuracione, in. c. vbi periculum, de elec. in. 6. idem Cassane. in loco supra allega. fo. 5. col. 2.

H.N. Excommunicatus, cui vix defensio permiffa est, poterit aliàs extra iudicium saltem contrahere?

MAN. Poterit vtique, & præscribere etiam, cũ habeat consensum, nec excommunicatio interrumpat nascentem consuetudinem, inquit & probat Bal. in. l. de quibus, col. 9. ff. de legi.

H.N. An testamentum facere sibi permiffum sit?

MAN. Forte in casu tantum, quando penderet appellatio, vt idẽ Bal. dicit in. l. fi. col. 2. C. si à nõ competen. iud. suc. ap. & vt finiamus, serẽ eodem modo quo coepimus, dico quod querela eiusdem quoque audierur, contra excõmunicationem proposito. c. j. de rescrip. in. 6. Idem Bal. adhuc in. l. 2. in fi. C. si pẽ. ap. mors inter. aliàs non, licet, vt dictum est, reconueniens pariter repellatur.

H.N. Dixisti tamen vnum, de quo dubito, quod testamentum facit pendente ap. videtur mihi, quod immo nõ prohibeatur, quia spãle est in excommunicato pro heresi, authen. credentes. C. de hærc. ergo non regulariter verum, vulga. l. ius singularare. ff. de legi.

MAN. Dubitauit locutus sum, vt ansam tibi loquedi præberẽ, quemadmodum fecisti, scias igitur eam fuisse. opi. hosti. quæ reprobat, & in specie postea ibi idem Bal. dicit, & firmitus in. l. j. in. §. hi quibus. ff. de lega. 3. post Io. And. qui ita et tenet hoc dic in. c. decernimus, de sen. excom. in. 6. in nouel. & per not. quoque in. c. pia, de excep. in. 6. & in. c. quanquam, de vsu. & in. c. veritatis, de do. & contu. & in. c. cum voluntate, de sen. excommu. & ita est etiam à nobis pro nunc tenendum.

Ad. c. cum haberet, de eo qui dux. in

matri. quam pol. per adul.

Dialogus 25.

SPVRIVS.

H.N. P O T E S T N E spurius de bonis patris aliquid cõsequi?

MAN. Nihil, nisi alimenta, & hoc idem etiam quando non habet vnde se alat, loquor de iure canonico, vt not. in. c. cum haberet,

beret, de eo qui duxit in matris. quã pol. per adul. de quo titu. leges nihil sciunt, vt inquit Fede. de Sen. confi. 36. maritus, col. j. & ad propositum quod nihil petere possit nisi alimeta, not. pariter per Docto. & in specie Bal. in authen. ex complexu. C. de inces. nup. & in l. j. C. de natu. libe. & in l. ius ciuile, col. 2. ff. de iusti. & iu. & confi. 116. spurius, vol. 2. & confi. 448. quaritur, in fi. vol. j. Gui. Pap. confi. 115. Dominus Io. col. j. Alex. confi. 74. viso, col. 2. vol. 2. & est æquitas, quæ præualeat, & de iure ciuili etiam attenditur, vt per Abb. in. d. c. cum haberet, in vlti. not. Bar. in præallega. authen. ex cõplexu. & fufius Deci. in. c. in præsentia, col. 17. de proba. & in. c. ecclesia. S. Maria, col. 14. de confi. & confi. 311. in casu, col. 2. vol. 2. & in l. j. nu. 111. C. de bo. po. contra tabu.

H.N. Credo quod debeantur. d. iure intuitu pietatis pro modo facultatum.

MAN. Nec aliter est de iure dicendum, vt etiam per. d. c. cum ha beret, dicit Ancha. confi. 401. Stiposius, in fi.

H.N. Immo quod non valet quouque relictum pro anima vltra alimenta eidem factum, secundum Bal. in l. j. lect. j. col. 3. C. de sacrosan. ec. & confi. 91. videtur, in prin. vol. j.

MAN. Nisi relinquat, si monasterium ingrediatur, quia tunc fecus, & fuit opi. Guliel. de Cu. quam nec Bal. met in. d. loco negat. Qui etiam dicit ibidem in. 2. col. 10. quod licet pro alimētis relinquatur, non tamen relictum erit ad pias causas, & in l. id quod pauperibus, col. 7. C. de ep. & cle. quod nec episcopus executor testamentarius, poterit eidem concedere bona omnia testatoris, vel maiorem partem, sed alimenta tantum, non obstante etiam patris prohibitionem, vt ibidem idem Bal. dicit, col. vlti. post Dy. confi. 13. quæstio talis. aliquid in l. j. col. j. C. de iu. au. an.

H.N. Nunquid filiam pater dotare teneatur?

MAN. Videretur dicendum prima facie, quod sic, quoniam fuc cedit loco legitimæ & alimentorum. l. legatum, & ibi not. C. de condi. infer. Bar. in l. genero. ff. de his quib. vt indi. Tamen contrarium est verius, quia habetur respectus ad naturam alimentorum, sine quibus viuere non potest, non sic in dote, argu. in l. quisquis. C. ad legem Tu. ma. & in authen. licet. C. de na. libe. & in l. vxorē, in §. p. ff. de lega. 3. Ias. in auten. resque, col. 4. C. communia de lega. Fede. in tracta. de int. iu. in. 3. men bro prin. col. 22. disputat tñ Cassane. in consue. Burgun. fo.

34. col. 4. aliquid Bal. confi. 267. ad euidenciam, col. 2. vol. j.
H.N. Dixisti quod æquitas hæc canonice attenditur etiã de iure ciuili, quæro an. d. alimenta peti possint quoque coram iudice seculari, contra dispositionem. d. authen. ex complexu.

MAN. Teneo quod non, quia dispositio. d. c. cum haberet, excitat solum officium iudicis ecclesiastici, ibi, Sollicitudinis tamē tuæ & c. & sentit Imo. in l. lucius, in §. j. ad fi. ff. de lega. j. Alex. confi. 74. circa, col. 2. vol. 3. Areti. confi. 48. reuocatur, col. 3. Immo quod solum hoc locum habet in terris ecclesiæ, vt per eundem Alex. in l. j. col. 5. ff. solu. ma. & si in alijs petantur alimenta, ecclesiæ non subiectis, ad instantiã laici, poterit contra laicum Iudex ecclesiasticus procedere, per viam denunciacionis euangelicæ, de qua in. c. nouit, de iudi. Bar. in extrauagan. ad reprimen. in ver. per denuciacionem. Galliau. & alij late in rub. de verbo. ob. col. 6. Capici. deci. 164. in causa, in prin. Seyfel. aliquid in l. j. col. 3. ff. solu. mar. Hispa. in tracta. de vlti. sine iu. ca. & ci. nu. 116. Laudē. in tracta. de legip. nu. 72. R. ui. cõfi. 124. videtur, col. 3. vol. j.

H.N. Estne aliqua cautela relinquendi spurij?

MAN. Est vtique, vt p Bar. in l. fi. ff. de his quib. vt indi. sed quia tuta non est, & quia semper fraus præsumitur, non est pariter tenenda, nec referenda, vide tamen in suis Veronen. 38. nunc videamus, col. 3. Albe. in l. j. in §. nunc videamus. ff. de coniun gen. cum eman. libe. Pau. de cas. confi. 5. quicquid, col. 2. vol. j. Capici. deci. 181. in causa, nu. 4. plene Deci. confi. supra allega. 311. col. 2.

H.N. Quo modo probabitur, quod quis sit spurius, videtur enim mihi, quod hoc idem sit improbabile?

MAN. Probari non potest per intrinsecas causas, per extrinsecas autem sic. c. Michael, de fi. presby. d. c. cum haberet, declarat Bal. in l. humanitatis, col. 10. C. de impube.

H.N. Euenit nunc mihi, fungenti vices Illustrissimi & Reueren dissimi Cardi. Pisani, vt scis, communis. D. & patroni, casus pulcherrimus super inualiditate cuiusdam legitimationis, factæ de quodam spurio, pronunciaui, eidemque alimenta fore præstanda dixi, taxata etiam in certa quantitate annua, quãuis petitum non fuisset, fuitne bene factum?

MAN. Licet Iudex non impartiat officium suum regulariter, nisi requisitus. l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infec. hoc casu tamen nec ipse Salamon sapientius iudicasset, pronuncia- retque

retque potuisset, quoniam quod à iure dispositum est, notorium censetur. l. ornamentorū. ff. de au. & argen. le. verum Iudex in his quæ sunt notoria supplet, glo. est not. in. l. j. C. qui & aduer. quos, ergo nec tu vir maxime reuerende, aliter facere potuisses.

H.N. Gaudeo vehementer, quod à me factum est tantū à te probari, vt parum curem quid alij dicant garrantque iuris & legum ignari penitus.

MAN. Et ita signanter in facto testatur pariter se pronunciaffe Crot. in. c. Raynucius, col. 1. 6. de testa.

H.N. Tanto magis, cum non viderim Cro. sed à te hoc ipsum didicerim, cum essem tuus auditor à primis annis. Memini et me legisse, quod licet spurij non admittantur in feudo, aliam tamen debent (vt dictū est) de æquitate canonica, quodque successor bonorum paternorum quodlibet ad. d. aliméta tenetur clementia diuinæ & canonicæ legis.

MAN. Est dictum Bal. consi. 258. erant, in prin. & consi. 262. recolo, col. j. vol. j. Qui dicit vltimo, consi. 267. ad euidenciam, col. 3. alle. vt supra quod sicuti non licet patri spurium occidere, ita non licet ei alimenta negare.

H.N. Verum dubito præter hæc, quare sic ius canonicum à civili diffentiat?

MAN. Quia in æquitate fundatum est. c. dilecti, de iudi. & quia non ipse, sed pater eius peccauit, vt inquit Bal. consi. 162. quidam, col. 2. vol. 5. & quod iure canonum hoc verum sit, dicit etiam consi. 306, proponitur, in fi. co. lib.

H.N. Ego quoque licet nescio quid dixerit idē Bal. in. d. authē. ex complexu, arbitror ad materiam tamen, quod legitur in. d. c. cū haberet, vèdicare sibi locū in dānato ex quo cūque coitu.

MAN. Verisimilimum est, ex generalitate. d. c. & quia ita etiam sibi communiter tenetur, & in specie Zaneti. in tracta. de disse. inter ius ca. & ci. nu. 105. nec mirandum est maxime si sola æquitate canonica spurij subuenitur, quoniam sanxerat olim etiā Solon, vnus ex septem Græciæ Sapientibus, ne ex meretricibus orti à parentibus alerentur pariter.

Ad. c. ad nostram, de emp. & ven.

Dialogus 26.

FOENVS.

H.N. CONTRACTVS debet censeri illicitus & vsurarius, quando

quando pacta non possunt adaptari cōgrue nisi pignoratitio & factio in fraudem, secundum Bal. consi. 118. Benedictus, col. prima vol. j.

MAN. Videtur mihi quod sit casus in. c. ad nostram, de emp. & ven. & in. c. illo vos, de pigno. & clarius dicit idem Bal. consi. 311. quidam, col. 2. vol. 2. quod ad probandum quem vsurarium, non sufficit semiplena probatio, sed exacta & altior, ac luce meridiana clarior, illis exceptis, quæ coadiuantur præsumptionibus canonum, vt in iuribus prælegatis in. l. ciues, in prin. C. de ap. & signanter quod. d. duæ decretales indicent contractum fœneratitium, illa ad nostram scilicet, quia quando cunque à septennio vsque ad nouennium debitor dare creditori tenebatur vncias sexaginta, & ista, illo vos, quia vsurarius emeret rem eo pacto, vt ipsam restitueret post tempus venditori, aliquid recipiēdo vltra, fructibus tamen computatis, nouissime tradit idem Bal. easque inducit, consi. 322. instro, col. 2. vol. 3. & ibidē col. fi. vtriusque rōnem assignat.

H.N. Nonne dici etiam solet, quod venditio facta minus iusto precio per disāmatum, cum gratia retrahendi, fraudulosa præsumitur.

MAN. Immo hoc expresse determinatum à Docto. & præcipue per. d. decretalem ad nostram, ita Bellame. deci. 7. Gui. Pap. cōf. 180. circa, col. 2. & 3. Veronen. in tracta. de simu. contractus, in prin. col. 2. pulchre Ancha. consi. 257. si prædicta, col. 2. Dicentibus amplius, quod tot fraudes committere molitur vsurarij, vt in obuiando eis penē deficiant. in. d. c. ad nostram. refert & testatur etiam idem Ancha. consi. 305. dubium in prin. & ad propositum Fede. in tracta. de int. iu. in. 3. memb. principa. col. 5. quod si quis solueret precium non proportio nabile rei venditæ, vel pensio rei locatæ, non esset fructibus proporti onabilis, exempli gratia si ex vinea locata solueretur oleum, præsumetur pariter contractus simulatus. Pulchrius, & magis in terminis Bal. consi. 133. quædam mulier, col. j. vol. j. quod ex pactis appositus secundum naturā vsurariæ prauitatis, præsumitur vsuraria prauitas intracessisse, præsertim si cōsonat qualitas personæ, cum actibus. l. non omnes. §. barbaris. ff. de re mili. quodque in contractu mutui facilius præsumitur vsura, quam in alijs, ex quo non creditur quod mutuans velit iactare inter usurium mediij temporis. in alijs, autem sic, nisi probetur, quod fœnus exercere consueuerit, & vt ipse fufius.

H.N.

H.N. Quia hæc indubitata sunt, nolo aliter hac de re loquamur nunc, istud solum scire opto, an præsumptio simulationis, & fraudis, quæ insurgit ex pacto de retrocedendo, & ex minoritate pretij, habeat locum in rusticis.

MAN. Bal. in. l. cū allegas, in. 4. oppo. C. de vsu. & Ias. post eū, in. l. si quis id quod, col. 7. ff. de iu. o. Iudi. tenuerunt quod non. & est verum nisi ex aliquibus coniecturis contrarium eliciatur, quod casu voluerint procedere, pactumque poni non in eodem instrumento, sed alio separato, & tale quid aliud, quia tunc male præsumeretur, vt per Alex. & moder. in. d. l. si quis id quod, post eundem Bal. in. l. I. C. de interdic. ma.

Ad. c. ex tenore, de fo. compe.

Dialogus. 27.

ALTARE.

H.N. Quid sibi vult illud tritum, quod lippis etiam (vt aiūt) patet, seruoque nobis seruiat potius, quam ioco, non debere regi vnum altare, vt detegatur aliud?

MAN. Ipsamet lex, ad hoc allegari solita, aperit, licet nescius nō sim, quod tu quoque iocaris, ad id alludens, quod beneficium quam sæpe nobis argu. præbuerit ridendi.

H.N. Vt eunque sit, dicas, si placet, verba enim vnum innunt, cum tamen alius sit sensus.

MAN. Etiam rudes intelligunt eorum corticem, sed non quod in. l. assiduis dicitur. C. qui po. in pi. ha. & in. c. ex tenore, de fo. compe. & in. c. auper, de do. int. vi. & vxo. & in. c. nō est putanda. i. q. i. nisi à te vel à nobis, aut à cæteris iuris prudentibus declaretur. tantum igitur. id est dicere, quantum est, quod nullus ita miserabilibus personis fauere debet. vt alijs iniustitiam faciat, quoniam sic esset vnum altare tegere, detegere vero aliud, à ratione satis alienum. Bar. in. §. fi. in authē. quomo. op. ep. Pau. de Cas. consi. 190. in causa, col. 2. volu. I. Bal. 449. queritur in prin. vol. 5. Deciditur etiam aliud, quod priuilegium monasterij, de quo in. §. sed & hoc præfenti, in authen. de sanc. ep. ita & taliter intelligi debet, vt eidem non repugnet voluntas testantis, quod ad propositum declarat Deci. in. c. in præfentia, col. 34. de proba. & consi. 17. vifo, col. 2. vol. 3. & in. c. canonum statuta, lec. I. col. 11. de constitu. quod licet matrimonium

matrimonium fauorabile sit, eo tamen prætextu à communi opinionione recedere non debemus. inducit in vidua exemplificando & pupillis. vt in. d. c. ex tenore, Abb. in. c. ecclesia S. Mariae, col. 6. eo. titu. Et Ancha. consi. 282. pro decisione, col. 2. quod nulli consulendum est cum alterius iactura, quodque non minus fauendum est pauperibus, quam ministris ecclesie. & quod si iniustitia est, mihi auferre & dare ecclesie, multo maior erit auferre pauperibus, Flo. in. l. qui domum. ff. ad legem Aequi. Sa. uilia. consi. 21. homines, col. 3. volu. I.

H.N. Forte hoc est etiam quod sensu Ci. in lib. offi. quando dixit, detrahare aliquid alteri, & hominem cum hominis incommodo suum commodum augere, est magis contra naturam, quam mors.

MAN. Non aliud, quod refert quoque idem Ancha. consi. 298. in territorio, col. 2. & quadrat quod etiam Pau. ait ad Ro. I. ibi, Græcis ac Barbaris, sapientibus & insipientibus debitor sum. & ita in simili Sicu. consi. 15. circa, col. 6. volu. I. & consi. 36. sapienter, in prin. volu. 2. & consi. 46. scripsit, col. 1. co. lib. Ad propositum dicebam etiam alias in. l. pactum quod dotali. C. de pac. quod licet matrimonij & dotis fauor maximus sit vt supra non tamen ibi debet valere pactum, ne tollatur patri libera testandi facultas, & in. l. & quia, not. ff. de int. r. c. quod nō ita defuncto est pariter fauendum, vt successoribus præiudicetur.

H.N. Etiam si esset Diabolus. c. cum inter, de excep. not. in. c. testimonium, de testi. Ancha. consi. 305. dubium, in prin.

MAN. Et hoc est quod dicit Bal. in. c. I. in. §. amplius, col. 1. de pa. Constan. in vsib. quod non est boni Principis pariter priuilegia vni concessa, alteri dare. & bene ac naturale ex his, & probatur in. l. decurionibus. C. de silentia. lib. I. 2. & vulgare appellat istud, de quo supra consi. 218. statuto, col. 1. in not. q. vol. 2. & sæpe Iudices diuitibus inuidetes, eis auferunt, quod tamen pauperibus largiuntur, vt eis misercantur, & male. ex quo Princeps, cuius typum gerunt in his, quæ sunt de Iustitia, dicitur debitor Iustitie, consententis in præceptis iuris, quæ sunt, Honeste viuere, alterum non ledere, Ius suum vniciquæ tribuere. §. iuris præcepta, Insti. de Iusti. & iu. Afflic. in. c. in. §. quoniam, in fi. de prohi. alic. seu. per Lota. in vsib.

Ad.c. dilecti de iudi.
Dialogus 28.

A E Q U I T A S.

- H.N. MIRVM** est quod aiunt, ius canonicum æquitate niti. dilecti, de iudi. ex quo Iurifcon. etiam sacerdotes appellantur, boni & æqui viri artem exercentes, totumque iuris corpus, & plurimum Iustitia dicit Iustinianus à se consecratum, vnde veluti ministri & sacerdotes templi, Iurifcon. habeantur. l. j. ff. de Iust. & iu.
- MAN.** Verè prima facie solebam ego quoque, & non parum quidem admirari, sed tamen dici potest, cum non consideret, vt civile, iuris apices, quod æquitate hac ratione nitatur, & regulariter verum esse dicamus, quoniam vbi secundum æquitatem proceditur, non habet locum exceptio excusationis, et quo est de apicibus iuris. l. si mancipium. §. i. & ibi glo. ff. de euic. & tamen in foro canonico admittitur, casus est iuncta glo. in. c. 2. de fidei. not. in. l. si constante. ff. solu. ma. immo quod & rigor æquitati præfertur quandoque, etiam iure canonum, in odium alicuius, puta spoliatoris, vt in. c. in literis, & ibi Abb. de resti. spo. & quandoque dixi, ex quo ad propositum, & regulariter, cum ius canonicum in æquitate fundatum sit, eam rigori præfert. d. c. dilecti, Bal. in. l. h. in si. prin. C. de iu. deli. not. in. c. 1. de consti. & in. d. c. in literis.
- H.N.** Nónne est etiam standum in foro canonico dispositioni & subtilitati iuris civilis, vt puta quod actor sequatur forum rei, & quod hæres non conficiens inuentarium, teneatur vlti vires hæreditarias creditoribus & legatarijs, & similibus casibus?
- MAN.** Est vtique, & habetur in. l. h. in. c. licentia. C. de iu. deli. & in. c. de solu. & in. l. iuris ordinem. C. de iu. om. Iudi. & in. c. clencus, & in. c. cum sit generale, de fo. compe. & conuenit præterea ius civile sequatur, sicuti & è contra, ius civile non dedignatur sacros canones imitari. c. i. & 2. de no. om. nunc. vt constitueretur. fo. dif. tradunt Bononien. in. c. cum dilecti, nu. 71. de emp. & vend. Sed (vt dixi) genuina ipsius iuris canonici est æquitas, & peculiaris, & hoc est quod dicebat etiam Ancha. c. 31. de primo, col. vlti. quod lex canonica est in æquitate

- tate fundata, libera, & absque laqueis iuris civilis, circa stipulationum vincula, circa iudicia, circa numerum testium & quæplura alia & consi. 225. pro clariori, in si. quod Iudex debet Iustitiam veritatem & æquitatem in decidendo potius sequi, quam de iuris apicibus disputare, maxime in beneficialibus & ecclesiasticis causis.
- H.N.** Adhibetur etiam distinctio, an possit ante diffinitiuam appellari, si grauamen possit reparari per ap. ab ea, necne, & tamen iure canonum indistincte omnis grauatus & iniuriam passus, admittitur.
- MAN.** Dubitauit tamen Pe. ne potius sit hoc idem, quia ius canonicum inhiat lucro, nec ex alio admittit appellationem isto casu, nisi vt pecuniam extorqueat.
- H.N.** Et male, estque opi. eiusdem reprobata, nec in consideratione aliud, quam (vt dictum est) æquitas, ita Bal. in. l. 2. col. 2. C. de ep. audi.
- MAN.** De materia late aliàs, in. c. super eo. 2. de ap.
- H.N.** Dubitatum fuit his diebus, an pensionarius teneretur solvere pro rata charitatum subsidium episcopo, an vero integrum Rector beneficij.
- MAN.** Dicerem, pensionarium pro rata teneri de æquitate, quæ in his (vt paulo ante dictum fuit) maxime valet.
- H.N.** Et ita determinauimus.
- MAN.** Est ad idem decisio in terminis Bellenzi. q. 37. si clericus, col. 2.
- H.N.** Pulcherrimum verbum dicebat ad materiam quoque Burg. in. d. c. cum dilecti, col. 15. quod quotiens lex civilis fouet rigorem, licet expresse non reprobetur per canonem, quod tamen talis rigor non seruatur in foro canonico.
- MAN.** Et bene, quia de hoc est tex. in. c. filius, quem ibi insignanter ad istud notat Abb. de testa. Ancha. c. 31. de primo dubio, in prin. Bal. in. l. j. col. 13. in repe. C. de sacrosanc. ec. Fel. in c. ecclesia S. Mariæ in prima declaratione, de constituto.
- H.N.** Sed vt finiamus, in quo consistit æquitas hæc canonica, in casu. d. c. dilecti?
- MAN.** In hoc, quia necesse non est, vt exprimat actio, vt aperte dicit.
- H.N.** Articulus est maxime disputabilis, & dixisti late aliàs, in. l. edita. C. de eden.
- MAN.** Vtrum est, sed ita communiter tenetur, nisi sit consuetudo

do in contrarium, vt Auinion, quod testatur Bal.in.l.maioribus, in fi. C. communia vt. iudi. & quod aliàs ita communiter tenetur etiam Gui. Pap. confi. 6. recolendæ memoriæ, nu. mc. 6. & confi. 24. circa, nu. 3. Ancha. in repe. c. canonum statuta, col. 2. 4. de consti. Bal. in. d. l. edita, lectu. Peru. col. 3. & omnes ibidē, Bar. in. l. j. col. 3. ff. eo. But. in. c. 2. 3. pariter, de lib. ob. idem Bar. in trac. dif. iuris ca. & ciui. col. 3. non omitto etiam & finio, quia ne dum hic, sed alibi quoque de æquitate canonica dictum est satis, quod licet pater non obligetur efficaciter filio. l. frater à fratre. ff. de condic. inde. attamen si iurauerit, iuramentum de æquitate canonica efficit, vt agi possit, ita Io. de Ana. in. c. iuramento, col. 2. de homi. quodque decisio. §. itari. l. diem proferre. ff. de arbi. est contra naturalem æquitatem, & contra omnem rationem, vultque ius canonicum vt à Laudo non appellari possit, sed Iudicis officium implorari loco deficientis appellationis, secundum Bal. in. c. causamque, in. 2. col. de elec. & quod denique instantia triennali spatio perit de iure ciuili, non de æquitate canonica, nuncque manum de tabula tollo.

Ad. c. cum non ab homine, de iudi.
Dialogus 29.

INCORRIGIBILIS.

- H.N.** QUANDO clericus in delictis deuenit in profundum malorum, degrauidus est, & curiæ seculari tradendus, vt per legitimam puniatur. c. cum non ab homine, de iudi. c. ad abolendam, de hæc. Ancha. confi. 158. ex narratis, col. 2. & 3. declarat, quando in profundum malorum deuenisse dicatur.
- MAN.** Adde Gos. in rub. de coha. cle. & mu. quem refert & sequitur Abb. in. c. at si clerici, in prin. col. 13. de iudi. dicentes quod ætas nostri temporis, qua non solum merita, sed etiam corpora defecerunt, censuram antiquorum canonum manere non patitur, & glo. ante eos, in. c. fraternitatis. 34. dif. quod omne delictum & mortale crimen, de rigore despositionem exposcit. c. si episcopus. 50. dif. non de æquitate & misericordia iuris, nisi habeat qualitatē aggrauidatem, & præcipue, ac exempti gratia, si sit cum incorrigibilitate.
- H.N.** Miscendo se enormitatibus, vt dicitur in. d. c. cum non ab

- homine, clericus etiam in minoribus constitutus, amittit priuilegium clericale. & idem in. c. perpendimus, & in. c. contingit, & in. c. peruenit, not. de sen. ex com. Veronen. confi. 11. casus talis est, col. 6. causarum criminalium.
- MAN.** Pulchra dubitatio est, an Iudex secularis debeat sequi processum Iudicis ecclesiastici.
- H.N.** Dixisti aliquando tu in. c. at si clerici, allega. etiam supra de iudi.
- MAN.** Verum est, & signanter Areti. ibi, in prin. col. 4. tangit, & concludit, quod tenetur, tanquam inferior.
- H.N.** Mirabile videtur quoque quod ecclesia iudicium sanguinis non habeat. c. sententiam sanguinis, ne cle. vel mo. & tamē habeat hoc casu.
- MAN.** Habet indirecte, directo autem non, argu. in. l. j. ff. de aucto. tu. & in cle. j. in. §. cæterum, de vsu. & ad incorrigibilitatis propositum, bene dicebat Phala. Tyrannus, quod non peccare, Dei est, peccare autem, & posthac fieri cautiorem, hominis, quodque non potest non existimari alius quam omnino malus, qui neque cum peccat, neque cum aduersari incidit in fortunam, sibi cauet, is igitur incorrigibilis est, & si clericus, seculari curiæ omnino tradendus.
- H.N.** Sed pone quod seculari curiæ traditus non sit, poteritne per ipsum Iudicem secularem distringi?
- MAN.** Nō, nisi præcedat depositio, vel capiat, vt prælato proprio restituatur. c. vt fama, & ibi Abb. in fi. de sen. ex com. Cas. sanc. confi. 38. queritur, col. 2. & plus quod oportet quod præcedat declaratio Iudicis ecclesiastici, quod est incorrigibilis, vt per Cardi. in. d. c. cum non ab homine, Capici. deci. 112. in causa, nu. 6.
- H.N.** Pone rursus quod falsificasset literas Pontificis, requiretur ne incorrigibilitas hæc ad effectum supra dictum?
- MAN.** Non, immo speciale est hoc casu, vt not. in. d. c. ad abolendam, & in. c. ad falsariorum, & ibi Abb. col. 2. de cri. fal. non nihil in. c. nouimus, col. 2. pariter, de verbo. fi.
- H.N.** De qua degradatione loquitur tex. in materia præcipuus præallega. c. cum non ab homine?
- MAN.** De actuali.
- H.N.** Ergo multiplex est degradatio.
- MAN.** Duplex tantum, actualis & verbalis, de actuali (vt dixi) habetur in præallega. c. cum non ab homine. de verbalis, in. c.

ad audientiam, de cri. fat. vt ibi per Abb. in prin. & vtriusque forma ponitur in. c. degradatio, de pœn. in. 6.

H.N. Si efficit homicidium graue, puta parricidium, vel tale quid aliud, quid iuris? vel si contra naturam masculum aut fœminam cognouisset, aut, vt his diebus fœlestus quidam fecit, cuius processum nũc formamus, & præ manibus habemus, puelam nefando hoc scelere contaminasset.

MAN. Sine dubio non efficit alia incorrigibilitas expectanda, vt per Abb. in. d. c. nouimus, & in. d. c. cum non ab homine. Fel. in. c. j. col. 1. §. de consti. Cassane. in consue. Burgun. fo. 47. col. 2. & 3. & quia vltimum, dictu, audituque, est horrendum, non amplius loquor, sed silico, & obmutesco potius, & me adloquendum alio tempore seruo.

Ad. c. ego enim, de iureiu.

Dialogus 30.

ROMA.

H.N. Et si Inno. dicat in. c. ego enim, de iureiu. quod & nos habemus in ore frequenter, vbi Papa, ibi Roma. non est tamen simpliciter verum, quoniam Roma, idest ecclesia Romana, tripliciter capi potest, primo, pro ecclesia. S. Ioannis in Laterano, & tunc ea est summi Pontificis, & maior vniuersi orbis. nemo, & ibi per Archidia. 16. q. 4. Secundo, pro patrimonio suo, & isto casu quicquid est de iurisdictione ecclesiæ Romanæ, principaliter & per se, vt patrimonium beati Petri præscribi non potest spatio minori annorum centum. Tertio & vltimo, pro ecclesia animata, quæ est ipse Papa, & isto modo dicimus, quod ibi est Roma, seu ecclesia Romana, vbi est Papa, tra dit pulchre, & declarat Bal. in authen. quas actiones, col. pe. C. de sacrosanc. ec. & hoc vltimum tantum, nulla adhibita distinctione, pro singula. ponit Roma. in suis. 145. adde. & in simili, vbi est Rex, ibi est territorium, inquit Cy. in. l. tertia. de off. præsi. Iaco. But. in. l. cunctos populos. C. de summa. tri. & fi. ca. Afflic. in. c. j. col. 3. in prin. quib. mo. feu. amit. in vsib.

MAN. Remissiue & ad futuritatem, multa Restau. Castal. in tracta. de Imperato. q. 35. col. 2. & magis in terminis dicitur alibi, quod ibi sunt limina Sanctorum Petri & Pauli, & curia, vbi est Papa. c. iuxta. c. legimus. 93. dif. vsque adeo vt prælatus, qui

ex iuramento tenetur singulis annis visitare limina prædicta Sanctorum Petri & Pauli, visitando Legatum non sit securus, ex quo ibi esse intelliguntur, vbi est Papa, nec legatus contra iuramentum poterit terminum prorogare, vt per Specu. in. §. nunc ostendendum, in fi. de lega.

H.N. Tamen legi, quod aliquando Rodulphus episcopus Albanen. cum finita Legatione Apuliæ Romam rediret, Clementem Pontificem Viterbij inuenit, & nihilominus eo præsentem ibi populo benedicebat, ibidem in. §. fi. nu. §. argu. plane aperitissimum, quod verum non sit, Romam ibi esse, seu curiam vt supra vbi est Papa, quia finita fuisse legatio, nec populo benedixisset.

MAN. Fortid est de consuetudine factum, quæ facit licitum quod non est, vt in. §. quia vero, iuncta glo. in authen. de defen. ciui. & maxime diu obseruata. l. Imperatores. ff. de pollici cita. eademque vt matri reuerentia debetur. §. ex non scripto, Insti. de iu. natu. & fuit verbum Bal. confi. 318. quidam nobilis, col. 2. vol. 2. Vel dicamus & melius, quod iussu Pontificis id fecerit, vt idem Spe. sentit in. d. loco, Aut, vltra eum, quia eo præsentem, perinde est, ac si ipse Papa benedixisset. l. j. §. omnia. C. de vete. iu. enucle. & quia dixi alibi etiam de materia, finitum est.

Ad. c. venientes, de iureiuran.

Dialogus 31.

SUPERIOR.

H.N. IN iuramento semper intelligitur excepta authoritas superioris. c. venientes, de iureiu. c. constitutus, de rescrip. Bar. in l. fi. ff. ad municipa.

MAN. Sed non est verum generaliter, & procedit regula, quæ expresse ipse aliquid iubet, non si generaliter, ex quo non est verisimile, quod velit iurantem aliquid facere contra iuramentum, vt per Old. confi. 93. magis, col. 3. quem refert & sequitur Sauilia. confi. 6. plura videnda sunt, nu. 95. vol. j.

H.N. De quo superiore intelligitur, Papa, vel Imperatore?

MAN. Papa, Imperatore, & alio quolibet, secundum Abb. in. d. c. venientes, col. 2. & Docto. in præalleg. c. constitutus, & Paul. de Cas. in. l. in operis. ff. loca. & non solum hoc idem est in iu-

- ramento, verum etiam in omni pacto & conuentione. c. que contra, & ibi Gemi. notat. §. dif. las. in. l. si quis maior, col. 5. C. de transac.
- H.N. Dicit etiam Bal. in. l. testamēti factio, col. 2. ff. de testa. si inter aliquas ciuitates fiat pactum, & superueniat ordinatio superioris in contrarium, quod rescindetur.
- MAN. Et bene, quia in impetratione à principio (vt subiicit, ibi in fi.) auctoritas superioris excepta intelligitur, & à simili quod dicitur etiam in. l. j. ff. de offi. cius. non habet locum hac ratione in Principe.
- H.N. Quid in statutis?
- MAN. Idem, vnde videmus, quod ad ipsum ipsorum confirmatio quoque respectat. l. j. & ibi per Doct. ff. quod quisque iur. & pulcherrimum verbum ad propositum dicit Ro. consi. 299, in proposita consultatione, col. 2. quod iniqua, & consequenter inualida, est illa constitutio, per quam inferior iurisdictionem superioris infringit, idemque Bar. in. l. pe. ff. de aqua plu. ar. bo. tex. in. cl. ne Romani, de elec. Ancha. in. c. canonum statuta, in repe. col. 117. de constitu. Bal. in. authen. sed nouo iure, col. 3. C. de ser. fugi. & Ro. adhuc, consi. 429. Confydero, col. 2. pariter, quod non est periturus, qui auctoritate principali iuramentum casu aliquo deseruit.
- H.N. Dicebam aliās ego, quod est præsumptio legis, qua excepta aliqua intelliguntur, licet non exprimentur, & potissimum istud.
- MAN. Et rursus bene, addique possunt etiam, quæ habentur in l. cum acutissimi. C. de fideicom. & in. l. precibus. C. de impub. & in. l. illud. C. de sacrosanc. ec. & in. l. si vnquam. C. de reu. do. Fede. in. tracta. de interpre. iu. col. 27. & 38.
- H.N. Pone quod quis in canonicum recipiatur, vt ego aliās benignitate huius venerandi capituli, & capituli Veronæ, & tempore receptionis, iuret seruari statuta, & laudabiles ecclesiæ consuetudines, postea impetret à Papa aliquas portiones, vel præbendam, contra consuetudinem. d. ecclesiæ, eritne piurus?
- MAN. Credo quod non, si in gratia ponantur clausulæ derogatoriæ, hodie poni consuetæ, non obstantibus statutis & consuetudinibus ecclesiæ contrarijs, etiam iuramento roboratis. c. cum aliquibus, & ibi not. de rescrip. c. ei cui, de præben. in. 6. vel gratia facta sit sine dictis clausulis, motu tamen proprio, ita Rota, deci. 294. licet in nouis.

H.N.

- H.N. Sub generali impositione subsidij fauore fidei Christianæ, facta, auctoritate Papæ, comprehenduntur ne Cardinales?
- MAN. Vtique.
- H.N. Papa?
- MAN. Non, ratione prædicta, fundata in. d. c. venientes, & quia in generali sermone, regulariter non includitur persona loquentis. in. inquisitio. C. de solu. l. si merces. §. si. ff. de act. emp. c. petitio, de iureiu. Bellen. in. terminis. q. 65. st. te opinione, col. 8. & 9. in. tracta. de charitati. sub.
- H.N. Forte hac de re etiam appellatio tolli non poterit, nec directe, nec indirecte.
- MAN. Verum est, & tradit Bal. in. l. ita demum, col. 2. C. de procu. minui autem, vel elongari terminus ad appellandum sic, vt p. Abb. in. c. cum sit Romana, col. 4. de ap.
- H.N. An non obstante voto de non iurando, præbiter infamatus, cogatur per iuramentum se purgare, & super cōtractu veritatem dicere?
- MAN. Si propositio vera est, quod in omni iuramento superioris auctoritas excepta sit, quo ad istud quoque dicerem, quod cogatur sine dubio, & decidit Io. And. in. c. quia plerique, col. 2. de offi. ordin. Immo quod etiam fauor tertij, ne dum superioris auctoritas à iuramento excipi videtur, vt inquit Bal. in. l. nec patronus, col. 2. C. de ope. lib. ex quibus deciditur quoque alia, & non inutilis quæstio quidem, quod statutum magistratum valet in eo, quod eorum arbitrio commissum est, nõ in habentibus certam formam à iure. l. j. & ibi idem Bal. lectu. j. col. 2. ff. quod quisque in. fusus, & clarius in. l. quid ergo, in §. poena grauior, in. repe. col. 3. ff. de his qui not. inf.
- H.N. Vellem scire vltimo, & postea tacebo, quid si iuramenti mentio facta fuisset, puta in concessione aliqua Principis, vel prestitum sit, non fauore superioris, sed publico. vel in cōtractu Principis adhuc, reperiat interpositum, volentis eidem postea derogare?
- MAN. Crederem his omnibus casibus, regulam fallere, vltra supra dicta, & no. in. d. c. constitutus, ni fallor, vbi But. Abb. Imo. & Feli. non nihil glo. in. c. quanto, de iureiu. Neuiza. plene, in vol. consi. feuda. 12. patres, col. 2.

Adc.

Ad.c. petitio, de iureiu.

Dialogus 32.

LOQVENS.

- H.N. ETIAM** quòd à nobis aliàs mentio facta sit, licet incideret. c. petitio, de iureiu. volo nihilominus dicamus aliqua adhuc ipsius intellectum còcernentia, quæ & delectet & profint, ego quæ incipiam, quod semper tamé facio, vt te de rebus serijs ad loquendum excitem.
- MAN.** Et ego quoque in harena descendam, & ratione ita còtendam tecum Reueréde pater, vt nec à me, nec à te aliud desiderandum sit.
- H.N.** Adeo verum igitur est quod dicitur in. d. c. petitio, vt nemo alienum lucrum suo proprio præponere debeat, & hoc ca su lex generaliter loquens restringatur. l. præses. C. de serui & aqua. l. venditor. §. si constat. ff. communia prædio. l. amicisimos. §. lucius. ff. de excu. tu. l. j. §. præterea. ff. de tu. & ra. distra. l. cum acutissimi. C. de fideicom.
- MAN.** Nec actionem contra se exercere, patique vulnera proprijs telis, vel alteri eam cedere, vt inquit Bald. in. l. 2. C. an ex suo fac. Stepha. Fede. de int. iu. col. 33.
- H.N.** Determinauit etiam ex hoc pulcherrimam. q. Anch. confi. 129. super primo dubio, ad fi. quòd episcopus, qui de redditibus ecclesiæ pauperes sustentat. c. gloria. 1. 2. q. 2. non potest quòdeis relinquatur pro alimentis minuere.
- MAN.** Et bene, eaque ratione, quia quem defendere debet, impugnare non potest. d. c. petitio. c. j. de infan. expo. & ad propositum dicit Bal. etiam in. l. inquisitio, per illum tex. & per tex. in d. c. petitio, si promisi domino dare turrim propter eius bellum, si bellum sit mihi cum eo, quòd sibi non dabo, quoniam ordinata charitas incipit à se ipso. d. l. præses. C. de serui. & aqua.
- H.N.** Sed ad idem quæritur, certum est, quòd beneficia personalia cum personis percunt. c. priuilegium, de regu. iu. in. 6. l. cù patronus, de lega. 2. Ancha. confi. 186. pro parte, ad fi. an beneficia, vel immunitates concessæ locis, transeant ad posteros?
- MAN.** Minime. c. dilectus, de cap. mo. c. 2. de reli. do. in. 6. & quia non est præsumendum, quòd Papa suam neglexit Iustitiam qui alios in iustitia tuctur.

H.N.

H.N. Ergo durabit exemptio?**MAN.** Sine dubio, & probatur nouissime, in. c. quoniam, de immu. ec. co. lib.**H.N.** Nunquid Papa comprehendatur sub censuris, in constitutione appositis, si non soluerit subsidium, quod pro salute Christianæ religionis ab ipso impositum est?**MAN.** Non, ratione prædicta, & tradit Bellen. in tracta. de charita. sub. q. 65. stante, col. 3. & 11. multa Io. And. in regu. cui licet, in Mercu. de regu. iu. in. 6.**H.N.** Ergo nec Cardinales, quia pars esse dicuntur & membra Papæ. l. quisquis. C. ad legem lu. ma.**MAN.** Et ita tenuit Ro. confi. 498. in casu, & male, cum quæ reprehendit, & rationes suas confutat, idè Bellenzi. in loco præallega. & est verius.**H.N.** Prælati acquirere neglexit ecclesiæ, imò sibi potius quærerere voluit, an ipsi ecclesiæ teneatur ad interesse?**MAN.** Prima facie, ex not. in. l. quidquid. C. arbi. tu. videbatur dicendum, quòd sic, tamen mihi postea rectius cogitanti, contrarium visum est firmitus, si prælato tamé dolus imputari nõ possit, vt sic, permissione iuris, se ipsum omnibus præferre voluisse videatur, & in specie ita decidit Abb. in. c. præbyter, in fi. de pecu. cle.**H.N.** Dixisti Man. etiam, in lib. enchiiri. 12. c. 277. in generali & c.**MAN.** Aliqua, non aliter hic repetenda, nec à nobis hac ratione in his aliter immorandum est.**H.N.** Fac vt lubet, quoniam omnia, quæ tibi placitura sunt, non possunt non à me etiam, nisi maxime probari.

Ad. c. fi. de iurepa.

Dialogus. 33.

POENA.

- H.N. EST NE** verum Man. quòd pœna priuationis, locum non habeat, nisi in casibus à iure expressis?
- MAN.** Est vtique, & probatur in. c. fi. vbi glo. magistra, de iu. pa. & in. §. cum igitur, in authen. de non eligen. secun. nuben. Bal. in authen. ex testamento, col. vlti. C. de secun. nup.
- H.N.** Et vltra hæc dicebat Ias. in. l. j. col. pe. C. de transac. quòd licet multi reperiantur casus, in quibus si negans conuincatur

de

de mendacio, perdit beneficia tradita à lege, in tutoribus tamè & curatoribus secus est, ex quo hoc idem iure cautum non reperitur clarius in. l. quod te, col. 1. ff. si cer. peta. quòd nisi lex istud dicat, quòd quis perdat beneficium propter negationem extensio fieri non debet.

MAN. In bullis Apostolicis hæc clausula communiter apponi consuevit, Si quis autem hæc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli &c. prælati in exigendo charitativo subsidio excesserunt taxam, quæ pœna venit imponenda propter. d. clausulam?

H.N. Priuationis beneficiorum ecclesiasticorum.

MAN. Et ita signanter dicit Bal. & exclamat memoriæ commendandum fore, in. c. j. in. §. porrò, col. 2. quæ fuc. pri. cau. be. amit. in vñibus. Tamen non est verum, ex quo non est quis priuandus beneficijs suis, nisi ex graui culpa. c. inuétum. 1. 6. q. 7. But. in. c. at si clerici, de iudi. maxime episcopi, contra quos cù maiori maturitate proceditur. c. quia Pontificali, de off. dele. in. 6. c. pastoralis, in prin. eo. ti. & quia non est lex, quæ hoc dicat, quo casu potius tenendum est, quòd pœna sit arbitraria. l. j. ff. de iu. deli. c. de causis, de offi. de. Bellen. in terminis, in tracta. de charita. sub. q. 44. dictum supra, col. j. & 2.

H.N. Vidua luxuriose viuit, an priuetur foro mariti?

MAN. Pau. de Cas. in. l. fororem. C. de his quib. vt indig. tenet quòd sic, & est rationabile, secus tamen Alex. ibidem, & non parua dubitatio est in. l. cum quædam puella. vbi & nos multa ff. de iu. o. iudi. ex quo pœna priuationis locum nõ habet, nisi exprimatur. d. c. fi. & est casus expressus in. l. at si quis, in. §. idè
 33 Labeo ait, ibi, pœnam in eum tamen statutam non esse. ff. de re
 33 ligio. & sumpt. fune. Bal. in. l. 3. C. de sacrosanc. ec. Ias. in. l. cum quidã, col. 4. ff. de lib. & posthu. remis. siue multa Cassane. conf. j. col. 32. & consi. 38. quaeritur, in prin.

H.N. In simili deuolutio non imponitur, nisi in casibus iure positiuo expressis. c. quanquam, de elec. in. 6. Inno. in. c. quia diuersitatem, de concessio. præben. Bellame. deci. 426. qñ epus.

MAN. Addo aliud ego, magis in terminis, quia vbi lex punit facientem actum, & de annulatione, quæ pœna est. l. testamen-
 to centurio. ff. de ma. testa. nihil dicit, tunc actum annullare nõ videtur, si annullatio, tertio præiudiciũ parare potest. l. filius. §. sequens quæstio. ff. ad legem Cor. de fal. Bar. in. l. prætor ait, in prin. ff. de no. o. nun. Ias. in. l. transigere, col. 5. C. de transac. respon-

respondendo ad tex. in. l. j. C. de rap. vir. quòd licet ibi puniat patrem transigentem, non propterea transactionem annullat. & quam maxime notandum est.

H.N. Acquiescebam his dictis pulcherrimis hincinde, sed male me tibi molestum iudices potius, quàm verbum tam bonum perdere.

MAN. Molestus mihi fuisses amantissime Niger, si tacuisses, quàm magnam capio voluptatem, cum te, non dicam perorantè, sed & cõi etiam sermone, licet materno, loquentem audio.

H.N. Laudari pulchrum est, sed ab amicissimo homine, & viro laudato multo pulchrius. verbum igitur est ad propositum Ro. consi. 405. præsuppositis, col. j. quòd sic etiam legalis constitutio propter transitum ad secunda vota priuationem inducens ad eum casum, in quo expressè non loquitur, tanquam odiosa, & pœnalis, extendi non debet.

MAN. Ego quoque aliud addo, & finem facio, quòd nec vasallus, etiam si veniat contra iuramentum fidelitatis, feudum perdit, nisi in casibus, in quibus iura hoc ipsum specialiter exprimit. c. j. §. illud, quæ fuc. prima cau. benefi. amit. in vñb. & ibi per Docto. Ifer. in. c. j. qua. va. iu. debe. eo. lib. plene Alex. cõsi. 103. videtur, col. pe. vol. j. & ad materiam Barba. plenius, in. c. j. col. 8. de offi. dele.

Ad. c. fi. de institutu.

Dialogus 34.

DANS ACCIPIENS.

H.N. QVOD dicitur in. c. fi. de insti. præstat argu. ad multa, & maxime, quòd iudex admitti nõ debeat ad probandam solemnitatem testamenti, quoniam sicuti est differentia inter dantem, & accipientem, vt ibidem. Bellen. multa in tracta. de charita. sub. q. 65. stante, col. 10. ita esse debet inter authorizantè, & cum cui ipse Iudex autoritatem impartitur, & in facti contingentia consuluit Ancha. consi. 178. vñs, col. vlti. in principi.

MAN. Dicit etiam consi. 195. secundum ea, col. 2. quòd non potest vnus conferre beneficium, & collationem simul recipere. & Ro. consi. 350. in casu, col. 4. quòd nemo pariter suiipsius procurator esse potest. Et Veronen. caute. 96. vidimus, quòd quis seipsum eligere non potest, de quo etiam in. c. cum in iu-

re,

re, de elec. & in c. per vestras de iure pat. Pau. de Cas. cōfi. 2. 30. quia, col. 1. vol. 2. & idem in teste, si iudex impetretur, quod coram ipso testificari non poterit, Bal. in l. ne in arbitris, col. 2. C. de arbit.

H.N. De iure notarius hac ratione non debet instrumentum procurationis facere, & tamen legi aliàs de stylo & consuetudine seruari contrarium.

MAN. Non hic, sed in curijs patriæ Delphinatus forte hoc ipsum esse verū legisti, & testat Gui. Pap. deci. 3. 18. an notarius.

H.N. Legi & ibi, & alibi, sed præcise non recordor. verum aliud est, de quo magis miror, quod episcopus excommunicat clericos ludentes, & tamen si cum clerico ludat ipse excommunicatus est, & sua lege se ipsum ligat, quod nec soluit Por. insti. quib. mo. testa. in hr. in fi.

MAN. Bal. pulchre declarat in l. 1. in §. similiq̄ modo, in prin. C. de lat. lib. tol. quod quotiens superior causa cum inferiori concurrat, illud quod non potest inferior causa ex se, potest virtute causæ superioris, unde quia causa superior, id est auctoritas iuris, concurrat cum statuto episcopi, ligatur potius à superioris, quàm à se ipso. Aliter respondet idem Por. tamen in §. si tutor, col. 1. de inoffi. testa. co. lib. quod non possit quis sustinere vicem duarum personarum voluntate propria, ex necessitate autem præcedentis contractus, sic, exemplificando in conductore salis, qui licet magistro eiusdem præsentetur, sibi tamen ipsum præsentare poterit, sed prima mihi magis placet, Aliter, & fusius, idem Bal. in l. si consul, col. 1. ff. de adop.

H.N. Nonne quoque Papa possit renunciare papatum sibi ipsi, id est in manibus proprijs?

MAN. Possit utique, sed alia ratione, quoniam se ipsum etiam destituere & deponere potest. c. 1. de renun. in. 6. c. nos si inco petenter. 2. q. 7.

H.N. Quid in Imp?

MAN. Secus.

H.N. Ratio?

MAN. Quia superiorem habet Papam. Immo, quod nec dare possit electoribus licentiam alium eligendi, sine consensu Patris, qui est supremus Dei Vicarius, & qui contrarium dicit mētatur, secundum Bal. in l. Barbarius, lec. 1. col. pen. ff. de offic. Præto.

H.N. Quid ad propositum regulæ dicemus in furto?

MAN.

MAN. Distinguemus, si sit regulare, quod differentia constituitur inter contractantem & rem, ut inter baptizantem & baptizatum, & contrahentem ac rem super qua contrahitur. l. 1. ff. de fur. si vero irregulare non, quoniam seruus sui ipsius furtū facit. l. 1. & ibi plene Ias. ol. 1. C. de ser. fugi.

H.N. Si creditor succedat debitori, quid erit etiam hoc casu dicendum?

MAN. Nil aliud, nisi quod statim adita hæreditate, actiones confundantur, quoniam debet pariter esse personarum distinctio debitoris & creditoris, ex quo nemo sui ipsius creditor esse potest, nec in vno eodemq̄ subiecto cōcurrere actio & passio. l. debitori, & ibi not. omnes. C. de pac. Vnde iustitia & ius diuerso tempore quoque productæ fuerunt, aliàs inter producentem & productum differentia non esset, & male usque adeo ut prætor se ipsum in tutorem dare non possit. l. prætor. ff. de tuto. & cu. dat. ab his. l. 1. ff. de offi. præto. vbi prætor non sua voce, sed autoritate pop. Ro. creabatur.

H.N. Prior prædicatorum factus est executor distribuendi bona fratribus prædicatoribus, an persona sua includatur?

MAN. Ratione nominis collectiui, inquit Bal. quod sic, quodque per quandam consequentiam sibi ipsi distribuere poterit, in l. qui hæredi. in §. si. ff. de condi. & de.

H.N. Si hæredi legatur, legabitur à seipso, an vero à cohærede?

MAN. A cohærede, per regulam, quia debet esse distinctio inter obligatum & obligantem, idem Bal. in l. legatum, in prin. ff. de lega. 1.

H.N. Pulchrum est etiam hoc scire, quare non xa caput sequatur. l. 1. C. de noxa. §. omnis, Insti. eo. & tamen secus sit, si seruus aduersus Dominum delinquat.

MAN. Cy. rationem assignat, quia cum Dominus obligatus sit, & teneatur ex delicto serui, esset sic obligatus sibi ipsi, & rursum male. Impossibile est etiam, quod quis fideiubeat pro se ipso apud semetipsum, ex quo inter creditorem & reum ut supra distinctio personalis esse debet, ut per Ange. in l. hæres à debitore, in §. quod stipulator. ff. de fidei. Non secus quàm inter ligatum & ligantem secundum Bal. confi. 135. articulus, col. 2. vol. 3. & ad idem facit, quia sicut ratio correlatiuorum non patitur emptor & veditor sint idē. l. 1. ff. de re. per. ita nõ patitur quod idem sit à quo legatur, & cui legatur à quo promittitur & cui promittitur. l. fin. C. de impube. Thom. de pipe. in q. suis

q. suis. i. col. 1. & pro complemento, sicuti regulariter nemo rem suam sibi furatur, sciendum est etiam, non esse adulterium cum uxore sua, sed accessio ad alienum thorum potius, ut in §. idem lex Julia. in tit. de pub. iudi. & ut inquit Augusti. de Ancho. quod sicuti nullus ligatus se ipsum absolvit, à simili, sic nulla res se ipsam generat, de potestate. Pa. arti. 4. q. 4. in prin. Sed ad Bal. reuertor, dicentem, sicuti rursus quis sibi non dat regulariter, nec se ipsum instituit, quoniam testator & heres debent differre, quod sic sibi ipsi pariter non substituit, in l. humanitas intuitu, col. 9. C. de impube. & transco.

Ad c. contingit, de sen. excom.

Dialogus 35.

NEMO SVI IPSIVS DOMINVS.

H.N. NEMO sui ipsius dominus est, membrorumque suorum ut aiunt. l. liber homo. ff. ad legem Aquil. c. si quis abscurit. 55. dif. c. non licet. 2. 3. q. 6. Abb. in c. si in prin. de pac. adeo ut nec defensionem, si reus sit, possit renunciare, & si renunciatio facta fuerit, & acceptata, non valebit. l. pactum inter heredem. ff. de pac. l. non tantum. ff. de ap. l. addictos. C. de ep. audi. Fel. plene in c. si diligenti, in prin. de fo. compe. Deci. in c. pastoralis, col. 6. de excep. Verum dubito, an hoc ipsum generaliter procedat?

MAN. Credo quod non, quodque limitari debeat in insigni larrone, ex quo defensionem non habet. l. per omnes. C. de defen. ci. l. prouinciarum. C. de ser. Imo. in terminis, in l. custodias in §. 1. col. 2. ff. de pub. iudi. & si ad propositum non est membrorum suorum Dominus & sui ipsius, multo minus erit animæ suæ, ut possit se ad peccatum obligare, quoniam nec iuramentum obligat ad peccandum, alias esset vinculum iniquitatis, quod tamen esse non debet. c. quæto. c. si vero, de iureiu. Immo quod nec posset etiam quod peccatum esset veniale. c. 2. de pac. in. 6. Abb. in d. c. si in prin.

H.N. Ergo nec poterit se obligare reus, si confessus fuerit, sibi manum præcidi?

MAN. Quis dubitat? licet enim casus euenire non possit, ut aliàs in personam Francisci petilionis, cuius quondam Gronopoli, attamen est promissio, quæ de iure fieri non potest, ut concludit,

dit, & bene, Gui. Pap. deci. 278. an homo.

H.N. Quid si committeret se alteri, ut torqueretur, vel sibi aliter iniuriam faceret?

MAN. Adhuc non posset, & maxime quo ad torturam, quia est maior pœna, quam si sibi manus præcideretur. §. si in authent. ut nul. iud. Bononien. auerol. in §. expedita, nu. 59. & quia tortura in se esse iniuriam habet, secundum Bal. in l. 1. in principi. C. loca.

H.N. Tamen glo. in l. interdum, in §. qui furem. ff. de fur. contrarium sentit.

MAN. Et male, eamque ibi reprobat Bar.

H.N. Glo. authoritas magna est, & omnes aliàs authoritates superat, ut idem Bald. testatur in l. cum hæreditas. C. depo. qui dicit etiam in l. si in §. necessitate, col. 3. C. de bonis que libe. quod non errat, qui adheret glo. & in l. precibus, in. 7. C. de impube. quod eidem inhærendum est, ut Bononienses carrocio, & nauium ductores themoni faciunt.

MAN. Verum est, sed maior legis & rationis, ut ibi per eundem Bar. fufius Paris putat in tracta. syndica. in antepe. col. ver. quæro de vna not. quæstione. non nihil Pau. grillan. in tracta. de relaxa. carcer. sub rub. de fideiussu. reo. col. 1. Cana. in tracta. de execu. instru. q. 32. pro declaratione, col. 2. & si non potest hoc casu committere se alteri, multo minus poterit se ad pœnam capitale obligare, ut per Albe. in statu. q. 51. & ex prædictis. Bar. in l. 4. in prin. ff. de custo. reo. Deci. in l. nec ex prætorio. col. 1. de regu. iu.

H.N. Pone, quod quis confiteatur, se hominem occidisse, cum ab alio tamen occisus sit, valebitne confessio, in præiudicium consistentis?

MAN. Iaf. in l. iusiurandum, in §. procurator, col. 7. ff. de iureiu. tenuit, hac ratione, quod non, quia scilicet nemo est Dominus membrorum suorum. Bar. autem contrarium dicit, in l. j. in. 2. col. C. de confes. & est tex. not. in l. is cū quo. ff. co. & refert Io. And. in addi. Spe. de confes. in §. postremo, quod Bergomi omnes Docto. ita concorditer determinarunt, & bene, hæcque opi. verior est. l. proinde. §. si. ff. ad legem Aquil. c. nos in quinquam. 2. q. j. nec officit regu. quia alio casu loquitur, quando sponte quis obligat se, non coacte, & ratione delicti, ut hic, & in l. nouissime. ff. quod fal. tu. au. cum declaratione tamen, quæ ponit Tynda. pulchre, in tracta. de testi. sic limitando vulgare

MAN.

F gu.

gu.l.in re mandata.C.m.in.in.6.cap.col.3.multa etiam ad idē Sadole.in.l.Iulianus,col.2.ff.de confe.

H.N. Vnum verbum dicit Bar.in.l.j.in.5.vfque adeo,col.j.ff.de iniur.quòd licet quis nō possit ponere se in manu inimici sui, vt sibi cutis scindatur, reprehendendo cōsuetudinem contrariam, quæ est Pisis, & potissimum per tex.in.c. contingit .j. de sen.ex.com.potest tamen, vt sibi detur alapa.aliquid glo.in.l.pe.ff.de arbit.nescio si verum sit.

MAN. Credo ego, quòd non, quia generalis est ratio Iurifcon.in.d.l.liber homo, & similitum, quam ex multis corroborat Feli.in.c.pastoralis, in.5. quia vero .ff. de off. dele. vbi testatur etiam in.c.cum super, col.j.de re iudi. & in specie in alapa etiā contrarium tenet Deci.in.l.nemo fraudare, col.2.ff.de regu. iu. immo quòd nec est Dominus auriculæ suæ, inquit Bal.in.l.executorem,col.9.C. de execu.rei iudi.& quia dixi alibi subinde.d.Bar.theoricam, in.d.5.vfque adeo declarandum, nunc transeo, & ad.d.c. contingit reuertor & dico, quòd quamuis in clerico loquatur, & id de quo ibi, alia ratione decidat, ex his tamen etiam in laico procedit.

H.N. Illi qui interficiunt seipsos, moriuntur in peccato mortali?

MAN. Quis est qui hoc melius sciat, quam tu. nō solum damna ti sunt, & moriuntur in peccato mortali, verum etiam vt canes abijciuntur, nec debent sepeliri in loco sacro, nec pro eis orari.c.non æstimemus. l.3.q.2. Abb.in.c.ad vltimum, col.2. de homi.

H.N. Ruri etiam his diebus, puellaque, satis pulchra, rapta est, & ipsamet propter parentes forte, a nore capta nescio cuius, exposuit se, (vt intellexi) raptui, & abducta est, quid iuris?

MAN. Hoc idem facere non potuit, sicuti nec membra sua exponere. alia ue delicta committere. d.l.liber homo.c.significauit, de corpo. vi. Abb.in.c.cum causa, col.j. de rapto.

H.N. Sed (volo parumper rideamus) nōne membra sua exponit, cum volens patitur carnaliter cognosci à viro?

MAN. Exponit vtique, id que lege permittente facit, & quod naturale est, reprehensionem non habet. l. fluminum. 5. vicium. ff. de dam. infec.

H.N. Adhuc insto, & f. nem facio, si tu nil aliud dicere volueris, video quòd condemnatus non appellat, sententia transit in rem iudicatam, nōne sic indirecte saltem est is Dominus membrorum

brorum suorum. c. quod ad consultationem, cum similibus, de re iudi. Abb.in.c.pastoralis, in.5. quia vero, nume. 2. de off. dele.

MAN. Tolerabile est hoc casu, vt etiam dictum fuit supra in cōfitente, ex quo iuste fit expositio, quod secus si iniuste, ita Abb. & multo plura ad idem, in.c. de his, in prin. de accusa.

H.N. Tamen nec aliud prætermitto, longe pulchrius, de Marcellino scriptum, quòd congregato concilio Romæ, ad Diocletianum pergens, capitalem suscepit sententiam, eiusque corpus diebus triginta inhumatum iacuisse.

MAN. Nec ab re, vt iam dictum est, quia conuictus fuerat, & coram omnibus dixerat, se paratum obedire, & facere quicquid ipsi sibi imposuissent, cui omnes, Collige causam tuam in sinu tuo, & tuo ore te iudica. ipse vero in se sic sententiam dixit.
 » Ego Marcellinus Papa. ob scelus idolatriæ, quod infelix comisi, iudico me deponendum, & anatematizō quemcunque corpus meum sepulturæ tradentem. & vt dixisti, statim pergens ad Diocletianum Imp. vltro professus se Christianum, capitalem suscepit sententiam. Marcello postea, qui eidem successerat, beatus Petrus apparuit, præcipiens, Marcellini corpus prope ipsum sepelli omnino, quod è vestigio & statim factum est. & vt etiam latius dicit Archi. in.c. nunc autem. 2. l. disc. col. 1. & ni fallor aliter antehac tamen, dixi etiam in dialogo de concillio.

Ad.c. potuit, de loca.

Dialogus 36.

EMPHYTEOSIS.

H.N. EMPHYTEOSIS, seu dominium vile, & melioramenta emphyteotæ, sine consensu Domini alienari non possunt, vt dicitur in.c. potuit, in prin. de loca. & in.l. h. C. de iu. emphy. Vellem scire, an hoc idem seruandum sit etiam, si legentur, vel aliter disponatur, in vltima voluntate.

MAN. Spe. in ti. de loca. in.5. nunc aliqua. ver. l. 3. sentit quòd non, motus, quia sic alienare non dicitur. l. ex. hoc edicto. 5. alienare. ff. de alic. iudi. mu. cau. sac. & maxime si legans, vel aliter disponens, sit priuatus, aut emphyteota reipub. quæ vicè priuatæ personæ sustinet. fufius Abb. in.c. in presentia, in. 8.

col.ad fi.& prin.seq.de proba.

- H.N.** Si non soluat, poteritne emphyteosi priuari à Domino?
- MAN.** Sine dubio, vt in d.c. potuit, legitur. & naturale est, argu. in l. vnica, in §. pro secundo, in fi. ibi, Neque enim ferendus est, qui lucrum amplectitur, onus autem, quod ei annexum est, ferre recusat. C. de cadu. tol. & in l. secundum naturam. ff. de regu. iu.
- H.N.** Intra quantum tempus soluere tenetur?
- MAN.** Credo quòd non ignores, hæcque dicas potius, vt neminum quidem omittamus, quod his nostris colloquutionibus dulcissimis possit cōuenire, ex quo verbum etiam quælibetque sit, aliud declarat, non aliter quàm liber, qui (vt est in prouerbio) librum aperit. tempus igitur, vt tuæ interrogationi satisfaciam, est triennale, ad inquilini & aliorum differentiam. l. 2. C. loca. & notandum est, quòd cadit à iure suo, statim, & ipso facto, si Dominus velit, nec licet moram purgare, iure canonum vero sic. d. c. potuit, declarat Bal. in d. l. 2. col. 7.
- H.N.** Ponamus quòd ante declaratam Domini voluntatem, emphyteota rem recuperet, eritne satis, vt pœnam cadentis deuitet?
- MAN.** Erit vtique, non si hoc ipsum faciat postea, ita Bal. met in l. cum dubitabatur, lec. j. in fi. C. de iu. emphi.
- H.N.** Quid in ecclesia?
- MAN.** Credo quòd debitorem suum in mora non constituat, sine interpellatione, vt innuit tex. in d. c. potuit. quem sic etiã inducit Burg. D. meus, in c. si venditor, col. 5. de emp. & ven. Feli. in c. licet hely. col. 3. de simo.
- H.N.** Est etiam alia differentia inter ecclesiam & priuatam, quia emphyteota ecclesiæ biennium tantum habet, antequam cadat à iure suo. d. c. potuit, multa Veronen. consi. 25. ex questione, nu. 17. & 18. causarum ciuili. Sed ad propositū de quo supra si hoc casu mora purgari potest, intra quantum tempus purgabitur?
- MAN.** Modicum erit post elapsū biennium, quod arbitrio iudicis relinquitur, vt per glo. & Docto. in d. c. potuit, Bal. in authen. qui rem, in prin. C. de sacrosanc. ec. nisi se aliter habeat ipse eius ecclesiæ consuetudo, quod & in loco præallega. testatur Bal. & est verum, eiq̄ omnimodo standum. c. cum olim. c. cū dilectus, de consue.
- H.N.** Scirène tu Man. docere cautelam, qua nec liceret emphyteota

teota moram hoc casu purgare?

MAN. Scirem vtique.**H.N.** Quam?**MAN.** Vt post biennij lapsū, protestetur Dominus, quòd non intendit amplius habere ipsum pro liuclario & emphyteota, quam tradunt Veronen. in suis. 35. tu scis.**H.N.** Pulchra est certe, sed satisfactioe celeri deludetur, vt ad iteram inquit tex. in d. c. potuit.**MAN.** Nec ipsi negant in d. loco, sed satis est, quòd nisi celeriter satisfaciat, mora purgari aliter non poterit. & quòd regulariter purgari possit, in casu. d. c. potuit, tenuit nouissime etiam Gui. Pap. deci. 112. in dicta, & deci. 123. licet. & idem in feudo, deci. 156. sed quia plenius deci. 171. reperio, per totum, & in præallega. 112. dicit, quòd in curia parlamenti delphinatus, de stylo seruatur, quòd generaliter purgari possit.

Ad. c. Rainutius, de testa.

Dialogus 37.

QVARTA.

- H.N.** QVARTARVM multæ species sunt, quòd nullus nostrum ignorat, vt not. in c. Raynutius, de testa. & in l. in quartam. ff. ad legem Fal. at istud solum à te flagito, vt breuitati istudeamus, quòd etiam facere instituti nostri fuit semper.
- MAN.** Profecto ad causam non magnam, adhibere superuacua verborum copiam, luxuriæ genus est.
- H.N.** Si filius grauatus sit, onere fideicommissi, an detrahat duas quartas, vel vnā tantum?
- MAN.** Sine controuersia est casus in d. c. Raynutius, duas esse detrahendas, legitimam scilicet, in qua grauari non potuit. l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa. l. cohæredi. §. cum filia. ff. de vulga. & pub. sub. & Treb. quia per fideicommissum grauatus est hæreditatem restituere. & sine controuersia dixi, quia esto quòd multa hinc inde scribantur, & dici possint, vt nos in l. generaliter. C. de insti. aliàs, quia tamen est ibi tex. ita communiter tenetur, & totus mundus hoc eadem seruat, vt etiam dicit & testatur Ias. in l. filium quem habentem, col. 4. & 5. C. fami. her. & in authen. res quæ, columna. 3. C. communia de lega.

H.N. Etiam si filius esset in re certa institutus?

MAN. Non hoc casu, quia non est heres proprie. l. quotiens. C. de ha. insti. l. j. §. si ex fundo. ff. eo. & in specie Bal. in. d. l. filium quem habentem, col. 11. Ias. in pra. allega. authen. res que.

H.N. Si testator disponat, quod legitima in Treb. imputetur, quid iuris?

MAN. Vna adhuc tantum detrahetur, secundum Bal. in. d. l. quoniam in prioribus, in fi. Dy. Ray. Albe. Nico. de Neapo. Imo. & Cu. in. l. Lucius, in. §. maritus. ff. ad Treb. & in. l. Marcellus, Alex. in prin. col. 3. eo. ti. & in. l. si debitor. ff. ad legem Fal. Ias. in. d. authen. res que. & alium casum pono ego etiam, quem hac ratione hic non scribo, enchi. lib. 5. c. 115. per authen. ex causa, post Bal. ibi, col. 11. C. de libe. prae. & quod regulariter vt supra duæ detraherentur quartæ, tenuit idem Bal. consi. 458. factum, col. vlti. lib. j. & consi. j. vol. 2. & alibi, quod est questio antiqua, quodque est hodie decisa per tex. in. d. c. Raynuius, & in. c. Raynaldus, eo. ti. & in. c. si pater, de testa. in. 6.

H.N. Ponamus quod testator de legitima prouideat, sed minus plene, detrahet ne integraliter & adhuc. d. duas quartas?

MAN. Abtque dubio. d. l. quoniam in prioribus. l. scimus. §. cū autem. C. eo. ti. idem Bal. consi. 321. testator, in prin. vol. 2. & quod communis obseruantia sit. d. capitulorum Raynuius, & Raynaldus, testatur consi. 70. ad euentiam, col. 2. lib. 3. & consi. 282. quidam, col. 2. eo. lib. quod vsus mundi stat in hac parte canonibus. & quod Papa leges interpretatur, & quod auctoritates Doctorum nostrorum, debent cedere authoritati beati Petri, & non eam præcedere, non nihil consi. 290. hæ questionibus, columna prima eodem libro, & idem formaliter quod dicit in. d. consi. 282. dicit etiam consi. 377. quidam Alexander, col. 2. eo. lib. & consi. 485. factum sic se habet, vol. 5. q. licet differentia sit inter nos & canonistas, Papa tamen potest dubias. q. iuris ciuilibus determinare. quodque tutius est permittere, vt duæ quartæ detraherentur, quam vna tantum.

H.N. An istud ius legitimæ & Treb. cedi possit vel donari?

MAN. Potest sine dubio, casus est in. l. j. in. §. in donatione. ff. ad Treb. idem Bal. præallega. consi. 377.

H.N. Si filius succedat patri ab intestato, nunquid ex persona patris, has duas quartas detrahat?

MAN. Licet ex persona sua hoc idem facere non possit, potest tamen ex persona patris, & non est nouum. l. Aristo. ff. que

M. Mantui Bonauiti Patauini. I. C. 87
res pi. ob. po. Bal. consi. 398. punctus, ad fi. volu. 3. & quia (vt dictum est) totus mundus ita seruat, non video quod, in quo probabilis dubitatio cadere possit.

Ad. c. quanto, de magist. Dialogus 38.

DOCTOR.

H.N. DOCTOR in dignitate constitutus est. c. quanto, de magist. not. in prima constitutio. Co. & in. l. ex co. de mi. testa. & in. l. j. in prin. ff. de iusti. & in. l. fi. C. de Iudæ. & maxime si legerit per xx. annos, vt inquit Bar. in loco supra allega. primi tus, nu. 10. vel sit consiliarius Principis, vt in. l. j. & ibi per Scriben. ff. de offici. eius. Alex. consi. 94. consideratis, col. 2. vol. j. & consi. 27. in causa, ad fi. volumi. 2. & consi. 24. animaduertis, col. 6. eo. lib. & d. tex. in. c. quanto, dicit singu. Abb. in. c. clerici, col. 3. de vi. & ho. cle.

MAN. Habere iurisdictionem, est dignitas, quod apparet, quia ab ea repelluntur infames. l. quod ait prætor. ff. de his qui not. inf. sed Doctor habet iurisdictionem in scholares, authen. habita. C. ne si. pro pa. ergo est in dignitate constitutus.

H.N. Ita arguit Bar. in prohe. Co. nu. 10. supra etiam allega.

MAN. Addo ego eundem in. l. Imperium. de iu. om. Iudi. dicentem plus, quod habet in eos quoque merum imperium.

H.N. Tacuisti Man. quod non seruatur de facto.

MAN. Verum est, vt subiicit, sed nimirum, quoniam prouinciarum olim quoque fiebat distinctio, & de iure, & tamen hodie quilibet ciuitas per vsurpationem ius prouinciæ habet. l. fi. C. de præscrip. lon. tempo. not. in. l. ex hoc iure. ff. de iustitia, & iure.

H.N. Ergo, ad propositum, Iudæi, Apostate, & similes, à dignitate Doctoræ arcantur?

MAN. Sine dubio, vt in. d. locis legitur, & in. l. liberti. ff. de offi. Assc.

H.N. Miles præceditne Doctorem?

MAN. Non.

H.N. Ratio?

MAN. Quia militia non est dignitas, neque nobilitas. l. si quid bello, i. pri. ff. de ca. nō loquor de Doctorellis sed de doctori

bus Illustribus, qui debent à militibus honorari, qualescunq; sint, quod maxime seruatur Bononiæ, vt probat, & ex multis testatur Iaso. in. l. si quis in conscribendo, col. j. in fi. C. de pac.

H.N. Video tamen quod Iudæi medelam præstant, ne dum suis, verum etiam Christianis.

MAN. Præstant, sed non sunt Doctores, nec medicina dignitas, verum ars, quam etiam exercet seruus. l. j. in prin. & ibi Bar. ff. de va. & extraordi. co. Bal. in. l. j. C. māda. l. j. §. ne autem. C. de communi ser. ma. not. in. l. j. ff. de iusti. & iu. Immo quod obstrictibus Medici comparantur, vt dixi in rub. de offi. eius. & est tex. in. l. 2. C. communia de lega. Barba. in tracta. de. prestā. Car. di. q. j. primæ par. col. 14. nec speculum aliud habet, quam steruus & lotium.

H.N. Si tēserit frater tuus Io. And. hæc quæ dicis, agre feret.

MAN. De arte medica loquor, de quæ Medicis in genere, non de fratre meo, qui plerunque etiam dicit, nescire quo fato eam didicerit, & quo modo inuitus sese in ea exercuerit, miseriarū plena semper. & licet non ignorem quod legitur. 38. c. ecclesiastici, ibi, Honora medicum propter necessitatem. etenim illū creauit Altissimus, à Deo est enim omnis medela. & paulo inferius, ibi, Altissimus creauit de terra medicinam, & vir prudens non abhorrebit illam. nec tu vir maxime Reuerens, si habuimus patrem Medicum suo tempore omnium præstantissimum Io. Petrum, supra dicta tamen à nostris interpretibus hausta sunt, sanctissimarumque legum autoritate comprobata, vsque adeo, vt, non ego, sed ipsi sint reprehensione digni, si quid est quod reprehendi mereatur.

H.N. Iocor tecum Man. & in bonam partem omnia capio, seque re si de Doctore, vt cœpisti, aliud dicere vis, quoniam te dicentem attente audio.

MAN. Non multa dicam, quoniam scripsi etiam in locis communibus. 42. lib. 3. satis, hoc vnum non omittens igitur, quod adeo Doctoratus dignitas magna est, vt meri imperij, sit, quæ deponere, à dignitate magisterij, secundum Bal. consi. 497. casus, col. j. vol. 5. nec possit Doctor vltimo supplicio puniri, aut membri mutilatione, nisi degradetur. l. j. & ibi Bar. col. 2. C. de digni. lib. 10. dixi ego rursus in. l. imperium, in. 2. lectu. si. de iu. om. Iudi.

Ad .c. j. de no. o. nuncia.

Dialogus 39.

I V S.

H.N. Quando aliquid est clare decifum de iure ciuili, dubiū vero de iure canonico, id etiam in foro canonico seruari debet. c. j. & 2. & ibi Abb. de no. o. nun. c. si in adiutoriū. 10. dif. opt. tex. in. c. super specula, de priui. Bal. in. l. qui contra in fi. C. de inces. nup.

MAN. Et etiam in ecclesijs, dum modo nō simus in materia spirituali, vel peccati, vt in. d. iuribus. tradit Ias. in. l. generaliter, in § cum autem, col. 3. C. de insti. Fede. de Sen. consi. 131. casus, col. 2. Areti. consi. 48. reuocatur, col. 2.

H.N. Quid si specificè disponeret de ecclesia, seu de rebus suis?

MAN. Istò casu fecus, nec lex ciuillis esset recipienda, ut idē Ias. dicit in loco præallegat. post Abb. in. d. c. j. in. 4. no. & alios in c. si. de sol. idē Abb. vltra eum, in. c. in præsentia, col. 9. de proba. Ro. in. l. quanquam. ff. de aqua plu. ar. & facit quod habetur in. c. nouit, de iudi. & in. c. duo sunt. 96. dif. Barto. in. l. cunctos populos. C. de summa tri. & si. catho. debetque intelligi in lege Principis, generaliter loquente, quod debet obseruari etiam quo ad ecclesias vbi canonibus non contradicit. idēque dicit adhuc Abb. in. prehc. Grego. col. 4. & 3. & in. c. ecclesia S. Maria, col. 4. de constitu. & clarius colū. 5. multa in. c. inter alia, in prin. de immu. ec. Idem Fede. de Sen. vbi supra Deci. in. c. pastoralis, col. pe. de excep. Ancha. consi. 174. Dominus Lazarus, col. j. Qui dicit per. d. iura supra allega. etiam cōsi. 196. Magnifice, col. 2. quod vnum ius & vna potestas per alteram adiuuatur. idemque consi. 341. quæ superius, col. j. & ad regu. Bal. in. d. l. qui contra, & in. l. omnes populi, col. 3. ff. de iu. & iu. Ro. consi. 176. iste sunt, col. pe. & consi. 220. circa, col. 4. & cōsi. 41. præfens, col. 3. & quod vbi lex est cōtraria canonis alias vt supra debeat potius seruari canon, quam ius ciuile. tradit et idem Bal. per illum tex. in. l. priuilegia, in prin. C. de sacrosanc. ec. Ancha. in repe. c. canonum statuta, col. 36. de consi.

H.N. Quid è contra, ponamus quod dubium sit de iure canonico, clarum autem id, de quo dubitatur, de iure ciuili, an standū sit iuri canonico etiam in foro ciuili?

MAN. Sine dubio. l. iubemus. C. ad legem Fal. c. Raynutius, de testa.

testa. probatur in. c. per venerabilem, in. §. rationem, qui si. sine legi. Zaneti. in. c. j. col. 16. de accu. &. 18. clarius. Alex. in. l. 2. in §. quod si in patris, col. 2. ff. sol. ma. & no. in. d. c. j. Immo quod lex canonica disponens de rebus profanis, derogat legi civili, in terris ecclesiæ. ciuili vero, canonica, in terris Imperij, de quo tamen in. d. c. j. & in. d. c. per venerabilem, & in. c. fi. de præscrip. Ang. in. l. j. col. j. C. de iudi. Fede. de interpreta. iu. in. 2. par. prin. de contrarijs legi. col. 17. & ad regulam redeuntes, idem dicit Abb. in. c. j. col. 4. de resti. in integ. & in. c. ex parte, in prin. de alic. iudi. mu. cau. fac. quod in materia celsionis actionum licite recurrimus ad ius ciuile. Soci. in. c. venerabilis, col. 4. de iudi. quod coram iudicibus ecclesiasticis, & foro canonico, habet locum instantia, contra glo. ibidem, & comunè Docto. sententiã, & Zaneti de quo supra in. d. c. j. pulchre, col. 22. idem que Soci. cam declarat in. c. fraternitatis, col. 33. de resti. quod sit vera, quando ius ciuile est certum, nec in eo sunt opinioniones, aliàs secus, & postea facta sit decisio per ius canonici. Io. And. in. c. quanquam, col. 4. de vsu. in. 6.

H.N. Ponamus, quod lex ciuiliis non sit peccati nutritiua, foueat tamen iuris rigorem, seruaturne in foro canonico?

MAN. Non, casus est, ibique exemplum, in. c. filius, de testa. & ibi Abb. & not. etiam in. c. cum dilecti, de emp. & ven.

H.N. Si ius ciuile menti Principis, seu Papæ adaptari nõ possit, quid iuris?

MAN. Nec isto casu seruetur, ita Abb. in. c. quid per nouale, col. 2. de verbo. fi.

H.N. Si differentia specifica constituatur inter vnum & aliud ius declarabitur ne vnum per aliud?

MAN. Minime.

H.N. Exemplum.

MAN. Infinita sunt propemodum, sed hoc vnũ erit fati, quod in libello actionis nomen non exprimitur. c. dilecti, de iudi. ergo secus de iure ciuili, vel & latius, vt dixi in. l. edita. C. de eden. in. j. col. vbi etiam Deci. & alij.

H.N. Pulcherrima dubitatio orta est his diebus, an clericus teneatur iure congrui, & ligetur constitutione Imperiali sanctimus, de iure prothomi.

MAN. Quid fuerit decisum, nescio, ego semper dicerem, ex supra dictis, quod sic.

H.N. Et ita fuit decisum.

MAN.

MAN. Et bene, quamuis hinc inde argumenta sint fati urgentia.

H.N. Vbi disputatur articulus?

MAN. In tracta. iuris protho. per Afflic. sed plenius, quam alibi Maran. disputa. 8. assidue, per totum.

Ad c. sententiam sanguinis, ne cle. uel Mona.

Dialogus. 40.

ECCLESIA.

H.N. ECCLESIA sententiã sanguinis nõ habet. c. clericis, c. sententiam sanguinis, ne cle. uel mo. c. 1. & 2. §. 1. dif. gl. not. in. c. ad audientiam, de cri. fal.

MAN. Et ideo, hac ratione, clerico ac Sacerdoti, ea quæ meri imperij sunt, non committuntur, stante prohibitione Toletani concilij. Immo quod nec Legati de latere, quibus prouinciarum administratio commissa est, per se possunt sententiam sanguinis ferre. c. fi. & ibi Io. And. & cæteri not. ne cle. uel mo. in 6. Areti. confi. §. 8. diligenter, col. 2. & 4.

H.N. Debet ne hoc ipsum absolute intelligi, ut uerum sit?

MAN. Non, sed declarari, directe ferre non posse, in directe autem sic.

H.N. Quo modo?

MAN. Si clericus degradetur, & curiæ seculari tradatur, iuxta not. in. c. cum non ab homine. de iudi.

H.N. Recordor, nos aliàs ad propositum multa dixisse.

MAN. Verum est, ea de re transeo, & addo hic Ancha. declaratè, conf. 1 §. 8. ex narratis, col. 2. quem nihilominus loco suo etiam, ni fallor, citauimus.

H.N. Repetita placent.

MAN. Maxime pulchra.

H.N. Immo redeuntes eò, vnde discessimus, quod nec religio possunt audire leges .c. super specula, ne cle. vel mo. c. quoniam. 10. dif.

MAN. Possunt tamen cum licentia superioris, vt ibi not.

H.N. Interrogatus fui à quodam, qui habuit licentiam à Papa audiendi leges triennio, an hæc licentia de triennio continuo intelligatur, an etiam interpolato.

MAN. Quid respondisti?

H.N.

H.N. Quòd locum habeat, etiam si medio tempore studium intermissum sit.

MAN. Et bene, quoniam fauores ampliandi sunt, ad vulga. l. cū quidam. ff. de libe. & posthu. & ita disputando tenuisse. Bal. testatus est, in. l. non solum, in prin. & per illum tex. de excu. tu.

H.N. Dixisti, quòd habentes administrationem prouinciarum, sententiam hanc sanguinis non ferunt.

MAN. Dixi & est verum.

H.N. Ergo impunitum erit facinus, & male, vulga. l. ita vulneratus. ff. ad legem aqu. c. vt fama, de sen. exc. om.

MAN. Falleris, quia alij delegant, vt in locis supra allega. not. & in. c. in Archiepiscopatu, de rapt. dixi ego in. l. j. lectu. 2. ff. de off. eius, & est mirabile, quòd ipsi cognoscere non possint, & tamen cognoscat alius. c. potest quis, de reg. iu. in. 6. l. traditio. ff. de acqui. re. do.

H.N. Sed rursum, nõne Papa dispensat in homicidio perpetrato?

MAN. Vtique, sed non tamen vt det ob hoc licentiã perpetrandi. l. si vnus. §. illud. ff. de pact. l. conuenire. ff. de pac. do. Bal. cõ. fi. 439. ad bellum, col. j. vol. 5.

H.N. Vellem scire, & nil amplius loquar, sed tanquam agnus coram tondente silebo, nec verbum quidem postea proferã, quare efficiatur irregularis clericus, si sententiam sanguinis dicat?

MAN. Quia, exemplo CHRISTI, debet pati potius sanguinem suum effundi, quã effundere alienum, vnde scriptum est de David. Non ædifices mihi templum, ex quo vir sanguinis es. inoleuitque practica curiã, vt homicida auditor rote esse nõ possit, & plusquam notum, quòd ecclesia per sanguinis effusionem polluitur. c. proposuisti, vbi Abb. c. fi. de consecra. eccle. vel alta.

Marci Mantui, Bonaviti, Patavini, Iuriconsulti, Caesarei, & Comitis minimi Dialogorum.

LIBER TERTIVS.

IULIVS SPERONVS. MAN.

Ad .c. fi. ne præla. vi. fu.
Dialogus 41.

PRÆLATVS.

I. SP.
Cõp.

Man.

ONVENTIONEM, aut contractũ, per præcedentes priores, iure officij ac vtiliter factum, sequentes priores scribare tenentur. c. fina. ne præla. vi. suas. Maxime si fuerit autoritate superioris firmatum. c. veniens, de transac. Roma. confi. 116. visis, col. j.

I. SP. Si locatio sit facta nomine ecclesie, & ex causa quidẽ probabilis, an successor teneatur stare colono?

MAN. Teneatur vtique (quotidianumque est) ne contrahentes cum prædecessore decipiãtur legis autoritate. l. iubemus, & ibi Bal. in prin. col. 2. C. de sacrosanc. ec. Alex. pulchre, cõf. 124. omisis, col. 2. vol. j.

I. SP. Poterit ne fieri locatio vsque in tempus successoris, & vltra vitam locantis, puta in commendatario, Canonico, & Visitatore?

MAN. Gemi. confi. 17. pro declaratione, col. 2. sentit, quòd non quia non habent ita amplum ius vt prælatus, nisi hoc idem faciant ex rationabili causa, & de consensu episcopi. Subijciens, vt habeat locum quod dicitur in. d. c. fi. tria requiri omnimodo,

do, quod contractus factus sit nomine ecclesie, quod interueniat autoritas superioris, & quod denique ad utilitatem Ecclesie factus sit, & ut per eum fufius.

I. SP. Prælati cum moritur, cui comparatur?

MAN. Vfurario.

I. SP. Bona, quæ ab ecclesia acquisiuit, cui remanent?

MAN. Successori. c. præfenti, de off. ordi. in. 6.

I. SP. Possuntne bona ipsa in præiudicium ipsius obligari?

MAN. Minime, ut per Inno. in. c. quia v. de iudi. latius Rota, de c. 856. cum camera, col. j. in antiq. & in successore præbendæ ut supra quod colono stare non teneatur, quia præest glebe, non ecclesie, & quia non habet potestatem obligandi successorem, ita nouissime etiam dicit Bal. in. l. emptorem, col. j. C. loca. l. si quis domū. §. j. ff. co. non nihil idem Bald. in. l. si auus, col. 3. C. de lib. præte.

I. SP. Extant fructus, de quibus nihil depositum est, quibus referuantur?

MAN. Ecclesijs eorumque successoribus, & idem in pensionibus dicendum est. l. defuncta. ff. de usufr.

I. SP. Quæstio erat his diebus inter Prothonotarium Choco, cum hæredibus. q. Cardinalis Bemi.

MAN. Verum est, ego que consultus fui, & inter cætera adducebam. d. l. defuncta, tradit Bal. cõfi. 313. p. mittendū, col. 2. vol. 2.

I. SP. Vnum solum restat, & finiam, ut more meo sim breuis, si clericus locet beneficiū triennio, quod dictat Pauli secundi constitutio, Paulinaque est uulgo nuncupata, & intra triennium moriatur, an pensio debeatur hæredibus, saltim pro rata temporis, quo uixit.

MAN. Credo quod sic, casus est in. l. diuortio, & in. l. de diuisione. ff. fo. ma. q. ponit in terminis Afflic. in. c. j. in. §. his consequenter, col. 2. nu. 15. hic si. lex Fede. in vsib. Qui etiam dicit ibidem, nec omitterendum est, col. j. tamen, nu. 8. quod consuetudo est Neapolis, si clericus decedat post Kl. Martias, & fructus illius anni pertineant ad eius hæredem. & à fortiori, omnes, alij præteritorum annorum, & ita uidisse pluries praticari testatur, & cum hæc consuetudo non sit alibi, ius commune regulariter erit seruandum, ut sint, quemadmodum paulo ante diximus, ecclesiarum, & successorum suorū, & ita pronuncians transeundum est.

Adc.

Ad. c. tuam, de or. co.

Dialogus. 42.

SPIRITUALIA.

I. SP. QVARE est, quod dicit Fede. de Sen. cõfi. 56. apparet, quod non valet statutum laicorum, conuincens vsurariū ex certis coniecturis?

MAN. Quia in talibus non habent laici iurisdictionem, nec pnt hac ratione statuere, etiam interpretando. c. tuam, de or. cogn. not. Bar. in. l. Titia. ff. so. ma. Abb. in. c. quæ in ecclesiarum, vbi & nos multa, col. 3. de consti.

I. SP. Pone quod sit articulus vsurarius adhuc, vel matrimonialis, & incidat, quia certum est, quando de eo principaliter tractatur, quod declarandus est & examinandus in curia episcopali. d. c. tuam, an Iudex secularis cognoscat?

MAN. Si quæstio est facti, potest, si iuris, non. ita Bal. exemplificando ut per eum, in. l. omni nouatione, in princ. C. de sacro sanc. ec. & in. d. l. Titia, col. 2.

I. SP. Quid si stare statutum, prout stat in multis locis contractum minoris, vel mulieris, etiam iuramento vallatum, reprobandum, nisi decretum Prætoris interueniat, valebitne?

MAN. Non, quia super re spirituali conditum est, & alijs rationibus, etiã de quibus per Ancha. in repe. c. canonū statuta, col. 136. de constituto. Alex. cõfi. 59. viso, col. 2. volu. 1. Bal. in authent. sacramenta puberum, col. 2. C. si aduer. ven. & hoc est quod dicebat idem Fede. de Sen. quoque ad propositum, de quo etiam supra quod nulla est potestas Iudicis in causis ad iurisdictionem suam nõ pertinentibus. l. vnica. C. qui pro sua iu. idem Alex. cõfi. 97. principalis, col. 3. co. lib. subiciens, qd statutum arctans mulierem ad contrahendum cum consensu fratris, sic ratione prædicta erit nullum, aliquid Io. And. in. c. statutum, col. 2. de hære. in. 6.

I. SP. Dixisti vnum supra quod apud me est valde dubiū, quod si spiritualis causa incidat, secularis non cognoscit.

MAN. Dixi, & repeto.

I. SP. Ergo nec si secularis incidat coram ecclesiastico, ipse cognoscat. l. si. ff. de lega. 3. l. 1. ff. de his qui sunt sui vel alic. iu. & tamen cognoscit. c. de prudentia, & ibi Abb. de dona. int. vi. &

VXO.

- vxo.** cur igitur diuersum fit compater, si placet declara.
- MAN.** Libentissime, & si non sim nefcius, te, & istud, & omnia plane intelligere, quæ sum dicturus.
Iudex igitur secularis nō cognoscit, quia iurisdictionem, nec potentia habet, nec actū, ex quo omnino incapax est. c. decernimus. c. quanto. de iudi. Hosti. in. c. verum, col. 2. de fo. comp. Fede. de Sen. consi. 36. casus, col. 1. Burg. in. c. si venditori, col. 10. de emp. & ven. Ecclesiasticus autē sic, quia iurisdictionem habet saltim potentia, vt per Abb. met. in. c. lator, in prin. qui si. sint legi. Ange. in. l. 3. C. de iudi.
- I. SP.** Si opponatur exceptio excommunicationis coram iudice seculari, quid agendum?
- MAN.** Eam ad ecclesiasticum remittit. c. 1. §. si quis, & ibi Ancha. col. 4. post Lap. de excep. in. 6. & Hosti. in. d. c. tuam. & subijcit idem esse si opponatur crimen cōtra clericum productum in testem adhuc coram Iudice seculari.
- I. SP.** Et bene, quia (vt dixisti supra) incidit, nec ipse cognoscere potest, omnino incapax.
- MAN.** Nouissime adduco Bal. in. l. quotiēs, col. 2. C. de iu. o. in. nō nihil in. l. 1. col. vlti. C. de ordi. iudi. Ias. in. l. 2. col. 3. de iudi.
- I. SP.** Si rector petat decimam à laico, poteritne peti coram Iudice seculari?
- MAN.** Fede. de Sen. de quo supra, consi. 245. Domino Andrea, per totum, sed maxime in si. pulchram distinctionem ponit, & in hoc tandem residet, quod regulariter peti non possit, nisi vt compellatur ad solutionem ipsius, si subtrahita sit, vel ad eius æstimationem, & sic habendo respectum ad compulsionem, in factō consistentem, non si ius soluendi in dubium reuocatur. Bal. aliqūd consi. 322. vtrum, in prin. vol. 1.
- I. SP.** Placet, & potest confirmari, ex decisione eiusdem Bal. etiā quā adduxisti. supra in. l. omni nouatione. C. de sacrosanc. ecc.
- MAN.** Maius dubium est, quare Papa non cognouit de successione, vt cognouit de dote, in. d. c. tuam, de ordi. co. iuxta tex. in. c. de prudentia, de do. int. vi. & vxo.
- I. SP.** Forte quia quæstio successione sub eo non fuit proposita.
- MAN.** Verum est, & ita post Hosti. & Vin. dicit Archidia. in sum. ma. 11. q. 1. in. 2. col.
- I. SP.** Absolutne Iudex secularis à iuramento?
- MAN.** Abiit à seculo.

- I. SP.** Tamen compellit aliquem vt relaxet, & declarat quem peritium incurrisse, singulariaque dicta sunt Ro. in suis. 492. vbi iuramentum, & 420. ego coram. Cana. de execu. instru. q. 20. retentis, col. 2.
- MAN.** Diuersa est ratio, vt plene per Feli. in. c. 1. col. 7. de iureiu. & ad propositū istud quod dixi est propter spiritualitatē, quam in se habet iuramentum, vt not. in. c. cum sit generale, de fo. compe. & in. c. significante, de pigno. & in. c. venerabilem, de elec. Bal. in. l. 1. in si. C. de reb. cre.
- I. SP.** Si sit quæstio ante matrimonium, seu ante ius spirituale, poterit ne haberi recursus ad iudicem secularem?
- MAN.** Bal. in. l. 1. C. de nup. dicit, quōd sic, & est rationale, quia non potest dici causa spiritualis.
- I. SP.** Confessus sum me adulterium commississe coram Iudice seculari, an ex ista confessione possim condemnari?
- MAN.** Potes.
- I. SP.** Nōnne q. matrimonij spiritualis est, etiam si incidenter deducatur?
- MAN.** Est.
- I. SP.** Ergo ad episcopum remitti debet.
- MAN.** Non est verum, quia nec est disceptatio fori, ex quo plane confiteris, & quia confessio releuat ab onere probandi, & disputandi. l. cum qui. ff. de iurei.
- I. SP.** Debet remitti confitens ad minus, vt liquidatio fiat.
- MAN.** Si confessus es, iam non est futurum liquidari, sed liquidatum esse, ita Bal. in. l. 1. col. 2. C. de conse. qui nec aliter de consuetudine seruari testatur.
- I. SP.** Certe ego, prima faciē tenebam contrarium.
- MAN.** Et ex his male.
- I. SP.** Si negotur matrimonium, nōnne causa ad episcopum remittitur?
- MAN.** Sine dubio.
- I. SP.** Ergo & si dicatur, filiū, ex tali matrimonio, natū non esse.
- MAN.** Consequentia non est vera, casus est in. d. c. tuam, tradit Bal. in. d. l. Titia. ff. solu. ma. col. 2.
- I. SP.** Causa heresis cognoscitur per iudicem ecclesiasticum, cōsēne dare casum in quo cognosceretur etiam à laico?
- MAN.** Non, nisi inquisitus tradatur curiæ seculari, quoniam poterit processum de nouo formare, secundum Bar. in. §. si quis contra, in authen. de sanc. ep.

I.SP. Vellem scire vnum, de quo sæpe dubitavi, an possessio rei ecclesiasticæ valeat cognosci per Iudices seculares.

MAN. In Gallia scio tibi dicere, indubitatum esse.

I.SP. Fuiſtine tu vnquam in Gallia?

MAN. Non, sed à multis auditoribus meis Gallis accepi ita seruari, & testatur etiam Gui. Pap. confi. 68. circa, col. 2. ex indulto Martini Papæ. Gramma. deci. 78. vniuersitas, nu. 3.

I.SP. Quid de iure?

MAN. Et de iure etiam poterunt, quia omnino possessio habet plurimum facti, vt in d. locis legitur, & nouissime Boc. deci. 69. an episcopus, par. 1.

I.SP. Inueni pulchrum verbum, & finem facio.

MAN. Iam est tempus.

I.SP. Quod decisio. d. c. tuam, quæ collocutionum nostrarum argumentum fuit, non habet locum in iurisdictione voluntaria.

MAN. Dubito.

I.SP. Hoc idem dixit Bar. in l. quotiens. C. de iudi.

MAN. Credo, sed cum tamen sit omnino incapax secularis Iudex vt supra, non video quo modo verum esse possit. fuerunt etiam qui voluerunt, & præcipue Hosti. in c. nouit, de iudic. quod non habeat locum in Imperatore, & nihilominus istud ipsum etiam affirmare non audeo, & de his aliàs non omitto res tamen, quod vtrumque dictum quoque ad idem ponit Marti. lauden. in tracta. de legitima. in prin. nu. 22. & 23.

Ad. c. quia verisimile, de præsump.

Dialogus 43.

VERISIMILE.

I.SP. QUOD non est verisimile, non debet Iudex admittere facile. c. quia verisimile, de præsump. c. super hoc, de renun. Ancha. confi. 157. summe. col. vlti.

MAN. Dicit etiã confi. 159. rationes, ad fi. quod non debet quis audiri contra iuramentum temere veniendo. & confi. 205. in quaestione, col. pen. quod metus non præsumitur, nisi probetur, quodque probari debet aliàs probationibus apertissimis. & confi. 330. visis, col. 4. quod in dubijs debemus sequi quod est verisimilius, & sæpius frequentatum, quodque de facili nõ auditur quis contra id, quod est verisimile. & cõsil. 385. licet, col.

col. 2. quod argu. à communiter accidentibus, & à verisimile, maxime in testibus, est multum efficax, Abb. in d. c. quia verisimile. & ob id Alex. confi. 153. visis, col. 3. vol. 5. quod testes verisimilia non deponentes, haud carèt suspitione, idem Abb. in loco præallega. ad saturitatem Nico. euerar. Louanien. de locis topi. 5.

I.SP. Dicit etiam Bal. in l. siue possidetis, col. 1. C. de proba. q. possessor habens causam ab agente, non præsumitur verisimiliter suum iactasse, in casu. l. cum de indebito. ff. de probat. & Barb. confi. 47. præclara, col. 2. vol. 2. quod illud quod non est verisimile, est quædam falsitatis imago. & quod hac de re fuit cassata quædam inquisitio, tanquam continens actum non verisimilem, q. famulus mædet Domino. Et ad regu. facit quod habetur in l. 6. ff. quod met. cau. & in l. si in fi. C. de vsu. & in l. octau. ff. vnde cognat. & in l. si stipulatus. ff. de vsu. & in l. qui dam testamento, in prin. ff. de lega. 1. & in l. Titia, in §. qui in vita. ff. de lega. 2. & in l. Meuius, in prin. & in l. cum pater, in §. pater. ff. de co. & in l. qui concubinam, in §. si. ff. de lega. 3. & in l. cum quidam. ff. de an. lega.

MAN. Ci. ad Heren. primo, dicit, argu. istud etiam sumi à more, ab opinione, à natura, à qualitate rei vel persona, à tempore, à loco, & à signis denique ac circumstantijs, exemplificatque ac legibus optime comprobatur Clau. Cantium, de locis topi. à verisimili, fol. 118. col. 2. Dicebam quoque aliàs verisimile non esse, quod nobilis aggregiatur ignobilem, quoniam gloria, vt Alexander Macedonicus dicere solebat, obsolescit in sordidis hostibus. Minusque etiam, quod imbecillior robustiorum vincat, & si aliquando diuino iudicio hoc idem euenire possit, vt tradunt Veronen. confi. 29. viso, col. 3. causarum crimina.

I.SP. Philosophus. 3. physico. ait ad propositum, quod experimentum veterum sermone est, vt concordent rebus sensatis, & verisimilibus, quodque id, quod est valde longè à verisimili, vt etiam supra dictum fuit, est quædam falsitatis imago. nouissime probatur in l. milites, in §. oportet. C. de quaestio. Bal. in l. j. col. 4. C. de ser. fugi. Cassane. confi. 14. Christianissimus, nu. 17. Gramma. deci. 56. Andreas, nu. 3. sed quid est verisimile?

MAN. Et si non ignoras tu, dicam tamen, quia ad dicendum me prouocas, nec aliud à nobis nunc agendum est, quod nil aliud est, nisi id quod vt plurimum, & in pluribus rebus, vt inquit

Arsto. in retho. euenire solet. aliter habetur in. l. miles, in. §. mulier. ff. ad legem Iuli. de adul. & in. d. l. fi. quod id est verisimile, quod est simile vero, & è contra dissimile. Guil. in tracta. de quæstioni. q. 3. colu. 2. aliquid Bal. confi. 180. mortuo, volumi. 3.

I. SP. A non verisimili arguit etiam Ci. non esse verisimile (in quo loco, nunc intelliges) Deiotarum Regem partes Pompeianas secutum, Cæsarem domi interficere voluisse. quia occultius, & impune quidem, id facere potuisset per Philippum Medicum.

MAN. Et alibi quoque, verisimile non esse, Cluentium Oppianico venenum dedisse per M. Asellium, qui eidem Oppianico erat familiarissimus. quod Cato Uticensis passus fuerit, Verbe Roman seruire sub Cæsare. Quod diues à paupere oppressus fuerit, potes ab inope, senex à iuvene, aut quod mulier malestatis crimen commiserit.

I. SP. Vnum etiam addendum est Man. quod que nec vera sunt, nec verisimilia, debent tamen verisimili modo narrari.

MAN. Absque dubio, quia non potuisset fingi, vt fabulatur Poetæ, Io, in bouem, nec Daphne, in Laurum, mutatas, nisi in careione fuisset bos vel Laurus.

I. SP. Ad propositum regulæ dici etiam potest, quod arguatur necessarium sit, aut verisimile.

MAN. Exemplum.

I. SP. Primi, peperit mulier, ergo cum viro concubuit. l. filium diffinimus. ff. de his qui sui sunt sui vel alic. iu. Secundi vero, mater est, ergo filium diligit.

MAN. Addo ego tex. in. l. videamus. ff. de in lit. iu. & plus dico, hoc vltimum probabile esse, non necessarium, quoniam Medea erat mater, & tamen filium non dilexit, nec impisimus pater, qui his diebus filiolas tres iugulauit, pulcherrimo hoc heræastico cohonestatas.

Infantes animæ charæ modo pignora matri.

Quas ferus immitti sustulit ense pater,

Hunc tumulum vobis statuit Rannusia virgo,

Ne tempus vestras delectat exequias,

Vt quas æquauit seui violentia fati

Has etiam iunctas contegat iste lapis. perinde, ad rem nostram, ac si diceremus, puluerulentos habet pedes, ergo longum iter fecit, quoniam probabile est, non necessarium, ex quo

potest

potest quis pedes puluerulentos habere, absque eo quod iter longum fecerit.

I. SP. Quando aliquid etiam est verisimile, id dicitur esse secundum ius naturale, ex quo verisimilitudo est cognata naturæ, nec fiunt præsumptiones de non verisimilibus habeturque verisimilitudo pro lege, quam Iudices maxime considerare debent, vt veritatem seruentur. l. 3. §. tu magis. ff. de testi. Bal. in. l. fi. col. 2. C. de hæ. insti. Arcti. confi. 9. eleganter, colu. 2. & quod sit cognata naturæ, idem Bal. in. d. confi. 180.

MAN. Generalis locutio quoque in promptum nos trahit periculum. l. fi. C. de do. pro. ideo semper verba ad verisimile sunt referenda, inquit idem Bal. confi. 205. instrumentum, col. j. volu. j. & licet de non verisimilibus præsumptiones haud fiant, vt proxime dixisti, & bene, omnis præsumptio legis tamen su per verisimili fundata est. d. c. quia verisimile, Bal. in. d. l. fi. Alcia. in tracta. præsump. par. 3. de præsump. iuris, col. j. & si vltimo loco non verisimile probandum est, dicit Bal. in. d. l. non verisimile, quod requiruntur probationes euentissimæ. Ange. & Fulgo. in. l. si maior. C. de legi. hæ. plene Tiraque. in reperi. l. si vnquam, in prin. nu. 38. C. de reuo. do.

Ad. c. fi. de præscrip.

Dialogus 44.

MALA FIDES.

I. SP. MALA fides præscriptionem impedit. c. fi. de præscrip. c. possessor, de regu. iu. in. 6. plene not. in. l. sequitur, in §. si viam. ff. de vfua. Alex. cõfi. 73. viso themate, col. 3. vol. 2.

MAN. Et idem in casu dicebat pulchre Anchara. confi. 258. supra dictum statutum, in prin. quod depositarius depositum præscribere non potest, nisi cum mala fide & peccato, & quod in hoc leges corriguntur per canones. & idem dicit Steph. Fede. in tracta. de interpreta. iu. in. 3. membr. 9, col. 20. virtualiter Abb. ante eum, in. c. ecclesia S. Mariæ, col. 4. de consti. idem Ancha. in. c. canonum statuta, in repeti. col. 31. & 36. co. ti. & quod lex civilis peccatum concernens, non sit feruanda, nec in foro Canonico, nec in ciuili, ponit clare Zanetti. in. c. j. col. 23. de accusa. & est vera opi. quod possessor malæ fidei nullo tempore præscribat.

I.SP. Scire sine docere cautelam, qua præscribi possit, etiam cum mala fide?

MAN. Scirem uti que.

I.SP. Doccas rogo.

MAN. Dicam, non docebo, quod generale statutum fieri posset, omnia alia de præscriptionibus loquentia, habere vim contra actus, & consensum utriusque partis, quia hoc casu dici non poterit, quod sit mala fides, præscriptionis impeditiva, in consideratione, & in foro conscientie tuta erit, & bonum publicum ac civium voluntas observabitur, ita Bal. in d. c. fin. Veronen. post eum, in suis. 46. vidimus.

I.SP. Satis placet, sed tamen omnino conscientia lædi videtur, verum transeat. vellem scire, quid in debitore sciente se teneri, an præscribat?

MAN. Prima facie dicendum videbatur, quod sic, quoniam quoniam omne, præallega. de præscrip. possessionis & dominij loquitur, non actionis, & sensit Bar. in d. §. si viam. Tamen contrarium verius est, quoniam omne quod non est ex fide peccatum est, Bal. in auth. ad hæc, col. 3. C. de usu. multa Cor. confi. 277. ad evidentiam, col. j. & 2. vol. 4.

I.SP. Donatarius post natiuitatem filij, in casu. l. si vnquam. C. de reuo. do. res donatas possedit per tempus sufficienti ad præscribendum, an præscriptio valeat, & aduersus donantem vel eius hæredes, possit se excep. præscriptionis tueri?

MAN. Crederem quod sic.

I.SP. Ego vero secus, ex quo sciens est in mala fide, & malæ dei possessior (vt dictum est) nullo tempore præscribit.

MAN. Donatarius non tenetur restituere res donatas, nisi petantur. l. 2. C. de iu. emphy. l. si contendat. C. de compes. no. in. d. l. si vnquam, ergo non videtur esse in mala fide, vt in materia inquit Abb. in c. quod clericis, col. pe. de fo. compe. & facit etiam, quia in his que alteri non acquiruntur, nisi acceptetur, currit præscriptio etiam cum mala fide, Saly. Bal. & omnes, in l. omnimodo. C. de inoffi. testa. & ita communiter tenetur, in specie Ripa, in d. l. si vnquam, interpreta. lib. 3. q. 43.

I.SP. Postquam ita communiter tenetur, nec ego dissentio ab his, & (vt aiunt) palinodiam recanto.

MAN. Et bene, sapientis que est, opinionem mutare in melius, si maxime ratione sit confirmata. l. nonnunquam. ff. de colla. bo.

I.SP. Quid in præscrip. longissimi temporis?

MAN.

MAN. Etiam cum mala fide procedit.

I.SP. Quo iure?

MAN. Vtroque, civili & canonico, vbi mala fides tamen peccatum non cauet, quia tunc esset focus. l. si quis emptionis. C. de præscrip. 30. anno. not. in d. c. quoniam omne, & notum dicit Corne. confi. etiam supra allega. 277. col. 4. Aret. confi. 154. consultatio, ad si. non nihil Seyfel. in l. more, col. 5. ff. de iu. o. iu.

I.SP. Vfurarij præscribuntne aliquo tempore?

MAN. Nullo, præallega. c. si. Bal. confi. 322. vtrū, in prin. volu. j.

I.SP. In sententia loquentes, poteritne post. 30. annos dici nulla?

MAN. Non, agendo, excipiendo sic, ut idem Bal. dicit, in loco præallega.

I.SP. Si quis promittat retrouendere rem quandocunque, quod petitum fuerit, præscribiturne spacio. 30. annorum, ita ut eo elapso amplius peti non possit.

MAN. Communis conclusio est, quod sic, fundata in confi. Ange. 55. Gulielmus, & ita saepe iudicauit.

I.SP. Ex supradictis, non uideo quo modo subsistere possit, cum promittens sit in mala fide.

MAN. Subsistit omnino, quamuis ratione prædicta ita senserit Fab. de mon. S. Sauu. in tracta. de emp. & uen. in. 3. q. 7. q. prin. et male, quoniam esto (ut in simili dicebam etiam supra) quod qui est in mala fide non possit perferbere dominium, potest tamen præscribere dominij confirmationem. l. in bello. §. si quis seruum. ff. de capti. Bal. confi. 477. recolo, col. 2. uol. 5. & quia dixi multa etiam alibi, maxime in l. 2. C. de pac. int. emp. & uen. ubi late etiam Bononien. col. 17. 18. & 19. transeo.

Ad. c. suam, de pœnis.

Dialogus. 45.

P O E N A.

I.SP. Solutio pœnæ, in foro pœnitentiali, habetne locum?

MAN. Non, quoniam tunc proprie quis lucratur cum aliena iactura, & male. l. nam hoc natura. ff. de condic. inde. c. locupletari. de regu. iu. in. 6. notat Abb. per illum tex. in c. suam, in prin. de pœn.

I.SP. Ergo nec fur quadruplum soluere tenebitur.

MAN. Non, casus est, & ibi glo. in c. fraternitas. 12. q. 2. Ancha.

G 4 confi.

confi. 79. subtiliter, in prin. Bal. in J. continet. 1. ff. quòd met. cau. Corfe. plene in singu. pœna. 12. & ratio est, quia pœna in ponitur per Iudicem in foro contentioso. & quia imponitur, ut ceteri timeant, sitque multis grassantibus exemplo locus. I. aut facta, in fi. ff. de pœn. quæ ratio cessat in foro animæ, ut per Inno. in c. sicut dignum, de homi. Abb. in c. 1. col. 4. de consi.

I. SP. Testator commisit delictum, tenetur ad pœnam, & ad restitutionem, poteritne executor uendere pro pœna soluenda?

MAN. Vtique, si condemnatus est, aliàs non, ratione prædicta, quia non debetur in foro animæ, ita Bal. in l. id quòd pauperibus, col. 5. C. de ep. & cle. vnum verbum Abb. in c. fin. col. 2. de sepul. & ad propositum, post Inno. in d. c. sicut dignum, fufius locutus est idem Abb. in c. quoniam contra, col. 9. de proba.

I. SP. Quid dicit?

MNA. Dicit enim quòd in foro animæ tenetur quis ad emendâ damni, quando fuit in dolo vel lata culpa, non si in leui, aut le uisima, quoniam tunc ageretur ad emendam damni in foro contentioso, lege Aquilia, non in foro animæ, quia isto casu imponitur pœnitentia iuxta modum culpæ, & idem in c. dilecti, col. 4. de arbit.

I. SP. Et sic in q. proposita restitutio sufficiet.

MAN. Plusquam satis, rationibus prædictis, & probatur etiam in c. peccatum, de regu. iu. in. 6. Abb. in prohe. Rex pacificus, col. 3. Corfe. in loco præallega. Bal. in l. post decisionem, in fi. C. de fur.

I. SP. Leges & statuta permittentia præscriptiones cum mala fide, cõtra reales vel personales actiones, ipso iure sunt nullæ, ex quo peccatum nutriunt. c. vigilanti. c. fi. de præscrip. quid si debitor obligatus ad pœnam, ipsam soluere recusaret?

MAN. Isto casu, ex supra dictis, secus esset dicendum, vt per But. in d. c. fi. ex quo recusando non peccat, & vt sing. dictum ponit in suis Mathesi. 23. nota quòd omnes leges, signanter per gl. in præalle. c. fraternitas generalis locutus Anch. confi. 411. & prima facie, col. 3. dicit, quòd pœnas legales ecclesia nõ exigat, sed remittit. Et certo quodam casu, in Hebræo, vendente pignora, ommissa solennitate statuti, consulit Ro. ad pœnâ teneri dupli, vel quadrupli, parti applicandam, licet inspecto cõscientiæ foro exigere non debeat. confi. 203. quoad primum.

I. SP. Contra formâ legis res ecclesiastica venditur, quo casu emptio

emptio nulla est, nunquid emptor malæ fidei teneatur soluere precium, vel aliam pœnam legalem?

MAN. Dicerem, ex prædictis adhuc, quòd non, & est casus, iudicio meo, & ibi Bal. in terminis, in l. iubemus, in §. sanè, in prin. C. de sacrosanc. ec.

I. SP. Sunt rursum statuta in certis ciuitatibus, quòd pro homicidio soluatur pœna pecuniaria, certa que pars, puta tertia, applicetur hæredibus interfecti, aliquis habebat filiu, fecit professionem, & interfectus est, cui dicta tertia applicabitur?

MAN. Pulcherrima. q. est, & dubitabilis, multaque possent hinc inde dici. Sed ad propositum, vt breuitati studeamus, credere (non enim disputo, an statutum valeat, quia hoc quoque parû dubitationis habet) applicandam esse filio, & nõ monasterio, quoniam precium sanguinis & vindictæ honestum non est. d. c. suam. d. c. fraternitas, Ancha. in repeti. c. canonum statuta, col. 280. de consi.

I. SP. Recordor etiam me legisse, si res incidat in cõmissum, post quinquennium peti non potest, quòdque non tenetur, licet infra istud tempus moriatur, in foro animæ.

MAN. Et non immerito, quoniam conscientia non ligat, quos natura non obligat, & legisti, ni faller, in l. 2. & ibi not. C. de vecti.

I. SP. Et ibi, & in l. commissâ lege. ff. de publica.

MAN. Est etiam casus, in quo statutum episcopi non ligat, vltra alios multos, si imponat pœnam, ex quo non exigitur in foro conscientiæ, vt ad saturitatem tradit Henri. Bot. in tracta. de syno. pat. 3. arti. 2. nu. 104.

I. SP. Verum pone, quòd pœna exacta sit, an restitui debeat?

MAN. Prima facie videbatur dicendû, quòd sic, si exigi non potest, tamen contrarium est verius, ex quo erat debita, ita Bal. in l. j. lect. 2. C. vnde vi.

I. SP. Verba hec repugnare videntur supra dictis, quando dixisti, quòd conscientia non ligat, quos natura non obligat.

MAN. Quamuis repugnare videantur, non repugnant tamen, quoniam intelliguntur, & vera sunt in foro animæ, aliàs tamen debita.

I. SP. Si bannitus uiuat, an aliquo tempore præscribere possit?

MAN. Credebam hac ratione aliàs, quòd sic, quia (vt diximus) pœnâ in foro conscientiæ non ligant. nihilominus contr. rudiendum est, ex quo aliud est forum pœnitentiale, aliud iudiciale,

106 Dialogorum iuris, liber tertius.
ciale, secundum Bal. adhuc, in l. data opera, colum. 15 .C. qui
accu. non pos.

- I. SP.** Tex. in. d. c. suam, quomodo intelligitur?
MAN. Hoc modo, quod de iure Canonico, tam in obligationibus dandi, quam facti diuidui, committitur stipulatio ad poenam solum pro ea parte, pro qua fuit contrauentum, non autem in totum, vt per Bar. & Docto. in. l. 4. §. Cato, oppo. 11. de verbo. ob. idē Bar. in. l. si seruus in. §. j. in. fi. si cau. & est communis opi. & differentia inter ius Canonicum & ciuile, quia mitius illud procedit in pœnis, quam istud. Dicunt etiam Moder. Hispa. in tracta. de vlti. fi. iu. ca. & ci. nume. 295. quod ibi pœna pcti non potest, quia ferè totum quod sub pœna debebatur, erat solutum, & ibi plene per Docto. & in. c. dilecti, de arbi. & vtrobique Abb.
I. SP. Ex his certum est, & quo ad intellectū. d. c. suam, quod pœnæ appositio excessiua, odiosa est, contra honestatem & bonos mores, an firmetur iuramento?
MAN. Nequaquam, cum debeat habere tres comites. c. animaduertendum. 2. 2. q. 2. Ancha. confi. 148. apud antiquos, col. 2. & quod ecclesia solet pœnas abhorre, tradunt Veronen. in confi. ciuilibus. 25. ex qōne. nu. 18 signanter per. d. c. suam.

Ad. c. omnis utriusque sexus, de pœni. & remi.
Dialogus. 46.

VINVM OLEVM.

- I. SP.** IN. c. omnis utriusque sexus, de pœni. & re. quid sibi uolunt illa uerba, More periti Medici si p̄infundat uinū & oleū vulneribus fauciat?
MAN. Nil aliud credo, nisi quod Iudex, non solum iustus, uerū etiam clemens, & misericors esse debet, & uinum ad Iustitiam, oleum autem ad misericordiam referatur. nec sibi aliud uelint pariter illa Deutoro. c. 33. ibi, Dan quoque ait, Dan catulus Leonis, flet largiter de Basan. & ibi, Afer quoque ait, Benedictus in filijs Afer, sit placēs fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum. & ibi, Plenus erit benedictionibus domini, Mare & meridiem possidebit, bona scilicet patriæ cœlestis, post dispensationem bonorum præsentis uitæ.
I. SP. Dixisti multa, ni fallor, enchi. lib. 2. c. 48. Iudex.

MAN.

M. Mantui Bonauiti Patauini. I. C. 167

- MAN.** Verum est, & hac de re, hic tantum tibi dicam aliqua, quæ ibi à me dicta non fuerunt, ad clementiam Iudicis pertinentia, quoniam plus quam certum est, proprium ipsius symbolum Iustitiam fore.
I. SP. Quæ sunt hæc?
MAN. Aggelai exemplum, qui adeo clemēs fuit, vt sacrilegorum numero eos habendos dixerit, qui supplicibus non parcebant.
I. SP. Pulchrum certe.
MAN. Sed est multo pulchrius aliud Syllæ, qui inter maximas suas felicitates, hanc esse existimabat, quod Athenarum urbē solo non æquasset, sed seruaslet potius. Et Periclis denique, ex hac vita decedentis, qui lætabatur pariter, quod nemo Atheniensium sua causa esset nigro amictu indutus.
I. SP. In creatione ad idem forte Cæsaris Dictatoris perpetui, templum clementiæ erectum est.
MAN. Nec immerito, quoniam quos armis vicit postea clementia longe magis sibi subiecit.
I. SP. Et certe multos vicit clementia, quos non debellauit seueritas.
MAN. Ad Alexandrum dicebat Demosthenes, Non habes Rex vel Fortuna tua maius, quam vt possis, vel natura tua, quam vt velis, seruare plurimos, nulla enim de virtutibus generosior misericordia, vel admirabilior clemētia, egregiumque est hostem vincere, sed multo egregius est victo misereri, vt Scipio Armeniæ Regi. vt Octauius, qui in omnes clemens fuit, in paucos seuerus.
I. SP. Locos non citas.
MAN. Non expedit, nota enim omnia sunt, tibi que viro alioquin doctissimo, notissima. & ad idem volo aliqua etiam referre, quæ legi queque audientium auribus post hac ingrata non erunt, à me in Latinum nec aliter versa, sed ea lingua, qua ea scripta inueni, quoniam scribentis authoris erat propria, & iudicio quidem meo, te maxime delectabunt.
I. SP. Quis author?
MAN. Io. Villanus Flo.
I. SP. Legi totum, sed nec mihi molestum erit, quæ dicis te uelle referre attentissime audire, ille enim est, quem tanti faciebant olim Triphon Cabriellius, Petrus Bembus, & in presentiarū facit frater meus Speronus, omnium eloquentissimus.

MAN.

MAN. Verum est, igitur audi ipsum, sic dicentem, & uide quanti clementia sit omni tempore, & apud oēs gentes laudabilis. Al tempo di Arrigo di Bauera, terzo Imp. fu un Giouanni figliuolo di un M. Gualberto da Petriolo de signori di Val di pesa, al quale era stato morto un fratello, & andando à Firenze con sua compagnia armati à cauallo, trouò il nimico suo appresso la chiesa di S. Minato à monte, il qual nimico si gittò in terra à pie di Giouanni, facendosi croce delle braccia, chiedendoli mercè per Iesu Christo crucifisso, il quale compunto da Dio, udite le parole predette, hebbe pietà & misericordia di lui, & perdonogli, & menollo nella chiesa di S. Miniato à offerire dinanzi al crucifisso, della quale offerta & perdonanza, Iddio nella sua imagine del crucifisso, uisibilmente inchinò il capo al detto Giouanni, qual si uesti Monacho, & perche l'Abbate di S. Miniato non era huomo di honesto stato, si fece heremita nell'alpi di Valembròsa, & fu poi il primo edificatore di quella Badia & religione.

I.SP. In quo loco narrat hoc Io. Villa?

MAN. Lib. 4. c. 16.

I.SP. Certo fu generoso atto di clementia, & da Cesare.

MAN. Sed audi aliud exemplum, non minori commendatione dignum, ab eodem relatum.

Di Papa Bonifacio, il quale hauendo scomunicati i Colonesi, rubelli di S. chiesa, con priuatione perpetua loro, & de Laici di detta famiglia, di officii & benefici, & d'ogn'altro utile, perdonò poi loro, perche gittati à piedi, gli dimandorono misericordia.

I.SP. Nec istud recorder, in quo loco dicat.

MAN. Dicit libro. 3. c. 21. & 23. nec aliud ultimo omittendum censui, quo pro symbolo Iudices uti semper deberent, Ragonnij Vicentij Celsi cuiusdam V.C. qui annonariam potestatem Urbis æterna, tanta æquitate, pietate & clementia rexit, ut inter omnes, qui ad eum animo litigantis intrassent, parentem se plerunque magis his, quam Iudicem, præbuisset.

I.SP. Ponitne' istud quoque idem author?

MAN. Non, sed legi ego Romæ, in regione Ripæ, in saxo quodam, posito in domo M. Insulani. & hæc ultra aliàs dicta, a nobis hodie etiam, nec sine uoluptate, recitata sint.

Ad.c.

Ad.c. illo vos, de pigno.

Dialogus 47.

CONTRACTVS.

I.SP. PACTVM de retrocedendo, facitne contractum præsumi feneratorium & vsurarium?

MAN. Ancha. confi. 257. si prædicta sententia, col. 2. sentire videre, quòd sic. idemque Ro. clarius confi. 423. pro pleniori, col. 2. pariter, Burg. in. c. ad nostram. 13. de emp. & ven. & omnes per tex. in. c. illo vos, de pigno.

I.SP. Sine alia coniectura?

MAN. Non, immo alia etiã requiruntur multa, & hoc est, quòd dicit Bal. in numero plurali, in. l. fi. lectu. 1. col. 1. ff. quòd met. cau. quòd ex pluribus præsumptionibus potest iudicari. d. c. illo vos. & ex pluribus adminiculis. c. cum dilectus, de succ. ab int. & ex pluribus indicijs. l. 2. §. etas. ff. de excu. tu. & vt per eum fufius. & confi. 311. quidam, col. 2. vol. 2. Gui. Pap. confi. 75. adhærendo, col. 3. & confi. 88. attendant, col. 2. & idem Bald. confi. 118. Benedictus, in prin. vol. 1. & Ancha. in loco supra allega. quòd pacta quæ non possunt adaptari congrue, nisi cõtractui pignoratio, & facta in fraudem vsurarum, hoc ipsum arguunt, contractum scilicet licitum non esse. & de materia aliàs, in. l. 2. C. de pac. inter emp. & ven. & in. l. fi. C. de condi. in fer. & in. c. 1. de feu. da. in vim legis commi. in vsib.

I.SP. Quæ sunt hæc, quæ etiam iquiruntur, vt dicatur huiusmodi?

MAN. Pactum (quod iam dictum est) de retrocedendo, minoritas precij, quòd pacificens emptor feneratori solitus sit. ita Io. And. in. d. c. illo vos. Bal. in præallega. c. 1. Abb. in. d. c. ad nostram, in fi. Pau. de Cast. in. l. rogasti, in. §. si tibi. ff. si cert. pe. Saly. in. l. emptione. C. plus uale. quod agi, quàm quod simu. cõci. Archi. in. c. quia plarique. 14. q. 3. & è communis opi.

I.SP. Ergo tenenda, vt no. in. c. 1. de consti. c. capellanus, de fer. l. 1. de offi. quaesto.

MAN. Immò tenuerunt aliqui, quod etiam duo sufficiant, pactum de retrocedendo, & precij modicitas, sed, vt dixisti, à prima opi. non est recedendum, quam ex multis comprobatur etiã Gramma. & qui, tanquam culex in caput elephantis, multa vidit

dit & refert, hic aliter non scribenda. Deci. 76. magna Hipolyta, nu. 26. 27. 28. 29. 30. & 31. & pulchre hæc omnia deducit Bal. consil. 487. apparet, col. 1. vol. 1. & consil. 311. in quaestione, col. 1. vol. 5.

I. SP. Pone quod vnum tantum interuenerit, modicitas precij, præsumeturne contractus sceneratitius?

MAN. Non, ex prædictis.

I. SP. Transeat, quid agendum erit?

MAN. Hoc casu forte locum habebit. l. 2. C. de rescin. ven. & quod legitur in c. cum dilectus, de emp. & ven. idem Bald. consil. 205. Iacobus, col. 1. vol. 2.

I. SP. Nonne præsumitur etiam contractus vsurarius cum solito scenerari, si in eo iuramentum appositum sit?

MAN. Vtique, immo quod iuramentum contractus suspectos reddit eos tales longe magis, & est suspitio violèta argu. in c. super hoc, de renun. idè Bal. consil. 275. præmissio, ad fi. vol. 5.

I. SP. Quid si res vendita reperitur fuisse semper penes venditorem?

MAN. Idem, argumentum què est simulatæ venditionis, & hoc ipsum re vera probat pignus fuisse. d. c. illo vos. l. vel vniuersorum, de pi. ac. l. qui semisses, in fi. ff. de vsu. not. in. l. cù allegas. C. eo. & idem, vt finiam, si pœna dationi quæritatis adiecta sit l. Iulianus. §. idem Papinianus. ff. de ac. emp. d. l. cum allegas. l. pecunie. ff. eo. no. in. l. rogasti. in. §. si tibi. ff. si cer. pe. & in. l. sed & si quis, in. §. quæsitum. ff. si quis cau. & si in instrumèto clau sulæ insolitæ scriptæ reperiantur. l. si quis sub conditione, vbi glo. Bar. & omnes. ff. de condi. insti. Pacta quoque serè omnia in fauorem emptoris & in odium venditoris hoc arguunt, vt per Hosti. in summa de pigno. vel si contra aut præter naturâ contractus sint, & breuiter vt ad lögum adhuc inquit Bal. alia multa, quæ relinquuntur arbitrio iudicis ex qualitate personarum, fama loci, & alijs probationibus verisimilibus. cõsi. 311. præallega. col. 1. & 2. & consil. 133. quædam, volu. 1. nonnihil Ro. consil. 419. in primis.

I. SP. Vellem hoc tantum scire, an reus possit quæcunque exceptionem simulationis opponere?

MAN. Potest, casus est in. l. emptione. C. plus valere quàm agitur.

I. SP. Si causa inserta sit in fraudè usurarum, admitteturne probatio contra eam?

MAN. Quis dubitat.

I. SP.

I. SP. Testium an instrumentorum?

MAN. Et testium, & instrumentorum. d. c. illo vos. d. c. ad nostrâ, de iurciu. & si vterque vsurarius sit, in eadem què (vt aiunt) nauis nauigabunt, melior erit conditio rei. c. intelleximus, & ibi l. no. de adu. l. cum mulier. l. viro atque vxore. ff. solu. ma.

I. SP. Tamen regulare est, vt non possit, nisi per instrumentum, vt not. in. l. generaliter. C. de non nume. pecu. & in. l. iuris gentium, in. §. quod serè. ff. de pac.

MAN. Fatcor quando non allegatur simulatio contractus. d. l. emptione, & specialiter hoc ipsum in odium vsurariorum inductum est, vt per Bald. vbi alia etiam longe plura in materia, consil. 312. in causa, in prin. vol. 5.

I. SP. Sed à communi non recedentes vt supra, quod maxime sit necessarium emptorem scenerari solitum, dubito quo tempore hoc ipsum, quod scenerari. si cõsueuerit, probari debeat?

MAN. Disputat Bal. met. consil. 205. & supra allega. col. 2. & firmat oportere probare, quod solitus sit hoc idem facere tempore contractus, consil. 361. verba Bartoli, col. 2. vo. 5.

I. SP. Probatio hæc poteritne fieri per eos cui mutuo dedit scenerando?

MAN. Non, eius fauore, sed in fauorem tertij sic. l. testamento. ff. de testa. §. legatarijs, cum similibus, Insti. co. idem Bal. consil. præallega.

I. SP. Certum est (quia materia frequens mihi videtur, & quoti diana, ero paulo longior solito, ne graueris Compa. audire.)

MAN. Immo rem mihi gratam facis, dum tamen tibi respondendo faciam satis.

I. SP. De his alijs, certum est dico, quod ex indicijs vt supra quoddam ex cõfessione probatur simulatio. d. c. illo vos. d. c. ad nostrâ, Spe. in. §. 1. in ver. item pone aliquis, de dona. Cy. in. l. si quis post hac. C. de bo. proscrip. nunquid confessio probet facta èt absente possessore?

MAN. Probat.

I. SP. Ratio?

MAN. Quia simulatio est facti, in animo enim consistit, qui huiusmodi est. l. bonæ fidei. ff. de acqui. re. do. ea quæ sunt animi probantur etiam per confessionem factam in absentia. l. Pomponius scribit. l. Nennennius. ff. de nego. gest. ergo dubitandum non est, & firmat Bald. consil. 438. an possessio, in fi. vol. 5.

Adc.

Ad.c.tanta, qui si. sint legi.
Dialogus 48.

MATRIMONII VIS.

- I.SP.** PER sequens matrimonii contractum cum concubina, præcedēs proles legitimatur.c.tāta, qui si. sint legi.l. antepcl. pe.C.de natu.libe.Ancha.cōsi.153.pro fratribus,col.2.& con si.225.videtur,col.1. perinde ac si filij à principio legitimi nati fuissent, vt in simili etiam in legitimatione dicimus, facta per rescriptum sequens, quod retrahitur vt ista, quæ fit per matrimonium sequens. §. reliqui. §. si igitur, in authen. quib. mo.na. effi. sui. Anchara.in.d.consi.153. sed an indistincte hoc idem verum sit dubito.
- MAN.** Ego non, quia clarum est, & quia intelligi debet verum, nisi in adulterio soboles prædicta concepta sit, quoniam tunc non legitimeretur, & ita quod haberetur in.d.c.tāta, declaratur. Vel alio modo tempore prohibito concepta, quia oportet quod matrimonium.d.tempore possibile sit, vt per Bald.in.l. & si contra, col.j.C.de nup.& in.l. Paulus, lectu.j.& 2. ff. de sta.ho.Roma.consi.367.circa primum,col.2.
- I.SP.** Idem Bal.alibi ad materiam dicit, matrimonium esse inter dum, & tamen non producere matrimoniales effectus, quod filij scilicet legitimentur, & male, ac contra supra dicta, in.l.ne que, in fi. C.de nup.
- MAN.** Ni fallor, declarat postea, aliud esse de iure canonico, per d.c.tanta, & maxime mirandum est, quod dubitatiue loquatur, per verbum forte.
- I.SP.** Quid si filij ex concubina nati sint extra domum, an legitimentur hoc modo?
- MAN.** Bar.in.l.fi. ff. de concubi. tenet quod non.
- I.SP.** Ergo oportet quod teneatur in domo?
- MAN.** Sine dubio, & (vt dixi) quod tempore conceptionis potuerit esse vxor, vt not.in.d.fi. & in.d.l. & si contra, & in.d.l. Paulus.
- I.SP.** De his memini me legisse satis in lib.enchiri. quod vulgasti iam annus elapsus est, lib.2.c.47.tanta.
- MAN.** Verum est, me ibidem etiam dixisse, sed tamen nunc aliqua addam, si tibi placet audire, longe pulchriora illis.

I.SP.

- I.SP.** Immo te rogo, vt dicas, ita enim fit, vt sapiens, à te discendam sapientior.
- MAN.** Desponsatio igitur concubinæ facta in articulo mortis, non legitimat filios ex ea natos, in præiudicium aliorum, nec excludit substitutum non extante legitimo, quod videtur mirabile ad intellectum.d.c.tanta, vt per Ange.in.l. sed est quæsitum. ff. de libe. & posthu. & in authen. nuper. C. de natu. libe. tradit Cur. consi. 26. Hieronymus, col. 4.
- I.SP.** Certe dictum est annotatum dignum, si verum est.
- MAN.** Omnino variant Docto. sed tamen mihi placet, & rationale videtur, & sentit post multa etiā Alex.in.l. si quis posthumos. ff. eo. & quo ad id quod dixisti supra quod aliàs matrimonium retrahatur, putarē ego filiorum fauore id à lege indulrum fuisse, argu. in.l.j. in. §. largius. ff. de suc. edic. & in authen. hoc inter liberos. C. de testa. quodque fingat ipsum contractum ante eorum natiuitatem, & nouissime tradit idē Cur. consi. 27. habita. nu. 3.
- I.SP.** Si placet, dic mihi aliud, certū enim est, quod legitimatus per Principem non succedit in feudo. c. j. §. naturales, si de feudo. con. sit in. do. & agna. in vsib. quid in legitimato per matrimonium sequens?
- MAN.** Bar.in.l. ex facto, in. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. indistincte loquutus, sentit, quod non. tamen contrarium verius est, quod is succedat.
- I.SP.** Etiam si esset feudum ecclesiæ?
- MAN.** Etiam.
- I.SP.** Ratio?
- MAN.** Quia legitimatio per ecclesiam confirmatur, ita Bald. in terminis consi. 129. ad euidentiā, in prin. vol. 3. & est opi. cōmunis, quod attestatur Afflic. in. d. §. naturales, in. §. not. nu. 6.
- I.SP.** Solus scrupulus restat, nati ex filio naturali mortuo, legitimabuntur ne si pater concubinam in vxorem ducat?
- MAN.** Non, vt inquirunt Albc. & Bal. in.l. benignius, ad fi. ff. de legi. Alexan. in.l. Gallus, in. §. si eius. ff. de libe. & posthu. subijciens, non inueniri hanc decisionem ab aliquo reprobata.
- I.SP.** Videtur mihi, quod huic opinioni aduersetur regula. l. liberorum ap. ff. de verbo. si. vbi liberorum ap. etiam nepotes comprehenduntur, sed liberi legitimantur, ergo & nepotes.
- MAN.** Argu. habet fallaciam propter inhabilitatem extremi, ex quo filius est mortuus, vt in. d. locis not. & de materia aliās in

H I. si is

- lisis qui pro emptore. ff. de vsuca. & quia etiam dixi in d. e.
47. enchiri. vt testatus es, transco.
I. SP. Tamen si placet, sit mihi fas aliud dicere.
MAN. Dic rursum læto animo, quia nihil recuso.
I. SP. Regulariter hoc modo legitimat⁹ excludit ne substituti.
MAN. Ex supra dictis elicere poteris, quòd sic, ex quo nouissimè legitimatio efficacissima est, naturam imitans, & a matrimonio originem trahens. l. cum quis. C. de natu. libe. d. c. tanta. Bal. confi. 319. matrimonium, in prin. vol. 4.
I. SP. Placet, sicuti & cætera omnia, igitur tacco, & dictis tuis libentissime acquiesco.

Ad. c. per uenerabilem, qui filij sint legi.
Dialogus. 49.

REX FRANCIAE.

- I. SP.** MAGNA & ardua. q. est, an Rex Franciæ recognoscat aliquem in superiorem.
MAN. Dixi incidenter in locis communibus, lib. j. c. 12.
I. SP. Non tamen dixisti omnia.
MAN. Verum est, quia quandoque (vt aiunt) bonus dormitat Homerus. omniumque memoriam habere, diuinitatis est potius, quàm hominis. l. peregre. ff. de acqui. po. l. 2. §. si quid autem. C. de vete. iu. enu.
I. SP. Quid igitur dicis nunc Comp?
MAN. Abb. in. c. ecclesia S. Mariæ, tenet, col. 3. de constitu. quòd non recognoscat, quòdque omnia iura Imperatoris exerceat in territorio suo, quòdque idem sit etiam in alijs nõ recognoscantibus, post Inno. in. c. c. p. tabellio, de fi. instru. & per tex. in. c. per uenerabilem, qui fi. sint legi. vbi Abb. met, & est ad idè glo. singu. in. §. fi. Insti. de pa. potesta. ore rotundo fatetur nouissime Io. nicola. Gimou. in tracta. benefi. ti. 2. c. 3. nu. 13. & 14. & Cassane. in consue. Burgun. fol. 3. col. 4. fufius fol. 5. col. j. & 2. & fo. 64. col. j. Gallia. rub. de verbo. ob. nume. 81. idem Cassane. cõfi. 39. pro decisione, nu. 67. Boc. deci. 8. quinta Martij, col. j. par. j. in somnio virida. de vtraque potestate. c. 36. col. 4. & est verum, sed poterit replicari, de factò hæc omnia vera esse, nõ de iure, ex quo ob. tex. in. l. deprecatio. ff. ad legè Rhod. de iac. & in. l. bene à Zenone. C. de quad. præscrip. & in. l. 2. C. de offi.

- de offi. præfec. Affri. & glo. in. c. 2. de pa. iura. fir. in vsib. & in. c. quicquæ. 11. q. j. Imo. in. l. Imperatores, in prin. col. j. ff. de ap. & quia dixi satis in loco præallega. hac resolutione contentus eris.
I. SP. Solum scire cupio, quæ utilitas sit, an quis aliquem in superiorem cognoscat, necne.
MAN. Nulla alia, nisi hæc, quòd ab ipsius sententijs non appellatur, vt in Duce Venetorum exemplificat Cy. in. l. fi. C. de peti. hæ. & in. l. fi. C. de do. ant. vi. & vxo. Affic. in rub. quæ sine re ga. col. 5. in vsib.

Ad. c. in præsentia, de renun.
Dialogus 50.

I V D E X.

- I. SP.** MIRVM videtur comp. quòd sententia, etiam iniusta, si transfuit in rem iudicatam, sustineatur, ex sola præsumptione, quæ est pro Iudicis processu.
MAN. Hoc tibi mirum videri non debet, cum habeamus tex. in l. Herennius, in. §. caia. ff. de euic. & in. c. in præsentia, de renun. tradit Abb. in. c. suborta, col. vlti. de re iudi. Bal. confi. 492. in causa, in prin. vol. 3. Alex. confi. 77. in causa, col. 4. vol. 2. Qui dicit etiam post But. in. c. post electionem, de concessio. præben. confi. 41. habita, col. 3. eo. lib. quòd sic in dubio etiam semper præsumi debet, Iudicem motum ex causa in repellendo exceptionem. & confi. 2. visis, col. pe. vol. j. quòd si hoc est in Iudice, multo magis erit in Principe, qui supra omnes est, & à cuius sententia non appellatur, vt per Iaco. But. in. l. fi. ad fi. C. si conius vel vti. pub. & Deci. in. c. quæ in ecclesiarum, col. 13. de consti. Parpa. de causa, in. l. si quis maior, numc. 12. not. vbi ego etiam late. C. de transac.
I. SP. Quid in arbitrio?
MAN. Nec de eo est male præsumendum. l. merito, pro fo. c. j. de scruti. idem Deci. vbi etiam rationem afsignat, in. c. quoniam cõtra, col. 4. de proba. & in. l. pacta nouissima, nu. 6. C. de pac.
I. SP. In Iudicibus, sicuti pro eorum sententijs præsumitur, præsumetur sic peritia, quòdque recte iudicauerint?
MAN. Ancha. confi. 224. iste Dominus, col. 2. dicit quòd sic. & confi. 248. ad prædicta, col. j. quòd in eis non præsumitur iniuria.
H 2 stitia.

- stitia. & consi. 327. super primo dubio, in prin. quòd à p̄sumpta calumnia excusantur propter authoritatem rei iudicata.
- I. SP.** Ergo multo magis p̄sumctur, si à literatissimo lata sit.
- MAN.** Indubitatum est, vt per Ro. consi. 334. circa primum, col. 2. & dixi late in collectane. ac ad futuritatem, in l. 2. C. de offi. ci. Iudi. sumpto argu. ex illo verbo, quod non arbitramur, vt etiam Ro. consi. 479. in eo, ad fi.
- I. SP.** Dices tamen aliqua etiam hic.
- MAN.** Dicam, si vltra ea succurrerint.
- I. SP.** Succurritne tibi istud, quòd p̄sumptiones iuris sunt scripta: in legibus, hominis vero non, id est Iudicis?
- MAN.** Affluenter.
- I. SP.** Quare igitur hoc idem est?
- MAN.** Quia describi non possunt, cum ex diuersis animi motibus pendeat. l. 3. §. ob carmen, de testi. d. c. in p̄sentia. & ideo ex his, lata sententia, non potest non p̄sumi pro ea, & pro Iudice, qui eam tulit, ita Bal. & bene, in rub. de p̄sump. col. 2. & quòd propter transitum in rem iudicatam, ex quo non est aliter prouocatum, pro veritate habeatur, ex multis ostendit Gram. deci. 24. Andreas, col. 2.
- I. SP.** Pone quòd Iudex ecclesiasticus inuocet brachium seculari, iuxta not. in capi. j. de offi. ordi. p̄sumetur ne implorare frustra?
- MAN.** Non, immò necessitate imminente, & ex causa, vt ibi not. Inno. & bene, refert Bermon chouero. in tracta. de concubi. in verbo curret à suis subditis & c. nu. 4.
- I. SP.** Negas actum Iudicis rite factum fuisse, debebitne probare?
- MAN.** Regulare est. l. ab ea parte. §. fi. ff. de proba. l. hoc iure. ff. de verbo. ob. Inno. in c. super his, de accu. Pau. de Cas. consi. 19. supra dictæ, col. 2. vol. j.
- I. SP.** Quid est hoc, quod dicit Bal. consi. 311. p̄mittendum, in prin. vol. j. quòd ex longitudine possessionis p̄sumitur titulus pro suo?
- MAN.** Nil aliud, nisi istud, quòd p̄sumitur habere Principis voluntatem, quòd longo tempore possessum est, quòdque post longissima tempora non requiritur probatio tituli, & quòd denique pro eius testimonio p̄sumitur, de cuius sententia non appellatur. l. j. §. fi. ff. de offi. p̄fec. p̄ato.
- I. SP.** Quare est, quòd multa committuntur Iudicis arbitrio & religioni?

MAN.

- MAN.** Quia mentes hominum in pergamento depingi non possunt. l. j. §. si quis vltro. ff. de quæstio. Bal. cõs. 310. aut mulier, col. 2. vol. j. qui etiam dicit ibidem, quòd de motu animi debet stari verbo Iudicis, quia non p̄sumitur salutis æternæ immemor. quòdque statut afferenti de sua conscientia in his quæ sunt solenniter acta.
- I. SP.** Si sententia esset ter cõfirmata, possèt ne opponi exceptio nullitatis & incompetentiæ?
- MAN.** Videretur dicendum, quòd sic, quia nullitas hæc nunquã est exclusiua, cle. j. de seq. po. & fruc. tamen contrariũ est verius, cle. j. de re iudi.
- I. SP.** Hoc modo antinomia sibi locum vendicabit, id est harum duarum cle. contrarietas.
- MAN.** Immo quòd signanter Pc. de Ancha. ibi eam reprehendit, & d. cle. j. de seq. po. & fruc. tenet. Ro. vero ambas saluat, quòd si confirmata sententia non sit, possit opponi, aliàs non, vt supra.
- I. SP.** In quo loco hoc dicit?
- MAN.** In l. de pupillo, in §. qui opus. ff. de no. o. nun.
- I. SP.** Certum est, aliquam esse solennitatem intrinsecam, aliquã extrinsecam, iuxta not. in l. sciendum. ff. de verbo. ob. de que intrinseca non est dubium, sed quid de extrinseca?
- MAN.** Et ipsa quoque p̄sumitur, dum modo, vt dixi sententia transferit in rem iudicatam, & est opi. communis. c. cum inter. c. sicut, de re iudi. Alex. & omnes, in d. l. sciendum. Immo quòd regulare est, post biennium lata, vt pro ea p̄sumatur, quia tunc dicitur antiqua, secundum Bal. post Inno. in d. c. in p̄sentia, in §. in c. j. in §. sancimus, col. vlti. quo tempo. mil. in v. sib. & adeo verum est, istud, vt prima mandetur executioni, etiam si post biennium à die appellationis introductæ appareat sententiam cõtra eam latam fuisse, vt ibidem subiicit, post Inno. adhuc, in c. ex ratione de ap. & quòd pro Iudice p̄sumitur vltra adducta à me in loco de quo supra late tradit etiã Barba. nouissime, consi. 14. deum, col. 4. vol. 3. Ange. in d. l. j. de offi. p̄fec. p̄ato. Gemi. consi. 15. reuerende pater, col. 5. Abb. in c. prudentiam, in §. sexta, col. 3. de offi. dele. esset etiam dubitandum quid si Iudex haberet iurisdictionem restrictã ad certam causam, an pro eo rursus p̄sumatur, nisi causa expressa sit, sed quia dixi etiam satis in c. ecclesia S. Mariæ, & in c. quæ in ecclesiarum, de consti. non insisto.

H 3 I. SP.

- I.SP.** Vnum opto scire, quia nullum verbum factum est, si à sententia sit appellatum, an onus probandi transferat.
- MAN.** Nec istud volo disputemus, quia non videtur esse præsentis speculationis, not. in. d. c. in præsentia. l. o. g. a. m. distinctionem ponit Cy. & ibi etiam Bal. in. l. j. C. si aduer. cre. & finaliter idem Bal. in hoc refidere videtur, quod. d. d. casu transferat, & speciale sit, & generatorum odio, ergo nõ regulariter, & fufius, vt per eos.

Ad. c. Pisani, de resti. spo.

Dialogus 51.

LIBELLVS.

- I.SP.** LIBELLVS ineptus lacerandus est. l. i. vbi glo. & ibi tu Comp. multa dixisti in collectane. ff. de offi. asic. estne hoc semper verum?
- MAN.** Licet multa dixerim ibi, ad interrogata tamen tibi etiam nunc respondebo, quia esse non potest, quod post messem, quamvis copiosam, non remaneat festucule aliqua, quæ post metentium terga colliguntur, tum maxime cum à me messor, non ab aliis collecta sint, dico igitur quod non, si post obligationem libelli secuta sit confessio conuerti, quoniam tunc sententia valebit, nec confessus idem opponere poterit, vt per But. in. c. Pisani, de resti. spo. Bal. in. l. 2. C. de re iudi. & in. l. i. in. §. in initio, ad si. de offi. præfec. vrb. & in. l. i. d. s. t. u. s. f. u. s. t. i. u. m. in. fi. ff. de his qui not. in. fa. & in. l. cum mulier, col. 1. 2. ff. solu. marri. & in. l. sed ex dolo, in. §. in hac. ff. de dolo. not. in. d. l. i. & indubitatum est.
- I.SP.** Alias regula vera erit?
- MAN.** Verissima, tantumque est hoc idem dicere, quantum est, quod forma debet seruari, quodque ipsius omissione, actus ruit & vitatur.
- I.SP.** Et nimirum quoniã dat esse rei. l. Iulianus. §. sed & si quis. ff. ad exhi.
- MAN.** A forma recedi non potest, omnis enim forma, est de substantia. l. pedius. §. i. ff. de arbi. l. cõstitutionibus. ff. ad municipia. l. certa forma. C. de iu. fi. lib. 10. Bal. consi. 144. quod Iudex, col. 2. vol. 4. Qui etiam cõsi. 430. circa, col. 2. co. lib. dicit, quod eadem forma mutata, videtur mutata tota eius substantia, & proba-

- probatur in. l. si. ad exhiben. & quod omisio modi & formæ vicier dispositionem, probatur in. d. c. Pisani, & in. l. qui Romæ, in. §. flauius. ff. de verbo. ob. & in. c. cum dilecta, de rescrip. Bal. in. l. præscriptione, col. 2. C. si contra ius vel vti. pub. Ancha. in repe. c. canonum statuta, col. 244. de consti.
- I.SP.** Oportet tamen quod ordo in se ratione habeat, & statuentis potestatem, vt ab eo non recedatur.
- MAN.** Immo necessarium est, inquit idem Bal. in. l. si duas col. j. ff. de excu. tu. qui dicit etiam in. d. c. cum dilecta, colu. 3. quod quando Papa præfigit ordinem, talis ordo est de substantia, & consi. 54. casus, col. j. vol. j. quod modus appellatur quic quid habet actum qualificare. & consi. 326. Rex Romanorum, col. 2. co. lib. quod destructo modo destruitur ordo, & quod nihil denique ordinatum est. cæterum si ad materiam alia scire cupis Comp. ex collectane. tibi quantum vis sumito, inque loco à te ipso supra citato, cuius quidem certe ego non recordabar amplius.
- I.SP.** Sed solum hoc à te scire volo, an libellus nullus, ab inepto differat.
- MAN.** Valde, quia libellus nullus non valet, etiam quod nõ opponatur, ex quo peccat in forma, & hoc modo supra dicta omnia procedant, ineptus autem sic, parte non opponete, vt not. in. l. edita. C. de eden. ex quo peccat in materia.

Ad. c. lator, de re iudi.

Dialogus 52.

TURPITUDO.

- I.SP.** Allegans turpitudinem suam regulariter non auditur. l. j. C. de fur. l. transacione finita. C. de transac. c. inter dilectos, de dona. an audiatur tamen si de animæ salute agatur?
- MAN.** Crederem quod sic, & indubitanter quidem. c. lator. c. cõsanguinei, de re iudi. Abb. in. c. cum super, de concessio. præben. & in. c. cum M. Ferraric. col. 3. de consti.
- I.SP.** Forte hæc est ratio, quod nec etiã in causã matrimoniali, sententia transit in rem iudicatam.
- MAN.** Est vtique, ad quod. d. iura quoque solent allegari, tradit. Io. And. in Mercu. in. c. mora, col. 4. de reg. iu. in. 6. Abb. in. c. j. col. 3. de excep. gl. pars in. c. causam matrimonij, de proba. et in. c. fraternitatis, in verbo per errorem, de frigi. & malefici. &

in.c.ex literis, in verbo restituumus, de in integ. resti. Rota de ci. 453. fuit dubitatum, col. j. in nouis. & dixi late quo ad regu. in. d. l. j. in collectane. & in. l. admonendi, in. 2. lectu. ff. de iure iu. quod si sententia per instrumenta de nouo reperta retractatur, multo magis retractabitur per instrumenta de nouo fabricata, & partium conuentione, & maxime si confiteatur victor inique latam fuisse, & consequenter se fuisse periurum.

I. SP. Sed cum ista in matrimonio carnali procedant, quod sententia nunquam in rem iudicatam transeat crine idem in spiritali dicendum?

MAN. Sine dubio, quoniam de vno ad aliud arguitur .c. inter corporalia, de transla. prela. tradit Rota deci. 341. dubitatur, in fi. in nouis.

I. SP. Certe fauor animæ maximus est.

MAN. Et rationale quidem, quoniam ea quoque rebus omnibus est precosior, & omni commodo ac lucro pecuniario preponenda. l. sancimus. C. de sacrosanc. ecc. & si (vt dictum est) de matrimonio carnali, agatur, vel spiritali, non attenditur petitionis forma, vel partium voluntas, sed rei veritas tantum, secundum quam sententia fertur, quæ etiam (vt rursus diximus) nunquam transit in rem iudicatam, & nouissime tradit Nath. in cle. sepe, in. §. j. col. 2. de verbo. fi. & ista, vltra dicta alias pro nunc sufficient.

Ad. c. mulieres, de sen. excom.

Dialogus. 53.

MANDANS.

I. SP. **MAGNAM** decisionem habemus in. c. mulieres, de sen. exco. quod mandans vere facit, vbi Abb. multa, Bal. in. l. Galus, in. §. quid si is, col. 2. ff. de libe. & posthu.

MAN. Veritate inspecta, videtur mihi, quod sit impossibile.

I. SP. Quo modo ergo intelligi debet?

MAN. Quo ad peccatum, vt ibi (sicut diximus) not. idem Abb. in. c. 2. col. j. de cle. pu. in ducl. & etiam quo ad pœnam, vt puniatur sicut mandans. R. o. consi. 105. viso themate, col. j. ad firmitatem, quod vere non faciat, Alex. consi. 62. visa, col. 2. §. & 4. vol. 4. casus clarus in. l. j. in. §. de iussu. ff. de vi & vi. pulchre Ancha. in repe. c. canonum statuta, col. 304. 305. de cõ. si.

sti. pulchrius Bar. in. l. si feruû, in. §. prætor ait. ff. de ac. hæ. & in. l. hæc verba. ff. ad legem Iu. de adult. Bal. in. l. adeo, in prin. ff. de iu. o. iu. & in. l. & si certus, in prin. ff. ad Syllani. & in. l. sed eximendi, in. §. prætor. ff. ne quis eum qui. & in. l. omnes populi, col. 10. ff. de iusti. & iu. Intellectus verus eiusdem, consi. 384. statuto, col. j. vol. 5.

I. SP. Tamen dicit adhuc. Cy. & ibi plene not. in. l. j. C. si reus vel accu. quod mandans & mandatarius vnum delictum perpetrant, idemque Bal. consi. 429. an. mandatarius, col. j. vol. 3.

MAN. Verum est, sed non tamen, vt mandans vere faciat. d. §. de iussu, vnde in regu. qui per alium, etiã dicitur, qui per alium facit, per se ipsum facere videtur.

I. SP. Dicit etiam solet ad tex. in. d. c. mulieres, quod de iure canonico attenditur potius animus, quam actus, quodque vere facit, qui per alium facit, vt per Bart. in. l. si uisus, in. §. j. col. 2. ff. de iur. Verum.

MAN. Inuri est adhuc, & pendet à dictis in locis supra allegatis & nouissime habetur etiam in. l. Gallus, in. §. forsitan. ff. de libe. & posthu.

Ad. c. iuuenis, de sponsa.

Dialogus. 54.

VIATVTIOR ELIGENDA.

I. SP. **DE** anima, deque ipsius salute, à nobis dictum est alibi.

MAN. Verum est, nullaque salubrior disputatio inter nos esse potuit, cetera incerta, caduca, fragilia, & ita fortunæ casibus obnoxia, vt semper timendum sit.

I. SP. Igitur à te sciscitatri volebam, si in opinionibus ea tenenda est, quæ tutior sit, & quæ salutem animæ proficiat.

MAN. Non est nec dubitandum, nec respondendum, quoniam certissimum est. c. iuuenis, extra de sponsa. Ancha. consi. 175. præmittendum, ad fi. & consi. 179. prima facie, col. vlt.

I. SP. Addo ego etiam in foro animæ dici solere, bonarum mentium esse culpam timere, vbi culpa non est.

MAN. Et bene. c. 2. de obserua. ic. c. ad eius. §. dif. R. o. consi. 387. in terminis, col. vlti. Alex. consi. 51. videretur, col. j. vol. 5.

I. SP. Nonne etiam tutior via eligenda est, vbi de euidenti ratione non constat?

MAN. Vtique, & est regu. quam sic format Stepha. Fede. in tra. Sta.

sta. de int. iu. col. pe. sed maxime locum habet, vbi de salute animæ agitur, vt supra & nouissime tradit etiam Abb. in. c. fin. col. 5. de præscrip. Alex. in. l. si finita, in. §. si de vectigalibus, in. 4. ff. de dam. infect. Ripa de dona. lib. int. 3. q. 3. col. 2. pulchre Butigel. in. l. sciendum, col. 12. ff. de verbo. obli. & in hoc nolo immoremur, quoniam, iterato dixerim, plusquam certū est.

Ad. c. non satis, de simo.

Dialogus 55.

DOS PRO MONASTERII INGRESSV.

I. SP. PRO ingressu monasterij, aliquid dari non debet, vt in c. non satis, de simo. vsque adeo, vt nec valeat consuetudo contraria, nec diuturnitas temporis peccatum excuset. c. quanto c. si. de consue. d. c. non satis, in fine.

MAN. Et bene peccatum dixisti, quia simoniacū esset, ad cuius comparationem, cætera crimina quasi pro nihilo reputantur, inquit tex. in. c. per tuas, de simo.

I. SP. Longobardi prædictam consuetudinem contrariam seruabant, vt in corū legibus cōtinetur. 3. de sanctimonialibus.

MAN. Est verum quod ad decisionem causarum possunt allegari. c. Raynutius, de testa. l. capitalium. §. famosos. ff. de pœ. sed tamen in multis non seruatur, & maxime in hoc, de quo in. d. c. non satis. & in. c. suam, & in. c. ad apostolicam, & in. c. Mathæus, eo. titu.

I. SP. Ergo si aliquid relinquatur causā dotis, de matrimonio carnali intelligetur.

MAN. Quis dubitat.

I. SP. Ego dubitarem, quoniam de matrimonio carnali, ad spirituale arguitur. c. inter coporalia, de transla. præla. Ias. in. authen. ingressi, nu. 24. C. de sacrosan. ecc. Soci. conf. 92. circa col. 3. Boe. deci. j. nu. 18. par. j.

MAN. Verum est, sed non semper, & spiritualiter differunt hoc casu, vt in locis præallega. legitur. Louanien. de locis topi. 33. præterea, col. 3. dista. 5. & ita dicit Bar. in. l. Titio centum, in. §. j. ff. de condi. & de. & con. j. in fi. & probatur in. l. 3. ff. de iu. do. & in. l. si. C. de dona. ante nup.

I. SP. Sed nõne spõte, & sine aliqua pactione dari potest, intuitu cleemofynæ, & subuentionis, vt etiam seruatur quotidiè?

MAN.

MAN. Hoc modo sic, nec simonia committeretur, de quo tamen est ad longum etiam videndus Bal. confi. 373. viso, vol. 4.

Ad. c. certificari de sepul,

Dialogus 56.

PROVINCIA.

I. SP. VNA QV AE QV E prouincia abundat in sensu suo.

MAN. Plus Gallia, quam alia.

I. SP. Quo modo scis?

MAN. Scio, quia legi, & accepti à multis, sciendi curiosissimus.

I. SP. Dic, si placet, in quo abundet.

MAN. Dicā, sed primū scias, dictum hoc probari in. c. certificari, de vsu, & in. c. v. in. 76. dist. & in. l. facularij, i. §. sunt quædā. ff. de extraor. cri. quodque abudare in sensu suo, est vti moribus patriæ, quia multæ sunt leges, eisdem non conuenientes, vnde fit, vt non ab re sit, si per desuetudinem multæ et in prohe. Instituta. abrogata fuerint, & fufus vt per Ancha. cōfi. 218. iuxta ordinem, col. j. exemplificantem in caratis qui Venctijs exiguntur. Quo ad Galliam igitur, quod plus, quam alia prouincia abundet, ex eo patet, quia ibi liber feudorum non est allegabilis, vt probat & testatur Pet. Iac. in pratica sua, de suc. feu. col. 8. refert & sequitur cum Cassane. confi. 8. super duabus, num. 282. nõ habet locum in Regno Francia, dispositio. l. si qua Illustris. C. ad Orfi. Bermó. chouero. in tracta. de concu. ver. qui etiam filios, nu. 80. 3. omnes res temporales, licet sint ecclesie, sunt tamen de iurisdictione Regis, Idem Cassane. confi. 60. quidam, nu. 10. 4. Domini de parlaméto, cognoscunt abusus commissos etiam per iudices ecclesiasticos, idem Bermó. in loco de quo supra ver. quia vero, nu. 4. 5. in Gallia nõ seruantur leges Imperiales, nisi quatenus fundatæ sint in ratione naturali. Idem Cassane. cōfi. 63. quidam, nu. 24. 6. si quis duratur ad mortem liberatur, dum modo mulier ipsum in maritum petat. idem Cassane. in consue. Burgun. fo. 55. col. 4. 6. valet consuetudo, quod clerici conueniantur coram iudice seculari. 7. a sententia lata in notorio nõ appellatur, de generali tamen consuetudine Franciæ sicidē Bermó. post alios vbi supra ver. notorium est, nu. 24. 8. Nõ habet locū in Gallia, ti. de accu. sed indistincte contra delinquētes proceditur p. inquisitionem

124 inquisitionem, idem ibidem, ver. cum processu, num. 3. 9. ex eiusdem consuetudine, scemina succedit in Regno, nō regulari, Io. Parisien. de primogenitu, in qō. 19. colum. 2. 10. conceptus & natus extra Regnum, si Galliā venerit, non potest ibi domicilium constituere, nec beneficia in eodem obtinere, nec de acquisitis disponere, etiam in proprios liberos, aut alios propinquos, sed Rex capit omnia; iure Albinagij, seu per Albenam, quia hij Albini appellantur, quasi alibi nati. **Cassane.** in consue. Burgun. fo. 94. nu. 37. 38. Boc. deci. 13. pro cuius, nu. 18. 19. & 31. 11. in Gallia nō seruatur ordo. l. prolatam. C. de sen. quōd testatur Pet. rebuf. in prohe. cōsti. rega. in glo. quinta, nu. 88. 12. & vltimo (alia plura mittētes de industria) excommunicatos ad commercia hominum admittunt, vt etiam agant, contra. c. cū inter, de excep. idem Cassane. in consue. Burgun. fo. 67 col. j.

1. SP. Certe, ex his, quæ mihi summopere placuerunt, abundat quàm maxime.

MAN. Et ad regulam facit, quia hinc videmus, quōd ex relictis ecclesijs, vel alijs pijs locis, potest episcopus legitimam portionem petere, secundum terræ consuetudinemque maxime considerandam, vt per tex. signanter in. d. c. certificari, inquit **Ro. confi.** 2 33. præmissa. & ad idem dicit Ancha. in repe. canonum statuta, colū. 97. de constit. quōd super non dispositis aliquo iure, possunt fieri statuta, sicuti in consuetudine quælibet prouincia abundat in spiritu suo, & colū. 122. q. sicut cōstitutio positua ex causa modificat, & ampliat, & quæque corrigit ius diuinum, ita etiam facit statutū, quod est pars iuris ciuilibis, & hinc (subijcit) dicitur, quōd quælibet prouincia abūdat in sensu suo. Et nihil aliud est hoc dicere, nisi quōd quælibet dispositio regulatur à consuetudine secundum **Deci.** in. l. j. col. 6. C. de eden. Er ad idē **Fede.** de Sen. cōsi. 17. quæstio talis est, col. 4. quōd legatus potest in prouincia sua consuetudinem facere, de tertia persoluenda, quoniam aliàs consuetudo super hoc valet, & non est à lege improbata.

1. SP. Forte quadrabit & illud etiam, quot capita tot sententiæ, voluntates hominum variæ sunt, velle suum cuique est, nec voto viuatur vno.

MAN. Optime, adde cōp. quōd pectoribus mores tot sunt, quot in orbē figuræ. tot opinionones, quot homines, & quōd denique suis cuique mos est. quod bene etiam poeta expressit, q̄ ip̄e

ipse pariter dixit.
 2. Tres mihi conuiuæ, propè dissentire videntur.
 3. Poscentes vario multum diuersa palato.

1. SP. Non alia ratione Caldeæ, vno modo dici naturali initium faciunt. Aegyptij aliō, Athenien. & Romani alio, ab ortu Solis, à sexta hora dici, ab initio noctis, & à media. l. more Roma no. ff. de fer. vnde iura, pro diuersitate, cum temporis, tum loci, mutantur hac ratione, velut pondera, & mensuræ. c. non de bet. de consan. & affi.

MAN. Verum est, immo quōd quæ praua, aut recta sunt, ab ipsis (quod aiunt) domesticis laribus excutiuntur.

1. SP. Nunquid consuetudo vnus prouincia liget aliam?

MAN. Non, vt not. in. c. j. de tempo. ordi. Iser. in. c. j. de cogni. seu. Afflic. in. c. j. in. §. præterea, col. 8. de prohi. seu. alie. per **Fede.** in vsib. & facit quod habetur in. l. ff. de iu. o. iudi. & ad propositum, quōd non potest esse uoua. q. quæ in loco obseruata est, quōdque seruadum est nunc etiam, quod antiquitus seruatum fuit, & mutari minime. quæ longam interpretationem habuerunt, nouissime tradit **Bal. confi.** 1 32. præsupposito, vol. j. & quōd mille sint hominū species, rerumque discolor vsus, pater ex eo, quia plerunque in legibus quod iustum aliquibus videtur, iniustum est alijs. quod bonum aliqui putant, putant alij malum. Persis, filiabus misceri, legitimum est, Græcis nefarium, idem in Iudæis. Massagetæ vxores habet communes, Græci hoc ipsum detestantur. Cilices iciunis gaudent, Græci non. De dijs etiam aliqui prouidentiam confitentur, aliqui negant. Aegyptij vt nos corpora sepeliunt, Romani incendebāt. Pæones vero in stagna, velut canes proieciūt. quot capita igitur (vt comicus ait, & dictum est supra) tot sententiæ, pro suo arbitrio quisque viuut, & (vt finiamus, modo quo cœpimus) quælibet prouincia abundat in sensu suo.

Ad. c. quod ad consultationem, de re iudi.
 Dialogus. 57.

SENTENTIA.

1. SP. QUANDO à sententia non est appellatum, & transfuit in rem iudicatam, iam nihil aliud restat, nisi ut executioni mittatur. c. quod ad consultationem, de re iud. c. cum inter, co. ti. c. cum

c. cum dilectus, de elec. c. concertationi, de ap. in. 6. Ro. confi. 334. circa, col. 2. Bal. confi. 344. super eo, col. 2. vol. j. Rota deci. 379. si committitur, col. 1. in nouis, vellem scire, quid in criminali causa?

MAN. Idem, si maxime crimen notorium sit, aliàs fecus, vt per Bal. in. l. raptores. C. de ep. & cle. l. diui. ff. de pœn. l. non tantu. ff. de ap. l. vnum. §. si. ff. de questio. Tancre. in compen. sua, rubri. 8. q. 4. Abb. in. c. de his, de accusa. Nath. in cle. sæpe, in §. i. col. 9. de verbo. fi.

I. SP. Dicit etiam ad propositum Paul. de Cas. quòd hoc casu si necm liti imponit, quòd amplius agi non potest, ne lis contella ri, immo quòd conuentio valet de acquiescendo sententia, cò si. 100. in causa, col. 1. vol. 1. & probatur in. l. eleganter, in §. si quis post. ff. de condic. inde. & in. l. 1. in. §. si quis. ff. à quib. ap. non li. & in. l. fi. in. §. fi. C. de tempo. ap. & facit etiam glo. not. remisiue dubitans quoque, quid in excommunicatione, in. c. non solum, in ver. in nouata, de ap. in. 6.

MAN. Et nimirum adhuc, quoniam post biennium presumit antiqua, secundum Bal. in. c. j. in. §. sancimus, ad fi. quo tempo. mi. in usib. habetur pro ueritate. l. ingenuum. ff. de sta. ho. l. res iudicata. ff. de regu. iu. & facit denique de non ente ens, & de cò tra, de que uero falsum. l. si non sortem. §. hæredi, ubi glo. ff. de condic. inde. Bal. in. c. constitutus, col. j. de rescrip. Ias. in. l. Iulianus uerum debitorem, col. 2. præallega. ti. de condic. inde. & declaratiue inquit Abb. in. c. de his, allega. etiã supra in prin. de accu. quòd transitus iste in rem iudicatam, causatur ex que sententia condemnati. & facit tex. in. l. ab eo. C. quo modo & quando iud. & in. l. hæc sententia. C. de sen. que si. cer. quan. & in. l. hi qui. C. de ap. & utrobique Bar. idem Bar. in. l. 2. in. 2. col. ff. de iureiu.

I. SP. An Iudex ex officio possit retractare sententiam, que rã fuit in rem iudicatam?

MAN. Non. l. j. §. fi. & ibi Bar. ff. de questio. l. j. & per totum. C. sen. rescin. non po. Aretu. confi. 146. uisa, col. 2.

I. SP. Non obstante quòd sententia transierit in rem iudicatam, si agatur, nec opponatur, ualebitne processus inde factus?

MAN. Felin. in. c. inter monasterium, col. 10. limi. 8. de re iudi. cò cludit. quòd sic. idem Deci. in. l. edita, nu. 82. ubi etiam ego. C. de eden.

I. SP. Quid si sit ex presumptionibus lata?

MAN.

MAN. Nunquam transit in rem iudicatam, quominus semper possit retractari. l. si hi qui. C. ad legem Iuli. de adult.

I. SP. Pone quòd non appelletur, & ex ea peccatum sequatur, quid iuris isto etiam casu?

MAN. Nec tunc in rem iudicatam transibit. c. fi. de excep. in. 6. c. lator, de re iudi. Abb. in. c. nouit. col. 6. de iudi. Cassane. cò fi. j. col. 47. Potest etiam retractari ex causa. dato q̄ transierit, si æquitas suadeat, & omnis excep. opponi, quæ sententia non repugnet, post eam, maxime ne quis conueniatur, nisi in quatum facere potest. Gui. Pap. deci. 215. an executio, in fi. & de ci. 368. sententia. & deci. 419. ex confessione, in fi. & quo ad regu. notandum est aliàs, negligentibus esse quid imputandū si sententia sibi displicebat, cur non appellauerint. l. j. C. si sæpi. in integ. resti. postu. argu. in. l. fi. in fi. C. de anna. excep. & in. l. cum postulastem, in prin. ff. de dam. infec. Bal. confi. 366. quã quam, col. j. uol. 3. Qui dicit etiam confi. 218. quondam, col. ulti. col. lib. egregium uerbum, quòd quando transiuit in rem iudicatam, iustitia amplius non attenditur, ex quo nunquam esset litium finis, authen. hodie. C. de ap. l. si ob causam. C. de euic. sed ipsa sententia tantum, & bene. l. cum putarem. ff. fami. her. l. eo tempore, in prin. ff. de pac. not. in. d. §. hæredi, & in. c. cum æterni, de re iudi. in. 6. quo supra dicta redduntur dubitabilia, ita ut cogitandum sit. Et quòd intelligatur ad materiam omnino res iudicata, quando sententia per appellationem retractari non potest, declarat Seyfel. in. l. naturaliter, in. §. nihil comune, col. 9. ff. de acqui. po. signanter per tex. in. d. c. quòd ad consultationem.

Ad. c. inter corporalia, de transla. præla. Dialogus 58.

SPONSVS ECCLESIAE.

I. SP. SICUT I sc habet sponsus ad sponsam, ita sc habet præ latus ad ecclesiam. c. inter corporalia, de transla. præla.

MAN. Hæc est proprie Compater similitudo, còparatio. s. pluri riũ casuum ad diuersas res, velut alterũ ad alterũ. ita Stèpha. Fede. de interpreta. iu. memb. 3. col. 17. quia dicimus etiam sic, sicuti se habet seruus ad Domium, ita se habet filius ad patrẽ, & libertus ad patronum, ut ibi, & in l. de legi. pa. tu. et de tu. sicuti.

fidu. Et ad propositum inde est æquum adhuc, quod prælati subueniat sponsæ, id est ecclesiæ suæ, necessitatem patienti, ut maritus uxori. l. si cum dotem. §. si maritus. §. si autem in seuisimo. ff. solu. ma. l. quod in uxorem. ff. de nego. ges. c. sicut uir. c. sicut alterius. 7. q. 1. Bellen. in tracta. de charita. sub. q. 49. si episcopus, col. 2.

I. SP. De matrimonio carnali ad spirituale, arguitur etiam, quia in utroque mandatum spirituale requiritur, ut inquit D. de rota, deci. 375. fuit dubitatum, col. j. in nouis.

MAN. Verum est, non solum ad contrahendum, sed etiã ad agendum & defendendum. c. accedens, de procu. c. si quis. §. pe. de elec. in. 6. c. procurator, eo. ti. et lib. adde qd est perinde ac si dice remus, de similibus idem esse iudicium. l. non possunt. ff. de leg. signanter Rota, p. d. met. tex. præallega. c. inter corporalia, deci. 432. licet in dubijs, col. 2. in nouis. Et sicuti mulier dici potest uidua, si uirum habeat inutilem, quoniam nullum & inutile æquiparant, ut inquit Abb. in. c. si proponete, in prin. de rescrip. glo. in. l. si. C. ad legem Fau. de plag. l. quoricens. ff. qui fatida. co. Bal. confi. 365. quanquam, col. 1. uol. 3. ita dici potest ecclesia. d. c. inter corporalia. in simili idem Abb. in. c. ad aures, in fi. de præscrip. & idem in malo prælato, inquit Aflic. quæ sint Rega. in prin. nu. 58. in usib. plene Pala. ruuios, in repe. c. per uestras, de dona. int. ui. & ux. o. §. 70. col. 5. sicuti rursus matrimonium corporale est maris & scemine coniunctio legitima, Insti. de Iu. na. in. prin. ita est spirituale, Dei & fidelis animæ unio, opponiturque illi directo adulterium, isti uero uitium omne.

Ad. c. cum tu, de testi.

Dialogus 59.

T E S T I S.

I. SP. **T E S T E S,** quantum possibile est, ad concordiam reduci debent. c. cum tu, de testi. Abb. in. c. translato, col. 2. de cõ. sti. Bar. in. l. non solum, in. §. sed ut probari, nu. 3. de no. o. nuu. & in. l. inter stipulantem, in. §. 1. nu. 6. de uerbo. ob. & in. l. 1. nu. 13. C. de no. Co. faci.

MAN. Et hoc ipsum iuri gratissimum est, inquit idem Ancha. confi. 214. Franciscus, col. ulti. immo statuta, leges, canones, & euangelia

euangelia ipsa, repugnantiam habentia, ne dum testes, concordari debent, & ad unã consonantiam redigi. c. dilectissimi. 8. q. 1. c. cum expediat, de elec. in. 6. l. 1. C. de inoffi. dot. idem Bar. in. l. omnes populi. ff. de Iusti. & iu. idem Ancha. confi. 422. uisofuncto, col. 2. Nec secus in confessione procuratoris, & asserfitione rei, dicit Rota, deci. 471. in cã, in prin. in nouis. & ad tertium propositum Alex. tex. præallega. in. c. cum tu, ad hoc uulgarem esse, quodque id maxime locũ habet, si deponant in fauorem rei, confi. 156. animaduersis, col. 7. uol. 2. plene Bal. in. l. item uidentum, in prin. ff. de peti. hæ. idem Alex. in. l. diuortio, in prin. col. 2. ff. solu. mat. Bar. confi. 92. in quaestione, col. vlti. exemplificatque Alex. in. d. loco, & Bar. in. l. 2. in. §. creditum, col. 2. ff. si cer. pe. si quidam ante nup. vel ante bellum dicant, quidam uero post, ut suppleatur, ante nuptias, vel bellũ situm, post uero contractum.

I. SP. Sed quid si delictum nõ esset reiterabile, puta homicidiũ?

MAN. Isto casu putarem, hoc ipsum fallere, uendicareque sibi locum in reiterabilibus tantum, quoniam hæc intelligenda sunt pluries commissa, & sic pluries peruenienda. l. inde Neratius. §. si. ff. ad legem A qui. l. cõfessionibus. ff. de int. ac. l. si sic, de uerbo. ob. l. quoniam. §. pe. ff. rem pup. sal. fo. nisi plura delicta reiterabilia ad vnum tendat effectum. l. illud. §. si. ff. ad legem A qui. omnia & fusius idem Bar. confi. 117. accusatio, in fi.

I. SP. Si contrarietas sit inter dictum testis & partis, quid iuris?

MAN. Regula etiam hoc casu fallit, quoniam dictum partis fidẽ non facit, ut per eundem Bar. in. d. §. creditum.

I. SP. Pone quod obstetrices interrogatæ dixerint, puerum esse minorem. 14. annorum, quodque sciunt, quia viderunt eũ nasci, & quod ab eo tempore citra non concurrerunt perfecte anni. 14. interrogatæque rursus, quo anno natus sit, dicant nescire, crine probata ætas?

MAN. Prima facie videretur dicendum, quod non, quia ignoras principium à quo debet fieri numeratio, ignorat etiam dinumerationem. l. non facile. ff. de gradi. tamen cõtrarium uerius est, quia ad concordiam reduci possunt, cum ex dispositione ista appareat quod intellexerunt quotitatem anni, dinumerando à dicto tempore, licet dicant nescire, dinumerare scilicet, quotitatem, d. anni, ita Bar. in. l. de atate, col. 4. ff. de mino.

I. SP. Dixit rursus testis examinatus in palatio super vno articulo, contractum celebratum in palatio episcopi, super alio,

MAN.

I in

I. SP. In hoc palatio, saluabiturne, cum sit directo contrarius sibi?
MAN. Saluabitur, quia verbū hoc, seu articulus, refertur ad oculum intellectus, in hoc palatio, idest episcopi, idem Barto. in l. prima, paulo post prin. ff. de no. om. nuncia. & in l. prima nu. 19. ff. de pccu. immo quod verba etiam impropriantur, vt saluentur dicta testium, & ne incidant in falsum, vt not. in d. c. cū tu. Seyfel. in repe. l. vt vim, col. 18. in not. q. ff. de Iusti. & iu.
I. SP. An verba debeant saluari etiam in vno teste tantum?
MAN. Non, sed cum diuersi sunt, & est intellectus ad. d. c. cū tu, declarat Bar. in l. eos, in fi. ff. ad legem Cor. de sal.
I. SP. Si testis dixisset in ostio, alius iuxta ostium, quo modo poterunt saluari?
MAN. Oprime, quia in ostio exponetur, idest iuxta ostium, idē Bar. in l. si statua. ff. de iniur.
I. SP. Non videtur tamen, quod possint ad concordiam reduci, si rursus dicerent, dispariter institutos fuisse institutos æqualiter.
MAN. Immo poterunt, quia intelligetur eo tēpore, vt per Ro. in l. si finita in. §. cum autem. ff. de dam. infec. & pro declaratio ne notandum est, me dixisse inter respondendum, saluandos esse, ne incidant in falsum, quoniam alii non probant. d. c. tu. Bar. in d. l. inter stipulantes, & in d. l. 2. si cer. pe. & in præd. lega. §. cum autem, Ro. Qui dixit quoque in. §. illud, ea. l. & ibi Bar. ante eum, quod etiam Iurifcon. contrarii ad concordiam reducendi sunt, & bene, vt de legibus & statutis supra nouiss. me de Iure consul. Flo. in l. si. ff. si ser. ven.
I. SP. Dixisti vnum, quod non probant.
MAN. Ro. est, qui dicit, in loco præallega. ex not. per cū ibidē
I. SP. Non videtur verum, quia non dicuntur contraria, que distinctione possunt concordari, vt supra tradit etiam Pau. d. Cas. conu. 2. 1. primum dubium, in prin. vol. 1.
MAN. Quid tum, hoc verum est, ne incidant in falsum, non videntur probent.
I. SP. Estne idem in instrumentis dicendum, quod in testibus
MAN. Idem, quod tenet Bal. & verum est, conu. 2. 9. 3. præmissis col. 2. vol. 1. & est argu. in l. in exercendis. C. de si. instru.
I. SP. Quid in confessionibus partis?
MAN. Primæ probant, secundæ non, ideo hoc casu, interpretatio. d. c. cum tu, locum non habet. Bellame. deci. 703. si in caus. beneficiali, in fi.

I. SP. Vnus euangelistarum, ad testium propositum, testatur in passione Domini, Christum dixisse Petro, Mitte gladium in vagina, alius vero, quod dixit, Mitte cum in locum suum, quo modo saluandi sunt?
MAN. Effectualiter, & quantum ad sensum (spiritus sanctus enim nō habet discordiam, nec in eo contrarietas inuenitur) quia vagina est locus suus, vt per Bal. confi. 447. optime, col. 2. vol. 2. Tolle tu aliud exemplum, postquam me excitasti.
I. SP. De industria feci.
MAN. Marci. 16. c. dicitur, tres aduenisse Marias. Math. vero. 28. duas tantum, quo modo saluantur?
I. SP. Non video, quod possint saluari.
MAN. Ergo Spiritus sanctus, quo loquebantur magnalia Dei discordiam habet? absit à seculo, vt dictum est, saluantur igitur, Matthæum, breuitatis causa, hoc idem dixisse, non quod tres non essent. Ad idem Luc. 24. dicitur, O stulti & tardi corde ad credendum. Math. vero. 6. Qui dixerit fratris suo, fatue, reus erit gehennæ ignis. Ad quod dici etiam potest, quod primo casu non vocauerit eos stultos, verbū hoc capiendo proprie pro stultitia, sed pro cæcitate intellectus. Adhuc ad idem dixit in passione Domini Mar. **CHRISTVM** crucifixum fuisse hora tertia. Io. vero, sexta.
I. SP. Certe prima facie mihi diuersa hæc esse videntur, & valde repugnantia.
MAN. Tamen non sunt, & ad istud dici etiam potest, quod erat infra tertiam & sextam, quodque medium ab vtroque extremorum potuit denominari. l. 3. §. filius. ff. de libe. & posthu. Aliter Aug. quod hōra tertia crucifixus fuit lingua Iudæorū, dicentium, crucifige. sexta vero à militibus. cap. periculose, de pœni. dif. 1. Dixit ibidem rursus Io. 18. **CHRISTVM** respondisse, Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo, si bene, quid me cædis? Math. vero. 5. Si quis te percusserit in maxilla, præbe ei alteram. & magis vrget. Sed saluantur, Mar. hoc vltimum dixisse, non absolute, sed quantum ad præparationē animi. Idem Io. 18. dixit, quod **CHRISTVS** in cruce bibit acetum. Math. vero. 28. quod noluit bibere. & est verum, quia parum bibit, parumque & nihil æquiparantur. c. inter corporalia, de transla. præla. l. quamuis. ff. de condi. & de cum similibus. Vltimo dixit Mar. 16. quod resurrectionis Dominicæ die, mulieres ad monumentum accesserunt, orto iam

sole, Ioan. autem. 20. quòd adhuc tenebræ erant super terram, sed concordantur vt supra, quòd aurora medium est inter noctis tenebras & perfectam dici lucem, quo fit vt medium ab utroque extremo denominari omnimodo hoc quoque casu potuerit. d. §. filius. Addi tamè potest & aliud, qd adhuc Io. 18. & Mat. 26. videntur quo ad negationem Petri cōtrariari, quo ad personas interrogantes, & quo ad locum in quo negauit, & contrarietas saluari, satis esse quòd in substantia concordet, quòd negatio trina fuerit, licet in circumstantijs discrepantia inueniatur, & contrarietas, ex quo parum curatur, cū illa fuerit eorum principalis intentio, iuxta not. per Bar. in l. eos. ff. ad legem Cor. de fal. est bene verum aliàs, hoc casu, quòd testibus multum fidei detrahitur, licet euāgelistis omnimodo creditur, vt in locis supra vbi de materia late, allega. not. nouissime Grat. cōsi. 2. in præfenti causa, col. 2. vol. 2. multa Deci. ad propositum, consi. 100. in causa, col. 3. & 4. vol. 1.

I. SP. Certe omnia pulchra fuerunt, & adeo bene resoluta, vt non sit amplius à te aliud Comp. desiderandum.

MAN. Si plura succurrissent, plura etiam tibi dixissem, & cū hæc sint satis, transeo.

Ad. c. cum esses, de testa. Dialogus. 60.

SOLENNITAS.

I. SP. **VBI** veritas est, ibi est solennitas de iure canonico, quod deseruit iuri diuino, & nō humano, & quod ambulat sicut pædagogus diuinæ legis, in iustificationibus diuinis, & non in apicibus humanis. c. relatum. c. cum esses, de testa.

MAN. Recordor etiam, me hoc idem tibi legisse, fueruntque, ni fallor, per. d. iura, verba Bal. consi. 352. in puncto, volu. 4. & consi. 404. præmittendum ad fi. vol. 5. Qui dicit etiam consi. 20. super primo puncto, col. 2. eo. lib. quòd quandoque solennitas remittitur fauore testatoris, vt in milite, quandoque fauore eius, cui relinquitur. l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. quandoque fauore causæ in quam relinquitur, præallega. c. relatum, & cum esses, & scitu dignum est, in mo. di. eo tibi, quòd nec in. d. iuribus est solennitas, sed mera probatio, quæ potest fieri per duos testes idoneos, quorū dicitur lux

veritatis

veritatis asistat. quòdque dicta iura adhuc contra ius ciuile tres rationes inducunt, ius diuinum, Sanctorum patrum instituta, & generale ecclesie consuetudinem, & tota constitutio generaliter intelligitur. l. regula. §. si. ff. de iu. & fac. igno. Bald. consi. 185. si quis, col. 2. vol. 5.

I. SP. Scio quòd legata etiam ad pias causas valent, cum duobus testibus, quòdque statur iuri nostro quantum ad alia, vt per Bar. in. l. si. C. de his quæ pro non scrip. ha. etiam quòd nō fuerint rogati, Pau. de Cas. consi. 75. Visà, col. 1. lib. 1. & consi. 97. super primo in prin. eo. lib. & quòd ius ciuile non seruatur ad pias causas, secundum Bal. per iura prædicta, consi. 93. super dictis punctis, vol. 2. & quòd in terris ecclesie sufficiant duo testes, cum parrochiano, exemplificando in terra Rauenna, vt probat & deducit Alex. consi. 17. ponderatis, col. 4. vol. 3. Verum quæro, aliquis condidit testamentum, religionem ingrediatur, postea vult aliud facere, an septem testes requirantur, vt in primo?

MAN. Credo quòd non, quoniam tunc actus subijcitur dispositioni iuris canonici, & ita tenuit But. in. c. in præsentia, de proba. tamen non firmo, ex quo alia ratione contrarium suaderi posse videtur, vt per Abb. ibidem, col. 21.

I. SP. Donatio omnium bonorum, præsentium & futurorum, facta, non valet. l. si. & ibi not. C. de pac. l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verbo. obliga. an facta ad pias causas valeat?

MAN. Ancha. dicit, quòd sic, quia inter res diuinas & humanas discrimen esse debet, prærogatiua ecclesiastica conseruari, nec legibus esse subiecta, consi. 231. de primo dubio, col. 2. & consi. 337. de efficacia, col. 3. quòd relicta ad pias causas, siue pro anima regulantur à iure naturali & diuino, quo in ore duorū vel trium stat omne verbum. c. in omni, de testi. c. nouit, de iu.

I. SP. Papa concedit alicui potestatem testandi de bonis patris, puta Monacho, quomodo intelligetur hæc concessio?

MAN. Secundum ius canonicum, & non ciuile, & sic secundum iura supra dicta, ita Bald. in. l. si quando, in fi. prin. C. de inoff. fi. testa.

I. SP. Si præteritus approbet testamentum, in quo sint instituti pauperes Christi, quid iuris?

MAN. Conualescit de æquitate, & ex testamento etiam imperfecto, hereditatem adire possunt, vt per. d. iura, relatum, & cū esses, inquit idem Bal. in. l. posthumo, col. 2. C. de bo. po. cout

tabu.& ad propositum quòd valeat testamentum coram duobus testibus de iure diuino, firmat in.l.fi.col.2.C. de testa.& in.l.iubemus,in prin.C.co.& in.l.de quibus, colu.4.ff.de legi. quòd hæc consuetudo nullam incòuenientiam habet, ex quo voluntas est clara, licet testium solennitas non adsit.& in.l.fed ea, quòd est consuetudo rationabilis. ff.co. nonnihil Areti. cò fi. 64. diligenter, colu. pe. quòd in relictis ad pias causas, cessat omnis testamentorù solennitas, Calde. confi. 8. testator, de testa. Pau. de Cas. confi. 75. vifa, col. i. volu. i. & confi. 97. super primo quæsito, in prin. eo. lib. Bal. còfi. 93. super dictis pùctis, vol. 2.

I. SP. Hoc solum scire cupio, si quid dicitur in. d. c. cum esles, & relatum, alicubi seruatur, & non ius ciuile, etià quòd laici sint nec testamentum aut relictum sit ad pias causas.

MAN. In Gallia seruatur, vt testatur Pet. rebus. in còstitu. Reg. in glo. 5. nu. 75. & Venetijs, vt in. l. si non speciali. C. de testa. & in. l. in hac, & vtròbique Bal. C. de dona. pro intelligentia tamen iurium supra dictorum non omittens, duo requiri, quòd disponens sit æger, & in extrema voluntate

constitutus, & quòd in præsentia proprii curati disponat, sicuti in milite desideratur militia, & quòd sit in conflictu belli, vt testamentum iure militari factum valeat, de quo

tamen silius videtur est Gui.

Pap. deci.

543.

ultimarum, col.

2. & 3.

**

*

Marci

Marci Mantui, Bonaviti, Patavini,

IVRISCONSULTI,
CAESAREI'QUE COMITIS
minimi Dialogorum.

LIBER QVARTVS.

PETRVS LEONISSA, MAN.

Ad. c. clericus, de vi. & ho. cle.
Dialogus 61.

COMA.

P. L.

Man.

X CONCILIO Carthaginensi habemus, quòd clerici non possunt neque comam neque barbam nutrire. c. clericus, de vi. & ho. cle.

Anacletus etiam, natione Græcus, patria Atheniensis, qui Clementi successit, Nerue Traiani temporibus, institutis & moribus Ecclesiam Romanam confirmaturus, idem statuit, ne præsul scilicet, ne ve clerici, barbam, vel comam; nutrent. Idem Anicetus, natione Syrus, qui Antonini veri tempore fuit, ne moribus peculantium quorundam, ecclesia prædicta labefactaretur. Immo quòd neque flamen dialis (inquit Gelli. noc. Atri. lib. 10. c. 15.) cum it ad Argos, comit caput, neque capillum depectit.

P. L. Quare hoc idem factum est, nescio.

MAN. Quia coma proprie est mulieris, & subiectionis signum. c. quæcunque. 30. dist. ad quod alludit poeta, quando dixit,
Sint procul à nobis iuuenes ut fœmina compti. Immo quòd plus expedit deformato capite Deo conuiuere, quam crines poliendo humani generis hosti seruire, ut in monialibus locis

I 4 curus

cutus quoque inquit Io. And. in cle attendentes, & ibi glo. co-
matis & cornutis crinibus de sta. mo. Tonfura etiam signum
depositionis est temporalium, corona uero quâ deferunt sa-
cerdotes, signum regni, quod à Deo optimo maximo expe-
ctant, clerici enim Reges sunt, & coronam habent ab institu-
tione Romanæ ecclesiæ, in signum prædictum .c. duo sunt.
12, q. 1.

P. L. Quare circularis carens angulo?

MAN. In signum carentiæ sordium, quoniam ubi angulus, ibi
sordes, ut se & alios virtutibus regant, & sordibus emundent,
ac regnent in Deo, & sicut glo. tonfuram, in clem. quoniam,
de vi. & ho. cle. & licet dicat text. in loco præallega. q. hoc ab
institutione ecclesiæ habent, fuerunt tamen alij dicentes, origi-
nem à Nazareis sumpsisse, qui, seruato crine, radebant ca-
put, ad continentiam, & capillos in igne sacrificij ponebant.
Alij à Petro in memoriam dominicæ passionis, & signum co-
ronæ spinæ, sed non multum refert, satis est q. hoc ipsum sit
in præcepto, ut dicit Cardi. in c. clericus, in fi. de vi. & ho. cle.

Quid q. Diogenes Xeniadis Corinthij seruus, captus aliàs, &
& in Creta sibi venditus, filios comam radere iussit, eosque si
quando prodeundum esset in publicum incompertos produce-
bat, inquit cæteros cesariem alere ad commendationem for-
mæ. Macedones uero Alexander barbam radere.

P. L. Sicuti non eadem iura apud omnes seruantur, ita fit, ut nec
ijde mores sint, eademque viuendi ratio. c. certificari, de sepul.

MAN. Bene dicit Petre, quoniam Spartanis contra, studio est co-
mam alere, narratque Lycurgum rationem reddidisse, ex quo
inquit, Coma formosis addit decorem. Lacedæmonijs uero
barbam & comam, quoniam ornatus est homini omnium pul-
cherimus & proprius, qui nullo constat impendio. Immo q.
signum nobilitatis erat, quandoquidem ars cum seruilis est, ac
laboriosa, impedimento fit, ut artifices nec comam nec barbâ
nuciant. Nihilominus in clerico omnino cum & barba & co-
ma longe magis molliem quandam arguant, & muliebrem
(ut diximus) ornatum, optime factum est, ut hoc ipsum facere
non audeant, sed ut ei sit potius quemadmodum satyrus ait.

» Supercilio breuior coma.

Ex quo fit ut celebre apud Græcos prouerbiū etiam inde
natum sit,

*Nullus comatus, qui idē cyna-
dus*

dus non fit. Et licet optima ratione barbarus Aesculapius pin-
gatur, qui *αἰσχρὸς* appellatus est, idest medicorum princeps,
supra tamen imberbis colebatur. Campanis displicebat pari-
ter, & in bello inutilis est. & si hæc uera sunt, quomodo id ue-
rum quoque esse potest simul, quod quidam dicunt, q. coma
in senibus est reuerenda, ueneranda in Sacerdotibus, terribilis
in bellatoribus, decora in adolescentibus, dulcis in pueris, &
compta denique in mulieribus? & quia de his (ut intellexi) &
potissimum de sacerdotum barbis, plura dixit silius P. Pierius
Valerianus, uir alioquin de literis optime meritus, ex eo, tan-
quam ex uberrimo fonte, si placet, huius rei aquam sapien-
tiæ haurias, & quantum fatis sit tibi bibas.

Ad .c. forus, de uerbo. si.

Dialogus. 62.

I V D E X.

P. L. I V D E X, est ne idem quod ius dicens?

MAN. Si à ius dicendo, uel iurisdictionem, deriuare dicamus, idē
erit omnino .c. forus, de uerbo. si. alias uerbum elegantius est,
& omnino plus importare uidetur, ius dicens, & ius dicere,
quàm Iudex & iudicare. l. j. ff. de iu. o. iudi. Sed quare sic istud
ipsum à me petijsti?

P. L. Quia inter Petrum nepotem tuum, & me, orta est conten-
tio, & non parua quidem, an essent synonima, nec ne.

MAN. Laudabilis contentio fuit. hoc modo enim fit, ut discepta-
tione studiosa, ueritas inueniatur. l. muncrum. §. mixta. ff. de
mu. & ho. l. nemo. C. de sum. tri. & fi. ca.

P. L. A Iudice etiam iudicium deriuatur. d. c. forus.

MAN. Verum est, sed proprie dicitur, dum negotiū discutitur,
ut ibi, tradit Gui. Pap. consi. 141. nobilis Ioannes, col. 2. Bal. in
l. j. col. j. C. de præscrip. lon. tēpo. Abb. in rub. de iud. col. j. pa-
riter. & propriè dixi, quoniam quandoque pro actione po-
nitur. l. j. ff. re. amo. l. hæredes. §. j. ff. fami. herci. l. j. in prin. ff. de
ædi. edic. quandoque pro sententia. l. si rem. §. si. ff. de eue. in-
terdum pro testamento. l. diuus Traianus, in fi. ff. de mili. test.
& aliter ut in d. rub. de iudi. & dicit etiā Alex. quod est locus
publicus, ubi præsumitur adesse hominum multitudo, consi.
114. uiso, col. vlti. vol. 6.

P.L. Intellego, sed non quæ sit forma iudicij.

MAN. Forma iudicij est tempus, secundum Bal. in l. j. col. 16. C. qui accu. non po.

P.L. Quæ figura ipsius?

MAN. Lit. con. ex quo ante quasi figuratum dicit idem Bal. in l. j. in §. simili que modo. C. de lat. lib. tol.

P.L. Ex quibus personis constat?

MAN. Ex tribus, Iudice, astore, & reo, præallega. c. forus. not. in d. rub. de iudi. Ancha. consi. 271. de titulis, col. vlti. & in c. canonum statuta, in repe. col. 151. de constitu. Ro. cõsi. 176. ista sunt, col. 2. Bal. consi. 121. à capite, col. 4. vol. 3. additur tamen & testis in c. j. 4. q. 4. & hæc quoque iudicij forma dici potest.

P.L. In eo adhuc scirem libenter, quæ nam. q. q. incidant.

MAN. Et si haud dubitem, te hoc ipsum non ignorare, cum magnus praticus sis, & in Episcopali foro versës quotidie, vbi primas etiam occupasti partes, dicam tamé, sed primum velim scias, quod maxime ad supradicta confert, si ex. d. personis nõ constaret, viciari, q̄ que tunc formæ inesset peccatũ. hinc proditum est, si staret statutum, quem teneri præcise accusationi respondere, quod nihilominus reseruatis sibi exceptionibus ad impediendam contestatione audietur, obijciens exceptionem Iudicis incompetentis. l. exceptionem, & ibi Bal. col. vlti. C. de proba. Gui. Pap. consi. 119. ex processu, col. 4. modo ad interrogata respondeo, quod quatuor sunt. q. q. incidentes. Coniecturalis, si homicidium factum sit, nec ne, vel tale quid aliud. Diffinitiuæ, cum de nomine rei est controuersia, an cõtractus sit emptio vel locatio. Iurisdictionalis, cum factũ conceditur, sed an iure factum sit, nec ne. Legitima, cum de legum & iurium interpretatione contenditur. & fufius Ci. & ex nostris pulchre Fed. de iterpræta. iu. in præfa. primæ partis, col. 6.

P.L. Quotuplex medium est in iudicij?

MAN. Triplex, temporis, ordinis & probationis, exemplificando, vt per Bal. in l. j. in §. j. col. 2. l. ec. j. ff. si quis ius di. non ob.

P.L. Hoc solum dicas, si perueri potest iudiciũ, & quot modis.

MAN. Quis est, qui hoc non sciat, perueri enim, & sine dubio quidem potest, ac quatuor modis, amore, timore, ira, & odio c. quatuor. 11. q. 3. quibus proximum illud Sallust. est, eos qui de rep. consulunt, ab hisce etiam liberos esse oportere. Immo

q̄ hoc ipsum esse possit, fatetur. Q. Cur. sic in episto. scribens, lib. 4. est ne homo adeo natura stabilis, qui quandoque aut iuria,

» iuria, aut præcibus, aut amicorum cõplacencia non flectatur?
P.L. Si liceret tamen adhuc aliud peterem, quod facile me impetraturum confido.

MAN. Miror q̄ omnia non dicas, docere & dicere adeo asilueui, vt nil mihi laboriosum aut difficile esse possit. Quid est, quod scire cupis?

P.L. Quare sic iura ferrea, insanumque forũ dicatur, sic etenim poeta ait.

» Quos rami fructus, quos ipsa volentia rura,

» Sponte tulere sua, carpit nec ferrea iura,

» Insanumque forum, aut populi tabularia vidit.

MAN. Ferrea, quia inexorabiles sunt Iudices, estque lex, quamuis dura, seruanda. l. prospexit. ff. qui & à quib. l. & si feucior ff. ex quib. cau. infra. irroga. Insanum forum, idest litigiosum & iurgijs plenum. qua de re, & cum hoc finio, Romæ, Iudices & magistratus, sub diuo forum habebant, quo se citius litigantes expedirent, & à litibus abstinerent vnde poeta alius nescio quis.

Per fora clamofas exercent improba lites

Causidici, Marfus concinit arma virum.

Exemploque sunt omnibus Athenienses, qui forum fugiebãt, eò non descendentes, nisi coacti, & magno pudore, ut viderentur litigiosi. & de his satis.

Ad. c. intelligentia, de verbo. fi.

Dialogus. 63.

I N T E N T I O.

P.L. VERBA deseruiunt intentioni, non intentio verbis. c. intelligentia. c. præterea. c. in his, de verborum sig. c. secundo requiris, de ap.

MAN. Dixi ego aliàs satis, cũ Illustris Comite Georgio Triul. locutus, dum ad materiam à me multa quereret.

P.L. Recordor ferè omnia, quæ à vobis dicta fuerit.

MAN. Igitur non multum à nobis est nunc in hoc immoradũ.

P.L. Verum est, sed tamen pauca dicam, si verum est igitur, q̄ verba intentioni deseruiant, non è contra, verius erit etiam, à verbis recedendum esse, si de mente aliter constet.

MAN. Quis dubitat, cum sit casus in l. non aliter. ff. de lega. 3. & hoc

hoc est, quod dicebat Bartol. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. q. quando verbū plures habet significationes, illa accipitur, quæ congruit menti & voluntati disponentis. Idem quæ in l. non dubium, col. 3. C. de legi. & Soci. in l. Mutianæ, col. j. & 2. ff. de condi. & de. q. Mutius mentem potius, quam verba testatoris sequutus, cautionem Mutianam inuenit, vt legatarius actionē ad legatum consequeretur.

P.L. Nonne verbum est formæ orationis, quod det ipsi regimē & esse, & quod habet significare per modum fieri vel agere?

MAN. Est utique, & dubitandi ratio in l. verbum volo. C. de fideicom. sed (vt ibi dicitur) sensus intellectualis, orationē perficit, si in suo constructu perfecta non sit, & idem in statutis dicit Ro. confi. 65. viso themate, col. vlt. & generaliter verum in omni sermone, ad intentionem semper recurrendum esse. c. dilecto, de verbo. si. c. causa. c. fi. de præben. c. cum in illis, eo. ti. in. 6. c. ex multiplici, de deci. Vel in rescriptis loquamur. c. exposita, de arbit. c. audita, de resli. spo. c. super eo, de offi. de. vel in beneficijs. c. super. c. fi. de præben. Vel in contractibus. l. inquisitio. C. de solu. c. peritio, de iureiur. Vel in iudicijs. l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. vel in vltimis voluntatibus. l. impuberibus. ff. de condi. & de. d. l. non aliter. l. ex facto. ff. de hæ. insti. & hoc casu præualeat verbis voluntas non solum expressa, verum etiam tacita, & verbis coniecturata. l. cum acutifimi. C. de fideicom. l. generaliter. C. de insti. l. cum auus. ff. de condi. & de. plenissime Soci. confi. 26. cum super, col. 2. vol. 4. Et cum hoc ipsum indubitatum sit, dixerimque satis alibi aliquando, nunc aliter non insistam, nouissime tamen addendo ad supradicta si de mente disponentis appareat, q. à verbis recedimus, Gui. pap. deci. 353. testator, col. 2. & deci. 548. mulier col. 2. pariter. Et q. facilius admittitur verborum declaratio, quàm ambigua sunt, quàm voluntatis quàm verba sunt clara, ex quibus voluntas declaratur. l. abeo. §. idem Tubero. ff. de sup. lega. Scyfel. in l. naturaliter, in. §. nihil cōc. ff. de acqui. po.

Ad. c. secundum de arbi. in. 6.

Dialogus. 64.

VNAQVAEQVE IN SVO FORO.

P.L. QVANDO leges & canones discordant, quid est agendum?

MAN.

MAN. Si lex absque peccato seruari non potest, canō seruandus erit in vtroque foro. c. fi. de præscrip. ex quo peccati nutritiua non valet. c. possessor, de regu. iur. in. 6. alias qualibet seruabitur in suo foro. c. 2. de arbit. eo. lib. j. glo. in. d. c. possessor. Bar. in l. priuilegia. C. de sacrosanc. ec. Abb. in. c. ecclesia S. Mariæ, col. 5. de consti. Ancha. in repe. c. canonum statuta, col. 36. de consti. Aliter etiam & pulchre declarat Soci. in. c. fraternitatis, col. 33. de testi. q. quàmuis regulariter quādo ius ciuile discor dat à canonico, in materia differenti, illud debeat seruari in foro Cæsaris, & canonicum in ecclesiastico, vel in terris ecclesiæ verum est tamen, quādo ius ciuile est certum, & in eo nō sunt opinioniones, aliās si sint, & postea facta reperitur per ius canonicum, secus, & vt per cum fusius. quia idem quod supra Abb. met etiam dicit in. c. j. col. 3. de no. o. nun.

P.L. Pone quod duo sint arbitri, certum est de iure ciuili, quod unus sine alio potestatem non habet. l. Peditus. ff. de arbit. de iure canonico uero secus, præallega. c. 2. eo. ti. in. 6. quid iuris?

MAN. Ius canonicum in foro ecclesiastico, inque terris ecclesiæ seruabitur, ut per Abb. confi. 77. in quæstione, col. 4. vol. 2.

P.L. Quoniam arbitri quidam uoluntarij sunt, quidam necessarij, habebit ne locum quod dixisti generaliter in omnibus arbitris?

MAN. Non, sed in uoluntarijs tantum, secundum Bar. in l. item si vnus, in. §. item si plures, in prin. ff. de arbit. Alex. in l. duo ex tribus, in prin. ff. de re iudi. Deci. in. c. prudentiam, col. 7. de offi. de. & quod in foro Cæsaris debeat stari Cæsari, in foro uero clericorum, constitutionibus eorum, pulchre tradit Bal. in l. per hanc, col. 8. C. de tempo. ap. subiiciens istud continere æquitatem, quod quæ in eo seruatur æquitas, in illo autem rigor, quia rigorem continet pariter. c. dilecti, de iudi. l. si fideiussor. §. quedam. ff. man.

P.L. Dixisti Pater & præceptor, quod utraque lex in suo foro seruanda est, pone quod simus in terris ecclesiæ, nōne ius canonicum seruandum est, quod iuri ciuili etiam derogat?

MAN. Est utique, sed in suo foro dixi, non quod non sit etiam ciuilis à laicis seruanda in suo, & quod in terris ecclesiæ seruetur, & deroget iuri ciuili, ut ais, probatur in d. c. 2. & in. c. j. de no. o. nun. & in. c. si duobus, de ap. Lap. confi. 43. punctus, col. j. in fi. & confi. 70. punctus, col. vlti. & de hoc etiam alibi satis ego, addo quæ simile nunc, & finio, quod Alex. adducit post multas

multas fol.in.l.fi ab hostibus, in vlti.col. ff. solu. ma. quòd cum
l.illa, & l. cum ratio, in fi. ff. de bo. dam. sint contrariæ, unaque
que in casu suo seruanda est. ad quod facit etiam, in argu. ta-
men, quod adhuc dicit glo. in rub. C. de bo. po. con. tabu.

Ad cle. appellanti, de ap.
Dialogus 65.

ALLEGATIO NECESSARIA.

P.L. NOTORIVM releuat ab onere probandi. l. 2. §. si publico.
ff. ad legem Iu. de adul. nullu. C. de testi. c. euidentia, de accusa.
l. si uero. §. qui pro rei. ff. qui fatida. co. l. j. §. si. ff. de do. præle.
cum similibus, an releuat ab onere proponendi & allegandi?

MAN. Dixi in pluribus locis, & ad plenum de notorio Bal. in
l. ea quidem, col. 2. 3. & 4. C. de ac. usa. ideo nunc tantum tibi
quo ad istud solum satisfacio, & respondeo, quòd non, quòd-
que allegatio est omnimodo necessaria, vt per glo. in. l. si adul-
teriũ cum incestu, in. §. idem Pollioni. ff. ad legem Iu. de adul.
& in cle. appellanti, de ap. & ita dicit etiam Ancha. exemplificã
do in crudelitate Othonis Tyranni. q. Lombardiæ, quæ tunc
notoria, non probari sed tantum allegari debebat, consi. 299.
visã, col. j. & pulchrum tex. iuncta glo. in. d. cle. appellanti, dicit
Abb. in. c. ut debitus, col. 2. de ap. quòd in materia ap. non va-
let, interposita ante sententiam, nisi expressa causa rationabili,
quæ si esset probata, deberet legitima reputari, quòd que procedit
hoc etiam si causa esset notoria, quia notorietas excusat
ab onere probandi, non ab onere proponendi. & Ro. consi.
163. constitutio, col. 2. quòd si notorium sit, debitorem solus
do non esse, alia probatione opus non est, sed allegatio so-
la sufficit.

P.L. Sed uidetur mihi quòd ob. unum, quòd dici solet, non suf-
ficere aliquid allegare, nisi allegatum probetur. c. j. iuncta glo.
de præscrip. in. 6. l. j. si quad. pau. fe. di. c. non est, & ibi Gemi-
de consue. in. 6.

MAN. Verum est, præter quàm in casu isto, propter notorietate-
tem, sicuti si facta allegatione concurreret iuris præsumptio.
l. licet. ff. de lega. j. l. de tutela. C. de in int. testi. mi. not. in. l. siue
possidetis. C. de proba. aut Iuriscon. seu legis lator aliquid al-
legaret. l. admonendi, et ibi Bar. ff. de iurciu. Areti. Inti. de leg.

pa. tu. in. si. plene Burg. præcep. in. c. cù dilecti, col. 10. de emp.
& uen. & ad propositum dicebat etiam Bal. in. l. si certis annis.
C. de pac. quòd diurnitas præstationis, facit præsumere cau-
sam, si tamen allegata fuerit. & ex his uerum uidetur, licet du-
bitauerit Feli. in. c. de quarta, col. pe. de prescrip. non nihil in. c.
aferre mihi gladium, col. 2. de presump. & in. c. cum ordinem,
col. 6. de rescrip. idem Bur. ubi ad regu. alia plura, & in. c. perue-
nit, col. 2. de emp. & uen. Ias. in. l. si unus, in. §. pactus, in. prin-
col. pe. ff. de pac. multa Alex. in. l. j. col. j. C. ut quæ de aduo.

P.L. Si consuetudo notoria sit, estne probanda?

MAN. Non, sed tantum all eganda, vt alibi dixi, & probat Cur.
iu. consi. 60. casus, nu. 5. & consi. 61. habita, nu. 7. Bal. in. d. l. j. in
fi. ante eum. & idem in præsumptione iuris adhuc Ias. quam
notorio æquiparat, in. l. non hoc, in fi. C. vnde legi.

P.L. Adhuc dubito, quoniam duplex est notorium, actus tran-
seuntis, & facti permanentis, vt not. in locis supra allega. Bar.
egregie in authen. qui semel, nume. 16. C. quomodo & quan-
do iud.

MAN. Et bene, sed dubitandum non est, quoniam nullum noto-
rium releuat, nisi facti permanentis, & si actus transeuntis ne-
getur, debet probari, ita Bal. in. l. cum fratrem, colu. 2. C. de his
quib. vt indi.

P.L. Quid in communi vsu loquendi?

MAN. Probari debet. l. librorum. §. quid tamen cassius. ff. de le-
ga. 3. Bar. in. l. Labeo. ff. de sup. le. dixi in locis communibus li-
bro. 2. si tamé notorius fuerit, allegatio sufficit, vt in pulchra
q. ostendit Gozza. Bononien. consi. 6. prima facie, nu. 11.

P.L. Ignorantia quoque præsumitur, nec est aliter probanda. l.
uerius, vbi ego late. ff. de proba. an debeat allegari pariter?

MAN. Debet. l. qui bona. §. de illo, & ibi Bar. ff. de dam. infec. &
idem in præsumptione. l. 2. C. de acqui. po. dicit Bald. quòd à
proponendo non releuat à probando sic, consi. 468. factum,
col. j. vol. 5.

P.L. An iuris præsumptio possit alligari post conclusum in
causa?

MAN. Videretur prima facie dicendum, quòd non, ex not. per
Bar. in. l. si mater, in. §. eandem. ff. de excep. rei iudi. tamen con-
trarium est uerius, vt not. d. c. peruenit. Alex. in præallega. l. j.
C. vt quæ de aduo. Abb. in. c. dudum, col. 2. de elec. Seyfel. in. l.
celsus, in repe. col. 9. de vsuca.

P.L. Quid si aliquis ex notoria causa comparere non debeat, estne alleganda?

MAN. Ex supra dictis dubito, tamen Scyfel. dicit alibi, quod nō, quodque hoc idem locum habet tantum, vbi quis est in iudicio, in l. de etate, ad fi. ff. ad Treb.

P.L. Si præsumptio surgat à facto alieno, debetne rursus allegari?

MAN. Bar. in l. cum quid. ff. de cer. peta. sentit quod non, sed dum taxat si à facto proprio. idem Arcti. consi. 109. clarissime, colum. 4. & à supra allega. etiam pendet, vbi, vt testati quoque sumus, multa.

P.L. Sed ad idem scire cupio, & finem facio, error iuris excusat rusticum & similes. l. 1. in fi. ff. de eden. l. si quis id quod de iur. om. iudi. l. 2. si quis in ius vo. non ic. debetne allegari?

MAN. Debet, secundū Bal. & alios, in l. 2. C. de in ius vo. & quia notorij materia copiosa est aliàs & prolixa, quod etiam testatur Afflic. in. c. j. in. §. sancimus, col. 4. quo tempore. mi. in vñb. ego quoque transeo.

Ad c. 2. de consue. in 6.

Dialogus. 66.

TRIBUNAL.

P.L. A VICARIO Episcopi ad episcopum nō appellatur. c. 1. de consue. in. 6. & mirum videtur, cum à minori tribunali ad maius appellatio, prouocatio sit. l. præfecti etiam prætorio. ff. de mino. l. j. ff. de ap. Ancha. consi. 132. in primo dubio, col. 1. probatur etiam in l. à procōsulibus, & in l. præcipimus. C. de ap. quid ergo dicis tu?

MAN. Quod non appelletur, quia idem est tribunal, & à seipso ad seipsum appellatur, & male. d. c. 2. l. præfecti etiam prætorio, cum similibus, nec faciunt. d. ll. à procōsulibus & præcipimus, quia sunt singulares in casibus suis. Vel (vt inquit aliàs Bal. in addi. Spe. de ap. col. 28. ver. appellatur à Vicario) quod speciale sit in Vicarij præfectorum prætorio, de quibus ibi. & fusius vt per præpo. in rub. de ap. col. 5. non nihil Nicel. in con. cor. Bar. 6. fallen. 41. nu. 83. aliter etiam Ro. singu. 75. concessum est, sed primis duabus responsionibus melius.

P.L. Licet dicatur, quod sit idem tribunal, non potui tamen mihi ipsi

hi ipsi vnquam persuadere.

MAN. Do tibi exemplum, in fabro ferrario, qui malco percutit, & tamen vnus est percussus, vnaque percussio, sic Episcopus agens, Vicarius vero instrumentum ageris, vsque adeo vt omnia ad episcopum referantur, sicuti opus magistro & artifice, non instrumento tribuitur. & not. in tracta. de iurisd. ep. qui pastora. clipeus inscribitur, Anto. de pret. cap. 7. dicunt quidā, col. 2. nu. 9. Vnde ad propositum, quod sit idem tribunal, facit, quia si episcopus sit infirmus, cognoscit Vicarius. l. clericus qui, & ibi Bal. col. j. C. de ep. & cle.

P.L. Episcopus nomine pauperum constituit procuratorem ad comparandum coram suo Vicario, & coram quocunque Iudice competenti, nunquid Vicarius erit competens?

MAN. Vtique erit.

P.L. Ergo non idē tribunal, quia sic sibi ipsi ius redderet, & sentit Iaco. But. in l. nulli, in fi. C. eo.

MAN. Tollerabile est hoc casu, & ita praticatur, secundū Bald. in l. si quis ad declinandam, colu. 3. C. eo. quia non sunt bona episcopi, sed pauperum, & not. in l. j. vbi Iaco. de Arc. & Cy. ne quis in sua cau.

P.L. Episcopus dat potestatem Vicario in spiritualibus conferendi beneficia, an à collatione per ipsum facta, appelletur ad ipsum Episcopum?

MAN. Per tex. in. d. c. 2. & alia superius adducta, videretur dicendum, quod non, Tamen Rota determinat contrarium, deci. 371. si episcopus, col. 1. in nouis, nec ab re, quoniam Vicarius quantuncunque generalis in spiritualibus, hanc collationem facere non potuit sine speciali mandato episcopi. c. fi. de offi. Vi. in. 6. nec quo ad hoc censeri idem consistorium seu tribunal debuit. & vt ibi latius, latissime deci. 397. si Episcopus, per totam, eo. lib. & quod factum coram Vicario breuiter, factum censetur coram Præside, quodque idem sit tribunal, nec differentia fieri debeat in nomine officialis, sed in qualitate officij probatur quoque in l. suggerente. C. de offi. eius qui vi. al. gc. & in l. 2. in. §. pe. ff. ad Tertu. Bal. egregie consi. 93. in quodam contractu, in fi. vol. 1. & in collateralis & potestate idē dicit Arcti. consi. 130. consultissime, col. 2.

K Adc.

Ad.c.1.de consti.in.6.

Dialogus 67.

P A P A O M N I A .

P.L. P A P A in scrinio pectoris censetur habere iura omnia & leges, vulgatum que dictum est, de quo aliàs in.c.j.de constitu. in.6. Ancha.conf.65.pro clariori, colum.2.& confi.293.vl. tra.in prin.

MAN. Adde tu, quòd hac ratione coram eo non citantur, quod si quis faceret, reprehendendus esset, non secus ac ille Phormio, qui coram Hannibale de re militari differere non dubitavit. & ad propositum notat Abb.in.c.vcltra, colum.2.de coha.cle.& mu.

P.L. Cui opinioni tamè aduersari videtur tex.in.c.dudum, ibi, » Cum autem allegationes, coram Iudicibus propositæ, nobis » præsentatæ non fuerint &c.de elec.

MAN. Nihil est, quoniam allegationes facti, nõ iuris, intelligit, ratione supra dicta, & de quo etiam in.c.sæpe, in prin.de ap.& ibi Abb.declarat, col.2. & hoc casu ignorantia probabilis est, sicuti etiam statutorum & consuetudinum in facto pariter consistentium, vt not.in.d.c.1.Fede.de sen.conf.47.habita, col.1. Bar.conf.229.cauetur, col.2. Ancha.conf.232.subtilissime, col.2. Abb.conf.57.in quæstione, col.2.vol.2.idem Ancha.conf.273.pro & contra, col.1.& etiam priuilegiarum, vt inquit confi.393.visa, col.2.& confi.404.tria dubia, in prin.melius Ro.conf.327.istæ sunt rationes, col.3. egregie Bal.in.l.fi. col.2.C.si contra ius vel vti.pub. & in authen.nauigia.C.de fur.& confi.342.præmittendum, col.1.vol.1.

P.L. Pone quòd Papa dispenseret super matrimonio contrahendo in gradu aliàs prohibito, valebitne dispensatio?

MAN. Quis dubitat? cum non videatur ignorasse ex supra dictis, dispositionem cle.1.de consangu.& affi. & in specie Ro.declarat confi.307.in casu, col.1.& ideo si in literis Apostolicis clausulam apponat, ex certa scientia, non sine mysterio id fecisse præsumitur, secundum Alex.conf.216.nec arguendifumus, col.5.vol.2.

P.L. Video tamèn, quamuis hoc verum sit, quòd nihilominus Papa adhuc, si opiniones Doctorù probabiles variæ fuerint, dubium

dubium id reputat.c.literas, de resti.spoli.c.cum Marthæ, de cele.mif.

MAN. Quid tû? hoc non propterea tollit, quòd nõ habeat omnia iura in scrinio pectoris, ex quo iuris est, vt dubia sit quæstio & difficilis, quæ in opi. Doctorum (vt diximus) posita est. Iam inutilis. §.j.ff.de accep.l.leges sacratissimæ.C.de legi. Stepha.Fede.in tracta.de int.iu.col.vlti.& quòd ea, quæ facti sunt, ignorare præsumatur, vt supra probatur, quia qui allegat consuetudinem, debet eam probare, ex quo, vt dixi, est facti, quod prudentissimos quadoque etiam fallit.l.2.ff.de iu.& fac.igno. nouissime Bal.in.l.2.in. §.j.col.4.C.de iu.cal. & cõfi.292.verba, vol.2.& in.l.de quibus, col.8.ff.de legi.& in.l.Arethusa, col. lum.j.lectu.j.ff.de sta.ho.& confi.269.quidam, col.2.vol.j.& in.c.cum dilectus, col.2.de consue. Cassane.cõfi.7.visis, nu.7.

P.L. Ad istud propositum vellem scire, nõnne istud nomen cõfuctudo, est ius?

MAN. Est, sed actus, consuetudinem inducetes sunt facti, vt per Bal.in.d.c.cum dilectus.

P.L. Si Papa dicat. Confirmamus prædictam compositionem, sicuti prouide facta fuit, quomodo hæc verba intelligemus?

MAN. Casualiter, pro quia, non conditionaliter, ex quo de facto plene est informatus, aliàs secus, quia quæ in facto consistunt, vt diximus, ignorare præsumitur, ita Abb.in.c.ex anima 3, nu.5.de confir.vti.vel inu. & ideo statuta locorum debent actualiter produci, sicuti instrumenta, vt inquit ad ide m Alexan.conf.179.vifo, col.5.vol.2. & ad proximum dictum facit quod notat per Bar.in.l.3.in. §.diuus.ff.de sepul.vio. & in l.fi.post Pet.& Cy.vbi etiam Iaf.in fi.C.de testa. & per Bal.in l.j.ad medium.C.de Iusti.Co.confir. quòd leges generales in telliguntur tollere etiam particulares locorum, eorumque cõfuctudines, quando de eis Princeps fuit informatus.

P.L. Quòd Papa habeat omnia iura in scrinio pectoris, est impossibile, omnium enim memoriam habere, diuinitatis opus est potius, quàm humanitatis, ipsèque est homo, licet **C H R I S T I** Vicarius in terris, Petrus representans, cui soli dictum est, Pasce oues meas. & hominis memoria labilis est.l.2.§. si quid autem.C.de vcte.iu.enu.l.per egre. ff.de acqui. po. quo modo hoc ipsum igitur procedere potest?

MAN. Non habet, sed habere cõsetur, vt dixisti tu, in primo col locutionum nostrarum ingressu, præsumptiue, præsumptio-

neque iuris, propter Laterones, & assistentiam prudentum, ac Iurifcon. quos semper habet secum, laterique eius assistenti, omnium, & ibi Cy. C. de testa. l. iuris peritos, in prin. vbi etiam Bal. ff. de excu. tu. Vcl quo ad iurium interpretationem. c. praterca. 2. 3. dis. sed primo modo melius, quod etiam declarat Bel. len. in tracta. de charita. sub. q. 65. stante, col. 10. & est simile in. l. omnes, in §. praterca. C. de ep. & cle. & in. l. 2. in fi. C. de fruc. & l. i. expen. & in. l. singularia, in glo. nō acceperis. ff. si cer. pe. & in. l. liberorum, de verbo. fi. & in. l. quod meo, in §. si venditorum. ff. de acqui. po.

P. L. Pro complemento, hoc tantum scire volo, quoniā de privilegio mentio facta est, an ipsum presumatur ignorare Papa, si sit clausum in corpore iuris.

MAN. Non, quia non privilegium, sed ius commune dicitur, argu. in. l. cum in fundo, in §. si fundus. ff. de iu. do. & ita tenet Car. consi. 52. Dominus, col. 2. quem refert & sequitur Gal. liau. in repe. l. centurio, col. 3. ff. de vulga. & pup. sub.

Ad c. 1. de censu. in. 6.

Dialogus 68.

SCRIPTURA.

P. L. **MULTI** sunt casus **MAN.** requirentes scripturam, de quibus in. c. 1. de cēsi. vbi glo. not. in. 6. remissiue in. c. 1. de sen. ten. ex com. eo. lib. Pone quod cōtra electum (cuenit enim his diebus in episcopali foro) opponatur quod non sit clericus, cui incumbit onus probandi?

MAN. Electo, ex quo super ordinum collatione scriptura interuenit. c. legum. 2. q. 1. not. in summa. 2. q. 6. & in. d. c. 1.

P. L. Et ita fuit iudicatum, quoniā ex aduerso allegabatur, quod qui se fundat in negatiua iuris vel facti, agendo vel excipiendo, eam probare tenetur.

MAN. Et bene, vt not. in. l. in illa stipulatiōe. ff. de verbo. ob. sed non hoc casu, quando negatur factum, quod de iure scriptura requirit, ita Abb. in. c. bonæ. r. col. 8. de elec.

P. L. Exemplo non creditur, nisi sit exemplatum notarij manu, qui instrumentum fecit. l. vnum, iuncta glo. & ibi Bal. notat. C. de testa. c. dudum, de conuer. coniuga. Bar. & alij, in authen. si quis in aliquo documento, in. 2. oppo. C. de eden. An hoc ipsum

sum procedat, etiam si sit contractus requirens scripturam, & de quibus in. d. c. 1. de cen?

MAN. Credo quod non, quodque originale debeat exhiberi, quandoquidem in ea substantia consistat, ita Bal. in rub. de fi. instru. col. 10. q. 2. & dixi in. d. authen. si quis in aliquo.

P. L. Commissio generalis, vel specialis, in casibus facta Vicario, vel officiali viua vocis oraculo, per Episcopum, poterit ne probari per testes?

MAN. Pulchre sunt dubitationes certe, scōpum. d. c. 1. cum not. ibidem attingentes, igitur respondeo, quod non, in delegatis Papa vel Imp. in alijs autem inferioribus sic. l. in exercendis. C. de fi. instru. & quia non est de casibus requirentibus scripturam, de quibus in. d. c. 1.

P. L. Ergo, hac ratione, etiam primo casu, deberet posse fieri probatio hoc modo.

MAN. Non est verū & repugnat quod dicitur in. l. j. C. de man. prin. & in. c. cum in iure peritus, de offi. de. est verum, quod est discretia an commissio fiat super vno articulo, an vero super pluribus & diuersis, vt per Rotam, deci. 398. si episcopus, col. 2. in nouis.

P. L. His diebus deputatus fuit collector apostolicus ad decimas exigendas, quomodo probatur, quod sit vel fuerit?

MAN. Per literas, præallega. l. i. C. de man. prin. Bellen. vbi multa, in tracta. de charita. sub. q. 110. qualiter, in prin.

P. L. Quid in subcollectore?

MAN. Hoc casu bene crederem testes sufficere, quia non est de casibus enumeratis in. d. c. 1. & firmat idem Bellen. in trac. prædicto. q. 111. an subcollector, in prin. & quod d. l. in exercendis, limitetur his casibus, ibi pulchre declarat. Pau. de Cas. columna prima.

P. L. Actio præscrip. verbis, estne forte dicta ex hoc, quia scriptura requiratur?

MAN. Aliqui putarunt, præcipue Cy. in. l. ex placito. C. de re. permu. quod sic, & male, quia nullibi cautum inuenitur, & quia ibi tantum scriptura requiritur, vbi lex exprimit. d. c. 1.

P. L. Quare ergo præscrib. verbis?

MAN. Bononien. declarāt, in repe. c. 1. col. 11. de rerum permu. quod hic referre non expedit.

P. L. Solutio canonis publici, requiritne scripturam?

MAN. Vtique. l. pe. C. de fidei. authen. sed nouo iure, si cer. per.

P.L. An in solutione, quæ fit tutori?

MAN. Non, nisi in mutuo, & sibi soluat, quod quidem facere potest. l. vnica. C. de fol. lib. 10. l. quotiens. §. non tantum. ff. de adm. tu. glo. in l. singularia, si cor. peta.

P.L. Quid in contractu societatis?

MAN. Potest absolute sine scriptura fieri, quod ostendit Iaco. de S. Geor. in l. pactum quod bona fide. C. de pac.

P.L. Feudum?

MAN. Scripturam requirit. c. i. de feu. guar. & Castal. in v. s. b. Bal. consi. 127. quidam, col. i. vol. i. subijciens ibi not. verbu, quod vbi scriptura requiritur (& est effectus disputationis mirabilis) ibi reconductio facta tacite non intelligitur. l. item queritur. §. qui impleto, in ff. loca. requiritur & in priuilegijs fortius, quia sunt leges priuatae, à iure communi exorbitantes, inquit idem Bal. consi. 311. pramittendum, co. lib.

P.L. Nunquid alia sit vtilitas?

MAN. Est inquam, quia his casibus, quibus scriptura requiritur, si omittatur dies, infrumetum non valet. Gui. Pap. deci. 582. reperitur, col. vti. vbi in 2. multos etiã enumerat casus, in quibus requiritur scriptura. & quia adhuc in casibus istis, non debet fieri extensio ex ver. & c. de quo aliàs in l. Gallus, in §. idẽ credendum, in prin. ff. de libe. & posthu.

P.L. Memini me legisse, quod ex temporis diuturnitate, quandoque scriptura præsumitur.

MAN. Nimirum, quoniam multa operatur tẽpus. l. si filius. C. de peti. hæ. l. cum de in rem verso. ff. de vsu. & si hoc idem locu habet, verũque est, in inuestitura maxime verificari potest. l. i. C. de acqui. po. Bal. consi. 116. Columbinus, col. 2. vol. i.

Ad clem. ne Romani, de elec. in. 6.

Dialogus 69.

INFERIOR.

P.L. TRITA sententia est, quod inferior non potest tollere legem superioris, clem. ne Romani, de elec. c. cum inferior, de maio. & obe. Abb. in c. cum accessissent, col. 2. de consi. Ancha. consi. 224. iste Dominus, col. 1. & in repe. c. canonum statuta, col. 97. 109. 114. 120. & 123. de consi. Bal. in l. cum quis, col. 7. C. de iu. & fac. igno. & in authen. sed nouo iure, col. 3. C. de

C. de ser. fugi. Fed. de sen. consi. 17. quæstio, col. 1. Io. And. in regu. cui licet, col. 1. de regu. in Mercu. R. o. in. l. is cuius, col. 2. ff. de aqua plu. ar. Bellen. de charita. sub. q. 45. an valeat, col. 2. Gemi. in c. fi. col. 1. ne cle. vel mo. in. 6. Nat. plene, in cle. sape, in prin. col. 69. de verbo. si. idem Ro. multa, consi. 116. vi sis, col. 1. & consi. 218. præfens, col. 1. & consi. 299. in propofita consultatione, col. 2. & consi. 428. in terminis, in fi. & consi. 437. in casu, col. 2.

MAN. Verum est, sed tamen Princeps potest, si rationabilis & aperta subsistat causa, vt per Inno. in c. quanto, de consue. Fel. in c. quæ in ecclesiis, col. 6. de consi. & si superior permittat. l. h. C. de testa. Bal. in l. omnes populi, col. 4. ff. de Iusti. & iu. aliàs quod superior confirmat, inferior non infirmat, vt supra, & fuit adhuc verbum Bal. in authen. sacrameta puberis, col. 2. C. si aduer. ven. & licet non tollat legem superioris, coadiuuat tamen, vt in d. loco, nouissime Deci. in rub. in antepe. col. in prin. C. qui admi.

P.L. Mirum tamen videtur hoc, & contra tex. in §. quos autem Insti. de bo. po. vbi prætor, & sic inferior, tollit ordinationem iuris ciuili, & sic superioris.

MAN. Tollit, non directo, hac ratione, sed per obliquum, propter publicam vtilitatem, vt per Areti. & alios, in d. §. quos autem, in prin. & hinc est ad propositum, quod omnia reseruat Principi, quia abstracta sunt ab omni inferiori potestate, censeatur de iure communi impossibilia. l. cū seruus. §. fi. & ibi Bald. ff. de lega. 1. qui dicit etiam in l. i. in §. deportatos. ff. de lega. 3. quod quæ sibi reseruat Princeps, non possunt fieri ab inferiore, nisi specialem habeat potestatem. & certe Petre mi per amate, si non essent ad propositum maiores & minores, superior & inferior, iam quod genus humanum consistere non posset. c. de Constantinopolitana, in fi. 2. dif. oportetque (vt Philosophus ait) hunc mundum inferiorem, ita superioribus latioribus esse contiguu, vt inde omnis virtus gubernetur. & quædam congruitas videtur in simili, quod maior minorem doceat, quodque minor obediat maiori, & quod æqualium tantum sit amicitia. Vnde elementa superiora sunt quasi mares, inferiora quasi feminae. illa agunt in inferiora, ista patiuntur aliàs Episcopi etiam possent facere constitutionem iuri communi derogantem, quod tamen verum non est, quia nullus in inferior attingit potestatem supremam, vt inquit Pau. de Cas.

confi. 20. in causa, col. 3. vol. 1. Bal. confi. 363. queritur, col. 2. vol. 1. Qui dicit etiam confi. 414. verba, col. 2. co. lib. quod interest subditorum cum superioribus non contendere, quibus pares esse non possumus. & confi. 367. ad euidenciam, col. 1. co. lib. quod nullum agēs liberum & arbitrarium prohibetur, nisi a suo maioris, vel pari obstatio quod reputetur maius, ex quo aliās natura parium est, vt alterum in alterum, praedominium non habeat, nisi rei fauore, vel aliquo priuilegio.

P.L. Ex quo forte fit, vt nec laicus accuset clericū. nec testimonium ferat contra eum.

MAN. Et bene, tum ea ratione. cap. de cætero, de testi. cap. in sancta. 2. q. 7. c. inferior. 2. 1. dif. tum quia laici oppido clericis sunt infesti. c. laicos. 2. q. 7.

P.L. Minor etiam in simili a maiore benedicitur.

MAN. Et maledicitur pariter, non è contra, vt Melchisedech, & Abraam. nec minor Iudex iurisdictionem exercet maiore praesente, inquit glo. in. c. denique, per illum tex. 2. 1. dif.

P.L. Sed nõne plarunque inferior superiorem requirit?

MAN. Sine dubio, sed tamen trina interuenit admonitio, aliās vnica sufficit. l. Titia. §. vsuras, de leg. 2. Ro. in. l. de pupillo, in §. si quis ipsi pratori, col. 2. & 3. ff. de no. o. nun. Quid quod pater habens filios, est superior non habenti istique praefertur, & nobilis ignobili, & illustis Doctor, Doctorellis, ita idem Ro. in. l. j. in. §. denique, col. 3. ff. de aqua plu. ar. & in rebus naturalibus Gallum gallinaceum horret, Leo natura tamen ferocior, ex quo Solis virtus, quæ ambobus competit, in Gallo viget magis, quàm in Leone.

P.L. Cum pari ergo contendere, anceps est, cum inferiori fordium, & cum superiori denique furiosum.

MAN. Immo quod iam factum est tritum sermone prouerbiū, & hoc idem ex Seneca dicit Bal. confi. 218. petita venia, col. 2. volu. 3. non igitur, vt eo modo finiamus, quo cœpimus, licet inferiori legem superioris tollere, sed eidem, suisque legibus obedire, vt par est, nobisque id vnum argumento quod Poeta Aenci. 4. ait.

- » Hæc summa est, hic nostri nuncius esto.
- » Dixerat, ille patris magni parere parabat
- » Imperio, & primum pedibus talaria necit.
- » Aurea, quæ sublimem alis, siue æquora supra.
- » Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.

Ado

Ad clemen. j. de elec.

Dialogus. 70.

EXTENSIO.

P.L. QUANDO ratio scripta est in lege, etiam in correctorijs & pœnalibus, fit extensio de vno casu ad alium, vt per glo. in clem. j. de elec. in ver. eligatur, id est de casu expresso ad omissum, quod etiam dicit Alex. & Ias. in. l. iuris gentiū, in. §. quin. immo, ille in. 4. col. iste, in. 7. ff. de pac. Idem Ias. in. l. j. col. 2. ff. de vulga. & pup. sub. sed an hoc idem generaliter verum sit?

MAN. Non, sed oportet quod sub expresso saltim inspecta largi vocabuli significatione omisium comprehendatur, vt per Alex. vbi multa ad idem allegat, & d. glo. dicit singularē, confi. 166. animaduersis, col. vlt. vol. 2. Dec. in. c. in praesentia, col. 19. de proba. Ias. in. l. Barbarius, col. 3. de offi. præto. Ro. confi. 129. licet, ad medium, idem Alex. confi. 216. nec arguendi, col. 8. lib. 2. & licet Ro. adhuc, confi. 150. in proposita quaestione, ad si. contrarium sensisse videatur, quod immo in correctorijs & pœnalibus fieri non debeat, dicendum est ipsum male loqui, & contra prædicta, aut dictum eius intelligi verū, quando ratio non est scripta in lege. & ita d. glo. intelligit etiā Rui. in. l. 2. col. 2. 3. ff. de lega. j. Alex. in. l. si constante, & ibi fusius Cro. col. 30. ff. solu. ma. est verum, quod nec fit extensio etiam ex idēitate rationis, si fiat ad casum minus fauorabile, vt not. in. c. ita fidei, de hære. in. 6.

P.L. Quoniam materia brocardica est, diffusa, difficilis, & periculosa, vt testatur Alex. in. d. l. si constante, col. 5. non ero longior, dic tu, si placet, aliqua, & tuis dictis (quod facio semper) acquiescam.

MAN. Bene loqueris, & ita faciam, scias igitur velim, quod extensio est species interpretationis, secundum gl. in. l. j. ff. de ori. iu. quodque fit etiam in correctorijs, causa vitandi peccatum, vt not. in authen. sacramen. puber. C. si aduer. ven. Alex. in. l. Pomponius, in. §. præterea, col. 3. ff. de acqui. poss. Maran. disputa. 9. successiua, nu. 15. & 32. & quod adhuc vt fiat denique tria requiruntur, quod ratio (vt diximus) sit expressa in lege vel quod vna tantum reddi possit, quod militet in casu omisso & quod sit finalis, & vt latius Scyfel. declarat, in. l. nõ possunt

col.

254. Dialogorum iuris liber curatus.
col.3. ff. de legi. & de materia aliis in authen. quas actiones. C. de sacrosan. ec. & in. d. l. si constante, & in. l. si vero, in. §. de vi. ro. ff. solu. mat.

Ad. c. cum expediat de elec. in. 6.

Dialogus. 71.

CONCORDIA.

P.L. INTER vnum, & aliud ius, civile scilicet & canonicum, discordia induci non debet. c. cum expediat, de elect. in. 6. estne verum?

MAN. Verum est (vt dixi alibi) sed ad concordiam reduci potius. l. j. C. de inoff. dot. l. j. in prin. ff. de bo. po. con. tabu. l. j. ff. de coniungen. cum eman. libe. §. sed cum paulatim, insti. de testa. Ro. in. l. si finita, in. §. illud. ff. de dam. infec. & hinc est, quod vulgo aiunt, vitandam esse legum correctionem, vt in iuribus præallega. tradit Ancha. conf. 134. plene, col. j. qui dicit etiam conf. 214. Franciscus, in fi. quod hæc concordia est iuri gratissima. Immo quod statuta etiam sunt cum dispositione iuris concordanda pariter. c. cum dilectus, de confue. c. ad audientiam. c. cum dilectus, de ele. non residen. in. ec. l. 2. C. de noxa. Roma. conf. 197. Franciscus, col. j. non nihil conf. 220. circa, col. vlt. & ideo constitutio noua. c. vt debitus, de ap. (vt ibi declarat Abb. col. 4.) loquens generaliter, nec mentionem facies de clausula, appellatione remota, non debet ad eas causas referri, in quibus specificè ap. remota est, præsertim vt euitetur iurium correctio, ob quam causam eadem relaxanda non sunt, sed restringenda potius. Et ad idem, ac rursus, dicit Ancha. in repe. c. canonum statuta, col. §. 7. de consti. quod posterior constitutio tollit priorem, etiam si de ipsa mentionem non faciat, nisi possint aliqua subdiuisione iuari. & idem col. 210. nec secus Stepha. Fed. in trac. de interpreta. iu. in. 2. par. princ. col. 21. & Abb. in. c. j. col. 6. de mutu. peti. quod non est absurdum ac nouum hac ratione, vt idem verbum ad diuersa relatum, diuersos etiam habeat intellectus, respondendo ad. cap. dispendia, de rescrip. in. 6. in materia reconuentionis, vt per eum, quia scilicet promptum est iura iuribus concordare & in statuto quod nunquam correctiue intelligi debet, si potest aliqua subdiuisione iuari. Ancha. conf. 112. superflite, col.

M. Mantui Bonauiti Patuini. I. C. 155

col. 2. ad longum Ro. conf. 40. visis, col. 2. pariter, quod quando sunt duæ leges, etiam si vna sit altera posterior, & possint ad inuicem concordari, cum aliqua distinctione, ita quod vna intelligatur secundum alteram, semper sunt ad concordiam reducendæ, & euitari correctio, & bene. l. sed et posteriores l. non est nouum. ff. de legi. d. l. j. C. de inoff. dot. §. si in auth. de exhi. re. §. quibus, in prima Codi. consti. glo. in. l. sciendum ff. qui satisda. co. & in authen. offeratur. C. de lit. con. Cy. in simili, in. l. in exercendis. C. de fi. instru.

P.L. Sed ponamus (volebam nescio quid aliud petere, cum dubitatiue interrogassem te, num regu. qua trita est. d. c. cum expediat, sit vera, necne, sed adeo multa dixisti, ad eam facientia, vt pene oblitus sim quid tunc dicere voluerim) quod posterior lex clausulam contineat, nõ obstante quacumque alia lege, fictæ adhuc interpretatio ipsarum, & concordia?

MAN. Fiet utique, si possit glo. est not. in authen. de hære. qua ab int. in prin. tradit Bar. in extrauagan. ad reprimen. in verbo non obstante, & in. d. l. sciendum. Ro. in loco præallega. & est verisimum, atque indubitatum.

Ad. c. quàm sit, de electio. in. 6.

Dialogus 72.

EXPERIENTIA.

P.L. QVOD experientia sit magistra rerum efficax, vt dicitur in. c. cupientes, & in. c. q. sit, de ele. iu. 6. ad quid seruit nobis?

MAN. Ad id, de quo ibi, quod vacatio ecclesijs est dispendiosa, & periculosa etiam animabus.

P.L. Et non ad aliud?

MAN. Et aliud quoque.

P.L. Ad quid?

MAN. Ad istud, quia authen. cui relictum. C. de indic. vidu. tol. non habet locum in viro, ex quo diuersa est in eo ratio, mulierique viduæ magis conuenit abstinere à secundo matrimonio, & ei est facilius, quam viro, qui cum debeat vacare negotijs domus, necesse est ei, secundam ducere uxorem, vt experientia (& nunc ad propositum) docet, magistra rerum efficax, vt per Bal. in. l. lege. C. de legi. hæ. Pau. de Cas. in. l. si. in fi. prin. C. de indic. vi. tol. Cro. in. l. si constante, col. 22. ff. soluto

Auto matrimo.

P.L. Igitur argu. ab experientia, siue à rebus expertis valeat?

MAA. Vtique, & probatur in l. certi conditio, & ibi Decino, in §. si nùmos, in fi. ff. si cer. pe. optimus tex. nouissime, in athen. de ap. & intra. quæ temp. in prin. & in simili dicit quoque Sauidia. confi. 2. Andreas nu. 4. vol. j. quòd in magno rumore & tumultu rixantium, difficile est intelligere voces clamantium, & maxime de loco separato, & est verum, ipsa que experientia, docet, quæ vt inquit etiam Bal. efficacissimum est argumentum à rebus expertis, in l. non ignorat, col. 5. C. qui accu. non po. & magisterij obtinet principatum, vt ibidem, est que Philosophi propositio. j. methaphy. qui dicit etià (adhuc teste Philosopho) quòd facit artem & inexperiètia casum in l. j. col. j. lec. j. ff. de iusti. & iu. vtitur que his verbis, in republ.

» Ac milius, col. 10. ff. de mino. Leges in scholis deglutiuntur,
 » in palatio digeruntur, nec aliud est praxis que sciètia digesta
 » ibique incipit praticus, vbi theoreticus desinit, si ius tamen scri-
 » ptum sit, quia in non scripto secus, indubitatum que est, quòd
 » experientia que oritur ex moribus, facit artem, ita vt ab ipsa
 » locus nobis esse debeat, pro via veteri & tuta. Idem Bal. confi.
 » 136. proponitur, col. j. vol. 2. adde etiam, quòd hinc expertis
 » credendum est & peritis in art. l. j. ff. de ven. in po. mit. l. semel
 » C. de re mili. lib. 10. c. constituentur. 50. dif. Grammaticis, de
 » significationibus verborum. Dialecticis, de parte orationis.
 » Rhetoricis, de argumentationis locis, & oc tis, de mensuris.
 » Geometricis, proportionibus. Astrologis, de fide, & sic de singulis.
 » Immo quòd experientia (inquit idem Philosophus in
 » prohe. methaphy.) vt naturæ, credendum est.

P.L. Estne verum quod dicitur, quòd homo mortuus, ex vulneribus emittat sanguinem, si præsens sit occisor?

MAN. Verissimum, hoc ipsum que nos docuit experientia, & sufficiens indicium etiam ad torturam, vt per Areti. in tracta. maleficiorum. ver. ex qua sanguis exiuit. Afflic. post eum, in c. j. in §. iniuria, nu. 62. de pa. iu. fir. in vsb.

P.L. Experientia ista, quomodo fit?

MAN. Vsu multarum rerum & ætate, & non ab re dixi, quòd ex moribus oritur. sed ad ad propositum Antigoni responsum pulcherrimum, qui interrogatus quem e sua ætatis ducibus præstantissimum, iudicaret, Pyrrum respondit, si senescat, & certe sapientia triplex est. Doctrinæ in Aristotele. Morti in

Lælio

Lælio, & experientiæ in Catone. & sensit nobilis ille poc. lyricus, quando cecinit, dicens.

» O tempo, ò ciel volubil, che fuggendo
 » Inganni i ciechi & miseri mortali.
 » O di veloci, piu che vento e strali,
 » Hor al esperto vostre frodi intendo.
 » Et quia scio, me alibi aliquando etiam dixisse, ad aliud tamen,
 » & alio ordine, in præsentiarum transeo.

Ad clemen. j. de fo. compe.

Dialogus. 73.

A L I Q V A.

P.L. ALIQUA appellatione partis, certum est, quòd venit dimidia. l. nomen filiarum. §. portionis. ff. de verbo. si. l. etiam. ff. de vsu. c. 2. §. j. de deci. lib. 6. Bar. in l. Lucius, in §. filiam. ff. de leg. 2. & in l. Meuius, in §. duobus, nu. 6. ff. eo. Ro. in l. plures, in prin. ff. de dam. infec. & pars quotatiua est, ad ciuilis & naturalis diuisionis differentiam, de quibus Flo. in l. via, in princip. ff. de serui. Sed quaeritur, quid si terminus distributiuus, aliqua, adijciatur, alterabitur ne. d. verbi natura?

MAN. Sine dubio, glo. est in cle. j. de fo. compe. & argu. optimè, in l. si quando. ff. de lega. j. in l. Aquilius regulus. ff. de dona. & in c. si Papa, de priui. in 6.

P.L. Quæ erit alteratio ista?

MAN. Quòd de parte infra dimidiam intelligatur, vt in glo. prædicta, Abb. in c. super eo, de eo qui cogno. consan. uxo. sue. Bal. in c. j. in §. cum autem, de controuer. inuesti. in vsb. Corf. in singu. pars. j. in prin. not. in l. vbi pure, in §. te rogo. ff. ad Treb. & seruit ad materiam. l. si vnquam. C. de reuo. do. quæ non simpliciter mentionem partis bonorum facit, sed alicuius partis, quo casu de parte infra dimidiam etiam ut supra intelligitur, tradit Alex. confi. 68. confyderatis, col. 2. vol. 4. late Iaf. in l. generaliter, in §. cum autem, col. 5. C. de insti. Ripa lib. 3. int. de dona. q. 7. in fi. idem Iaf. in l. j. col. 3. C. de pac. & in statuto, in quo sit uerbum istud, quòd uerificetur in qualibet minima parte, Ancha. confi. 160. præsupponitur, col. j. Tex. etiam in c. pastoralis, in prin. quòd ibi ponderat Abb. de offi. dele. dicit quòd iurisdictione, sine aliqua coercione, esset modici effe-

ctus,

ctus, quoddamque uerbum est, quod in qualibet cohercione, etiam modica, uerificatur, idque ibi Hosti. quoque ante eum, & bene & sciendum est, licet ut dixisti absque hac dictione, partis appellatione ueniat dimidia, quod tamen uenit quarta pars rei, appellatione particulæ. l. si quis in suo. C. de inoffi. testa. Ro. in. d. l. plures, de dam. infec.

P.L. Sed ad. d. glos. propositum, quæro, testis super ualiditate testamenti interrogatus, si aliquid commodum ad eum pertinet, respondit, quod non, pronunciatum testamentum nullum, an eius dictum ualeat?

MAN. Valet, quia minimum ex hoc uerbo consequitur, & quando magnum etiam esset, legataque in eo sibi relicta, adhuc sustineretur eius dictum, ex quo est commodum principaliter hæredis. l. qui testamento. §. j. ff. de testa. §. legatarijs, in l. eo. plene Seyfel. in. l. j. in. §. huius studij, col. 2. ff. de iusti. & iu.

P.L. Videtur mihi tamen, quod huic glo. quam tantopere celebras, sit alia contraria, in. l. Gallus, in. §. in omnibus. ff. de libo. & posthu.

MAN. Est uerum, sed tamen idem Seyfel. ibi in prin. hoc non dicit, at contrarium potius, ut supra uel ut per Ias. in. d. l. j. C. de pac. col. 3. præallega. quod non sit uera, uel quod subiecta materia aliud dictabat. Vel dicamus, quod uera sit regulariter, & ut in pluribus ex quo dicitur etiam in. l. minoribus. ff. de mino. quod si minor passus sit aliquid damnum, restituitur, & tamen non restituitur, si sit minimum, quia de minimis non curat pretor. l. scio. ff. de in integ. resti. & alibi, quod res inter alios acta non affert tertio aliquid incommodum. c. inter dilectos. §. porro, de si. instru. & tamen faciat qualem qualem presumptionem. h. 2. ubi glo. C. de eden.

P.L. In literis, mandatur prouideri, in ciuitate uel diocesi, prouidetur in cathedrali ecclesia, criticne uerum, quod fuerit in ciuitate prouisum?

MAN. Absque dubio.

P.L. Transcat, quia uerum est, sed quæro ad propositum, & non ero longior, quid si dicatur, in aliqua ecclesiarum?

MAN. Isto casu, ex supra dictis, credo quod de minoribus & inferioribus ecclesijs intelligatur.

P.L. Vbi probatur hoc?

MAN. Ni fallor, Compostel. docet in. c. capitulum S. Crucis, de rescrip. & probatur in. c. quauis. j. de præben. in. 6. & quia scio, quod

quod tracta. habes Staphi. de gra. expectati. cum uide sic etiam decidentem, forma. 9. pauperum clericorum expectatum, nu. 47. & interim uale.

Ad. c. 2. de fi. presbyte. in 6.

Dialogus. 74.

DISPENSATIO.

P.L. LEGITIMATIO, est dispensatio, quæ clara & dilucida esse debet. c. 2. de fi. presbyte. in 6. ideo quæro, pater duos filios spurios habet, eiusdem nominis, in legitimatione non appareat de quo senserit, an sit nulla?

MAN. Forte declarationi patris standum, ad hoc ut actus sustineatur, & ualeat potius, quam pereat. l. quoties. ff. de reb. dub. tamen non ualeat, nec declarationi patris standum est, legitimitioque (ut dictum fuit) clara esse debuit, & dilucida, & cum non sit actus ipsius patris, sed Principis, ad hoc ipsum declarandum non admittitur. & ita in his terminis decidit Bal. consi. 146. titulus principis Anchaix, col. vlti. ad fi. vol. j. Qui dicit etiam consi. 399. quo ad primum, in prin. vol. 2. quod si quis curam dispensantis expectat, oportet ut omnem defectum exprimat, alias actus uitiat. d. c. 2. l. si non lex ualiam sententia. ff. de hæ. insti. l. Barbarius. ff. de offi. præto. l. 2. C. si fer. aut lib. ad decu. aspi. lib. 10.

P.L. Sed quare sic clara, & dilucida, esse debet legitimitio?

MAN. Quia omnis recessus à iure communi, est odiosus, præallega. c. 2. & r. eo. ti. & lib. c. quod dilectio, de cõsan. & affi. Abb. in. c. fi. col. 2. de simo. Bal. consi. 456. recolo, in fi. vol. 5. debetque restringi, & non ampliari, ex quo non extenditur ultra quam significatus uerborum necessario importat, ut in locis prædictis legitur, plene Pau. de Cas. consi. 200. uisa supra scripta facti narratione, col. 3. vol. 2. alias inconueniens multiplicaretur, quod fieri non debet. l. quod uero contra. ff. de legi. Bal. in. l. lege duodecim tabularum, in fi. C. de legi. hæ. & in casu, à te proposito, quia alias esset incerta, & incertitudo uitium quod communiter actum afficit & conspurcat. l. duo sunt Titij. ff. de testa. ru. Bal. consi. præallega. 146. & pro sigillo eolationis nostræ, ac paulo fusius, dicit Gui. Pap. quod dispensatio adhuc, est iuris communis relaxatio facta cum causæ cognitione.

tionē, ab eo qui potestatem habet dispensandi, dicta quasi dispen-
 ta. pensatio, quia Iudex lance mentis pensat & ponderat, quid
 magis expediat sequi rigorē, vel æquitatē, debetque esse sus-
 ficiens, & clara, ita ut nulla rationabilis dubitatio subsit, iusta
 & certa causa exigente, vocatis etiam his quorum interest, de-
 ci. 140. in detisionibus, col. 2. aliās dissipatio diceretur. & su-
 bijicit ibidem col. 3. quod prius de causa constare debet dispen-
 santi, ne videatur ignorare fundamentum suæ jurisdictionis,
 quoddamque vocari debet pars hac ratione, aliās constare non di-
 ceretur, quoniam causarum merita, partium assertionē pandi-
 tur. l. si. C. si per vim vel alio mo. c. cum ex literis, de in integ.
 restitu. Bal. consi. 8. punctus questionis, col. 2. vol. 3.

Ad. c. Romana. §. contrahentes, de fo. compe. in. 6.

Dialogus. 75.

FORVS.

P. L. CITATIO facta à Iudice extra territorium, ratione de-
 lecti in suo commissi, nō valet, nec tenet, nec afficit personam
 citatic. Romana. §. contrahentes, de fo. compe. in. 6. not. in. c.
 si. co. ti. in antiq. pulchre Arc. consi. 58. diligenter, col. 1. & idē
 in actuali executione dicit Ancha. in repe. c. canonū statuta, co-
 lum. 179. de constitu. & hinc est quod in contractibus etiam
 nō fit remissio, nec in delictis, ut inquit Bar. in. l. hæres absens,
 in. §. 1. ff. de iudi. & in. l. sepulchri, nu. 3. ff. de sepul. vi. & in. l. j.
 nu. 3. ff. si quis in ius vo. non ic. quod dictum in contractibus
 tamen limitat tribus modis Ro. singu. 279. regula est, & in de-
 lectis declarat Bar. met. in. d. l. sepulchri, verum esse, secundum
 consuetudinem Italie. Sed quid in absoluteione à iuramento,
 si petatur à Florétino Senis, ubi contraxit, aduersario absente?
MAN. Dubiū faciebat citationis necessitas in absoluteione, quæ
 alibi facta non valet, ut dixisti, & quia non potest conueniri
 quis in loco contractus, nisi ibi inueniatur. d. §. contrahentes,
 tamen contrarium verius est, cum agatur hoc casu, nō de exe-
 cutione contractus, sed de dissolutione. c. postulasti, de fo. com-
 pe. l. in contractibus. §. in omni. C. de nō nume. pecu. & ut per
 Lap. susus, allega. 10. disputat, in prin. Fel. in. c. si. colum. 15.
 de fo. compe. Ro. singu. 470. Florentinus, tradendo intellectu
 ad. d. §. contrahentes, etiam Areti. consi. 135. clarissime Domi-
 ne,

M. Mantui Bonauiti Patauini. I. C. 161
 ne, col. pe. dicebat, quod licet ibi legatur, quod Iudex loci, con-
 tractus, vel delicti, non potest citare extra territorium, quo ad
 effectum distringendi vel condemnandi personam, nō legitur
 tamen, quod non possit reus verbaliter citari.

Ad. c. pro humani, quod est. j. de homi. in. 6.

Dialogus. 76.

ASSASSINVS.

P. L. CAP. pro humani, quod est primum, de homi. in. 6. lo-
 quens in Assassinis, & quod laici etiam cōprehendantur, qua-
 re tolerabile est?
MAN. Quia (ut inquit Abb. in. c. cum sit generale, col. 11. de fo.
 compe. & in. c. quæ in ecclesiarum, col. 3. de consti. concernit
 statum totius Christianitatis, ex quo assassinementum, grauius
 finium scelus est, quod etiam, hac ratione, in mandato non ven-
 nit, nisi specificetur. l. non solum. §. si mandato meo, & ibi Bar-
 to. ff. de iniur. Bal. consi. 93. Beronus, col. 2. vol. 1. Qui dicit
 etiam ibidem, col. 3. quod est qualitas, quæ probari nō potest,
 nisi probetur mandatum.
P. L. Sed nunquid laici, possint se intromittere in clericis as-
 sassinis?
MAN. Gemi. in. d. c. 1. ad si. fretus autoritate Io. And. in. c. cum
 non ab homine, in si. de iudi. sentit quod sic, ego vero dubito,
 quia si Papa voluisset, hoc ibidem expressisset. l. vnica. §. sin au-
 tem. ver. sin vero. C. de cadu. tol. & quia si non potest statue-
 re, nisi in pertinentibus ad suam jurisdictionem, statuatur que ni-
 hilominus laicos etiam comprehēdi, & tolerabile est ut supra
 non debet modo extendi, ut à laicis etiam clerici possint pun-
 niri, argu. in. l. tutori, ibi, Sufficit si in paucis amici laboribus
 consulatur. C. de nego. gef. & in. l. si non lex. ff. de hæ. insti. &
 quia denique est materia pœnalis, ac odiosa, quæ extendi non
 debet de casu expresso ad omissum, nec de persona ad perso-
 nam. cap. odia. c. in pœnis, de regu. iu. in. 6. Tamen autoritas
 Ioan. And. magna est, & Gemi. nec ab eis facile recedere debe-
 mus, & nouissime ita tenet etiam Cassane. in consue. Burgun.
 fo. 52. col. 4.
P. L. Quid vult dicere tex. adhuc, in. d. c. pro humani, quod assas-
 sini pro diffidatis habentur?

MAN. L. MAN.

MAN. Nil aliud, nisi quòd alia sententia non requiritur, quòd que bona eorum possunt inuadi & occupari, vt per Ancha. cõ. fi. 277. ex prædicta, col. 2. & cõ. 437. ex prædicta, col. 2. pariter, ipsi vero impune occidi, etiam à priuatis, vt per Bar. & Do. & O. in l. omnes populi. ff. de Iusti. & iu. Bald. in l. cum mulier, col. 6. ff. solu. mar. & Canonist. in c. fi. de consue. Euerar. Louanien. de locis topi. 76. præterea, col. 3. Tamen quo ad sententiam, aduertendum puto, vt sentit Io. And. & Archid. in d. c. pro humani, quia omnia iura mundi disponunt, vbi ipso facto imponitur pœna, quòd necessaria sit sententia declaratoria, probat ex multis post eos Gramma. deci. 15. in causa, col. 2. & 3. non nihil Bal. consi. 301. proponitur, col. 2. vol. 1. Bella me. deci. 678. in tali, col. 2. idem Bal. in l. iubemus, in §. sanè, col. lum. 2. C. de sacrosanc. ec.

P.L. Nūquid in omni genere personarum adhuc locum habeat quod ibi dicitur, etiam si sint qui pecunia homines occidant, an vero in certo, id est eorum, qui dicebantur assassini, qui que erant infideles?

MAN. Io. And. & Archi. ibi tenebant, quòd in certo genere locum habeat tantū, Imo. vero & Dominicus, oppositum, id que etiam Bar. in d. §. si mandato meo, & Saly. in l. ea quidem. C. de accu. & Bal. consi. 98. Betonus, allega. etiam supra. col. 2. & Albe. in statu. parte. 4. q. 20. sed quid, & mihi etiam magis placet opi. hæc, licet primam teneat quoque Areti. consi. 165. sic. col. 13.

P.L. Pone quòd aliquis faciat depositum, vt inimicus suus interficeretur, tamen factum ulterius non processit, punietur ne deponens perinde ac si delictum consumatum fuisset?

MAN. Io. Mona. & Io. And. ibidem adhuc, dicunt, quòd sic.

P.L. Et male, eisdem que refragari videtur quod dicitur in l. is qui cum telo. C. ad legē Cor. de sic. & in l. aut facta, in §. euentus. ff. de pœn. ex quo factum consumatum non est.

MAN. Illud, quod in d. locis dicitur, verum est quo ad pœnam statutorum municipalium, non quo ad temporales, quar. in d. c. pro humani, exprimuntur. & ita declarat Bald. consi. 430. qui voluit, vol. 2. aliquid in l. si quis non dicam rapere, col. 3. C. de ep. & cle. Afflic. multa in c. j. in §. si voluerit, col. 3. de capi. qui cu. ven. in vsib. Scriben. late in l. j. ff. quid quisque iu.

P.L. Habebit ne locum rursus. c. prædictum in homicida?

MAN. Non, quoniam alios exprimit. c. qualis. 25. dist. tradit Archiep.

chiep. Flo. in tracta. de excommu. c. 36.

P.L. Iudicio meo est etiam, quod ibi dicitur, mirabile, quòd liceat occidere, contra præceptum illud generale,

NON OCCIDES.

MAN. Hoc ipsum in multis casibus permissum est, qui iure diuino prohibiti nõ sunt, & plus, vbi naturalis ratio suadet ipsum limitari & distingui, quòd tunc transgressio non inducit peccatum, ex quo præsumptio est, Deum sic voluisse, & non omnes casus distinguere, & lati⁹ vt per Abb. in c. fi. col. 3. de cõsue.

Ad cle. dispendiosam, de iudi.

Dialogus 77.

ORDO IUDICIARIVS.

P.L. SI causa vsuraria agitur coram Iudice ecclesiastico, certum est, quòd super ea proceditur simpliciter & de plano, casus est in cle. dispendiosam, de iudi. Ro. consi. 225. quo ad primum, in princi. Sed quæro, quid si ageretur coram Iudice seculari?

MAN. Certe non deberet induci discordia inter vnum & aliud ius. cum expediat, de elec. in. 6. Tamen quia inducta est, & vtrunque potest in suo foro seruari, iuxta glo. not. in c. 2. de arbit. eo. lib. dicendum est. d. casu fore secus, iudicarium que ordinem tunc seruandum esse, quia lex canonica, non potest dare foro seculari modū procedendi, vt egregie declarat Abb. in c. ecclesia S. Mariæ, col. 8. de constitu. signanter etiam in c. j. col. 3. de no. om. nun. & ideo dicunt D. de Rota, deci. 558. si commissione, in nouis, quòd iste est casus, ex exceptuatis in iure, præcipuus procedendi modo prædicto, regulare igitur est, vt ordo seruetur. l. probatam. C. de sen. fallit in casu. d. cle. dispendiosam, & de iure canonico. Videtur tamen quòd lex canonica possit dare foro seculari modum procedendi, & sic quòd Abb. dictum, tutum non sit, quoniam materia vsuraria spectat ad ius canonicum, & facit glo. in c. 1. in verbo ecclesiasticis, de excep. in. 6. nisi opi. istas concordemus, vt per Gem. in c. 2. in pe. not. de iure iu. in. 6. sed concordia adhuc tuta non est, & supra dicta ratio vrget, & aduertit etiam Deci. in d. c. ecclesia S. Mariæ, col. 18. Ego tamen à prima opi. non discedo, quoniam Papa non potest, nec intendit tollere iudicarium

ordinem, nisi quo ad suum forum, esto quod materia vsurarii spectet ad ius canonicum, vt nouissime etiã dicit Bal.in.l.ecos, in. §. si in fi. C. de vsu.

P.L. Hęc disputatio deberet sufficere, sed vnum aliud scire cupio, in causis enim, seu beneficijs ecclesiasticis, hodie procedi potest sine figura iudicij. d. cle. dispendiosam, vel ponamusq̄ in commissis omnis solemnitas iudicialis remota sit, videbitur ne ob hoc remota citatio?

MAN. Nunquam.

P.L. Ratio?

MAN. Quia est de iure naturali, & tolli non potest, cle. pastoralis, de re iudi. cle. sepe, de verbo. si. Bar. in. l. filius, in prin. de do. na. Bald. in. l. prolatam. C. de sen. Areti. confi. 62. ex facto, col. 1. in fi.

P.L. Appellatio, est defensio. c. suggestum, de ap. & tamen tollitur. c. 1. de rescrip.

MAN. Tollitur, non vt defensio proprie, sed vt appellatio, quæ est defensio ciuilibus, & vt latius declarat, Deci. in rubric. de ap. col. 6.

P.L. Transcat, dixisti pater & præceptor, quod in beneficijs ecclesiasticis, ordo iuris non seruetur.

MAN. Verum est.

P.L. Et negari non potest, sed quid in profanis & secularibus?

MAN. Secus, vt ibi glo. ecclesiasticis tenet, & Car. q. vndecima, & vltimo loco Gig. in tracta. de pensio. q. 71. an lit. contestatio, col. j.

P.L. Possit etiam ex hoc inferri ad causas hospitalium, an in eis adhuc locum habeat decisio. d. cle.

MAN. Glo. ibidem tangit, & sentit, quod sic, in verbo beneficijs idem Lap. de hospita. numc. 50. & quod in beneficialibus non seruetur ordo iuris, hoc idem intellexit Calde. quando dixit, quod iura. d. casu super celeri expeditione prouident, confi. 7. an in causa, de re iudi. & ad intellectum. d. cle. notandum est, quod id locum habet, respectu ordinis iudiciarij, non quo ad effectum probandi, quoniam de graui præiudicio agitur, & vt per Bal. late, in. l. 3. in. §. sciendum. ff. ad exhiben.

Ad.

Ad. c. si annum, de iudi. in. 6.

Dialogus 78.

PATRIA POTESTAS.

P.L. IN spiritualibus patria potestas non curatur. c. si annu, de iudi. in. 6. Abb. in. c. in præsentia, col. 18. de proba. vbi dicit hac ratione, quod minor ingressurus religionem, ante ingressum poterit testari, & bene, & quod sacerdotium ex hoc filiũ liberet à patria potestate, tenet etiam Bal. in. l. sacrosanctæ, in prin. C. de ep. & cle. Alex. in. l. 2. in. §. quod si in patris, col. 2. ff. solu. mat. Gui. Pap. confi. 78. quod Roletus in fi. & Io. And. in. c. ex literis, per illum tex. col. 2. de in. inte. resti. quod ibi causa erat talis, vt posset filius, etiam minor, sine consensu patris, esse in iudicio. idem Bal. confi. 450. præmittendum, vol. j. & indubitatum videtur, quia si sine consensu agit patris, in do. re, etiam minor, ac etiam sine curatore, vt inquit Rom. confi. 486. in casu, multo magis agere poterit in spiritualibus. & quo ad dotem Bal. in. l. 1. col. 2. C. de dot. pro. assignat rationem, quia pertinet ad forum ecclesiæ, ratione matrimonij. Nisi dicamus, vel quod verum non sit, vel quod ad dotē sic agat, quia incidebat, non quod principaliter ageretur. c. de prudentia, de dona. int. vi. & vxo. idem Bal. in. l. mulier. C. de iure do. sed Ro. ma. opi. verior, quam etiam amplectitur Scyfel. in. l. si constan. te, col. 10. ff. solu. ma. sed in his quæ sunt publici iuris (in spiritualibus enim certum est, quid dicendum tenendum ve sit) an curetur?

MAN. Non, immo idem iuris est. l. 3. l. qui in potestate. ff. de testa. late Ange. in. l. filius familias, in prin. ff. de his qui sunt sui vel alic. iu.

P.L. Quid in feudis?

MAN. Non curatur quoque, aliàs emancipatus non admitteretur, & tamen admittitur, vt not. in. l. qui se patris. C. vnde libe. vbi nos multa.

P.L. Votum est quid spirituale ad propositum, & tamen curatur. l. si quis. §. voto. ff. de pollicita.

MAN. Immo non est spirituale, quia si esset laicus non efficere- tur capax. c. decernimus. c. quanto, de iudi. & tamen capax est.

P.L. Ergo patria potestas curari deberet, & tamen non curatur.

l. Deo nobis. §. j. C. de ep. & cle. Odof. in. l. tam ex contractibus. ff. de iudi. nec ob. tex. in. d. §. voto, quia votum est, quo aliquid reipub. promittebatur. vel dicamus, quod per. d. §. i. corrigatur.

Ad cle. i. de proba.
Dialogus. 79.

VERBA NARRATIVA.

P. L. CERTVM, atque indubitatum est, quòd verba narratiua non probant, ex quo probari debent. l. vnica. C. quando nõ pe. par. Ro. consi. 79. totum, in fi. Anchara. consi. 276. vifa, col. i. idem Roma. consi. 171. instabo, col. i. Gemi. in. c. si Papa, in prin. de priui. in. 6. nisi fit in eis fundata narrantis intentio, cle. i. de proba. c. nonnulli, & vtrouique not. de rescrip. tradit Alex. consi. 79. circa. col. 5. vol. i. Ancha. met. consi. 297. efficacibus, col. 4. & consi. 301. vifo, colu. i. & consi. 399. intentio, in prin. Ro. consi. 180. si admittimus, col. i. Gui. Pap. in tracta. de rescrip. nu. 14. 15. Gemi. consi. 15. Reuerende, col. 2. idem Alexan. consi. 101. vifis, col. 5. vol. i. Fede. de sen. consi. 117. casus, col. i. sed quid si tractetur de præiudicio tertij?

MAN. Isto casu verba narratiua non probant, neque Principi afferenti est standum, vt ex multis ostendit Deci. in. c. cum accessissent, col. 13. de consi. Gramma. deci. 103. illustris, nume. 228. Cur. iu. consi. 142. habita, nu. 10. aliàs sic, etiam si priuilegij fuerint per modum de quo in. d. cle. i. vt per Ancha. consi. 171. casus, col. 2. & cõsi. 295. pro clariori, col. 3. immo plus dicit Bal. quòd in facto proprio Principi credendum est, sicut de g. aliquid referenti, etiam sine die & consule, in. l. ex his verbis, col. 2. C. de mi. testa. & alibi Abb. in. c. que in ecclesiariis, col. 5. de cõsti. quòd adeo præsumitur pro Principe, vt non admittatur probatio in contrarium.

P. L. Põne, quòd in literis dicatur, aliquem deliquisse, creditur ne eisdem?

MAN. Vtique, sed non tamen vt bona publicata intelligantur. l. eius qui delatorem. ff. de iu. fi. Stepha. Fede. de int. iu. par. 1. col. 9. Solet dari etiam intellectus ad dicta in clem. 1. præallegata. quòd maxime procedat, si aliquid Papa cõcedat motu proprio, de quo tamen plene Arcti. consi. 23. in præfenti consul-

tatione

tatione, col. 3. etiã de facto alieno, vt Rui. ait, consi. 41. nu. 13. vol. 1. & quòd longe magis operantur verba enunciatiua prolata per modum causæ, quàm si aliter essent enunciata, inquit idem Arcti. consi. 83. quia multa, colu. 1. Bal. consi. 150. casus, col. 2. vol. 2.

P. L. Si ergo est speciale in Papa, quòd ipsius verbis credatur, præsertim quando in ipsis intentio eiusdẽ fundata est, vt diximus, eritne in contrarium iuris communis dispositio in cæteris?

MAN. Indubitatum est, immo vulgatum. l. quod vero contra. l. ius singulare. ff. de legi. & ita in specie dicit Barba. consi. 42. illud, col. pe. vol. 1. Rui. consi. 41. nu. 2. vol. 1. Gramma. deci. 15. in causa, ad fi. & ad propositum not. in. l. i. ff. de offi. eius, vbi Iaf. col. 10. & ibi nos multa, quòd quando sunt verba narratiua, inque eis fundata legislatoris intentio, perinde est, ac si forent dispositiua, quòdque ex eis licet arguere, sicuti ex dispositiuis.

P. L. Sed quomodo cognoscitur, quando intentio legislatoris in eis fundata est?

MAN. Glo. in. d. cle. 1. declarat, & exemplificat tribus modis, in verbo intentio, quam tibi aliter non recito, videbis à te ipso posthac, si volueris, & quòd in Principe semper præsumatur veritas, & potentia faciendi, tradit Bal. consi. 327. pridie, col. 5. vol. 1.

P. L. Ad idem, quòd stetur narratis & assertioni Papæ, cuius vtilitatis est?

MAN. Maximæ, quoniam ille, cuius fauore narrat, & enunciat, fundatam intentionem habet, & onus probandi contrarium transfundit in aduersarium, vt in locis supra allega. not. nouif. sime Roma. consi. 369. circa, col. 9. Tamen Bal. in. l. puniri. C. si contra ius vel vti. pub. dicit, quòd licet contra narrata per partem admittatur probatio, non admittitur tamen contra disposita per Principem. Si Papa etiam dicat, se aliquid facere ex certa scientia, eidem credendum est, tanquam de facto proprio, vt per Feli. in. d. c. nonnulli. versi. confirmatus, col. 2.

P. L. Nunquid idem quid dicitur in. d. cle. 1. ad collegium Cardinalium possit extendi?

MAN. Ifer. in. c. 1. de controuer. seu. ad. fi. in vifib. sentit quòd sic, idque etiam post eum Gramma. deci. 65. excellens, nu. 62. facit quod habetur in. l. quisquis, ibi, Nam & ipsi pars corporis nostri sunt. C. ad legem Iu. maicsta.

P.L. Forte oportet etiam, quod Princeps non recognoscat aliquem in superiorem.

MAN. Idem Gramma. sentit in deci. de qua supra nu. 64. post Ia cob. de S. Geor. in loco præallega. per cum, sed indubitatum videtur, cum loquatur tex. in Papa, qui non recognoscit aliu, nisi Deum. idem Rui. consi. 31. quia in dubium, nu. 10. lib. 1. & cum habeat varios intellectus, pluresque limitationes patitur, not. distinctionem ponit Scyfel. in authen. si quis in aliquo documento, colum. 4. de eden. Qui declarationem tradit etiam in Specu. feu. in prin. qui feu. da. po. col. 7. quod loquitur in beneficialibus, & in his in quibus Papa habet plenitudinem potestatis, post Abb. in. c. ad audientiam, de præscrip. vbi etiam Feli. late, col. 3.

P.L. Hoc vnum solum scire desidero, cum quo finiam, quid in gestis à prædecessore, narratiue expressis?

MAN. Respondeo, & est pulcherrima dubitatio certe, quod idem erit, quia præsumitur Princeps eo casu informatus, quod ibi sentit Car. in. 9. q. Rui. ultimo loco, & pulchre quidem, consi. 22. visis, nu. 8. vol. j.

Ad. c. quamuis, de pac. in. 6. Dialogus. 80.

PACTVM SVCCSSIONIS.

P.L. QUANDO iuramentum potest seruari sine interitu fatalis æternæ, id vti que seruandum est. c. quamuis, de pact. cum contingat, de iurciu. c. licet mulieres, eo. ti. in. 6. quamuis per obseruantiam, quis damnus patiat, vt inquit Anch. cõs. 159. rationes, col. 3. etiam quod iurans sit minor, dicit idem Ancha. consi. 180. visis, col. j. & regulam hanc generalem appellat, consi. 192. in auxilium, col. 2. & Canonistarum Bal. in auc. sacramenta puberum, col. vlti. C si aduer. ven. etiam si præstitum fuerit super contractibus prohibitis de iure ciuili, vt in di. iuribus, & declarat idem Ancha. con. 226. legitur, paulo post prin. & cum sit quoddam spirituale, iure diuino, canonico & ciuili confirmatum, super obseruantia humanorum actuum, per statutum annullari non potest, alias aperiretur via periculis, contra propria iuramenta, quæ omnimodo, vt dixi, seruanda sunt, & nouissime discurrit idem Ancha. consi. 330. visis, col. lum.

lum. 2. intelligendo semper, quod non sit vinculum iniquitatis, quia tunc fecus dicendum esset, vt adhuc idem dicit consil. 339. pro maiori, col. pc. Sed ad propositum. d. c. quamuis, queritur, in filia enim dotata loquitur, quæ renunciauit successioni paternæ in manibus ipsius patris, an idem sit, facta renuntiatione fratribus?

MAN. Ibidem not. & concluditur, quod sic, & ita tenet etiam Fed. de Sen. consi. 140. punctus, in prin. Ro. consi. 190. claru col. j. & ad propositum dicit etiam consi. 437. in casu, colu. 2. quod licet reipub. interfit, ne filia re sua male vtatur, renunciando, prout communiter fit, pro præsentis modico, magnæ hæreditati, omne futurum despiciens, iuxta illud Claudia. Omne futurum despicitur.

Suadentque præsentia fructum, quod etiam refert glos. in. l. cū hi, in prin. ff. de transac. compelli tamen debet ad obseruantiam iuramenti, non oportet etiam quod sit cõtra naturalem æquitatem, quoniam tunc nec isto casu esset obligatorium. c. non est obligatorium, de regu. iu. in. 6. & signanter exemplificat in casu. d. c. quamuis, & similibus, Steph. Fed. in tracta. de int. iu. in. 3. membro principa. col. 2. r. & aduertit Abb. in. q. stante statuto, col. 2. quod licet pactum reprobatum sit, firmatur tamen iuramento, & fusius in. 3. Idemque Soci. regu. 280. pactum, sal len. vlti. Bal. in. l. pactum, in prin. C. de colla. Veronæ. cau. 182. tu scis. Vbi docent etiam, quomodo fieri possit, vt pactum valeat quamuis filia non iuret. & ad propositu pacti iurati, quod valeat tradit Bal. in. l. si. col. 3. C. de pac. & idem in filio, renunciante legitimæ, viuo patre, dicit in. l. si quando, in. §. illud, in prin. C. de inoff. testa. & in compositione facta inter episcopum & clericum, super modo præstationis, & quantitate charitativum subsidij, quod valet maxime iuramento firmata. Bellen. in tracta. de charitati. sub. q. 48. an valeat, col. j.

P.L. Istud iuramentum, si de tertij præiudicio agatur, releuabitne?

MAN. Non. l. Titia. §. Imperator, & ibi Bar. ff. de lega. 2. no. in. l. hac edictali, in fi. prin. C. de secun. nup. idem Bar. & Salyc. in. l. j. C. de inof. do. Bal. in. l. si. in. §. filijs autem. C. de bonis quæ li. Alex. consi. 55. consideratis, col. 3. vol. j. Ripa interpreta. lib. 3. de dona. q. 3. an dispositio huius legis, col. 2. & ideo non cõualidat donationem inofficiosam, quominus possit reuocari vsque ad legitimam filijs debitam, vt in locis prædictis exemplificatur.

plificatur.& ita communiter tenetur in.d.§.Imperator.

P.L. Si fiat donatio inter virum & vxorem, certum est quòd non valet.l.j.2.3.ff.de do.int.vi.& vxo. quid si iuramèto valata sit?

MAN. Supra dicta ratione, quia seruari iuramentum potest, sine dispendio salutis, valebit vtiq; & seruandum erit, & est còmunis opi.originalis Guliel.de cu.& dubitatio multum vulgaris, de qua per Bar.in.l.Scius & Augerius, in fi.ff.ad legē sal.& in.l.si quis pro eo.ff.de fideiu.not.in.d.c.quamuis. Arcim. plene, consi.74.diligenter, col.2.&3. Plenius Bal.consil.29.cafus, col.2.volu.j.& dicit in simili, vbi nullum vertitur peccatū creditoris, licet iurans enormiter lædatur, quòd relaxatio peccati non poterit, in.l.qui iurato, lectu.1.in fi.ff.qui satisfido. cogi. & generalius, quàm supra not.in rub.de iureiu.vbi Iaf.in prin.ci.& alij, quòd si non sit contra publicam vtilitatem, còtra bonos mores, dolo aut metu extortum semper seruandum est, & quòd quàmuis de iure ciuili non sit modus inducendæ obligationis, secus tamen est de iure canonico, & quòd valeat obligatio etiam inter patrem & filium, Alex.consil.29.ponderatis, colum.j.volu.3.& pactum in casu.d.c.quamuis, quòdque iuramentum seruandum sit pariter, tenuit et Bal.in.c.j.in.§.morbis, in prin.si de feu.suc.controuer.inter do.& agna. in vrb. Dicens rursus in.l.quid ergo, in.§.j.col.2.ff.de contraria rute.ac. quòd authen.sacramenta puberum.C.si aduer.ven.locū habet in liberatione, sicut in vero còtractu, quòdque minores possunt cum iuramento remittere, refutare, & renunciare. & quòd denique iuramentum, quod ipsum maiorem representat, seruandum est, post Dy.sibijciens, hoc idem hodie dispefitum esse in.d.c.quamuis. non nihil Bar.conf.8.factum, col.

P.L. Dixisti, si meticolosum fuerit, quòd non debebit seruari, quid si confirmatum sit diuturna patientia metum passis?

MAN. Isto casu secus erit, quia metus purgatus est, vt plene docet Rui.consil.105.cafus, nume.5.& 10.volu.j.

P.L. Mulier iurat matrimonium contrahere cum aliquo, postea eam poenitet, an iuramentum seruare teneatur?

MAN. Non.

P.L. Ratio? potest enim seruari sine dispendio salutis, imò seruari deberet necessàrio, ipsaque compelli ad seruandum, cum nec videatur meticolosum, nec contra bonos mores.

MAN. Quia matrimonia libera esse debent, & quia coactiones huiusmodi

huiusmodi plerunque difficiles exitus habere solent.c.gēma, de sponsa.c.requisiuit, & ibi Abb.in prin.co.ti.l.Titia, in prin. ff.de verbo.ob.& ad regulam facit hinc, quòd iuramentū, ad huc in minore loquentes, vt supra in genere præstitum super quocunq; còtractu celebrato, vel celebrando, ipsum validat, vt per Alex.in.l.si quis mihi bona, in.§.sed vtrum, in fi.ff.de acqui.here.& renunciatiōem pariter, si iuri de futuro facta fuerit, aliàs nulla, quòd idem etiam tenet in.l.ci qui, in prin.cip.col.2.ff.co.Ro.consil.22.pro proposito, col.j.& de materia aliàs in.l.sed & si quis, in.§.quæsitum, ff.si quis cau. & in.l.j.C.de pact.

P.L. Sed quare est, quòd donatio omnium bonorum præsentium & futurorum, etiam iuramento confirmata, non valet?

MAN. Immo valet, vt no.in.l.fi.C.de pac.& in.l.stipulatio hoc modo concepta, ff.de verbo.obli. quia iuramentū seruari potest sine dispendio salutis, & ita in specie Corne.consil.252.primo videndum est, col.4.volu.3. Vel & aliter respondeo, & melius, quia ita communiter tenetur, quòd non valet, quia iuramentum est contra bonos mores, aufertur enim sic donanti libera testandi, facultas, induciturque votum captandæ mortis, & latius vt in.d.locis, & ipsemet Corne.sibi contrarius, ita còsuluit, consil.60.quanquam in.2.col.volu.2. Cur.iu. consil.25.habita, col.3.&4.

P.L. Si pactum induceret veniale peccatum, confirmaretur ne iuramento?

MAN. Archidia.in.d.c.quamuis, sentit quòd non, & male ratione predicta, & in specie ipsum reprobat Alex.in.l.quia tale, in §.elegantè, in.2.col.ff.so.ma.

P.L. In materia pulchrum esset scire, an istud iuramentum tollat enormissimam læsionem.

MAN. Credo ego quòd non, quòdque ista sit opi. communis & not.in.l.pactum.C.de colla.& in.d.c.quamuis multa Cur. iu. consil.53.habita, col.3.&4.& ante cum Alex. consil.42. super præmissis, col.2.&3.volu.j. Deci. consil.45. quòd supra col.j.volu.j.& omnes, quia in deceptiōe magnæ quantitatis, dolus inesse præsumitur.l.omnes.§.lucius, ff. quæ in frau. cred. idem Cur. consil.141.habita, col.2.aliquid Capici. deci.159. in causâ colum.13.

P.L. Prædictum.c.quamuis, est ne limitatoriū vel correctoriū?

MAN. Nec istud vel illud, quoniam addit solum iuramentū eo casu

- casu esse seruandum, & si contra Ful. & Cuma. in. d. l. stipulatio hoc modo concepta, dixerit Ias. esse limitatorium, & aduertunt ac declarant Moder. Hispa. in tracta. de vlti. si. iuris. ca. & ci. numero. 304.
- P.L.** Si naturali vinculo accedat iuramentum, critne standum eidem?
- MAN.** Vtique crit, si non fuerit meticulosum.
- P.L.** Aduersari videtur tex. in. l. si. C. de non nume. pecu.
- MAN.** Non est verum, & operatur, quia consensus adest. l. cum amplius. §. is natura debet. ff. de regu. iu. argu. in. l. fideiusso. ff. de fideiusso. Bal. in terminis, consi. 441. vltis. colum. penult. volumi. 5.
- P.L.** Certum est adhuc. d. c. quamuis, habere locum, si pactum factum sit ei, de cuius successione agatur, nūquid valeat, factum de hæreditate absentis, ita vt hoc modo extendatur etiam ad alium casum?
- MAN.** Si non est correctorium, deberet valere, & extendi. Tamen Gui. Pap. consi. 162. circa. col. 2. contrarium tenuit, quod non valeat, quodque non extendatur, non illa ratione, quia correctorium sit, vt dicit, ex quo non est verum, vt supra sed ex alio, quod ipse postea probat, nec aliter refero.
- P.L.** Si filia nulla dos data fuisset, vel si fuisset dolose, ac persuasionibus inducitur ad renunciandum. aut iurasset non renunciare, nisi cum certa solennitate, quid iuris, seruare iuramentum deberet?
- MAN.** Magna rerum copia tibi hodie suppetit Petre.
- P.L.** Materia etiam ampla est, præbetque nobis causam loquendi.
- MAN.** Crederem igitur his casibus, immo firmiter tenendum est, quod non, quia si nulla sibi data fuisset dos, Læsa reperiretur. l. j. ff. solu. ma. l. asiduis. C. qui po. in pi. ha. not. in. d. c. quamuis & in. d. l. stipulatio hoc modo concepta. non nihil Bononien. in. c. in præsentia. numero. 177. de proba. Secundum, ex multis probat Fede. de Sen. consi. 199. quæritur. 3. glo. in. d. c. licet mulieres, de iureiu. in. 6. Bar. in. l. si quis pro eo, in. 3. membro prin. ff. de fideiu. Scyfel. vbi alia multa etiam ad. c. quamuis, limitationem, in. d. l. stipulatio hoc modo concepta, col. 4. ad firmitatem Soci. regu. 150. filia, cum. 37. fallen. plusquam facta Afflic. in. c. j. in. §. si quis inuestierit, col. 4. 5. 6. de feu. da. imui leg. commi. in vsib.
- P.L.** Tamen adhuc scire desidero, si filius iurasset seruare contra

- ta in testamento patris, an possit iuramento contrauenire.
- MAN.** Non, ita Gui. Pap. deci. 96. nobilis, col. 3. qui dicit etiam deci. 206. in hac, ad si. quod quamuis iuramento non obstante, possit iudex pœnam augere, vel minuire, in foro temporalis, secus tamen est in spirituali.
- P.L.** An super isto iuramento possit dispensari?
- MAN.** Idem Gui. Pap. tenet quod sic, post Gof. & Vincen. in. d. cum contingat, de iureiu. & contra Arch. & Gemi. in. d. c. quamuis, deci. 124. item fuit, col. j.
- P.L.** Transeat, remanebitne pactum & contractus validus?
- MAN.** Sine dubio, ita idem Gui. Pap. deci. 226. item fuit, col. 2.
- P.L.** Sed an in casu. d. c. quamuis, requiratur certioratio notarij?
- MAN.** Idem adhuc, ex multis dubitat, & tandem post Archi. in. d. loco, concludit, quod non deci. 227. plus dixi col. 2.

Marci Mantui, Bona-

VITI, PATAVINI,

IVRISCONSULTI,
CAESAREI'QUE COMITIS
minimi Dialogorum.

LIBER QVINTVS.

PETRVS MAN. NEPOS MAN.

Ad.c. si Papa, de priuile. in. 6.
Dialogus 81.

VERBA OPERANTVR.

P.N.

D I D I C I à te pater ven. est que ferè in ore omnium, quòd verba ita & taliter interpretanda sunt, vt semper aliquid operentur, ne superflua & ociosa videatur. si quando. ff. de lega. j. l. quod ait lex, in prin. restituenda. vt dicat, nò ociosum, sed ociosum. ff. ad legem Iul. de

adul. c. si Papa, de priuile. in. 6. Roma. consi. 79. totum, in princ. Alex. consi. 23. visis, in prin. vol. j. Corne. consil. 243. in hac. col. j. vol. 4. Immo quòd nec syllaba quidem esse debet, sine effectu predicto, vt per glo. in. l. j. ff. quod met. cau. Bal. in rubri C. de contrahen. emp. q. 9. Tamen non videtur verum hoc, quoniam in priuilegijs libera sepultura, solet apponi clausula salua Iustitia, & tamen nihil operatur, vt not. Docto. in a. certificari, de sepultu.

MAN. Operatur fili charissime, quia dubitationem tollit, & satis est. l. non solent. l. quæ dubitationis tollendæ gratia. ff. de regu. iu. l. qui mutuum. ff. man. idem Abb. in loco præallega. col. pe. & est simile in. l. si quido. C. de inoffi. testa. Et quòd debet aliquid operari, probatur, quia si dictum sit, quòd possit dispè

fari,

fari, potestas Episcopo cõcessa intelligitur, quoniam de Papa non est dubium. c. 2. & ibi idem Abb. col. 2. de cle. pu. in qua. & dicit plus Ancha. consi. 306. in vnum, ad fi. quòd si qua in verbis contrahentium apparet contrarietas, ad concordiam recurrari debent, vt aliquid operentur, & consi. 418. quanquã, quòd verba cuiuslibet dispositionis vltra ius cõmune, debent hoc idem facere, ne membranas occupent.

P.N. Quid si sint narratiua?

MAN. Nisi sint Papæ, de facto suo, & super illis fundetur intentio, probatione non inducunt, nec disponunt, vt per Ro. cõsi. 180. si admittimus, col. j. Abb. in. c. cum dilectus, in. 4. de suc. ab intesta. Rota dec. 282. licet, in nouis. Jo. Parisien. de primo. genitu. q. 3. pro decisione, col. 4. Fed. de sen. consi. 34. quæritur, col. 2. & consi. 50. quod pactum, col. 4. Arcti. consi. 23. in præsentia, col. 3. Bal. in. c. j. in. §. personam, in fi. per quos fiat inuesti. in vsib. Ancha. consi. 127. ad dubia, col. 3. nec nocent, uel profunt, nisi contrahentibus. l. optimam. C. de contrahen. & commi. sti. c. cum in iure peritus, de offi. de. d. c. si Papa, idem Ancha. consi. 142. clarior, col. 3.

P.N. Quid in rescriptis, in priuilegijs enim expeditum est, vt si pra & in. d. c. si Papa. nouissime Deci. in. l. j. nu. 21. de fecun. nup?

MAN. Idem, & tradit Ro. consi. 372. non video, Bal. in. l. nò Episcopalis, col. j. C. de proba. & elicitur adhuc ex supra dictis, qd regu. locum habet in quacũque dispositione, etiam si materia fuerit pœnitentialis, ut idem concludit, consi. 509. circa, col. 5. & in gratia beneficii, Rota deci. 474. supposito, col. 2. in nouis. Et in vnione Pet. de Peru. in trac. vniõ. c. 4. col. 2.

P.N. Si fiat pactum, quòd feudum uel emphyteosis possit alienari, vt feci ego his diebus, quod non ignoras, quia emphyteota ille noster difficulter soluit, vt meliorem inueniamus, intelligetur, me etiam non requisito?

MAN. Fuerunt opiniones, affirmatiua tamen verior est, vt verba aliquid operetur. l. si. & ibi Saly. col. j. C. de iu. emphi. Imo. in. c. potuit, de loca. Alex. consi. 172. viso, col. pe. vol. 2. plene Deci. in. c. quæ in ecclesiarum, col. vlti. de consi.

P.N. Recurto ad verba narratiua, ponamus quòd de modico præiudicio agatur, an probent?

MAN. Probant, & plene quidem, maxime si non sit alia præsumptio, in contrarium, & narrata sint de substantia actus, vt not. in. c.

in.c.cum olim, de conf. & in c.illud, de præfump. Abb.in.c.ño nulli, in. §. sunt & alij, col. 4. de refcri p.

P.N. Statutum dicit, quòd quilibet ad accusandum admittatur, comprehenderitne etiam inhabilis?

MAN. Sine dubio, ex quo verba generalia, fauore pub. vtilitatis generaliter intelliguntur, nec restringuntur ad habiles. l. si quis in graui. §. hi quoque, & ibi Bar. ff. ad Syllania. Bal. plene, in rub. qui ac. non po. & vt statuti verba quoque aliquid operentur, vt dicit Zaneti. in. c. j. col. 3. de accu. & pro intelligentia. d. c. si Papa, nota quòd verba ibi nihil operantur, nec disponunt, quia non faciebant ad propositum, ut ex multis probat Ias. in rub. insti. de ac. col. 2. Quòdque disponunt, si legislator ponat factum affirmatiue, & ipsum non impugnet, quia illud censetur approbare. l. cum fundus. §. seruum tuum imprudens, & ibi Fulgo. ac Alex. ff. si cer. pe. l. quòd sæpe. §. si res. ff. de contra hen. emp. l. in rebus, in prin. ver. sed videndum. ff. commo. Bononien. in. c. vnico, col. 2. de rerum permu. in. 6.

Ad. c. statutum de præben. in. 6.
Dialogus. 82.

F A V O R.

P.N. FAVORABILIS est dispositio, quæ reducit nos ad terminos iuris communis. l. si vnus. §. pactus. ver. quod in spe cie. ff. de pac. c. statutum, iuncta glo. in verbo numerandum, de præben. in. 6. c. ab exordio. 35. dif. Deci. in. c. pastoralis. col. 1. & 3. de excep. in tantum vt fiat extensio etiam in correctoriis, quando reditur ad ius commune, ex quo materia tunc est fauorabilis, vt per Ias. in. d. §. pactus, col. 2. & Bononien. in tracta. extensionum, col. 37. Cur. consi. 9. circa, nu. 4. & consi. 6. circa, nu. 14. & limitatur quod habetur in. l. præcipimus, in fi. & ibi Bar. C. de ap. not. in authen. quas actiones. C. de sacrosanc. ec. & in. l. si vero, in. §. de viro. ff. solu. mat. But. in. c. olim tibi, de verbo. si. Sed dubito, pone quòd deportatus restituitur, an restitutio quærat igno. cum nihil aliud sit, quam restitutio in statum pristinum. l. quod si minor. §. restitutio. ff. de mino. & hoc quidem facilius fiat, quam aliquid de nouo in ducatur. cum eidem etiam fauorabile sit.

MAN. Quæritur absque dubio, rationemque dixisti tu, & fuit Soci.

Soci. hoc ipsum confirmat, in. l. quidam relegatus, col. 2. ff. de reb. dub. Dicit. etiam Ro. consi. 318. quæritur, col. 2. quod verba constitutionis per quam reditur ad ius commune primæuū, sunt latissime interpretanda. Idemque Maria. in. c. fraternitatis, col. 14. de testi. & ad regulam faciunt congesta per Neui. 2. consi. 12. in volu. feudaliū, patres, col. 32. aliquid Alex. & alij in. l. si cōstante. ff. solu. ma. Cur. consi. 26. Hiero. col. 4. Cas. sanc. consi. 8. super, nu. 32. & videtur optimus tex. in. c. ad audientiam, de cle. non resi. in ec. ubi constitutio exorbitans, loquens exceptiue, extenditur ad casum in ea omisum, quia per dictam extensionem reducebatur ad ius commune, & ibi Cro. latius, col. 29.

P.N. Dubito rursum, quia dixisti quòd ignoranti quæritur restitutio, ex quo hoc idem ei fauorabile est, quid si odium uel damnum inferatur.

MAN. Hoc casu forte secus dicendum esset, argu. in. l. cum quidā. ff. de libe. & posthu. Bal. in terminis, in. l. scire oportet, in. §. j. col. 2. ff. de excu. tuto.

P.N. Stat statutum in ciuitate, vt hic, quod agnati præferantur cognatis, sub his verbis eruntne comprehensi emancipati?

MAN. Ias. post Saly. et Ange. in. l. qui se patris. C. vnde libe. tenent quod non, idque etiam ibi Deci. sed contrarium videtur verius, quoniam statutum nouum correctorium, si reducat nos ad primæuam iuris dispositionem, fauorabile est, & potest extendi, sed lex. xij. tabularum præferbat agnatos cognatis. l. pronuntiatio. §. familiæ. ff. de verbo. si. l. j. §. sed & si. ff. de ven. inspi. ergo statutum, idem disponens, erit huiusmodi, & (vt diximus) extendetur. Et sentit Cur. olim collega, in. d. l. qui se patris, & ad propositum bene, nu. 75.

P.N. Testamentum primum solum, tolliturne per secundum imperfectum, si ad dispositionem iuris commune reuertamur, quia in eo sint instituti venientes ab intestato?

MAN. Tollitur, ratione prædicta, & est casus in. l. hac consultissima, in. §. si quis autem. C. de testa. l. 2. ff. de iniust. testa. Ias. in. d. §. pactus, col. 2. præallega.

P.N. Tamen alibi in. l. pactum quod totali. C. de pac. reducitur ad dispositionem iuris commune. l. maximum vicium. C. de libe. pr. ec. & tamen pactum non valet.

MAN. Illud ideo est, quia erat contra bonos mores, auferbat liberam testamenti factionem, & quod peius est, inducebat vo-

MAN. M tum

tum captandæ mortis, vt ibi dixi in collectane. & in lectu. & non habet dubium. & ad casum nostrum dicit etiam Staphil. q. literæ, quæ appellatur facultatis, quando scribitur pro incerta persona, & de beneficio incerto, fauorabiles sunt, quia per eas reducitur ordinarius ad ius suum primæuum, & naturale conferendi beneficia suæ diocesis, in tracta. de man. de prou. forma. 3. in prin.

P.N. Sed quæ horum omnium ratio potest assignari? fundata enim est regula in d. iuribus.

MAN. Quia omnis recessus à iure, & dispensatio est odiosa. c. 1. & 2. de si. presby. c. quæ à iure, de regu. iu. in. 6. debiliusque sit speciale, quàm commune. l. eius militis. §. si militia missus. ff. de mi. testa. q. 6. late in l. si. lec. 3. C. de edic. di. Ad. tollen.

Ad. c. si motu proprio, de præben. in. 6.

Dialogus 33.

MOTVS PROPRIVS.

P.N. **MOTVS** proprius multum operatur. c. si motu proprio, de præben. in. 6. Immo dicit Bar. in l. vbi cūque, colum. 4. ff. de int. ac. quod illud quod motu proprio alicuius relinquitur, ab omni necessitate excluditur. & Ancha. cōsi. 138. de natura, in prin. quod cum in gratia ad impetrationem concessa, requiratur expressio beneficii, quantumcunque modici, & qualitat, curæ scilicet, dignitatis & similibus, istis autem non expressis, reddatur surreptitia. d. c. si motu proprio. c. cum in illis, co. ii. & lib. si fiat tamē motu proprio, nō potest dictis de causis indicari talis, & consi. 166. viso, in prin. quod quælibet gratia Apostolica, ad postulationem concessa, est strictè interpretanda, magis quæ si fiat motu proprio Principis. l. 3. in prin. ff. quod quisq; iu. idemque consi. 215. scripsit Papa, col. 3. & cōsi. 364. viso, in prin. quod officium clausulæ non obstante, est non habilitare personam inhabilem ad beneficium, sed surreptionem literarum excludere, vt in hac clausula motu proprio dicitur, & iam ostensum est supra plūs dicit Ro. consi. 327. istæ sunt rationes, col. 3. quod immo motus proprius Principis, in gratijs non solum operatur exclusionem (vt dixi) surreptionis, verum etiam alia longe plura, quæ ibi postea enumerat. & cōsi. 388. in casu, col. 2. quod gratia motu proprio concessa, plenissimam

nissimam & fauorabilem interpretationem accipit, vt vltima voluntas. quòdque sic Papa arguit de vltimis voluntatibus ad rescripta, in. c. auctoritate Martini, de concess. præben. & in. c. j. co. ti. in. 6. aliquid Bal. consi. 305. verba, col. 2. vol. 1. Qui notabile verbum dixit quoque in authen. quas actiones, col. j. C. de sacrosanc. eccl. quòd ecclesia Nouantulana habet singulare priuilegium, vt præscriptionem non patiatur minore annis centum, & omnia verisimilia sunt, sed vellem scire, quomodo iste motus proprius probetur.

MAN. Probatur per literas.

P.N. Et non aliter?

MAN. Non, casus est in d. c. si motu proprio, Rota deci. 332. licet Romana, col. j. in nouis. & dictu mirabile est, quod motus proprius includit de necessitate viam negatiuam non cohartatam, videlicet, quod nullus super hoc Papæ supplicationem perrexit, vt in d. loco dicitur, col. 2. ad si. & quod non præsumatur nisi in literis & rescripto exprimat, tradit etiam Ias. in l. si. col. 7. de consti. prin. Calde. consi. 8. an existens, col. j. de rescrip. Gui. Pap. deci. 537. dixi, col. 2. Afflic. in. c. j. nu. 37. per quos fiat inuesti. in vsib. Gramma. deci. 59. catholicus, nu. 56.

P.N. Sed quare est, quod certa scientia probatur etiam per testes & sic aliter quàm per expressionem?

MAN. Immo non, vt sentit glo. in. c. statutum, in verbo literarū, de rescrip. in. 6. & dato quod verum sit, forte id est, quia motus proprius (vt dixi) negatiuam includit, sui natura improbabilem. l. actor quod asseuerat, & ibi plene per Bal. C. de proba. c. bonæ, de elec. Affirmatiuam vero clausula ex certa scientia, quæ probabilis est, & declarat hancque differentiam rationem assignat Rota in loco de quo supra pulchre Staphil. in tracta. de vi & effec. clau. ver. subsequenter, nu. 12. 13.

P.N. Priuilegium concessum motu proprio, nocetne liti pendenti?

MAN. Minime.

P.N. Ratio?

MAN. Quia Princeps non præsumitur velle derogare iuri tertij. l. 2. §. merito. §. si quis à Principe. ff. ne quid in lo. pub. Spec. de disp. §. qualiter. ver. diximus ergo, Ias. in. l. 2. C. vt lit. pen. idem Staphil. vbi supra nu. 20. Gig. in tracta. de pensio. q. 9. vidi mus, nu. 5.

P.N. Si motu proprio concedatur aliquid, & sic in materia, habe

bitne locum retorquutio & titulus quod quisque iuris?

MAN. Non, sicuti nec quando statuitur aliquid intuitu Dei, vt per Feli. in c. sanctorum patrum, in fi. de prescrip. not. Pau. de Cas. in authen. quas actiones, col. 3. C. de sacrosan. ec. & De. ci. in rub. ff. quod quisque iu.

P.N. Appellatione beneficij regulariter non venit curatum, cum in illis, de preben. in. 6. an veniat, si gratia motu proprio concessa sit?

MAN. Venit, vt in d. c. cum in illis, not. & dixisti tu supra aliter tamen inducendo, nouissime Staphi. in trac. de modo & for. impe. in prin. nu. 6. Dixisti supra etiam vnum fili, quod no parum dubitationis habet, quod clausula motus proprij, non habilitat personam inhabilem, quia Ro. contrarium tenuit, confi. 327. istæ sunt, col. 3. per bonum tex. in l. 2. C. de cri. sacri.

P.N. Ergo pugnabit cum Ancha. qui aliter dicebat, confi. p. ræz legæ. ad idem, 364?

MAN. Et directo quidem, nisi aliud dicatur.

P.N. Si placet, dic tu pater cuius opi. adharendum sit, nec in lubi co figam pedes.

MAN. Pro rei veritate, opi. Ancha. verior est, nec ob. tex. in d. l. 2. quia loquitur in electo per Imp. ex certa scientia, quo casu censetur super inhabilitate dispensasse. l. quidam consulebant. ff. de re iudi. & est glo. ad propositum, quam totus mundus sequitur, in clem. si Romanus, de preben. plene Staphi. de quo supra in loco præallega. de vi & es. clau. nu. 2.

P.N. Clericus secularis præbendam impetrat, quæ tamen clericis secularibus concedi non solebat, an impetratio valeat, si motu proprio gratia sibi facta sit?

MAN. Videtur prima facie dicendum, quod sic, quia Papa in beneficalibus habet plenitudinem potestatis, & omnia potest. c. 2. de preben. in. 6. cle. 1. vt lit. pen. Tamen contrarium verius est, quia non præsumitur esse de mente ipsius, etiam quod motu proprio hoc ipsum faciat, cum non sit consuetum. l. si de iudicio missa. §. si seruo, & ibi Bal. ff. de lega. 3.

P.N. Obstat etiam supra dictis eiusdem Bal. autoritas, dicentis in l. j. in. §. j. ff. de iust. infra. conue. paria esse, quod quid fiat motu proprio, vel ad denunciationem alterius.

MAN. Inciuile est quid dicere, non minus quam iudicare, nisi tota lege perspecta. l. inciuile. ff. de legi. Verum igitur est Bal. dictum, quantum ad obligandum male facientem. Ideo Iudex inqui-

inquirens ad denunciationem syndici, ita facit litem suam, si perperam condemnat, sicut si inquireret motu proprio. & sic non est regulare. Vnde ad propositum motus proprij, aliqua dicam tibi & finiam, ne simus prolixiores solito.

P.N. Bene factum erit, dic, & ego te attentissime audiam.

MAN. Motu proprio igitur leges generales fiunt. l. humanum. C. de legi. Bar. in authen. quas actiones, col. 2. C. de sacrosan. ec. suppletur ætas, siue ipsius defectus. c. si eo tempore, de rescrip. in. 6. & si hoc modo gratia concedatur, seu priuilegium, non egreditur personam, aliàs secus, si ad partis postulationem. §. planè, iuncta glo. Insti. de iu. na. nec coram primo Iudice committitur quis comparere, si motu proprio Principis forù mutaritur, etiam quod iurisdictio præoccupata fuisset, secundum Ias. in l. cum quadam puella, col. 2. ff. de iu. om. Iudi. post Bar. in l. idem Vlpianus, in fi. ff. de excu. tu. & si datus tutor adhuc fuerit ad petitionem alterius per ebreptionem, datio erit nulla, ex officio Iudicis vero, ac motu proprio ipsius, tunc decretum valebit, ex quacunque causa, non solum expressa, verum etiam tacita. l. si vt proponis. C. de confi. tu. Bal. in l. tutor, in prin. ff. de tu. & cu. dat. ab his, & breuiter octo alios effectus, quos hic scribere non intendo, d. clausula motus proprij, ponit Seysel. omino videndus, in d. l. 3. col. 2. ff. quod quisque iu. hoc vnum vltimo etiam non omittentes, quod indubitarum est Bald. dictum, confi. 383. quando, col. 2. volu. 3. quod non præsumitur in his, quæ ratione ambitionis prohibentur, ex quo exprimi debet, & vt dictum est supra in literis apparere, cum aliter probari non possit.

Ad. c. degradatio, de pœn. in. 6.

Dialogus 84.

DEGRADATIO.

P.N. QVÆDAM est degradatio verbalis, quædam actualis, de verbalibus vt tu melius scis quam ego, loquitur tex. in c. ad audientiam, & ibi Abb. in prin. de cri. fal. de actuali, tex. in cap. cum non ab homine, de Iudi. De verbalibus & actualibus simul, tex. vbi vtriusque etiam formam ponit Papa, & hoc non ignoro, in cap. degradatio, de pœn. in. 6. aliquid Abb. in c. nouimus, in prin. de verbo. si. Bal. in l. 2. in. §. j. in prin. ff. de his qui not. in-

fa. Cassane. in confue. Burgun. fol. 53. col. j. sed dubito, poneq̄ clericus sit degradatus, & percutiatur, eritne percuciens excommunicatus?

MAN. Erit sine dubio, & dicitur incidisse in cano. si quis suadente Diabolo. 1.4. q. 4. vt per glo. in. d. c. degradatio. & est argui in l. fi. ff. de decu. & c. si diligenti, de fo. compe. in ratione sui.

P. N. Dubito rursum, quomodo hoc idem esse possit, quia degradatus, actuali degradatione, traditur curiæ seculari, puta ultimo supplicio afficiendus, si delictum huiusmodi sit, vt ea pena puniri debeat, cum ecclesia non habeat iudicium sanguinis, c. sententiam sanguinis, ne cle. vel mo.

MAN. Non habet directe (vt dixi alibi) indirecte sic, & ita pronunc dicere sufficit, quod dicitur etiam Ancha. confi. 153. ex narratis, col. 2.

P. N. Verum est, sed nonne sufficit pœna perpetui carceris, quæ est capitalis, & maior omni alia, quæ possit imponi de iure canonico?

MAN. Non, quoniam actualis degradatio, & traditio curiæ seculari eam superat, & secundum terminos. d. c. cum non ab homine, infligenda est, Bal. confi. 448. quæritur, col. 1. vol. j.

P. N. Potestne, ad clerici similitudinem, alius quiuis degradari?

MAN. Potest.

P. N. Quis?

MAN. Doctor, Miles, Notarius. d. l. 2. §. j. & ibi not. ff. de his qui not. infam.

P. N. Postquam degradati fuerint, poteruntne restitui?

MAN. Poterunt.

P. N. A quo?

MAN. A solo Principe.

P. N. Ego dicam, vt dicit alibi Bal. in. l. 2. in fi. C. de liber. & co. libe.

» Quem semel horrendis maculis infamia nigrat,

» Ad bene tergendum multa laborat aqua.

MAN. Vtunque sit, ita de iure dicendum est, nec secus decidit Bal. in loco à te allega. nunc, in Doctore locutus, & in milite ex autorato, in. l. 2. C. de diuer. offi. lib. 12 & in Notario, in l. 2. C. de manumissio. Afflic. in. c. j. in prin. in pe. col. quæ sunt rega. in vsib.

P. N. Quid in Imp? & est pulchra dubitatio, tuo iudicio & responsione digna, quia à me ipso resoluui non potest.

MAN.

MAN. Videretur dicendum prima facie, posse degradari à populo, per tex. in. l. 1. ff. de consti. prin. Tamen contrarium est verius, quoniam hodie ipse est populo maior. J. Barbarus. ff. de offi. præto. Afflic. in terminis in. c. 1. in prin. col. 12. ff. de iudic. ff. inter Do. & va. lis oriat. in vsib.

Ad. c. qui ad agendum, de procu. in. 6.

Dialogus 85.

PROCVRATOR.

P. N. CERTVM atque indubitatum est, quòd in generali potestatis concessione, non veniunt grauiora, & ea quæ specialem expressionem desiderant, cle. non potest, de procu. c. qui ad agendum, co. ti. in. 6. Fede. de sen. confi. 30. an capitulum, in prin. Ro. 115. viso compromisso, colum. 1. qui etiam dicit ad idem, confi. 403. pro decisione, colu. vlti. in prin. quòd vbi requiritur assententia speciei, non sufficit assententia generis. & Abb. in. c. sedes Apostolica, in. 3. de rescrip. quòd quando exprimuntur casus requirentes speciale mandatum, materia est odiosa, quòdque sub verbis generalibus, dicti casus non veniunt, nec comprehenduntur. & inter cetera, vltra multa de quibus per glo. in. d. c. qui ad agendum, rescriptum ad lites requirit speciale mandatum, non ad beneficia, quoniam iure nõ cauetur, & Abb. in. c. in nonnulli, in. §. sunt & alij, in prin. co. tu. Rota deci. 575. fuit dubitatum, ad fi. in nouis. Quæro quid in collectore deputato ad exigendum charitativum subsidiũ, seu decimam Papalem, ab ipso Papa deputato, valebitne compositio inter cum facta & clerum, super modo præstationis & quantitate præstationis, sine speciali mandato?

MAN. Per tex. in. d. c. qui ad agendum, & alia determinat Bellen. in tracta. de charitati. sub. q. 43. an valeat, col. 2. quòd non, & pulcherrimum simile addi potest, nam cum verbum rei, sit generale. l. 1. in fi. ff. si cer. pe. licet ipsius appellatione, quantum ad vim & proprietatem verborum, contineatur feudum, tamẽ quia in eo expressio & specificatio requiritur, non continetur, vt per Bal. in authen. in successione, in fi. C. de suis & legi. Deci. in. d. l. 1. lectu. 3. nu. 46. & confi. 76. licet, col. 2. vol. j.

P. N. In generali concessione, veniuntne regalia?

MAN. Non, nisi Princeps nominatim exprimat. c. quod transla

M 4 tionem,

Ad. c. j. de præscrip. in. 6.
Dialogus. 86.

P R A E S C R I P T I O .

P. N. T A N T O tēpore, cuius initij memoria non extet in cō-
trarium, contra iura & iuris præsumptionem præscribitur. c.
j. de præscrip. in. 6. Ancha. consi. 142. clarior, col. 2. & quod
præscriptionem legitimam curæ in aliena parrochia, idem di-
cit, consi. 162. in quaestione, col. j. adeo vt tanto tempore nec
titulus requiratur, prout dicitur in .d. c. j. Roma. in. l. vestiga-
lia, col. 2. de dam. infec. Gui. Pap. consi. 131. circa, col. 6. 7. Soci.
regu. 307. fallen. j. Abb. in. c. si. col. 2. de præscrip. Sed quid si
præscriptio contra se præsumptionem iuris habeat?

M A N. Isto casu titulus requireretur, si tamen præsumptio ve-
gens sit non modica, vt declarat Bal. in. l. j. ad fi. C. de serui. Fel.
in. c. si diligenti, col. 4. de præscrip. & .6. ac. 7. fufius, aliquid A-
reti. consi. 30. viso, col. 3.

P. N. Sed ad materiam pater mi hori. quomodo præscriptio
hæc probabitur?

M A N. Si testes dixerint, semper vidisse, & audiuisse, ita esse, nec
vnquam vidisse vel audiuisse contrarium, & quod communis
opi. est, & fuit semper, quod sic fuerit, quodq; nec extat con-
trarij initij memoria, vt not. in. d. c. j. Cur. Iuni. consi. 61. habi-
ta, col. 4. & dixi alibi, ni fallor, in locis communibus. 19. lib.
Capi. deci. 193. in causa, nu. 2.

P. N. Adhuc scire vellem, in quibus casibus hæc præscriptio lo-
cum habeat.

M A N. In illis, in quibus ius commune resistit, vt in. d. c. j. not. &
in. c. super quibusdam, in. 6. præterea, de verbo. si. & in. d. l. j. C.
de serui. nouissime Cur. iuni. consi. 20. præsupponitur, nu. 6.

P. N. Ad idem præallega. c. j. loquitur in præscriptionibus cur-
rentibus contra ecclesiam, Quid si contra priuatum?

M A N. Secus hoc casu, vt Pau. de cas. declarat in. l. seruitutes, col.
3. de serui. Veronen. in tracta. de serui. vrba. prædio. c. 20. col. 4.
Idem Capici. tamen videndus est, deci. 209. in causa, nu. 17.

Ad.

Ad. c. j. de rescrip. in. 6.
Dialogus. 87.

P R O C E S S V S

P. N. P R O C E S S V S cum excommunicato factus, si non op-
ponatur, valet & tenet, glo. est not. in. c. j. de rescrip. in. 6.

M A N. Et minime mirum, quia hoc idem regulare esse videtur,
nam hinc religiosi executoris officium administrare nõ pos-
sunt, nisi à superiore petatur & obtineatur licentia. c. religio-
sus, de testa. in. 6. & maxime verum est in his, qui regulam bea-
ti Francisci profitentur, cl. exiui, de verbo. si. & tamē si, quod
testator voluerit, executi fuerint, nec oppositum sit, erit vali-
dum. ad idem clerici fideiubere non possunt. c. j. de fideiussio. &
tamen si fideiusserint, obligantur, dummodo oppositum non
sit. c. peruenit, eo. ti. & eodem modo si, contra. c. sicut, ne cl.
vel mo. exerceat Tabellionis officium, vt per Bar. in. l. vniuer-
sos. C. de decu. lib. 10. & fufius Roma. consi. 409. quo ad pri-
mum, colum. 2.

P. N. Me solum ceperat admiratio, quia prædicta glo. videbatur
contrariari not. in. c. cum inter, de excep.

M A N. Nihil est Petre fili chariss. quoniam id locum habet sem-
per, si à parte opponatur. & ad idem facit etiam, quia surreptio
literarum impetratarum ad lites, viciat, & tamen si non oppo-
natur, processus inde factus valet & tenet. c. inter monasteriū,
de re iudi. Abb. in. c. ad audientiam, col. 3. de rescrip. & dicit
Bar. in. l. post mortem, in fi. ff. de adop. relatus per Ias. in. l. patre
furioso, col. 4. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. quod ex, que nõ
possunt fieri per procuratorem, si fiant, & nihil opponatur, va-
lent. buona glo. in. c. j. de iudi. in. 6. Ro. in. l. vulgo. ff. de iureiu.
& Bal. in. l. non dubium, in fi. C. de legi. quod si post certū tem-
pus accusator audiri non debet, & sine cōtradictione auditus
sit, processus valet. Idem Bar. in. l. edita, col. 8. C. de eden. quod
quando impeditur cumulatio, ratione ordinis, si non oppona-
tur exceptio, iudicium procedit, & sententia valet. Item si im-
pediatur, quia absolutoria lata in primo, pariat excep. rei iudi-
catæ in secundo, quod adhuc procedit, si non opponatur, &
vt per eum fufius. Notatur etiam in authen. si quis in aliquo
documento. C. eo. q̄ exemplo nõ creditur, & tamen secus est,

si non

si non opponatur, ex prædictis. Immo (vt inquit pulchre Io. Fab. in. §. si. in. fi. de inoff. testa.) quòd cum legitima debeat relinqui iure institutionis, nec relicta fuerit, in casu. c. Raynuz, de testa. Alteroche, argu. planè apertissimum est, oppositum non fuisse. & est simile in cautionibus prætorijs, in quibus sufficit cauere cum pignore, si pars nõ contradicat, aliàs secus, vt per Alex. in. l. j. col. 3. C. de proc. & si agatur contra fideiussorem, vel pignorum possessorem, non facta excusione contra principalem, nec opponatur, procedit iudicium, & valet, inquit Bar. in. l. si mancipium, in. §. j. ff. de iur. & idem in libello incerto, si non opponatur, aliàs non valet. l. fin. C. de anna. excep. not. in. d. l. edita, & idem in compensatione, si ab homine opponatur, vt in. l. si constat, & ibi glo. C. de compen. Nec secus in sententia lata in possessorio, quia ab ea non appellatur, & tamen appellatio tenet, si non opponatur, vt dixi in. l. si. C. de edic. di. Ad. tol. & idem dicit Bar. in Iudice infami, si à partibus assumatur, nec opponatur, & sententiam ferat, quòd sententia valet consi. 77. queritur, in fi. & in. l. quidam confuscebant. ff. de re iudi. Ad idem, plures vnum non accusant, & tamen si non excipiantur, procedit iudicium, vt tradit idem Bar. in. l. si plures, in fi. ff. de accu. c. contra rursus, duo ab vno accu. dari non possunt, & tamen si non opponatur, valet iudicium. Idem Bar. in. l. hos accusare, in. §. lege Iulia, & in fi. ff. eo. aliquid in. l. 2. in. §. si ad plures, in prin. ff. de sepul. vio. & idem dicit in iuris & de iure præsumptione, But. in. c. is qui fidem, col. 2. de spon. quòd non admittit probationem in contrarium, & tamen secus si non opponatur à parte. & idem in compensatione, vt supra, & in notorio, & processu facto die feriato, vel h. contra patrem & libello inepto, Gui. Pap. consi. 24. circa, col. 3. & in simili per Bar. in. l. in commo. dato, in. §. duabus. ff. com. mo. Zaf. in. l. cum quædam puella, in. §. quotiens, vbi citat. l. in prin. & nos multa. ff. de iu. o. iudi.

Ad. c. cum in multis, de rescrip. in. 6.

Dialogus. 88.

INFINITAS.

P. N. INFINITAS vitanda est. c. cum in multis, de rescrip. in. 6. l. qui bona. §. si. ff. de dam. infec. l. Martius. ff. loca. Bal. col. 350.

350. verba, col. vlti. volu. j.

MAN. Maxime in odiosis, inquit Ancha. consi. 404. tria dubia, col. 3. dicens hac de re, inducendo tex. in. l. si focius pro filia. ff. pro so. quòd conuentio de dotando filiam vnus ex focijs, de communi, refertur ad vnam vicem tantum. & consi. 331. visis, col. 2. quòd tempus in contrahenda obligatione limitandum est, vt infinitas cuitetur. & consi. 399. intentio, in principi. quòd prouiso Papæ, debet referri ad primam vicem tantum, non ad secundam tertiam & vltiorem, eadem ratione, & vt res de facili redeat ad naturam suam. & bonum verbum dixit But. in c. significantibus, de lib. ob. col. 9. quòd si quis petat successiõnem ab intestato, non debet dicere de iure ciuili, vel pratorio, quia hoc non est assignare causam principalem, sed causam causæ, & sic res procederet in infinitum, & male.

P. N. Tamen Cy. in. l. vt inter, in prin. C. de sacrosan. ecc. inquit, quòd quandoque toleratur.

MAN. Toleratur, non vt infinitas proprie, sed improprie, sicut & melius idem, in. l. vnica, col. 2. C. de sen. qua. pro eo. & quòd euitanda sit regulariter, liquet ex eo, quòd dicunt scriben. in l. edita. C. de eden. quòd libelli emendatio & variatio non est nisi semel permessa, & bis tantum petitorij suspensio, in odium spoliatoris, vt declarat Abb. in. c. pastoralis, col. 6. de cau. po. & prop. Notaturque in. l. j. ff. de off. eius, quòd infinitatis vitandæ gratia, delegatus Principis subdelegat causas meri imperij, sed nõ amplius subdelegatus. bo. tex. in. l. si. C. si sepi. in integ. restit. postu. Hac ratione rursus in actione in factum, vel iudicati libellus non requiritur, vt per Odo. in authen. offeratur, col. pe. de lit. con. Hac de re etiam duorum numero contenta est pluralis locutio. l. vbi numerus. ff. de testi. & vbi agitur de prorogatione fienda, semel tantum sit. l. boues. §. hoc sermone. ff. de verbo. si. Bal. consi. supra allega. à te. 350. melius nouissime, consi. 104. dilatio, in prin. vol. 3. Qui dicit etiam ibidem, quòd quotiens agitur de obligationibus multiplicandis dictiones iteratine restringuntur ad bis tantum, & facit ad materiam l. edita, de qua etiam supra. C. de eden. & dixi alibi quoque multa, nunc non recordor in quo loco.

P. N. Sed nõ nõne tolerabilis est, si verba patiantur, & contrahentium mens?

MAN. Est vtiq. vt not. Docto. in d. l. qui bona, in. §. si. Seyfel. in Spe. feu. qua. res in seu. da. po. in prin. col. 6. & videtur casus in. l.

in.l.si ita stipulatus.ff.de fideiussio.

P.N. Fui interrogatus ego ad propositum heri, de clausula rato manente pacto, apponi solita in contractibus, per ista verba. Quæ poena totiens committatur, quotiens contrafactum fuerit, in quot vicibus verificaretur.

MAN. Quid tunc respondisti?

P.N. In pluribus vicibus verificari, vt verba sonant.

MAN. Et male, infirmitatis vitandæ gratia.

P.N. In quot igitur verificatur?

MAN. In duabus tantum.

P.N. Vt vbi?

MAN. Vt in.l.cum proponas, & ibi per omnes, in specie Jacob, de.S.Geor.C.de transac.magistralis theorica Bal.pro materia sigillo, in.d.l.vnica, col.6.ferè per totâ.C.de sen.que pro eo.

Ad regulam semel malus, de regu.iu.in.6.

Dialogus. 89.

MALVS.

P.N. SEMEL malus semper præsumitur malus .c. semel malus, de regu.iu.in.6. Vnde Fleru. in Euripide.

» At mortalium quisquis malus, Non possit aliud esse, quam
» semper malus.

MAN. Verba etiam sunt Ci.pro Roscio. Nam qui semel à veritate deflexit, hic non maiore religione ad periurium quam ad mendacium perduci consuevit, & facit ad idem quoque regu. quod qualitas semel in esse posita, semper præsumitur existere, si ex solo cursu temporis non tollitur. l. siue possidetis. C. de proba. Abb.in.c.accedentibus, col.2. de priui. Bar.in.l.si cui in. §. j. col.2. de accusa.

P.N. Verum est, sed pone, quod malus probet à tribus annis citra, fuisse laudabilis vitæ, & optimæ conuersationis, eritne suspicio purgata, & mala hæc contra ipsum præsumptio?

MAN. Videretur dicendum, quod sic, casus est iudicio meo, clarus ad idem, in. §. hinc autem nobis, & ibi Ange. in authen. de mona. not.in.c.testimonium, de testi. Gui. Pap. deci. 2.60. curator. Guliel. benedic. in repe. c. Raynuicius, in ver. in eodem testamento, nu. 44. de testa. Cassan. consil. 60. quidam, nume. 4. Alcia. de præsum. regu. 2. limi. 2. Cur. Seni. in tracta. de sequen. q. 6.

q. 6. nu. 34. Corse. singu. præsumptio.

P.N. Tabellio condemnatus est, quia instrumentum falsum fabricauit, poteritne officium notariatus exercere?

MAN. Bar.in.l.si aliquid. C. de suscep. lib. 10. dicit, quod non, quia semel deliquit, & semel malus semper præsumitur malus, late idem Corse. in singu. tabellio. j. & in periuro ita etiam dicit Ias. in.l. admonendi, col. 28. in repe. ff. de iurciu. & in excōmunicato Abb.in.c.proposuit, nu. 4. de cle. exco. mi.

P.N. Nunquid idem è contra sit, quod semel bonus, semper bonus præsumatur?

MAN. Absque dubio, quia est qualitas, quæ proprie & naturaliter inest. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re mi. multa Fel.in.c. scribam, col. 2. de præsump.

P.N. Si mulier turrix filiorum suorum librum rationum non confecisset, iuxta not.in.l.j. in. §. officio, de tu. & ra. distra. an in dolo & negligentia esse dicatur, & contra eam præsumatur?

MAN. Arcti. consil. 31. considerata, col. pe. concludit quod sic, per hanc regulam, & hoc est quod dixi etiam Ancha. quod de militibus deprecatoribus, maxime tempore belli, & malis hominibus, non potest nisi malum suspicari, cum ex regula prædicta, tum quia, vt inquit moralis Senec. Peior est bello, timor
» ipse belli, & Poc. ille.

» Nulla fides pietasque viris, qui castra sequuntur.

P.N. An post emendationem, quis restituitur pristinae præsumptioni naturæ, qua quilibet præsumitur bonus. c. si. de præsump.

MAN. Credo quod non, alias ad actus legitimos & publicos admitteretur, & tamen non admittitur, nisi vt supra aliud probetur. tradit Abb. in. d. c. testimonium, col. 2. de testi.

P.N. Si aliquis sit de falsitate literarum suspectus, debetne detineri, & literæ sibi auferri?

MAN. Debet vtique. c. in memoriam, & ibi Archidia. 19. dis. l. iu bemus. C. de proba. plene Bal. in. l. casius, de Sena. & maxime si constat præcedentes literas suggesta falsitate dementiae impetrasse, vt declarat Ancha. consil. 188. visis, ad fi. qui dicit etiã consil. 209. in quaestione, col. pe. quod ex consuetudine hominis circa præterita præsumimus in futurum. & dictu mirabile est, quod contra reum semper crescat præsumptio legis, quæ ipsu reum fugientem appellat. l. properandum. §. si autem. C. de iudi. Seue. in tracta. de debi. susp. ec. q. j. in fi. non nihil ad propositum in. 10. Ab accusatōne etiã hac de re infamis repellitur, vt per

vt per Areti. in lib. malef. ver. & ad quærelam, col. 12. & si res furtiua apud aliquem inueniatur, dicit Bonifa. Vitali. in rubri. de furibus & latro. col. 2. quòd contra eum præsumitur, si maxime sit malæ famæ, & furari assuetus, & hæc est fallen. ad regu. d. c. fi. de præsump. quam ponit primo loco in suis Soci. 39. bonus.

P.N. Vellem scire regulæ rationem.

MAN. Nullus ponit ex nostris, Plato solus dixit, hoc idem esse, quia à malo ad bonum redire, vix tota vita sufficit.

P.N. Ad quod tamen facit illud etiam iudicio meo maxime conueniens.

» Facilis descensus Auerni,

» Sed reuocare gradum, superasque euadere ad auras,

» Hoc opus, hic labor est. de quo Bal. quoque in l. 2. C. de libe. & eo. libe.

MAN. Bene dicis, adde etiam illud, quia à priuatione ad habitum, impossibilis, id est difficilis est regressus. l. homo liber. ff. de sta. ho. l. qui res. §. arcam. ff. de solu.

P.N. Ergo ex nostris etiam ratio elicitur.

MAN. Hoc modo, nõ aliter, cum declaratione semper vt supra.

P.N. Sed quo modo potest adhuc regula procedere, cum ex diuersis non fiat illatio. l. Papinianus exuli. ff. de mino. l. fin. ff. de calum. cum similibus?

MAN. Procedit & intelligitur in eodem genere mali, alias militaret obiectum, vt per Alex. in l. metum. col. 2. C. quod met. cau. Bal. confi. 78. textus, col. 2. vol. 3. Imo. in l. is qui reus, col. 18. ff. de pub. iudi. & in eadem qualitate delicti. Gramma. d. 25. magnificus, nu. 7.

P.N. An malus in vno præsumatur malus in omnibus?

MAN. Vtique præsumetur, & aliam ad idem regulam habes, defleat, de regu. iu. defleat (inquit ibi Augusti. in lib. de peccati.) peccator, quia offendens in vno factus est omnium reus. Odo. ad testes inferens, in l. si ex falsis, ad fi. C. de transac. & hac de re Ci. (histo. no. est) Calsinium refellit, qui atrocitatem rei attinget, dicens, eo die fuisse cum Clodio, quo à Milone occisus est ex quo dixerat prius, cum in templo bonæ deæ idem Clodius deprehenderetur, inter amne fuisse, quod, si erat Romæ, verum esse non poterat. & ideo Chryso. super Matth. ad idem ait, Animam semel malignitate captam omnes infantæ numeros explicare conseruasse, & certe nihil est, quòd homo semel me-

litia deditus, non inueniat.

P.N. Sed dic pater opti. si placet quo ad prædicta, præsumptio ista, estne continua vel translatiua?

MAN. Continua, ex præterito in præsens, & patet ad sensum ad translatiua differentiam, quæ est ex præterito in præteritum, iuxta not. in l. siue possidetis. C. de proba. & vulgo etiam dici solet, ratio præteriti scire futura facit. Caslane. plene, confi. 60. quidam, numero. 2.

P.N. Ea quæ sunt ex præsumptione naturæ, suntne mutabilia, vel immutabilia?

MAN. Mutabilia, quod etiam ex se patet. d. c. semel malus, aliàs si ex necessitate naturæ scus. l. naturaliter. §. apium, & ibi Bar. ff. de acqui. re. do.

P.N. In rixa aliquis est vulneratus, ignoratur quis fuerit, vellè scire, quid mihi agendum foret, si essem Iudex malefactorum.

MAN. Saly. docet, in l. si in vlt. col. C. de quæstio. cuius dictum aureis litteris scribendum dicunt Bononien. in l. j. in fi. prin. fi. eo. quod prius torqueatur qui simile delictum aliàs commisit. Et quòd de malo homine non possit nisi male suspicari, facit quòd dicit Hosti. in titu. de Iudæ. in §. quibus, de Iudæo, qui extendens manum versus Crucifixum ait, malè esse suspensus vt ille, qui ibi pendet, accusatus de blasphemia si respondeat quòd intellexit de homine alio, qui ab illa parte fuerat suspensus, non excusatur, ex quo erat Iudæus, de quæ eo non poterat, nisi, vt de perfido & malo homine, malum suspicari, quod dictum refert & extollit Seyfel. in l. vt vim, in repe. col. 2. de iu. sti. & iu. & est argu. in l. j. C. de impo. luc. descrip. lib. 10. & vulgo dici solet, Da cattiuo legno non si taglia stella buona. Et pro complemento regulæ, sciendum est, licet vsurarius dicat se emendatū, & restituisse vsuras, quòd nihilominus præsumptio est contra ipsum. Ita idem Seyfel. contra Bal. in l. j. col. j. C. de eden. & quòd etiam quis presumitur malus uel bonus plerunque ex patria, ex patre, ex magistro, & ex conuersatione. l. quod si nolit. §. qui mancipia. ff. de ædi. edic, multa Bal. confi. 95. regula iuris, col. j. vol. j.

Ad regulam generi per speciem, de regu. iu. in. 6.
Dialogus. 90.

SPECIES.

P.N. TRITISSIMA regula est, quòd generi & per speciem derogatur. c. generi, de regu. iu. in. 6. l. Seruis. §. fi. ff. de lega. 3. l. sanctio legum. ff. de pœn. l. uxorem. §. codicillis. §. felicissimo. ff. de lega. 3. Bar. in. l. Sempronio, in prin. ff. de usuf. lega. **Quæro**, aliquis impetrauit rescriptum, in quo mādatur pro uideri impetranti, de beneficio uacaturo in dioecesi Bononiensi, alius aliud, in quo mandatur similiter pro uideri de beneficio in ecclesia cathedrali uacaturo Bononiæ, in eadem ecclesia uacat beneficium, quis preferri debet?

MAN. Per regulā prædictā, secundus impetrans deberet præferri, tamen ex doctrina Bar. contrarium est uerius, in. l. si domino, in prin. ff. de lega. j.

P.N. Mirum mihi uidetur, sed transeat, quo modo ad regulam respondebimus, quæ negari non potest?

MAN. Idem Bar. in loco præallegato, respondet, quòd locum non habet, quando utraq; dispositio uenit uerificanda in certa specie, licet unā sit generalior altera, quem ad unguē (ut aiunt) secutus est Corfe. singu. rescriptum. j.

P.N. Propono tibi pater mi, alium notabilem casum, statutum uult, quòd pro homicidio imponatur pœna mortis, ut præ est, aliud quòd Iudex in oībus criminibus pœnam infligit pro suo arbitrio, an possit pro homicidio et pœnā arbitrat.

MAN. Videretur dicendum etiam quòd sic, quia præcedens sequi declarari uidetur. l. si feruus plurium. ff. de lega. j. l. si ibi Bar. ff. ad Trib. tamen contrarium uerius est isto quoque casu, quia cum secundum generaliter loquatur, non comprehendit specialiter disposita in primo, ex quo species generi derogat, ergo ad arbitrium pœnā imponi non potest. & ita idem Corfe. decidit & determinat, singu. statutum. 5.

P.N. Euenit his diebus coram me, ad officium Draconis, quod forte breuium (ut scis) mihi delatum est, pulcherrima facti species, Testator hæredi libertatem dedit omnia sua bona alienandi, dubitatur, nunquid ex hoc uideretur etiam legata & n. licta admissa.

MAN.

MAN. Quid iudicasti?

P.N. Adhuc processus pendet, quid diceres tu, uel iudicares?

MAN. Quod nulla esset facta ademptio, ex quo necesse est quòd fiat expressio. l. si quis in principio testamenti. ff. de lega. 3. l. nō ad ea. ff. de condi. & de. immo quòd specialia hoc casu derogāt generalibus, & in specie ita dicit Benedic. cap. consi. 133. cum ut præsupponitur, nu. 7. in simili Ancha. consi. 436. in his, colum. 1.

P.N. Sum admiratus sæpe, quòd Bar. dicat in. l. si. C. de profes. qui in urbe Constan. lib. 10. quòd centum Doctores in examine scholaris debent interuenire, & alibi quòd septem sufficiūt, in. l. magistrōs. C. de profes. & me. co. lib.

MAN. In. d. l. si. est speciale, & generalia secundum specialia intel liguntur, distasque auctoritates ita concordat Anto. Nicel. in suis. 314. oportet, & ad materiam inquit etiam Alex. consi. 29. quoniam abunde. col. j. volu. j. quòd ubi duo sunt specialiter disposita, nec apparet quòd magis attendi debeat, semper attendendum est illud, quòd specialius est, quòd derogat minus specialibus, & magis in terminis declarando Albe. in statu. par. te. 2. q. 181. per D. fratrem Vbertum, col. j. quòd licentia specialis tollit generalem, siue præcedat, siue sequatur, & in constitutionibus Abb. in. c. ut debitus, col. 4. de ap. Bal. in. l. si infanti, col. 6. C. de iu. deli. Io. And. in. c. eos, col. 1. de immu. ec. & idem Ancha. consi. 255. in causa, col. 2. quòd consuetudo specialis locorum, semper derogat generali, & consi. 271. de titulis criminum, col. pe. quòd statutum speciale contra officiales, derogat in hoc alijs statutis generalibus contra ipsos, & consi. 295. pro clariori, col. 2. quòd de stylo cancellariæ, gratiæ facta motu proprio Dominis Cardinalibus, specialem habent naturam, nec sub regula generali Urbani comprehenduntur, & bene, & ideo nihil refert, an beneficiorum valor in eis exprimat, nec ne, & ut ipse latius, & consi. 328. circa, col. 2. quòd non est uersimile, Papam reseruando fructus beneficiorum vacantium primi anni, in toto orbe uoluisse auferre ius secularibus personis, quibus ex aliqua æquitate, uel priuilegio, fructus isti debentur, & in priuilegio signanter, quòd speciale derogat generali, Bald. in authen. quas actiones, in prin. C. de sacrosanc. ec. & in præsumptionibus, in. l. siue possideris, col. 2. C. de proba. & in. l. cum de indebito, in prin. ff. cod. & ibi Bar. to. ante eum. & Rota deci. 298. si quis, in nouis, quòd si quis

MAN. N. con-

constituit procuratorem ad certam causam specialiter prosequendam, non propterea ipsum reuocat, si alium constituat ad omnes generaliter. idemque dicit Cremen. singu. 113. tu scis, & Calde. confi. 1. col. 2. de accu. quod verba generalia adaptantur ad constitutiones, in quibus pena spiritualiter imposita est.

P.N. Singulares decisiones sunt istæ certe, sed num istud sit ex significatione verbi, quod species scilicet deroget generi, an vero ex interpretatione iuris?

MAN. Glo. in. l. si Domino, quam ibi adhuc etiam notat Bald. ff. de lega. 1. in fi. dicit, quod est ex interpretatione iuris.

P.N. Trāseat, si sint duæ qualitates, quarum quælibet per se sui effectum possit operari, quid iuris, derogabitne vna alteri?

MAN. Si specificæ sint, vna non derogat alteri, sed si vna habeat se vt genus, altera vt species, vel vna vt species altera vt indiuiduum, species derogat generi, & indiuiduum speciei, ita idem Bald. in. l. Titia textores, paulo post prin. ff. de leg. 1. & in. l. hac consultissima, col. 1. C. qui testa. fa. po. Qui dicit etiam in. l. Titia, in. §. Lucius. ff. de lega. 2. quod propter verba generalia, nõ est verisimile testatorem velle à speciali prouisione recedere, virtualiter & implicite nos, supra, & in. l. cum pater, in. §. dulcissimi. ff. de co. quod verba generalia simili modo per rationem specialem restringuntur. Est verum quod species non derogat generi in casu. l. legata suppellectili. ff. de sup. le. & quando alicui legatur genus & species copulatiue, vt per Bar. in. l. 1. col. 1. ff. de reb. dub.

P.N. Sed stat statutum, quod furtum de nocte commissum, per custodes loci emendetur, postea aliud factum est, si non imminuatur fur, quod emendetur per omnes de ciuitate, an vltima secundum primum intelligatur?

MAN. Dicit Bar. in. l. sed & posteriores. ff. de legi. quod sic, quia species derogat generi, quodque generalitas quod emendetur per omnes de ciuitate, intelligitur de custodibus non solum loci, vbi commissum est verum etiam totius ciuitatis.

P.N. Ponamus quod vni legetur genus, & alteri species, derogabitur hoc casu generi per speciem?

MAN. Non, sed concurrent, nisi specialis dispositio libertatem contineat. l. quæsitum. §. si quis fundum, vbi idem Bar. col. 5. ff. de fun. instruc. & ad regulam facit, quod in collectoribus ait Bellen. de charitati. sub. q. 109. an collector, col. 2. Et quia vide

mus etiam quod tutela testamentaria præfertur legitimæ, ex quo fides in specie à testatore eo casu probata est, isto vero à lege in genere, & aduertit Por. Insti. de legi. agna. tu. in prin. & quia lex Mosæica etiam specialis Iudeorum legi generali derogat, & communi, vt species generi, in casu iurium ad idem supra allegatorum, & vt per Calde. latius confi. 10. lex Mosæica, de confi. arguitque secundum eam Deci. in. l. edita, col. 2. C. de eden. & in authen. si quis in aliquo, in. 8. co. ti. & vltimo Bar. to. in extrauagan. ad reprimen. in ver. non obtinens.

P.N. Sed quare est sic, quod generi per speciem derogetur?

MAN. Quia inter hæc quædam contrarietas est seu incompatibilitas, quæ simul stare non potest, & necesse est, quod generi per speciem derogetur, authen. offeratur. C. de lit. con. l. sed & posteriores. ff. de legi. Bal. confi. 78. duo sunt, col. 1. vol. 1. aliter dicit Bar. in. l. alij. ff. de vsu. le. & quod specialis prouidentia generali præferatur, & statutum speciale, nunquam ad genus recurrentes, vbi specificam dispositionem habemus, tradit idem Bal. confi. 82. factum, col. 2. & confi. 180. præsuppositis, col. 2. & confi. 182. locata, col. 3. & confi. 183. factum, ad fi. co. libro. Et ad regulam adhuc sciendum est, quod vbi genus & species sunt contraria, semper species derogat generi. Quodque speciem attendimus, quando species ponitur post genus, & quod denique magis vniuersale habetur loco generis, & minus, loco speciei. Et quod per minus vniuersale derogatur vniuersaliori, Bal. confi. 292. verba, col. 2. vol. 2. & confi. 329. casus, col. 1. vol. 1. & confi. 253. visis, col. 2. vol. 5. Dicit etiam glo. in. l. non dubium. C. de legi. quod vix est aliquid generale, cui per speciale non derogetur, & Bar. in. l. 2. in. 2. col. ff. de tigno iniunc. quod quando sunt duæ actiones pœnales, habentes se vt genus & species, vna per alteram tollitur. Et Afflic. in tra. sta. iuris cong. in. 5. not. quod quando generale verbum præcedit, & sequitur speciale, hoc illud restringit, Bar. in. l. sed si adijciatur. ff. pro so. Hinc est etiam, quod lex noua generalis, non tollit antiquam in speciali casu loquentem, vt per glo. in. l. sciendum. ff. qui satisda. cog. quodque generalia verba non tollunt speciale beneficium restitutionis in integrum, exemplificat do vt per Arc. confi. 161. in præfenti consultatione, colum. 3. Qui dicit etiam confi. 143. visa, col. 4. quod quando sunt duæ leges diuersæ, quæ sibi contradicunt, specialis derogat generali.

P.N. Sed quare est, quòd ius commune prolatum verbis specialibus, tollitur per ius municipale prolatum verbis generalibus, vt per Bal. consi. 78. duo sunt, col. 2. vol. 1?

MAN. Quia statutum venit ad derogationem iuris communis ipsiusque tollit in municipio. l. omnes populi. ff. de Iusti. & iu. idem Bald. in loco præallega. Ad regulam tradit intellectum etiam quando vna prouisio generalis est, altera specialis, in l. prima. ff. ad legem Aequi. Veronen. consi. 14. pro declaratione, nu. 9. causarum crimina. sed quia satis dictum est, non insisto aliter, & transeo.

Ad clem. auditor de rescip.

Dialogus 91.

CIRCVITVS.

P.N. **CIRCVITVS** cuitandus est, & litium dispèdiosa prolixitas, si fieri potest, clem. auditor, de rescip. c. sinem litibus, de do. & contu. l. quidam estimauerunt. ff. si cer. pe. l. Dominus testamento. ff. de condic. inde. Abb. in. c. 1. col. 2. de mu. pe.

MAN. Dixi ego late in. d. l. Dominus testamento, in collectane.

P.N. Scio quidem, sed tamen fieri non potest, vt tibi aliqua etiã non succurrant.

MAN. Succurrit nunc vnum, quòd maxime regula locum habet in beneficalibus, vt inquit Abb. in disputa. Titius, col. 12. signanter per. d. cle. auditor. Et aliud longe præstantius, quòd quando causa est per appellationem, vel citationem, de speciali mandato factam in curia, licet pro articulis datis probandis duntaxat per scripturam, non detur remissio extra curiam, datur tamen, si aliqui articuli probandi sint per testes, & aliqui per scripturam, ad circuitum cuitandum, Rota deci. 248. quando causa, in nouis.

P.N. Pone quòd beneficiorum sit facta permutatio, quæ tamen nulla sit, absque culpa permutantium, certum est quòd quicquid ad suum beneficium reuertitur, an vt circuitus cuitetur, si ne noua collatione hoc idem sit?

MAN. Fede. de Sen. in tracta. permuta. q. 8. concludit, quòd sic, & maxime æquum videtur, & in terminis ita etiam dicit Gem. consi. 45. consuetudo, in si. Bononien. in. c. vnico, col. 31. de re. permut. in. 6. & quòd æquum sit, Cassian. consi. 67. nobilis,

lis, nu. 86. & ad idem addendum est insuper, quòd hac ratione quandoque sine cessione agitur, vnusque soluit, & alius repetit de æquitate. l. cum fundus. §. seruum tuum imprudens, & ibi Bal. in prin. ff. si cer. pe. Potestque ad regulam applicari, quòd inquit Bar. in. l. de pupillo, in. §. si is cui, in prin. ff. de no. o. nũ. quòd si prætor mortuus, circa actus viuētium disponat, actionem proponendo, à prætore viuo peti non debet. & in l. 1. in 2. col. C. communia de lega. quòd ex æquata sunt legata fideicommissis, in quibus circuitus erat inutilis. quòdque alias, differentia durat in illis in quibus erat utilis.

P.N. Si damnum mihi datum esset, hominibus coadunatis, quomodo veniret is, qui damnum mihi dedit, accusandus?

MAN. Cum ista qualitate, propter circuitum, & ne etiam bis puniatur. idem Bar. in. l. in eum, in ff. de accu. & de intellectu. d. cle. auditor, videndus est etiam Ioan. de sel. in tracta. de benefici. par. 2. q. 13. quando est datus, nume. 7. Et ad regulam adhuc facit, quòd hac ratione non est restituito sapius concedenda, nec restituito ad restituendum. l. interdum. ff. de mino. Cy. in. l. 1. C. de tẽpo. in integ. resti. pe. & in l. j. C. si sãpi. in integ. resti. pos. In emancipationem Pau. de Casi. consi. 84. vifa, col. vlti. vol. j. Est verum, quòd vitandus non est, si contrahentium interfit, casus sit in iure expressus, & si utilis etiam esset. l. si vsufructus mihi. ff. vsuf. que amadmo. ca. not. in. d. cle. auditor, vbi Car. & alij, & in. d. §. seruum tuum imprudens. Gramma. deci. 103. Illustrissima, nu. 102. 103. 194. cetera à te ipso videas, si cupis, in collecta. in. d. l. Dominus testamento, & forte dixi etiam aliibi, licet memor non sim.

Ad regulam quæ à iure, de regu. iu. in. 6.

Dialogus 92.

SPECIALITAS.

P.N. **QVÆ** à iure communi exorbitant, non extenduntur c. quæ à iure, de regu. iu. in. 6. l. quod vero contra. ff. de legi. Fe li. in. c. pastoralis, col. 2. de excep. exemplificando in casibus, in quibus statur iuramento alicuius, de quibus maxime per glo. in. §. alia, Insti. de ac. & in. c. significasti, de homici. & vt ibi latius per eum.

MAN. Et in statuto idem etiam dicit Ro. consi. 107. circa, col. 1.

si dicitur, neminem posse domum propriam alienare, nisi con forte requisito, quod in necessaria alienatione locum non habebit, ad quam ex laudo compellatur, & quotidianum est. Et consi. 2. 4. ista captura, in si. quod si disponat nemine capi posse, priusquam sit facta bonorum suorum excusio, cum sit pariter contra ius commune, & exorbitans, omnem possibilem restrictionem accipiet. Et Old. consi. 107. col. 1. quod statutum adhuc minuens bonorum subsidium, & sic contra ius, non extenditur ad quartam Trebellianicam. & si ad idem plura sint capitula in eadem oratione posita, antecedentia contra ius, non intelliguntur in sequentibus repetita, ut Stepha. Fede. deducit, in tracta. de int. iu. col. 24. Dicunt etiam D. de Rota. deci. 367. si committatur, col. 1. in nouis, quod cum citatio per edictum sit exorbitans à iure communi, stricte tenenda est in suis formis & terminis.

P. N. Ego vellem scire verum intellectum. d. clc. auditor.

MAN. Intellectus est, quod si æquitas sit scripta in genere, rigor vero in specie, in speciali casu attendetur rigor, nec trahitur ad consequentiam, etiam si eandem habeat rationem, & notat quoque Bononien. in. c. vnico, col. 23. de re. permu. in. 6. & de materia, in. c. si. de transac. & in. l. placuit. C. de iudi. Dicentes etiam ibidem, col. 26. quod iura loquentia simili modo in expectatiuis generalibus, trahi non debent ad particulares. Unde fit etiam quod miracula admiremur, non quod sint ad exemplum humanæ actionis trahenda. c. si testes. 4. q. 2. Albe. in. d. l. quod uero contra, in prin. ff. de legi. q. q. inconueniens multiplicari non debet, quod utique fieri videretur, si specialia esset derentur. l. j. C. de do. pro. l. cum post. §. gener. ff. de iu. do. argu. in. l. mulieri & Tito. ff. de condi. & de. Bal. in. l. fenium, in fi. C. qui testa. fa. po. Et ad regu. facit, quod Ioan. 8. legitur, de CHRISTO, qui adulteram absoluit, cuius actio, hoc casu, nostra instructio esse non potest, ut ibi interpretet fieri dicit, ex quo Sacerdotes non habent potestatem dimittendi peccatorem, sed debent ei poenitentiam imponere, secundum conditionem peccantis & peccati. Ad quod facit etiam illud, quod non sunt sub lege, quæ spiritui Dei aguntur. c. licet, de regula. Deci. in. l. j. lectu. 2. nu. 29. C. qui admi.

P. N. De exorbitantibus dictum est, egoque cœpi, ad quod significanter. di. iura allegantur, an à correctorijs & limitatorijs differant?

MAN.

MAN. Sine dubio, quoniam corrigit lex noua antiquam eam tollendo pro parte vel in totum. limitat, ut aliquo casu locum non habeat. exorbitat vero, id est extra iuris semitam est, & fufus declarat Bononien. in tracta. extensio. col. 20. & 21.

P. N. Ponamus quod extensio reperitur facta à lege, quid iuris?

MAN. Isto casu falleret regula. l. præpofteri. C. de testa. l. si mulier. C. de iu. do. & quia, ni fallor, de materia dixi etiam in collecta. satis in. d. l. quod vero contra, nunc diuerto, & pedem statim refero.

Ad. c. accessorium, de reg. iu. in. 6.

Dialogus. 93.

ACCESSORIUM.

P. N. NVLLVS est qui nesciat, congruere quod accessorium sequatur naturam sui principalis. c. accessorio, de regu. iu. in. 6. l. cum principalis. ff. eo. Bar. in dispu. mulier habens magnū patrimonium, col. 3. Fede. de Sen. consi. j. colu. 2. & hoc est quod dicebat ad propositū Ancha. consi. 78. ex verbis, in prin. quod causa accessoria & dependens, assumit sibi naturam causæ principalis. notaturq; etiam in cle. dispendiosam, de iudi. & per Bar. in. l. solent. ff. de ali. & ci. le. & consi. 91. pro specifica, ad si. q. ubi antecedens & principalis non præiudicat alicui, nec sibi præiudicium pariter affert consequens & accessorium. & con. fi. 92. tria, col. 2. quod officium executorum durat tanto tempore, quanto principale, sed habetur in. c. si super gratia, de offi. de. in. 6. Et consi. 113. iura, col. 2. q. religiosi valentes disporre de corpore ecclesiæ suæ, possunt etiam disporre de capellis, quæ annectuntur eidem, ut membra, tanquam de re propria, nulli seruituti subiecta, pulchre Abb. in. c. 1. col. 6. de mu tu. pe. quod prorogata causa cōventionis, erit etiam facta pro rogatio reconuentionis, quæ illi est accessoria. Et Anto. Nicel. in concordan. Bar. 13. longe subtilius, ad si. quod qualitas non mutat substantiam, quodque accessorium suo principali potentius esse non debet. Sed ponamus quod non sit eadem ratio in accessorio, quæ est in principali, procedetne, habebitque locum tunc regula?

MAN. Non. lex placito. C. de re. permu. l. si is à quo. C. de præ. di. mi. Bar. in. l. non dubium, post glo. in fi. C. de legi. Alex. cōf.

N 4 4. cir-

4. circa, col. 6. vol. j. Bononien. fin 17. accessorium, in fi. in pulchro casu Afflic. in. c. j. nu. 33. de cle. qui in ueluti. fe. in vsu. alias tres, & not. quidem limitationes tradit Cy. in. l. eos, col. j. c. de vsu. & ad regulam redeunt, vltra adducta supra addi etiā potest, quod iudex in principali est quoque Iudex in consequenti & accessorio, siue sit ordinarius, siue sit delegatus, vt per But. i. c. de prudētia, in prin. de do. int. vi. & yxo. quodque ordinarius est, sit titulus sit contra ius vt sit huiusmodi etiā possessio tanquam accessoria, inquit Gui. Pap. consi. 144. circa, col. 2. & qd denique suspensus ab officio, intelligitur quoque suspensus à beneficio, secundum Abb. in. c. lator, nume. 6. de cle. ex com. ini. vbi bonum verbum etiam subiecit, prædicta adeo vera, vt principale & accessorium, vnum & idem esse censetur, sicuti pater & filius, seu & melius, Dominus & seruus. Principale etiam influit in accessorium, qualitatem quam habet. exemplum, si pactum apponatur in continenti, iuxta contractum bonæ fidei, vt pariat actionem bonæ fidei, aliis stricti iuris. l. iurisdictioni. §. quinimmo. ff. de pact. l. 2. C. de pac. int. emp. & ven. not. in. l. certi conditio, in prin. ff. si cert. peta. Bal. consi. 213. punctus, col. j. vol. j. & ad idem dicit, in. l. si hereditas, in. §. j. per illum tex. ff. de testa. tu. quod confirmato principali, confirmatur quicquid ab eo pendet. & Alex. in. l. si seruus, in. §. si numerus, in fi. ff. de lega. j. quod principale restringit accessorium, non è contra. & Ancha. què tu quoque nep. charissime citasti, & gratulor quod sit tibi familiaris, quia in consilijs nescio quid diuinitatis habere videtur, vt in simili inquit Iaf. in. l. certum, col. 2. ff. si cer. peta. consil. 142. clarior, in prin. quod quicumque habet iurisdictionem in castro, habeat in pertinentijs ipsius. & notanter consi. 226. legitur, col. v. quod sicuti restituitur per statutum, aduersus contractum prohibetur, ita prohibetur aduersus pœnam, quæ ex ipso contractu descendit, & in pulcherrima. q. consi. 297. efficacibus, col. 2. quod si gratia est nulla, nullum etiam erit monitoriū, velut ipsius gratiæ accessorium. & in priuilegio, consi. 389. vifs, col. 3. quod si nullum est, confirmationes etiam oēs, ab ipso causam & originem habentes eodem morbo laborabunt. & in re peti. c. canonum statuta, col. 167. de consi. quod si quid ordinatum est ad finem alterius, vt instrumentum ad iudicium, & accessorium ad principale, illius statum & naturam assumit, & quod de ipso iudicamus sicut de eo ad cuius finem ordinatur & tendit,

& tendit, & facit bonus tex. ad idem, in. l. & si non sint, in. §. per ueniamus. ff. de au. & ar. le.

P. N. Pe. de Ancha. est tibi, quam mihi, longe familiarior.

MAN. Nimirum, quia sum etiam te senior, & quia ipsum totum vidi, & legi diligenter præ cæteris, quod tu forte non fecisti. et ad institutum redeunt, dicit etiam Ro. consi. 330. circa, col. 4. quod decretum irritans adiectum constitutioni per viâ accessionis, non afficit ignorantem, ex quo nec constituitur ipsa, cui annexitur, hoc idem facere solet. c. cognoscentes, de consi. c. vt animarum, eo. ti. in. 6. l. ff. de decre. ab or. fa. & fusius hoc idem ibi comprobatur, ex multis, quæ ad regulam maxime faciunt, hic aliter non scribenda. & Abb. in. c. ad audientiam, col. 4. de rescrip. quod sicuti gratia est nulla, propter surreptionem, sic nullam etiam habet iurisdictionem ex literis executor, vt de monitorio etiam dicebam proxime.

P. N. Sed nonne saltem accessorium declarat, vel probat principale, licet ipsum non confirmet, restringat, aut vctiat?

MAN. Forte hoc ipsum admitti posset, & sentit Bal. in. l. 2. C. de do. pro. cuius dictum refert & sequitur Cassane. consi. 5. an ex hoc, col. 2. mirabilis etiam casus est, vbi durat iudicium ratione accessorii, licet principale extinctum sit, in. l. vtique, & ibi Bal. in prin. ff. de rei ven.

P. N. Vellem scire, quo modo intelligatur, seu cognoscatur, quod aliquid sit accessorium, vel principale?

MAN. Longum hoc esset dicere, sed tamen scias intelligi posse quando est vt principium & origo ad ea, quæ inde oriuntur, vel prout sunt preparatoria ad suum finem. Vel prout species accessoriæ ad partes substantiales. Vel prout vna res accumulatur alteri, ad eundem finem. Vel prout vna aliam sequitur. Vel & vltimo, prout tacitum sub expressio continetur, & latius vt per Stepha. Fede. vbi iura et exempla ponuntur, in tracta. de int. iu. par. j. col. 14. & seq. & dicit rursu Rota, deci. 179. actiones reales, col. 2. in nouis, quod rei vendicatio, non est cā dominij, cum ex eo procedat, quodque absurdum esset, si principale sequeretur accessorium. & deci. 311. fuit dubitatum, col. 2. eo. lib. quod cui Episcopo permittitur principale, puta institutio. eidem quoque permittitur accessorium. idemque dicit etiam Pau. in tracta. de offi. & po. cap. se. va. par. 2. q. 2. col. 4. & Abb. in. c. is qui fidem, col. j. de spon. quod si præsumptio est falsa, corrumpit quicquid sequitur ex ea. Et Rota adhuc, deci. 403 fuit

fuit dubitatum, col. j. in nouis quod accessorium ad executionem sententiæ expediri potest, sicut principale, & deci. 418. si appelletur, in prin. eo. lib. quod si appellatio deuoluat negotium principale ad euriam, poterit procedi super desertione, raquam super accessorio. & deci. 443. fuit dubitatum, col. 2. eo. lib. quod executori cui committitur certæ personæ prouiso, videntur commissæ omnia sine quibus expediri non possit, & declarat deci. 458. circa, col. 2. eo. lib. quod accessorium non præcedit suum principale, sed ipsum sequitur, & in pulcherrima. q. Bono. in. c. vnico, col. 38. de re. permu. in. 6. quod accessorium non recipit diuisionem à principali. & Areti. consi. 83. quia multa, col. 2. quod habens iurisdictionem super re locata, habet etiam super interesse, quod est dependens à re. & ibi ad propositum alia multa. & à simili ostenditur, quia sicuti non potest esse effectus absque causâ, & motus sine termino, ita esse non potest accessorium sine principali, vt not. in. l. in prouinciali. in. §. j. ff. de no. o. nun. & in. l. Pomponius, in. §. accessiones. ff. ad Treb. Est verum, vltra supra dicta, & finio, quod pœna accessoria non dinumeratur ex tempore pœnæ principalis, & annotatu dignum dicit Bal. in. l. quid ergo, in. §. pœna grauior, in lectu. in. ff. de his qui not. infra.

Ad regulam quod semel placuit, de reg. iu. in. 6.

Dialogus. 94.

MUTATIO VOLUNTATIS.

P. N. QUANDO volûtas est obligatoria, quod hoc semel placuit amplius displicere non potest, nec admittitur variatio. quod semel, de reg. iu. in. 6. c. horrendus, 30. q. 5. plene Anch. consi. 214. Franciscus, col. 2. & 4. non nihil consi. 156. propter tria, colum. j.

MAN. Immo dicit Ro. consi. 345. circa, col. 3. quod ipsum naturalis civilisque ratio dicit, nisi iusta causa superueniat, & not. vltra eum in. d. regu. quod semel, & glo. partibus, ad propositum in cle. sape, de verbo. sig. quod si de consensu partium iudex seruauit solēnia iudiciorū, postea velint quod sine figura procedat, poterit eisdem inuitis nihilominus primo modo procedere, prout consenserunt. & Rota deci. 450. si pubes, in nouis, quod pubes matrimonium contrahens per verba de presentibus

cum impubere, tenetur eam expectare, donec pubescat. nec potest ipsum pœnitere, & interim cum secunda cōtrahere, quoniam matrimonium alias non valeret, etiam carnali copula consummatum.

P. N. Vellem scire, certum etenim est, quod mutatio voluntatis permittitur in pluribus casibus & præsertim in vltimis voluntatibus, quæ obligatoria, non est. l. 4. ff. de adi. lega. l. si quis in principio testamenti. ff. de lega. 3. l. non vsque adeo. ff. si quis à pa. fuc. ma. nunquid possit cautela inueniri, qua hoc casu etiã variare non liceat?

MAN. Potest vtiq; si iuret testator non reuocare testamentum, neque eidem contrauenire, & maxime si in eo instituti sint venientes ab intestato, de quo tamē per Bar. in. d. l. si quis in principio testamenti & Veronen. in caute. suis. 117. si pater, colum. 1. & 2.

P. N. Aliquis præsentatus est & institutus ad aliquam ecclesiam, intra tempus excipiendi nihil dictum est, an mores eius approbati videantur, & ipse, tacito non excipientium consensu?

MAN. Crederem, quod sic, & sine controuersia quidem, & ita post multa decidit etiam Fede. de Sen. consi. 102. nobilis quidam, col. 2. Quid, quod semel voluisse factum est, in prælati nominatione, in constitutione condenda. in voti emissione, in beneficij collatione, & in contractus negotiatione, & similibus, si quæ sunt. c. in istis. 4. dif. viduas, 27. q. 3. c. si illi. 24. q. 3. c. sunt qui. 17. q. 4. l. sicut. C. de ac. & ob. Archi. in. c. fi. col. 2. 8. q. 2. plenius Vlp. Zan. in. §. hic ergo, col. 30. insti. de iusti. & iu. & variatio in prælati, maxime est reprehensibilis, quando etiam foret licita. Vnde Grego. Iniuriam facio, si fratrum meorum privilegia perturbō, & ad propositum probatur in. c. cum illi suo, de renun. in. 6. & quod aliquando etiam permittatur, vt in vltimis voluntatibus, supra licet videre, in ob. annis. l. si steri lis. §. si. & ibi Bar. ff. de ac. emp. & in casu. l. cum qui certarū. §. si. ff. de verbo. ob. & l. diuus. §. licet. ff. de vsu & ha. & l. pater. §. si. ff. de condi. & de. & l. pc. §. penul. ff. de po. & l. cum hi. §. qui transigit. ff. de transac. & l. de rebus. ff. re. amo. inducendo, vt per eundem Vlpia. in loco præallega. col. 33. 34.

P. N. Video etiam quod ordinarius delegat, & tamen potest cōmissionem reuocare, etiam lite contestata. l. iudicium soluitur. ff. de iudi.

MAN. Sed illud ideo est, quia non abdicat à se iurisdictionem, nisi renun-

si renunciet in manibus superioris. l. legatus. ff. de off. praef. Bal. in rub. de off. de. col. 2. Ad materiam etiã facit, quia quod semel reprobauit amplius approbare non possum, quantum ad actionem consequendam tamen, non quantum ad exceptionem, quia possum sine dubio, vt per Bart. in l. dispensatorem, col. 2. ff. de sol. & fallit etiam regula in filio repudiante, qui potest adire, & fideicommissario vniuersali, ac alijs casibus ultra supra dictos, de quibus in l. sicut, vbi idem Bar. C. de repu. h.

P. N. Si Medicus semel approbatus sit, potest ne postea reprobari?

MAN. Ex causa (vt iam dictum est) potest. l. sed & reprobari, in pri. ff. de exc. tu. l. vt gradatim. §. reprobari, de mu. & ho. & idẽ in assessor, vt no. in rub. ff. de of. ass. & Doctoribus nõ uuliter legentibus, licet conuenientibus oculis quandoque Mecœnates transcant, vt scholares mala imbuantur doctrina, & probatur in l. 2. C. de professio. & Medi. lib. 10. & idem in Imp. vt fenit Bar. in d. l. sed & reprobari, in fi. & male, quoniam hodie est populo maior. l. Barbarius. ff. de off. praeto. & quia dixi alibi, hoc idemque tenui audacter, nunc transeo.

Ad regulam qui facit per alium, de regu. iu. in. 6.

Dialogus. 95.

S V B R O G A T V M.

P. N. QVOD dicitur in c. qui facit per alium, de regu. iu. in. 6. & in l. quod iussu. ff. eo. & in l. j. in fi. ff. de procur. seruit ad. q. quis per alium sibi sepulturam elegerit, perinde est ac si per ipsum elegisset.

MAN. Verissimum est, & seruit ad ea quæ habentur in cle. dudum, in §. huiusmodi, de sepul. Sed ad quid hoc ipsum dixisti?

P. N. Quia euenit his diebus. q. hæc, & inter quosdam religiosos erat contentio.

MAN. De lana Caprina erat, cum inueniantur decisiones apertissime, quando etiam regulam non haberemus.

P. N. Vt ingenue fatear, nullam sum recordatus cum interrogatus fuisset.

MAN. Nimirum si quandoque bonus dormitat Homerus, vt est in proverbio, nec tu hac de re reprehensione es dignus.

P. N. Dic pater, si placet, vbi hoc ipsum probari possit.

MAN.

MAN. Si bene sum memor, q. in terminis ponit Anchara. consil. 214. Franciscus, col. 2. qui ad propositum dicit etiam consil. 39. decisio, in fi. quod si testator fideicommissarijs mandatum dederit de vendendo, & ipsi venderint, perinde est, ac si testator vendidisset. & in simili Corfe. in singu. commissarius, q. illud quod sit per commissarium, fingitur esse factum per committentem optimus tex. in c. in causis, & ibi Abb. de elect. & in citatione Bal. in rub. de rescrip. col. 2. quod quando citatio fieri debet, non est necesse quod fiat per rescribentem, ex quo fatiscit qui per alium citat.

P. N. An istud vere sit, vel interpretatiue, & per fictionem?

MAN. Quod sit per fictionem, indicat verbum perinde, positum in d. regula qui facit Bononien. in c. vnico, col. 51. de rerum permu. in. 6. bonus tex. in l. si iuncta glo. C. vbi & apud quæ, & in l. j. in §. deiecit. ff. de vi & vi ar. & incidenter dictum est proxime. & ad propositum, scriptura autoritate mea per alium scripta, à me scripta videtur l. Diuus. §. item Senatus. ff. ad legẽ Cor. de sal. ideo male dicunt aliqui, quod tex. in l. cum præcũ. C. de lib. cau. fallat si libellus sit aliena manu scriptus, quia non est verum, vt per Ias. in §. si minus, col. 2. in sti. de ac. & no uissime, an qui per alium facit, faciat proprie vel improprie, bonam distinctionem tradit Bal. in c. j. in §. si quis decesserit, si de seu. suc. contro. inter Do. & agna. in vsib. Qui dicit etiam in c. causamque, in prin. de elec. quod qui per alium facit, proprie facit per se ipsum, quantum ad legis veritatem, si ille habeat speciale mandatum, vel æquipollens, quia secus si generale. c. vt circa, de elect. in. 6. interpretatiue vero, vt supra & in d. §. deiecit, quandoque nec vere nec interpretatiue, quando esset factum contra naturam, vt in adulterio. Quæ sunt & per amicos, per nos fiunt, & à Centurione impetratum per nuncios, ab ipso impetratum dicitur, Matth. c. 3. secundum vnam expono. aliter adhuc idem Bal. (vt omnem lapidem moueamus) hoc tempore præsertim, quo.

Sole sub ardenti (vt ille ait) resonant æstate cicadæ. in l. sed eximendi, in §. prætor. ff. ne quis cum qui. & in l. omnes populi, col. 10. ff. de iusti. & iu. quod qui per alium facit, quod in se residet, puta quod alienetur fundus mandantis, vel seruus eius manumittatur, vere fecit, aliàs non. l. pater ex prouincia. ff. de ma. vin.

P. N. Sed an qui per alium facit, periculo suarum facultatũ faciat?

MAN.

MAN. Videtur tex. clarus quòd sic, in.l. nullus. 3. & ibi Bar.C. de decu.lib. 10. quod ad massarios & officiales sacri mótis pietatis infertur, ut non aliter admittantur, nisi præstent fiduciam, quoniam per alios seruiunt, & male, ex quo periculo suarum facultatum seruiunt. d.l. nullus. & hæc regula maxime locum habet in muliere petente ueniam ætatis, ne se cœtibus virorum immisceat. l. 2. C. de his qui ve. æta. impe.

P.N. Sed quare non in masculo? vel in eo qui venit adoptatus? his enim duobus casibus, vt notum est, requiritur eorum præsentia, & per alium, nec is adoptari potest, nec ille ueniam ætatis petere.

MAN. Id enim est propter mores, & ne minor natu maiorem adoptet, & propterea præsentia desideratur, habet tamen regula locum in eo qui legitimatur, quia absens legitimari potest, vt per Bar. in. §. si uero, in fi. & seq. in authen. quib. mo. na. effi. sui. dixi ego aliquid in.l. imperium. lectu. 2. ff. de iu. o. iud.

P.N. Quid in manumissione?

MAN. Nec ista per simplicem procuratorem, & sic per alium, fieri potest. l. nec mulierem. C. de uin. liber.

P.N. Ratio?

MAN. Quia manumissio non est in administratione patrimonij, vel quia dicit manumissor, manumitto te, & absoluo à potestate dominica, & verba sunt, quæ in Domini personam cōcipiuntur, & vt ibi fufius not.

P.N. Quare est rursus, quòd in tutelis excusatio per alium nõ admittitur, vt not. in. l. excusare. fi. de excu. tu?

MAN. Nescio tibi aliud dicere, nisi quòd id pupillorum favore inductum fuerit, argu. in. l. ex pluribus, in fi. ff. de admi. tu. audit Bar. in. d. l. excusare.

P.N. Dixisti etiam nescio quid de adulterio, vellem adhuc scire, quare per alium explicari non potest.

MAN. Quia est actus cohærens personæ, sicuti febris corporis afflictiua, vt inquit & bene Bal. in. c. audita, col. 2. de resti. spo. aliquid Io. Parisien. de primogenitu. par. 2. q. 3. nũc est, nu. 33. Et ad regulas etiam vltra supra dicta, q̄ uera est & procedit in his, quæ propria autoritate competunt. l. eos, in fi. C. de vsu. l. j. in. fi. si men. sal. mo. di. l. singularia. ff. si cer. pe. l. 3. §. ff. de do. int. vi. & vx. l. licet. §. j. l. nuptura. ff. de iu. do. l. quod statuliber, in fi. ff. de do. cau. mor. l. si procuratori præsentis. ff. de uerbo. ob. l. qui autem. §. ff. de cõsti. pecu. l. fi. C. de spon. Alex.

Alex. in. l. fi. col. 2. C. de procu. non ad propositum priuilegia ta, vnde quæ in speciale priuilegium magistratibus maioribus conceduntur, non delegantur, neque per alium expediuntur, quæ uero iure magistratus competunt sic. l. j. ff. de offi. eius. c. fi. §. fi. & ibi Hosti. alias duas declarationes ponit, de offi. de. quòd habet locum in temporalibus commissis, non in spiritualibus. quòdque in contractibus est generalis, speciale uero contrarium in cæteris.

P.N. Audiui te sepe allegantem tex. in. l. certe, in. §. j. ff. de præca. & si aliter ex mēte Bal. distinxeris supra quòd qui per aliũ facit, per se ipsum facere uidetur, non fite & interpretatiue, sed proprie & uere.

MAN. Et ad idem est singularis, quod etiam habetur in. l. j. in. §. nunc autem. C. de ca. tol. & in. c. accedens, de præben. ex quo tunc, ac in casibus prædictis acquisitionis factum uertitur, & fuit dictum Bal. in margari. in. §. qui uel qua, nu. 3. per iura prædicta. alias & adhuc ad corticem redeunt, dicere, quòd qui per alium facit, perinde est, ac si faceret per se ipsum, quoniam omnino melius nos, quàm alius nomine nostro, facimus, iuxta illud (Æsopi Phrigij apologus de Cassita auicula notus est) ne quid ab amicis expecta, quod tu per te agere possis. de quo Gel. fufius, noc. Atti. lib. 2. c. 29. Qui ridiculum cuiusdam etiã responsum recitat, cum à censoribus interrogaretur, cur ita esset, quòd uideretur curatior, quàm equus, nimis strigosus & male habitus, quia (inquit) me ipsum curo, equum autem Statius seruus meus, lib. 4. c. 20. Multos casus etiam ad saturitatẽ enumerat, in quibus actum per substitutum explicare non licet, Afflic. in. c. j. in. §. j. col. 2. & 3. de benefi. sc̄mi. in vsib. qui tamẽ in. c. j. postea, in. §. si à Iudice, col. j. de confue. rec. seu. col. lib. istud notandum ponit, quòd miles nihilominus cum rusti co pugnat per substitutum.

P.N. De duobus solum, post hæc, pulchra certe, delectabilia, & frugifera, resolui cupio. Si quod Princeps per se potest, possit etiam per alium?

MAN. Indubitatum est istud. c. pastoralis, de offi. ordi. c. sanẽ, de offi. dele. not. in. d. l. j. ff. de offi. eius. & quotidie uidemus in Comitibus Palatinis, è quorum numero ego quoque sum, licet indignus, munificentia Caroli. V. Imperatoris inuictissimi, & gratia Reuerendiss. D. D. Antonij Perenoti, Episcopi Atrebaten. D. mei obseruandissimi. motu proprio Principis, hoc mure

nercohonefatus, & probatur ad propositum in d.l. pater ex
provincia supra alleg. ff. de ma. uin. Bal. in terminis cōfi. 267.
ad euidenciam, col. 2. vol. j.

P.N. Transcat quoniam aliud maius dubium habet, idque est,
an adultera uxor possit per alium interfici, quam per maritū.

MAN. Et ad istud quoque dico quod manu mariti debet inter-
fici, alias incideret in legem Corne. de Sica. tenereturque ipse
& mandatarius.

P.N. Non memini alicubi legisse.

MAN. Est casus (intellige eam in adulterio inuentā) in §. is qui
quo, in authen. vt li. ma. & auia. tradit Bal. in c. j. in §. si quis ve-
ro, de pa. iu. fir. in vsib. Afflic. in c. j. in fi. an ma. suc. in be. vx.
co. lib. & ista erunt fati, superque fati.

Ad regulam vtile pro inutile, de reg. iu. in. 6.

Dialogus 96.

V T I L E .

P.N. **I**N instrumento donationis cuiusdam mulieris, reperta
sunt mulæ causa obligatoriae, & promissiones eiusdem, quæ
nullæ erant, & nihil valebant, dubitabatur his diebus, nunquid
donatio propter dominij translationem sustineretur.

MAN. Quid inter dubitantes decisum est?

P.N. Nihil, aliqui dicebant, quod sic, multi contrarium.

MAN. Prima opi. verior est, vt dixisti, propter dominij transla-
tionem, & quia in his quæ sunt separabilia, diuersamque ratio-
nem habent, vtile per inutile non vitiat, declarat Bar. in l. i.
vnius, in §. pactus ne peteret. ff. de pac. & in l. Græce, in §. sal-
lud. ff. de fidei. in terminis Areti. cōfi. 24. in causa, col. j. & 3.

P.N. Ergo secus, si actus esset diuiduus, vt ad materiam. d. c. vti-
le, aliqua dicamus.

MAN. Et bene, arguitur ex theo. Bar. in præallega. §. illud. Ro-
ma. cōfi. 66. vir eximie, in fi. & dicit, quod vbiunque respe-
ctu formæ, actus est indiuiduus & inseparabilis, licet sit diui-
duus respectu essentia, semper vtile per inutile vitiat. & ad
regulam facit, quod habetur in c. si confirmationem, de elec.
in. 6. quod si confirmatio inutilis sit, non propterea viciat elec-
tionem vtilem, super qua fit, quod etiam refert Ancha. cōfi.
215. scripsit, col. 3. Qui dixit quoque cōfi. 295. pro clario-
ri, col. 3.

ri, col. 3. quod error modicus hac de re non vitiat gratias, præ-
fertim fauorabiles, & idem Ro. cōfi. 245. ad primum, col. 2.
quod idem est determinandum quoque in libellis, verba scilicet
trahi debere extra proprium significatum, vt eorum con-
tingat saluatio & validitas, & cōfi. 506. in re præfenti, col. 3.
quod admixtio inhabilis cum dispensatione habilis, ipsam in-
ualidare non debet, vbi ad idem pulcherrima iura etiam indu-
cit, & D. de Rota, deci. 68. licet, in nouis, quod si plura capitula
in commissione narrentur, quorum aliqua falsa sint, aliqua
vera, si ex veris potest sequi effectus conclusionis, valet com-
missio. Et in charitativo subsidio Bellen. q. 46. dictum est su-
pra, col. 2. quod si quantitas debita ab indebita est facile separa-
bilis, vtile per inutile vitari non debet. Et Abb. in c. j. colu. 4.
de iudi. si remotis suspectis remanet synodus in perfecto nu-
mero, qui requiritur secundum qualitatem causæ, quod pro-
pter suspicionem quorundam non poterit tota synodus re-
cursari. Et per istam regulam pulcherrimum decidit casum etiā
Bal. in vltimis voluntatibus, vt scriptura imperfecta, perfectam
non viciat, in l. fi. col. 3. C. fami. her. Et in duobus mandatis,
quorum vnum habeat rasuras, aliud vero non, vt præualeat
illud, in l. falsus, col. 2. C. de fur. Matrimonium etiam hac de
re, in casu. l. pactum. C. de pac. valet, licet pactum vicietur. Et
donatio respectu præfentium, licet respectu futurorum non
valeat, vt not. in l. fi. C. co. Et si curator datus adulteræ ad dotē
constituendam, si promiserit plus, quam facultates ipsius pa-
tientis, promissio viciabitur in co. ratum, quod superflua est.
l. fi. vt generalis. ff. de iu. do. Et idem in donatione dicitur, in l.
fancimus. C. de dona. quod vltra legitimam diffinitionem tre-
centorum solidorum, in co. quod superflua est, viciatur, nō in
totum. Et licet quis acceptauerit beneficium inutile, in vtili
tamen quod obtinet sibi non præiudicat. l. qui dotem, & ibi
Bal. ff. solu. ma. Dicens etiam, in l. legitimos, in prin. ff. de legi.
ha. quod vbi ponuntur verba apta & inepta, apta atq. duntur,
nec inepta viciant. Et not. in l. sed & si quis, in §. quæsitum. ff.
si quis cau. si aliquis exprimendo aliquos casus, renunciaret il-
lis, & postea generalem clausulam subijceret, quod hac ratio-
ne valeret renunciatio in specificatis. Ad idem correctæ est. l.
fi. C. de edic. di. Ad. tol. quo ad vigesimam, & tamen quo ad a-
liud remanet. & prædicta omnia intelliguntur, quando inuti-
le adijcitur vtili, non quando simul proferuntur, quia tunc
vnum

vnum corpus constitueretur, & totum viciaretur, secundum Iaco. But. quem refert & sequitur Bal. in l. per feruum, in §. 1. ff. v. sup. quem admo. ca. & ad regulam redeuntes probatur optime etiam in l. eos, in §. 1. C. de v. su. & in l. certi conditio, in §. quoniam. ff. si cer. pe. & in l. j. in §. pe. ff. de verbo. ob. Odo. in l. iubemus. C. de testa. Processus similiter factus ex probationibus falsis & veris, ex istis sustinetur. l. pe. C. si ex fal. instru. c. cum inter, de re iudi. Inno. in c. in presentia, de renun. Ias. late in l. admonendi, fol. 101. col. j. de iurciu. si quis etiam portaret merces licitas & illicitas, illicitas tantum publicarentur. l. dotem. §. dominus, & ibi Bar. ff. de publica. & facit, quia substitutio pupillarum patriam potestatem desiderat, & tamen si fiat extraneo, valet in vim tacite vulgaris, quia vtile & c. vt per Bar. in l. 1. in fi. prin. ff. de vulga. & pub. sub. & in personis a simili dicit Bal. in l. Imperator, col. 3. ff. de sta. ho. quod vtile per inutile non viciatur. Et Abb. in c. examinata, col. pe. de iudi. quod iudi. quod inutile actionis expressio libellum non viciat, de quo etiam in l. edita. C. de eden. est verum quod vtile per inutile viciatur etiam ultra supra dicta, si sit expressum. c. pura, iuncta glo. 3. q. 9. & in casu. c. 1. 16. dif. & propter assumptam formam iuri contrariam, vt in electione, compromisso, & similibus, & tradit Bal. in c. massana, de elec. & pro perfectione intelligentia dici possit et sic, quod quicquid vtile venit ad adiudicandum, quicquid ad minuendum, quicquid ad exprimendam speciem contractus. Primo casu, si non valet quod ago in toto valet in parte, in qua valere potest. Secundo casu, non valet in aliquo. Tertio quia non consentitur in specie contractus, & contractus non valet, fallit aliquando ad excipiendum, vt per Bal. in §. 475. quidam, col. 3. vol. j. & ad regulam rursus consentiunt, dum dicimus quod vtile per inutile non viciatur, quando sunt separata vt supra hoc idem maxime, quod tres sunt casus, quique quandoque vtile ab inutili est ab ipso principio separati, quandoque separabile, quandoque nec separatum nec separabile, & vt per eundem fufius in d. loco, col. vlti. & in authent. ingressi. C. de sacrosan. ec. & est materia brocardica, vt in d. loco si testatur, & consequenter difficilis, igitur transeo, & tu quoque interim quiescas.

P. N. Et ita vt iubes faciam, praesertim quia haec fuere, quae a te dicta sunt, quam maxime copiosa.

Ad cle.

Ad cle. 1. de seq. po. & fruc.
Dialogus 97.

IURISDICTIONIO.

P. N. EXCEPTIO nullitatis, proueniens ex defectu iurisdictionis, huiusmodi est, vt semper & quodocumque opponi possit, glo. est not. & allegabilis multum, in cle. 1. de seq. po. & fruc. & certe (vt inquit etiam Purpu. Doc. Illustris, in l. prima in princ. ff. de offi. eius) nullus est maior. diciturque iudicium peccare in forma, secundum Bal. in l. exceptionem, col. vlti. C. de proba.

MAN. Verisimum est, sed tu id vnum etiam addas, quod licet ad agendum de nullitate trium sententiarum non admittatur ille, contra quem latae sunt, antequam fuerint executae, iuxta not. in cle. j. de re iudi. admittitur tamen si nullitas sit, quae surgat ex defectu iurisdictionis, vt per Alex. consi. 77. in causa colum. 4. volu. 2. & Ro. in l. de pupillo, in §. qui opus, ad fi. ff. de no. om. nun. inducit Ancha. consi. 164. de iuribus, col. 3. quod licet omnis exceptio & allegatio tollatur, non tamen tollitur incompetencia iudicis. & idem dicit in statuto, quod quamuis tollat per dictiones vniuersales, omnes exceptiones, haec tamen incompetenciae sublata non videbitur, consi. 167. visis, in princ. & idem consi. 271. de titulis criminum, col. vlti. & Bal. ante eum, in l. generaliter, col. 2. C. de ep. & cle. idem Areti. consi. 68. excellen. domine, col. 3. & Rui. consi. 16. habita, nu. 25. vol. 2. Deci. consi. 8. viso puncto, col. j. volu. j. Corfe. plene, in singu. statutum. 1. Et forte hoc est etiam quod dicit omnia de iurisdictione constare debet, & in l. scire oportet, in §. si per illu. tex. ff. de excu. tu. quod si detur terminus ad omnem defensionem faciendam, post terminum non excluditur nullitatis allegatio proueniens maxime ex defectu iurisdictionis. multa Scyfel. in l. vt vim, in repe. col. 8. ff. de Iusti. & iu. Ro. in l. de pupillo, in §. qui opus, in princ. ff. de no. o. nu. & consi. 42. visis, in princ. Et quod sententia nulla, ex defectu iurisdictionis, executioni mandari non debeat, declarat idem Bal. consi. 313. proponitur, in fi. vol. j.

O 2 Ad cle.

Ad cle. pastoralis, de re iudi.

Dialogus 98.

DEFENSIO.

P.N. DEFENSIO est de iure naturali, & tolli non potest, etiam per Principem, ne dum per statutum municipale, cle. pastoralis. §. ceterum, ibi, Cum illa Imperatori tolli non liceat, quæ iuris naturalis existunt. de re iudi. l. j. §. cum arictes. ff. si quad. pau. fe. di. l. j. §. si ad diem. ff. de re mili. Bal. in. l. feruum quoque, in. §. publice, col. 7. ff. de procu. & consi. 111. qui mortem, in prin. volu. 4. Scyfel. multa, in. l. vt vim, in lectu. & repe. col. j. de iusti. & iu. vbi ante cum Bal. Deci. & alij, in. 2. Sed quid si fiat compromissum in aliquem, vt possit procedere, nulla iuris solemnitate seruata, an per ista verba tollatur defensio?

MAN. Nullo modo, vt per. d. cle. inquit Corfe. singu. compromissum. 2. Ancha. consi. 167. visis, in prin.

P.N. Stat statutum, quod in criminalibus appellari non possit, an valeat?

MAN. Minus, quoniam appellatio est species defensionis, quæ tolli non potest. c. suggestum, de ap. argu. in. l. non tantum. ff. eo. in terminis Albc. in statu. par. 3. q. 54. item queritur. Abb. in. c. j. col. j. de rescrip.

P.N. Quid in citatione?

MAN. Quia huiusmodi est, defensio scilicet, & iuris naturalis quidem, nec ipsa tolli potest, & signanter tex. in. d. cle. pastoralis, in citatione loquitur, & primum hominem Adam, citat. Deus dicens, Adam vbi es? declarat Bar. in extrauagan. ad reprimen. in verbo & figura, col. 2. Abb. in. c. j. colu. 3. de consi. l. as. plene in. l. certum, in pe. col. C. vnde legi. Ancha. cōsi. 211. de iure communi, col. 2. & consi. 270. in primo dubio, col. j. & consi. 277. ex prædicta, col. 3. & consi. 209. videtur, col. j. & sui constitutione dicatur, quod Iudex possit prout voluerit etiam de facto se informare, verba hæc solum operantur, vt procedi possit absque solemnitate iuris ciuili, non autem omittere ea, quæ sunt iuris naturalis, vt est citatio, & vt ad sententiam sine citatione procedi possit, & pulchre declarat Rom. consi. 248. hæc sententia, in fi. dicens etiam consi. 487. in causa, in prin. q. defectus citationis sententiæ nullitatem inducit. & consi. 521.

circa,

circa, col. 2. quod non est Princeps tanta potentia, quod citationem & defensionem oppressio valeat auferre, multa Bal. in l. omnes, in. §. fin. vero, col. 1. C. de ep. & cle. Deci. in. c. quæ in ecclesiariu, col. 13. de cōsti. Abb. in. c. inter, col. j. de ma. & obe. **P.N.** Nunquid Princeps possit causam committere suspecto, de plenitudine potestatis, sine facultate recusandi?

MAN. Non, quia hoc modo defensio tolleretur, & male. & ita per. d. cle. pastoralis, decidit Abb. in. c. ad hæc, in fi. de rescrip. Bal. in. l. fi. C. de legi. in citatione & defensione adhuc Gui. Pa. de rescrip. col. 2. Areti. consi. 165. sicut, col. 11. & ad plenitudinis potestatis propositum, etiam quod Papa rescribat ex certa scientia, & d. clausulam de plenitudine potestatis apponat in rescripto, non tamen verba ipsa contra ius naturale aliquid operantur, vt pulchre inquit idem Bal. in rub. de rescrip. in prin. ci. Fede. de Sen. generalius loquutus, dicit, quod quomodocumque loquatur, nunquam defensionem tollere videtur, consi. 55. per visitatores, col. j. Nel. de ban. in. j. par. j. tempo. q. 8. formatas, col. j. & 2. par. 1. q. 49. Sempronius, in prin. ci. Et hoc est quod dicitur etiam in. c. j. & ibi Abb. in. j. not. de cau. po. & pro. quod Princeps parte non vocata causam non diffinit. Aliquid Nath. in cle. sæpe, in. §. j. col. 8. de verbo. fi. & in pratica docet Bal. in. l. milites, col. 2. C. de mili. testa. quod licet in iudicijs datum sit arbitrium Potestati, quod non teneatur obseruare legis solemnitatem in aliquo, non propterea poterit reum condemnare, nisi sibi de crimine constet, vt Iudici, & nisi sibi data fuerit defensionis copia.

P.N. Nunquid naturalis defensio possit tolli ex causa?

MAN. Credo quod sic. l. si feruus. C. de his qui ad ec. consu. l. an tepe. vbi glo. ff. ex quib. cau. ma. Alex. consi. 2. visis, col. 7. volu. mi. 1. Ange. in. l. si sic. ff. de lega. j. plene Deci. in rub. de ap. col. 6. aliàs non, & de citatione dicit idem Bal. in. l. cum fratrem, colu. 2. C. de his quib. vt indi. quod etiam in notorio requiritur, & quod vbi non est, ibi non est, nec reus, nec iudicium, nec hermodicium contrahi potest, nec sententia ferri, maxime capitalis. aliquid in. c. bonæ. 1. col. 4. de elec. Areti. consi. 165. sicut, col. 8. Et quod nec pactum nec statutum valeat, quod quis regulariter non possit se defendere, tradit idem Bal. in. l. cum mulier, col. 6. ff. solu. ma. & in. l. filius familias, in fi. ff. de dona. quod nullus est in orbe, qui Imperatore habeat maius imperium, immo quod orbis est Dominus. l. deprecatio. ff. ad legē

Rho. de iac. & tamen non condemnat absque citatione, ut ibi, & consi. 365. col. j. vol. 3.

P.N. Sed nonne citatio tollitur in l. satis, & in l. plærique. ff. de in ius vo?

MAN. Non, quia citandus latitabat. Vel quia in sententia interlocutoria erat minime necessaria. Vel quod citatio fuerat facta per proclamationem, & adhuc quod citatio fiat ad finem defensionis, quodque prætermitti non debeat, tradit Bald. consi. 186. ad euidenciam, col. 2. vol. 2. immo quod non solum non potest tolli, verum etiam nec Diabolo denegari debet, ut in d. cle. pastoralis, not. & in c. que in ecclesiarum, de consi. Cassane. consi. 58. licet, nu. 32. Et adeo favorabilis est, ut nec defendens satis dare teneatur, immo quod in habilis etiam admittitur, minor, mulier, & similes, de quibus Alex. in l. exigendi, col. 2. C. de procu. quodque defensionis renunciari non potest, l. defensionis facultas. C. de iur. fi. lib. 10. Barto. in l. ut vni. ff. de iusti. & iu. Calde. consi. 8. an sententia, in prin. de re iudi.

P.N. Quid si sit sententia Regis?

MAN. De nullitate dici potest, ex defectu iuris naturalis, id est citationis, ut per Inno. in c. in causis, de re rudi. Abb. in c. propo posuit, de conce. preben. Bal. in l. fi. C. de legi. Franc. in c. dilecto, de ap. Feli. in c. ecclesia Sanctæ Mariæ, col. 4. de consi. Grima. deci. 19. lata, nu. 15. Plus dico, quod in non citante præsumitur dolus, quia facit contra ius naturale, & fuit verbu Bald. consi. 37. queritur, col. 2. vol. 3. & quod sententia Principis sine citatione nulla sit, & Imperatoris ut supra qui est orbis Dominus, & processus factus contra non citatum nullus, tradit idem Bal. consi. 58. factum, col. 2. lib. 3. & consi. 122. verum, colum. 2. co. lib. & consi. 21. processus, in prin. vol. 4. & ne minutatim omnia dicamus, ista quoque erunt ad prædicta satis.

Ad. c. quanquam de vsu. in. 6.

Dialogus 99.

V S V R A R I V S .

P.N. EST NE verum, si vsurarius non mandauit vsuras restitui, quod sibi confessio non prodest, quo ad sepulturam?

MAN. Verissimum in vsurario manifesto. c. quanquam, de vsu. in. 6. Ancha. consi. 189. tribus, col. 2.

P.N.

P.N. Ponamus quod appareant signa contritionis, & penitentia, nec præstet cautionem de restituendis vsuris, eritne testamentum eius irritu, ita ut sibi etiam sepultura ecclesiastica interdicatur?

MAN. Erat, & interdicitur, præterquam in relictis ad pias causas, ut idem Ancha. inquit, consi. 429. pro euidencia, col. j. & 2. in fi. Pau. de Cas. consi. 13. super primo, columna vltima, volumine primo.

P.N. Prædictum. c. quanquam, loquitur in testamento, quid in codicillis, vel dona. cau. mortis?

MAN. Idem, quoniam d. constitutio circumueniri facile posset. l. j. §. fi. ff. de calum. l. Iulianus. §. murui. ff. ad Macedo. l. filium habeo. ff. co. Stepha. Fed. de int. iu. par. j. col. 9. disputat Rui. in l. sciendum, col. 18. ff. de lega. j. & Bal. consi. 298. queritur, colum. j. vol. 2.

P.N. An testamentum eiusdem reconualecat per subsequentem cautionem præstitam de restituendis vsuris?

MAN. Cy. in l. j. in §. filius. ff. de lega. j. dicit, quod no, & Bal. post eum, in l. posthumo, col. 3. C. de bo. po. contra tabu. contrarium tenet in l. seruis, in fi. C. de lega. & in l. Gallus, in §. etia, col. 2. ff. de libe. & posthu. & in l. filio præterito, col. 4. ff. de iniusti. rup. testa. & in l. j. col. 6. lectu. 2. C. de sacrosan. ec. non nihil Seyfel. in d. l. Gallus, in §. fi. in prin.

P.N. An hæres vsurarij teneatur ad restitutionem vsurarum?

MAN. Non secus ac hæres furis, qui tenetur ad restitutionem rei furate. l. si pro fure. §. fi. ff. de condi. fur. Bald. in l. j. col. pe. C. ex del. defunc. & in authen. ad hæc, col. 5. C. de vsu.

P.N. Ponamus quod confiteatur se extorsisse certas vsuras à certis, & conualecat, poteritne confessionem hanc reuocare?

MAN. Non. l. generaliter, & ibi Bal. met. colum. 4. C. de non nu. me. pecu.

P.N. Hæres qui tenetur, teneturne vltra vires hereditatis?

MAN. Non.

P.N. Facto vel non facto inuentario?

MAN. Indistincte. l. furti. C. de fur. l. scimus, & vtrobique Bald. C. de iu. deli. Stepha. Fede. de int. iu. in prin. quali. lex restringatur, colum. 19. & quod testamentum vsurarij acceptari non debeat, nisi caueat, ut supra & manifesta signa penitentia ostendat, nouissime tradit idem Bal. in l. falsus, columna quarta. C. de fur.

O 4 P.N.

- P.N.** Filius poteritne impugnare testamentum patris, allegando ipsum fuisse usurarium manifestum?
- MAN.** Signo. consi. 182. factum sic se habet, in fi. & Feli. in c. clator, col. 2. de re iudi. dicunt, quod sic, Burg. in c. ad nostram, col. 10. de emp. & ven. multa.
- P.N.** Si testamentum sit militis, publici tamen usurarij, valebitne sine cautione. d. c. quanquam?
- MAN.** Non quia hoc ipsum favore creditorum inductum est, l. in fraudem, & ibi Bal. ff. de mili. testa.
- P.N.** Usurarius impetrauit à Papa, posse testari, an poterit sine cautione, de qua in d. c. quanquam?
- MAN.** Non .l. si quando. C. de inoffi. testa. & ibi Bal. signanter, colum. 2.
- P.N.** An regula Catoniana in usurario locum habeat?
- MAN.** Bar. in l. j. col. 2. ff. de regu. ca. dicit, quod non, & in l. regula, in princip. ff. co.
- P.N.** Pulchra omnia sunt, & optime à te pater optime resoluta, sed multa adhuc restant.
- MAN.** Dic omnia, quoniam præsto ero tibi, eaque resoluam quam prontissime, ne dicam libentissime.
- P.N.** Dicam, postquam tibi hoc ipsum gratum esse video, ad docendum semper paratissimo, critique mihi non ingratum intelligere, an decisio. d. c. quanquam, sapius allega. locum habeat in Iudæo.
- MAN.** Magna est quaestio, disputata ab interpretibus in l. j. C. de eden. & prima facie videbatur dicendum, quod sic, quia si ecclesia, quoad usurarum restitutionem, vititur sua iurisdictione contra Iudæos. c. quia frustra, de vsu. debet eos etiam comprehendere generalis constitutio. d. c. quanquam. Tamen contrarium verius est, & ad argu. pulchre respondet Arcti. consil. 158. copiose, col. 3. multa Alex. consi. 6. super præmissa, col. j. & 2. volu. 6.
- P.N.** Sed vellem scire quis dicatur usurarius manifestus.
- MAN.** Manifestus est per notorietatem facti, idest publice difamatus. Vel confessus in iudicio. Vel per sententiam declaratus, ad diffam eius, qui non manifestus est, sed manifestandus, vt per Bal. consi. 175. casus, vol. 3.
- P.N.** An possit hæres institui?
- MAN.** Crederem, quod sic, cum nulla lege probetur contrarium, & ita signanter tenet idem Bal. consi. 142. queritur, in fi. vol. 3.

P.N.

- P.N.** De usurario manifesto dictum est, quid in non manifesto?
- MAN.** Testamentum valebit, Bal. consi. 311. quidam col. 2. vol. 2.
- P.N.** An credens quod manifestus possit facere testamentum, vel si Princeps faciat statutum, hoc ipsum sibi concedens, critne vel ille, vel iste hæreticus aut schismaticus?
- MAN.** Hui, quæ nam interrogationes sunt istæ? non solum nõ erit, verum etiam nec statutum valebit, contra formam iuris, & rationem assignat idem Bal. consi. 334. præmittendum, in prin. volu. 2.
- P.N.** Diocesanus potest ne habere ratam cautionem præstitam ab usurario, de vsuris restituendis, ita vt ratificatio æquiparetur mandato?
- MAN.** Sine controversia dicendum est, quod sic, quoniam satisfactum est menti & rationi constitutionis. d. c. quanquam, & signanter ita concludit idem Bal. consi. 128. cum quidam, colum. 2. vol. 3.
- P.N.** Volo aliud intelligere, & finiam statim, an usurarius possit committere declarationem fieri post mortem.
- MAN.** Credo quod non, ex supra dictis, & decidit adhuc Bald. consi. 447. ad euidenciam, col. pc. eo. lib. Multo plura dici potuissent, sed quia nescire manum de tabula tollere, viciosum est, cum respondentem, tum interroganti, tacendum pro nunc est, nec amplius loquendum.

Ad. c. si pater, de testa. in. 6.

Dialogus 100.

S V B S T I T V T I O .

- P.N.** V E R B V M moriatur, substitutioni adiectum reperitur, critne directum, vel obliquum?
- MAN.** Directum, & Canonista habet singularem tex. in c. si pater, de testa. in. 6. nos vero in §. pc. in authen. de inces. nup. tradit Ro. consi. 158. circa, in fi.
- P.N.** Pater potestne ad pias causas filio directo rursu substituire post pubertatem in bonis?
- MAN.** Aliqui dixerunt, quod sic, sed est opi. phantastica. contrarium igitur ex multis ostendit esse verius Bal. & potissimum per. d. c. si pater, in l. j. in. 7. col. in repe. C. de sacrosanc. ec.
- P.N.** Si adhuc filium in legitima instituat, & ultimo relinquat

cum

eum vniuersalem hæredem, eique substituat in hac forma, quæ docunque decesserit, talem substituo. filiusque decedat pater, qualiter veniet substitutus? seu qualis erit ista substitutio?

MAN. Videretur dicendum in pupillari ætate, esse pupillarem, postea fideicommissariam. d. c. si pater. Tamen idem Bal. tenet, quod omni tempore hoc casu sit fideicommissaria, in. l. ex tribus, col. 2. C. de inoff. testamen. respondendo ad tex. in. d. c. si pater, quod verum est id, quia verbis et personis conueniebat, hoc autem non conuenit verbis, ex quo verbum substituo, reputatur, fideicommissarium, vbi non est facta temporum distinctio, aliquid in. l. centurio, col. 2. de vulg. & pu. sub. multa Areti. consil. 155. periculosum est, col. j. 2.

P. N. Pater rursus instituit filium pupillum, eique extraneum substituit pupillariter, certum est, si moriatur in pupillari ætate, quod substitutus admittitur, exclusa matre, etiam à legitima. d. c. si pater. & est opin. quam tenet totus orbis, secundum Bal. adhuc in. l. humanitatis, col. 7. C. de impub. Gui. Pap. deci. 533. testator, in fi. an sit dare cautelam, quod admittatur ad successionem omnium bonorum?

MAN. Veronen. in suis. 117. si pater, in prin. dicunt, quod sic.

P. N. Quæ cautela erit ista?

MAN. Quod filius detur in arrogationem alteri, quoniam statim tollitur substitutio. l. nec ci. ff. de ado. & vt per eos filius.

P. N. Quid de verbo instituo?

MAN. Quandoque ponitur pro substitutione fideicommissaria, sed hoc idem non est secundum propriam significationem ex quo verbum instituo, adhuc infert in iure directâ, nec debet obliquari, nec transire ad ius vtile, nisi vt not. in. l. verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pup. sub. & in. d. c. si pater, Bal. in. l. j. col. 2. ff. de testa.

P. N. Certum etiam est, quod verbum moriatur, de quo in. d. c. si pater, & dictum fuit supra directum dicitur, quæro nunc, an possit iudicari vt commune.

MAN. Aliqui in. d. l. centurio, sentiunt quod sic, & male, quia si vniuersitati bonorum apponatur, semper substitutionem directam inducit, & filius vt per Areti. consil. 155. periculosum, citato etiam supra col. 7. ostendentem manifeste, verbum directum iuregentium & commune differre. & de intellectu. d. c. si pater, ibidem, quoad aliud tamen, col. 9. & 10.

P. N. De substitutione fideicommissaria vnum verbum dictum est etiam

est etiam supra nonne in dubio fit semper interpretatio, vt sit potius directâ, quam obliqua, & fideicommissaria?

MAN. Fit vtique, & est casus in. d. c. si pater, firmat Bal. consil. 422. statutum, col. 2. vol. 3. Seyfel. in. l. moribus, col. 3. de vulg. & pupilla. substi.

P. N. Aliud scire desidero, mittentes cætera de industria, de quibus in locis supra alle. & quia Perusi. solènter etiam. d. c. si pater, repetierunt, an verba pupillaris ætatis, in substitutionibus semper repetita intelligantur.

MAN. Si cõnexæ sint, crederem quod sic. d. c. si pater, non si omnino diuersæ, & sentit Bal. adhuc consil. 190. præmittendum est, in fi. volu. 3.

Marci Mantui, Bona- viti, Patavini,

IVRISCONSULTI,
CAESAREI'QUE COMITIS
minimi Dialogorum.

LIBER SEXTVS.

COGNITIO.

Ad cle. sãpe, de verbo. signi.
Dialogus 101.

BARTHOLOMEVS GRISANTIUS, VLYSSES
BASSIANVS MAN.

SI TANTVM prodesse stude-
ritati, præceptor mi honorandæ (vidi
enim post multa alia, quæ edidisti tracta-
tus ad.l.transfigere, & ad.l.si quis maior.
C.de transac. & ad.l.edita, de eden.co.li.
vnâ cum alijs, nec non dialogos, ac lo-
cos communes nunc primum improf-

fos, in quibus tantum laboris impendisti, vt nõ possimus oēs,
nisi tibi multum debere) non est ratio, cur nobis etiam, eli-
rissimis discipulis tuis, hoc loquendi genere non respondeas
aliquando, si interrogaris.

MAN. Immo quòd mihi optatus nihil contingere potest, nisi
vobiscum loqui, deque rebus, in quibus diu versari possumus
modico temporis interuallo, vos discendi desiderio captos,
doctiores reddere. libere igitur dic tu & Vlysses hic noster,
meque ipsum interrogate, quoniam a tutum respondebo, de-
siderioque vestro, pleno (quod aiunt) copix cornu, satisfacere
curabo.

V.B. Nec nos aliud responsum præstolabamur, interim agen-
tes tibi gratias quàm possumus maximas.

MAN. Fuitne vnquam auditum, quòd ego interrogatus, tam-

etsi doceam cotidie in scholis, laboribus pene obrutus, ne di-
cam fractus, quòd vobis non responderim?

B.G. Nunquam, immo ad fatiætatem semper respondisti.

MAN. Quid est igitur quòd nunc dubitetis, an responsurus in-
terrogantibus vobis sim, necne?

V.B. Modeste egit tecum Grisantius, amantissime præceptor,
non quòd de te dubitemus, deque humanitate tua.

MAN. Recte quidem fecit, sed cum amico & præceptore paulo
liberius agendum est, dicendumque ex animo quid cupiamus,
quoniam ipse præsto est à quo separare omnia possumus nos
consecuturos. Verum missis his parum ad rem facientibus,
quid hoc est, quòd à me scire cupitis?

B.G. Multa sanè, sed in præsentiarum id vnum maxime, si causa
commissa sit, vt de plano cognoscatur, sine strepitu ac figura
iudicij, an ob hoc sublata probationes intelligantur.

MAN. Esto quòd prima facie. d. verba comissionis, dubium fac-
iant, non tamen sublata intelliguntur, nec ea, quæ defensione
concernunt, vt in cle. sãpe, & ibi not. de verb. si & in. l. de fum-
meris. C. de nau. lib. 11. tradit Bar. in extrauagan. ad reprinè.
in verbo summarie. & in verbo sine figura. & Doct. in. l. filiuf-
familias. ff. de dona. & in. l. j. ff. de mili. testa. But. in. c. 2. in prin.
de iu. cal. Bal. in. l. nemo. C. de sen. & in. l. iustitia. ff. de iusti. &
iu. & in. c. j. de no. fo. si. in vsib. seu. & in. l. ne quicquam, in. §. de
plano. ff. de off. procon. Alex. consi. 79. vifo processu, col. vlti.
vol. 4. Ro. consi. 191. instabo, ad fi. & consi. 19. in casu col. 2.

V.B. Verum ponamus, quòd Iudex ad idem liberum arbitrium
habeat procedendi de iure & de facto, debebit credere testi,
dicti sui non concludentem rationem reddenti?

MAN. Bal. in. l. solam, in fi. C. de testi. quem refert & sequitur A-
lex. consi. præallega. concludit, quòd non, & bene.

V.B. Tamen dubito, & declarari hoc ipsum mihi à te postulo,
quia testis non tenetur sui dicti rationem reddere, ergo si red-
diderit, & minus concludentem, dictum valebit, eique Iudex
credere tenebitur, argu. in. l. vnica, in princi. C. de rei vx. act.
Gueli. in. l. edita, in prin. C. de eden. & ad propositum nostru
not. in. d. l. solam.

MAN. Non tenetur reddere non interrogatus, aliàs sic, & si mi-
nus concludentem, dictum ipsius (vt dixi) vitabitur, & ita ibi
not. fufius Casiodo. deci. 3. ad hoc, nu. 7. de proba. post Bal. in
d. l. solam, & Pau. in. l. proprietatis. C. de proba. & Inn. in. c. cũ
causam,

causam, de testi. multa Bellame. deci. 64. depositio.

B. G. Forte prædicta in ciuili causâ procedunt.

MAN. Verum est.

B. G. Sed quid si sit criminalis?

MAN. Hoc casu dico, quòd etiam non interrogatus, dicti sui ratione reddere tenetur. l. fi. & ibi Saly. declarat. C. de proba. et quòd prætextu absoluti arbitrij, non possint defensionis tolli, per not. in. d. cle. sæpe. & in cle. pastoralis, de re iudic. & alias supra dicta, maxime in his quæ sunt grauis præiudicij, tenuit idem Alex. consi. 65. plura, col. j. vol. j. & consi. 41. habitus, col. j. volu. 2. dicens plus ibidem, & ante cum Pau. de Eleaza. in. c. grauis, col. vlti. de depo. quamuis Iudex liberum habeat arbitrium, quòd tamen sine indicij reum torquere non poterit.

V. B. Si statutû diceret, sententiam ferri posse contra absentem, etiam non citatum, valebitne lata?

MAN. Nec sententia nec statutum valebit ex prædictis, & quia nec Imperator, qui est orbis Dominus, quique habet plenitudinem potestatis. l. bene à Zenone. C. de quad. præscrip. l. de precatio. ff. ad legem Rho. de iac. c. cuncta per Mûdum. 9. q. 3. hoc idem facere posset, præallega. cle. sæpe, ibi, non tamen sic litem abbreviuit, vt legitimam defensionem tollat. d. cle. pasto. Ancha. consi. 160. visis, in prin. & consi. 270. in primo dubio, col. j. Areti. consi. 62. ex factis, col. j. in fi.

V. B. Statutum Lucanum dat Iudicibus amplissimam potestatem procedendi, etiam sine petitione, quid iuris erit hoc casu?

MAN. Scito qualem qualem de iure desiderari, ita idem Ancha. consi. 267. pro declaratione, in prin. & hoc est quod generaliter dicebat consi. 280. visis, ad fi. quamuis statuto cautum sit, procedi debere simpliciter, de plano, sine strepitu & figurandi, quòd tamen non ex toto subuertitur ordo iudiciarius, sed in aliquibus tantum relaxatur. Aliquid Nel. in tracta. ban. in. 2. par. 2. tempo. q. 45. an bannita, col. 2.

B. G. An per dicta verba summarie &c. vt supra videatur recessum à monumentis & confectione actorum.

MAN. Non, casus est in. d. cle. sæpe, Areti. consi. 68. excellentissime Domine, col. 3. volo etiam scias ad materiam aliqua, certe annotatu digna, si statutum adhuc dat potestati liberum arbitrium procedendi super maleficio, quòd licet intelligatur remissa solennitas iuris, vt non teneatur seruare ordinem iudiciorum, non tamen per hoc poterit iniquum æquo præferre, &

auferre

auferre ius parti. d. cle. sæpe. l. in fraudem. ff. de mili. test. & hoc idem, quia ab omni libero arbitrio semper intelligitur exceptus dolus, quòdque fiat quod agitur bona fide, & non per dolum. l. creditor. §. Lucius. ff. man. si dictu etiam sit rursus, quòd potestas non possit syndicari, eidem leuis culpa & leuissima tantum remissa videtur, non dolus. d. §. Lucius. l. si seruus vetitus, & ibi Bal. & omnes. ff. de lega. j. tradit idem Bal. in statutis. in. §. arbitrium. ver. 15.

V. B. In arbitrio habente liberum, habebit ne locum partium conuentio, dans ei formam procedendi, puta vt laudum ferat, ad consilium Sapientis?

MAN. Prima facie videretur dicendû quòd sic, quia statutû hoc casu ualere, vt per Bal. in. l. qualen, lectu. j. in fi. ff. de arbi. ergo & conuentio, vulga. glo. in rub. C. de decre. decu. lib. 10. Tamen contrarium verius est, potestque plus statutum quam pactum & conuentio, vt idem Bal. dicit in. d. loco, & in statu. in. §. arbitrium, præallega. ver. 25.

B. G. Cle. prædicta, sæpe, de verbo. si. habetne locum generaliter, & in quibuscunque personis?

MAN. Non, sed aliquo casu limitatur.

B. G. Si placet, dic vnum tantum

MAN. Limitatur, vt locum non habeat, quando contentio est inter episcopum et clerum, super charitativo subsidio, quoniã tunc causa plenarie agitari debet, & non (vt in. d. cle. continentur) summarie & sine strepitu ac figura iudicij, cle. dispendiosam, vbi Car. Imo. & omnes, estque cõmunis opi. de iudi. idẽ Car. in cle. si beneficiorum, in. 2. q. de deci. Est verum quòd ibi Stepha. tenuit contrarium, sed à communi discedendum non puto. l. j. ff. de offi. quæsto. c. capellanus, de fer. Vel opi. concordandas secundum Bellen. in tracta. de charita. sub. q. 39. nu. 2. vt prima vera sit regulariter. 2. vero in charitativo subsidio, pro episcopi sustentatione, quæ causa alimentorum censetur, & sic fauorabilis ac summarie tractanda. l. si quis à liberis. §. si uel parens. ff. de libe. agno. Spe. in. §. postremo. ver. dicendum, de offi. Iud. Bar. in extrauagan. ad reprimen. in verbo summarie, ad medium, & fusius idem Bellen. in loco præallega. & hæc sunt quæ uobis dicere possumus, quo ad intellectum. d. cle. sæpe, si non succurrat aliud, quo possimus, quantum sit satis rursus uobis satisfacere, scire desiderantibus.

V. B. Est inquam & aliud, dum positionum mentionem facit, quod

quod scire cupimus, ad quid inuenta fuerint.

MAN. Inuentę sunt, vt ponens releuetur ab onere probandi, si is contra quem fiunt, posita confiteatur, ut ibi, & per Bal. in. l. j. col. 8. C. de conf. & sic propter necessitatem, & utilitatem expediendarum uel abbreviandarum litium, in suffragium & releuationem probationum, quod idem est. c. dudum 2. vbi idem Bal. col. 2. de elec. & est positio, (si nescis) oratio siue propositio, aliquid esse, nō esse enunciatio. & regula quod nisi ponenti patrocinetur, non est respondendum. l. in contractibus. §. illo. C. de non nume. pe. idem Bal. in. d. c. dudum, col. 3. & ideo impertinentes admitti non debent. l. ad probationē. C. de proba. c. cum contingat, de offi. de.

V. B. Sed dic quāto præceptor, quo modo cognoscatur quod impertinentes sint.

MAN. Cognoscuntur, quando ex eis nullus effectus sequi potest, vt not. in. l. momentanea. C. qui legi. per. & in. l. si duo patroni, in. §. idem Iulianus. ff. de iurciu. & in. l. si quis libertate, in. §. si. ff. de peti. hē. Bal. consi. 143. super quæstione, col. 2. vol. 2. Sauiilia. consi. 5. tria sunt, in. fi. vol. j. sunt etiam inuenta ad propositum de quo supra (& fuit verbum Cy. in. l. 2. in. §. qđ obseruari, col. 4. C. de iura. cal.) ut ampliaretur facultas probationum, & bene. l. quoniam. C. de hæc.

V. B. Hoc solum ultimum restat, & interrogationi sit finis, nisi aliud dicat Grisantius.

B. G. Quo ad hæc erunt satis, tu, si dubitas, cura id tibi à præceptore declarari, quod nec mihi auscultasse nocebit.

V. B. Nec est certe prætermittendum.

MAN. Quid inquam hoc est, quod ex his solui non possit in dictis.

V. B. Illud breuiter, quare positiones admittantur in causa matrimoniali, præbeatürque via, vt vincula quæ indissolubilia sunt. c. inter corporalia, de transla. præla. soluantur tamen, ex quo vir & vxor, facile confitebuntur se matrimonium haud contraxisse, secundum Bal. in. l. j. col. 8. C. de conf. & tamen in criminalibus rejiciantur, ut in. d. cle. sæpe, in. §. & quia. in. glo. j. & est communis opi. not. in. l. qui iurasse, in. §. si pater. ff. de iureiu. & in. l. controuersia. ff. de transac. & in. l. si à te. ff. de excep. rei iudi.

MAN. Pulchra sine dubio est difficultas, breuioribus uerbis resolucenda, hoc ideo inductum fuisse, ne in criminalibus quis se ipsum

ipsum. prodat, casus est in. c. quis aliquando, in. §. non tibi, de pœni. d. j. nisi tamen crimē notorium sit. Vel ex officio Iudex respondere debentem cogat. vel aliter iudicium ordinari non possit. Vel si positio tendat solum ad iudicium dilatandum. Vel si secundum ius ciuile loquamur. Vel si quis interrogatus locupletetur cum iactura alterius, nisi cogatur respondere. Vel si crimen ponatur ad finem purgationis. Siue, & ultimo loco (vt finiamus) ad litem Inchoationem, quia tunc secus, & not. Car. in. d. §. & quia, in prin. & Abb. in. c. 2. in fi. de conf. & Ange. in. l. ampliorem, in prin. C. de ap. & Bal. in. d. §. quod obseruari, & in. l. accusationem. C. de accu. & spe. in. §. septimo, in ver. qđ si prebo, de posi. & Albe. in. d. l. 2. C. de iu. cal. & Bar. in. d. §. quod obseruari, & in. l. Marcellus. ff. de ac. re. amo. & de materia etiam in. l. presenti. C. de his qui ad ec. consu. & in. c. qualiter & quādo de accu. singula singulis reddēdo. & ut ordinate tradit quoque Nath. in. d. §. & quia, col. vlt. & ista vobis mihi que nunc sufficiant, dicturi alia quoad aliud tamen, aliā, quoniam uaria delectant, bonum que melius est, quanto sui ipsius est diffusiuum.

Fratres minores.

Ad cle. exiui de verbo. signi.

Dialogus 102.

VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.

V. B. FRATRES minores, præceptor, suntne capaces hereditatum?

MAN. Non, casus est in cle. exiui, de verbo. si. si tradit in specie Bal. consi. 399. de principali instrumento, col. j. volu. 5. & Bar. consi. 5. visa quadam petitione, col. j. & in. l. in prin. C. quando & quib. quar. pars debe. lib. 10. inferens ibi amplius, quod si pater cum filio, fratre minore, moriatur, videtur sine filijs decedere, ita vt conditio fideicommissi, sub dicta conditione, videatur purificata. quæ illatio tamen dubitabilis est, & confundi videtur per tex. in. l. ex facto, in. §. ex facto. ff. ad Treb. vbi substitutio facta alicui, si decesserit sine filijs, euanescit, si decesserit cum filio, qui nolit esse hæres, ergo idem & pari ra-

MAN.

P tio-

tione, si cum filio, qui succedere non possit, & forte Barto. pedem non fugiens in. d. l. si. si remittit ad ea, quæ dixit in tracta. minorica. & per Specu. in ti. de sta. mo. in ver. tertio quo.

B. G. Ampla est materia hæc.

MAN. Amplissima profecto, sed ea à nobis tantum tangenda sunt quæ sint communiora, quæque mihi magis succurrant, ut desiderio vestro satisfaciam, quantum sit satis.

B. G. Nec aliud flagitamus nos, dum modo lucis aliquid afferatur his, quæ firmo pede nescimus, nam si fratres minores sunt incapaces, cui denolentur bona, quæ ipsi capere non possunt?

MAN. Aliqui voluerunt applicari Romanæ ecclesiæ, ut not. in. c. si. de pac. vbi Io. And. in nouella, & alij, & male, quia debentur venientibus ab intestato, & hæc opinio verior est, & communior, authen. bona. c. de bo. profcrip. Bal. consi. 438. viso, col. j. vol. 2. Bar. in. l. 2. C. de his quæ pro non scrip. ha. Quod tamen adhuc verum est, si non sint relicta ingredienti, sub conditione, si decessisset sine liberis, quia tunc erogarentur ad pias causas. §. sed & hoc præsentis, in authen. de sanc. ep. & dictum egregium est, quod obseruat, & singu. dicit Ro. in suis. 434. heri consului, ad si.

V. B. Singulare dictum est certe, sed à te præceptor aliud quero ego, ponamus quod Syndicus instituat ur, ad utilitatem ecclesiæ nouæ S. Francisci, valebitne institutio talis, an vero erit contra decisionem. d. cle. exiui?

MAN. Valebit utique, ex quo in hoc non est utilitas monasterij & fratrum, sed ecclesiæ & ciuitatis. c. exijt qui seminat, lib. 6. & declaratum est hodie in extrauagan. Io. ad conditionem, fir. mat Bar. in præallega. consi. 5.

B. G. Quare sic de minoribus dictum est, nonne hoc idem etiam locum habebit in alijs, prædicatoribus, heremitibus, & carnalibus, qui sunt mendicantes?

MAN. Non, etiam quod mendicantes sint (ut dixisti) & not. in. l. Deo nobis. C. de ep. & cle. & per Bal. signanter consi. 371. si elapsum est, in si. vol. 2. & consi. 475. casus, in prin. co. lib. & Cal. de. consi. 46. an bona, per totum, de testa.

B. G. Forte, ad minorum propositum, hinc est, quod antequam religionem ingrediantur, de bonis suis disponunt, ne in præiudicium venientium ab intestato dispositio nulla postea sit vana & clusoria.

MAN. Immo quod ita docet Barto. in. d. tracta. minorica. in si. et Abb.

Abb. in. c. in præsentia, col. 17. de proba.

V. B. Si non sunt capaces hæreditatum, debent saltem posse capere relicta sibi facta pro alimentis.

MAN. Verum est, dum modo annua non sint, quia aliquid proprietas habent tunc, & fieret fraus legi, & ita declarat Bar. in l. legatum. ff. de cap. di. Bal. plenius consi. 458. viso, ad si. vol. 2.

V. B. Sed nonne legatum annuum factum pauperi, in causam alimentorum factum videtur?

MAN. Utique, sed tamen quia rationibus supra dictis regula verat, & resistit lex, capaces non sunt, & ita limitatur quod dicit Bar. in. l. si stichum, in. §. si. ff. de verbo. ob.

V. B. Ponamus, quod relictum fiat conuentui & monasterio, quid iuris esset hoc casu.

MAN. Relictum, secundum Bar. valeret, in. l. seruos. ff. de ali. & ciba. le. sentit Deci. consi. 299. in causa, col. vlti. volu. 2. tamen contrarium verius est, ex quo (ut diximus) fieret fraus legi, & pugnatque eorum regula, & in specie hanc caute reprobat, & bene, Io. duran. in tracta. de arte testan. ti. j. caute. 11. nec secus Deci. in loco præallega. speciali casu loquutus, quando relictum erat factum ecclesiæ, & testatus amplius ad idem extare priuilegium Sixti quarti, & ita firmiter tenere debemus, à verbis. d. cle. haud recedentes, & nouissime tradit multa etiam Soci. in tracta. de obla. libel. 8. nu. 36.

B. G. Vellem ego adhuc scire, his acquiescens, quid est id, quod dicit Bar. in. l. ne quicquam, in. §. obseruare, in. si. ff. de offi. Procon. quod licet relictorum non sint capaces, consulitur tamen eis per Iudicis officium.

MAN. Nil aliud, nisi quod Iudex officium suum impartitur. d. casu, etiam non requisitus, vel ad petitionem cuiuscunque, vel si ab ipsis misericorditer imploretur, iuxta glo. in rub. ff. de inter. roga. ac. cum petere seu agere non possint. d. cle. exiui, pulchre Ias. in. l. j. col. 6. ff. de iu. om. Iudi.

V. B. Si non possunt institui, poteruntne saltem constitui testamenti executores?

MAN. Certe actus pius est, sed tamen nec constitui possunt, nec si constituti fuerint, munus hoc ab ipsis est obeundum. l. j. §. si plures, vbi Bar. nu. 8. ff. de exercito. ac. idem consi. 5. viso testamento, in prin. Bal. in. l. id quod pauperibus, col. 2. C. de ep. & cle. & hinc legitur, alijs mendicantibus non esse prohibitum. c. si. de testa. Bal. in loco præallega.

- V. B. Nōne possit ſaltem cum licentia ſuperioris ?
- MAN. Non, alij autem (vt diximus) ſic, & ita debet declarari
tex.in.d.c.fi.tradit idem Bar.in.l.à filio,nu.3. ff.de ali.& cile.
- B. G. Potēſtne fratribus minoribus cauſa committi ?
- MAN. Si non poſſunt eſſe executores,multo minus erunt Iudices,legis permiſſione,quia ſemoti eſſe debent à iudiciali ſtrepitu,præallega.cle.cxiui,Arci.conf.58.diligenter,col.j.
- B. G. Mirum mihi viſum eſt ſemper,quia exercent etiam ea,quæ ſunt fori pœnitentialis .
- MAN. Exercent,privilegio conſtitutionis prædictæ cle.fed non ſequitur, ergo Iudices eſſe poſſunt, quia nec dicto caſu curati ſunt cenſendi,vt per glo.in.c.dudum, de ſepul.Abb.in.c.ſignificati,de fo.compe.& in.c.omnis vtriuſque ſexus,de pœni.& re.Staphi.in tracta.de quali.& ſtatu bene.nu.28. Et quod non poſſint ſe immiſcere actibus litigioſis, etiam ſi diſpensationem, habeant à ſuo præſidente, oſtendit ex multis Bald.conf.313, proponitur,col.2.vol.5.
- V. B. Legimus aliàs in lib.quem vulgaſti, & enchiri. rerum ſingula.inſcripſiſti,nalior.c.4. quis dederit cauſam edicto,& qua' de cauſa edita fuerit conſtitutio prædicta cxiui,à Clemēte quinto in concilio Vien.vt finem faciamus,& ne dicas amatiſſime præceptor, nos eſſe pica dicatores, ea de re id non petemus amplius,hoc ſolum ſcire à te cupientes,& ad.d.clem. propositum de quibus minoribus intelligatur, quoniam ordo S.Franciſci multiplex eſt,vt per glo.in cle.j.de reli.do.& ſi Imo.col.2.
- MAN. Expeditiſſima res eſt, de minoribus proprie hoc ipſum intelligendum eſſe, qui tria illa ſubſtantialia profitetur,de quibus in.c.cum ad monaſterium,co.tri.de ſta.mo.caſtitatem ſcili cct,obedientiam,& paupertatem, quia nec particulariter,nec in communi,aliquid habere poſſunt, ſecludentes alios, ſororum S.Clarae,& tertij ordinis S.Franciſci, quoniam eſto quod ſorores prædictæ tria illa profiteatur quoque, poſſunt nihilo minus proprium habere,in communi tamen, nec qui ſunt tertij ordinis aliud promittunt,quàm obedientiam,habentes regulam non propriam,quo ad dicta tria ſubſtantialia,ſed viuon di quodam modo, approbato etiam per ſedem Apoſtolicam, & ſuſius ibi latiffime Capici.deci.115.Americus, col.4.& ſi & iſta vobis pariter ſatis ſint .

Lex.

Ad.c.erit autem lex.4.dif.
Dialogus 103.BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

- B. G. SI placet,amatiſſime præceptor,de lege dic nobis aliqua.
- MAN. Dicam,ſi mihi loquendi argumentum præbeat chariſſime Bartholomæe,vel quid velit diſcendi ſtudioſus interroget Vlyſſes.
- B. G. Vterque noſtrū ſcire cupit multa, & potiſſimū (ego prius loquar,cui primum etiam loquēdi anſam dedifti, quæ tua fuit ſemper erga tuos auditores humanitas) ſi ad eſſe legis,inter alia,quæ deſiderantur,necceſſaria ſit generalitas (legis etenim appellatione,intelligo etiam municipalem, & volo omnino ſub eo verbo comprehendī)an vero facta ſi perſonam tantum recipiat,legis nomen habere mereatur .
- MAN. Quod debeat lex eſſe generalis, nemo ſanè dubitat.l.leges.C.de legi.c.erit autem lex.4.dif.etiam ſi ſit municipalis,vt tenuit Abb.in.c.conſultuit,col.2.de ap.fed an legis nomen habere mereatur,quoniam teſtamentum à ſimili, etiam nullum, teſtamentum eſt,cauſa falſa,cauſa,& ſimile.l.2.in prin. ff. quem admo.teſta.apc.l.Paulus. ff.de verbo.ſi.dubito.
- V. B. Erit (vt credo ego) lex, ſicut de teſtamento & cauſa dicitur in locis præallega.abuſiue, non proprie, lex.
- MAN. Hoc ipſum indubitatum eſt, vt in.d.iuribus, & in.l.j. ff. ad municipa. & in.l.bona ciuitatis. ff. de verbo. ſi. & in litem prætor, in prin. ff. de ſuis & legi. pulchre Bal.in.l.ſi in pe.col.C. de edic.di. Ad.tol. Alberi.in.l. falſus, in. §. j. ff. de ſur. figuraque eſt, quam catachreſin appellamus, de quæ vſu diſputandum eſt, nō de abuſu, vt inquit Valla, elegans. j. c. j. ſed dubito ego, quia ſtipulatio, licet inutilis, habens formam ſtipulationis, ſtipulatio eſt, & ſimili modo pactum. l. pacto ſucceſſorum, & ibi Cy. C. de pac. & in materia, ſtatutum valet, quia poteſt reuocari, & ab eo appellari, vt inquit Abb.in.d.c. conſultuit, & Bal.conf.361. verba Bartoli, in prin.vol.5. Bar. & omnes in.l.ſi. ff. de ap. reci. regulariter igitur (& omnis dubitatio tollitur) lex, vel ſtatu-

tum (vt dicebam) generalis, seu generale esse debet, aliàs nõ va-
leret, quamuis improprie statutum, seu lex dicatur, iuribus præ-
allega. & nouissime probatur etiam in l. totiens, in §. si. ff. de
pollicita. & in l. si priuatus. ff. qui & à quib. Bar. consi. 172. du-
bia, in prin. Alex. consi. 108. visis, col. 4. vol. 3. & consi. 190. ma-
ture, col. 4. vol. 2. nisi iuxta aliqua causa subfit, quia tunc vale-
ret, secundum Bar. in l. Anthiocensium. ff. de priui. cre. & in l.
venditor, in §. si constat. ff. communia prædio. & in l. si. ff. ad le-
gem Iuli. de an. cano. in. c. quæ in ecclesiis, de consti. Bal. in
l. quicumque. C. de ser. fug. idem Bal. Ange. & Pau. in l. j. ff. de le-
gi. & non habet difficultatem, & licet possit reuocari, vel ab
eo appellari (vt dictum fuit) id est quando fit. d. casus, & iniqui-
tatem contineat, non aliter, vt in d. locis not. & in l. 2. in §. so-
lét. ff. quando ap. fit. & in l. omnes populi, vbi Bar. in vlti. q. 3.
q. prin. ff. de Iusti. & in. Cano. in 2. ub. & in. c. cum omnes, de co-
sti. Ange. & Alex. in l. 2. ff. quod quisque iu. non nihil in l. dam-
nato. C. de hære. & in l. amissionis, in §. qui deficiunt. ff. de ca-
pi. di. & non solum generalis esse debet verum etiam honesta,
iusta, secundum nostram, & rationem naturalem, aliàs non ef-
set lex pariter, nec seruari deberet. d. c. erit autem, Abb. in cap.
cum omnes, col. 2. de consti. etiam si in ea reperiretur iuramentum
appositum, quia vinculum iniquitatis esse non debet cap.
quemadmodum. c. quinta uallis, de iureiu.

V. B. Nonne omne iuramentum seruandum est. c. quamuis, de
pac. in. 6. c. cum contingat, de iureiu. c. mulieres, eo. tit. in. 6?

MAN. Est utique, sed non si fit contra bonos mores, & contra
salutem animæ, quæ omnibus rebus proferenda est. l. hanc
mus. C. de sacrosanc. ec. immo omne malum pati debemus po-
tius, quam conscientiam lædere, quia nihil prodest hominibus
vniuersum Mundum lucretur, animæ vero suæ (vt Mat. c. 16.
dicitur) detrimentum patiatur, & Iulius Bonifa. Vita. in tra-
cta. malefi. in pe. col. non nihil Io. And. in Mercu. in
regu. ea quæ, col. j. de reg. iu. 1. 6. & scias, quod debet etiam esse
fundata in æquitate, quam Iudex sequi debet, & habere semper
præ oculis. l. placuit. C. de iudi. cap. si. de tranfac. l. quod si
ephesi. ff. de eo quod cer. Io.

B. G. Mirum mihi hoc videtur, cum dici soleat potius, quod æ-
quitatem amplectatur, sprete iuris forma.

MAN. Et male, quoniam æquitas dici nõ potest, nisi sit in forma
ta à lege, qua Iudex clementior esse non debet. §. oportet, in
authen.

authen. de iudi. Abb. in. c. ex parte. 2. col. 2. de offi. dele.

V. B. Dixisti præceptor, quod lex debet esse iusta, & bene, quo-
niã tunc autoritate Dei videtur condita per ministros suos,
iuxta illud, Per me Reges regnant, & legum conditores iusta
decernunt, Prouer. 8. c. quo iure. 8. dif. Inno. in. c. quia pluri-
que, de immu. ec. sed vellem scire duo, primum quando inui-
sta sit, & an debeat seruari in foro pœnitentiali.

MAN. Quo ad primum ex multis cognoscitur, vel ex fine, quia
non tendat in vtilitatem communem, nec sit (vt dicebam) ge-
neralis. d. c. erit autem. Vel ex autoritate, quia excedat pote-
statem condentis. l. si. de iu. om. Iudic. vt animarum, de consti-
tu. in. 6. Vel ex forma, quia non distribuit æquè onera subdi-
tis, sicut debet facere quilibet bonus pater familias. Quo ad se-
cundum dico, quod non, nisi vitandi scandali ratione. c. 2. de
no. om. nun. c. nihil, de præscrip. Bar. in l. vectigalia. ff. de publi-
ca. Abb. in. c. j. col. 4. de consti.

V. B. Dixisti etiam, quod rationabilis esse debet, ponamus quod
ratio non sit expressa in lege, quid agendum?

MAN. Nil aliud, nisi coniecturandum, qua legis lator fuerit mo-
tus, & tunc ipsam extendere & restringere poterimus, si mat-
ria fauorabilis fuerit, vel odiosa.

V. B. Admitto, si ratio possit coniecturari, sed si coniecturari nõ
possit, quid iuris?

MAN. Tunc à verbis, quando clara sunt, nõ receditur. l. ille aut
ille. §. cum in verbis. ff. de lega. 3. si vero fuerint dubia, isto ca-
su interpretatio fiet per alias leges, si fieri poterit, quia iura iu-
ribus sunt concordanda. l. j. C. de inoff. do. sin minus ad con-
suetudinem recurreretur. l. minime. l. si de interpretatione. ff. de
legi. & si de consuetudine non appareat, ad similia. l. non pos-
sunt. ff. eo. & in defectum vltimo loco, ad Principem, cuius est
interpretari, sicut condere. l. si. C. de legi. l. humanum, eo. titu.
c. inter alia, de sen. exco. Abb. in. c. j. in vlti. col. de consti. alleg.
etiam supra & nouissime in. c. ad audientiam, col. 2. de deci. &
ad propositum redeunt dicebat hinc Ancha. consi. 167. vi-
sis, col. 2. quod si per legem animatam vel inanimatam, nõ po-
test absens & inauditus danari, multo minus poterit per statu-
tum quod est pars iuris ciuilibus, quod dicitur vtrunque esse debet
rationabile atque honestum. l. omnes populi. ff. de Iusti. & iu.
c. j. de consti. in. 6. d. c. erit autem, & ad plenum substantialia le-
gis ponit Io. Parisien. in tri. sta. de primoge. lib. j. q. 7. col. 6. &

ibi tradit intellectum ad d. c. erit autem, & si non erit huiusmodi, non lex proprie (vt dictum est) sed pestis appellabitur, puta si sit contra bonos mores, aut peccati nutritiua, vt per Abb. in. c. ad nostram, col. j. de proba. & in. c. quoniam omne, col. 2. de prescrip. & quod si ipso iure nulla, tradit Bal. in. l. cum quis, col. 4. C. de iu. & fac. igno.

B. G. Ponamus quod lex, vel statutum, aut consuetudo, velit quod credatur omni scripturæ mercatoris, valebitne?

MAN. Non, ex his, & quia præberet materiam delinquendi falsumque fabricandi, & male. l. conuenire. ff. de pac. dota. c. 2. de consuetu. in. 6. & in specie quia non esset iusta, ac rationabilis, ita etiam tenet Alex. confi. 3. in causa, col. pe. vol. 2. & Bal. ante eum, in. l. j. col. 4. C. de conse.

V. B. Ergo nec valebit statutum imponens poenā pecuniariā pro homicidio vel adulterio, pro quibus est poena mortis constituta, hac ratione. & tamen valet, vt ex multis probat Ro. singu. 706. Iudex.

MAN. Valet, si poena non sit contemptibilis, aliās non, quia præberet occasionem delinquendi, vt supra & per Abb. in. c. ex parte, in prin. de consue. & ita loquitur Ro. in. d. loco, dum allegat tex. f. l. illicitas, in. §. ne tenuis. ff. de off. præf. & in. §. poena, in sti. de iniur. & in. l. domini prædiorum. C. de agrico. & cen. libro. 10.

V. B. Si lex de dictis loquatur, quo modo intelligetur, de vulgaribus, secundum consuetudinem regionis, an vero de legalibus, prout computantur miliaria viginti pro quaque. l. j. ff. si quis cau?

MAN. De vulgaribus absque dubio, quia lex debet etiam conuenire consuetudini regionis. d. c. erit autem, tradit glo. in. c. ad nulli, in verbo vltra, de rescrip.

B. G. Si vna persona in lege tantum expressa sit, restringetur ne ad illam, an vero ad omnes?

MAN. Si sui natura generalis esse debet, vt supra ad omnes extendetur, alias (vt dixi) proprie non esset lex, nec officit vnus personæ expressio, quia gratia exempli facta videtur, non quod restringatur, ita Abb. in. c. fanē, in fi. de priui. & ideo nouissime scias, quod hac ratione nunquam habet subiectum determinatum, quod que non requiritur copulatum concursus, si duo copulata in lege reperiantur, vt pulchre declarant Docto. maxime Seyfel. in. l. vt vim, in lectu. col. 5. & in repe. 10. ff. de iust. & iu.

& iu. debet etiam esse clara. immo quod nihil est, quod sit magis propriū in lege, quam claritas, reprobeturque obscuritas of casu, & maxime isto. l. si legatario. §. fi. ff. de fideic. li. l. ita fidei. ff. de iu. fisci. d. c. erit autē. c. fi. de consti. §. nos igitur, in authen. de testa. in perfec. plene Deci. in rub. de reg. iu. in prin.

V. B. Lex dicitur rursus, seu statutum, quod libris mercatorum credatur, certumque est si contentio sit inter clericum & laicum, quod clericus non ligabitur. c. ecclesia. S. Mariae, de consuetu. an è contra ligetur laicus in fauorem clerici?

MAN. Non, quia non esset æqua, si non esset communis. l. fi. C. de fruc. & lit. expen. d. c. erit autem, Areti. in specie, confi. 45. vi sis, col. 2. & sciendum est (vt dixi supra & repeto, alio tamen modo) quod lex religioni congruere debet, vt sit proportionata legi diuinæ, & discipline conuenire, in quantum est proportionata legi naturæ, & saluti proficere, in quantum proportionatur utilitati communi, & quoniam recordor me alio loco etiam fusius dixisse, & fortassis legistis vos, trāscō, & finio.

De lege non disputandum.

Ad .c. in istis .4. distin.

Dialogus 104.

VLISSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.

V. B. ESTNE tanta legum authoritas, vt ferunt, & maiestas tanta, quod secundum ipsas iudicandum sit, & non de ipsis disputandum?

MAN. Quis dubitat? habemus enim text. ita expresse dicentem, in. c. in istis. 4. dist. immo quod sacrilegiū est, disputare de potestate legis, sicut de potestate Principis. l. 2. de cri. facti. Bar. in. l. omnes populi, col. 10. ff. de iusti. & iu.

V. B. Forte hoc est, quod dicitur etiam vulgo, quod lex quantumcunque dura, seruanda est, in. l. prospexit. ff. qui & a quib.

MAN. Et bene, estque verbum Bal. ad idem, per illum tex. egrarium, confi. 356. statuto, col. j. vol. j. & plus, quod est seruanda (dictūque adhuc mirabile videtur) etiam in foro cōscientiæ. c. inquisitioni, & ibi Abb. de sen. excom. Dicimus hinc etiam, à verbis legis non esse recedendum, verbis editi seruandum, & licet

& licet legislator sit æquitatis fautor, quod tamen lex scripta, ad vnguem sequenda est, eiusque determinatio generalis. Ille aut ille. §. cum in verbis. ff. de lega. 3. l. j. §. si is qui nauem. ver. in re igitur dubia. ff. de exercito. l. j. ff. de legi. l. de precio, de Publica Bal. consi. 473. circa quæstionem, col. j. vol. 5. & infimili in. l. si nauis, ad fi. ff. de rei ven. quod cum Deus vsurâ prohibuerit, non debemus inquirere causam, ex quo omnium est superior, & signanter per. d. l. prospexit. Sed melius facit text. in. d. c. in istis.

B. G. Nonne, quoad. d. l. prospexit, ob. quod dicitur in. l. 2. C. de custo. reo. ibi, sed hæc interpretatio perdura nimium est, & seuera, in eo qui est absens &c.

MAN. Non, quia id in dubio verum est, secus quando constat de mente legislatoris, vt in. d. l. prospexit, & no. in. c. si quando, de rescrip. simileque est in. l. nec enim. ff. de solu. declarat Barto. in authen. hoc amplius, in prin. C. de fideicom. & in authen. hoc ius porrectum, col. j. de sacrosan. cc. & si ad propositum vultis, vt vobis aliud adducam, facit quoque Bal. dictum, in. l. nō omnium. ff. de legi. quod à legiflatore non est quærenda ratio, sed voluntas, vt in. l. quia poterat. ff. ad treb. Ad idē facit quod habetur in. l. si non fuerit. ff. pro so. vbi glo. dicit, quod quando lex determinate loquitur, non debemus aliud subaudire nos, quodque vbi figit pedem ibi sistere debemus, idem Bal. cōf. 57. punctus, col. 2. vol. 5. & in. c. j. col. 2. si de inuesti. int. do. & va. lis oria. in vsib. seu. dicens etiam consi. 99. proponitur, ad fa. eo. lib. quod vbi tradit formam, non est necesse ei aliquid adiungere. & consi. 466. ad intelligendam, col. fi. eo. lib. quod vbi est legum correctio, ibi cōtenti stare debemus verbis legis corrigentis, & non extendere nos vterius, non nihil Veronesio si. 15. circa col. j. causarum ciui. Nec prætermittendū est quod inquit Ancha. consi. 268. iure diuino, col. vlt. quod lex dicitur rationabilis, eo ipso quod eam talem putat legislator, necesse in statutis consuetudinibus & omnibus, quæ sunt de iustitia positiua, vsque adeo, & post legem conditam, non sit de ea iudicandum, sed secundum eam. Iudex etiam hac de re dicitur executor legis, non cognitor. l. j. §. si. ff. ad Turp. multa Stepha. Fede. de interpreta. iu. col. 30. & ita in illa difficili. q. an mater excludatur à legitima per expressam pupillarem à patre factam, post multa se resoluit Dec. in. l. præcibus, nume. 9. ad fi. C. de impube. quod cum expresse habeamus decisionem. c. si

pater

pater, de testa. in. 6. non est de ipsius veritate disputandum, nec aliud dici potest, cumque Poe. Flo. tandem finicndum, in sumi li tamen, purga. can. 3. fi.

- » Pazzo è chi spera, che nostra ragione
- » Possa trascorrer la infinita via,
- » Che tien vna sustantia in tre persone.
- » State contenti humana gente al quia,
- » Che se possut' hauesti veder tutto,
- » Mestier non era partorir Maria.

Genus.

Ad. c. in nouo. 21. distin.

Dialogus 105.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B. G. Hoc mane vidi glo. dicentem, genus sua specie esse dignius ac nobilius.

MAN. Vbi nam?

B. G. In rub. insti. de fideicom. hæ. quam tu præceptor, & quam sepiissime quidem, exclamasti in multis locis, præcipue, ni fallor, in. l. imperium, de iu. o. Iudi.

MAN. Omnium habere memoriam (tritum iam factum est sermone prouerbium, & experientia docet) diuinitatis est potius, quàm humanitatis. l. 2. §. si quid autem. C. de vete. iu. enu. verumque est id (nuncque mihi succurrit glo. illa) quoniam prius ea ratione, de fideicommissis generalibus dicit legislator, quàm de specialibus.

V. B. Tamen hoc ipsum nō arguit propterea, quod sit dignius, nam cognitio & tractatus realium actionum præcedit cognitionem & tractatum personalium, vt per glo. in rub. si cer. pe. & tamen personales sunt digniores, vt ibi not.

MAN. Est dignius forte, quia est maioris comprehensionis. c. in nouo, & ibi adhuc glo. 21. dist. quam commendat Deci. in rub. de off. eius, in prin. & in rub. de off. dele. col. j. & videri potest etiam in iurisdictione ordinaria & delegata, quarum illa dignior est ista, in administratione qua fuit Petrus Apostolus alijs maior, & Archipresbyter Archidiacono, & sic de singulis.

lis. & quia ansam mihi loquēdi præbuitis, volo vobis aliquas (vt ita dicam) excellentias, seu dignitates, generis, explicare. nam videmus primum (vt dicebat Alcinoūs Platonius) quod diuiditur in species, sicut totum in partes, vox in significata, accidens in subiecta, & subiectum in accidentia, quod declarat, & non declarat, si inter species ponatur. l. quæsitum. §. si. ff. de fun. instruc. Dy. in. c. generi, de regu. iu. in. 6. Bal. consi. 192. quidam, col. 2. vol. 5. quod habet formas, vt animal, hominem, & beluam. Virtus, prudentiam, Iustitiam, Fortitudinē & Temperantiam. quod perire non potest, quia æternum est. l. in ratione. §. incerte. ff. ad legem Fal. idem Bal. consi. 135. pater, ad fi. vol. j. & quia non suscipit passionem, cum non sit quid materiale, sed intellectuale. l. incendium, & ibi idē Bal. in fi. C. si cerpet. quod nullius est, nec ab aliquo possidetur, puta quia in genere quid debeat. l. sequitur. §. si viam. ff. de vsuca. Bal. adhuc consi. 319. quæritur, in fi. vol. j. quod de genere eximitur species, non de specie species, sed diuiditur & lacceratur potius. l. quæsitum. §. j. ff. de leg. 3. l. si fortidianum. C. de lega. idem Bal. con. 328. quæritur, col. 3. eo. lib. quod genus in vna specie saluari potest, haud dicendum in vniuersitate. l. sicut, & ibi no. ff. quod cuiusque vni. no. Bal. consi. 196. super eo. col. 2. vol. 4. quod prædicatur de pluribus differentibus specie, non sic vniuersale, & ideo omni iurisdictione concessa, non dicitur concessum merum imperium, in genere autem sic, vt per Ias. in l. imperium, col. 6. ff. de iu. om. iudi. quod non patitur exceptionem & instantiam, vt regula. c. venerabilem, & ibi Abb. col. 3. notat, de elect. quod in genere multa licent, quæ non licent in specie. l. quædam. ff. de acqui. re. do. c. ne captandæ, de concess. præben. multa in. l. j. ff. de off. eius, & in. l. fina. C. de pact. quod proprie est, si ei supponatur species ad diffam generis, quando pro cognatione ponitur, vel pro generationis principio, vt Orestes à Tantalō, & Romanorū genus Romulus, quod generalis locutio, dicatur quid perfectum, quia continet oēs suas species. c. j. & ibi Bal. in prin. col. j. de no. for. fide. in vlib. feud. quod est tanquam terminus communis, qui verificatur in pluribus, licet non includat species limitatas. l. vxor. §. concubina. ff. de lega. 3. Bal. in. c. cum ordinem, col. j. de rescrip. quod à quo remouetur, remouetur etiam quælibet eius species. l. si cā cognita. C. de transac. l. j. in prin. ff. de su. & legi. idem Bal. in l. omnes populi, col. 2. ff. de Iusti. & iu. & in. l. seruū quoque, in §. publice

§. publice, col. 2. ff. de procu. & in. c. j. in. §. j. per quos si. inuesti. in vlib. seu. quod ampliat, non autem determinat, si post species ponatur. l. ea tamen adiectio. ff. de lega. 3. not. in. l. quæsitum in. §. si. ff. de fun. instruc. idem Bal. in. l. sed & si quis, in. §. quæsitum, col. pe. ff. si quis cau. quod est quoddam significatum, & non materiale. l. cum incertus, & ibi idem Bal. in fi. ff. de legat. j. & quod denique vnicū est, & quasi principium omnium, quæ sub eo continentur. l. 3. §. genera. ff. de acquirē. pos. Gallia. in rub. de verbo. ob. in. 2. col.

B. G. Profecto pulchra hæc omnia sunt, nec quantum ad prædicta, à te præceptor optime, pro nūc, aliud scire desideramus.

Vicegerens.

Ad .c. præcipimus. 93. dif.
Dialogus 106.

VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.

- V. B. VICEGERENS, qui idem imperium habet, vt ille cuius vices gerit, habetne ex delegatione, an vero ex Principis commissione?
- MAN. Ex commissione Principis, qui ipsum committere potest, vt vult. l. j. §. à præfectis, & ibi Bal. not. ff. de lega. 3. l. j. in fi. C. qui pro sua iu. Melius Bar. in. d. §. à præfectis, quem legit cum §. hi quibus locutus est, pulcherrimam distinctionem tradens, & veram, quod quandoque quis gerit vicem alterius, ex mandato eiusdem, tanquam delegatus eius, vel vicarius, & tunc non transeunt ea quæ sunt meri vel mixti imperij. l. j. ff. de off. eius §. prohibemus, in authen. de colla. quandoque quis gerit vicē alterius, ex mandato Imperatoris, vel vniuersitatis, quia Potestas mortuus sit, commune autem prouidet, quod ille gerat eius vices, & tunc omnia quæ habebat ille, cuius vices gerit, in eum transeunt. d. §. à præfectis. l. 2. & toto ti. C. de off. eius qui vi. al. ge. & dixi satis, in. d. l. j. & in rub. eo. titu.
- V. B. Placet mihi Bar. distinctio, sed ponamus, quod Princeps, seu Papa, causam committat, quid erit hoc casu dicendum?
- MAN. Nil aliud, nisi quod delegatus, & is cui commissa est, gerat vices delegantis, quodque honorari debeat, vt delegans, cuius

cuius personam repræsentat. l. fi. ff. de off. eius. c. præcipimus. 93. d. sic. sanè, & ibi Abb. de off. dele. subijciens amplius, quòd communis stylus delegatorum est dicere, cum scribunt partibus, Mandatis nostris, immò verius Apostolicis, firmiter parere. quasi mandatum delegati, sit ipsius delegantis, ex quo (vt dixi) vices illius gerit.

B. G. Nunquid hoc idem etiam locum habeat, si quis gerat vices alterius, puta rectoris.

MAN. Idem, & signanter Abb. in d. c. sanè, ad vicerectorem studij infert, quòd ita sit honorandus, vt rector.

V. B. Anno elapso fuit maxima altercatio inter rectorem artistarum, & vicerectorem nostrum.

MAN. Scio quidem, & fui etiam còsultus, præualuitque opinio vicerectoris, vt honoraretur, locumque rectoris teneret, & rectorum artistarum præcederet in actibus publicis.

B. G. Videtur mihi, quòd contra hoc sit casus clarus, in l. filius, ff. de lega. & in l. Vicarius, co. ri. vbi Bar. in his terminis, et precise in vicerectore dicit, quòd imunitatè non habet, vt rector.

MAN. Verum est, sed non indistinctè, nam d. iura procedunt in vicerectore ab ipso rectore constituto, quo casu rector per eum gerere videtur, & nullam habet immunitatem, secus in eo, qui propter recessum, vel mortem rectoris, creatur ab vniuersitate, & tunc gaudet. l. fi. in fi. C. vt di. or. ser. d. l. 2. & toto tit. C. de off. eius qui vi. al. ge. l. j. C. quib. mu. excu. hi, qui post imp. mi. lib. 10. Bar. in d. l. filius. Car. in ele. j. in. 6. oppo. de off. vi. vel dici potest, quòd quamuis sit de iure id quòd ais tu, de facto tamen & de consuetudine seruetur contrarium, etiam quòd ab ipso rectore còstituatur, vt idem Car. testatur post multa, in loco præallega. cui, vt Doctori Illustri, omnimodo credendum est, quando etiam non probaretur, iuxta not. in l. de quibus. ff. de legi. in. 4. q. Bar. Ci. in l. j. C. qui pro sua iu. & ita quoque transit Fel. in c. mandata, in prin. de præsump. & pro prædictis facit tex. in l. ossa, in §. fi. ff. de religio. vbi prohibens habentem à me mandatum, dicitur me prohibere. & hoc est, quòd dicebat in not. q. Bal. in l. j. in. 2. col. C. de ser. fu. quòd vbi animus est, ibi corpus esse videtur, aliquo organo mediante, & in l. sed si hac, in §. fi. ff. de in ius vo. quod qui offendit vicarium, vel nuncium episcopi, ipsum episcopum offendere videtur. Et in l. non cogendum, in §. si procurator. ff. de procu. quòd iniuria facta procuratori, interpretatiue facta videtur domino, & consi.

& consi. 268. nihil commune, vol. 2. quòd vassallus, odio Domini, fratrem ipsius, uel adhaerentem offendens, in dominum peccasse videtur. & consilio. 291. ad euidentiam, col. 4. eodem lib. quòd licet imago naturæ veritatem non habeat, substitutus tamen imago est substituentis. Immo quòd persona humilis, vt Castaldus, Dominum etiam repræsentat, inquit idem Bal. consi. 143. super quæstione, ad fi. eo. lib.

V. B. Si quis interficiat oratorem Principis, vel cum aliter offendat, incurritne crimen læsæ maiestatis?

MAN. Absque dubio, casus est in c. j. & ibi idè Bal. not. in prin. de off. de. refert simpliciter Fel. in d. c. mandata, multa Corfe. in c. grandi. nu. 78. de sup. negli. præla. in. 6.

V. B. Nodus tamen adhuc dissoluendus est, quòd immo non semper delegatus fungatur vice delegantis, quia video, quòd si quis in ius uocatum vi eximat, punitur. l. j. ff. ne quis cum qui. & tamen si quis in ius uocatum à pedaneo Iudice, qui delegatus est. l. placet. C. de peda. Iudi. eximat, edicti pœna cessat. l. 3. §. si quis. ff. eo.

MAN. Forte id est propter utilitatem Iudicis, cum sit pedaneus, l. placet. C. de peda. Iudi. & patet, quia potest recusari. l. apertissimi. C. de iudi. & quia eius sententia non infamat. l. quid ergo. §. ex compromisso. ff. de his qui not. infam. Vel dici potest quòd puniatur ex alio edicto, de eo per quem factum erit. Vel quòd sit speciale dicto casu, propter multam, & fusius, ut ibi per Docto.

B. G. Ego quoque aliud scire desidero.

MAN. Et ego tibi charissime Bartholomæe rem gratam facere, si dixeris, quid istud sit, quòd scire cupis.

B. G. Nil aliud scire desidero, nisi hoc vnum, an sit bona consequentia dicere in materia, uices gerit Titius, ergo est uices gerens aut vicarius.

MAN. Licet vniciueque prima facie dicendum videatur, quòd sic, tamè contrarium uerius est in his nominibus quæ sunt dignitatis, vel officij, vnde & alias imperat quis, & docet, nec tamen est Imperator, uel Doctor, ut per Bar. in prohefforum, nu. 9. multa Alex. & Moder. in rub. ff. de offic. eius.

V. B. Quid est hoc dictum etiam vulgatum, seu quid sibi vult, quòd Delegatus Papæ, est maior quocunque ordinario, de quo in d. c. sanè, & in c. studuisti, de offi. lc. & in c. pastoralis, in §. j. de offi. ordi.

- MAN.** Nil aliud, nisi istud, quod nullus ordinarius de causa sibi commissa, potest se introrittere. d. c. studuisti.
- V. B.** Sed an maiorem iurisdictionem habeat in ea, quam ordinarius in suis.
- MAN.** Nequaquam, authen. ad hæc, & ibi Alex. coi. 2. C. de iudi. & est in simili tex. in l. præfes. 3. ff. de offi. præsi. & in l. & ideo. ff. de offi. procon.
- V. B.** Quia de delegato utrinque mentio facta est, & cum hoc finiam, ac silebo, quæro adhuc. cum sit regulariter Iudex extraordinarius. l. ait prætor, & ibi Ias. ff. de re iudi. c. quoniam contra, de proba. & pedancus, ut supra dictum fuit, nihil proprii habens. l. j. §. qui mandatam. ff. de offi. eius. Immo nec territorium, ut per Bal. in l. j. in §. in initio, col. 2. ff. de offi. præfec. vrb. in quæ multis ab ordinario differens, an sententiam per violentiam exequi possit.
- MAN.** His rationibus est breuiter dicendum, quod non, quod quæ verbum manu militari, positum in l. restituere, vbi de materia. ff. de rei ven. intelligi debet in ordinario, & ita ibi Ange. declarat, & bene, pulcherrimaque est declaratio, memoriæ semper commendanda.

Cui credendum.

Ad. c. nobilissimus. 97. dif.
Dialogus 107.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

- DICTV** mirabile est, quod vni soli non credatur, quamuis honestæ vitæ fuerit, & præclaro curiæ honore præfulgeat, ut dicitur in l. iuris iurandi. C. de testi. & in l. vbi numerus. ff. de testi. & in c. sicut, vbi glo. not. de sent. excom. & in c. in omni, extra de testi. & in c. ego solis. 9. dif. & tamen secus in casu. c. nobilissimus. 97. dif. vbi Cardinali etiam sine literis creditur.
- MAN.** Forte illud est dicto casu, quia nulli fiebat præiudicium, ut inquit glo. præallega. in d. c. sicut, quamuis responso tunc non sit, quia nec literæ hac ratione ostendi deberent, in casu. l. j. C. de man. prin. & tamen ostenduntur, & idem in l. prohibitum. C. de iu. fisci, lib. 10. & in l. j. C. de superindicto, & in l. probatorias.

- probatorias. C. de diuer. offi. 12. & in l. si qua per calumniam, vbi etiam Bal. C. de ep. & cle. Ro. plene, confi. 59. ad discutendum, col. 3. nisi replicetur, quod d. ratione ostenduntur, ut pulchre per Ange. confi. 182. mandatum, col. j. vol. j. Potest etiam aliter dici, id esse, quia in provincia Cardinalis erat factus notus, & præcipue, quia non contingit ipsum abesse, nisi legationis causa, ut not. ibi. quod etiam non videtur tutum, quia verum est, quod ei creditur in pertinentibus ad ipsum ex officio, & legationis iure, non quo ad alia mandatum speciale requiritur, puta quia sint de reseruatibus Papæ, ut per Pau. de Cas. in d. l. j. de man. Prin. plene Ro. confi. 387. in terminis, col. j. tamé Spe. in §. superest, nu. 16. de lega. dicit, quod indistincte ei creditur, quod quæ raro petitur suæ potestatis copia. Vel & 3. dicamus, quod credatur, quia ita se habet consuetudo, ut per Ro. confi. præallega. 59. & plene in c. cum dilectus, de fi. instru.
- V. B.** Sed quid, quando deponit in forma testimonij, seu tantquam testis?
- MAN.** Abb. in c. cum à nobis, col. 2. ponit not. distinctionem, extra de testi. quod aut loquimur in Cardinali & Legato, & isto casu sibi creditur in his, quæ non sint multum præiudicia lia. d. c. nobilissimus, d. ca. sicut, & utrobique not. in alijs autem secus, ut in d. c. cum à nobis. Io. And. in c. j. de offi. lc. in 6. & de materia etiam in c. constitutus, in princi. de ap. aut in eo qui legatus non sit, & regulariter ei credi nõ debet in alterius præiudicium. d. c. cum à nobis, nisi aliter se habeat stylus curiæ, ut ibi subiicit, & bene, quoniam tunc ab eo recedendum non esset, argu. in c. quàm graui, de cri. fal. Bellame. deci. 628. Cardinali.
- V. B.** Necessè est, ut ad supra dicta redeamus, primum tuum verbum fuit Bartholomæe, quod assertioni notabilis viri, credendum non est.
- B. G.** Fuit inquam lege comprobatum, ne in nos vulgatum illud regeatur. Sine lege loqueris, ut erubescamus. §. confidemus, in authen. de trien. & se.
- V. B.** Transeat, quia dicit etiam Alberic. in l. sed licet. ff. de offi. præsi. quod opinio pusilli Doctoris, lege roborata, sequenda est potius, quàm magni, sine lege, sed quomodo. cytharâ hanc concordabimus, cum habeamus glo. dicentem contrarium, in l. Titio fundus. ff. de condi. & de. quam ad idem allegat etiam Bal. in l. iudicia. C. de rei vè. & Ange. in l. j. in prin. ff. de eo per

MAN. Q. quem

quem fac. erit. & Cy. in. l. j. in. 4. q. C. de serui. & Bar. in. l. de pupillo, in. §. si quis ipsi prætori, in. 8. q. in. fi. ff. de no. o. nun. & in. l. qui fundum, in. §. procurator. ff. pro emp. & in. l. cum in te stati. co. ti. Inno. in. c. cum in iure peritus, de offi. de. & ultimo loco Alex. confi. 28. visis, col. 3. vol. 1. quod imo dicto notabilis viri credendum est, quodque iustissimam credulitatem inducit.

B. G. Soluat cõmunis præceptor, sitque ipse solus inter nos Palæmon, & vt signum ad sagittas.

MAN. Ex supra dictis, satis superque; nodus solutus est, quia probitas & meritum vitæ non facit, imo nec sanctitas, vt recedamus à regulis iuris communis, & præsertim vbi agitur de præiudicio tertij, & declarabitur quod legitur in. c. j. de Archiepiscopo copo tartarien. vbi Bal. in. fi. extra vt li. pen. & not. in. d. c. ficut, plene Ias. in. l. admonedi, in. repe. col. 76. ff. de iure iur. Abb. in. d. c. cum in iure peritus, in. prin. Deci. in. cap. prudentiam, in. prin. col. 8. de offi. dele. ego aliqua enchiri. lib. 12. c. 283. ad fi. dicit etiam in materia Bellame. deci. 636. supposito, ad intellectum. d. cap. nobilissimus, quod licet Cardinali de rigore iuris non credatur, in commissis tamen secus est, & præsertim vbi alij Papæ in talibus non assunt.

V. B. Quid in collectore Apostolico?

MAN. Multa essent dicenda, sed quia à supra dictis pendent, nõ insisto, conclusiue tamen dicens vobis, quod stylus curiæ feruat, ei non credi sine literis, à quo recedendum nõ est. d. c. qui graui. & testatur Bellen. in tract. de charitati. sub. q. 110. qualiter probetur, col. 2.

V. B. Sed circumscripto stylo, ponamus quod literæ commissio nis sint amissæ, quid iuris?

MAN. Licet Inno. in. c. cum olim. 1. de priui. sensisse videatur, et omnimodo credendum esse, maxime si persona honesta sit & nota, tamen tutior est contraria, nec decisio Innocenti. procedat, cum agitur de præiudicio alterius, & ita signanter per d. glo. in. c. sicut, de sen. excommu. determinat Bellen. in loco prælegæ. & Archidia. in. d. c. nobilissimus.

B. G. Verum ponamus (ego quoque; istud dicere volo) quod collector iste sit deputatus à Papa ad colligendas decimas in curia Romana, seu ab ecclesiis Romanæ Vrbs, Papa ibi existente, an saltim probatio hæc possit fieri per testes, licet regulare non sit. d. l. j. C. de man. Prin?

MAN.

MAN. Spe. in. ti. de proba. in. §. videndum, & Archi. in. d. c. nobilissimus, sentiunt quod sic, idque etiam Bellen. in loco præalle ga. ad fi. & bene, quoniam vt plurimum hoc idem fit viæ vocis Oraculo, vt idem Archidia. dicit, in. d. capi. nobilissimus, in prin. Vel & melius, ex quo etiam fit scriptura interueniente, quia de facili recursus haberi potest ad delegantem, & est ratio Specu. in. d. §. videndum, nu. 3.

V. B. Mittamus collectorem & reliqua, posséne præceptor mi amantissime clariorem doctrinam tradere?

MAN. Nescio an clarior esse possit vobis tradita supra.

V. B. Fac regulam si placet, & dic fallentias à regula, saltém in literis ordinarij, an eisdem credatur, sine testium subscriptione.

MAN. Regula est, licet hoc ipsum à vobis discedere possitis, quod in his quæ sunt grauis præiudicij non creditur. c. incerta. 20. q. 5. tradit Inno. in. c. j. & 2. de fide instru. Fallit in sententia ex communicationis, in leuibis & non præiudicialibus, si sint cõtra producentem, & vbi adesset cõsuetudo. c. post cessionem, de proba. c. curæ. 11. q. 3. c. j. & 2. de cle. pe. c. 2. de solu. Calde. confi. 3. an literis, de fi. instrum. In materia memini me legisse etiam quod literæ faciunt fidem probatoriam consuetudinibus, inspecta maxime qualitate scribentium, quibus multum fidei debet adhiberi, & signanter ita dicit Bal. confi. 461. inter Ioan nem, col. 2. volu. j. & in iure patronatus, si esset scriptura antiqua magni alicuius Abbatis, cum consilio suorum facta, quod adminicularetur plurimum, cum nec verifimile sit, eidem mendacium immiscuisse, confi. 310. an patronatus, col. 2. volu. 5. & si de intellectu. d. capi. nobilissimus, multa videre cupitis, videte

Barba. cum quo etiam finio, in tracta. de Cardina. Le ga. à latere,

in. 1. membro primæ. q. nume. 10. & in 2. nu. 6.

* * *

* * *

Fundamentum.

Ad.c. cum Paulus.j.q.j.
Dialogus 108.VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.

- V.B.** VVLGATA est adeo regula.c.cum Paulus.j.q.j.vt nulla,iudicio meo, possit esse vulgarior,quod vbi fundamentum deficit (& ipsa experientia docet) ibi superædificari non potest.
- MAN.** Adde tu tex.not.in.l.egi.ff.de excep.rei iudi.& dic,quod vtrunque ad idem citat Bal.in.c.j.in prin.de lit.con.& ibi etiã glo.ante cum,& non ab re,locutus de lit.con.quod est fundamentum iudicij,& lapis angularis ipsius,quodque eo deficiente,iudicium aliter corrui,& bene.
- V.B.** Nónne citatio fundamentum est iudicij?
- MAN.** Non, quoniam tunc incipit, à lit.con.vero formatur,sine qua (vt dixi) nullum est aliàs.§.fi.Insti.de pce.tc.liti.lampius non petitum.ff.rem raram ha.l.prolatam.C.de sen.& de to quod ipsa quoque fundamentum sit ordinis iudicarij,cle pastoralis,de re iudi.d.§.fi.attamen non semper est necessaria, sicuti nec in omnibus casibus lit.con.vt per Abb.in.c. ecclesia S.Mariae,col.4.de consti. Pulcherimum verbum dicit etiã ad propositum, idem Bal.in consti.Schisma, quod est positum sub titu.C. si quis aliquem testa.prohi.col.4. quod omnis electio Papæ cessat,dum libertas adimitur eligendi,quodque fundamentum consensus concusso, ædificium cõstans præcipue ex hoc lapide fundamenti,totum in ruinam vertitur. Pulcherrimum in.l.qui bona,in.§.si quis iuxta.ff.de dam.infec.quod vbi fundamentum est iniustum,ibi nihil iuste peti potest.
- B.G.** Quadrat etiã,ni fallor,quod habet in.l.j.C.de impo.lude scrip.lib.10. q̄ ab exordio tituli posterior formatus euertus.
- MAN.** Et bene, quodque omnis deriuatio præsupponit virtutem deriuantis in alterum, sine qua nulla sit deriuatio.l.2.§.j.ff.de stipu.ser. quod virtutes imperfectæ, non generat aliquid perfectum,ciusdem speciei, & quod denique destructo fundamento,destruuntur omnia.l.nam origo.ff. quod vi aut clam.

- l.lex vctigali.ff.de pigno.Bal.conf.386.in regno libero,col. j.vol.2.Sicuti etiã arborum altitudo sine radicibus esse non potest,non potest esse pariter magna eloquentia sine cognitione Grammaticæ,vt in lib.Orator,Ci.ait,ex quo omnium sciẽtiarum est fundamentum,& idem opinionibus,quæ in lege,vel ratione fundantur,quæque,si hanc,vel illam, non habuerint,ruunt,nec probantur.§.confydemus,in authen.de trien.& sc.praeallega.l.nam origo.Sauilia.conf.j.col.2.vol.j.
- V.B.** De lit.con.dicturn est,quid in libello,si in eo sit defectus?
- MAN.** Idem, corruuntque omnia, etiã si probationes sint factæ,& quidem sufficienter,quoniã nihil profunt.d.l.nam origo.l.hactenus, de aqua plu.ar.Pau.de Cas.conf.65.vifo,col. vlti.vol.j.
- V.B.** Certe libellum componere,& iudicium bene tractare,difficile est.
- MAN.** Immo periculosum,& impossibile nõ errare,inquit Gof.in lib.in.ciu.in prin.quem refert Abb.in tracta.de modo proceden.estque ipsius practica,col.j.in fi.
- B.G.** Ponamus excellentissime præceptor, quod aliquis sit suspensus ab officio & beneficio simul, talis suspensio, priuabit ne ipsum facultate exerci iurisdictionem spiritualem?
- MAN.** Dẽmonium habes,quomodo sic cogitasti officium & beneficium?
- B.G.** Quia fundamentum esse videntur omnium.
- MAN.** Et bene,si ergo suspenditur à fundamento(vt tibi respondẽam) videtur absque dubio suspensus ab omni ædificio, quod est supra fundamentum,& ita signanter dicit Abb.vbi alia etiã multa.c.cum dilectus,in pe.col.de consue.
- V.B.** Aliud etiã ego scire volo, si quis missus sit in possessionem ex secundo decreto, primumque sit nullum, an missio teneat?
- MAN.** Non, quia nil aliud est secundum decretum, nisi secunda Iudicis aggrauatio, in odium contumacis, quæ fundantur super existẽtia primi.l.si finita.§.Lulianus.ff.de dam.infec.sed primum,quod est fundamentum secundi,est nullum, ergo, & ita decidit Ro.conf.454.iure,col.4.
- V.B.** Ergo, à simili,si aliquis esset iniuste detentus & carceratus, non posset etiã ibi pro vero debito, ante relaxationem, & ad instantiam veri creditoris, recommendari.
- MAN.** Non,& quia difficile est,vt bono peragantur exitu, quæ

malo sunt inchoata principio. c. principatus. j. q. j. Ancha. con. fi. 292. videretur. col. 2. & consi. 230. præsupponitur. columna prima. Ro. consi. præallega.

B. G. Forte hinc est etiã, quod in Decretalibus, præmittitur, pro operis fundamento, de summa tri. & fi. ca.

MAN. Absque dubio, & ita ibi Abb. & omnes, illum titulũ sub. ordinant ad seq. & bene, suadetque nos Apostolus, vt in initio cuiuslibet operis, auxilium à Deo imploremus, ad Col. 3. & scit quod habetur in. §. j. in authen. quomo. opor. ep. idemque Ancha. consi. 151. mulier, in prin. pulchre Bar. in rub. de iure fi. in prin. lib. 10. & regu. prout iacet, ponit Bald. per illum tex. in. l. si fundum, in. §. qui fundum. ff. de lega. j. & dicit glo. quod clericus per saltum promoueri nõ debet, in. l. nemo, vbi etiam ego, in collecta. C. de aduo. di. iudi. & alibi quod non potest esse episcopus, nisi prius fuerit Sacerdos, in. c. sollicitudo. 52. di. & sic est regu. quæ exceptionem non patitur. Immo quod principium & fundamentum in vnaquaque re omnimodo est necessarium, vt principia subsistant, & sic (vt dicitur in. l. j. ff. de ori. iu.) vniuscuiusque rei pars potentissima, & ad propositum inquit Bald. in. l. nominationes, col. j. C. de ap. quod ordo totius destruitur, si principium legitimũ non seruetur, quodque deficit causatum, vbi non est causa, & ordinatum denique, vbi deficit ordo, & in prima consi. ff. vete. in. §. itaque, in prin. quod quemadmodum natura ab elementis incipit, ita facit ars, vt Grammatica à literis, nos à primis legũ cunabulis: & quod aliàs in rebus est materia, in tempore instantia, & in factis motus cum inchoatione, in. d. l. j. col. j. de ori. iu. & postea in. l. i. dem, quod qui non intelligit principium casus, non intelligit casum, & quod hac de re debet edi à capite ratio. l. argentarius.

§. edi. ff. de eden. & in. l. qui procuratorem, in prin. ff. de procura. quod principium trahit ad se medium & finem. & Bar. in. l. de ætate, col. 4. ff. de mino.

quod qui ignorat principium, à quo numeratio fieri debet, numeratione ignorat, & Ro. vltimo loco

in. l. quanq̃, in. §. j. col. 2.

ff. de aqua plu. ar. q̃

agentis principium,

tanquam potissimum, inspiciendum est.

Instantia.

Instantia.

Ad. c. sicut vrgeri. j. q. j.

Dialogus 109.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLISSES
BASSIANVS, MAN.

B. G. EST NE verum, quod data instantia argumentum corruat?

MAN. Est utique. c. sicut vrgeri. j. q. j. §. pauonum, Insti. de re. di. ui. vulgatumque verbum est, de quo etiam per glo. in. l. manumissiones quoque. ff. de Iusti. & iu. & Imo. in. l. is qui reus, in j. col. ff. de pub. iudi. & in. l. creditori ad fi. ff. de no. o. nun. & in. c. cū contingat, col. 28. de iurciu. & fortasse sensit Bar. quando dixit in. l. quamuis. C. de pigno. quod est dare regulam, & instantiam à regula. & glo. in authen. vt si. prohi. mat. debi. in prin. idem Barba. in. c. j. nu. 69. de mutu. pe. Tamen aduertendum est, quia Saly. in. l. 2. C. de impube. contrarium sensisse videtur, ex quo non licet per casum specialem à communi regula recedere, subijciens, miseris Canonistas, ita dicere solitos. Dicit etiam Ias. in. l. ex facto. col. 2. ff. de vulga. & pup. sub. quãdo duo casus æquiparantur, licet detur diuersitas, & instantia in quibusdam, quod tamen licitum est arguere de vno ad aliũ, concurrente identitate rationis, quamuis dici soleat, quod ad tollendam consequentiam, sufficiat dare instantiam.

B. G. Sed quæ opi. verior?

MAN. Non facile elici potest.

B. G. Nec distinctione saltem concordari varietas hæc?

MAN. Non, nisi dicamus sic, quod quando fundamentum fit in regula communi, tunc non sufficiat dare instantiam ad regulã simpliciter, nisi detur specialiter in casu de quo agitur, aliàs autem locum habeat quod dicitur in. d. c. sicut vrgeri, cum similibus, ita egregie Mathe. in singu. suis. 19. nota quod sententia, late Deci. in. c. translato, in. 2. lectu. col. 2. de consi.

V. B. Ergo his stantibus, bonum erit habere regulam pro se.

MAN. Immo optimum, quia qui habet regulam pro se, dicitur certus, secundum Bar. in. l. quotiens. ff. qui satisda. co. & in. l. 2. in. j. col. ff. si quis in ius vo. non ic. Inno. in. c. præterea, de dila.

Q 4 Deci.

Deci.in loco præallega. & ad idem inquit Bal.cófi.468. facti, col.j.vol.5. quod non errat, qui fundamentum facit in regula, & glo.trita in.l.omnis diffinitio.ff.de regu.iu.quod eadem inharere debemus, vt Bononien.Carotio. & magis in terminis Afflic.in præfa.tracta.iuris protho.in prin.quod non debent, propter casus singulares, qui discunt, regulas deserere, & scito te, quod regula idem est quod canon. & æconomus idẽ quod regula, à quo regitur vniuersa domus, & quod Dialectica per similitudinem. Primo rem ambiguam facit. Secundo distinguit. Tertio regulam tradit, qua falsum vel verum dijudicamus. Et quod optimum sit habere regulam pro se, probatur in l.ab ea parte.ff.de proba.& in.c.in fidei fauorẽ, vbi glo.not.de hære.in.6.inducit Seyfel.in.l.si quis id quod, col.5.ff.de iu.o. Iudi.& in.l.qui iurisdictioni, colum.2.ff.co.Bal.in.l.3.ad fi. C. fi. regun.

V.B. Etiam Abb.in.c.constitutus, in.j.not.de ap.ad dicta hic, & in.d.c.sicut vrgeri, declarationem tradit, quod instantia tollit consequentiam, si fiat in materia de qua agitur.

MAN. Et post cum omnes in.d.l.creditori, aliquid Galliau.in.l.2.in.5. & harum, col.pe.ff.de verbo.ob.& in repe.l.centurio, col.37.fide vulga.& pup.sub. Sed iam dictum est supra, & in declarari debet, & dici, quod aliàs non sit verum simpliciter, quod nouissime dicit Fede.de Sen.confli.4.testator, col.2.Car. in cle.ne Romani, in vers. irritum, col.j.de elec.Iaf.in.l.si profundo, ad fi. C.de transac.Cassane confli.32. stante consuetudine, nu.13.Ignc.in authen.ex causa, colu.24.C.de libe.praze. Cro.in.l.Gallus, in.5.& quid si tantum, colum.37.ff.de libe.& posthu.Bononien.in.l.si Insulam, col.42.ff.de verbo.b.

Littera occidit.

Ad .c. Marchion.j. q.j.
Dialogus 110.

VLYSSES BASSIANVS BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.

V.B. LITERA occidit, spiritus autem viuificat. inquit Paul. 2.ad Corinth.c.3. quid hoc idem est dicere?

MAN. Nil aliud, secundum nos, nisi mentem verbis potiore[m] esse

esse, quoniam quæ sunt similia melioribus, potiora sunt his, quæ sunt similia deterioribus, at mens animæ similis est, verba corpori. c. fedulo. 38. dif. anima autem præstat corpori, & cunctis rebus est preciosior. l. sancimus. C. de sacrosan. ec. ergo. & probatur ad propositum in. l. Labco, in. §. idem Tubero. ff. de sup. le. & in. l. scire leges. ff. de legi. & in. c. intelligentia, de verb. fi. Ancha. in. c. canonum statuta, col. 53. de consi. & dixi alibi, nec repto vobis amplius, quia debuistis vidisse.

B.G. Ponamus humanissime præceptor, quod in dispositione non exprimitur ratio, debemusne eam considerare?

MAN. Vtique, & naturalem quidem, si possumus, quia nõ omnium, quæ à maioribus nostris tradita sunt, reddi potest. l. nõ omnium. ff. de legi. Bar. in. l. ex facto, numero. 19. ff. de vulg. et pupil. substituto.

B.G. Etiam contra verba?

MAN. Etiam, dum tamen sit (vt dixi) naturalis. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. ru. Cy. in terminis, in. l. non dubium, col. vlti. C. de legi. glo. in regu expectatiua. ver. alij vero nobiles, col. 6. & vtroque per tex. etiam in. c. Marchion. j. q. j.

V.B. Ergo qui facit contra mentem legis, puniatur vt ille, qui facit contra mentem & verba?

MAN. Absque dubio, præallega. l. non dubium, & ibi Iaf. in præf. c. de regu. iu. in. 6. c. quanto, de priuile. quia (vt rursum dixi) virtus legis non consistit in verbis, sed in mente, mensque & ratio, idem. & quia verba menti, non è contra deseruiunt, & vt ille fufius. nouissime Ancha. confli. 96. super dicto dubio, col. j. & confli. 112. super lite, col. 2. & cõf. 150. in quaestione, col. 2.

V.B. Si verba legis habeant vnum intellectum, mens vero aliã, quem tenebimus?

MAN. Illum, qui sit secundum mentem (& iam dictum est). d. l. scire oportet. §. aliud autem. præalleg. c. Marchion. Idem Ancha. in. c. j. col. 148. de consi. multa consi. 159. rationes, col. 2. & consi. 200. in quaestione, col. j. melius consi. 219. miru, colu. 2. & consi. 281. in auxilium, col. 3. ad fi. ad saturitatem Alexã. consi. 48. circa, in prin. vol. 4.

B.G. Si testamentum nutu factum esset, valerẽtne.

MAN. Non, de iure ciuili. l. iubemus. C. de testa.

B.G. Ad pias causas?

MAN. Vtique. c. cum tibi, extra de testa. nec potest facere ius canonicum, quod testamentum non solene valeat de iure ciuili.

B.G.

B.G. Sed quæ potuit esse ratio diuersitatis?

MAN. Ista, quia Deus verba non curat, nec vocem, sed intentionem, & quam maxime quidem d.c. Marchion. Bald. in. l. j. in. 2. lectu. col. 16. C. de sacrosan. cc.

V.B. Quid differt sensus, & mens, ab interpretatione?

MAN. Multa dicunt Docto. sed aperiam tibi, ac explanabo breuius, quo modo hoc ipsum cognosci possit. interpretatio regulariter capitur pro rudi expositione, sensus autem, & mens, pro vera expositione magis ad intellectum quam ad corticem verborum, & latius vt per Bal. in. l. 3. ad fi. C. de lib. præte. Immo sensum alibi capit tribus modis, primo pro voluntate, vt in contractibus & vitimis voluntatibus. Secundo, pro ratione, quæ in legibus attendi debet, vt in. d. l. scire oportet. in. §. & si maxime, & in. l. milites, de re mi. Tertio, cum absurditas cuitatur, in. l. etiam. col. j. C. de iu. do.

B.G. In Iudice quid erit?

MAN. Eius mens præsumi debebit talis, qualis esse debet, & in hærendum menti potius, quam verborum cortici pariter. vt idem Bal. dicit in. l. j. col. j. C. de nego. ges.

V.B. In priuilegijs, si constet de intentione Principis, suntne verba eiusdem curanda?

MAN. Minime, vt ostendit Gui. Pap. confi. 65. viso themarc. col. 7. multa Veronen. in rub. de verbo. si. nu. 22. licet de priuilegio non loquantur. & Guliel. Benedic. in. rep. c. Raynucius, fo. 295. col. j. nu. 18. par. 7. de testa. Barba. in. c. j. nume. 20. de lit. con. Dicit etiam Gamma. in. c. j. de re. per. in. 6. col. 12. q. statutum odiosum, & contra ius commune, restringi debet ad id, quod verisimiliter ex mente & ratione statuentium comprehenditur, ex quo in verborum cortice ambulandum non est. & Butigcl. in. l. j. in. §. si quis ita, col. 5. ff. de verbo. obl. quodlibet testamentum nuncupatiuum, & in scriptis, differant specie, vt runque tamen est testamentum, quodque nec minus differunt specie ea, quæ idem nomen habent, quàm ea quæ diuersis appellantur nominibus, quia non verborum superficialis, sed radix & ratio solum attenditur.

V.B. Vellem scire, postquam de ratione nonnihil dictum est, an sit de substantia legis.

MAN. Non, præallega. l. non omnium.

V.B. Statuti?

MAN. Minus, immo quod ad iustificationem ipsius, sufficit rudis laicorum

laicorum æquitas. l. j. C. vt nullus ex Vica. lib. 12. vt runque dictum ponit Bal. confi. 473. circa. col. 2. uol. 5. multa in. d. l. non omnium, bonus tex. etiam est in. l. prospexit. ff. qui & à quib. & in. c. irrefragabili, de offi. or. & ibi Inno. est verum, licet non sit de substantia legis, quod tamen virtus legis in ratione consistit, si scripta sit, vel vna tantum assignari possit. l. quod dictum ff. de pac. l. adigere. §. quamuis. ff. de iu. patro. idem Bald. confi. 333. præmitto, col. 2. vol. 3. qui dicit etiam, quod regulariter, vbi non est ratio, ibi plantatum est in arido, & quod terrenum non pullulat, in. c. fi. col. 2. de confus. & confi. 473. circa. col. j. vol. 5. quod ratio inquirenda est, ne nudum præceptum legis videatur, si maxime prohibituum sit.

B.G. In arbitrarijs estne reddenda?

MAN. Non, sed sufficit pro ratione voluntas, satisque est dicere, sic placuit legislatori. l. quia poterat, ad Treb. d. l. non omnium. §. furtiuus, Insti. de vsuca. glo. in. l. receptitia. C. de consti. pc. Casiodo. deci. 2. prout, de priu. ad fi. fo. 237. 6.

V.B. Si sensum habeamus, licetne rationem querere?

MAN. Non, immo quod est imbecillitas intellectus. l. illam, & ibi Ias. col. 3. C. de colla. Seyfel. in rub. solu. ma. in princi. idem Ias. in. l. Gallus, in. §. si eius, per illum tex. ff. de lib. & posthum. exempli gratia, an nix sit alba, causa in Deo, vel in materia præ destinationis, cur vnum saluum faciat, alium vero damnet vt reprobum, hæcque breuiter talia sunt, vt vobis hodie possint esse satis.

Confessus.

Ad. c. nos in quenquam. 2. q. j.

Dialogus 111

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B.G. SENTENTIA lata contra non confessum, vel contum, nulla est. c. nos in quenquam. 2. q. j. c. ecclesia. S. Mariae, de consti. forte quia continet iniquitatem manifestam, vt in. d. locis not. tradit pulchre Gui. Pap. confi. 61. rationibus, col. j. nu. 6. vellem scire, in quo consistat iniquitas ista.

MAN. Consistit in hoc, quia non debet cõdemnari quis absens, & in-

& inauditus, & legitimæ defensionis eidem subtrahi, vt dect rat Abb. in. d. c. ecclesia S. Mariæ, col. 3. & Ancha. conf. 167. visis, col. 2. & Bal. conf. 102. omnis potestas, col. 3. vol. 3. & Arti. conf. 62. ex factio, col. j.

B. G. Pone quòd prælatuſ nec citatuſ nec conuictuſ, per quædam generalia verba, ex cauſis nobis innotefcētibus. de poſituſ ſit, eritne iuridica hæc de poſitio?

MAN. Non, immo expreſſe contra iura prædicta, & in ſpecie ita concludit idem Ancha. conf. 188. viſis, col. vlti. multa ad propoſitū Domini de Ro. deci. 402. ſi actor, in prin. in nouis.

B. G. Si proceſſuſ eſſet nulluſ, & quiſ confiteatur crimen, poteritne virtute confeſſionis condemnari, quia dici etiam ſolet, quòd in confeſſum nullæ ſunt parteſ Iudicis, niſi in condemnando. l. proinde. §. ff. ad legem Aqu.

MAN. Poterit, quia pluſ operatur confeſſio, quàm alia quælibet probationis ſpecieſ, vt per Inn. in. c. Piſaniſ, de ref. ſpo. no. in. l. ſed & ſi poſſeſſori in. §. pen. ff. de iureiu. Bal. in terminis, in l. cum mulier, col. 12. ff. ſolu. ma. Pau. de Caſ. conf. 17. potetaſ col. 2. vol. j. eſt verum, quòd confeſſio debet eſſe probabilis, poſſibilis, & veriſimilis, & forte hac ratione dixit Bart. in. d. §. ſi. quòd regula illa in ciuilibuſ locum habet, non in criminalibuſ, quia oportet quòd huiſmodi ſit, de quo aliàs late Bononien. in. l. j. numero. 61. ff. de quæſtio. & in. l. ſi confeſſuſ. ff. de cuſto. reo. & vt omnia intelligas, neceſſe eſt etiã quòd ſit certa, quoniam ſi incerta aliàs, ſecuſ. l. certum, in prin. ff. de confe. Bar. in. l. admonendi, col. 7. ad ff. de iureiu.

V. B. Si eſſet facta in carcere, vel in tormentis, quid iuris?

MAN. Non valeret, niſi ratificata. d. l. ſi confeſſuſ.

V. B. Ex confeſſione daturne actio, perinde ac ſi ſententia lata fuiſſet?

MAN. Datur, caſuſ eſt. in. d. §. ſi. & quia in iudicio quaſi contrahitur. l. 3. §. idem ſcribit. ff. de pecu. l. de ætate. §. j. ff. de int. ac. Spe. in ti. de accu. in. §. j. nu. 19. & 20.

V. B. Ergo extra iudicium facta, non releuabit?

MAN. Non, quia non eſt lit. conteſtatio tunc, nec confeſſio nec ſententia diffinitiu. l. ſi. §. neceſſitate, & ibi glo. magna ad medium. C. de boniſ que lib. c. dudum, de elec.

V. B. De qua confeſſione intelligemus, quoniam à te multoties audiui præceptor, quòd eſt multiplex?

MAN. Verum eſt, oriſ euidentæ rei, & contumaciæ, vt no. in. c. nulluſ,

nulluſ, de præſump. ſed prædicta intelligenda ſunt proprie in confeſſione oriſ.

B. G. Si ſit facta lit. con. non per confeſſionem, ſed per negationem, quid faciet iudex?

MAN. Reum abſolut. l. qui accuſare. C. de eden. ſicut enim in confeſſum nullæ ſunt eiſ parteſ, niſi in condemnando. d. §. ſi. ita crunt in abſoluendo, ſi neget. d. l. qui accuſare, Butigel. in l. ſciendum, in vlti. col. ff. de verbo. ob. & ad regn. videnda ſunt multa quæ congrunt Bononien. in ſingu. 201. & cum ipſiſ eſt finiemuſ, incip. in confeſſum, per totum.

Deliberatio.

Ad .c. ſi quiſ iratuſ. 2. q. 3.

Dialoguſ 112.

VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMÆVS
GRISANTIVS, MAN.

V. B. EST NE verum præceptor optimuſ, quòd dicitur in. c. ſi quiſ iratuſ. 2. q. 3. quòd ſi actu reiterato, præſumatur deliberatio?

MAN. Veriſſimuſ, immo quòd quibuſ, vel ſæpiuſ quid facit, videtur velle contra id nihil opponi poſſe, quòd que ſæpe factum nitatur æquitate, nec poſſit retractari. c. non ſine, de arbi. c. olim, de reſcrip. Bal. in confi. Schiſma. quòd eſt poſitum in titu. C. ſi quiſ aliq. teſta. prohi. col. 14. Cur. ſeni. conſil. 50. memoria, nu. 327. & in not. q. inueſtituræ, quòd ſi adſit fermo duplicatuſ in ea, & clauſularum geminatio, ipſiuſ effectuſ amplia bitur, confi. 49. memoria, nu. 53. 54. 55.

V. B. Dubitatuſ fuit inter noſ hiſ diebuſ, ad propoſitum, ſi ſit facta geminata confeſſio extra iudicium, nunquid probet & præiudicet conſtenti.

MAN. Et pulchra quidem fuit dubitatio, ſed quid à vobis poſtea deciſum?

V. B. Nichil, idque tuæ determinationi relictum eſt.

MAN. Vana igitur fuit diſputatio.

V. B. Immo non, quia hincinde rationeſ adducebantur, licet quifque ſibi ſapiat, & blandiatur, nec veritatem præpudore fati audeat, etiam quòd conuincatur.

MAN. Si veritatem non ignoratiſ, ſic diſſimulanteſ, quid eſt, ¶
à me

à me ipsam scire desideratis?

V.B. Quia sic magis explendescit in lucem, vt not. in. c. cum Ioannes, de fi. instr. & vt victus vinci non erubescat postea, gaudeatque victor quòd recte senserit.

MAN. Faba igitur hæc in caput meum cudetur, quoniam ægrefert semper is, contra quem dicitur.

B.G. Tu Dominus, pater, & præceptor, quicquid dixeris, quælectuque id fuerit, bene erit dictu, cunctiguoque ambo quiescimus tuis dictis.

MAN. Si sic est, dicã, verumque crit dictum ad idem, & presertim quòd quamuis facta extra iudicium parte præsentè & sine causa non probet. l. cum de indebito. §. fi. ff. de proba. no. plene, in l. generaliter. C. de non nu. pe. & in. c. si cautio, de fi. instr. probat tamen geminata, habetque vim confessionis iudicialis. l. c. scimus, & ibi Bar. C. de agrico. & cen. lib. 10. sed iudicialis valida est, & probationem inducit, vt per glo. in. l. j. ad fi. ff. de int. ac. & Bal. in. l. scit. C. de repu. hæ. & Ro. conf. 290. in casu, col. vlti. ergo.

V.B. Si sit facta post terminum deliberatiuum, poteritne prætextu erroris reuocari?

MAN. Non, prima facie, quia non censetur erratum, vbi deliberatio præcessit. d. c. si quis iratus. glo. in. c. ex literis, de diuor. Archi. in. c. fi. de iureiu. in. 6. Tamen aduertendum puto, quia immo etiam deliberando quis potest errare. l. de ætate. §. ex causa. ff. de int. ac. & quia si hoc esset verum, nec etiam confessio facta post lit. contestatam hoc prætextu posset reuocari, & nihilominus reuocatur. l. error. cum similibus. C. de iud. fac. igno. idem Ro. conf. 391. vt præposita consultatio, col. j. late Ias. in. l. j. col. 2. C. de erro. cal. & ibi ante eum Alex. idem. l. d. l. error, in fi. concludentes tamen in. d. locis, quòd non de cili debet admitti erroris allegatio, nisi adhibita causa cognitione, & maiori quidem, quam alias post Io. And. in. c. in. de iureiu. & But. in. c. fi. de conse.

B.G. Si placet, de ista reiteratione, eò redeuntès vnde discussimus, seu geminatione, quia utilis materia est, aliqua nobis dicere non dedigneris.

MAN. Libentissimè, dummodo mihi succurrant.

B.G. Cui succurrere debent, si non tibi? qui multa vidisti, multo tempore, docuisti que multa.

MAN. Ego bene vidi multa, & docui, sed exciderunt, nec pos-

sunt memoria omnia teneri.

B.G. Aliqua scire cupimus, non omnia, succurrentque tibi, vt alia, & sine dubio quidem feliciter.

MAN. Postquam ita putatis, idem facere non differã, & breuiter dicam, quòd adeo verum est, huiusmodi reiterationes & geminationes, magnam propositi firmitatem arguere, vt si quis ex intervallo bis confiteatur pecuniam sibi numeratam fuisse, non possit excep. non numerata pecunia obijcere. c. si cautio, & ibi Abb. in. fi. de fi. instr. & si in venditione dicitur, quod venditor donat, si res plus valeat, illud plus, quòd non habebit locum remedium. l. 2. C. de rescin. ven. quia resultat geminatus cõsensu, vt per Abb. conf. 71. in hac causa, col. pe. vol. j. & idem in quietationibus geminatis, seu reiteratis, inquit Paul. de Cas. vbi multa, conf. 387. factum sic se habet, col. pe. & fi. vol. 2. & in verbis enunciatiuis regulariter non probantibus. l. ex hac scriptura. ff. de dona. quæ tamen probant, si geminata fuerint. l. cum scimus, allega. etiam supra & ibi Bar. C. de agrico. & cen. lib. 10. idem Pau. in. d. conf. verba etiam statutorum, vt habeatur quis pro ciue, fictione important. c. c. haberet, de eo qui mit. in po. cau. rei fer. l. si maritus. §. legis Iulie, & ibi Bart. ff. ad legem Iuli. de adul. idem in. l. si is qui pro emptore. ff. de vsuca. Bal. in prohe. florum, in fi. prin. & tamen secus si dicat, sit & habeatur. l. 2. §. furiosum. ff. de iu. codi. Ange. in. l. in negocijs. ff. de regu. iu. Feli. in. d. c. si cautio, col. 10. de fi. instr. sed forte hoc idem dicitur communiter, quia verbum illud sit, substantificum est, & sui natura veritatem importat. l. mercis. ff. de verbo. si. Bar. in. d. §. legis, Bal. in conf. schisma. posito. C. si quis aliq. testa. prohi. col. 11. Ias. in. l. serui electione, in. §. j. ff. de lega. j. & in. l. cetera, in. §. item queritur, in prin. fi. co. melius igitur facit aliud ad supra dicta, quòd vidua non perdit legatum, si nubat, quanuis dixerit testator dummodo caste viuat. c. Nicena synodus 31. dist. tradit Bar. in. l. mulier, in. §. cum proponeretur, ad fi. ff. ad Treb. & in. l. fi. in. fi. C. de indic. vidui. tol. & in. §. cum igitur, in prin. in athen. de nõ eligen. secun. nuben. in prin. & tamen si bis nupsertin, secus, vt per Ange. in. §. hæc de Deo, in fi. in athen. quomo. oport. ep. & Alex. in. d. §. cum proponeretur, & Feli. in. d. c. si cautio. fufius Bononien. in singu. nouis. 577. mulier, col. 2. ad quòd etiam aduertendum puto, quia forte dictum Ange. adhuc pro cederet, quando testator dixisset, si caste & honeste vixerit, ex quo

quo transire ad tertia vota, non satis honestum esse videtur, immo signum incontinentiæ quàm maximum, sed quando dixerit solum, si caste vixerit, putarem adhuc nos esse in casu d. c. Nicena.

V. B. Ponamus (si te interrumpo præceptor, ignosce, quoniam expedit hæc scire, quotidiana enim sunt, nec silentio inuoluenta, vt dicitur in l. legau. ff. de lib. l. c.) quod testator dicat, si caste & honeste vixerit, ac vidualem vitam seruauerit, quid iuris erit in casu isto, poteritne nubere?

MAN. In serpo nodum quæris Vlysses, quis dubitat, quòd hoc casu legatù amittet, ideo ne contristetur anima mariti (vt aiunt, & probatur in authen. cui relictum, & ibi Bal. col. pe. C. de indic. vi. tol.) per transitum ad secunda vota, verba prædicta adijciat, quia aliàs non priuaretur legato, posset nubere, & sic anima mariti (vt diximus) cõtristaretur, & ad longum Bononiæ, vide in loco de quo supra.

V. B. Sequere, quoniam mihi persuasum est satis quod scire optabam.

MAN. Hæc sufficiant, omnino enim finiebam, nisi me interpellasses, & præsertim quia de reiteratione & geminatione alibi etiam multa dicta fuere.

V. B. Dic saltem hoc vnum mihi, nudius tertius, hereticus nescio quis, paratus corrigi, non fuit in carcerem detrusus ad perpetuam poenitentiam agendam, vt est regulare. c. excommunicamus. §. si qui, de hære. si relabatur, eritne audiendus?

MAN. Non, casus est in. c. super eo, & in. c. accusatus, de hære. in. 6. idem Feli. in. d. c. si cautio. Abb. in. c. at si clerici, in. prin. col. 11. de iudi. & facit quod habetur ultra eum, in. 13. C. de ep. audi. & in. c. ad abolendam, de hære. & in. c. cum non ab homine, de iudi. & in. l. defensionis facultas. C. de iu. fisci. lib. 10. Calde. confi. 2. Iudæus, in prin. de Iudæ. Et in publicanis dictu mirabile est, quòd licet pro extorsione poena capitis habent puniantur. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publica. secus tamen est, si sepius & iterato hoc faciant. l. j. & ibi Bar. C. de super. extra. lib. 10. & ad propositum nostru multa etiam tradit Soci. confi. 15. visis, col. 8. vol. 1. Gramma. deci. 66. in causa, nu. 164. Regien. confi. 128. factum, nu. 13. vol. 2. & alij, quos longum esset referre.

Laici Clericis infesti.

Ad. c. Laici. 2. q. 7.

Dialogus 113.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES BASSIANVS, MAN.

B. G. SI PER tractum & inuitum coram Iudice incompetenti, confessio facta sit, compelleretur ne in ea persistere?

MAN. Non, nec ex ea consequenter indicium sufficiens surget ad torturam, casus est in. c. at si clerici, in prin. & in ver. si vero de iudi. inducendo, vt per Abb. ibidem, col. 5. immo (vt subijcit) præsumptio est, quòd metu fuerit extorta.

B. G. Tamen metus, quantum ad istud, non præsumitur regulariter, nisi probetur. l. si cù exceptione. §. in hac actione. ff. quod met. cau. l. transactionem. C. de transac. l. sciendum, cum simili bus. ff. de verbo. ob.

MAN. Præsumitur, quia laici oppido infesti sunt clericis. c. laicos c. laici. 2. q. 7. & hoc est quod dicit Abb. & bene, & ibidem etiã col. 3. & in. c. de cætero, in prin. de testi. quòd si de crimine criminaliter agatur, adhuc ratione prædicta, non testificantur cõtra clericos, idque etiam tex. in. capi. testimonium, iuncta glo. 11. q. prima.

B. G. Quid è contra?

MAN. Idem, si ingratum poena sanguinis, aliàs testificantur clerici contra laicos, in defectum testium, ne malus vt bonus reputetur, & quia ratio supra dicta in clericis cessat, qui parres spirituales sunt laicorum, præsumptionem sanctitatis habentes, quod non est sic in laicis. c. absit. 11. q. 3. c. duo sunt genera, 12. q. j. & fufius idem Abb. in. d. c. de cætero.

V. B. Contra prælatum promouendum, admitteturne laicus excipiens, si de crimine, vel alio defectu agatur?

MAN. Non, indistincte, nisi sit patronus, vel parrochianus, vt not. in. cap. vt circa, de elect. in sexto, Innocè. in cap. super his, de accu.

V. B. Ergo nec indistincte laici clericis præsumuntur infesti, nec ratio generalis.

MAN. Immo sic, hocque casu admittuntur isti, quoniam ipsorum

MAN. R interest,

Laici

interest, habere bonum prelatum. c. audacter. c. qualis. 8. q. 1. nullus. 6. l. dif. & quia si admittitur laicus, profectus suam, vel suorum iniuriam. d. c. de cetero, fortius admitti debet, quando instat pro salute animæ suæ, & ne ecclesia vergat in peiores statum, & quia parrochiani tenentur etiam alere rectorem in defectum. c. omnis Christianus, ubi glo. not. de consecra. dif. not. in. c. j. & in. c. de his, de ec. edifi. Abb. plene in. cap. ex parte Addæ, col. 5. de testi. & in. c. illa, in prin. de accu.

B. G. Ponamus, quod Monachi alicuius monasterij Abbate mortuo compromittant in laicum, ut eligat, idque faciat & pronunciet, & statim Monachi consentiant, tenebitne pronuntiatio & laudum?

MAN. Multis rationibus firmat Archi. quod non, & potissimum ista, & bene, quia cum laici sint oppido infesti clericis, non debet eis tribui facultas nocendi, in. c. si ergo, col. 2. 8. q. j. alias non refero, quia non expedit.

V. B. Nunquid in donatione iuris patronatus, facta laico, requiratur consensus Episcopi?

MAN. Absque dubio.

V. B. Ratio?

MAN. Quia laici solent grauare magis ecclesias (quod maxime facit ad propositum) quam clerici, & sentit in terminis Ioan. And. in. c. j. col. 2. de iure pat. in. 5. & maxime mirandum est ad propositum, quod secta diuersitas inducat odium inter eos, qui esse nihilominus deberent amore coniunctissimi, l. & si legibus. C. de epi. audi. l. fi. de sponsa. Iser. in cõsti. Neapo. de ma lesi. clan. refc. nu. 10. Vnde legitur etiam in. c. j. de sepul. refc. Capici. deci. 23. adhuc per literas, nu. 6. quod vita laicorum clericis est passio, mors vero consolatio, & male, nec istud dubitatur signanter, sed est Abb. dictum, qui hoc ipsum notat, post Abb. antiquum in. d. c. j. in. 2. colu. & ruditer facere videtur ad supra dicta, quoniam aliam interpretationem habet, quod vita laicorum scilicet, clericis sit passio, propter labores, quos sustinent, sed mors solatium, quia percipiunt etiam temporalia, ut in simili in. l. mater. ff. de iu. do. & in. l. fi. C. de initi. & in. l. j. C. qui de his qui ante aper. tabu. Abb. plene in. d. cap. j. Sed pro complemento sciatis velim, non ab re forte, laicos oppido infestos esse clericis ut supra quia ecclesie in dies ditantur, & laici ab oneribus strangulantur, quorum est querela antiqua, & istud quidem quia ecclesie, onera non subeunt personalia, vel

mixta

mixta, aut extraordinaria. l. placet. C. de sacrosanc. ec. authen. item nulla communitas, de cp. & cle. Bal. consi. 246. antiqua, in prin. vol. 3.

V. B. Venit mihi vnum tantum in mentem, quod tua indiget resolutione, postea tacebo, & finies.

MAN. Quid hoc est?

V. B. Istud breuiter, quia habemus quod concubina, licet ab uxore parum differat. l. item legato. §. parui refert. ff. de lega. 3. non tamen mutat forum originis. l. cum quædam puella, & ibi glo. quam omnes not. ff. de iu. om. Iudic. an idem sit in concubina clerici.

MAN. Est magna disputatio in. d. loco.

V. B. Scio quidem, & tu etiam differuisti sæpe.

MAN. Ergo scis quid tulerim.

V. B. Non recordeo præcise, nec scripta eiusdem legis habeo.

MAN. Impressa est cum alijs.

V. B. Transeat, dic tu nunc præceptor, si placet, quid tenendum.

MAN. Credo, sepositis multis, quod sit semper de foro clerici, si non alia ratio, ista saltem, ne per laicos scandalizentur, quibus (ut diximus supra) sunt exosi & oppido infesti, & est opi. æquior & verior, & fufius ut in. d. l. cum quædam puella, not. ubi in specie Ias. colum. vlti. & alij post eum magis communitera tenuerunt.

Spoliatus.

Ad. c. reintegranda. 3. q. j.

Dialogus 114.

VLYSSES BASSIANVS BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.

V. B. SI remedium. c. reintegranda. 3. q. j. intentetur, eritne lit. con. necessaria?

MAN. Sunt opiniones.

V. B. Quæ verior?

MAN. Quod necessaria sit, ut per Archi. ibidem, Bar. in. l. natura liter. in. §. nihil commune, in. 3. q. vbi etiam Alex. col. pe. ff. de acqui. po. Saly. in. l. fi. C. si per vim, vel alio mo. Deci. in. c. bonæ, col. 8. de ap. Ias. in. l. naturaliter. §. nihil commune, col. 24.

R 2 ff. de

- ff. de acqui. po. & videtur casus in. c. 2. vt lite non. con.
- V. B.** Quid debet lite contestata probare agens remedio. d. q. nonis?
- MAN.** Antiquiorem possessionem, quomodo cunque postea ad aduersarium absque facto suo peruenerit, quia tunc re ipsa spoliatio probata dicitur, vt per Bal. in. l. pe. col. fi. C. si a non con. pe. Iudi. & in. l. siue autem, in. §. si duobus, ff. de pub. Abb. in. c. olim. j. de resti. spo. & in. c. si diligenti, col. 4. de præscrip. Inno. in. c. sepe, de resti. spo. plene Alex. consi. 6. circa, col. 2. volu. j. Deci. consi. 49. & pro tenui, in. 2. pariter, volu. j. & consi. 62. in causa, in prin. eo. lib. Pau. de Cal. consi. 105. in quaestione, in prin. vol. j.
- B. G.** Remedium prædictum habetne locum, tam in laicis agentibus pro rebus secularibus, quam in clericis?
- MAN.** Quidam sensisse videntur, quod non, maxime glo. in. c. cum ad sedem, de resti. spo. nec ab re, quoniam persone ecclesiasticæ & res, sunt magis fauorabiles, & magis priuilegiatæ. c. 2. de do. & con. c. j. de cle. coniu. in. 6.
- B. G.** Tamen restringitur generalitas dicti canonis.
- MAN.** Verum est, & propterea Bar. in. l. si coloni. C. de agrico. cen. lib. 10. post Inno. in. c. sape, vbi etiam Ioan. And. tenuit contrarium, idque etiam But. in. d. c. cum ad sedem, ex quo vtroque casu eadem est ratio & bene, & iustius Alex. consi. præallega. & Corn. consi. 18. vifa, col. 2. volu. j. & Alexandri. olim collega. consi. 4. series, col. j. & communem opi. testatus est Seyfel. post multa, in. l. rem quæ nobis, col. 2. ff. de acqui. po. & quod dicitur antiquiori possessori, qui à possessione cecidit sine iusta causa, & ad altum viciose peruenit, vel etiam sine vicio, bene, & nouissime tradit Calca. consi. 75. in prædicta causa, col. 3. & ratione pinguius & generalius prouidet, quam alia remedia, & est nouum, & à remedio. d. l. si coloni, maxime differens, vt per Corn. in. d. loco, col. 1. non nihil Bononien. in. c. in litens, nu. 33. de resti. spo. & nu. 59. & Abb. in. cap. pastoralis, col. 4. de cau. po. & prop.
- V. B.** Ponamus quod agens non habeat nisi vnum testem de possessione deponentem, poteritne deferri iuramentum in supplementum probationis?
- MAN.** Pulchra interrogatio est.
- V. B.** Tua responsione præceptor digna.
- MAN.** Multum mihi tribuis Vlysses.

- V. B.** Et cui tribuere debeat magis, quam tibi, à quo didici multa, quæ nesciebam, immo si quid in me est, id totum tibi acceptum refero.
- MAN.** Moderationi animi tui est ascribendum, agens enim aliàs non agit, nisi patiens dispositum sit, si utraq; imparguntur femina, nisi fulcus fuerit præmolitus. Hor ad propositum nostrum, misis his, vt aliqua ex parte tibi satisfaciam, dico quod sic, quoniam (vt inquit Bar. in. l. admonendi, in pe. col. ff. de iureiur. & not. in. l. j. C. si de mo. po. fuc. ap. & in. l. momentanea. C. qui legi. perfo. ha. stan. in iudi.) causa possessorij non reputatur magna, immo plus dicit Alex. consi. 91. in causa, col. j. vol. 5. post Abb. in. c. fi. i. ff. de iureiur. quod si agens à principio, peccat sibi ius & Iustitiam ministrari, poterit Iudex etiam non requisitus hoc idem facere.
- B. G.** Dubitabam ego aliàs, nunquid remedium prædictum esset perpetuum.
- MAN.** Est vti que, & firmiter Io. And. But. & omnes, in. c. sollicitate, de resti. spo. Alex. consi. 6. supra allega. col. 5. Casiodo. deci. 6. in possessorium, col. j. & 2. de resti. spo.
- V. B.** Etiam precarium remedium est, & posset ad idem dubitari, nunquid cum eo istud. d. canonis concurrat.
- MAN.** Posset inquam, quoniam de singulari dubitare inutile non est, vulga. l. nemo. C. de summa tri. & si. ca. sed iudicio meo res est satis clara, quod non, quoniã cū eo nec vllum aliud cõcurrit, & maxime quando actor vel suus author ab initio cecidit ab omni possessione ex proprio contractu, & vt plene Regiẽ. ostendunt consi. 32. vifo, nu. 8. volu. j. & consi. 21. lecta, nu. 9. vol. j. Alex. in simili, in venditione, consi. 103. super eo, col. 2. volu. 7. Casiodo. in permutatione, decisio. 4. fuit dubitatum, nu. 6. & 9. de resti. spo. & quia etiam. c. sepe, mentio à nobis facta est, eo. ti. scire debetis, quod d. c. illud, & canon. d. c. reintegranda, sunt fundata in aequitate, requirentia etiam spoliationem in principio, vt declarat Bal. consi. 489. proponitur, col. 2. vbi alia ad idem etiam multa, & maxime quo ad intellectum. d. c. reintegranda, vol. j. non nihil consi. 323. proponitur, col. 2. pariter, vol. 2. & consi. 321. ad euidentiã in prin. vol. 3.
- V. B.** Certum est (vt hincinde dicunt Doctõ) quod aliquando agitur interdcto vnde vi, aliquando actione quod metus causa, & nonnunquam remedio. d. canonis reintegranda.
- MAN.** Hoc idem in specie dicit Bal. in. d. consi. 321.

V.B. Et bene, sed cui ex his est magis simile?

MAN. Actioni quod met. cau.

V.B. Ratio?

MAN. Quia est in rem scripta, & in terminis firmat idem Bal. in consi. præallega. col. 2. utilitasque est (vt subijcit) quia sicut in actione quod met. cau. à sententia in eo iudicio lata appellatur l. si cum exceptione. §. hæc autem actio, & ibi not. ff. quod met. cau. ita appellatur à sententia lata in iudicio possessório, & canonis. d. c. reintegranda.

B.G. De rebus corporalibus planè expeditū est, quòd in eis datur restitutio, verum de incorporalibus nihil dicitur, immo quòd tex. prædictus de corporalibus tantum loquitur, quid iuris igitur?

MAN. Licet dicat corporalium restitutionem fieri, non tamen negat, quin fieri possit etiā in his, quæ sunt incorporalæ, quandoquidem sit alio iure decisum. c. nullus. 2. q. 2. l. pe. in fi. ff. de ferui. Abb. in. c. cum ecclesia Sutrina, colum. 8. de cau. po. & proprie.

V.B. Negligentia sua quis à possessione cecidit, habebit ne locū adhuc decisio dicti canonis?

MAN. Soci. in. l. rem que nobis, allega. etiam supra in. 5. q. 2. prim. ff. de acqui. po. quem referunt & sequuntur Regien. consi. 6. circa, ad fi. vol. j. concludit quòd non, & bene, idemque vult But. in cap. cum ad sedem, de resti. spo. & in negligentia decem annorum exemplificat Casiodo, decisio. 5. in vna, columna 2. co. titu.

B.G. Si bona fide rursus possideat, & iusto titulo, dabiturne tōtra cum remedium. d. canonis?

MAN. Non, secundum Bar. in. d. l. rem que nobis, & Alex. consi. 118. in causa, col. 2. vol. 2. multa Alexandri. consi. 167. nu. 7. vbi communem opi. etiam hanc esse testatur, & Afflic. in. c. jin §. si Vassillus, nu. 43. si de feu. suc. cōt. inter do. & agna. in vlt. feu. Regien. consi. 49. si probatum, nu. 11. vol. 4. Tamen dubitat Casio. & aliter dicit, decisio. 7. concluderunt, de resti. spo.

B.G. Quid si errore cadat, eritne idem, quod est, quando cadit negligentia vt supra?

MAN. Non, immo ei succurratur, quoniam errans non censetur. l. si quis per errorem. ff. de iu. om. iudic. Cur. iuni. consi. 131. circa, ad fi. & in simili, quòd ecclesia probare tenetur, se possessionem ex aliqua iniusta causa amisisse, post Innocen. in. c.

in. cap. sepe, de resti. spo. determinat Bellame. decisio. 17. secundum.

V.B. Dixisti inter loquendum humanissime præceptor, quòd eadem est ratio in priuatis, quæ est in clericis, quòd que decisio prædicti canonis locum habet, vel pro rebus ecclesiasticis agatur, vel pro secularibus, & sic vtroque casu vellem scire, quæ nam fuerit. d. canonis.

MAN. Non alia (credebam me dixisse, quod cum factum nō fuerit, dicam nunc) nisi ista, vt peccata corrigere, quæ admodum in locis supra allega. legitur, & maxime in. d. c. cum ad sedem, vbi But. & alij, de resti. spo. ex quo æquum est, & conuenit, quòd in foro seculari etiam seruetur, vt ibidem, & in. c. possessori, de reg. iu. in. 6. Veronen. consi. 59. omilla, nu. 7. caularū crimina.

B.G. De proprietate nihil diximus, igitur dubitari aliàs ego, si articuli sunt, vel exceptiones producuntur, tangentes ius proprietatis, nunquid admittantur.

MAN. Dubitatio est maxima, & opi. hinc inde, Tamen affirmatiua videtur verior, & not. Bar. in. l. naturaliter, in. §. nihil commune, in. 3. combina. plene Bellame. decisio. 36. contra agentem, per totum, & allegatur text. etiam ad idem in. c. pastoralis, de cau. pos. & prop.

B.G. In actionibus & remedijs competentibus nobis, habet locum præscrip. toto ti. C. de præscrip. 30. anno. & in specie in. l. omnes, & in. l. sicut, & in. l. cum notissimi, eo. titu. finisque est ipsarum, seu ipsorum, vt in homine mors, quid erit hoc casu.

MAN. Et istud quoque præscribetur.

B.G. Quanto tempore?

MAN. Annorum triginta.

B.G. Quomodo hoc ipsum esse potest, nōne dixisti supra quòd est perpetuum?

MAN. Dixi, sed perpetuum intelligitur, id est vsque ad. d. tempus, vt in locis ibidem allega. nouissime Soci. in. l. rem que nobis, in. 8. q. ff. de acqui. po. Regien. consi. 47. in causa, nu. 7. volumi. 4. silius consi. 103. viso priuilegio, nu. 7. vol. 5.

V.B. Adeo lata & diffusa est materia possessório, & remedii canonis prædicti, vt non possim adhuc quiescere, dixisti igitur etiā num supra quòd necessaria est lit. cont. probatioque antiquioris possessionis, & bene, & istud vltimum quoque Regien. nouissime tradunt, consi. 48. videretur, in prin. vol. 4. sed viderur

mihî quòd etiam spoliatiõis probatio quàm maxime sit necessaria. l. i. §. deicitur. ff. de vi & vi ar. not. in. c. consultatiõibus, de offi. de. imo, inquit Inno. in c. super literis, de rescrip. si ho. ipsum factum sit, q̄ inde condènatio sequi non potest.

MAN. Eo ipso probatur antiquior possessio, satis apparere dicitur de spoliatiõne re ipsa, ita vt alia probatiõne opus non sit. l. pe. & ibi Bal. C. si à non compe. Iudi. l. coloni. C. de agrico. & cen. lib. 10. Regien. consi. 12. in quaestione, colum. pe. volumi. quarto. Qui dicunt etiam consi. 49. si probatum est, in princ. co. lib. q̄ eo ipso quòd antiquior possessio probata est, fundata videtur agentis intentio.

V. B. Duo solum restant præceptor, quibus resolutis, te hac molestia liberabo.

MAN. Quæ sunt hæc?

V. B. Vnum, si factõ Iudicis, aliquis, sine iusta causa, & ordinis iuris nõ seruato, à possessiõne sua cecidisset, an dictum remedium habeat. aliu vero, an possit per Principem tolli.

MAN. Quoad primum breuiter dico, quòd sic, casus est in c. ex insinuatiõne, vbi But. & Immo. & idem dicit Bal. & Ange. ind. meminerint. C. vnde vi. Fel. & alij, in c. dilectus. j. de rescrip. Regien. consi. 102. viso processu, col. pe. volu. 5. & idem quoad secundum. l. 2. §. ex his. ff. de ori. iur. not. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iu. & maxime quia in rigore fundatum est, vt per Bal. in. l. rescripta, in fi. C. de preci. Impe. offe. pulchre Regien. consi. 48. videretur, col. pe. volu. 4. sed volo dare vobis calum, licet non petatis, nec dictum sit, in quo non habet locum remedium. d. canonis, & est singularis, si sacerdos spoliatus sic corpore iam sepulto, quoniam non erit tunc restituendus, vt vexatio humili cuitetur, & ita obtentum fuit iu. Rota. de quo tamen ad saturitatem Gramma. videndus est, decisio. 82. num. 3. vsque in fi. Aliud etiam generalius addentes in materia, quoniam interdicti vnde vi, tu Vlysses mentionem fecisti, quod licet à prætis reintegranda nominetur, differunt tamen valde, quoniam illud datur contra omnes possidentes dolo, aut alio iniquo titulo, remedium autem. d. c. reintegranda, contra eos, qui violentia expulerunt, vel deiecerunt, vel fieri mandarunt, aut ratam violentiam habuerunt. c. cum ad sedem. c. sepe, alle. etiam supra de resti. spo. & vtilius quàm vnde vi. & vltimo, q̄ in Gallia loco quærele nouitatis. d. remedio vtuntur, vt lo. Foncher. in practica sua testatur. c. 36.

Iudex

Iudex suspectus.

Ad. c. quod suspecti. 3. q. 5.
Dialogus 115.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIUS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B. G. GRAVE est, coram suspecto Iudice litigare.

MAN. Immo quòd nihil gratius & amabilius quis inimico dare potest, quàm ei committere, vt iudicet, quem ledere forte volebat, inquit Nicolaus Papa, Michaeli Imp. scribès, in. c. quod suspecti. 3. q. 5. & de materia aliàs in. l. apertissimi. C. de iudi. Abb. in. c. j. col. 8. de iudi. glo. optime in. c. secundo requiris, in fi. de ap. & hoc est quod dicitur etiam in. c. cum inter, de excep. dictumque refert Arcti. consi. 29. diligenter, col. 14. & Roma. consi. 521. circa, col. 2. quòd suspectis Iudicibus non solet sedes Apostolica causas committere ex certa scientia.

B. G. Sed nunquid vniuersitas, aut synodus, ex causa recusari possit.

MAN. Potest. c. licet, de fo. compe. clem. pastoralis. §. Pisana, de re iudi. ego in collegio, apoph. 363. his diebus, verum est, si remotis suspectis, remaneret in perfecto numero, requisito secudum qualitatem causæ. iuxta not. per Abb. in. c. 3. co. tit. quòd propter suspiciõnem quorundam, tota recusari non possit, argu. in. c. h. de procu. & in. c. dilecto, de testi. & in. regu. vtile, de regu. iu. in. 6. & in. c. gratum, de postula. prela. & in. l. sicut. ff. quod cuiusque vni. no. idem Abb. in. d. c. j. col. 4. de iudi.

V. B. Si factum esset manifestum, quid iuris?

MAN. Distinguo, quòd aut est manifestum, prout differt à notorio, quia probari potest, & tunc Iudex recusabitur, aut manifestum notorium, quod probatiõne non eget, & isto casu secus, ita glo. quam ibi etiam not. Abb. in. c. proposuit, de ap.

V. B. Sed ad idem possit rursus dubitari, cum sit notoriu actus permanentis, & actus transiens, quo casu intelligatur decisio. d. c. quod suspecti.

MAN. Aperit pulcherrime Abb. & iustum passum declarat in loco præallegato. in fi. quòd procedat in notorio actus transiens, quoniam tunc probatiõnes recipiuntur. c. sicut, de re iudic. c. manifesta.

manifesta. 2. q. j. & in illis recipiendis Iudex possit partem gra uare. subijciens, secus esse in casu. d. c. proposuit, quoniam ibi agitur de notorio facti permanentis, & ubi poena determinata est a lege, quid sit autem notoriū facti permanentis, & actus transeuntis, vide Bar. in authen. qui semel, nu. 16. C. quomo. & quando Iud.

B. G. Quia fecisti mentionem. c. proposuisti, nonne ibi no. quod quis cogitur respondere, coram vno Iudice?

MAN. Vtique, sed non quod illum recusare prohibeatur, vt per glo. in. c. ad hæc, de rescrip. & Inn. in. c. ex transmissa, de fo. co. pe. etiam quod esset Iudex datus motu proprio, vel Legatus de latere, secundum Abb. in. c. cum olim. 2. ad fi. de offi. dele. & in. c. nouit, de ap. plene Dcci. in præallega. c. proposuit, in prin.

B. G. Certum est, si Iudex, sit consanguineus partis, quod potest recusari. c. postremo, de ap. vellem scire, quomodo hoc ipsum intelligatur, quoniam consanguinitas hodie vsque ad quartū gradum non extenditur. c. non debet, de consan. & affi.

MAN. Licet non extendatur, puto tamen vltra recusari posse, quia semper affectio & dilectio prima remanet, & quia modica causa, etiā si sit simplex familiaritas, repellit Iudicem. c. insinuante, de offi. de. Abb. in. c. super literis, col. 7. de rescri. Cal. de. confi. 7. an amicitia, de ap. glo. in terminis, in. d. c. postremo, in verbo consanguineus.

V. B. Si Iudex esset consanguineus vtriusque partis, haberent locum recusatio?

MAN. Non, immo isto casu par affectio suspicionem remouet. l. non solum. §. de vno. ff. de ritu nup. tradit glo. in præallega. c. postremo. Ro. confi. 438. in causa, col. 2. Spe. in. §. superest, col. 3. de Iudi. de. in simili Ias. in. l. generaliter, in. §. cum autem, col. 2. C. de insti.

V. B. Ponamus, quod Princeps causam committat, reculatione remota, poteritne recusari Iudex, hoc non obstante?

MAN. Videretur prima facie dicendum, quod sic, sicuti quando committit appellacione remota, iuxta not. in. c. j. de rescrip. Abb. in rub. de ap. & probatur in. l. j. in. §. interdum. ff. à quib. ap. non li. Tamen contrarium verius est, ex quo hoc, idem esset tollere defensionem, quæ est de iure naturali, & tolli non potest, clem. pastoralis, de re iudi. & licet commissio ita facta sit, intelligitur tamen de leui, non de iusta & graui, vt in. cad. hæc, de rescrip. dictumque fuit virtualiter, supra tradit Spec. in. ti. de

ti. de recu. in. §. j. multa Franc. in. c. postremo, de app. & Bononien. singu. 292. nihil est, per totum, & idem dici posset ad obiectum, de quo tamen in rub. præallega. & in. d. c. j. Vcl & aliter, quod quamuis appellatio tolli possit, non tamen tolli potest recusatio, vt per glo. Bar. & Docto. in. l. fi. C. de sen. & in. l. j. C. ne li. ter. prouo. & in locis supra allega. & ad recusationis propositum scitote, quod est in scriptis porrigenda.

V. B. De hoc est casus (ni fallor) in. d. l. apertissimi.

MAN. Verum est, & in. l. cum speciali, co. ti. sed quare est, quod in scriptis porrigi debet?

V. B. Nescio.

MAN. Hoc verbo nulla soluitur quæstio, inquit Bal. in. c. j. in. §. fi. in. fi. de lege Corra. in vsib. seu. sed tamē istud ipsum tibi de clarabo requiritur enim mi Vlysses peramata, quod in scriptis porrigatur, vt validitas & inualiditas processus iudicetur, quia proposita recusatione nõ debet Iudex procedere super principali, & vt per Abb. latius in. c. quoniam contra, col. 7. de proba. non nihil, quod in scriptis dari debeat, licet non per modū libelli, idem Abb. in. c. prudentiam, in. §. sexta, col. 3. de offi. delega.

B. G. Si quis in causa (ad materiam) daret aliquos suspectos, nõne saltem omnes alios dare videretur confidatos?

MAN. Absque dubio, & è contra. l. cum ita legatum, & ibi Bald. per illum tex. ff. de condi. & de.

B. G. Arbitr etiam, arbitrator, procurator, tutor, curator, testis, & similes, deberent posse recuocari.

MAN. Quis dubitat?

B. G. Et tamen arbitri (mitto alios) communi consensu partium eliguntur.

MAN. Verum est, sed nihil officit, quominus recusentur. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbi. c. super quæstionum. §. 2. & 3. de off. de. Calde. confi. 6. an officiales, de ap.

V. B. Dixisti, quod in scriptis porrigenda est recusatio, & suspicionis causa alleganda, estne probanda aliter?

MAN. Non, vt not. in. d. l. apertissimi, & in. l. quia poterat, ad Treb. Bar. confi. 105. inquiritur, col. j. Bal. confi. 472. statuto, col. 3. vol. j. loquedo maxime de iure ciuili, vt ibidem, & in. d. l. apertissime, & licet omnia hæc vera sint, & quod regulariter recusatio permissa sit, notandum tamē puto pro sigillo, quod contumeliam facit Iudici, qui eo relicto, vadit ad alium, vt inquit

quit glo.in.c.placuit.11.q.j.quodque ordinarius recusari non potest,ex quo recufatur speciali fauore,in casu.l.j.C. quando Imp.e.int.pu.& vi.& ibi glo.& de materia in.d.l.aperuisini.

Fals in alienam messem.

Ad.c. scriptum est in lege.6.q.3.

Dialogus 116.

**VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.**

V.B. AEQVITAS naturalis,inuito Domino, prohibet trāsfitum per agrum alienum, & ne quis ponat falcem in alienam messē.c. scriptum est in lege.6.q.3.c.2.j.dif. Bal. in.l.j.in.4.j. in prin.ff.de rei uen.in not.q.Ancha.confil.157.summae praedentiae, col.2.

MAN. Bene dicis Vlysses, pulchrioremque decidit idem, col. 320. primum dubium, col.2.quod Imperator, siue eius Comes palatini, non possunt subditos alienos ad actus legitimos habitare, & ad successiones alios legitime venientes ab intestato excludere,ex quo negari non potest, quod non erant ceant iurisdictionem in personam sibi non subiectam,& maius, vt in.d.iuribus,& in.l.extra territorium, de i.u.o. Iudi.& hoc est quod in genere dicit etiam Bal.quod vnus non debet intro mittere de iurisdictione,vel officio alterius, vel sit testis, vel notarius, vel quiuis alius officialis, in .l.repetitur.C.de ep.& cle.Et idem Ancha. in repe.c.canonum statuta, col.2. de consti.quod in his quae sunt commissa Doctoribus, quae in approbando & reprobando scholares, nihil possunt trahere, tanquam de iure alieno, & de aliena messē.& quia si daret magistris legem,quod omnino prohibitum est.c.cu inferiori, de maio.& obe.c.qualis.8.q.j.cum similibus, & Zanctian.c. col.15. de accu.quod solēnitas athen.hoc ius porrectum.C. de sacrosanc.ec.in alienatione rei ecclesiasticae, non est firmum, ex quo non potuit Imp.ponere falcem in messē alienam idque etiam Abb.in.c.inter alia de immu.ec. & ego alias in.c. quae in ecclesiarum, de consti.ad id de quo supra quod iurisdictione vni concessa, non debet per alterum turbari, ex exemplo confirmari posse ostendebam, quoniam Ozias Rex lepra à Domino

non percussus est,ex quo incensum Deo adolere voluit, quod officium tamen erat Sacerdotum, & legitur Paralipo.2.c.26. necnon CHRISTI,cum euentes & vendentes de templo cecidisset,temporalem iurisdictionem exercens.& se ipsum sacrificandum praebuisset,velut hostia,quae ad sacerdotem pertinet.c.cum beatus.45.dist.c.ciciens.88. dist.c.ex multis.j.q.3.c. accufatus.j.2.q.7.c.requiritis.j.q.7.& Leui.c.14. Immo quod nec praedicare potest quis in aliena parrochia,nisi inuitatus, vt in cle.dudum,in.8.ab olim,& ibi Car.not.colum.j.de sepult.nec missio in possessionem fieri in aliena diocesi,ex quo scandalum generatur,& offenduntur leges.d.c. scriptum est in lege.c. venerabilem,de elec.c.Imperium.10. dist.l. sicuti.8.Aristo.ff.si ferui.ven.Fede.de Sen.confil.16.capitulum ecclesiae cathedralis,colum.vlti.

V.B. Si impetraretur à Principe,possēt ne tunc quis mittere falcem in alienam messē?

MAN. Possēt vtique,& ita praesicq. decidit,& determinat Bal.filium scilicet sui iuris non posse exemplariter substituere patri vel matri furiose,ex quo nulla lex permittit,& cum hoc idem non faciat, nec nos (inquit) permittere debemus, quoniam esset ponere falcem in alienam messē, & male,nisi à Principe impetretur.l.humanitatis,col.10.C.de impube.

V.B. Quarum rerum igitur periti sumus,in his dūtaxat disputandis,tractandisq; versēmur,quarū vero sumus rudes,cas Doctoribus concedamus,neque professionem alienam nobis vindicemus,inque messē alienam (& sic ad propositum) mittamus falcem,ne uesitores vltra crepidam iudicemus.

B.G. Eras.plene, chilia.2.centuria.2. quam quisque norit artem.

MAN. Chiron etiam,cum Herculem suscepisset hospitio,armaque eius tractaret,sagitta in pedem excidit,ex quo vulnere vlcus factum est insanabile,ita vt mortem quoque obierit, & cū Ptholomæus philosophus praestantissimus, de ceteris discipulis scripsisset,theologiam,philicemque omisit, quia supra ingenij sui captum,cas artes iudicabat. Dixitque sic diuinus ille Moses,vt cum eo finiamus,quemadmodum cœpimus, Si introieris in vineam proximi,comedes vnam, & implebis animam tuam,nihil autē exportabis,& rursum,si in messē proximi tui veneris,non immittas falcem, sed spicas in manibus tuis colligas.Deuterono.c.23.& post leges Platonis, Eulēp. de euange.prapa.lib.13.c.vlti.

Renun-

Renunciatio.

Ad.c. quam periculofum .7.q.j.

Dialogus 117.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B.G. PRIMOGENITURA, quæ competit filio primogenito, etiã patre viuente, potest sine in alium transferri, donando, vendendo, vel aliter tradendo, eidemque renunciari?

MAN. PõT, & periculosa est renũciatio quidẽ, qm̃ ad eã postea regressus non datur immo, q̃ põt & ad hæredem transmitti. l. i. ex pluribus. ff. de adm. tu. Ancha. confi. 82. dicta, col. 3. de iure iure istius primogenituræ habetur Gene. c. j. & quod periculosa sit renunciatio, ratione prædicta, probatur ex eo etiã, quod dicit Abb. in. c. j. col. 2. de ele. coniu. quod ius semel extinctũ, amplius non reuiuiscit, licet causa extinguens cesser, signanter per tex. in. d. c. quàm periculofum, & in. c. quaris, de conf. d. 4. & habetur vltra eum, in. c. cum pridem, vbi glo. de pact. & in l. cum proponas, & in l. si quis iururandum. C. de reb. cre. & in l. postquam liti. C. eo. & in l. quæratur, in. §. pe. ff. de ædi. edic. & in l. qui res, in. §. arcam. ff. de solu. aliquid Ro. confi. 273. d. rum, col. 2. & confi. 326. in præfenti, col. 2.

B.G. Dicit etiã Ancha. confi. 174. dominus, col. j. quod scdo verum est, quem amittere ius suum renũciatione, vltimetur pro mortuo, & confi. 180. vifã, in prin. & confi. 279. quæstio, in fi. & confi. 339. pro maiori, col. pe. & quod renũciatio debet inuicilabiliter obseruari, confi. 433. postquam, col. 2.

MAN. Et bene, idque à simili in iure hypothecæ, idem Ro. confi. 187. in re præfenti, in prin. & longe magis si sit facta cum iuramento, authen. sacramenta puberum, & in corpore vn de sumitur. C. si aduer. ven. idem Ro. confi. 190. clarum, col. j.

V.B. Ponamus quod sit facta de omni iuris auxilio, comprehendatur tantũ auxilium à iure ciuile proueniens, quo viuimus, an vero etiã id, quod prouenit à iure municipali?

MAN. Vtrunque, ex quo indefinita æquipollent vniuersali. l. i. pluribus. ff. de lega. 2. Vel quia iuris appellatione simpliciter prolati, etiã ius municipale comprehenditur, vt per Bal. in. d. illi

illa institutio. ff. de hæ. insti. & in l. constitutionis. C. de bonis que libe. But. in. c. Quintauallis, de iure iu. late Ro. confi. 251. clarissime, col. 2. Beneficium ad propositum etiã vacans, per liberam resignationem, non potest reuocari, sine noua collatione, immo permutans ius in eo vere perdidit, secundũ D. de Rota, decisio. 23. fuit dubitatum, col. 2. in nouis.

V.B. Si spoliatus renunciauit suo beneficio sponte in manibus sui iudicis, & prælati, amittit ne sic renuncians possessionem, vel proprietatem?

MAN. Vtrãque, immo quod obfaret agenti possessorio, quod est magis priuilegiatum. c. acceptata, de resti. spo. c. super hoc, de renun. c. 2. & fi. de ordi. co. & multo fortius agenti petitorio, ut ijdem D. de rota dicunt, decisio. 352. si opponatur, in nouis.

B.G. De primogenitura mentionem fecisti, prius quam alia dicamus in materia, opto ego scire, an sit dignitas.

MAN. Est sine dubio, patet ex fede, quia eam habet ad dexteram patris. d. c. quàm periculofum, & ibi not. tradit Bal. in l. ex hoc iure, col. 3. de iusti. & iu.

V.B. Ad rem nostram redeuntes, volebat mater transire ad secunda vota, renunciauit tutelæ, postea pœnitet eam, an tutelam reassumat?

MAN. Fuit aliàs iudicatum, quod sic, & male, me clamante, qd̃ contra ius hoc idem fecisset, & est verum ex supra dictis, & in terminis ita decidit Bal. in l. omnem, col. 2. C. ad Tertulia. & in simili, in executor, in l. deberi. C. de fideicom. lib.

V.B. Duo sunt rursus, quibus quis à beneficio remouetur, primum est peritium, seu peritij crimen. c. querelam, de iure iu. c. cum non ab homine, de iudi. c. peruenit, de fideiussio. secundum vero, spontanea renũciatio. d. c. quàm periculofum c. audita, de resti. spo. an ex his alterum sufficiat?

MAN. Non dubito, casus est in. c. ex parte, & ibi Abb. in. j. not. de rescrip. not. q. determinat etiã Fede. de Sen. confi. 5. quidã col. j. quod qui transit ad secundum monasterium, uidetur iuri sibi competenti quoad primum in totum renunciare.

B.G. Reuertor parumper ego ad ius primogenituræ, & quæro, quo modo Iacob consequi potuerit benedictionis beneficiũ, & quo modo id perdidit Esau. cum Isaac non intenderit ipsum benedicere, nam à simili consecrans, & non intendens cõsecrare, non consecrat.

MAN.

MAN. Nil aliud dici potest, ut ibi not. & firmat Leonar. de Vigno, in sermo. de Fortu. col. 19. nisi quod id fuerit non virtute benedictionis paternæ, sed quia Esau id postea ratificauit. & ideo aliter Bononien. male locuti sunt, in. c. 1. col. 30. de re permu. in. 6. & uariat Seyfel. in. l. stipulatio hoc modo concepta, col. 6. ff. de verbo. ob.

B. G. Non displicet, sed dic quæso, quot priuilegia habet primogenitura?

MAN. Secundum glo. in. d. c. quam periculosum, tria.

B. G. Quæ?

MAN. Videbis postea, nunc non recordor præcisè, quod etiam declarant Docto. in. l. partu quod doctali. C. de colla. plenissime Bal. in. l. cū antiquioribus, col. 5. C. de iu. deli. & in. l. liberi, aliquid, col. 7. C. de ope. lib. & consi. 389. cōsuetudo, col. 1. vol. 2. & Nath. in repe. c. quamuis, col. 3. fallen, 5. de pacin. & licet non recordari dixerim, succurrere tamen nunc, quod ea sint, procedere, sedere ad dexteram patris, & habere etiam duplicatam.

V. B. Si placet preceptor, dic aliqua de primogenitura ista, quæ delectant, & vtilia sunt.

MAN. Dicam, & maxime, quod eiusdem consuetudo in Gallia valet, propter pacem & quietem, quæ magis vni, quam pluribus appropriatur, ut per Albe. in prohc. sforum, & in. lex hoc iure. ff. de iusti. & iu. Gui. Pap. consi. 131. circa, col. 5. quodque à Melchisedech, vsque ad sacerdotium Aaron, omnes primogeniti erant sacerdotes, & Deo victimas imolabant. Et quod denique hæc est primogenitura, quam vendidit Esau iacob, ut in. d. c. quam periculosum, traduntque Hebraei, testatur Abb. Vrspergen, quando de Regibus Assyriorum loquitur, regno Armanitris. & Bal. in. d. l. cum antiquioribus, col. 1. Mirabile dictu etiam est, quod ius primogenituræ non consistit, ex quo ea forma defertur, ut non diuidatur, argu. in. l. q. dam mulier. ff. fami. her. & in. l. Carmelia pra. ff. de iu. pa. & c. licet, de voto, Bal. in authen. ex testamento, col. pe. C. de colla. Qui in proposito inquit etiam consi. 275. quod pro regla, col. 2. vol. 2. quod consuetudo disponere potest, quod primogenitus succedat, quamuis in Iacob & Esau fuerit seruatum contrarium. & plus, quod si non essemus in terminis diuinae dispositionis, posset dici, testamentum Isaac non valuisse, vti ut supra tenuimus, id non ex benedictione patris est, sed ex ratificatione

tificatione Esau fratris. Et intellectum tradit Io. Parisië. in tracta. de primogeni. in. 3. q. primi lib. quod in. d. c. quam periculosum, verba narratiua sint, quodque nõ disponant, iuxta not. in. l. vnica. C. quando non peten. par. & male, ex quo in eis fundata est principalis intentio legislatoris, cle. literis, de proba. & dixi late alibi, licet præcisè memor non sim nunc, quo in loco.

B. G. Hoc solum restat, filia renunciauit iuri sibi competenti in bonis patris, & consequenter legitimæ, cum iuramento, postea à patre instituitur, & onere fideicommissi grauatur, poteritne amplius legitimam petere?

MAN. Non, quoniam eidem semel renunciauit. c. quamuis, de pac. in. 6. Bononien. in. c. Raynucius, col. 24. de testa. & ex supra dictis satis superq; liquet, ideo nec in hoc, nec quo ad alia, aliter insisto.

Vnus.

Ad. c. in apibus. 7. q. j.
Dialogus 118.

VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS MAN.

V. B. SICVTI ars, seu artificium, tanto melius est, quanto magis naturam imitatur. l. si pater, in fi. & seq. ff. de adop. ita ciuitas si sic regatur, melius regitur, quia magis imitatur naturam. c. quoniam in plerisque, de offi. or. c. in apibus. 7. q. j. vbi apes, & grues, & multa, ratione carentia, sibi Regem vnum constituunt, tradit Bar. in tracta. de regi. ciui. in. 2. col.

MAN. Locustæ tamen non habent Regem, ut legitur Prouerbio. c. 30. & ad propositum adeo verum est quod dixisti, ut iurisdictiones Regum, immo iurdictio ipsa in genere, sit de iure gentium, ex instinctu quodam naturali, ut præsent hominibus, & male facta coherceant, licet ea, quam habent magistratus, sit de iure ciuili. l. 2. §. post originem. ff. de ori. iu. l. ex hoc iure, & ibi Bal. in. j. col. ff. de iusti. & iu. idem Bal. in authen. habita, in. 12. C. ne si. pro pa.

B. G. Scirem libenter, quid velint sibi verba, posita in. d. c. in apibus, quod grues vnam sequuntur ordine literato.

MAN. S MAN.

MAN. Nil aliud, nisi quòd Y. literam, euolantes faciant, sed que re sic exoritur es tu Vlysses, argu. sumpto ex. d. c. in apibus!

V. B. Ut te excitare ad aliquid dicendum, quod ad declarationem conducat. d. canonis.

MAN. Profectò latissimus dicendi campus est.

V. B. Scio, sed breuitate (vt soles) vti poteris, qua & tibi, & nobis, satisfactum sit.

MAN. Et ita faciam, vt iubes, scitote igitur quòd Aristò. 3. politico. dicebat, principatuum sex esse genera, Monarchiam, Tyrannidem, optimatum, quæ etiam aristocratia nuncupatur, & uerum, politiam, & Democratiam.

V. B. Non intelligo, nisi exemplifices.

MAN. Faciam quàm libentissime, & quantum potero, breuiter studebo, Monarchia ergo, est principatus vnus, & ita loquitur tex. in. d. capi. in apibus, & in quolibet Rege potest exemplificari, sui regni monarcha, & maxime Siciliæ. cap. scitote. q. 3. tertia. ca. duo ista. 2. q. 4. l. post liminium. ff. de capti. & hinc est, quòd Roma condita simul duos Reges habere nò potuit. l. si. ff. de re. diui. Ancha. consi. 339. pro maiori, colum. 2. & 1.

Old. consi. 69. confueuit, colum. prima, & consi. 67. quædam in princi. Dixitque Dario conditiones afferentis Alex. neque terram duo Soles, neque Asiam duos Reges ferre posse, nihil Feli. in. c. quæ in ecclesiarum, col. 36. de consti. Bal. in arthen. habita, col. 10. C. ne si. pro pa. Bar. in. l. j. col. 2. C. de metropo. beri. lib. 10.

B. G. Nónne quandoque tamen, duo fuerunt Imperium administrantes.

MAN. Fuerunt utique, Seuerus & Antoninus, Diocles & Maximianus, & alij, sed de facto, nò de iure. Vel & aliter, vt per q. 1. in. §. nunc autem. 2. l. dif. latus Imo. in. l. si. per illum tex. col. 4. ff. de hæ. insti. Cy. in. l. digna vox, in prin. C. de legi. dixi ego l. bro. 1. c. 1. l. enchiri. Si dubium quoque facti esset, quis primo genitus foret, apud ambos simul resideret Imperij administratio, vt not. in. l. A rethusa. ff. de sta. ho. Bald. in. authen. ex. re. tamento, ad si. C. de testa. & ad propositum hic princeps vocatur. c. 1. & ibi multa Barba. colum. 1. r. de proba. debetque potens esse, & iustus, vt audaces coherceat. ca. factæ sunt. 4. d. l. innocentes tuti sint, nec ab improbis vexentur, expilantur, ep. primantur. c. regum. 2. q. 5. & scientia primum illustri, quoniam Rex sapiens (vt dicitur Prouerbio. 20.) stabilimentum est

est populi. ex quo Alphonsum primum, olim Neapolis Regem interrogatum, cur literis, maxime sacris, tam accurate operam nauaret, respondisse ferunt, Por que il Rei non lettrado, es afno coronado. id est, quia Rex illiteratus, est quasi afinus coronatus, non fecus ac malus medicus, vel imperitus Sacerdos, quorum vnus corpora perimit, alius vero animas, & ad idem sciendum est, regnum virtute partum, gloriosius esse, quàm si hæreditate obuenerit, magnique esse, nasci Regem, sed maximùm se dignùm regno præstare, & si vult tutò regnare denique summa opè niti debet, vt beneuolentia potius sit, quàm armis, stipatus. & ita regnum administret, vt hospites (quemadmodum Ifocrates ait) non magis ipsum ob Imperium prædicet, quàm ciues fortunatos dicant, qui in tali regno viuunt. Sed ad institutum redeunt, tyrannides, quàm Græcè φαλαγγισμον appellamus, huic contraria est, & principatus pessimus, de quo Prouerbio. 29. Cum impij sumperint principatum, gemit populus. & 28. Regnantibus impij, ruinæ hominum. Vnde forte diu viuere non possunt, felicemque eum censebat Chilo Lacedæmonius Periandro scribens, cui in sua domo, absque sanguine mori contingat, & Thales milesius, interrogatus, quid esset difficile vidisse, inquit Tyrannum senem.

V. B. Certe Tyranno nihil formidabilius, nec belua vlla nocentior.

MAN. Adco odiosum est Tyranni nomen, vt crimen læsæ maiestatis in eum non committatur.

B. G. Esto quòd sit Tyrannus, dominium tamen habet.

MAN. Habet, sed non est legitimum, & hac ratione in eum non committitur, vt per Archi. in. cap. felicitis, de pœn. in. 6. Pau. de Leaza. in. clem. pastoralis, de re iudica. Gramma. decisio. 6. Magnus, colum. 4. memini me legisse etiam, quòd pluribus populorum legibus, licebat Tyrannum interficere, quamuis fuisset pater. nemini que statuam erigi debere, nisi illi, qui patriam à tyrannide liberasset. Caligula Tyrannus fuit, quò neminem fuisse legimus, qui humilium scriuisset, & crudelius imperasset, et nò ab re tumultu populari perijt, & Cefonia simul vxor cum filia, quam vnicam habebat, vt omnis eius stirps simul cum ipso periret, & extingueretur. Abolitæque imagines Domitiani, edicto publico, & cautum amplius, de ipso loqui non posse, vt simul cum eo memoria omnis aboleretur pariter. Aristocratia est (vt diximus) optimatum, & paucorum quidem,

regentium, & optimates dicti erant olim, quasi optimi pro
 munitate existentes, alioque nomine, patres conscripti, qui
 erant centum prius à Romulo constituti, appellati patres sim
 pliciter, postea à Bruto alij centum adiecti, & hac ratione vo
 cati patres conscripti, author est Liuius. **II.** ad vrbe condita.
Item Senatores à senectute, de quibus in. **l. fi. C. de pe. hare. &**
in quibus (vt inquit **Iob. c. 12.**) est sapientia, & in longo tem
 pore prudentia, ita vt Roboam, quia iuuenum consilia audi
 uit, decem tribus etiam perdiderit, & certe senes sunt semper
 honorandi, quoniam tempore præcedunt, vt in Mundo, or
 tus occasum, in seculo, principium finem, & in vita, generatio
 corruptionem, & melius est vmbra senum, quam gladius iuue
 nis. **l. senium,** & ibi **Pau. de Cas. in prin. C. qui testamen. fa. apo.**
 & potest in **Repub. nostra D. Venetorum** exemplificari. Ma
 la est diuitum gubernatio, vt olim Atheniensium, Oligartica
 scilicet, quoniam ciuitas depopulatur, extenuantur pauperes
 & opprimuntur. Politia virtuosa, cum per multos mediocres
 pauperes & diuites, sine personarum acceptione regitur, & **Ti**
mocrata dicitur, quæ est in minoribus locis, appellaturque
 communitas, & de qua in. **l. omnes populi. ff. de Iusti. & in. De**
mocrata vero & vltimo loco, quæ huic opponitur, & est
 popularis potestas, quando per multos mediocres, adhuc ciui
 tem regentes, solum commune bonum humilium intenditur,
 ita vt exinde contingat etiam, quod abiectior plebs, & igne
 le vulgus, in nobilitatem insurgat, camq; seditione non absta
 tem, opprimere tentet, & audeat, & de his satis, sed ad ex
 emationem. **d. cap. in apibus, sciatis pulchrum verbum dicitur,**
 quòd ab Imperatore omnis iurisdictio temporalis dicitur,
 non secus ac riuuli multi ab vno fonte, vel à Sole radij, vbi
 arbore rami, quorum omnium tñ vnitas in origine seruatur.
c. loquitur. 14. q. 1. Ancha. consi. 3. 10. tres domini, Romanus
 quòdque non est in vniuerso, nisi vnus Imperator, Romanus
 scilicet, sicuti etiam vnus Papa, immo vnus Deus. **l. 2. §. ne**
uisime. ff. de ori. iul. inter claras. §. omnes autem sacerdotes.
l. j. §. & quicunque. C. de summa tri. & fi. catho. c. solit. de ma
io. & obe. Rosel. de pot. Pa. colum. 3. multa Afflic. de alic. feu
pa. in prin. nume. 41. in vsib. feu. Pet. Iaco. Galliau. in tract. lib.
de præiudi. ac. in rem per quam queritur an aliquis sit seruus,
colum. 7. hinc posset quæri, nunquid regimen hospitalis pos
sit duobus committi, sed me remitto ad not. per Lap. de casta.

in tracta. hospita. colum. 5. aliàs numero sexto.

V. B. Adeo plene locutus es præceptor, vt os aperire non audea
 mus, nihilominus dubitari adhuc posset, nam duo eliguntur
 Imperatores, vnus inuocat barones, vt secum Romam profi
 ciscantur, quia coronari vult, idemque facit alius, hij schisma
 videntes, neutri obediunt, vnus iporum electorum corona
 tur, barones requisiti qui coronationi interesse noluerunt, pri
 uarine poterunt vt culpofi, suis feudis?

MAN. Credo quòd non, propter facti ambiguitatem, argu. in. **l.**
duo sunt Titij. ff. de testa. tu. & in. l. in tempus, in. §. quotiens.
ff. de hare. insti. & in. l. de statu. ff. de testa. Afflic. in terminis, in
c. j. in. §. fi. de pa. iu. fir. in vsib. feu.

B. G. Dixisti supra & cum hoc finemus, quoniam vere stateram
 transfiliuimus, quòd quilibet Rex in suo regno est Monarcha.

MAN. Dixi & verum est.

B. G. Ergo Imperatorem non est mundi dominus, vt dicitur in
l. de præcatio. ff. ad legem Rho. de iac. & in. l. bene à Zenonc. C.
de quad. præscrip.

MAN. Licet Monarcha sit in regno suo, non tamen est Impera
 tor, vt dixi alibi, quoniam Imperium indiuiduum est, & sicuti
 vestis **CHRISTI** inconfutibilis, ipse vero stella matutina in
 medio nebule meridionalis, secundum **Bal. in. c. j. in. §. fi. de pro**
hi. feu. alic. per Fedc. in vsib. feu.

Ordinarius omnium.

Ad. c. cuncta per Mundum. 9. q. 3.

Dialogus 119.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B. G. DICI solet communiter, quòd Papa est Iudex ordina
 rius omnium ordinatoriorum. c. cuncta per Mundum. 9. q. 3.
Abb. in. c. nonnulli, in prin. de rescrip. & in. c. dilectus, col. 3.
eo. ti. & in. c. ecclesia S. Mariae, nu. 6. vt lite pen. & in pratica sua
col. 4. Hosti. in. c. nouit, colu. 5. de iudic. estne verum etiam, si
non recognoscant superiorem?

MAN. Est vtique. c. fi. de iudi. glo. in. c. ex transmissa, de fo. com
 pe. **Abb. in. c. nouit, de iudi. & in. d. c. fi. & in. c. j. de proba. Af**

fic. plene, in rub. quæ sint rega. nu. 54. in vsib. feu. & in simili Rege, idem dicitur, in §. j. in authen. constitu. quæ de digni. Bal. in. c. j. col. 5. hic fini. lex Corra. in vsib. feu. idem Afflicti. c. j. in §. potestas, in prin. ti. præallega. quæ sint rega. & in. ca. j. in prin. in. 2. not. hic si. lex Fede. eo. lib. Et hac ratione ad profum, cum sit Papa Iudex & Dominus omnium, vt inquit etiam Hosti. in summa, de censu. in §. ex quibus causis, non tam est, si quodcumque sibi videbitur, exigere poterit charitativum subsidium, fuitque decisio Bellen. in tracta. de charitati. sub. in. 1. q. in prin. & si poterit eximere subditos ab ordinarii potestate, quod tenet Ancha. cõsi. 132. in primo dubio, col. 2. Qui dicit etiam cõsi. 143. pro domina Paula, col. 2. quod super bonis ecclesiasticis, quæ regulantur iure positivo, plenissimam habet potestatem, idemque etiam cõsi. 310. tre. domini, columna secunda. Abb. cõsi. 57. in quaestione, columna. 1. volu. 2.

B. G. Sũntne Cardinales eidem subiecti?

MAN. Sunt, sicuti omnes nationes, inquit adhuc Ancha. cõsi. 281. in auxilium, col. 2.

V. B. Si sit facta generalis reservatio à Papa, certum est, quod ordinarius non potest amplius se intrinmittere, reservata conferendo. c. si eo tempore, de elec. in sexto, vellem scire, an reservatio valeat, quamvis consistorialiter facta non sit.

MAN. Glo. in. 2. regu. cancella. in prin. tenet quod sic, & cõsuetum, ratione prædicta, & etiam quia nulla lege cauetur, quod consistorialiter fiat.

V. B. Est rursus regulare, testes repeti non posse publicis testationibus. c. fraternitatis, de testi. quid in Papa?

MAN. Poterit ipse hoc idem sine dubio facere, vt ex multis dicit Soci. ibidem col. pe. 46. casu.

B. G. Cũm Deus ei dederit omnimodam potestatem in terra, deditne ei potestatem peccandi?

MAN. Absit à seculo, aliàs valeret lex, vel etiam consuetudo tolerata, præbens materiam peccandi, non dicendum. l. conuenire. ff. de pac. dota. Bononien. in tracta. de for. columna. 133. vbi multa.

V. B. Fui interrogatus ego his diebus, an possit derogare iuripatronatus laicorum, quod habent ex mera gratia sua.

MAN. Quid respondisti?

V. B. Quod potest.

MAN. Et bene, estque in terminis decisio D. de Rota, in suis. 324 supposita, col. 2. in si. in nouis. & 332. licet, col. 2. & pulcherrime declarat Car. in cle. ne Romani, in §. irritum, col. 3. de elec. quod habet quãdam potestatem generalissimam, quæ fuit transfusa à Christo in Petrum & successores eius.

V. B. Si appelletur ad Papam, estne ius commune?

MAN. Est, de iure canonico, non special. c. c. ad Romanam. 2. q. 6. Ias. in. l. qui Romæ, in §. Scia, nu. 15. de verbo. ob.

B. G. Omnes ecclesiæ sunt subiectæ Romanæ curiæ, quid in exemptis?

MAN. Exemptæ, sunt speciales Romanæ ecclesiæ. c. si Papa, de privilegio. in. 5. Abb. in. c. cum venerabilis, col. 2. de consue. si quis resistat etiam Iudici delegato, ab eo puniri potest, cuiuscunque conditionis & dignitatis sit, quoniam representat personam Papæ, cui totus orbis subest, & declarat idem Abb. in. c. significasti, nume. 5. de offi. de. Qui dicit etiam in. c. pastoralis, numero septimo eodem titulo quod delegatus gerit vires delegantis, quodque respectu delegati nullus clericus dici potest alterius fori, ex quo omnes subsunt Papæ, & in capitulo quia diuersitatem, columna secunda de concessio. præben. quod in collatione beneficij Papa concurrere potest cum quolibet ordinario, Idemque Ioan. de sel. in tracta. de benefi. q. prima secundæ par. nume. 10. Possit etiam ex privilegio ipsius speciali exigi charitativum subsidium, vltra taxam positam in extrauagan. Vas electionis, Benedicti. xij. vt per Bellen. in tracta. de charita. sub. in. 42. q. an valeat, col. 2. Et plus dicit Alexan. cõsi. 70. viso puncto, col. vlti. volumi. 4. quod totus Mundus dicitur Papæ diocesis, & post Bal. in. l. rescripta. C. de precii. Impe. offe. ibidem, quod omnia beneficia Mundi quo ad cum censentur esse manualia, & Bellane. decisio. 755. si rector, col. 2. quod est ordinarius episcopus etiam immediatus, & non casualis, vt Archiepiscopus, & Innocen. in. c. inquisitioni, ad si. de senten. excommu. quod nemini licet de eius factis iudicare. & Gemi. cõsi. 14. in hac causa, in principi. quod licet in ecclesijs ponantur speciales prælati & administratores, remanet nihilominus generalis administratio penes Papam. Et Rosel. denique in tracta. de potesta. Pa. quod est vniuersalis pastor omnium populorum.

In bonam partem præsumendum.

Ad.c.abfit.11.q.3.tertia.

Dialogus 120.

VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.

V.B. GLO. in.c.abfit.11.q.3. quæ dicit, quòd si clericus amplectatur mulierem, debet id in dubio interpretari, vt benedictionis causa faciat, & meliorem partem, non in deteriorem, esse simpliciter vera, & ita ruditer intelligenda, vt iacet?

MAN. Non, sed ad coniecturas recurrendum, ex quibus actus iudicetur licitus, vel illicitus, bonum vel malum. c. ex literis. c. tertio loco, de præsump. & maxime quia videmus alibi, quòd cum muliere confabulari prohibetur. in. c. clericus, & in. c. ministri. 81. disc. 2. de cohab. cle. & mu. & in specie declarat Abb. in. c. j. in fi. de cle. non resi. in ec. & in. c. 2. col. j. de regu. au. & in. c. quato, col. 3. de præsum. quòd tamè clerici sanctiores, quam laici præsumantur, & patres spirituales ipsorum, per. d. cabir, tēner idem Abb. in. c. de cætero, col. j. de testi. quauis aliter inducat Ro. in singu. suis. 397. quis debet, & d. declaratione ad propositum ponit etiam Deci. in. c. cum non ab homine, col. 5. de iudi. & glo. prædictam irridet Ange. de malefi. in verbo Che m'hai adulterato la donna mia, col. 3. & Pic. in. l. Titia §. Titia, col. 89. de lega. 2. & ruditer intelligit, vt iacet, Gallus. in. l. Centurio, nu. 216. ff. de vulga. & pup. sub. & Io. Villan. in. l. diuus, nu. 74. pariter. ff. ad legem Cor. de fca.

B.G. De ista glo. fit etiam mentio in rub. extra de iudici. in. l. an ex osculo præsumatur adulterium, & in rub. C. de eden. vi. & tu præceptor quoque multa dixisti.

MAN. Verum est, & conclusionem illam, secundum dicta glof. Docto. restringebant, quòd quamuis ad adulterium inferatur, & mulier dotem perdat. c. tua, & ibi Bal. de procu. non inferatur tamen, si cum clerico inuenta sit idem facere, & male, ac ab omni rōne alienum in casu illo, quoniam de osculo luxurioso intellexit Bal. & de mammillarum tractatione. c. j. §. j. & ibi glo. quib. mo. feu. amit. in vsib. seu. & quoniam vtrobique dixi stis, nunc de industria transeo.

Monachus

Monachus.

Ad .c. statutum .18 .q. j.

Dialogus 121.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B.G. QVICQVID acquirit filius, acquirit patri de iure forū l. placet, vulga. ff. de acqui. hæ. adeo vt nec momento acquisitū apud eum remaneat, vt ibi dicitur, & in. l. frater ad fratrc. ff. de de condic. inde. & non ab re, quia cum non possit acquiri con trahenti, nomine proprio, acquiritur ei, cuius vicem gerit, & ipse adiectus videtur ad solutionem tantum. l. fina. C. per quas per. nob. acqui. Bal. in. l. cum quidam, col. 3. C. de verbo. fig. sed an idem sit in Monacho?

MAN. Quis dubitat? cum nec ipse proprium habeat, seu habere possit, casus est in. c. statutum. 18. q. j. Abb. consi. 88. facti contingentia, col. 2. vol. j. Bal. consi. 298. hæc materia, col. j. volu. j. idem Abb. in. c. in præsentia, col. 15. de proba.

V.B. Si monachus claustralis vnus monasterij efficiatur prior alterius prioratus, reuocabilis tamen ad nutum Abbatis, vel superioris, hæreditas sibi delata, vel bona aliunde sibi obueniētia, acquirunturne monasterio principali, an vero prioratui?

MAN. Si bona prioratus sunt diuisa à bonis monasterij, prioratui acquiruntur, & ita decidit Fede. de Sen. consi. 35. quidā Monachus, quem refert & sequitur Abb. in. d. c. in præsentia. colū. 23. de proba. rationes non adduco, quia videbitis vos postea, satisque est quòd decisionem habeatis.

B.G. Ponamus quòd Monachus sit fugitiuus, acquirunturne monasterio, si ipse stipuletur, & ab alio possideatur?

MAN. Prima facie videretur dicendum, quòd non, arguendo de seruo ad Monachum. l. j. §. per seruum. ff. de acqui. poss. tamen contrarium est verius, ratione monasticæ potestatis, vt etiam in filio dicitur, quia non est bona æquiparatio serui ad ipsum Monachum. l. quequid. ff. de acqui. po. Ange. Imo. Pau. de cas. Ro. & Alex. in. d. §. per seruum, in vlti. q. Bar. gl. in. l. si longius ff. de indi. nec habet dubium.

B.G. Religiosus promouetur ad Episcopatum post promotionem,

mobilibus requiritur solénitas. d. c. aliàs non valet alienatio, vt per glo. in. c. tua, de his quæ fi. à præla. Idè Abb. in. c. ad hæc, in primo not. de testa. & ex his sumitur argu. (vt inquit idem Abb. in repe. c. cum effics, col. 7. de testa. quòd quando legatur res ecclesiæ, non valet legatum, nec quoad rem, nec quoad estimationè, ex quo cum difficultate alienatur, sicut dicitur etiã in prædijs Cæsaris. l. apud Iulianum. §. fi. ff. de legat. j. Oportet etiã, quòd non solum seruetur forma, verum quòd alienatio fiat in casu à iure concessio, aliàs consensus non esse legitimus.

B. G. Iam dixisti, supra pater hon.

MAN. Dixi, sed voluit glo. in summa præalleg. & in. d. c. sine exceptione, sufficere, formam fuisse obseruatam, licet alienatio non sit facta in casu licito, & ideo nouissime videndus est à nobis Abb. in. c. quæ iu ecclesiarum, in vlti. not. de constituto.

V. B. Ponamus quòd euidentissime sese ostendat vtilitas, requiritur ne solénitas. d. c. sine exceptione?

MAN. Ancha. dixit, quòd non, & ex multis probat, consil. 197. subtiliter, col. 2. aliàs secus, vt per Archi. in. c. nullus. 17. q. 4. aliquid Burg. in. c. cum dilecti, col. j. de emp. & ven. nec emptor habere dicitur canonicum titulum, inquit idem Ancha. consil. 274. ad declarationem, col. 2. Nec quo ad vtile dominium poterit fieri alienatio, nisi seruata solénitate prædicta. c. nulli, de reb. ec. non alic. c. j. & 2. eo. ti. in. 6. Alex. consil. 9. viso themate, colum. j. volumi. 3.

V. B. Quid in dimembratione ecclesiæ facta etiã per legatum de latere, crine omnino necessaria. d. solénitas?

MAN. D. de Rota, decisio. 229. in dimembratione, in nouis, volunt & concludunt, quòd sic est verum, quòd necessaria non videtur, sicuti nec supra quando de euidenti vtilitate ecclesiæ notorie appareret, si fundus relictus sit fratribus minoribus, vel si ecclesiæ sit per fideicommissum grauata, vt ipsum alienet Bar. & Bal. post Iacob. de Arc. in. l. apud Iulianum, in. §. fi. ff. de lega. j. & in. l. sed si res, & in. l. fideicommissa, in. §. si seruo. ff. de lega. 3. Feli. in. c. in præsentia, col. 2. 6. de proba. l. ap. allega. 26. disputat primo Bononien. singu. 132. in alienatione.

B. G. Cum in rebus ecclesiæ alienandis, tam magna solénitas requiratur, nescio an decepta vltra dimidiam iusti precij, habeat remedia contractus rescindentia.

MAN. Habet, secundum Alex. in. l. si quis cum aliter. ff. de verb. ob.

ob. not. in. c. cum causa, de emp. & ven. & ad propositum. d. c. sine exceptione, dicit Bar. in. §. quæcunque vero, col. 2. in authen. de alic. & emphy. quòd satis est quòd seruetur solénitas, de qua ibi, ex quo authen. hoc ius porrectum. C. de sacrosanc. cc. sublata est.

Exemplum.

Ad. c. mulier. 15. q. j.

Dialogus 123.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B. G. QVARE est, cum animalia & bruta sensu careant, & ratione. l. j. §. j. ff. si quad. pau. fe. di. q. nihilominus propter crimè, aliquando puniuntur, vt in. c. mulier, ibi, & pecus morte moriatur. 15. q. j. & L. cui. 2. 0?

MAN. Quia sic flagitio contaminata, indignam facti reficiant memoriam vt text. met dicit, in præallega. c. mulier, quod tamen non perpendit Corfc. in singula. pœna, incipi. aliqui diuidentes. nec qui tenuerunt in. l. imperium. ff. de iur. om. iudi. quòd merum exerceatur in beluas. nec Barba. in tracta. de præstan. Car. in. 9. q. j. par. col. 3. & consil. 64. scribitur, col. 3. v. o lu. j. nec in. c. quærenti, col. 6. de offi. delega. nec in. c. at si clericus, in prin. nu. 132. de iudi. & minus Guid. Pap. decisio. 238. si animal, nec Bononien. in. l. j. col. 7. ff. ad legem Cor. de sica. & in. l. vnus, in. §. cogniturum, col. pe. ff. de quæstio. & in practica, in. §. diligenter. numero. 167. nec Ro. in. l. si vero, in. §. de vi ro, fallen. 4. 6. ff. solu. ma. nec Castanc. consil. j. col. 40. 47. 48. nec Bermon. choueron. in tracta. de pub. cõcubi. de fina. specie for ni. nu. 11. & quòd crimen detestabile sit, legitur etiã Deuter. 27. ibi, Maledictus qui dormit cum omni iumento. Solus Archidicola. igitur aduertit in. c. Cenomanensem, col. 2. 5. 6. dif. & Nicola. de ly. in expo. c. 9. Gene. super illo verbo, Sanguinem enim animalum vestrarum requiram de manu omnium bestiarum. & Baldui. elegantissimus interpres, in sti. si quad. pau. fe. di. col. 2. vbi alia scitu digna etiã refert. & vltimo loco magus ille Theologus Fran. Geor. in lib. proble. sec. 7. de præcep. secunda. tabu. nu. 396. & prius nu. 347.

V.B. Quamvis id (vt dixisti præceptor) in detestationem criminis sit, & in exemplum, omnino omni alio casu est regulare, vt leges transcendantur. l. per omnes. C. de defen. ciui.

MAN. Verissimum est, et not. amplius Inno. in. c. j. de consti. sed quia diximus nos in multis locis, & ex adductis supra adfaturitatem hoc ipsum videri potest, tempus aliter vobiscum nunc non conteram.

Senatus.

Ad .c. Ecclesia. 16. q. j.
Dialogus 124.

**VLYSSES BASSIANVS, BARTHOLOMAEVS
GRISANTIVS, MAN.**

V.B. VOLO quòd hodie breuis sit collocutio nostra, familiarisq; sermocinatio solita, nam de Senatoribus aliquando dictum est à nobis, à quibus sine dubio Senatus quoque est inde etiam appellatus, scirem libenter, an ecclesia Senatum habeat?

MAN. Hæbet, casus est in. c. ecclesia. 16. q. j. vbi ad literam dicitur, » Ecclesia habet Senatum cœtum presbyterorum, sine quorum » consilio nihil Monachus agere licet. & paulo inferius, ibi, » Senatum quoque Romani habebant, cuius consilio cuncta » agerent, & nos habemus Senatum nostrum cœtum presbyterorum. & ad idem dicit Bellen. in tracta. de charitati. sub. q. 66. Papa, col. j. quòd Cardinales Senatoribus æquiparantur. Syll. in. l. j. col. 4. ff. de off. eius.

B.G. Sed quomodo habet ecclesia Senatum, cum nō habeat potestatem. Ro. vt not. in. l. f. C. de pe. hæ. & in. l. Imperium. ff. de iuridic. omnium Iudicum?

MAN. Licet non habeat potestatem. Ro. Senatum, habet tamen Senatorem, qui tantum potest hodie, quantum olim centum illi patres de quibus in. d. l. f. vt ibi per Cy. Vnde cōsequens est etiam quòd ecclesia omnino quoq; habeat, nec cauillari potest text. in. d. c. ecclesia. c. Constantinus. 86. dif. Barba. in tracta. de præstan. Cardina. q. j. col. 15. nu. 44. 45.

B.G. Quis est qui loquitur in. d. c. ecclesia?

MAN. Diuus Hieronymus.

B.G. Ergo fuit Cardinalis, quod tamen multi disputant, & ad huc

huc sub Iudice lis est, ex quo ponit se in numero Senatorum, quando dicit, & nos quoque Senatum habemus, & aduertit Barba. in loco præallega.

MAN. Et male iudicio meo, dixique in. d. l. imperium, in. 2. lect. nu. 45. quoniam non in numero Cardinalium se ponit, sed presbyterorum, & dicit, ut etiam supra relatam est, & nos habemus Senatum nostrum cœtum presbyterorum, nulli autē ignotum quòd diuus Hieronymus erat presbyter, igitur & rursum male.

V.B. Senatus conditne leges?

MAN. Condit. l. non ambigitur. ff. de legi. not. in. l. j. ff. de offic. eius. & in præallega. l. imperium. immo (vt ibi dicitur) quòd Senatus solum, Principi, & præfecto prætorio, hoc idem conceditur, & est meri imperij maximi, & plus quòd aliquando etiam Senatus ascribitur, quando dicitur, Hæc oratio in Senatu recitata est. vt in. l. j. in prin. ff. de reb. co. Senatus censuit. & simile. Vnde etiam Senatus consulta appellata fuerunt, non secus ac olim in Græcijs urbibus Gerusia, idest cōuentus senū.

B.G. Senatus con. hæc, nituntur æquitate, an vero rigore?

MAN. Quandoque æquitate, interdum etiam rigore.

B.G. Quæ sunt hæc, & quomodo cognoscuntur?

MAN. Hoc modo, Tertulianum enim æquitate nititur, quoniã à rigore & subtilitate legis. x i i. tabu. receditur, in successione matris.

B.G. Adhuc non percipio.

MAN. Dicam clarius, lex. x i i. tabu. non cognoscebat matrem defuncti, quia non erat agnata. Senatus con. prædictum vero, statuit contrarium, naturali æquitate inspecta, intelligisne.

B.G. Etiam.

MAN. Et si fufius hoc idem scire cupias, vide Bal. in. l. apud hostes, col. 2. C. de suis & legi. rigore vero illud, de quo in. l. non solum, in. §. j. ff. de ritu nup.

B.G. Nec istud scio, nisi ipsum exponas etiam dilucidius.

MAN. Casus. d. legis, clarus est.

B.G. Tibi forte præceptor, nobis autem obscurus.

MAN. Declarabo & istud quoque, nam dicitur ibi, quòd si auus tutelam neptis ex filio emancipato gerat, & nepotis ex altero, quòd neptem nepoti in uxorem dare poterit, quoniã esto quòd Senatus con. in materia, cuius nomen non habemus, & de quo in. l. Senatus, co. ti. & in. l. j. C. de int. mat. stricto iure contra

contra omnes tutores nitatur, attamen. d. casu nuptiæ con-
dendæ sunt, summæ affectionis auitæ intuitu, & quia par affe-
ctionis causâ, suspicionis fraudem amouet. Et ad propositum
ac pro complemento, sciendum est, quod antiquitus quælibet
ciuitas habebat Senatum, ut not. in. l. exactores, de suscip. &
Ancha. lib. 10. quodque à Senatu vt supra Senator dictus est,
quasi sanator, quia vulnera & curas reipub. sanat. Vel & aliter,
vt per Archi. in. c. fundamenta, de elec. in. 6. non nihil Lucæ
penna, in. l. omnes Iudices, col. 3. C. de decu. lib. 10. & in. l. Se-
natorum, & in. l. ius Senatorum. C. de digni. co. lib.

Clericus.

Ad. c. si quis suadente. 17. q. 4.

Dialogus 125.

BARTHOLOMAEVS GRISANTIVS, VLYSSES
BASSIANVS, MAN.

B. G. FAVOR religionis magnus est. l. sunt personæ. ff. de relig.
l. si quis ad declinandam. C. de ep. & cle. Bar. in. l. quia, in. §. j.
in prin. ff. de alic. iu. mu. cau. fac.

MAN. Immo maximus, vt in multis locis diximus aliàs, & non
sime hac ratione, secundum Abb. in. c. quantæ, in fi. de sen. er.
co. decisio. c. si quis suadente. 17. q. 4. largissime interpretanda
est, vt eo ipso quod quis potuit obuiare, ne clericus peccare-
tur, & non obuiavit, præsumitur dolus, & sit excõmunicus.

B. G. Nonne habemus, quod dolus non præsumitur, nisi probe-
tur, quodque doli in probare tenetur, qui ipsum allegat.

MAN. Immo trita regula est in. l. dolum. C. de dolo, & in. l. quo-
tiens, in. §. qui dolo, & ibi ego multa. ff. de proba. sed facti (ut
diximus) hoc casu, fauore religionis. & quia omittit etiam id,
quod scit se facere debere. l. dolum. l. si procuratorem. §. dolo.
ff. man. Feli. in. c. si autem, in prin. de rescrip. & est ad propositum
arguetiam in. l. si quis maior. C. de transac. vbi præsumitur
dolus in contraueniens transactioni iurata, absque eo
quod probetur.

V. B. Postquã mentionem fecisti. d. c. si quis suadente, quia ma-
teriam habet pulchram, & quotidianam, si placet, dic aliqua.

MAN. Dicam, si interrogaueritis.

V. B.

V. B. Interrogabimus, sed si tibi succurrerint aliqua etiam, te ro-
gamus, ut ea nobis impertias.

MAN. Quam libentissime faciam, & sine interrogatione dico
vobis vnum, quod nunc nunc mihi succurrit, vobis futurum
non ingraturum, decisionem. dicanonis conciliaris, adeo fauo-
rabilem esse clericis, vt frenum equi capiens, quem insideat cle-
ricus, ne obambulet, sit excommunicatus, perinde ac si ma-
nus violentas in eum iniecisset. & idem si ei auferat, aut scindat
vestes, vt per Inno. in. c. nuper, de sen. excõ. Bald. in. l. si qua per
calumniam, col. j. C. de epi. & cle. Cano. in. cle. j. de pœn. Imo.
Alex. & Ias. in. l. Gallus. in. §. ille casus, in vlti. colum. ff. de libe.
& posthu. Bononien. singu. 133. capitulum.

B. G. Aliquis erat clericus, sed nõ incedebat in habitu, ego cum
vapulaui, sum ne ob hoc excommunicatus maledictione. d. ca-
nonis?

MAN. Non, propter ignorantiam. l. si quis ignoras. ff. loca. Bal.
in. d. l. si qua per calumniam, & maxime mirandum est, quod
non allegauerit pulcherrimum tex. in. l. item apud Labconem
in. §. si quis virgines. ff. de iniur. plene Flo. in. l. si putator, in fi.
ff. ad legem Aqui. & quia dicit, Suadente Diabolo, dolus requi-
ri videtur, vt per Abb. in terminis, in. c. cognoscentes, colum.
2. de consti.

V. B. Ponamus quod quis rursus votũ religionis emittat, pro-
prijs abrenunciet, aut mutet vestes, manens in domo sua, fa-
ciens verberantes cum, reos edicti prædicti?

MAN. Minus, quia necesse est, quod specialiter habitum assumat
alicuius monasterij, cum professione tacita, vel expressa, glo.
est not. in. c. de viduis, in verbo proprijs, ad fi. 27. q. j. clericus
tamen animi destinatione, gaudet priuilegio. d. canonis, vt ibi
Archi. sentit, col. pe. fusius Io. de Sel. in tracta. de benef. par. 3.
q. 6. col. 2.

V. B. Decisio prædicta loquitur in Monacho, an extendatur ad
conuersum?

MAN. Ibi dicitur, quod sic, inducit Io. Cro. in. l. si constate, col.
31. ff. solu. mat.

B. G. Si Index laicus aliquam inferat coercionem in clericum,
vel Monachum, eritne excommunicatus?

MAN. Erit, nec absolui poterit, nisi per sedem Apostolicã, Gui.
Pa. decisio. 65. licet, ad fi. & decisio. 73. Index, paulo post prin.

B. G. Vellem scire aliquam cautelam in materia vt debitor fa-

MAN. T cilius

cilius induceretur ad solutionem.

MAN. Quatuor tradunt Veronen. in suis. 80. volo tibi, quæ refero, quia poteritis ad libitum postea eas videre.

V. B. Si puer percuit clericum, ligabitur. d. canone?

MAN. Vtique, sed punietur mitius. c. j. & si. de sen. excom. At. in. c. si. in fi. de delic. pue.

V. B. Si se ipsum vulneraret?

MAN. In pœnam incidere. l. liber homo. ff. ad legem Aquilæ. in prohe. Rex Pacificus, col. 4. & tamen dicitur in §. i. iuris præcepta, Insti. de iusti. & iu. quod iuris præcepta sunt hæc, hæste viuere, alterum non lædere, & ius suum unicuique tribere. Vel dicamus, quod puniatur, non quod incidat in. d. c. nem, cum verba ipsa non patiantur, & fuit opi. Io. fab. in §. in fi. Insti. eo. Si vulneraret etiam quis clerici con sanguine: ipsius respectu, esset vtique excommunicatus, vt ex multis dunt Bononien. singu. 204. percutiens.

B. G. Certum atque indubitatum est, quod propter enormitatem lictum amittit priuilegium prædicti canonis, vt not. in. c. pendimus, de sen. excomm. an perdat priuilegium clericæ & fori?

MAN. Credo quod non, nisi inueteratus dierum malorum.

B. G. Ratio?

MAN. Quia priuilegium d. canonis procedit ab homine, clericali autem, & fori à Deo. c. Imperator. 96. dif. But. & Io. And. c. perpendimus. Veronen. consi. 11. casus talis est, col. per pen. naliu causarum. Gramma. fusius, voto. 33. in causi, m. 14. r. go nimirum, si illud facilius perditur, quam istud.

V. B. Antequam emanasset dispositio. c. felicitis, de pen. c. c. c. d. canonis comprehendebatne Cardinales?

MAN. Dubitabam aliàs valde, sed absolute tenco, quod non.

V. B. Qua ratione?

MAN. Quia fauorabilis est, & introducta in fauorem totius ordinis clericalis. c. contingit. j. de sen. excom. & quia collitur generaliter loquens, etiam Cardinales comprehendit, quoniam est ipsis pariter proportionabilis, vt per Io. mo. in extr. trans. Bonifa. incip. excommunicamus, quem sequitur Gemina. de succidendas, de scisma. lib. 6. late Bellen. in tracta. de char. sub. q. 65. stante, col. 5.

B. G. Ego etiam quero à te nouissime præceptor, & est non minus pulchra dubitatio quam superior, si pater filium incurrat

ret, an. d. pœnam subeat, qua nulla est maior in ecclesia Dei. l. hui qui sanctam. C. de aposta. c. corripiantur. 24. q. 3?

MAN. Non, si causa correctionis id faciat, aliàs dubitarem, declarat Bal. in tracta. carcera. colu. 8. Monachus etiam nouitius gaudet priuilegio. d. canonis. §. illud vero, & ibi Bal. in prohe. florum. Immo & clericus, quamuis degradatus, vt per glo. in c. degradatio, de pœn. in. 6. Firmia. in tracta. de episcopo, in. 4. par. 8. par. lib. 4. de cau. fina. & effectu degradatio. in princ. & quamuis percussio etiam facta sit in ludo licito vel prohibito, vt pulchre per Calde. consi. 7. clericus, de sen. excom.

V. B. Dixisti quod. d. canon fauorabilis est.

MAN. Dixi, & addo, hocque forte volebas dicere tu, quod non tam fauore clericorum factus est, quam odio etiam laicorum, & est rationale. c. contingit, de sen. excom. sentitque Archi. in. c. quisquis, ad fi. 84. dif. & cum mysterio iniicere manum dicit, quoniam verificantur. d. verba quocumque manus applicatur ad subiectum etiam incitatiue, licet non perfectiue. c. magne, de voto. Areti. consi. 79. diligenter, in prin.

B. G. Si quis à religione recederet ante monitionem, perderetne priuilegium dicti canonis?

MAN. Non.

B. G. Si post?

MAN. Sine dubio. c. eos. 22. q. 4. multa Afflic. in consti. Neapo. de aposta. in prin. non nihil etiam ibidem, nu. 8. Perdit ipsum clericus quoque, si post clericatum aliquam artem exerceat, puta histrionicam, cum declaratione tamen, si pari modo fuerit admonitus. c. j. de vi. & ho. cle. in. 6. Cassane. in consue. Burgun. fo. 53. col. j. ver. 7. fallit. Et omne priuilegium

clericale tam dicti canonis, quam etiam fori, arma deterrere, si tertio monitus à suo prælato, non destiterit. c. in audientia, de sen. excom.

adeo vt non sit opus alia degradatione, quod ibi not. et est glo.

in clemen. j. de offi. ordi. idem Cassane.

in loco præalle. fo.

52.

colum. 4. versu.

4. fallit.

Marci Mantui, Bona- viti, Patavini,

IVRISCONSULTI,
CAESAREI'QUE COMITIS
minimi Dialogorum.

LIBER SEPTIMVS ET VLTIMVS.

Exhereditatio.

Ad.c. quicumque. 17. q. 4.
Dialogus 126.

PAVLVS BIZANTIYS, SIMON
MAZARELLVS, MAN.

P. B.

AGNA quaestio est, an per natiuitatem filiorum ecclesia substituta excludatur.

MAN.

Immo parua, quoniam qui vult exheredare filium & ecclesiam instituire, alium consultorem quaerat, quam Augustinum, vt ipse inquit, in sermo. de vita clericorum. refert Gratia. in. ca. quicumque. 17. q. 4. no. in. l. si quis ad declinandam. C. de ep. & cle. sed si vis eam videre ad futuritatem, videas in. l. acutissimi, vbi Barba. late, colum. 30. C. de fideicom.

P. B. Ergo filijs, magis quam Deo, est hereditas relinquenda?
MAN. Quis dubitat? Immo quod valet statutum, liberam disponendi facultatem restringens pro anima, vt ostendit ex multis Ancha. conf. 25. videtur, col. j. & hoc est quod dicit Pau. Pic. in. l. Titia, in. §. Titia, col. 40. ff. de leg. 2. quod magis fauet lex in successionebus ascendentium descendentibus, quam pia causa, Deci. in. c. j. col. 12. de proba. Abb. conf. 102. circa, col. 2. volu. 2. & arguit Ro. in. authen. similiter, col. 6. C. ad legem Fal. quod si non valet pactum de futura successione factum si-

M. Mantui Bonauiti Patavini. I. C. 293

lio per patrem. l. pactum quod dotali. C. de pac. multo minus valebit hac ratione factum in fauorem pie cause, licet contrarium teneat Bal. in. l. fi. C. de pac. & Nath. in. cap. quamuis, col. 16. de pac. & est passus disputabilis, de quo in. d. l. cum acutissimi, & in. c. Raynaldus, de testa.

S. M. Tamen in hoc quid tenendum?

MAN. Vtraque pars teneri posset, sed maiori ratione niti videtur opi. Ro. vt etiam per Soci. conf. 26. cum super, col. vlti. vobis 4. disputat Iaf. in. l. generaliter, in. §. cum autem, col. 2. & 3. C. de insti.

S. M. Quare igitur mouebatur Bal. & sequaces, ad tenendum contrarium.

MAN. Quia volebant, quo ad legitimam tantum filij, Augu. auctoritatem esse intelligendam, non regulariter, & male, vt plene Barba. docet, conf. 38. difficile est, col. 2. & 5. vol. 3. Fed. de Sen. conf. 35. quidam, col. 2. Ancha. conf. 266. iste magister, in prin. Ro. conf. 364. du. secundo, in prin. Ro. ota. decisio. 18. fuit dubitatum, col. j. in nouis. Deci. in. d. §. cum autem, in. 4. & 5. col. Galliau. in. l. centurio, col. 82. ff. de vulga. & pup. substi. So. ci. iuni. conf. 126. visis, nu. 26. vol. j. exemploque etiam comprobari potest, quia cum Attalus Pergamenorum Rex, pop. Ro. instituisset heredem, forte quia Asiam bello captam liberalitate quadam vsus, ac munificentia, ei possidere permiserat, indignatus Aristonicus, Regij sanguinis, ferro iuuenis, ciuitates relictas accepit, Crassum interfecit, aliaque longe deteriora peregrisset, nisi Aquilius, victoria infami (author est L. Florus) ipsum vicisset. Quod tamen ad legitimam tantum restringatur, sensit etiam Corfe. in singu. donatio. post Bar. in. l. Titia ff. de lega. 2. & Bald. in. l. j. C. de inoff. dona. Idque etiam Iaf. in. authen. si qua mulier, col. 2. C. de sacrosanc. cc. & in. l. si vnus, col. vlti. C. de testa. & fuit

opi. glo. in. d. c. quicumque, sed (vt diximus) generalitas. d. canonis, violari videtur, nec aliud pronunc vobis affirmare possum,

* *
*

T 3 Simplex

Simplex locutio.

Ad.c.iuramenti. 22.q.5.

Dialogus 127.

SIMON MAZARELLVS, PAVLVVS
BIZANTIVS, MAN.

S.M. DEVS non facit differentiam inter iuramentum & loquelam simplicem.c.iuramenti.22.q.5.

MAN. Nec ecclesia, quæ se conformat cum iudicio Dei.cà nobis de sententia excommuni.in.6. Sed ad quid dixisti hoc ipsum Simon?

S.M. Ut fuscitaretur quid ex hoc pariter posset inferri.

MAN. Dicam libenter, & potissimum inferri posse, quòd sicuti quis compellitur ad obseruantiam iuramenti.c.debitores. capi.cum contingat, de iureiu.ita debet compelli ad obseruantiam promissionis simplicis, seu pacti etiam non iurati.d.c.iuramenti.c.j.de pac. Gui.Pap.conf.31. viso, col.7. & conf.32. circa, col.j. & hoc est quod dicit Io. And.in.c.vt animarum, de sepel.in.6. quòd paria sunt aliquid promittere sub fide, vel iurare.

S.M. Profecto durum videtur, quòd ex simplici loquela, aliquis obligetur, vt ex iuramenti vinculo, quod præcise & specificè obseruandum est.c.ad nostram, de iureiu.l.si pecunia, vbi glo. ff.de condic.ob cau. Bal.in.l.j.col.11.C.de sen. quæ pro co.

MAN. Ut sciatis, quando simplex loquela continet peritiam, seu mendacium, puta quia veniat ad decipiendum, seu fallendum, tunc inter vnum & aliud (vt dictum est) Deus non facit differentiam, & ita proprie loquitur rex.in.d.c.iuramenti, vbi autem ista cessant, secus, quia tunc non obligat, quia non affuit persona, cui acquireretur obligatio.

P.B. Si promissio sit facta intuitu Dei, exempli gratia, de dando centum puellæ absenti, pro ea maritanda?

MAN. Isto casu promittens obligatur, quia promissio fit Deo, qui vbique præsens est.d.c.iuramenti. Abb. in prohe. Grego. in fi. Zaneti. in tracta. diffc. iu. ca. & ci. diffc. 54. nu. 37. & in d. lo co Abb. etiam dicit (& est verum) quòd hæc resolutio aperit intellectum ad multa iura. nonnihil Ro. conf. 441. præsens, col.

col.3. Inter simplicem loquelam & iuramentum differentia non fit, etiam vt promittens teneatur adimplere promissa, sed in modo implendi omnimodo discrimen est aliquod.d.c.ad nostram, Abb.in.d.c.j.de pac. glo.in.c.clericus, de iureiu. Bononien.in.l.2.nu.73. C.de pac.inter emp.& ven. clarius Zanetti. in loco de quo supra differentia. 75. quòd non fit differentia, quo ad obligandum promittentem, vel iuratem ad aliquid, ex quo vterque peccat contraueniendo, sed in qualitate reatus sic, quoniam grauius peccat veniens contra iuramentum. c.pc.de iureiu.

P.B. Ni fallor, multa dixisti præceptor, in.l.siquis maior.C.de transac.

MAN. Si non multa, saltem aliqua dixi ibidem, igitur de industria nunc, quo ad ista, nil aliud dicemus.

Delictum.

Ad.c.non afferamus. 24.q.1.

Dialogus 128.

PAVLVS BIZANTIVS, SIMON
MAZARELLVS, MAN.

P.B. QVOMODO cognoscimus vnum delictum esse maius altero?

MAN. Ex impositione pœnæ, vt per Bar.in.l.leuia, in prin. ff.de accu. & est casus in.c.non afferamus. 24.q.j.

P.B. Tamen in cõtrarium facit glo.in.c.admonere. 33.q.2. quæ signanter dicit, quòd consequentia ista non est bona, grauius punitur, ego grauius peccat.

MAN. Licet consequentia non sit semper vera, vt ibi, tamen regulariter procedit.c. proposito, & ibi rursus not. 27.q. prima, Bal.in.l.j.in.2. colum.in.4. oppo. C. qui accu. non po. & in l.nemo, in fi. C. de summa tri. & fi. ca. & in l. si fugitiuum, columna prima. C. de ser. fugi. Calde. consilio primo, columna secunda de accu. & probatur etiam in.c. quæsiuit, de his quæ fi. à ma. par. cap. & in.c. felicitis, in. §. illud, de pœn.in.6. & in. §. quia vero, in authen. vt fra. si. plene Deci.conf. 65. & pro tenui, in prin. & col. vlti. vol. 1. nonnihil Abb.in.c. at si clerici, col. 2. & 3. de iudi.

S.M. Succurrit mihi vnum, quod dicebas tu aliàs præceptor, q̄ hac ratione, quia scilicet peccat grauius veniens contra iuramentum, quàm fidei interpositionem, non ita stricte iste fecidus debet puniri, vt primus, nec priuari beneficio, vt periuus.

MAN. Et bene, verissimum quæ est, & idem dicit Archi. in. c. j. de septul. in. 6. & in simili in. c. pe. de iureiur. Abb. signanter in. c. querelam, col. 3. eo. ti. ad materiam aliquid idem Abb. in. c. ex literis, ad fi. de constitut. & in. c. si quis, ad fi. de simo. glos. optima in. c. quid in omnibus. 3. 2. q. 7. Cardi. in clemen. j. col. 2. de testa. plene Pala. Ruuios, in. c. per vestras. §. 87. aliqui tamen, col. 2. de dona. int. vi. & vxo.

P.B. Ponamus quòd aliquis auferat rem non sacram, nec benedictam, deputatam diuinis officijs, de ecclesia non consecrata, punietur ne, tanquam sacrilegus, qui abstulit rē de consecrata.

MAN. Non.

P.B. Ratio?

MAN. Quia minus peccat, & conuenit hoc casu consequenter, vt minori etiam pœna puniatur. c. fi. de consecra. ecc. vel alta. not. in. l. si statua. ff. de iniur. Bellen. in tracta. de charitati. sub. q. 92. si collector, col. 3.

S.M. Sicuti pœne grauitas arguit grauitatem delicti, vnumquæ esse maius, (vt dixisti) altero, arguetne ita etiam esse maius odium?

MAN. Absque dubio, quoniam delicta etiam sunt odiosa, & pœnæ, sui natura, ita vt consequenter ex ipsius grauitate, resulter inde etiam odij maioritas, & not. in. §. j. insti. vi bo. rap. & in. l. cum qui. ff. de iureiur. Scysel. in specie, in. l. si infulam, colum. 3. ff. de verbo. ob. & ad propositum nostrum, cognosci etiam potest, quia in pœnis sunt gradus, vt in dolo & culpa, quoniam quædam sunt minores, quædam maiores, & quædam maxime respiciendum. §. delinquent. ff. de pœn. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. in. fa. Bal. plene consi. 143. super questione, col. 2. vol. 2. Iacobi. de S. Geor. in. l. quotiens, in §. qui dolo, col. j. ff. de proba. Dicit etiam magister senten. lib. dist. 22. quòd maius peccatum fuit Eua, quàm Adæ, quia maius puniata est, vt in dolore pareret.

Excommunicatio.

Ad. c. corripiantur. 24. q. 3.

Dialogus 129.

SIMON MAZARELLVS, PAVLVS
BIZANTIVS, MAN.

S.M. AVDIO sæpissime præceptor, te dicentem in ecclesia Dei, nullam esse pœnam excommunicatione maiorem.

MAN. Dico, & est verum, immo non ego, sed lex hoc ipsum dicit, in. c. corripiantur. 24. q. 3. & in. l. hi qui sanctam fidem. C. de aposta. & in. c. si quem, de sen. excom. Ias. in. l. si quis id quod, col. 9. ff. de iur. om. iudi. Deci. in. l. semper in obscuris, col. vlti. de regu. iur. & est mors spiritalis, quæ separat animam à gratia Dei, vt temporalis, quæ separat eam à corpore. l. vltimum sup plicium. ff. de pœn. Abb. in. c. per venerabilem, nu. 2. qui si. sint legi. & adeo grauis excommunicatio, vt ei prohibeatur communio actiua & passiua. c. illud, & ibi idem Abb. nu. 6. de cle. excom. mi. & dictu mirabile est, quòd nec Galli etiam antequàm essent Christiani excommunicatos admittēbant, quod ostendit Cæsar in commen. lib. 6. refert Cassian. in consue. Burguu. fo. 67. col. j. quòd quæ literis ordinarij nõ credatur, absque testium subscriptione, & tamen hoc casu fecus, vt per Calde. cõsil. vlti. an literis, de si. instru.

S.M. Si sic est igitur, qua de causa ducitur in contemptum?

MAN. Ducitur ex frequentia, & memini me etiam dixisse alibi, quia prælati nostri temporis immediate pro qualibet causa cæ fulminant, vbi aliàs à suspensione, & ab interdicto deberēt incipere, demum venire ad ipsam excommunicationē, & fufius Abb. in eos inuehitur, in. c. clericos, de coha. cle. & mu.

P.B. Potēstne regulariter episcopus, sine consensu capituli, hanc excommunicationis sententiam ferre?

MAN. Non.

P.B. Quare non potest?

MAN. Quia (vt dixisti, à me ipso edoctus tamen) nulla maior pœna est in ecclesia, ita glo. in. c. j. de excessi. præla. pro qua facit quod habetur in. c. vbi periculum, de cle. in. 6. & in. l. j. in. §. sed & si quis. ff. de Carbo. edic.

Excom-

S.M.

- S.M.** Vbi reperitur Iudicem ecclesiasticum posse excommunicare, quid concluditur ex hoc?
- MAN.** Quod sua sit iurisdicatio hoc casu, probat Abb. ratione, in c. cum sit generale, col. 4. de fo. compe. quia excommunicatio poena est. c. sacro, de sen. excom. & in ecclesia Dei (vt dictum est) nulla maior, poena autem non est nisi a suo Iudice infligenda, ergo.
- P.B.** Episcopus minatur excommunicationem presbytero, de cuius promotione erat spes, habebit ne iustum metum, siue timorem, ne promotio sua impediatur?
- MAN.** Si excommunicatio est iusta, non excusatur, alias sic, ratione supra dicta, & vt per eundem Abb. latius in c. cum dilectus, col. 2. de his quae vi metus cau. si. Ro. consi. 369. col. 3. & ad materiam nota, quod adeo grauis poena est, vt verisimile non sit, legatum velle mandare alicui, puta Abbati, vt sibi eam imponat, per quam traditur quis Sathanæ in interitum carnis, vt in pulcherrima. q. inquit Ancha. in c. canonum statuta, col. 148. de constituto.
- S.M.** Credo ego etiam quod hac ratione possit dici excommunicatio, & sententia censuræ, neruus ecclesiasticae disciplinae.
- MAN.** Et bene, quia quemadmodum hominum vires in neruis consistunt, ita in sententia censuræ consistunt vires ecclesiae, & quia sententia censuræ, est sicut neruus qui floccitur, sed non rumpitur, & notat Abb. in c. cum inter, per illum tex. in princ. de consue. Alibi excommunicatum æquiparat Tantalum, argu. sumpto ex. d. l. hi qui sanctam fidem. Guliel. Benedic. Gallus, in repe. c. Raynucius, fo. 409. nu. 231. par. 2. de testa. & admiratur Cro. in. l. si constante, col. 30. ff. solu. mati. quod dispositio. c. si quis suadente Diabolo. 17. q. 4. fauorabilis sit, & loquens in Monacho percusso, extendatur ad conuersum, & nihilominus grauis hæc poena ibidem infligatur.
- P.B.** Hoc solum a te peto magister, & postea hodie verbū non emittam amplius, Iudæus est subiectus Domino tēporali, poporali, poteritne per Iudicem ecclesiasticum compelli ad ali- quid faciendum?
- MAN.** Ex supra dictis, colligitur decisio, quod non.
- P.B.** Ratio?
- MAN.** Quia ecclesia non habet nisi excommunicationis poenā, cuius ipse non est capax. c. gaudemus, de diuor. vel & latius vt

not.

Lex diuina.

Ad .c. sunt quidam .25. q. j.
Dialogus 130.PAVLVS BIZANTIVS, SIMON
MAZARELLVS, MAN.

- P.B.** PAPA potestne tollere ea, quæ sunt iuris diuini?
- MAN.** Non, alias diceretur potius errare, quam legem condere c. sunt quidam. 25. q. j. c. ex parte. 2. de conuer. coniug. Abb. in c. ex publico, in vlti. col. co. tit. Io. nico. gimon. in tracta. de benefici. titu. 3. numero. 69.
- P.B.** Nonne habet plenitudinem potestatis, diceréque ei, cur ita facis, non ne sacrilegium est. l. 2. C. de cri. sacri?
- MAN.** Immo quod potestas eius est à Christo, & de potestate Papæ dubitare, est dubitare de potestate CHRISTI. ideo Matt. 12. c. obiurgati à CHRISTO sunt Pharisei, cum dixissent, Magister volumus a te signū videre. quibus ipse, Generatio praua & aduversa signū quærit, & signum nō dabitur, habet ergo plenitudinem potestatis in beneficialibus, & his quæ sunt iuris positui. c. 2. de præben. in. 6. cle. j. in fi. vt lit. pen. Alex. consil. 2. visis, col. vlti. volu. j. non vt ius diuum tollere possit, clemens. de Romani, de elec. c. cum inferior, de maiori. & obsecum similibus.
- S.M.** Ergo non est legibus solutus adhuc, nec verum quod dicitur in. l. Princeps. ff. de legi. & in. l. digna vox. C. co.
- MAN.** Verum est id, quoad legem humanam, non (vt diximus) diuinam, quam vsque ad sanguinem seruare debet, vt inquit glo. in. c. a nobis, de deci. & in pulcherrima. q. Bononiæ. in tracta. de forte, col. 13. declarant. quod consuetudinem materiam delinquendi præbentem, approbare non potest. Dicit et Abb. in. c. si. in. 4. not. de præscrip. quod lex & constitutio, quæ non potest absque peccato mortali seruari, est ipso iure nulla, quia de substantia ipsius est, vt sit iusta & honesta, & quia si peccatū contineat, vel quid inhonestum, lex dici non potest. c. erit autem lex. 4. dif. Bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. & in. l. si.

C. si

C. si con. ius vel vti. pub. quini immo subijcit (vt dictum etiam est) quod promulgator talis legis, tanquam contra ius diuinum disponens, conuincitur potius errare, quam legem condere, quodque tali legi non debent errandi parere, ne obediatur inferiori contra legem superioris, id est Dei. c. qui resistit. c. Iulianus. 11. q. 3.

S. M. Non quiescit mihi animus, quia video, quod in euangelio dicitur, In ore duorum vel trium, omne verbum stare, Matth. 18. c. & tamen Papa id mutat. c. in omni, de testi. Mutat & in decimis, quæ tamen sunt de iure diuino. c. ex parte. c. à nobis, de deci. vt aliquid vltra sortem recipi possit. c. j. c. salubriter, de vsu. dissoluit matrimonium iam consumatum inter Iudeos, ad quos tamen dictum est, Quos Deus coniunxit, & c. c. de infidelibus, de cõsangu. & affi. & ipsius autoritate denique spiritali ad tempus contrahitur. c. pastoralis. 7. q. j.

MAN. Ex prædictis solu. patet, seu ex not. in. d. c. sunt quidam vt possit non euangelium tollere & destruere, & sic ius diuinum, sed illud ex causa dispensare, sicut etiam dicitur de iure naturali, quod est immutabile, vt not. pariter in. §. sed naturalia quidem insti. de iu. na. & per Ang. in. l. si sic. ff. de lega. j. pulchre Ancha. consi. 373. reuocatur, col. 2. aliam solu. tradit etia Fede, de Sen. consi. 34. queritur, col. pe. & glo. ante eum, in. c. fin. de consue. sed præcedens est pro nunc tenenda, & nouissime declarat quoque Lo. And. in regu. actus legitimi, in fi. de regul. iur. in Mercuria. ad longum Alex. de nouo, consi. 2. operæ nunc precium, col. 2. & Io. de sil. in tracta. de benefi. par. 4. q. 8. an Papa, nu. 4. & 5. plenissime Feli. in. c. quæ in ecclesiarij, in. 6. & 7. col. de consi. est verum, vt omnem moueamus lapidem (quod aiunt) super quo postea cogitabimus, dicentes tantum ea nunc quæ nobis succurrunt, quod fuerunt aliqui tenentes, amplissimam sibi potestatem datam fuisse à Deo, ligandi, soluendi, & cuncta omnia gerendi, dummodo non faciat quid, quod sit contra fidem, exinde ita intelligetes, quod dicitur in. d. c. sunt quidam, vt per Ancha. consi. præallega. 373. col. vlti. in princi. idè Feli. in. d. c. quæ in ecclesiarij, col. 7. post Archiep. Flo. in loco, de quo per eum. Quantum ad propositum nostrum tamè, nec præmittentes, quod si Papa dispenset contra ius diuinum sine causa ille cum quo dispensatur, non est tutus quoad Deum. c. nõ est, & ibi Abb. col. 2. de voto. & hæc dicta sint satis.

Iudicantes.

Iudicantes.

Ad. c. iudicantem. 30. q. 5.

Dialogus 131.

SIMON MAZARELLVS, PAVLVS
BIZANTIVS, MAN.

S. M. OPORTET iudicantem cuncta rimari, & ordinem rerum plena inquisitione discutere, inquit text. in. c. iudicantem. 30. q. 5. dic præceptor, si placet, in quo consistat inquisitio ista.

MAN. Tex. met in loco præallega. hoc ipsum tibi aperit, & non vidisti, coarguendus reprehensione iuriconsul. in. l. in ciuile. ff. de legi.

S. M. Non recordeo profecto, nisi verba supradicta, quid dicit?

MAN. Quod cuncta rimatur, interrogando, respõdendo, obijciendoque præbita patientia ab eo, vt ibi actio ambarum partium illuminata sit pleniter, nec litigantibus ipse prius velit sua sententia obuiare, nisi quando iam peractis omnibus nihil habeant in quaestione, quod proponant & c. & idem etiam Abb. in. c. j. col. 2. de iudi. quod potest interrogare non solum post litem con. circa tendentia ad decisionem principalis negocij, vt in. c. cum Ioannes, de fin. instru. & in. d. c. iudicantem, verum etiam ante, ad ordinandum iudicium, & vt excludat materiam proponendi declinatorias fori, vt in. d. c. j. & in. l. pe nul. ff. de iu. cal. & in. l. j. & in. l. qui seruum. ff. de interro. act. & regulariter vbicunque ipsum æquitas mouet. l. vbicunque. ff. eo. d. c. cum Io. vbi glo. postquam præallega. c. iudicantem, & quod omnibus modis laborare debeat ad veritatem eruendam, tradit etiam Ias. in. l. admonendi, in repe. nu. 127. ff. de iure iur. Ancha. consi. 194. in causa, col. vlti. & consi. 191. de pluribus, col. j. & consi. 216. nos, col. 2. & consi. 242. prius col. j. & consi. 255. in causa, col. j. & consil. 316. in causa, in prin. & dicit consi. 337. de efficacia, col. 3. quod contra dolosum debet perspicuis coniecturis & indicijs informare motum animi sui, & Roma. consi. 454. iure præsentis, col. pe. quod licet æquitati cõueniat, & rigor, iurgantium controuersias celeri sententia terminare, non ita tamen acceleranda est, vt minus quam debeat, iudicij merita diligenter rimentur. non nihil consi. 472. in eo. &

Soci.

Socii. in. c. fraternitatis, col. 9. de testi. quòd quilibet bonus vir, ac iustus Iudex, conari debet, ne veritas occultetur, & cuncta rimari diligenter, vt Iustitiam, faciat ad instar diuini iudicij, & adherere denique veritati ante dictæ, ac naturali rationi, vt in c. vnico, vt ec. bene. si. di. conse. & in. c. j. de re iudi. in. 6. maxime quia latere non potest. l. j. C. si vt se ab hæ. absti. & Bal. in. l. si. in. 4. col. C. de eden. quòd illuminatio veritatis debet esse semper in pectore Iudicis, quòdque ad illuminationem veritatis editio fieri debet, & quòd denique decretum dicit. Indicantem adhuc omnia rimari debere, vt hic. & quòd celer esse non debeat, exemplo CHRISTI, admonetur, in causa adulteræ, qui accusantibus eam non obtemperauit, sed se inclinauit, & digito scribebat in terram. Io. 8. bonus tex. ad idē in. l. Iudices. C. de iudi. Cuidam sciscitanti, quam ob rem seniores, apud Lacedæmonios plures dies ad cognoscendum in causis capitalibus fumerent, & si quis fuisset absolutus, quòd nihilominus erar legi obnoxius. Ideo inquit Anaxandridas pluribus diebus cognoscunt, quoniam si in capitis discrimine errauerint, non est corrigendi consilij potestas.

P. B. Deus etiam optimus maximus, cum omnia solo verbo facere potuisset, intermissione tamen septem dierum eadem absoluit. c. j. & 2. Gene. vt ad idem nobis esset exemplum.

MAN. Et bene. c. significasti, de elec. consistitque Iudicis prudentia in hisce quatuor, primo, vt non credat facile. 2. vt exquisite discutiat. 3. vt proposita diligenter examinet. 4. & ultimo, vt cum deliberatione pronunciet. & fufius Luc. de pen. in l. j. C. de cur. publi. lib. 12. Afflic. in. c. j. ad fil. col. pe. de secu. di. in. i. leg. commi. in. lib. seu.

Vxor.

Ad. c. admonere. 3. q. 2.

Dialogus 132.

PAVLVS BIZANTIYS, SIMON
MAZARELLVS, MAN.

P. B. QVARE est, quòd mulier ad accusandum non admittatur regulariter. l. 2. ff. de iniur. & tamen in accusante mortem mariti, secus, quòdque eidem hoc solum permissum est. l. qui

de crimine. C. qui accu. non po?

MAN. Quia vxor est pars corporis viri, & focia diuina atque humanæ domus. c. admonere. 3. q. 2. l. aduersus. C. de cri. expi. h. v. Bal. in. l. j. col. 13. C. qui accu. non po. Signo. homode. confi. 63. Titius, col. 2.

P. B. Ergo attentis his, nec maritus erit pro vxore, idoneus testis, nec è contra, vxor pro marito.

MAN. Nò, quia si domestici repelluntur. l. etiam. C. de testi. mul. to magis repellentur isti, & indubitatum est, probatque per locum à speciali Alex. confi. 156. viso processu, col. 2. vol. 5. Grãma. deci. 34. in præfenti, nu. 17. fufius deci. 45. in causa, nu. 13.

S. M. Quid in concubina?

MAN. Idem, quoniam affectu indubitato ab vxore non differt. l. si. ff. de concubi. & ibi not. litem legato. §. parui. ff. de lega. 3.

P. B. Ni fallor, aliqua dixisti etiam in. l. cum quædam puella. ff. de iu. o. Iudi.

MAN. Dixi, & hac de re nunc erimus breues.

P. B. Vt lubet præceptor, dummodo aliquid dicas, etiam si simplex uerbum fuerit, id cuique nostrum gratissimum erit, nilque nobis iucundius, nisi vt tibi mortem geramus, omnimodo hoc tempore nil aliud agendum est.

S. M. Dixisti iursum præceptor, quòd vir & vxor sunt focij diuinæ & humanæ domus, & idem etiam in. l. si rerum. iuncta glo. ff. de re iud. nunquid gaudeant priuilegio, ne teneantur, nisi in quantum facere possunt, sicut focij. l. uerum. ff. pro so.

MAN. Gaudent utique, vt per Alex. signanter supra dicta ratio ne, in. l. rei iudicatæ, col. 2. ff. solu. ma. immo plus dico, quòd matrimonium appellatur societas, in. l. per te allega. si rerum ff. de re iudi. But. in. c. præterea, col. 2. de sponsa. & fuit Pyndari uerbum quoque, dicentis, nuptias humanæ uitæ & societatis perfectionem apparare.

S. M. Teneantur vxor scqui uirum, alibi proficiscentem, scque ad remotissimas quasdam puta regiones conserentem?

MAN. Distinguo, aut loqueris de necessitate præcisa, & tunc nò tenebitur, aut de consecutua, vt votum impleat, & liberos habeat, cum sint (ut diximus) focij diuinæ & humanæ domus, & tunc secus. l. j. & ibi Cy. in prin. C. de vxo. mi. & quòd dicantur focij, legitur Gene. c. 3. ibi Mulier quam dedisti mihi focia &c. Et quia marito maritas, nil aliud, secundum Grammati. dicere uult, nisi affocio. aliquid Bal. in. l. nulla. C. de iu. do. hac ratione

304 Dialogorum iuris, liber septimus & vlt.
 tione inuēta est etiam bo. po. vnde vir & vxor, à prætorè quæ
 & olim & hodie locum habet, necessariaque est, quia ius ciui-
 le eos non admittebat, ex quo non erant nec ascendentes, nec
 descendentes, nec transuersales, sed tantum principium afini-
 tatis. l. non ideo minus. C. de hæ. insti. & ex æquitate quidem,
 qua semper mouetur. §. quos autem, Insti. de bo. po. ex quo sal-
 tem sunt focij diuinæ & humanæ domus, ita Ias. in. l. j. in prin.
 C. vnde vir & vxor.

P. B. Dixisti tu præceptor etiam in rub. C. qui admi.

MAN. Verum est, non in j. lectu. tamen, sed. 3. satis, adcoque ve-
 rum, vt vnus debeat etiam esse particeps infortunij alterius.
 l. si cum dotem. §. fin autem in scuisimo. ff. solu. ma. Sey. sel. in.
 l. si constante, in. 7. col. ff. eo.

S. M. Si vxor se obligaret pro exarceratione viri, teneret ne
 obligatio.

MAN. Sine iuramento nõ, alias sic, & cum Bal. finio, nec loquor
 amplius hodie, qui ita tenuisse uidetur, omnimodo uidendus,
 consi. 5. confyderata causa, vol. 5.

Peccatum.

Ad. c. 3. Corinth. 1. Pau.

Dialogus 133.

BERNARDINVS SCARDEONIVS,
 I V S T V S, M A N.

B. S. SCISNE Mantua, quid sibi velint illa verba Pauli. j. ad Co
 3. rinth. c. 3. ibi, Si quis autem superædificat super fundamentum,
 3. aurum, argentum, lapides preciosos, ligna, fœnum, stipulam,
 3. vniuscuiusque opus manifestum erit.

MAN. Nolo ponere falcem in messem alienam.

B. S. Dic quid sentis, quia scriptura sacra & ius canonicum, quod
 vos etiam Iuriscon. profitemini, affinitatem quandam habent,
 nec est ponere, si dixeris, falcem (vt ais) in alienam messem, ma-
 xime quia de fide non disputamus, nec publice, sed quomodo
 Pauli verba intelligenda sint, scio quæ te his literis aliquando
 etiam operam nauare.

B. L. Adde ego, quod sacra scriptura, sapientia appellatur, quod
 3. que opus meritorium facit, qui eam elucidat. c. 24. Ecclesiast.
 ibi,

M. Mantui Bonauiti Patavini. I. C. 305

ibi, Qui elucidat me, vitam æternam habebunt.

MAN. Dicam, sed non tamen vt elucidem aliquid, à te ex his ver-
 bis propositum, sed quam interpretationem habeant supra di-
 cta, pro vt à nostris traditum est, eo que fiet, vt in alienam mes-
 sem minime ponamus falcem, & tibi, tuæque interrogationi
 pater Reuerende sit quam maxime satisfactum, sed dic quaeso
 primum cur sic à dicto Pauli capite cœpisti, à verbisque præ-
 dictis?

B. S. Quia succurrere mihi, nec in hisce collocutionibus quoti-
 dianis, quando hic manserimus, sum aliter facturum, vt nec tu
 secus facias, sed quicquid tibi in bucam venerit (quod in pro-
 uerbio) dicas.

MAN. Vicit facundia causam, postquam igitur mihi sic persua-
 sum est, dico verba illa, secundum aliquos, intelligi, igne pecca-
 ta etiam mortalia purgari posse, vt postea ad vitam æternam,
 qui sic purgati fuerint, perueniant, & decipiuntur valde, quia
 de venialibus intelligi debet.

B. S. Dissimulabas te nolle ponere falcem in messem alienam,
 cum tamen videaris posuisse in tuam.

MAN. Non dissimulabam certe, immo dicebam id, quia omni-
 modo eam ratione est ab his abstinendum, nisi iure canonum
 quæ proponuntur possint resolui, vt istud, quod si probaueris,
 dicam vbi nam resolutionem aliam legerim.

B. G. Cum sit resolutio iuridica & vera, non potest non pro-
 bari.

B. I. Quis est igitur qui tam bene resoluat.

MAN. Concilium Tolletanum, de quo alias in. cap. vnum ora-
 rium, in. §. alias. 25. discuius verba sunt hæc. Multi sunt, qui le-
 3. ctionem istam male intelligentes, falsa securitate decipiuntur,
 3. dum credunt, quod si capitalia crimina super fundamentum

3. CHR I S T I ædificant, peccata ipsa per ignem transitorium
 3. possint purgari, & ipsi postea ad vitam perpetuam peruenire,
 3. intellectus iste, fratres charissimi, corrigendus est, quia ipsi se
 3. seducunt, qui sibi sic blandiuntur: illo enim transitorio igne
 3. de quo dicit Apostolus, ipse saluus erit, sic tamen quasi per
 3. ignem, non capitalia sed minuta peccata purgantur.

B. G. Hæc sunt (ni fallor) verba Augusti. in Omelia de igne pur-
 gatorio, exponentis illa Apostoli, in loco supra allega.

MAN. Verum est, sed in d. concilio approbata. l. prima. §. omnia
 nostra facimus. C. de vete. iu. enu. l. affe toto. ff. de hæ. insti. au-

MAN. V then.

then. si quis in aliquo. C. de eden.

B.S. In quo Concilio Toletano hoc actum est, quoniam plura fuerunt.

MAN. Non dicitur in supra scriptio. c. d. canonis, sed coniectura facile assequor, in. 4. actum fuisse.

B.S. Verum, ut vos dicere soletis, nihil ad rumbum, auctoritati concilij enim acquiescendum est, pergamus ad alia, dum in eodem loco, auri, argenti, & lapidum preciosorum fit mentio, quid voluit dicere Paulus?

MAN. Declarasti tu ipse aliàs,

B.S. Vbi?

MAN. In libro de Castitate, à te edito (ingenij & doctrinae tuae Christianae monumentum amplissimum) quem mihi dono dedisti.

B.S. Profecto non recordeor.

MAN. Est in. j. c. j. Auro scilicet statum continentium significari, argento coniugatorum, lapidibus vero Virginum.

B.S. Gratulor mea ab alijs probari, quæ tamen ipse sim oblitus, & maxime à te Mantua mihi charissimo, & amico quidem præcipuo.

MAN. Pulchra ab omnibus probanda sunt, qualia tua omnia.

B.I. Missa hæc faciamus, vellem ego à vobis aliud scire.

B.S. Expecta paulisper, non enim possum tibi non agere gratias Mantua, non quòd præmas me laudibus immodicis, quas non agnosco, sed quòd ita me ames, ut iudicium tuum sub amari pondere vacillauerit.

MAN. Aliorum sit iudicium, & præsertim Iusti, modo dixerunt quod instituerat, ne amplius contendamus.

B.S. Quid est igitur, postquam ita vultis, hoc idem, quod vultis scire cupiebas?

B.I. Nil aliud, nisi in eodem. capi. adhuc, dum dicitur, Nescitis quia templum Dei estis, & spiritus Dei habitat in vobis? & ubi, Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt CHRISTI? quibus loquatur, seu de quibus intellexerit.

MAN. Respondeat Scardonius.

B.S. Credo de Sacerdotibus intellexisse.

MAN. Et bene, & ob hoc indignum est, eos cubilibus & manutitijs deferuire, & si subdiaconus nupserit, officio & beneficio carebit. c. decernimus. 28. dist.

B.S. Dicitur etiam ibi, Fundamentum enim aliud nemo potest ponere.

ponere, præter id quod positum est, quod est CHRISTI-

STVS IESVS. potestne ex his verbis aliquid inferri?

MAN. Potest.

B.I. Quid?

MAN. Quòd de pecunia Symoniaca non potest esse exitus bonus, etiam si pauperibus erogetur.

B.S. Ratio?

MAN. Quia ubi CHRISTVS non est fundamentum, ibi nullius operis aedificium superest. c. cum Paulus. j. q. j. l. egi. ff. de excep. rei iudi. & quia quæ malo sunt inchoata principio, difficile est, ut bono peragantur exitu. c. nunquam, in fi. & tribus seq. prima. q. prima quod etiam testatur autor Prouerbio. cap. 15. his verbis, Quicquid enim in Dei sacrificio offertur ex scelere, omnipotentis Dei non placat iracundiam, sed irritat, & hostiæ impiorum abhominabiles sunt Domino, quæ offeruntur ex scelere.

B.I. Et clarius capitulo tertio ibi, Honora Deum de tuis iustis laboribus.

MAN. Et rursus bene, hæc quæ satis sint, ne Theologum agamus.

B.S. Immo à tua disciplina (ut video) non discedis, & tibi assentio, ut finiamus, dummodo aliud explicemus, tuæ expositioni reseruatam, quando etiam dicit, Ego plantavi, Apollo rigauit, Deus autem iuramentum dedit, quem sensum putas habere verba hæc in. d. loco posita?

MAN. Quòd siue bonus siue malus sit minister, per vtrumque effectus gratiæ confertur. c. si iustus. j. q. j.

B.S. Nec ego aliter sentio.

B.I. Quem vero, illatio, quam postea facit ibidem?

MAN. In illis verbis, Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus?

B.I. Etiam.

MAN. Quòd sacramentum corporis & sanguinis Domini nostri IESV CHRISTI, sacramentum est, siue à bonis, siue à malis ministris, intra ecclesiam dispenseretur.

B.S. Placet, nec à ratione est alienum, sed quid in baptisinate, christi-

mate, & alijs?

MAN. Idem. c. multi. §. sine. j. q. j. c. omnia, eadem. q. & causa, & quia ferè omnia. d. c. verba, ut conijcio, ex his explanata sunt, transeo.

Hortus conclusus.

Ad.c.quartum Cantico.

Dialogo 134.

BERNARDINVS IVSTVS,
SCARDEONIVS, MAN.

B.I. *Q*UONIAM fatis superque à nobis dictum est, quo ad interpretationem & sensum verborum Pauli. I. ad Corinth. cap. 3. scirem libenter, ad aliud transcentes, quid sibi velit scriptura, de horto concluso locuta alibi, Cantico. capitu. quarto ibi, Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

B.S. Ego Ecclesiam intelligo.

B.I. Et tu Mantua?

MAN. Idem quoque ego.

B.I. Cur sic ecclesiam intelligitis?

MAN. Ego hoc ipsum elicio, quia *CHRISTVS* in horto positus fuit, in horto captus, in horto crucifixus, & in horto sepultus denique.

B.I. Et tu Scardeon?

B.S. Quia liberati fuimus etiam passione, à peccato, quod Adm. in horto commiserat, & quia denique ecclesia est per eius passionem consecrata.

MAN. Igitur hortus conclusus erit, de quo in loco præallegato, quod si sic est, cur nō etiam prælati pro ea vouere antea debent, sicuti pro Roma Curtius, pro Thebis Menothes, & pro Athenis denique Codrus, lubenti animo mortem tulerunt.

B.S. Postquam de Ecclesia loqueris, per oportunitatem erit etiam querere, an aliter præfiguratur.

MAN. Dicat Iustus.

B.I. Immo tuum onus est Mantua.

MAN. Si onus meum est, quod tibi ita videatur, pater Reuerende, libenter subibo, & exinde dicam, quod ne dum in horto figuratur ex prædictis, verum etiam per nauiculam in medio Maris positam, & fluctuantem, cuius mentio fit, Mathi. capitu. lo sexto.

B.I.

B.I. Quare fluctuantem dixit Math?

MAN. Quia persecutionem passa est, ab Abel, à quo exordium habuit, vsque ad *CHRISTVM*, & successiue alijs temporibus, quod longissimum esset referre, interim tamen legi possunt multa in ecclesiastica histo. & in vita Petri, Clemētis, Euaristi, & Alexandri. Quid quod in Senatu imperauit Tyberius (histo. nota est) ne *CHRISTVS IESVS*, Mariæ filius, pro Deo haberetur, nec obtinuit, immo graui morbo correptus, breuissimo temporis intervallo obiit, tantique sceleris poenam luit, quod etiam ex Psal. 119. ad Dominum cum tribularer, liquet, facto in persecutionibus Saracenorum. Passa est etiam sub Nerone, Domitiano, Traiano, Marco Antonio, Seucro, Maximiano, Decio, Valeriano, Aureliano, Diocletiano. Immo quod in quatuor partibus erant olim persecutiones Ecclesiæ, eiusdemque persecutores Maximianus in Oriente, Seucus in Italia, Maxentius Romæ, & Licinius Alexandria, quæ est in Aegypto. Passa à Vuandalis, perfidia Arriana deprauatis, à Gothis & Longobardis, à quatuor illis uiris, de Papatu contendentibus, hæresis zelo, Laurentio, Simmacho, Anastasio, & Theodorico, & ab Hæreticis generaliter, patiturque vsque ad consumationem seculi, & ab Antichristo pariter, hæcque omnes alias excedet, & breui tempore durabit, sed nunquam periclitabitur. c. recta. 2. 4. q. j. Abb. in. c. maiores, colum. 2. de baptif. Immo florebit in persecutionibus longe magis, & crescat feliciter, vt crocus, quanto magis pedibus calcatur.

B.S. A proposito instituto deuiasti.

MAN. Interroganti Iusto respondi.

B.S. Et bene, sequere modo, & è diuerticulo in viam, in qua ambulandum est, reuertamur, potestne aliter Ecclesia figurari?

MAN. Potest.

B.S. Quomodo?

MAN. Per corpus mysticum *CHRISTI*, & cum dicimus, Tabernaculum Dei, & in rubo ac flamma, in qua apparuit Moyses, cum pasceret oues Ietro, cognati sui, sacerdotis Madian. vt Exo. c. 3. Designatur etiam per altare holocausti, quatuor angulos & cornua habentis, de quo Exo. c. 27. Per caelum, Apolyp. c. 4. per Mare, ratione baptismi, quia sicuti Mare receptaculum est omnium aquarum, ita Ecclesia vna est, per baptismi sacramentum, vt ibidem. c. 8. per Lunam & acrem, in d. loco.

V 3 c. 5.

c. 7. & 9. & non ab re lumen habet à Sole vtrunque, sicuti ecclesia à CHRISTO.

B.S. Hæc sunt satis, vt alia dici etiã possint, quæ supersunt.
B.I. Addo ego aliud, quod Ecclesia quoque, ciuitas sancta dicitur, quia vnitas ciuium est, Spiritu sancto congregata, & Mors Syon.

B.S. Verum est, & legitur Apocalyp. cap. 11. & 14.
B.I. Sed ad propositum quero, quo ad dicta de eiusdem persecutione, an fuerit gladio, vel aliter.

MAN. Primo, gladio, postea falsa doctrina Iudæorum magonũ, & Christianorum.

B.S. De Ecclesia loquimur, & nescimus adhuc quod sit.

MAN. Immo scimus.

B.S. Dic tu quid sit ergo.

MAN. Conuocatio fidelium.

B.S. Quare non congregatio?

MAN. Quia infideles congregantur, Synagogaque congregatio proprie infidelium, & quia congregari etiã solent peccata, conuocari vero homines, & quia congregata impelluntur, conuocata autem veniunt. Abb. in rub. de consecra. eccle. vel alta. col. 2.

B.I. Vt iturbe ecclesia legibus Imperatorum?

MAN. Vtitur pro se, & contra hæreticos, non contra se. cap. 10. distin.

B.S. Quæ nanque est mater & magistra omnium ecclesiarum?

MAN. Romana & Apostolica. c. denique. 21. dif. quam qui violat, absque dubio fidem violat, estque hæreticus, qui ei primatum auferre conatur: & ideo in omnibus eam sequi præcipitur diuis Ambrosius. c. omnes. 22. dif. multa i. c. j. & 21. c.

B.S. Cur sic magistra est omnium & mater?

MAN. Quia non ab Apostolis, sed ab ipso Domino & Salvatore nostro primatum obtinuit, & quam beatissimi Petrus & Paulus etiã martyrio consecrarunt.

B.I. Nonne est etiã Alexandrina, Antiochena, Hierosolymitana, & Constantinopolitana?

MAN. Est vti que, sed hæc primum obtinet locum, & vt sustinetur in summa. 22. dif. & breuiter spona CHRISTI, additerque spiritualis, si quis eam violauerit. c. 20. Leuiti. & hinc nem facio, & me ad alia, cum fuerit opus vobiscum loqui propius accingor.

Idolatria

Idolatria.

Ad capit. 20. Exodi.

Dialogus 135.

BERNARDINVS SCARDEONIVS,
IVSTVS, MAN.

MAN. IN duobus mirabile mihi esse videtur, quod dicitur Exo. capit. 20. primum est tibi, Non concupisces domum proximi tui, aliud vero, in fine, tibi, Non ascendes per gradus ad altare meum, ne reueletur turpido tua.
B.S. Superficialiter intelligo quid sibi primum velit, secundum vero, quod inter personas diuinas non detur gradus, sed ordo.

MAN. Dicam tibi Pater Reuerende, quid sentiam, & spero futurum iri, vt meam opinionem probes, quam nec forte Iustus refellet.

B.S. Et nos te libentissime auscultabimus.

MAN. Quo ad primum dico, quod sicut à lege veteri ordo iudicialius comprobari videtur, quando Moyse dixit, In ore duorum vel trium stat omne verbum, Deutoro. 19. & in cap. in omni, legitur, de testi. ita eo tempore dominia rerum erant distincta, duoque ista nomina meum, & tuum. & hoc ex verbis prædictis elicitur, de quo late alias, in l. ex hoc iure. ff. de Iust. & iu.

B.S. Placet mihi admodum istud, nec iudicio meo aliud dici potest.

MAN. Quod etiã comprobatur, aliàs non esset mihi credendum. s. c. consideremus, in authen. de trien. & se. autoritate Specu. in prohe. sui operis, nu. 26.

B.S. Quis fuit iste Specu?

MAN. Guliel. Duran. vir præclarus, & cui nostri tantũ tribuunt, vt nunquam satis laudatus videatur.

B.S. Transeat, quid dicis quo ad secundum?

MAN. Quo ad secundum, nescio quo modo sensus iste ad verba scripturæ possit adaptari, & maxime, quando dicit, Ne reueletur turpido tua.

B.S. Quomodo igitur intelligis tu Man?

V 4 MAN.

MAN. Crederem ego potius, verba illa dicta fuisse in detestationem idolatriæ, quia sacrificantes Priapo, verenda ostendebat, ut ibi expositores sacri dicunt, & bene, quamuis nec sit pratermittendum, primum sensum probari etiã posse, ex his que habentur in c. in CHRISTO, ibi, Cur gradum quandam atque ordinem &c. de consecra. dif. 2. sensit Albe. in dictiona. suo. reo, in verbo gradus, qm̄ vna persona non est dignior altera.

B.I. Certe (vt dixisti Man.) illa verba vltimo loco dicta, multo etiam quadrant, vt de idolatria loquantur.

MAN. Et maxime quia nullum crimen est ita graue, quod dequantum displiceat Deo, quantum istud, vt in d. loco dicitur, et c. 34. & Deuto. 29.

B.S. Quisque nostrum, sensum, qui sibi magis placeat, cum ad ecclesia non sit alienum, teneat, & quisque abüder in suo, iustitia no. in c. certificari, de sepul. interim quia de idolatria dixisti scis ne tu Iuste, à quo cœperit, & quis primus fuerit Idolatra?

B.I. Non.

B.S. A Nino cœpit.

MAN. Immo tempore Enos, secundum aliquos, & multi dicunt à Nembroth.

B.S. A quocunque cœperit, iam nihil dici potest cœptum, quod bonum sit, sed Diabolicum potius, & maledictum quiddam sciendum. 26. q. 4.

MAN. In cuius detestationem adhuc addi potest, dictum fuisse in d. loco, Exo. c. 20. Altare de terra, de que lapidibus non est fieri debere, inque vno loco tantum. Idolatra superbus, ambitione astat, & luxuria furit, nec subuerti aliter potest quam humilitate, contemptu Mundi & castitate, & vnde legitur Deuto. c. 12. Idolatra Ieroboã, Nabucodonosor, Ieroboan, Tyberius, Domitianus, Metellus Pius, & alij innumerabiles, & præcipuus omnium Alexander, & Darius, qui Dijs coli voluerunt. mitto Aegyptiorum animalia. Ignis Cadzorum, & quod Simon magus etiam, Claudio imperante, Deus decretus est, cuique simulacrum erectum inter duos Tyberis pontes. literis in basi positis Simoni Deo Sancto, quod que idem Domitianus Hercules ædem magno impendio edificauit, vt ibi rursum per Deo coleretur.

B.I. Qua poena puniuntur Idolatra.

MAN. Capitis, vel deportationis. l. capitalium. §. venerarij, sed dum vnum intellectum. ff. de pœ. melius exodi. 32. c. non ab

ramus.

ramus. 24. q. j. & quia memini me etiam aliqua dixisse nunc verbum amplius non facio.

B.I. Hoc solum scire cupio, si vxor virum cogat Idolis sacrificare, an possit dimitti.

MAN. Quid dicis tu Scardeoni?

B.S. Credo posse, si potest cã fornicationis, vt legitur Deut. 24.

MAN. Immo quod fornicatio hæc, est spiritualis, & absolute dici debet, non quod ita credas dimitti posse, casus est, vbi alia multa in c. Idolatria. 28. q. j.

B.I. Nunquid (& hic finio, ne sum molestus) cum Idolatris olim liceret comedere, seu cibum sumere.

B.S. Non, & miror quod Pau. non recorderis. 1. ad Corinth. c. 5. ibi, Si quis frater nominatur fornicator, aut Idolis seruies, aut auarus, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cum huiusmodi cibum sumere non licet, & ibi, Quid enim mihi de his quæ foris sunt iudicare? de his quæ intus sunt, vos iudicate, de his autem quæ foris sunt iudicabit Deus.

MAN. Et ita est, refertque Augusti in Omel. de pœnitentia registrata in c. multi. 2. j.

Veh foli.

Ad .c. 4. Ecclesiastes.

Dialogus 136.

BERNARDINVS IVSTVS,
SCARDEONIVS, MAN.

B.I. ECCLESIAST. 4. dicitur, Veh foli, quia cum ceciderit non habet subleuantem se.

B.S. Et factum est iam tritum sermone prouerbium.

B.I. Verum est, sed ad quid seruit nobis?

B.S. Si bene legisses locum, quem citasti, hoc ipsum non quaeres à nobis, seruit ergo ad hoc, quod melius est, eẽ duos simul, quam vnum, habentes emolumentum societatis suæ si vnus ceciderit, vt ab altero fulciatur, & etiam elici poterat ex verbis à te propositis prius.

B.I. Non sum ita rudis & expers frater charissime, vt superficialiter non intelligam, quid sibi velint verba prædicta, sed quia in eis mysterium aliquid latet, non ab re quaesieram, si aliud ex eis elici poterat, & ad quid seruiret, ideo dicat Mantua, si quid est

est ab eo dicendum, quod tu vel ego, nescimus.
MAN. A me nihil expectetis, quod vsquequaque vobis inop-
 tum sit, in sacris literis quotidie versantes.

B.S. Dic quid sentias postque Iustus hoc ipsum exoptat, quicunque id sit, quod dixeris, cum non possit esse non bene.
MAN. Adulatio, pestis est, qua nulla maior in amicitia esse potest, inquit Cy. in Laelio. suadetque nos Diius Hierony. v. s. n. narum cantus surda aure transcamus.

B.S. Absit à seculo, quod tibi velim adulari Man. mihi amicitiam, & precipuo quidem, qui verum enim dicit, non adula-
MAN. De his aliàs, iocor tecum Scardeoni, scioque omnia: sincere, & amicissimo quidem animo, ac beneuolentissime dicta fuisse, affirmo ergo, postquam ita vultis, nostros quoque idem sensisse, immo tex. habemus nos, in. c. 2. de sta. mo. d. inquit Abb. in. c. j. col. pe. de const. seruit ad id, quod quod dubium est positum in opi. Doctorum, si reperiatur com-
 nis, ab ea Index recedere non debet, ex quo maior pars me-
 veritatem inuenit, & vbi soli (subdit) quia cum ceciderit

B.I. Vide si alium sensum habent verba prædicta, quid dicitur.
B.S. Nil aliud, dictis acquiesco, placent, & scire, si quid est, cupio.

MAN. Seruit etiam, quia non ab re hinc dicitur, quod fune-
 triplex difficile rumpitur in. d. loco ecclesiast. & in. c. p. de treu. & pa.

B.S. Et rursus bene, sed vterque vestrum dicat mihi, nec-
 la Maria loquebatur cum Angelo, sola quando in ea se-
 nit Spiritus sanctus, sola operata Mundi salutem? nec-
 lus Petrus cognouit mysteria? solusque homo ad in-
 Dei factus, & solus dominus, quando Mundum redet.

MAN. Vtique, sed non tamen solus Adam præuicari-
 rum adiuncta muliere, mandatis Dei non obediuit, etiam solus CHRISTVS IO. S. peccatum donaturus, qui-
 valebat alijs esse commune, & solus etiam, quia sustulit
 ta Mundi. negari tamen non potest, solum hominem,
 aut bestiam, licet Moses Aegyptum relinquens, solus præ-
 farctur in heremo, & in deserto genti Iudæorum prædic-
 tumque socium habere, cum quo loqui omnia audet,
 quo, cadentes (vt dicebatur) subleuemur, non secus ac
 Atlas ab Hercule, & quia ferrum ferro acuitur, ex acuitur
 mo faciem amici sui. Immo quod nec iucunda est (vt non

cont) possessio absque socio, & si naturalis virtus per se ad fi-
 nem peruenire non potest, extrinseco semper eget auxilio, &
 cum nil aliud vobis dicere queam, finem facio.

B.I. Nunc erit finis Man. nonne. 2. feria post resurrectionis festum dicitur, Tu solus peregrinus in Hierusalé, & hæc ignoras? & alibi, Solus hic seruabat urbem, & mœnia longi ambitus.

” Solo stabat Hector Troia.

MAN. Dicitur, sed non quod alij excludantur. l. si. C. de legi. op-
 tima glo. in. l. cum qui, in. §. si petenti. ff. de publicia.

Immundus.

Ad. c. 34. Ecclesiasti.

Dialogus 137.

BERNARDINVS SCARDEONIVS,
 IVSTVS, MAN.

B.S. DVM Ecclesiasti. 34. c. dicitur, Ab immundo quid mundabitur? quomodo hoc ipsum intelligis Man.

MAN. Nō aliter, quam tu, vel Iustus, quod alterius fordes mū-
 dare non possit, qui sordidus est.

B.S. Exemplum.

MAN. Exemplum est in sacerdotibus concubinarijs.

B.S. Et bene, irritaturque Deus plurimum ex fornicatione sa-
 cerdotis, quia non seruat continentiae fidem, quam ordinatio-
 nis tempore promittit.

B.I. Quis melius scit, quam tu Scardeonis, qui continentiam & castitatem, lib. septem, nunquam satis laudatis, quos tota poste-
 ritas admirabitur, tantopere extollis.

MAN. Immo quod in concilio Toletano, statutū aliàs fuit. nul-
 lum in sacerdotem recipi debere, nisi is, cuius castitas ante su-
 scepium sacerdotiū sit maxime approbata, & testatur Bermō.
 chouerem. in tracta. de concubina. in prin. nu. 12.

B.I. Et in Charraginens. cautum sic, Clericus cum extraneis mu-
 ” licibus non habitet.

B.S. Recordor etiam me legisse in decre. Pij, & Aniceti Pap. sic
 ” Clerici comam nō nutriant, sed desuper caput in modū Sphæ-
 ” ræ radant, quoniam laicis & simplicibus, virtutis, honestatis,
 ” pudicitiae, & grauitatis exemplum esse debent. & de his suffius
 P. Picrius

P. Picrius Valerianus, vir omnibus numeris absolutissimus in tracta. de sacerdotum barbis, conferuntque not. etiam clericus, de vi. & ho. cle.

MAN. Mihi videtur ad. d. loci propositum redeūtes, quōd me etiam faciat illud, de quo Luc. 6. c. & Marth. 7. Trabe oculo prius ciciat quis, vt festucam alterius videat his vtr.

» Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, trabe n.

» quæ in tuo est, non confyderas? Hypocrita eijce prius

» trabem de oculo tuo, & tunc videbis eicere festucam de oculo fratris tui, vnde forte nobilis poe. Lyricus hausit, quōd se sic cecinit pariter.

» Ben si puo dir à me, frate tu vai

» Mostrando altrui la via, doue souente

» Folti smarito, & hor se piu che mai.

Et idem dicitur in. c. multi. j. q. j. & probat Ang. in. l. meture §. proinde. ff. quod met. cau. subijciens adhuc, quōd qui obit alteri turpitudinem, ab ea mundus (vt dicebamus). esse debet quia turpe est Doctori, cum culpa redarguit ipsum l. 2. §. 1. ius autem Sulpitius. ff. de ori. iur. l. cum mulier. ff. solu. me. & Abb. in. c. nouit, nu. 40. de iudi. post Archi. in. c. si peccat. 2. q. j. quōd quāuis existens in peccato non admittatur abnunciandum, actus tamen correctionis in eum cadere potest quia non est sibi deletum ex toto iudicium rationis, regiter vero redditur indignus, si peccatum maius comiserit, tanus corrigat, ex quo videt festucam & c. & in accusatione dicit Imo. in. l. is qui reus, col. j. ff. de pub. iudi. quōd debet prius se lauare, quā alium inculpet, post glo. ibi.

B. I. Quadrat etiam quod dicitur Io. 8. c. ibi, Qui sine est vestrum, primus in illam lapidem mittat.

MAN. Optime quidem, verbūque mihi ex ore Iuste abt. quod ego quoque dicere cogitaram. est etiam vltra in p. bio, Loripedem rectus derideat Aethiopem albus, & cetera aliorum errores vident, suos autem ignorant. Promethia bula sunt cocercendi, aiunt enim, formato homine, duas ipsi appensas, maiorum plenas accommodasse, alteram maiorem vero post terga, vt aliorum errores videat, suorum ignoret, vt quoniam mysterium habent verba supra dicta qua ex tempore vobis dicam patres non ingrata.

B. S. Dic Man. quoniam te attentissime audiemus.

MAN. Credo quidem, postquam mihi hoc ipsum concedunt

nignitate vestra, etiam dictum de industria, ab immūdo quidquam mundari non posse, quoniam mundities maxime placet Deo. patet primum ex eo, quod dicere soletis vos Sacerdotes, Munda cor meum. Beati mundi corde. & David Psal. 50. Miserere mei Deus, & à peccato meo munda. Item, Asperges me domine Isopo, & mundabor, lauabis me, & super niuem dealabor. & Leui. melius quā alibi. II. Nolite contaminare animas vestras, nec tangeris quidquam immundum. & I. 5. ibi, Vir qui fluxum seminis patitur, immūds erit. & Luc. II. date elemosynam, & omnia vobis munda erunt, dictum sanè plehrum, & registratum in. c. medicamentum, de pœn. dis. j. quid quōd non licebat et panes azimos comedere, nisi personis mundis, quōdque mysterialiter ex latere IESU CHRISTI etiam exiuit sanguis & aqua, vt vnum esset ad redemptionem. ad abluionem vero alterum, nec aliud sibi vult quod dicitur Marth. 7. nolite dare sanctum canibus, neque margaritas miseritis ante porcos. quoniam intelligitur, immundis spiritibus sacra communionis, non esse facile tribuenda consortia, vt plene legitur in. c. nonnulli, de pœni. dis. j. hinc existimauit antiquitas, cum qui vidisset hominem mortuum pollui. ex quo forte in more positum fuerat, vt ramum cupressi ante mortui domum ponerent, ne per ignorantiam ingressus Pontifex pollueretur pariter. & quia cadauera immunda dicuntur & corrupta, quæ immundities quādam est. Vnde fit vt lumine & aspersione aquæ benedictæ Dæmones arceantur, qui hisce cadaueribus quā maxime oblectari solent. immo quōd aues & animalia, ex rapina viuientia, immunda censentur quocūque, nec ex eis, nec eodem modo captis, vesci populus ea ratione poterat. & ad idem inquit Gel. noctium Atti. lib. 10. c. 15. quōd Dialis mortuum nunquam tangebatur. Iubebaturque rursus in lege, leprosum inspicere, non tangi, quia tangens immundum, immundus erat, Leui. 15. et Exo. 20. late Archi. in. c. si. col. j. 25. q. j. Scribit etiam. 2. ad Corinth. Pau. c. 6. in fi. sic, Immundum ne tetigeritis, & ego recipiam vos, & ero vobis in patrē, & vos mihi in filios & filias. pulcherrimaq; Malach. verba. j. traduntur, quando dicit, Offerentes ad altare meum panes pollutos, non est mihi voluntas in vobis, & sacrificium non accipiam de manibus vestris, quia polluti estis, idemque in. c. oportet vtrunque. 81. dis. Et ad Titum. j. & in. c. propositi. 82. dis. Pau. adhuc, Omnia munda mundis, coinquina-

„tis autem & infidelibus nihil est mundum,

B.I. Adco plene dixisti Man. vt nobis dicendi locus, & tus non sit.

MAN. Ergo finem faciamus.

B.S. Vt lubet, oīno nihil aliud hac in re sum hodie dicturus;

B.I. De homicidio tamen nihil dictum fuit.

MAN. Indubitatū videtur adco detestabile esse, vt cum vir iustus, post diluuiū impetrasset veniam, dixerit ei De alia omittens, abstineant se homines ab homicidio, & me sint, quoniam si quid tale egerint, eos puniam, & Pilatus: dū sum ego à sanguine huius. & actū. 20. mundus sum à guine omnium, sanguis etiam immundus, quia pro animis: & in Leui, ac Deutoro. esum ipsius hac ratione phibuit. 7. &. 12. c. & ad munera Abel respexit propter puritatem; Cain non (hūsto. nota est) propter immunditiam. nec adco accedimus, nisi fide, intentione, remissione, & munditia: mihi me legisse, nunc non recordor quo in loco, dicar: si velis, Aegyptios sacerdotes, neque agnitis, neque porc. carnibus vesci, quia superfluitate immunda abundant, ne gustare, vtpote quia ex se impurum sit.

B.S. Satis superque satis dictū est à te, cui hoc ipsum crede: & omnia, dictisque acquiescimus,

Ieiunium.

Ad. c. 6. Matth. cum ieiunatis.

Dialogus 138.

BERNARDINVS IVSTVS,
SCARDEONIVS, MAN.

B.I. MATTH. 6. c. dicitur, Cum autem ieiunatis, nolite & c. vellem scire à vobis multa.

B.S. Quæ sunt ista?

B.I. Hæc breuiter, quare simpliciter sic dixit Euangelistæ ieiunatis.

B.S. Dixit, quia tenemur, & sumus obligati lege diuina ad ieiunium; non autem hac ratione dixit, nos ieiunare debere.

MAN. Ego, suppetias tibi feram, licet non egeas Scardeonius secundum nostros Iurecon. loquar, Supponit ieiunium

farium, & de iure diuino, quia tradit regulam ieiunandi, vt in simili in l. Dominus testamento. ff. de testa.

B.I. Placet vtrunque, sed rursū cur postea dixit in singulari numero, tu autem cum ieiunas, ratio enim recti sermonis seruari debet. l. Plautius. ff. de au. & ar. le.

MAN. Figuratus modus loquendi est, & in vsu quā maxime, cum numerus mutatur, vt plerumque persona casus & tempus, non nihil Bar. auriga noster, in l. j. nu. 6. ff. de testa. & ad propositum dicebat Bal. quōd sicuti debemus seruari rationē recti sermonis, ita seruare debemus rationē rectæ intentionis, consi. 205. præmissis, col. 2. vol. 4.

B.S. Cum his tuis allegationibus Man, inuoluis nos, iuris ignaros.

MAN. Mihi credere debetis, vt ego vobis Theologiæ professoribus, & aliter quomodocunq; loquentibus, cum dicta sic, & autoritatibus tantum fulciantur, & quoniam nostræ etiam allegationes sunt noui & veteris testamenti, & nostræ pariter, & iuris cum Pontificij, tum Cæsarei, affinitatem habentū.

B.S. Vt cunq; omnia recte à te dicta sint, omnino criticos nō timemus, estne aliud Iuste, de quo dubites?

B.I. Est inquam.

B.S. Quid hoc est?

B.I. Verbum illud tu, anne cum mysterio dictum videatur.

B.S. Credo ego quōd sic.

B.I. Et tu mantua?

MAN. Ego quoque idem sentio, immo nullum uerbum Euangelij est, in quo mysterium & arcana Dei non lateat.

B.I. Scio inquam, sed interim velim dicatis, quod nanque istud sit, ita reconditum, vt non facile, nisi aliquid lucis afferatur, intelligi possit.

B.S. Dicam ego, & probabit Man. postea, si rationabile dictum sibi videbitur.

MAN. Nec secus faciam.

B.S. Credo igitur, vt breuiter quid sentiam explicem, quōd tu, dictum sit, quoniam loquitur nobis electis & iustificatis sanctissimo, preciosissimoque sanguine Iesu Christi.

MAN. Dixisti, verum est, & nil aliud addi potest.

B.I. Nec secus teneo ego, immo quōd hanc expositionem a diuini aliās, & à multis quidem probari.

B.S. Sciretis dicere summatim (missa hæc faciamus) vos, quid in d. euan-

B. I. Vtique.

B. S. Quid continetur in eo?

B. I. Declinatio à malo, operatio boni, & contributio omnium in Deum.

B. S. Vbi nam sunt partes istae?

B. I. Vna ibi, Cum ieiunatis. alia ibi, Laua faciem tuam. vbi-
dum dicit, Theſaurizate autem vobis theſauros in caelo.

MAN. Adde ego vinum, dum ibi ſubijcitur, vbi enim eſt theſa-
rus tuus, ibi eſt & cor tuum. noſtros argumentum ſumere, vbi
vbi quis ſe tranſtulit ad locum vnà cum familia, & maiores
te fortunarum ſuarum, ibi domicilium contraxiſſe præſu-
tur. l. 2. C. vbi ſena. vel cla. l. nihil. ff. de capti. l. debitor. ff. de
igno. not. in. c. ex parte, de fo. compe. Bal. confi. 393. pundice
col. j. vol. j.

B. S. De hypocrita nihil dicimus, de quo ibidem adhuc mania
facta eſt mentio?

B. I. Quid vis dicamus, niſi quòd à cimbalo tinniente Pauli
differat, quòd de virtute loquatur, nec recte viuat, Cythera
ſimilis, quæ prodeſt alijs, ipſa vero nec audit, nec ſcit
quidquam.

MAN. Quis eſt qui neſciat, vltra hæc, ipſius gaudium eſſe ad
ſtar. puncti, quem lineæ partem minimam dicunt Geometri
Grammatici vero, ſupra, ſignificare, in medio diuidere, & tunc
ne terminare, & declarabitur quod legitur Io. c. 20. in pite
quoniam hypocrita ſignificat id quod nò eſt, diuidit ſe ab
& in eo denique terminatur, & dixiſti Iuſte, quòd Cy-
ſimilis eſt, & bene, ſed dixiſtes melius, ſi picturæ cum ca-
raſſes, vel hiſtrioni, quoniam oſtendunt id, quod non eſt,
ſibi vult aliud in euangelio CHR I S T V S, quãdo dixit Me-

7. attendite à falſis Prophetis, cum veniunt in veſtimento
ouium intrinſecus vero ſunt lupi rapaces, deteſtabile vici-
etiam authoritate Deutor. c. 22. ibi, Ne induaris veſte, quæ
lino & lana contexta eſt. Hypocrita altera manu fert lapide
(vt in Aulula. inquit Pau.) altera panem oſtentat. de quæ
tellexit poc. quãdo dixit.

Vltra Sauomatas fugere hic libet, & glaciale

Oceanum quotiens aliquid de moribus audent,

Qui curios ſimulant, & Bacchanalia viuunt.

& Dant. Alige. can. 23. his verbis.

La giu trouammo vna gente dipinta,
Che giua intorno affai con lenti paſſi,
Piangendo, & nel ſembiante ſtanca & vinta.

B. S. Adde, quòd cum vidiffet Sacerdotem, pœnitentiam diſſi-
mulantem, & ſe percutientem, Paulus dixit, Percutiat te Deus
paries dealbate. c. 23. Act. Apoſto.

MAN. De ieiunio etiam mentio facta eſt ibidem, & adhuc nihil
diximus.

B. S. Satis eſt dixiſſe quæ ſupra enunciata fuerunt ad declaratio-
nem eorum, quæ nobis propoſita ſunt, tu ſi de ieiunio aliud di-
cere vis, dicas, quoniam libentiſſime (vt ſolemus) te ipſum
auſcultabimus.

MAN. Nec aliud certe dicendum eſt, quoniam quiſque noſtrū
ſcit, quòd eſt cibus animæ, & medicina ſpiritualis, armaq; etiã
contra tentationes Diaboli, quòd ieiunium ſanctificandū eſt,
quia CHR I S T V S. 40. diebus ieiunauit, Moſes, & Elias,
liq; famem tolerauerunt, nec CHR I S T V S eſuriit. quòd
ieiunans eſurire debet tripliciter, cibo corporali, Iuſtitia & vir-
tute, & cœleſti de. ique gloria, quòd ieiunans (vt diximus) hy-
pocrita eſſe non debet, & quòd denique mundum & ſolemne
offerendum eſt Deo. c. habeatur. 18. dif.

B. S. Dictum etiam eſt, iure diuino inſtitutū fuiſſe, & ex his, quæ
diſcurriſti, liquet, eſtne mortale peccatum eius tranſgreſſio?

MAN. Non, ſi ex cauſa fiat.

B. I. Si ex contemptu, vt faciunt multi?

MAN. Quis dubitat, & notandum eſt, quòd obligat etiam lex
naturæ, licet quo ad modum & tempus, ſit de iure poſitiua. &
ſufius poſt diuum Thomam tradit Archi. noſter, in. c. j. col. 2.
de conſecra. dif. 3.

B. I. Quia ieiunium res eſt tam ſalutaris, tam frugifera & ſancta,
rogo te Man. ne tam cito finiamus, neque moleſtum ſit tibi
aliqua etiam num dicere, quæ ſcire maxime concupiſco.

MAN. Quid ſcire cupis amplius Iuſtæ?

B. I. Quare ſic Moſes. 40. diebus ieiunauerit.

MAN. Vt promereri videretur accipere legem Dei, Exo. c. 24.
Sicut Niniuitæ, vt miſericordiam impetrarét, Ion. c. 3. & Elias
(vt diximus) quia iuſſu Angeli peregrinatus erat. 40. diebus
pariter, vſque ad Montem Horeb. 3. Reg. c. 19.

B. I. Ieiunauitne Adam, primus ille omnium parens?

MAN. Non, ſed bene pœnitentiam egit in aquis, aliàs ſi ieiunaf-

3 2 2. Dialogorum iuris, liber septimus & vlti-
fct, quia ieiunio hominis salua (vt Plin. inquit) serpentes ne
non fuisset à serpentes deceptus, sed ipsum decepsisset pot.

B. I. A quibus maxime ieiunium obseruandum est?

MAN. A vobis. capitu. statuiamus. capitu. denique, quarta de
cap. vilissimus. j. q. j.

B. I. Cùm de ieiunio fit mentio, intelligiturne de abstinenti-
gibz tantum?

MAN. A cibis & à vitijs, aliàs ieiunium non esset Deo grate
quia oportet quòd ipsum comitentur opera pietatis, & t
mosynæ, vt Zacha. septimo legitur. Quid plura, sicuti de
athletas roborata, ita ieiunium in via Dei se exercentes, ad
dem pietatis opera seu studia firmat & accendit. Ieiunium
dith vilis fœmina Hebræa, vicit Holofernem, cuique caput
cidit (histo. nota est) & vt dicitur, primo Reg. cap. septimo
uus exercitus magnum & numerosum vicit, & quia gula
que peccauit, referauitq; beatitudinis portas, ieiunium ce-
bis, aperuit, & peccatum prius correxit. Quod etiam qui
genarium est, quoniam quadragenario numero quoque
uia in diluuiò exundauit, quo tribulatio pœnitentiæ &
nium designabatur, post quod tempus Noe fenestram ape-
se ferunt, vt designaretur pariter ieiunantibus cœlum ape-
Vnde (vt paulo supra dictum fuit) nō sine causa Moses,
& CHRISTVS Saluator noster, ieiunia. 40. dierum
erarunt, & non alia ratione, nisi vt declararent, tribus te-
ribus necessariū fuisse, ante legem, sub lege, & sub græ
Gene. septimo latius, Ieiunium, vltimo loco, à beato Pe-
stitutum est, vt in. cap. si inimicus. 93. distin. & non ab i-
niam post Babilonicam captiuitatem annis .46. ædific
templum Domini, vt pari ratione nos, post captiuitate
lonis, id est confusionis vitiorum, totidem diebus à cape-
iunij vsque ad pascha per abstinentiam & bona opera ne
ipsoz ædificaremus, quia templum Dei sumus, & CH
S T I membra, primo ad Corinth. tertio & sexto, & in
tulo sexto, & quia in veteri lege præceptum erat, decimas
& primitias reddi, de omnibus bonis, vt & nos id ipsum
romus de nobis capitu. quadagesima, de consecra. distin-
ta, vt populum Israel, qui quadraginta annis fuit in deserto,
præsentaremus, & vt denique humiliaremur Diaboloz
pugnantes.

Homo à Deo factus.

Ad. cap. primum Gene.
Dialogus 139.

BERNARDINVS SCARDEONIVS,
IVSTVS, MAN.

B. S. IN cap. j. Gene. in prin. dictum est, Faciamus hominem ad
imaginem & similitudinem nostram, de cuius dignitate & ex-
cellentia à te Man. dictum alibi est satis, sed nunc ad proposi-
tum scire cupio, quare sic dictum sit.

MAN. Respondeat Iustus.

B. I. Tuum est onus Man. quia Scardeonius noster etiam te &
non me compellauit.

MAN. Compellauit me, quia dixit, de dignitate hominis me ali-
bi dixisse, & est verum, libro. j. enchirid. ni fallor, sed non plus
me quàm te quo ad istud.

B. I. Quid tum, esto quòd ita sit, volo vt omnino respòdeas tu.

MAN. Ego non sum Theologus.

B. I. Immo plus Theologia, quàm iuri operam dedisse videris.

MAN. Legi multa fateor, non quòd me Theologum profiterar,
nec velle me, aut tecum, vel cū Scardeonio nostro, cōtendere.

B. S. Non sunt contentiones hæ nostræ Man. sed colloquia fam-
iliaria, & confabulationes, hoc tempore maxime, & ruri, ad
leuandos æstus.

MAN. Postquam vultis, me dicere, dicam, omnia summittentes
tamen correctioni vniuscuiusque vestrū, ego intelligo Scar-
deoni doctissime, verba prædicta Gene. vt imago sit respectu
animæ, similitudo vero ad corpus referatur, ex quo etiā simi-
le est, quantum ad figuram, ipsi animæ, glo. est in. c. hæc ima-
go, ne credatis me sine autoritate loqui. 33. q. 5.

B. S. Ergo Deus habebat corpus? non dicendum.

MAN. Habebat, cū sciret se incarnaturum in vtero beatę vir-
ginis, nec ab re, quia aer etiam corpus habet, cum tamen nec
videri, nec tangi possit, & cum sit factus ad imaginem & simi-
litudinem Dei, & de anima (vt dixi) imago intelligatur, infer-
ri potest, quòd sit impassibilis, immortalis, & incorporata, iux-
ta illud Luc. 24. c. Spiritus carnem & ossa non habet. Immo

3 24. Dialogorum iuris, liber septimus & ult.

quòd tota est in toto, & in qualibet parte totius, vt ipse Deus, habens tot nomina, quot virtutes diuersimode operatur in corpore, substantia enim appellatur ab eo, quòd anima viuus, cor, spiritus, intellectus, imaginatio, memoria, & simile.

B. S. Cùm dixerit, ad nostram, videretur tibi, quòd concurrerint in creatione Angeli?

MAN. Nò, cum sit opus solius Dei, ipsique à Deo etiam creati.

B. S. Quare ergo ad nostram, & faciamus, propter patrem, filium, & Spiritum sanctum. ternarius etiam numerus in decem præceptis primaque tabula, quæ continet ordinata ad Deum, ubi, Vnum cole Deum, Nec iures vana per ipsum, Sabbata sanctifices, refertur ad animam, quia (vt dictum est) ad imaginem diuinæ trinitatis fabricata est.

B. I. Dixisti Man. vnum, quod mihi declarari volo, quòd Deus creauit etiam Angelos, ergo de nihilo, secundum propriam verbi significationem, quoniam creare, est de nihilo aliquid facere, & tamen de subtilissima materia, & sic præexistenti, creati dicuntur, vt probare nititur diuus Augustinus in sermo. de natura Dæmonum, reclus à nostris, in. c. sciendum. 2. 6. q. 5.

MAN. Non video quòd aliud possit dici, nisi quòd in creatione ipsorum, simul etiam creauerit ipsam materiam, vt in creatione cæli & terræ, & ideo in. d. c. j. Gene. in principi. sic dicitur, In principio creauit Deus cælum & terram.

B. I. Placet mihi responsio hæc, vera & Theologica, igitur ad alia perge, quia te auscultamus.

MAN. Nil aliud volo dicere, si quid dicendum superest, velis, vcl Scardeonius, in arenam descendat.

B. S. Postquam me inuitas, dicam, & à te aliud queram, quæ prima die fecit Deus lucem, eamque diuisit à tenebris.

MAN. Vt in reparatione hominis, radiante luce rationis, ipsum recognosceret, qua de re (quod dicitur etiam Io. 9.) cæci illuminauit, vt nosmetipsos cognosceremus pariter, sicut et ipse magnificans nomen Dei, filium viduæ suscitauit, & rursum ipse resedit, qui mortuus erat, Luc. 7. Ita nos sedentes faceremus. hæcque responsione tibi satisfactum puto. At è conuerso dic mihi Scardeoni, cur sic in operibus quinque dierum dixit, & vidit Deus quòd esset bonum, Sexta vero sic. Vidit Deus cuncta, quæ fecerat, & erant valde bona?

B. S. Quia cum omnia ab ipso facta sint (vt inquit Plato in Timæo) necesse est, existimare aliquid malum.

MAN.

MAN. Scio hoc, & plus, quòd hac ratione in. 2. de Repub. Hesiodum, Homerumque reprehendit, qui Iouem faciunt malorum causam, sed nihil ad rem, quare bonum prius, postea valde bonum dixerit.

B. S. Dixit forte, quia omne bonum est magis bonum in toto, quam in parte.

MAN. Ethæc est vera responsio, addo ego facere, quia sicuti totum est sua parte maius, ita bonum magis bonum esse debet (vt diximus) in toto quam in parte, & ista sufficiant.

Sudor uultus.

Ad capitulum tertium, Gene.
Dialogus 140.

BERNARDINVS IVSTVS,
SCARDEONIVS, MAN.

B. I. MAGNA verba sunt, quæ dixit Deus Adæ. cap. 3. Gene.

» Quia audisti vocem vxoris tuæ, & comedisti de ligno, ex quo
» præceperam tibi ne comederes, maledicta terra in opere tuo,
» in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vitæ tuæ, spinas &
» tribulos germinabit tibi, & comedes herbas terræ. In sudore
» vultus tui, vesceris pane tuo, donec reuertaris in terram, de
» qua sumptus es, quia pulvis es, & in puluerem reuertaris.

B. S. Immo maxima, & tremenda.

MAN. Et præsertim cum proueniant ab ore Dei, propter peccatum, qua de re volo vos scire, quando de Ecclesia peccatores eiciuntur, eici sicuti Adam de Paradiso eiectus est, extra ianuas Ecclesiæ, quos etiam prosequitur clerus, sic dicens pariter, In sudore vultus tui vesceris pane tuo, vt videntes sanctam Ecclesiam pro facinoribus suis tremefactam atque commotam, non parumpendant penitentiam, & fusius, vt in. c. in capite quadragesima, 50. distin.

B. S. Mittamus ista, postquam sic maledictus est Adam, & vt in sudore vultus sui vesceretur pane suo, cum prius esset in statu innocentie, nec ex necessitate operaretur, sed per liberum arbitrium, certum est à nobis omnino nunc laborandum esse.

MAN. Certissimum, quia cum in honore esset non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus illis.

Iumenta laboribus fatigantur, fame, siti, alijsque miserijs, igitur & homo, & hoc est quod dicitur Ecclesiastes. 2. cuncti dies eius laboribus & erumnis pleni sunt, nec per noctem métre quietescit. conqueriturque Iob, dicens, Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletus multis laboribus & miserijs, quasi flos egreditur, & velut umbra fugit, & nunquam in eodem statu permanet. c. 13. & quòd ad laborem nascitur, ut ad volatum aues. c. 5. quòdque militia est vita hominis. 7.

B. I. Sed quare iumentis insipientibus?

MAN. Quia sensu carent, quòd nostri dicunt, in. l. j. in principio quad. pau. fe. di. & si quòd est huiusmodi, est onager ad laborandum incers, ut homo ad bene agendum, quòd autem laborandum sit experientia docet, nanque agricolæ nisi hoc ipsum faciant, omnia ruunt in peius.

Non aliter, quàm qui aduerso vix flumine lembum,
Remigijs subigit, si brachia forte remisit,
Atque illum in præceps prono rapit alueus amni. Immo Aposto. de se confidenter loquutus, ait, prædicasse euangelium, ut necessaria sibi suis manibus ministraret. j. ad Corinth. 9. cap. dicens alibi, quòd qui altari non seruit, non debet viuere de altari, in. c. cum secundum, de præben. non ignari etiam, quòd datur beneficium propter officium. c. clerici. j. q. 2. quòd non mi ducat qui non laborat, inquit glo. in. l. quamuis. ff. de damni. sec. & misit hac de re Dominus operarios in vineam suam, Matth. 20. Archi. in. c. in nouo, col. 2. & 21. distin. & breuiter quo quisque est maior, magis laboreat necesse est, ut Maximianus Imp. dicere solebat.

B. S. Etiam quòd Ade maledicens Dominus, hoc dixerit, mandandumque sit, & in sudore vultus querendus panis, laborum enim, est quid, quàm maxime laudandum, arca virtutum, & cæpus apertissimus ad gloriam nobis comparandum.

MAN. Adde, quòd delitiæ molles & ignauos reddunt homines, quòdque inde prouerbiū ortum est, Cum Minerua manum moue, ad mota manu Fortunâ voca, & simile, quoniam pigri & ociosis numina haud fauent. Quid quòd Lacedæmoniorum eruditio erat, parère magistratibus, patientes esse laborum & in prælio aut vincere, aut mori. Veneremque, quam *μυροφθ* vocabant, armatam colentes, quia nil turpius ignauia esse dicebant, bellica virtute vero nil pulchrius, virtutem etiam pollicere Dij (Hesiòdique sententia est) sudore parandam. Inque re-

bus naturalibus videmus, solum, si incultum sit, languere, cultum vero, generosos edere fructus, si arbores negligantur, sterilefcere, at ubi patrocinium affecuta fuerint, fructuosas reddi pariter & fertiles, corporis fortitudo rursus molitie frangitur, exercitatione vero crescunt vires, & augentur.

B. I. Laboremus igitur libenter & nos, ac in agone huius Mundi certemus aduersus ipsum Diabolum & carnem cursum cõsummemus, quoniam in reliquo cum insteterit tẽpus resolutionis, reposita erit nobis corona Iustitiæ, quam (vt. 2. ad Timoth. c. 4. inquit Pau.) reddet nobis Dominus in illa die iustus Iudex, & non solum nobis, sed & ijs qui diligunt aduentum eius.

B. S. In verbis prædictis, magna etiam verba illa videntur, Quia puluis es, & in puluerem reuerteris.

B. I. Forte quia dixerat, in sudore vultus tui, addita sunt, ex quo sudor labor est (vt diximus) & iuxta illud Hora. Multa tulit, fecitque puer, sudauit & alfit, verum est, nec puluis aliud sibi vult, quòd & adhuc expressit Poë. dicens.

Sunt quos curriculo puluerem Olympicum

Collegisse iuuat, metaque seruidis

Euitata rotis.

Et vulgo sic loqui solemus, vñtatusque dicendi modus est, quando aliqua in re non parum laborauimus, nec citra puluerem, supplecam affecuti sumus, vt Pelus Thctin, quam licet in varias se se mutaret figuras, non fecus ac Proteus, nihilominus (vt apud Sophoclem in Troilo legitur) vicit, & affecutus est pariter.

MAN. Bene verum est, puluerem pro sudore poni, sed non in d. loco, at solum vt hominis vilitas ostenderetur propter peccatum Adæ, & quia re vera nil aliud est, quàm cinis & puluis, & ad idem audi Poc. Lyricum dicentem.

Veramente fian noi poluere & ombra;

Veramente la voglia cieca e' ngorda;

Veramente fallace è la Speranza.

Immo Dauid earenteni, Psal. 102. recordatus est, quoniam puluis sumus, Homo sicut scærum dies eius, tanquam flos agri, sic efflorescit. Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet, & non cognoscet amplius locum suum. & 103. Auertente autem te faciem turbabuntur, auferes spiritum eorum & deficiet, & in puluerem suum reuertentur. dicitur etiam Eccle-

„ fiasti. 10. quid superabit terra & cinis? & 17. Omnes homines
„ terra & cinis.

B.S. Prima die quadragesimæ etiam, ex Ecclesiæ instituto, cinis
nobis à sacerdote capiti spargitur, dicente, Recordare homo,
quod cinis es, & in cinerem reuerteris, de quo. 2. Reg. quoque
c. 13. & Iudith. 4. & Hest. 4. & Iob vlti. & Mich. j. & Gen. 18.
& Isa. 55. & Hier. 25. & Ion. 3.

MAN. Et bene, in signum humilitatis, Diabolum impugnantes,
quoniam dicit adhuc ecclesia tunc, Humiliate capita vestra.
Flectamus genua &c. est verum quod alibi pulvis terre, pro
malis capitur. 13. Gen. sicuti pro bonis stellarum multitudo.
15. & Deutoro. j. & quod cinere inter alia solet ecclesia recō-
ciliari, in signum passionis Domini, vt declarat Abb. in c. pro-
posuisti, de consecra. ec. vel alta. & ad propositum aliter dixit
Bonifatius Pap. 8. prima circuin die, vt supra Procheto la-
nuensi Archiepiscopo, ad pedes eius procumbenti, hoc est,
Memento homo quia Gibellinus, es & cum Gibellinis in ci-
nerem reuerteris. cumque in caput (vt moris est) non iniecit,
sed in oculos eius.

B.S. Et non immerito, intravit vt vulpis, regnavit vt lupus, &
mortuus est vt canis. Et iste (ni fallor) lib. vestrum sexti de-
cretalium composuit, primumque Iubileum Romæ Iudaico
more celebravit.

MAN. Ille idem est, Malefacius potius appellandus, qui insigni
impostura Cœlestinū virum sanctum decepit, ambitionis cau-
sâ, dum cum magistratu se abdicare compulsi, & quia Histo-
ria nota est, satisque dictum transco.

Ego sum.

Ad capit. 18. Ioan.
Dialogus 141.

BERNARDINVS SCARDEONIVS,
IVSTVS, MAN.

B.S. SVM admiratus sæpe, cur. j. Reg. c. 3. cum Samuel dor-
miens, quando Heli vocaretur, respondit, Ecce ego. & Moses simi-
liter, quando eum vocavit Dominus de medio rubi, qui dixit,
adsum, Exo. c. 3. CHRISTVS autem Io. 18. Ego sum. & Mar-
6. Ego

6. Ego sum nolite timere. & Exo. 3. præallegat. Ego sum qui
sum. & idem cum stetit in medio discipulorum suorum. c.
20. Io. & Luc. 24. & etiam coram Pilato, vt Mar. 14. legitur.

B.I. Admiratio cesset Scardeoni, quoniam verbum est, quod sin-
gulariter Deo conuenit, qui dixit etiam, ego sum alpha, & o,
principium & finis, Apocalyp. 22.

B.S. Qua de re hoc ipsum dicis?

B.I. Quia nullibi in sacris literis inuenies, quod alius, quàm
Deus, hoc verbo fuerit vsus. conuenit igitur sibi soli, ratione
Deitatis æternitatis, quia (vt dixi) principium est, & finis ra-
tione excellētis dominij, quia solus Saluator, quia verè refur-
rexit, & ratione denique cœntitatis.

B.S. Dicitur et Exo. 20. c. Ego sum Dominus Deus tuus, qui
„ eduxi te de terra Aegypti, de domo seruitutis. & adhuc ibidē.
„ Ego sum Dominus Deus tuus, fortis Zelotes, visitans &c.
„ & Psal. 33. Dic aīa meæ, salus tua ego sum. & 49. Deus Deus
„ tuus ego sum. & 30. Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui
„ eduxi te de terra Aegypti, dilata os tuum & implebo illud. &
„ Io. 6. Ego sum panis vitæ. Ego sum panis viuus. & 8. Ego sum
„ lux Mundi. Ego sum qui testimonium perhibeo. & 10. Ego
„ sum hostium. Ego sum pastor bonus, & 11. Ego sum refur-
„ rectio, & vita. & 14. Ego sum via veritas & vita. & 15. Ego sū
„ vitis vera. & actu. 2. ac. 22. Ego sum Iesus Nazarenus. & Esaie. 1
„ 43. Ego ipse qui deleo iniquitates. & 22. Apocalyp. Ego sum
„ genus & radix.

B.I. Ergo verum est, quod dicebam ex his etiam.

B.S. Verissimum, idque sum postea coniectura assecutus, cum
primū os aperuisti. Sed hinc maior mihi exoritur difficultas,
quare cum hoc verbum dixisset CHRISTVS, in Monte Ta-
bor transfiguratus, discipuli qui erant secum, Petrus, Iacobus,
& Ioannes, in faciem ipsius ceciderunt Matth. 17. Marc. 9. &
Luc. 9. & nihilominus Iudei volentes ipsum capere, cum di-
xisset pariter, Ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt pa-
riter, vt Io. 18. quem locum etiam supra citauimus.

B.I. Credo primum indicium fuisse sanctitatis, quia sancti in fa-
ciem cadunt. impietatis vero secūdem, quia Iudei impij sunt,
& retrorsum, non immerito abierunt, & ceciderunt.

MAN. Et ita Matth. Remigi. quoque declarat, sed tu Iustæ per
ordinem dic nobis, quare Deo singulariter conueniat.

B.I. Iam dixi.

MAN. Dixisti superficialiter, non explicite.

B.I. Expositione non egetis.

MAN. Non egemus, sed tamen tu ca clarius & latius dicere debes, ne sermo mutilatus videatur.

B.I. Dicam, & si parum profit vobis omnia intelligentibus.

MAN. Quandoque bonus dormitat Homerus. si enim omnia intelligeremus, effemus nimum felices & perbeati.

B.I. Vtunque sit, dicam, postquam ita iubetis, soli Deo igitur conuenit, ratione Deitatis vt supra quia ipsius proprium est esse. patet quia sic loquitur Iob. c. 14. Quis potest facere mundum, de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es. Item ratione aternitatis, vt Psa. 101. ibi. Tu autem idem es, & anni tui non deficient. & quia iam dictum fuit, quod est principium & finis omnis creature. Ratione insuper excellentis dominij, cum ipse Dominus sit, & hoc ipsum nomen suum. c. 42. Esaiæ, qui ait etiam. 43. quod non est sine eo saluator, ratio ne quoque, quia solus saluauit nos, eadem pari modo soli conuenit hoc verbu, & vere resurrectionis etiam, quia (vt adhuc dictum fuit) est resurrectio & vita. ac vltimo loco entitans, quia Deus, qui que nec mutatur, nec alius esse potest quam Deus & sicut Malach. 3. legitur.

MAN. Profecto nil aliud dici potest.

B.S. Immo dictum est satis, ad alia transcamus.

MAN. Nisi a dicto verbo ego sum, exordium sumptum fuisse, cuperem aliqua alia, quæ in d. c. Io. 18. continetur a vobis audire, quo modo intelligantur.

B.I. Quantum ad me, sum contentus, dum modo Scardeoni placeat, & molestum non sit.

B.S. Absit, quod audire verba mihi vlllo vnquam tempore possit esse molestum, si tibi placet, mihi quoque gratissimum erit iuste.

MAN. Profecto spernenda non sunt.

B.I. Quæ sunt igitur hæc?

MAN. Primum est, quando dixit **CHRISTVS**, Tristis est anima mea, quæ nam tristitia illa fuerit.

B.I. Ego intelligo sic, quod fuerit naturalis, voluntaria, rationalis & exemplaris, naturalis, ex mortis horrore, seu genere mortis proueniens, quia non mors timenda est (vt Aeneas Virgilianus dicebat) sed genus mortis, voluntaria, quia quantum & quando voluit, tristatus est. ronalis, quia suscepta est (Ambrosio

brofio teste) vt vinceretur. exemplaris, ne desperaret Martyres.

MAN. Et bene.

B.I. Est ne aliud?

MAN. Hui tam cito, est vtique.

B.I. Quid est istud?

MAN. **CHRISTVS** rursum (vt ibidem dicitur adhuc) orauit ter, cur sic?

B.S. Ego volo tibi ad hoc respondere, quod ter orauit, quia ductus est etiam in desertum a spiritu, & tentatus a Diabolo, Matth. 4. regulari etiam vt Deus impare numero gaudeat, ex quo fit, vt mirum non sit hac de re etiam, si ter dixit Petro, amas me, vt ter confiteretur, quia ter etiam **CHRISTVM** negauerat, Io. 21. tres etiam discipulos secum assumpsit, Petru, Iacobum, & Ioannem, cum ascendisset Montem, vt supra. Tertia die resurrexit a mortuis. Dixitque prius Matth. 26. Templum Dei possum destruere, & post triduum illud reedificare.

B.I. Ad alia.

MAN. Audi paulisper, quia orauit tribus vicibus etiam alia ratione.

B.S. Qua?

MAN. Vt nos a præteritis peccatis veniam, a præsentibus malis tutelam, & a futuris cautela oraremus. Vel vt nos met oratione muniremur, contra trinam tentationem, quæ est concupiscentia carnis, oculorum & ambitio seculi. & ne vos amplius detineam, cum hoc finem facientes, quoniam paulo ante Scardeoni, quasi nobis silentium indixit quæram tantum, quare dixerit latroni, Hodie mecum eris in paradiso, cum tamè iuraret ad Limbum. & rursum quare moriturus voce magna clamauerit, In manus tuas Domine commendo spiritum meum.

B.S. Ad primum respondebo ego.

B.I. Et ego ad secundum.

MAN. Quid dicis Scardeoni ad primum?

B.S. Quod ibi est **CHRISTVS**, ibi est paradysus.

MAN. Et optime quidem. addo ego quod a simili dicimus etiam nos, quod ibi est Roma, vbi est Papa, **CHRISTI** Vicarius, & Petri successor. c. ego enim, & ibi Inno. de iureiur. Possit etiam dici, quod promissione erat secum in Paradiso, argu. sumpto ex his, quæ habentur in. l. fi. C. ad legem Falci. & quia potentia propinqua actui, actus est. l. pe. ff. de mil. testa. cum vulga.

B.I. Ad secundum dico ego, quod illud ideo fecit, vt se verum Deum ostenderet, ex quo vix homines in mortis articulo constituti

stituti. loqui possunt, nec naturalis fuit, sed miraculosa.

MAN. Hęc respōsio sicuti & proxima, legalis est, vt habetur in liubemus. C. de testa. Possēt etiam dici, quōd clamauerit, vt postea die tertia à mortuis resurgeret, Clamauit etiam (& hic sit finis) in suscitacione Lazari, sed tunc alia rōne, vt tali miraculo scilicet, significaret cum clamore valido se moriturū, & vt humanum genus, in morte sepultum, suscitare velle declararet, & quia voce magna moriturus erat, clamando, In manus tuas domine commendo spiritum meum vt supra.

B.S. Tamen volo, si placet Man. vt mihi vnum aliud resoluas, de quo ibi, quare dixerit, Conuerte gladium in vagina.

MAN. Immo cupio, cum tibi & iusto, tum mihi, rem gratam facere, & dico hinc ita dixisse, vt ab incurſu carnali distrahatur, ne se negotijs secularibus immisceret, & ne denique ex humana superbia rueret, sed humilitate cleuaretur potius. quoniam. 10. dif. c. cum ad verum. 96. dif.

B.S. Certe omnia tam bene, tam apposite, & accurate dicta sunt, vt nihil reliqui factum sit, solum id restat, quare latro dixerit, Alios saluos fecit, se ipsum autem saluum facere non potuit.

MAN. Nescio aliud dicere, nisi quōd figura sit, quam Grammatici Sarcosinos appellant, odio plena vel hostilis irrisio, auxiliante modo dicendi signata.

Exaltatus.

Ad capitulum . 12 . Ioan. Dialogus 142.

PETRVS F. ZINVS, STEFANVS
CASTELLANVS, MAN.

P.F. AVDI VI te sepe, cum me ad ius ciuile perdiscendum contulissēm Man. eo anno. præcise, quo me audiuisti petorantem, in prælectione moralis, de philosophiæ laudibus, dicentē ex verbi proprietate, trahere, nil aliud significare, quam inuitum ducere.

MAN. Verum est, & probatur in. l. j. & ibi Bar. in. fi. C. de agrico. & cen. lib. 10. & in. l. si quando, in prin. vbi etiam Bal. col. j. C. de testi. Fel. in. c. dilecti filij, col. j. de excep. idem Bal. in. l. scilicet leges. ff. de legi. & in. c. monasterium, de vi. & ho. clc. Abb. in. c.

2. in. 2. not. & ibi plene Sicu. de lib. ob. Deci. in. c. at si clerici, in glo. non tenet, de iudi. Ro. confi. 197. Franciscus, col. j. vulgatumque dictum est Senec. ad Lucil. 7. ducunt volētem fata, nolentem trahunt. Sed quid ex his Zine vis dicere?

P.F. Quōd non ita capitur, Io. 12. c. ibi, Ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.

MAN. Non ita capitur, quia distret etiam verbum Dei à verbis hominum, & si sciam quo modo capiatur, dic tu tamen Zine, quid sentias, quoniam postea in opinione confirmabo, si mihi aliqua succurrerint.

P.F. Ego sane elliciēdo, intelligi debere sentio, iuxta illud, trahit sua quēque voluptas, nō vi aut metu, sed sponte sua, nulloque imperio cogantur, dicens Matth. 11. Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos, tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & inuenietis requiē animabus vestris, iugū enim meum suauē est, & onus meum leuē.

MAN. Addo ego, probari firmitus, Io. 6. ibi, Nolite murmurare in inuicem, nemo potest venire ad me, nisi pater, qui misit me, traxerit eum, ecce alliciēdo, & ego (subdit tex.) resuscitabō eum in nouissimo die.

S.C. Mihi mirum videtur eo in loco, quōd conditionaliter loquatur si exaltatus fuero. conditio enim, vt à te didici pariter Man. nihil ponit in esse. l. si quis sub conditione datorum decem. ff. si quis omni. cau. testa. & quōd dictio si, conditionem faciat, ex multis probat Bar. in. l. j. ff. de condi. & de.

MAN. Nihil est, quoniam si, exponitur, id est cum, vt absurditas vitetur. l. has causas. vbi glo. ff. de. l. nam absurdum. ff. de bo. liber. serē in terminis in. l. hæc conditio. ff. de condi. & de. & in l. libertas, in prin. ff. de ma. testa. & maxime, quia futurum erat certum, sicuti quando dicitur, si sol cras orietur. l. demonstratio. ff. de condi. & de.

S.C. Vellem scire à te Zine, qui primus Io. auctoritatem citasti, quo modo nos traxerit, seu trahat, CHRISTVS, exaltatus à terra.

P.F. Memini me legisse aliās, quōd traxerit nos, seu trahat, quatuor modis philosophicis, per similitudinē, per vacuum, per calidum, & proprietate naturali denique.

S.C. Declara.

P.F. Libentissime, per simile, quia regulare est, & vulgo ita dici solet,

folet, quòd simile appetit suum simile.

MAN. Et quòd in habentibus symbolum, facilius est transitus, addo ego. I. in rem. S. item quæcunq; ff. de rei ven.

P.F. Quia similes igitur ipsi sumus Gene. c. j. per similitudinem nostræ humilitatis (iterato dixerim) traxit, & trahit nos, vnde in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus vt homo, humiliavit semetipsum, factus obediens vsq; ad mortem. Per vacuū paupertatis, quia pauper fuit in natiuitate, in vita, & in morte, vt notum est, satisq; erit, illud Matth. addicere. 8. Vulpes foueas habent, volucres cœli nidos, filius autem hominis, non habet vbi caput reclinet. Per calidum charitatis, vt Io. 15. ibi, Hoc est præceptum meum, vt diligatis vos inuicem, sicuti ego dilexi vos, maiorem hanc dilectionem nemo habet, quàm vt animam suam ponat quis pro amicis suis. & per proprietatem naturalem pietatis, quoniam Dei proprium est semper misereri & parcere. Vel & aliter, ac clarius, dici potest, quòd tanquam homo trahit ad se hominem peccantem, quòdque idem facit tanquam vacuum, habens virtutem attritiuam. & tanquam calor, respectu charitatis, trahens humores terrestres, peccatores adhuc designantes. & breuiter quia exemplo eius qui æstuat, quiq; vestes abijcit, sudat & sicit, quidus, crucifixus, sudauit sanguine, & sitiuit denique pietate.

S.C. Pulcherrimus discursus certe fuit iste, sed, si placet, dic Zine, quem sic, atque modis istis traxerit.

P.F. Traxit Petrum, qui ipsum ter negauerat.

S.C. Quando?

P.F. Cum exire Angeli, sedèris ad lapidem monumenti, & dicit, Dicite discipulis & Petro, aliàs non fuisset ausus iura & discipulos venire.

MAN. Magna dubitatio est, quare Petrum nominauerit.

P.F. Immo non, quia (vt dixi) id fecit, vt venire inter discipulos aueretur.

MAN. Est & alia.

P.F. Quæ nam ista esse potest?

MAN. Vt ei Angelus deferret, tanquam vicario CHRISTI. Et etiam quia Petrus agnoscens interpretatur, argumentum plane apertissimum, illos CHRISTVM veraciter agnoscere, quia se cognoscunt.

P.F. Et bene.

MAN. Igitur sequere Zine, postquam rationes istæ etiam tibi placent.

placent, & mihi ignoscas, si sermo tibi interceptus est.

P.F. Traxit etiam Petrum adhuc, quando cantauit Gallus.

S.C. Quo modo traxit, si tunc cum negauit ter, & cum iuramento quidem?

P.F. Quia egressus foras, fleuit amare, vt loco suo dicitur, Matth. 16.

MAN. Sequere.

P.F. Traxit Paulum, quando dixit, Saule Saule cur me persequeris. Actuum. 9. & Mariam Magdalenam denique, vt finiamus. quia nil aliud dicendū (vt cõiunctio) superest, his verbis, Matth.

26. Quid molesti estis huic mulieri, opus enim bonum operata est in me. Et Mar. 14. ibi, Sinite eam, quid illi molesti estis,

bonum opus operata est in me. Et melius, quàm alibi, Luc. 7.

quando dixit Euangelis. & ingressus domum Pharisei, discubuit, & ecce mulier, quæ erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit, quòd IESVS accubuit in domo Pharisei, attulit alabastrum

unguenti, & stans retro secus pedes eius, lachrymis cepit eos rigare, capillisq; capitis tergere, & osculabatur, & unguento

ungebat. Et nimirum, quia si Polem on temulentum adulescens

tem, eius scholam ingressum, à philosophia ad mores conuersus & verecundiam, eum compefcuit, & traxit ad se, vt inde

modestissimus omnium fuerit iudicatus. Si Egescias mala uitæ connumerans, effecit, vt multi voluntariam elegerint mortem.

& de immortalitate animæ disputans Plato, idem. Auertitque Cicero Cæsarem, ne Q. Ligarium condemnaret; quanto

magis putandū est, CHRISTVM, diuina virtute, Petrum, Paulum, Magdalenam, & alios plerosque, à morte ad uitam, à tenebris ad lucem, ab exilio ad patriam: à miseris peccatorum

denique, ad summam felicitatem, reuocasse, & ad se consequenter traxisse. quod vt nos quoque trahere dignetur nunc &

semper.

S.C. Gratum mihi esset Zine, quãuis obiter de Maria Magdalenam dictum sit, quàm breuissime adhuc diceres, si placet, quare

7. Luc. nec nomē Pharisei, nec mulieris, exprimat, quæ causa fuerit peccati, & cur sic dicatur, quòd stabat retro.

P.F. Credebam finem impofuisse his, & nunc vis Castellane incipiam.

MAN. Cito absolues Zine, mihiq; pariter gratissimum erit, pauca hæc, tua responsione digna, intelligere.

P.F. Dicam, post quàm cupitis, & si sciam uos non ignorare quæ

quæ sum dicturus. Nomen Pharisei nõ expressit igitur, quia non erat notus à Deo, non mulieris, propter peccatum, sicut nec epulonis Luc. 16. nec iuuenis, qui dimissa syndone aufugit, Mar. 14. & forte hoc ipsum etiam Poë lyricus seruauit, licet ibi exposito. nou scribant, quando dicit.

» Cesare, poi che'l traditor d'Egitto

» Gli fece il don de l'honorata testa,

» Celando l'allegrezza manifesta,

» Piancè per gli occhi fuor, si come è scritto .

Causa peccati quadruplex fuit, Adulescentia, pulchritudo, libertas, & diuitiarum abundantia. stabatque retro præuerecundia, propter peccata, quæ tamen cum multa essent, sibi remissa sunt, ex quo (vt dicitur ibidem. 7. scilicet Luc.) dilexit multum.

MAN. Cito te absoluisisti, vt putabam, honestæ petitioni amici satisfecisti, & desiderio meo pariter, tibi que hac de re gratias agimus.

Accusator.

Ad cap. octauum Ioan.
Dialogus 143.

STEPHANVS CASTELLANVS, PETRVS
F. ZINVS, MAN.

S.C. QVARE est Zine, quod cum dixisset CHRISTVS Io. 8.

» in adulteram, Mulier ubi sunt qui te accusant, ipsa que respon-

» disset, nemo domine, confestim replicauit CHRISTVS, ut

» ego te condemnabo?

P.F. Quia nemo sine accusatore est condemnandus. c. de macta. c. nihil. 2. q. 1. c. si quis potestatem. 2 3. q. 4. l. munerum. §. defensores. ff. de mu. & ho.

MAN. Dixit etiam, ni fallor, quia eius actio nostra est instructio. c. significasti, de elec. & quia non impartitur officium iudicis, nisi requiratur, quod tamen in criminalibus dubitabile est, propter pub. utilitatem, iuxta not. in. l. 4. in. §. hoc autem dicitur. ff. de dam. infec.

S.C. Immo in iuribus à te allega. Zine, probatur contrarium, memini que me alius legisse, quod sine accusatore scilicet, potest quis condemnari.

P.F. Speciale est. d. casu, in questione falsi, sicuti quod suspicio

pro veritate habeatur. l. iubemus. C. de proba. quod si incidat in eo, pronuncietur. & conuictus denique statim seculari curiæ tradatur. l. vbi. C. ad legem Cor. de fal. l. adite. C. de ordi. iudi. c. ad falsariorum, de cri. fal. Archi. in. c. in memoriam, in fi. 19. dis. ergo in contrarium ius commune. l. ius singulare. l. quod vero contra. ff. de legi. c. presente. §. loca, de præben. in. 6.

MAN. In materia quoque sciendum est, quod viro non accusante, alteri non licet hoc idem facere. l. quamuis. 2. C. ad legem Iuli. de adul. l. si constante. l. miles. §. voluit. l. siue. ff. eo. si accuset autem & desisteret, sic, poterit que alias Iudex ex officio procedere, licet non accusetur, vt ex multis probat Tho. Grã ma. deci. 3 1. Cassandra, per totum, & quod accusator necessario & regulariter requiratur, in vita Auidij legitur, ibi, adde quod non possum reum facere, quem nullus accusat, & Scipionis, qui cum censor creatus esset, vidisset que. C. Licinium prætereuntem, dixit, Istum hominem peccasse scio, sed cum ipsum nemo accuset, accusator & Iudex esse non possum. Secus tamen Casar, qui libertum sibi charissimum, ob adulteratam Equitis Ro. vxorem, quamuis nullo quærent, capitali affecit pœna. Augustus vero Proculum, forte quia (vt dictum est supra) vtilitas publica id ipsum suadebat, & hæc omnia factis clara breuiter mihi esse videntur, verum dubito ego post hæc, cur sic in loco præallega. dicentibus Scribis & Phariseis, mulierem ipsam in adulterio deprehensam, CHRISTVS se inclinauerit deorsum, digito scribens in terram.

P.F. Vt qui ipsum decipere quærebant, deciperentur.

MAN. In quo erat deceptio hæc?

P.F. In hoc, vt si absolueretur, absolutio esset contra legem, iuentem adulteram lapidari, si damnaretur vero, gratia CHRISTI vacaret.

MAN. Quid ergo scribebat (iterato dixerim) digito inclinatus in terram?

P.F. Forte criminosos ab accusatione repellendos, & à iudicio.

S.C. Addo ego, quod hac de re dixit ibidem, qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat.

P.F. Faciebat id forte etiam, quia peccatores in terra scribuntur, iusti autem in cœlo. Vel dicamus, quod id scripserit, qui sine peccato est vestrum, vt Castellanus ait, vel quod terra abforberet viros accusantes. Vel quod terra terram accusabat. Vel vt ostenderet Iudicem discrete se gerere debere, quia di-

MAN. Y gi-

gitus pro discretione ponitur, & non facile crederet de latonibus, & bis hoc ipsum fecisse, vt gemina etiam crudelitas ostenderetur, carnis assumptæ, & pietatis exhibitæ.

MAN. Fuitne maius delictum tentatio Iudæorum, quam adulterium mulieris?

P.F. Vtique.

MAN. Ratio?

P.F. Quia mulier fragilitate peccauerat, Iudæi seu Pharisei scribæ, odio.

S.C. Videtur etiam mihi dicendum, maius omnino fuisse, quæ nitetur ipsa contra scdus & sacramentum matrimonij. Scribæ autem contra vinculum charitatis, & quia mulier voluptatem quærebat, illi vero damnum proximo.

MAN. Mirum mihi maxime visum est, vt finiamus, quod mulier adulterium committens, lapidetur, cum tamen in lege Moyses, simpliciter dicatur, mori debere, Leui. vigesimo. capitulo Deutoro. 22.

P.F. Ad hoc responderi potest, pœnam legis esse, quando aliter non exprimitur.

S.C. Quæ senes Sufanæ etiam afflicti sunt.

MAN. Et magna (vt conijcio) erat.

P.F. Immo nulla maior, secundum quæ obtinebat locum.

MAN. Punicbanturne alij, quàm adulteri?

P.F. Etiam.

MAN. Qui?

P.F. Blasfemi & filij inobedientes patribus, Leui. 20. & Deutoro. vigesimo primo.

S.C. Hac de re forte cum dixisset **CHRISTVS**, egripiter vnum sumus, Iudæi ipsum lapidibus obruere voluerunt. Io. decimo.

P.F. Absque dubio, tanquam blasfemum.

MAN. Lapidare cum etiam voluerunt alia vice, quando sollicitus, Ante quàm Abraam fieret, ego sum, sed quare hic fugiuit autem perlitit?

P.F. Prima fuit humanitatis infirmitas, secunda firmitas virtutis.

MAN. Quod lapidarentur adulteri, blasfemi, & patri inobedientes, in lege veteri, satis conueniens fuisse videtur, quoniam lapis etiam peccato comparatur, substantia, loco, pondere, & immobilitate, quo nos **CHRISTVM** pariter lapidamus, &

res, superbia, inani gloria, inuidia, ira, odio discordia, accidia, auaritia, luxuria, & gula, nisi remedia, quibus frangatur, adhibeamus, quod faxit ipse **CHRISTVS** optimus maximus, digitoque tangat nos, quo scribebat in terrâ, & scribat in cordibus nostris, ne vilo modo ex his, non dico lædamus eum, sed ne quidem hoc ipsum cogitare audeamus.

S.C. Quomodo sic comparatur peccato lapis, vt dixisti?

MAN. Quia substantia terreus est, & peccatum huiusmodi, terrenamque mentem nostram efficit, vt cœlestia deseramus, loco, ex quo peccatum adhuc deicit nos à celsitudine propriæ dignitatis, vt aliquando in visceribus terræ cœcludamur, ibi perpetuis cruciatibus deputati. pondere, quia graue est rursum, vt lapis. & immobilitate denique, quia peccator nec à malo recedit, nec ad bonum procedit, vnde (& bene) **EXO. 15.** dicitur quoque, quod immobilis sit, quasi lapis.

P.F. Quia de peccato mentionem facis **MAN.** succurrit vnum, quod mulieris adulteræ nomen ob id non fuit expressum.

MAN. Recte dicis **Zine**, sicuti nec **Mariæ Magdalenæ**, vel **Phariæi. 7. Luc.** nec diuitis epulonis. 16. & similia hac ratione, quod & tu aliquando etiam declarasti.

S.C. Quia hæc nota sunt, finicndumque tandem, vt tu paulo antea dicebas, non aliter repeti debent, vellem ego nunc scire (quod dictum nõ fuit) quæ remedia adhibeantur, vt lapis iste frangatur, id est peccatum, de quo supra.

MAN. Frangitur fide, humilitate, charitate, dilectione proximi, concordia, castitate, ieiunio, & eiusdem generis pluribus, & maius est quod frangatur, quodque peccator cœuertatur, hoc ipsumque notandum puto, vt nec aliud addatur, & colloquio huius hodie imponatur, quàm quod Deus Mundum creauerit, quia id solo verbo fecit, dicens, Fiat lux, & facta est &c. vt **Gen. 1. cap.** at in peccatore secus, quia resistit, & pugnat spiritus aduersus carnem, donec conuincatur, vt in Samaritana, **Ioan. c. 4.** & ideo maius gaudium est super vno peccatore, pœnitentiam agente, quàm super nonaginta nouem iustis, qui non indigent pœnitentia, inquit **Luc. 15.** cuius dictum, **Poc. Lyricus** sic vertit.

» Che piu gloria è nel regno de gli eletti,

» D'vn spirito conuerso, & piu s'estima,

» Che di nouantanoue altri perfetti.

Bonum igitur est, si conuertatur, & beatus vir, cui Dominus

340. Dialogorum iuris, liber septimus & ult.
 non imputavit peccatum, vt ad Ro. Pau. inquit. 4. immo om-
 nes quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt
 peccata, quia sicuti per vnum hominem, omni malo plenum,
 impium in Deum, peccatore in se, & pestilentem in proxi-
 mum, cogitatione, actu, & verbis, quod Psal. 87. etiam legitur,
 peccatum in mundum intravit, & mors, ita, & multo magis
 quidem, abundantiam gratiæ, & donationis, & Iustitiæ, acci-
 pientes in vita (testatur idem Pau. in loco, de quo supra c. 5.)
 regnabunt per vnum **I E S V M C H R I S T V M**, qui sit sem-
 per benedictus per secula.

Pastor bonus.

Ad capitulum decimum Ioan.
 Dialogus 144.

**PETRVS F. ZINVS STEPHANVS
 CASTELLANVS, MAN.**

- P.F.** IOAN. IO. dicitur, quod pastor animam suam dat pro
 ouibus.
S.C. Et non ab re, quia qui gregem deserit, & viso lupo, fugam
 arripit, malus custos est, & non custos, sed mercenarius voca-
 tur, cui non est cura de ouibus, vt ibi dicitur.
MAN. Idem etiam à nostris, in. c. sit rector. 43. dif. & licet à nos-
 tris dixerim, est tamen locus Grego. c. 15. fui pastoralis, sed
 ad propositum, nec tu Castellane, nec ego, iam intelligitur,
 quid ex eo Zinus dicere voluerit.
P.F. Non certe, & verbum mihi praxipuistis ex ore.
S.C. Mantua ridet.
MAN. Rideo, quod nos imprudentiæ nota, Zinus, velatis ver-
 bis inuisit, & merito, tibi enim Castellane imputandum est,
 quia cœpisti, non mihi, tuam rationem confirmanti.
S.C. Dignus est reprehensione qui agit, & qui agenti consentit,
 igitur dicat Zinus, & vterque nostrum taceat, quoniam tu &
 ego (quod auit) in eadem nauis sumus.
P.F. Interim ego quoque vobiscum ridebo, postquam video
 vos ridere, & iocis lenire amplius sermones istos, alioquin
 grauiores.
MAN. Et bene, Zine, immo licet nonnunquam relaxare animi
 cun-

- curis fatigatum, ex quo signum Deo Risui collocavit Lyeur-
 gus, vt testatur Sosibius.
P.F. Dico igitur, cum satis riserimus, nobis argumentum id pre-
 stare, quod Io. dicebat in loco præallega. & eò redeuntibus vnde
 discelsimus, vt sic clerici facere debeant, si ecclesiam suam re-
 bus proprii spoliari videant, de facto scilicet resistere, maxime
 cum censuræ sententia non curatur. c. dilecto, de senten. excō-
 mu. in. 6.
MAN. Quod ex eo etiam probatur, quia si iniuriam propriam
 & coniuncti sui, coniunctione carnali, tenetur quis propulsa-
 re, ita vt delicto consentire videatur, si cum potest non prohi-
 bet, vt in regu. culpa caret. ff. de regu. iu. multo magis tenetur
 clerici propulsare iniuriam suæ ecclesie, cum qua sunt spiri-
 tuali coniugio copulati. c. cum secundum, de præben. c. cum
 in officijs. c. requisisti, de testa. not. in. c. quantæ, de senten. ex-
 commu.
P.F. Immo quod in extraneis hoc idem dicendum est, vt pos-
 sint & teneantur, ad iustam defensionem alicuius, & reru sua-
 rum accedere. d. c. dilecto. l. 3. §. cum igitur. ff. de vi & vi ar. &
 sic (vt dicebatur) multo magis in clericis.
MAN. In contingentiæ facti euenit aliàs, atque in electo, iniurias
 propulsante, & viriliter ab oppressionibus & violentijs Ecce-
 sias suam defendente, qui cum clerici ipsum sequuti non fuisset,
 nec auxilium præstitissent, beneficijs, tamquam ingrati, spo-
 liati fuerunt.
S.C. Milites quoque Rempub. à qua aluntur, defendere tenentur
 ab omni necessitate bellorum. l. milites. C. loca. Vassallus
 Dominum, pater filium, maritus uxorem, & similes. c. j. §. ite
 qui Dñm, quæ sue. pri. cau. be. ami. in visib. feu. c. sicut videtur
 c. ferre debes. 7. q. j. not. in. l. vt vim. ff. de Iusti. & iu. ferè omnia
 Ancha. consi. 158. ex narratis, col. 5. & omnia bene. Sed ad pas-
 toris propositum, Io. 21. c. ex illis verbis, Petro Vicario dic-
 tis, Pafce oues meas, quid designatur?
MAN. Ego respondebo, designatur labor & ministerium, non
 fastus & superbia, licet sibi honor maximus debeatur. cap. qui
 episcopatum. 8. q. j. c. j. 40. dif. Abb. in. c. mandata, columna pri-
 ma de præsump. Vnde Pontifex, à ~~romæ~~ Græcè dicitur, quod
 Latine labor sonat, quoniam inter cæteros principes, labores
 maximos, maxime appetere debet, pro quiete subditorum, &
 Christianæ Reipub. commodis, quemadmodum se præstitu-

342 Dialogorum iuris, liber septimus & ult.
rum pollicetur, in prohe. 6. & in. c. frequens, de resti. spoli. eo.
lib. multa Gomes, olim collega, qui postea sacri palatii fuit
auditor, & iure merito, in capitulo primo de constitu. eodem
libro.

P.F. Ex dictis verbis designatur etiam, Pontificem habere gre-
gis dominici curam.

S.C. Quare ter dicta fuerunt?

P.F. Ut intelligeretur non solum de saturatione spirituali, sed
& exempli, sed etiam de temporalis, exemplo ipsius CHRISTI,
cuius actio nostra est instructio. c. significasti, de elec. cap. scri-
ptura, de consecra. distin. secunda. Rosel. plene, de potesta. Pa-
columna quinta.

MAN. An sub dictis verbis, æterni pastoris, agni que cœlestis, co-
prehendantur Iudæi?

P.F. Videretur dicendum, quod non, quia non sunt ex hoc ou-
li, ut adhuc Ioan. 10. dicitur, tamen contrarium est verius, pro-
tegendique sunt ab Ecclesia, ex quo inter oves CHRISTI
computantur, creatione, gubernatione, & redemptione, ex
parte ipsius, pascentique verbo, exemplo, & humanitate, nec
impugnandi, nec permittendum ut lædantur. l. nullus. C. de lu-
dæ. l. christianis. C. de pagā. pulchre Bal. consi. 428. inquisitio,
col. 2. vol. 5.

S.C. Verum & paulo post, ibidem dicitur, & vocem meam au-
dient, & fiet vnum ouile, & vnus pastor, quomodo intelligi-
tur hæc verba?

P.F. Dicat Mantua.

MAN. Libentissime, ut nostri intelligunt.

P.F. Quomodo intelligunt?

MAN. Quod conditori Canonis, & Vicario creatoris, etiam
creatura subiecta sit.

P.F. Quis dicit hoc?

MAN. Inno. pater veritatis, in capitulo primo, in prin. de con-
sti. & autoritate ista euange. ibi probat Abb. & est rationabi-
le, cum ab hoc ouili neminem exceperit, nec à subiectione vni-
ci pastoris, & in simili idem Inno. in. c. quod super his, de v-
to, vbi exponit aliam Matth. autoritatem. 16. c. quodcumque
ligaueris super terram, & reliqua. Eamque sic generaliter in-
telligit, ex quo neminem excipit, & bene. c. solite; de malo. &
obe. l. Iulianus. ff. de lega. 3. & quantum ad prædicta pro nunc
nihil aliud dicendum est.

P.F.

M. Mantui Bonauiti Patauini. I.C. 343

P.F. Dixisti tamen, & finiam statim, quamprimum mihi aliquis
vestrum responderit, quod Papæ, ut pote CHRISTI Vicario,
honor maximus debetur, pone casum, quod coram eo citatio
fiat, excusabitne à comparando alibi?

MAN. Quis dubitat?

S.C. Non excusaretur tamen, si coram Pontifice citari pro-
curasset.

MAN. Non isto casu. l. item hi. l. & qui data. ff. ex quib. cau. ma.
multa Barba. consi. 56. & quidem, per totum, vol. primo, & in
terminis Gui. Pap. deci. 443. quidam, ad fi.

Parentes honorandi.

Ad capitulum. 15. Matth.

Dialogus 145.

STEPHANVS CASTELLANVS, PE-
TRVS F. ZINVS, MAN.

S.C. DIXIT Deus, Honora patrem & matrem, & qui male-
dixerit patri, vel matri, morte moriatur, testaturque Matth. c.
15. Et cum sint verba, quæ processerunt de ore Dei, dubitatio-
nem non habent, & sunt infallibilia, verum quærebam aliàs,
quam ratio sit, quæ ita acriter minetur mortem adhuc Deus,
si patrem & matrem non honorauerimus.

P.F. Iudicio meo reddi facile potest, si tunc tibi reddita non sit
Stephane.

S.C. Reddita non est mihi concludens, dic tu tuam, si tibi est
tam facilis.

P.F. Credo id esse, quoniam si præmium alibi promittit hono-
ranti, ut sit longæuus super terram, mandatumque est legis,
Pau. 6. ad Ephe. Consequens est, ut maledicenti pœnam mor-
tis minetur.

MAN. Ab oppositis arguit Zinus, & bene. l. j. ff. de his qui sunt
sui, vel alic. i. l. si. ff. de lega. 3.

P.F. Sed dico etiam aliter, & melius, quod filius tenetur ad hoc
ratione essentiae, dominij, & beneficiorum. Essentiae, quia co-
mediatè natus est, & habet esse. Dominij, propter potestatem
sibi datam à lege, & beneficiorum, quæ à patre in ipsum filium
conferuntur.

Y 4 MAN.

MAN. Secundum tamen in matre verificari non potest. *§. In-
ne.* Insti. de adop. l. in suis. ff. de libe. et posthu. l. 3. C. de patro.
l. 2. C. de pat. qui si. dif.

P. F. Nil refert, satis est quod verificentur alia, ut in simili dicitur in *§. affinitatis*, Insti. de nup. & in l. si ventri. *§. in bonis*. de priui. cre. & nunquam oblitus sum verba Ecclesiasti. 7. v. 1.
» Honora patrem tuum, & gemitus matris tuæ ne obliuiscaris,
» memento, quoniam nisi per illos natus non fuisses, & tere-
» tue. illis, quo modo & illi tibi.

MAN. Pater etiam quidam diuinus est, alius spiritualis, vltimus carnalis, de patre igitur loquens Matth. & Pau. in locis supra allega. quem intelligit?

P. F. Corporalem, quoniam diuinus est adorandus, spiritualis venerandus.

MAN. Nonne Deus creauit nos?

P. F. Vtique.

MAN. Ergo & ipse pater noster est, honorandus, amandus, & timendus.

P. F. Scio bene, & quod dicitur Mar. etiam Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo. & Psal. 110. quod initium sapientiæ est timor Domini. sed præcipuum quiddam esse dico, quamuis & ipse pater noster sit, qui nos creauit, regenerauit ex aqua & Spiritu sancto, & precioso sanguine suo redemit, ut adoretur, quoniam inde etiam diligitur & timetur.

MAN. Corporalis pater ad propositum in vita honorandus sit, quid in morte?

P. F. Longe magis.

MAN. Exemplo?

P. F. CHRISTI, cuius actio nostra est instructio. c. leg. casti, de electio.

MAN. Quid fecit CHRISTVS?

P. F. Viuens dicebat, Honorifico patrem meum, qui in cælis sit, Io. 8. In morte vero, matrem discipulo commendauit, de qua eam curam habuit, ne tristaretur.

S. C. Vnum ego tantum abste scire cupio Man. & finiam, quantum ad me, quoniam hac in re est locuti estis satis, quare pater dicitur, non Deus, Dominus, aut Rex, inque veteri lege, nullibi reperitur hoc verbum pater.

MAN. Quia vetus lex erat timoris, noua autem amoris.

S. C. Et bene, quia si pater, audit filios, ipsisque largitur quæ pater,

tunt. sed quare noster?

MAN. Quia communis fidelium, non vnus tantum, duplexque designatur charitas, paternitatis & fraternitatis. & successiue in tota dominica oratione, si volueris rationes, inuenies, quas referre longissimum est. triplici de causa etiam pater honorandus est nouissimè, vt in opusculo inquit Diuus Tho. de præcep. legis. & Arist. 8. Ethic. quia (vt dixisti Zine) dat esse filio alimentumque sibi, & documentum. Immo quasi Deus quidam colendus est, ex quo fit, vt non ab re etiam sit, si ipsum interficienti pœna singularis fuerit constituta. *§. alia deinde lex*, Insti. de pub. iudi. & nos susus alibi. & quod sit nomen honoris ac dignitatis, tradit Archi. in. c. præfens, in prin. 20. q. 3. est etiam pater secundum legem, & secundum carnem, siue secundum naturam. primo modo Adam, secundo qui filium generat, de quo nos ad præfens. quid quod pater est etiam præceptor & magister. & patres Senatores illi centum, olim à Romulo constituti, de quibus in l. si. C. de peti. hæ. postea aucti à Bruto, & appellati conscripti. & quia (vt dixi) pater alimenta summistrat filio, æque conuenit, vt vice mutua parentem alatur, Ciconaria lege. l. si quis à liberis, in fine prin. ff. de lib. agno. ex quo non est satis, ipsum reuereri, eique obedire, nisi meritum etiam refarciat. l. sed si lege. *§. consuluit. ff. de peti. hæ.* imo quod hoc idem facere tenetur, si exul sit, & à patria profugus, vt per Bar. in l. incestas. C. de nup. & hac de causa quoque religionem exire. qui cum vno. *§. si. & ibi Ray. ff. de re mili.* et si excommunicatus sit, & hæreticus, quod est mirabile. c. facris, de sen. excom. c. non satis. 86. dif. late Nel. de ban. q. 48. an bannitus, per totum. & breuiter concludentes, inquit Bal. consil. 143. super quæstione, col. 2. vol. 2. quod amicitia nulla est maior, quam ea, que est inter patrem & filium. l. quidam cum filium. ff. de hæ. insti. licet maior dilectio comparatiue sit patris in filium, quam è contra. l. isti quidem. *§. si. ff. quod met. cau. l. fin. C. de cu. su.* & nimirum, quia filius diutius victurus est, & quia in memoria patris conseruatur, & posteritas. l. liberorum, in fin. ff. de verbo. si. & quia (vt philosophus ait) pater de suo habet in filio. & per similitudinem Grifosto. q. arboris humor de radice transit in ramos & folia & fructus, non è conuerso, & naturale est, nec negandum, & hæc ad fatietatem dicta sint.

Cæcus.

Ad capitulum .9. Ioan.
Dialogus 146.PETRVS F. ZINVS, STEFANVS
CASTELLANVS, MAN.

- P.F.** DE cæco agitur Io. 9. c. vbi nodus quidã fesc̄ offert, à vobis soluendus.
- S.C.** Gladio incidetur, si solui non poterit.
- P.F.** Irato conuenit hoc facere, non si quis ita sedato animo sit, vt speret studio & diligentia se omnia facile consecuturum, ex quo non mirum est etiam, si ille (historia nota) Montem tetigit aceto.
- S.C.** Exeriemur primum, argumentumq̄ue mihi pœsumam, cum dixit.
- »** Flectere si nequeo superos, Acheronta mouebo. criticus gladius postea, vel Charo, qui nodum hũc soluat, si à me solui non fuerit, quia sit Platonis numeris (vt aiunt) obscurior, Man. noster.
- MAN.** Nec gladius, nec Charon, esse volo. nõ gladius, quia obedit corpori magis, quàm animæ, vt inquit Bal. consi. 144. p. supposito, col. 2. vol. j. à clade vocatus, quia ad cladem etiam uentus est. Minus Charon, qui defunctorum animas vehit, & inferni flumina quatit. & (vt scis) quia nauta pessimus est hominum genus, cui semper imputatur culpa. l. 4. §. profectus de offi. procon. & ad gladij propositum rursus, nõne fecit eo vtendo Petrus peccauit, vt Moyses Aegyptum percussit, quodq̄ue Matth. dixit. 26. omnes qui acceperint gladium, gladio peribunt. & pro defensione eo vti licere, non pro vltione, quo modo id Io. etiam intelligitur. 18. ibi, Quem qui non habet, vendat tunicam, & emat, aliàs qui autoritate propria accipit, & non legis, pro defensione scilicet, iram & pœnam legis incurrit.
- S.C.** Soluam igitur vt potero, nec gladio quoque ego vtar, nec Acheronta mouebo, dummodo dixeris Zine, quis nã sit nodus iste, à me soluendus.
- P.F.** Dicam, eoq̄ue libetius, quo vos audiui quasi gladijs in ar-

- na dimicantes, tum vel maxime, vt quæ vobis asserre institui-
mus, aliquando absoluat. In loco præallega. Io. ergo legitur,
quod cum vidisset CHR ISTVS hominem cæcum à natiuitate,
& interrogarent discipuli, quis peccasset, ipse, vel parètes eius,
respondit, neque hic peccauit, neque parentes eius.
- S.C.** Verum est, sed quid tum?
- P.F.** Audias patienter Castellanc, nèue inaudita causa iudices.
- S.C.** Audio.
- P.F.** Et ego dico tibi, quod ex his verbis elicitur, aliquem esse,
qui peccatum non habeat, quod tamen est contra illud vul-
garu, Nemo immunis est à peccato. nemo sine crimine viuit.
speties in die cadit iustus. solus Deus bonus est, & sine peccato
inuentus.
- S.C.** Aperto video, mihi gladio opus non esse, & respõdeo, cre-
doq̄ue me tibi satisfacturum, quoniam peccarunt, cum essent
homines vt supra sed non vt cæcus nasceretur.
- P.F.** Certe scopum attigisti, teq̄ue summopere laudo, nec aliud
dici poterit.
- S.C.** Ad alia igitur perge.
- P.F.** In eodem loco, cæcum dicit, & non quis fuerit.
- S.C.** Non dicit, quia necessarium non erat, si tamen scire cupias,
Cedonius vocabatur.
- P.F.** Quo modo hoc ipsum scis?
- S.C.** Scriptum inueni.
- P.F.** Vbi?
- S.C.** In vita Mariæ Magdalenæ, quam scripsit magnus ille The-
ologus, Iacobus de Voragine.
- P.F.** Scitu dignum est certe, licet minus necessarium, istudq̄ue
ego nesciebam.
- S.C.** Sapientes (vt Columel. ait) existimati sunt multa sciuisse,
non omnia, igitur nec mirum, si tu quoque hoc ipsum igno-
rabas, quia esse potest etiam, vt non semper feriat quodcũque
minabitur arcus. Sed quæro (misis his) ego à te Zine, cur sic
fecerit CHR ISTVS lutum ex sputo, & linierit oculos eius, di-
cens, Vade laua in natatoria Siloe?
- P.F.** Quia ostendere voluit, virtute oris eius, ipsum illuminasse,
quod non esset, si ex luto & aqua id fecisset. Vel quia sputum
fluit à capite, caput autem est CHR ISTVS, & nobilior cor-
poris pars.
- MAN.** Ad hoc ego, ne mutus videar hodie, maxime quia Zinus
nihil

nihil allegat, addo tex. in. l. cum in diuersis. ff. de religio. & c. cit Pla. in lib. de iusto, quod est membrum diuinissimum, reliquorum membrorum princeps, cui totum corpus conuenit, Dij subesse, & parere iusserunt. & in hisce terminis de CHRISTO, quod eidem, vt capiti, omne iudicium datum est, legitur Ioan. 5.

P.F. Nihil allegabam, quia omnes sciunt, quod caput est CHRISTVS, quodque membra reguntur à capite. c. cum non liceat, de præscrip. c. non decet. 12. dif. sic igitur ipsum illuminant, eò redeuntes vnde discessimus, vt ostenderet etiam, quem de luto formauerat, Gene. j. luto pariter sanasit. dicens amplius, vade, laua in natatoria Siloe, quia cæcitas Iudæorum (vt faciunt interpretes dicunt) vel quorūcunque infidelium, sanari non potest, nisi doctrina aquarum CHRISTI, quæ sine strepitu & clamore verborum leniter fluit, hæcque aqua Siloe, est illa ad propositum, quæ cum silentio vadit, vt Esai. 8. dicebat.

MAN. Verbum hoc Siloe, est ne Latinum, vel Hebraicum?

P.F. Hebraicum.

MAN. Quam interpretationem habet?

P.F. Siloe, id est missus, interpretatur, vt de CHRISTO figuratiue intelligeremus, qui ad salutem hominum missus est. Vel et aliter, de catechumino baptizando, vt prius fide incarnationis CHRISTI, instruat, suscipiatque vt in. c. ante baptismum, de consecra. dif. 4.

MAN. Sed quare statim, cum sibi dixisset CHRISTVS, Vade & laua, abiit cæcus, & lauit?

P.F. Vt fides eius notaretur, qui non cotradixit, sed credidit, & Deo laudem dedit, sicuti notata est in Dauid, qui Reg. iust. dixit, Venio ad te, cum funda, in nomine Domini. & in Ierem. phat, qui Paralipo. 20. dixit pariter exercitui, Credite Domino, & securi eritis. sic Centurionis commendata est, Matth. Mariae Magdalene. Luc. 7. & Abraæ omnium maxima, quibus suum vnigenitum iussu Domini imolare nõ distulit, Gen. 22. nota est, Gene. c. 22. cui Angelus Domini, per membra iurauit, dicit Dominus, quia fecisti hanc rem, & non peperisti filio tuo vnigenito propter me, benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cœli & velut arenam, quæ est in litore Maris &c. Vidua Heliæ creditur. 3. Reg. c. 17. Mulier samaritanæ fluxu patiens, CHRISTO, Matth. 9. Chananea, Matth. 15. Samaritana Io. 4. Martha. 11. Elisabet beatæ Virginis de

CHRISTI, incarnatione, Luc. j. & (vt ibi) ipsa met virgo beata denique Angelo, quando dixit, ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius IESVM, hic erit magnus &c. & profecto nihil est, quod magis admiraretur CHRISTVS, quam fides, quando & ipse pariter dixit. O mulier, magna est fides tua, tãtam fidem non inueni in Israel vt supra Matth. 15. & 8. credamus igitur & nos, speremus, & fidem habeamus, quoniam oculi domini contemplantur vniuersam terram, & præbent fortitudinem ijs, qui profecto corde credunt in eum. 2. Paralipo. 16.

MAN. Et si hæc satis sint, superque satis, volo tamen dicere ego vnum quoque, quod non dixistis vos.

P.F. Pudor non est (vt inquit Varro) profecto spicilegio, festuculas relinquere.

MAN. Videbis nunc Zinc, si festucula est, quam mihi reliquisti.

P.F. Ad rem.

MAN. Vellem scire, quare sic CHRISTVS præteriens viderit cæcum.

P.F. Vidit, quia oculos habebat, vt nos.

MAN. Iocaris Zinc, quia de fide multa dixisti.

P.F. Non certe, at id facio, quia mihi nunc non succurrit aliud, quo possim & tibi & mihi satisfacere.

MAN. Ergo ne dixeris, festuculas nobis reliquisse, quoniã mysterium continent. d. verba, quàm maximum.

P.F. Omnia verba CHRISTI, huiusmodi sunt.

MAN. Et maxime ista.

P.F. Quod nanque mysterium est istud?

MAN. Est, quia (vt scis, & experientia videmus quotidie) nulla maior paupertas est, quàm carere lumine, ex quo dicebat Tob. 5. Quale mihi gaudium est, qui in tenebris sedeo, & lumen cœli non video. præteriens igitur IESVS, vidit cæcum, id est miserum est, eaque ratione etiam non requisitus, vt Mar. 10. & Luc. 18. visum sibi restituit. & ad fidei propositum, haud est omittendum etiam, quod sicuti cæcus non videt Solem, credit tamen videntibus, ita de fide faciendū est, nec de ea quaerenda ratio.

Via, veritas, vita.

Ad capitulum. 14. Ioan.
Dialogus 147.IOANNES EZELINVS, PAVLVS
ROSELLVS, MAN.**I.E.** EGO sum via, veritas, & vita, dicit IESVS, verbaque sunt
Io. 14. c. cur non dixit, ego sum consuetudo?**MAN.** Non dixit, quia veritati postponenda est, quamvis vetusta & vulgata, & (vt dicebat Cyprianus) vsus, qui veritati est contrarius, abolendus, casus est. in. c. si consuetudinem. 8. dist.**P.R.** Et videri potest, quia Petrus etiam, qui circūcidebat, cecidit Paulo, veritatem prædicanti, & cū (vt dixisti Ezeline) CHRISTVS sit veritas, ipse potius sequendus est, quam consuetudo, aliàs qui contempta veritate præsumit consuetudinem sequi, contemnit CHRISTVM, aut circa fratres inuidus & malignus est, quibus veritas reuelatur, aut circa Deum ingratus, cum inspiratione ecclesia eius instruitur. c. qui contempta, ea dist.**MAN.** Hædræ etiam. 3. c. 3. & 4. non ab re dicitur, quòd veritas vincit, inualefcit, viuuit in æternum, & in secula seculorum, & in. c. consuetudo, adhuc distinc. præallega. quòd consuetudo sine veritate, vetustas est erroris, quòdque eo relicto, veritatem sequi debemus.**P.R.** Dixit sic etiam, quia omnia alia fallacia sunt, inque Deo solo veritas, & præsertim Astrologia, superstitionum hænum fallax coniectura, malorum Dæmonum inuentum, & idolatriæ genus. ex quo fonte hæresis Manicheorum liberum arbitrium tollens, emanauit. & Basilidis, qui cælos ad anni similitudinem. 365. esse pronunciauit. & forte quodam in loco vctigal Balcenominò, à stultitia sic appellatum, hac de re Astrologi soluebant. Cohercuitque oportune Anaximenes serua, cum in foueam cecidisset, dum astra inspiceret, qua ratione enim scire desideras, ait quæ in cælo sunt, cū tamen videre nequeas quæ habes ante pedes. ab Imperatoribus etiam olim prohibita, & à nostris hominibus Christianis, in concilio Toletano. & breuiter quicquid est artium & disciplinarum, huiusmodi est, totque sententiæ (vt Comicus inquit) quot

capita

capita abuntatque in sensu suo quilibet. c. certificari, de sepul. & velle suum cuique est, nec voto viuuitur vno.

MAN. Cum igitur veritas sit CHRISTVS, pro ipsa nihil timendum est, omnia dicenda audacter, etiam si carcer, si exilium, si vincula & mors quoque nobis miniteretur. meliusque est pro veritate supplicium pati, quam pro adulatione beneficium. c. nemo. 11. q. 3.**P.R.** Quis dubitat, eius enim tanta est vis, vt contra omnium in genia, calliditatem, solertiam, contraque fictas hominum insidias per sese ipsa defendat & tucatur.**MAN.** Et non ab re dicit alibi Bal. quòd honorari debet, confis. 357. nota, in fi. vol. 5. quoniam sic honoratur CHRISTVS.**I.E.** De via nihil dicimus.**MAN.** Quia in veritate consistunt omnia, nam nil aliud est adhuc, quam rerum constantia, & firmitudo, basis, & fundamentum iustitiæ, eaque nihil præclarius dici, inueniri que potest. omnia vincit (vt dicit Ange. in. l. j. col. 21. c. de iudi.) & quocunque tempore etiam est erroris correctio.**P.R.** De via dici quoque potest, quòd cum multiplex sit, plana, excelsa, dubia, polluta, communis, & turba, hæc sola sit CHRISTI, in qua ambulandum est, planam tamen & excelsam humilitatis & charitatis scilicet, non deferentes, quoniam semet ipsum humiliavit, factus obediens vsque ad mortem, ad Philippen. 2. & charitate plenus, sanguinem pro humani generis redemptione sudit. j. Io. c. j. & ad Ephe. Pau. j.**I.E.** Quæ via est dubia?**P.R.** Mundus.**I.E.** Ergo Mundum non diligamus, neque ea, quæ in Mundo sunt, quia si quis diligit Mundum (vt adhuc. j. Io. dicitur. c. 2.) non est charitas patris in eo, ex quo omne quod est in Mundo, concupiscentia carnis est, & oculorum, & superbia vitæ, quæ non est ex patre, sed ex Mundo, & Mundus transit, & concupiscentia eius.**I.E.** Quæ polluta?**P.R.** Vita præsens.**I.E.** Ergo minus hæc sequenda est, vt dicitur. j. Reg. c. 21. ibi, Porro via hæc polluta est. quoniam exclamaret Esai. 52. recedite recedite, exinde pollutum nolite tangere.**I.E.** Quæ communis?**P.R.** Mors.**I.E.**

I.E. Et ista optanda est, si in Domino moriamur, ut dissoluam cum CHRISTO esse possimus, quod quam maxime optabat Paulus ad Philippen. j. ex quo inde vita resurgit, & non ab re, à primo ad vltimum arguentes, CHRISTVS est via, veritas, & vita.

Lazarus.

Ad vndecimum & duodecimum c. Ioan.

Dialogus 148.

PAVLVS ROSELLVS, IOANNES
EZELINVS, MAN.

P.R. HISTORIA & CHRISTI miraculum, in suscitacione Lazari recitatur Io. 11. & 12. c. vellem à vobis plura scire, primo in quo loco fuerit facta suscitatio hæc, & tam magnum miraculum, quod ex eo apparet, quia cleuatis sursum oculis, gratias egit patri, quod ipsum audiebat, ut etiam in panis multiplicatione, & in eucharistiæ institutione, Mar. 26. secundo, quare voce magna clamauerit. tertio cur sic eum proprio nomine vocauerit. quarto, an alios suscitauerit à mortuis. quinto & vltimo, an sit idem homo, an bona hæredibus acquisita recuperauerit, vxorem, & filios, & quid hoc nomen Lazarus significet.

I.E. Magnum hæc omnia theologum desiderare videtur, quod si sic est Roselle, quomodo vis ut tibi ego respondeam?

P.R. Respondeat communis præceptor Mantua.

MAN. Licet Theologus non sim, Dauus & non ædipus (amicus inquit) presto sum tamen, & tibi quam promptissime respondebo.

P.R. Nec aliud opto ego hodie, quoniam scio te multo plura dicere solere, cum ad dicendum es laccsitus, quam si sponte loquaris.

MAN. Deus erit in ore meo, meque docebit, & suggeret, ac sicut ministrabit omnia.

P.R. Non dubito.

MAN. Dico ergo ad primum, agentes breuibus.

I.E. Et hoc ipsum à te signanter expectamus, ne dicam desideramus.

MAN. Quod fuit facta, seu factum, in Bethania, prope Hierusalē.

P.R.

P.R. Quo modo hoc ipsum scis? cum sit Bethania etiam trans Iordanem, ut Io. j.

MAN. Scio, ex lectura vtriusque loci, quoniam Io. 11. dicitur, quod erat Lazarus à Bethania, de castello Mariæ & Marthæ, sororum eius, quod erat prope Hierusalem. Io. vero. j. quod ea in Bethania trans Iordanem facta fuerant, ubi erat Ioannes baptizans.

P.R. Et bene, nec aliud dici potest. quoad secundum quid sentis?

MAN. Credo alibi dictum fuisse, sed ad aliud, igitur id ipsum repetere quodammodo per transennam, uiciosum non erit, Magna voce clamauit ergo, ut tali miraculo significaret, cum clamore valido se moriturum, humanumque genus, in morte sepultum, suscitare velle. Et quia voce magna moriturus erat, clamando pariter, in manus tuas Domine commendos spiritum meum. Luc. 23. Vel etiam ut magnus ostenderetur affectus, sicuti Apocaly. 14. Vel ut à longinquo animam reuocaret ad corpus, & errorem eorum ostenderet, qui dicunt, defunctorum animas in sepulchris latitare. Vel et vltimo, quia si summissè dixisset, potuissent accurrentes dicere, id magicis verbis factum fuisse.

I.E. Tertium nonnihil difficultatis habet.

MAN. Immo non.

P.R. Cur ergo vocauit eum sic proprio nomine, iterato dixerim.

MAN. Vocauit (ut inquit Augusti. de verbis Domini) ne diuina virtute exiret alij, ibidem tumulati, & sine temporis dilatione, portas aneas, vectesque ferreos confregit, & ipsum ad vitam restituit. & minime mirum, quia si solo verbo etiam Iudas, ceterisque milites armati ceciderunt retrorsum in terram, velut mortui, non est ratio, cur diuina virtute non potuerit etiam Lazarum iam mortuum, & quatruiduanum quidem, ad vitam restituere.

I.E. Bonum esset hic dicere etiam, priusquam pergamus ad alia, quare sic quatruiduum expectarit.

P.R. Forte ut vere dici possit mortuus.

MAN. Nec aliud diceret Nico. de lyra, immo credo quod ita de clarct, & est rationale.

P.R. Sed quomodo erat mortuus, si dormiebat, ut tex. signatè dicit, ibi, Lazarus amicus noster dormit.

MAN. Dormiebat, id est mortuus erat, & ita intelligi debet, quod tum ibi apparet, ex quo postea mortis mentio facta est,

MAN. Z tuu

tum ex verbis Pau. prima ad Theſalo. cap. quarto, ibi, Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus, vt non cogit triflemini, ſicut & cæteri, qui ſpem non habent, Si enim creditus, q̄ IESVS mortuus eſt, & reſurrexerit, ita & Deus, eos qui dormierunt per IESVM, adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, quia nos qui viuimus, qui reſtuidi ſumus in aduentum ipſius, non præueniemus eos, qui dormierunt, & bene dictum eſt, quoniam ſomnus quoque nihil aliud eſt, quàm (vt Poc. inquit) mortis imago. & hæc fatiſ ſunt quo ad iſtud. Quartum etiam eſt ſine dubitatione, alios etiam ſuſcitariſe, viduæ & Archiſynagogi, illius filium, filiam vero iſtius, & Lazarus fuit tertius, Matth. nono. Mar. quinto. Luc. octauo. Ioan. 11. & ſic Deus impare numero gaudet, quia etiam pater, filius, & ſpiritus ſanctus.

P.R. Et iſtud quoque veriſſimum eſt, ſed non poteris dicere, quòd vltimum ſit abſque dubitatione.

MAN. Immo omni alio eſt certius & clarius.

P.R. Dic tuam opinionem Mantua.

MAN. Dicam, eamque probaſti ſæpe Reuerende pater, cum me audires.

P.R. Non recordor.

MAN. Veriſimile eſt, ob temporis diuturnitatem, & quia hominum memoria labilis eſt. l. peregre. ff. de acquiren. poſſeſſ. ſed tamen ita eſt, dicebam quo ad iſtud igitur alias, & nunc magis, quòd idem homo eſt, quòdque bona hæreditibus acquirenter cuperat, reſtitutione Dei, argu. in. l. ſina. C. de ſen. pa. vbi hoc idem etiam operatur reſtitutio Principis, in quo eſt tantum minor ratio, non tamen vxorem & filios. l. cum duæ. ff. de cupi. in terminis Bar. in. l. nam ad ea. ff. de legi.

I.E. Quo ad bona tamen idem Barto. ſentit contrarium, iudiciora, in ſi. ff. eo. quia qui ſemel eſt hæres hæreditate priuata non debet. l. ei qui. ff. de hæ. in ſi.

MAN. Sed nõ firmat pedes, & ſe remittit ad not. per Cy. ibi dicitur prima opi. videtur prior, quia (vt diximus) ſi hoc idem Principis reſtitutio operatur, quanto magis debet operari reſtitutio Dei, & ad propoſitum redeuntes, vt finiamus, dico etiam, quòd Lazarus, id eſt adiutus à Domino, exponitur, & interpretatur. Vtrum mihi alia ſuboritur dubitatio, quare lachrymatus ſit IESVS, vt in dicto loco dicitur.

P.R. Lachrymatus eſt, quia ei erat amicus, probat tex. præall.

ga. Ioan. ibi, Lazarus amicus noſter dormit, ſed vado vt à ſomno excitem eum, ad quod facit vulgatum illud.

Flet, ſi lachrymas conſpexit amici

Et iterum ſi dixerit, aſtuo, fudat.

MAN. Colorata & pulchra eſt reſponſio hæc, ſed non vera.

P.R. Quomodo igitur reſpondes tu?

MAN. Hoc modo, quòd lachrymatus ſit forte, quia recordabatur de paſſione ſua acerbiffima, quamuis à mortuis poſtea deberet reſurgere.

I.E. Tamen miſericordia motus eſt etiam, licet nõ fleuerit, quãdo viduæ, de qua Luc. 7. dixit, Mulier noli flere.

MAN. Et bene, ſed illud ideo fecit quoque, quia recordatus eſt pariter, quòd in cruce dicere debebat, vt Ioan. 19. legitur, Mulier ecce filius tuus, ex quibus reſoluta omnia credimus, in quibus erat dubitatio, ſed quo ad id, Lazarus amicus noſter dormit, de quo ſupra reſtat ſcrupulus, quomodo amicus noſter dormit, qui nõ amat, cum ſit mortuus, & mors (vt dicimus nos) omnia ſoluat. §. deinceps, in authen. de nup. nec poſſit aliquid in perſonam mortui conſiſtere, inquit Pau. de Caſ. conſi. 104. viſis, columna tertia, volumi. j. l. pe. ff. que ſen. ſi ap. re. l. eius qui in prouincia. ff. ſi cer. pe. vbi tritum illud, Non entium nõ eſt qualitas.

P.R. Poſſet reſponderi, quòd ſit amicus, non quòd amet, cum (vt dicebas) mortuus eſſet, ſed quia ametur.

MAN. Non placet mihi hæc reſponſio.

P.R. Qua ratione?

MAN. Quia ſi mortuus erat, nihil erat, niſi cadauer immundum, nec amari poterat, ex quò omne pollutum & immundum, odit Deus, qui (vt inquit Pau. prima ad Theſaloni. c. quarto) non in immunditiam etiam nos vocauit, ſed in ſanctificationem. Poſſet igitur reſponderi, quòd ſit Lazarus amicus vocatus à CHRISTO, non inſpecto præſenti ſtatu, ſed præterito, & ſenſus ſit, Lazarus olim amicus noſter dormit. Vel futuro, quoniam eum ſtatim, & ſolo quidem verbo, ſuſcitauit, ſicuti Centurionis puerum ſanauit, Matth. octauo, & reguli filium, mori incipientem, ad vitam reduxit, Ioan. quarto, & quia dixit etiam Deus, fiat lux, luxque facta eſt, firmamentum, & cætera, ſex dierum opera, & fuſius vt in primo, ſecundo, & tertio. Gene. legitur.

Diuisio.

Ad capitulum vndecimum, Luc.
Dialogus 149.IOANNES EZELINVS, PAVLVS
ROSELLVS, MAN.

- I.E.** **DIVISIO** mala res est, quoniam à **CHRISTO** dictum fuit. **II.** Luc. Omne regnum in se diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet.
- P.R.** Immo pessima, qua de re forte, prima ad Corinth. primo ait Pau. significatum est enim mihi de vobis fratres mei, ab his qui sunt Chloes, quia contentiones sunt inter vos, hoc autem dico, quod vnus quisque vestrum dicit: ego quidem sum Pauli, ego autem Apollos, ego vero Cephae, ego autem **CHRISTI**, diuisus est **CHRISTVS**?
- MAN.** Et bene, addoque ego hinc, quod Numa Pompilius conabatur ciuitatem in vnum corpus redigere, seditionesque extirpare, ne alij Romuli, alij vero Tatij diceretur, vel olim Gephy & Gibellini.
- P.R.** Discordia monstrum est, infestans humanam gentem, omnia incommoda & mala secum agmine quodam importans, idemque fecerat aliquando Hadrianus, cuius numisma quoniam iudicat, habens mulierem à tergo, humi sedentem, his verbis circumaque appositis, Terra stabilis. sedata scilicet *causa discordia*.
- I.E.** Elementa etiam sunt quatuor, & amicitia copulantur, sicut bat Empedocles) discordia vero dissident, & conflitantur.
- MAN.** Adde, quod ex diuisione, Luciferi lapsus contigit, cecidit Adam, Troia desolatio, euersio Ro. R. eipub. & breuiter, vt dicebat Rosellus, omnia mala inde proueniunt.
- I.E.** Seminatore discordiarum, vt non sine ratione exordium à diuisione coepisse videar, debentne Mantua, de iure puniri?
- MAN.** Debent.
- I.E.** Qua poena?
- MAN.** Arbitraria, pro persona, & conditione, & factorum varietate. l. agraria, in ff. de ter. mo. l. j. C. de accusa. Bal. consi. 230. omne factum, columna secunda, vol. 3. memini me legisse etiam

- T. Gracco interfecto, C. Villium eius familiarem, tanquam seditiosum ciuem, culco infutum, cum angue (quae poena erat paricidarum) mortem obiisse.
- P.R.** Forte propter diuisionem & discordias, Matth. 21. & Mar. 11. & Luc. 19. Hierusalem vocant Castellum.
- MAN.** Verisimile est, quamuis dicant interpretes, id dictum fuisse etiam, quia erat clausa triplici muro, propugnaculis, & fortalitijs, ad modum castris, sed primum magis placet, cum denominatio fieri debeat potius à natura rei, quam ab accidenti iuxta glo. in l. certi conditio. ff. si cer. p. et. l. 3. ff. de tute.
- P.R.** Pater mandat filiis (& quotidianum est) vt non diuidant vt que ad certum tempus, sub certa etiam poena, rixis obortis inter eos diuidunt, potuitne impune hoc idem fieri? Vel & melius, minor maiorem ad diuisionem prouocare non potest. l. inter omnes. C. de praedi. mi. prouocat praedicta de causa, an possit?
- MAN.** Potest absque dubio, quia in quacunque dispositione, causa semper excepta videtur. l. si hominem. ff. man. & in specie tradit Por. in. §. item quaritur, columna prima & secunda, vbi signanter Euangelij dictum citat, de quo supra. Omne regnum in se diuisum &c. Insti. loca.
- I.E.** Quo ad dictum superius, mihi vnum succurrit, obiterque dictum sit, quod immo possit fieri inter fratres diuisio, etiam si rixarum periculum haud imminet, quoniam praecipuum nudum testatoris esse videtur, & sic non exequendum, iuxta not. in l. filius familias, in. §. dui. ff. de lega. j.
- MAN.** Falleris Ezeline, quoniam etatis fauor est in causa, eaque ratione factum. l. in hoc. §. si conueniat. ff. communi. di. l. secunda. C. de v. f. i. ca. pro emp. aut. l. minoris. C. qui tuto. da. po. Bal. consi. 4. multa, ad ff. volumine tertio, & ne sua facilitate quoque labantur. l. prima. ff. de mino. idem Bald. consi. 72. factum, columna secunda, volumine secundo, & ideo dicit, quod facta contra praecipuum ipsius, non valet, consi. 144. pra. allega. Et ad propositum eo redeunt, vnde discelsimus, schismatici, qui se diuidunt ab vnitatem Ecclesiae Roma. venientes contra illum articulum fidei, & vnam sanctam catholicam Ecclesiam, sunt haeretici & excommunicati. cap. inter schisma. vigesima quarta. q. tertia, Abb. in rubri. de schisma. dicimusque vulgo hinc, quod virtus vnita, est fortior se ipsa dispersa, & quod paruae res crescunt, concordia, dilabuntur vero quam

maximæ, discordia. Si negocium communi consilio rursus administraretur, Rempublicam videmus, sin minus quia dilatahantur ciues, & seditionibus æstuent, prosterni, & occumbere. quid quod vnio amica est natura, & inimica necessario, atque odiosa diuisio, quam sequi non debemus, vt vnionem, concordiam, & pacem deseramus, quoniam sic **CHRISTVM** deserimus, eoque fit, vt qui eam, cumque deserit, lætos plerumque exitus non habeat. l. æquissimum. ff. de vsuf. Bal. noster. cons. 218. p. c. tita venia, col. 2. vol. 3.

Bos senior.

Ad capitulum vigesimum, Ioan.
Dialogus 151, & vlt.

PAVLVS ROSELLVS, IOANNES
EZELINVS, MAN.

P.R. EST prouerbialiter à nobis vsurpatum, diui Hierony. ad Augusti. axioma, cum senis alicuius prudentiam laudamus, vt confestim dicamus, Bos senior grauius figit pedem, vel quia tardius ad pugnam excitantur hi, qui iam sunt ætate desecti, vt grauius sauiant, atque vrgeant, si quando senitis illa virtus irritata calefcit, quod in Daretis & Entelli congressu, declarat Virgilius, Eras. fufius, Bos lassus.

I.E. Quadrat etiam illud Vale. Maximi memorabile dictum, cum ait libro primo de neg. reli. Lento enim gradu, ad vltimam suam sui, diuina procedit ira, tarditatemque supplicij, grauius te compensat.

MAN. Primum generalius est, comprobandum etiã Io. auctora te. 20. c. ibi, Currebãt autem duo simul, & ille alius discipulus (Ioãnem intelligit) præcurrit citius Petro, & venit primus ad monumentum.

I.E. Quàm scio, legi & noui, sed quomodo ad propositum nostrum facit?

MAN. Facit, quia dum illis esset nunciatum, de monumento Dominum sublatum fuisse, credidit Ioannes iuuenis, & adhuc nõ firmatus in fide, Petrus vero non, senex, & sic grauior, & infirmior, ideo non ab re (vt dictum est) citius Petro venit ad monumentum.

P.R.

P.R. Senectus certe laudabilis est, & magno in precio habita, & à senibus dicti etiam Senatores. Immo apud Lacedæmones, adulescentes obiurgabant, qui si id moleste tulissent, infamiz subibant notam.

I.E. Ea est quoque ratio, senectuti deferendum, quia (vt dicebat Chilon) sic iuuenes, cum postea senescunt, honorantur ab aljs.

P.R. Omnino condimentum sapientiz est senectus, vsque adeo vt ex aliquo crimine maiori nota digni senes etiam existimentur.

MAN. Nunquid subditus prælatum corrigat?

P.R. Dicerem ego quod non, ele. ne Romani, de elec. c. cum inferior, de maio. & obe.

MAN. Et tu Ezeline Rucerede?

I.E. Idem dico ego, & addo, probari etiam Roselli opi. ex his que leguntur Exo. 17. ibi, Bestia, qua montem tetigerit, lapidabitur.

MAN. Hoc doctus Plato nesciuit, hoc (vt aiunt) eloquens Demosthenes ignorauit, quoniam actus quidam est Iustitiæ, quidam autem charitatis, modo dico, quod in quantum correctio est actus Iustitiæ, subditus prælatum non corrigat, in quantum vero est actus charitatis sic, nõ tamen temeritate, aut proteruia, ex quo dicitur ad Timoth. quinto. Senioremem ne increpaueris, sed obsecra vt patrem, fufius in cap. Paulus dicit, secunda. q. septima, ex quo fit etiam, vt asina Balaam hominis voce loquens propheta in spicietiam prohibuerit. c. secuti sunt, ca. q. & cau. originaliter Numc. 2. 2. & 2. Pet. c. 2. Abb. noster in. c. nouit, col. 13. de iudi.

P.R. Volo obiter mihi vnum resoluas Man. quomodo sic asina Balaam (vt modo dicebas) humana voce locuta sit.

MAN. Magno precio emissem hanc tuam interrogationem, & si à via hac de re sit paulisper deflectendum, quia scit bene venator ceruus vbi retia tendat. Scit bene qua frendens valle moretur aper. Dico igitur, vt tibi satisfaciam, quod lingua asina per Angelum mouebatur, sicuti virtute Dæmonis lingua serpentis, Gene. 3. & quod ad idem Deus solet diuersis per diuersa media accommodata secreta sua pandere, nam **CHRISTO** nascente, Magis per stellam locutus est. Iudeis per oraculum, pastribus per Angelum, & huic per Asinam. & si (vt dictum est) virtute Dæmonis aliquando etiam statua locuta est, à mi

lite per iocum interrogata, an vellet ire Romam, quæ respondit, volo. & Romæ Gnei Domitij bos, dicens, caue Roma cur virtute diuina, asina hæc, hoc idem facere non potuit, & propheta insipientiam non reprehedere, ex quibus credo, me tuæ interrogationi satisfacisse, ideo ad institutum propositum reuertor.

P.R. Satis superque mihi satisfacisti, dic alia, quia te attente dicentem audio.

MAN. Est verum igitur, quod senectus venerabilis semper fuit, quoddamque plus valet umbra senis (vt est pariter in prouerbio) quam gladius iuuenis, & quod denique senes est iuuenes, præsumptiuus, sapientior, vt dicebatur. l. si. de si. inst. Bar. multa in l. cum quid, col. i. ff. si cer. pet. & rursum, quod seniorum consilium, sequendum est, adolescentium vero reiciendum. c. ita Dominus. 19. dist. vnde Comi. in Adelph. Hegionem laudans, est inquit homo, antiqua virtute & fide. pluraque loquuntur iuuenes, vttiliora senes. vt nouella vitis, que copiosius vinum gignit, sed vetustior melius. & hoc est quod dicebat Iob. 12. c. q. in antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia. & in Dæmone exemplificat tex. in. c. sciendum. 26. q. 4. Io. Parisien. in tracta. de primogeni. lib. 2. q. 2. col. 2. ad si. sapienterq; Antigonus interrogatus, quem præstantissimum suæ ætatis ducere iudicaret, respondit Pyrrhum si senesceret, id est si rerum experientiam ætas adiunxisset. quam ob rem hinc videmus, iuuenes facile errare, rerum expertes. Immo fama est, Platonem Phedrum primo scripsisse, inquit eo non nihil iuuenile etiam reperiri, quod in vita ipsius Laer. testatur, grauisimus auctor, & ferè omnes ita faciunt, qui non lambunt fœtus, vrsino tunc eduntque ante tempus, & veluti canes festinantes cæcos pariunt catulos, Poetæ imemores, dicentis, nonum prematura annum. sed tamen, vt concludam tandem, senectus, quamuis hmodi sit, non est tamen diuturna, decipitur ille, sic precatus. Da spacium vitæ, multos da Iuppiter annos. Vnde cū Cæsar statuisset agros Capanos militibus diuidere, & L. Gellius diceret, non futurum se viuere, expectemus inquit Cicero, quia non postulat longam dilationem. Immo eam veteres malam ætatem dixerunt, & onus Aethna grauius. quid quod morbus est etiam, licet naturalis insanabilis, cuius cursum, nec Aesculapius, nec Apollo possit remorari. quoddamque non secus ac ex amphora, quod optimū est, primū effluit, quodq; pessimum, re-

manet,

manet, in ætate dicendum est, optimū primum hauriri, vt inde sola fex remaneat. quod sic Poe. Mantua cecinit, Geor. 3.

» Optima que que dies miseris mortalibus æui.

» Prima fugit, subeunt morbi, tristisque senectus.

» Et labor, & duræ rapit inclementia mortis.

Et plus, quod inter incommoda quæ fert ætas ingrauescens, non minimum est etiam, senes ferè cõtemptui esse, ac ludibrio, vt pauperes, aususque fuerit Græculus esuriens nescio quis, causam audienti Claudio dicere, Senex es & stultus. & impudenter Heliogabalus, cauillo militari vocatus catula, ob indomitæ rabiæque libidinis intemperantiam, Senatam, Senatoremq; Romanos, togata mancipia appellare.

P.R. Sano modo omnia intelligenda sunt Man. quoniã scio ego etiam quod deliri senes esse possunt, quod tremulo gradu veniætra senectus (vt dixisti) quod amissis dentibus balbutiunt, & quod hac de re ad infantiam reuoluit esse videtur, iuxta illud Bis pueri senes. & q. in eis deniq; Sphingis ænigma verificatur, quod homo sit animal bipes, tripes, & quadrupes. Scio inquam, quod quatuor de causis etiã misera senectus videtur, quod auocet à rebus gerendis, quod infirmū faciat corpus, quod priuet omnibus ferè voluptatibus, & (vt dixisti etiã tu) quod haud sit procul à morte. Sed de senibus intelligo, qui bus sensus integri sint, prudentia, autoritate, & consilio polleant, & reipub. prodesse possint, vt Fabij, Pauli, Scipiones, Fabritij, Curiij, Coruicauij, Claudij, & alij innumerabiles, gubernatori nauis similes (vt inquit Ci.) qui clauum tenens, sedet in puppi quietus, quicquam licet non faciat ea, quæ iuuenes, multo maiora tamen & meliora facit.

MAN. Verum est, sed tamen.

I.E. Nil aliud dicas Man. quia Rosellus scopum attingit, alias & tu iam senex, inutilis, iners, ignauus, & somniculosus es, & nihilominus viridis adeo illa poeta in te senectus est, studijs stipata, & plane parum afflictæ, vt non possis non omnia agere, que lucusque egisti, iam annus quadragesimus labitur. Bos igitur senior (vt dictum est) grauius figit pedem.

Hæc sunt mi lector optime, que ferijs huius anni. 1552. in suburbano, cum amicis familiariter à nobis tractata sunt, quæ rursum his sermonibus, qui *Dialogi* dicuntur, tibi dono damus, vt tu quoque aliquando feriatas, recreeris, vale.

Subur-

*Suburbani locus Bassanellus uocatur, &
hac de re sic libro licet de iure lo-
quatur nomen inscriptū est.*

De locutione, siue de varijs loquendi
modis apud Iuriconsul.

Dialogus 151.

PROSDOCIMVS PLATEOLA, MANTVA.

P.P. EGO pandectas percurri bis, aut ter.

MAN. Cum glo?

P.P. Non, quia vix tota hominis vita sufficeret.

MAN. Ego quoque bis percurri eas, multa que vidi & legi, que
plurūque me profecto in maximam admirationem traxerūt.

P.P. Certe magni fuerunt prisci illi veteres Iuricon. & genu-
nus quidam modus loquendi apud eos.

MAN. Tamen pluris facio Vlpianum, quam ceteros oēs simul.

P.P. Seruius Sulpitius etiam summus Iuricon. fuit, & eloquen-
tiæ lumen. Trebatius, magnæ authoritatis. Papinianus, iuris
asylum, & oibus heroicis virtutibus præstans, doctrinæ legi
thesaurus, & ex cuius ludo, tanquam ex cquo Troiano, in-
numerabiles ciuilibus sapientiæ proceres exierunt.

MAN. Immo quod Seruius Sulpitius, iā prouectiori ætate, ce-
pit iuri ciuili operam dare, in ea que adco profecit, vt si omnes
qui in ciuitate Romana, ex omni ætate intelligentiam iuri-
ris habuerunt, fuissent collati, non potuissent ei facile compa-
rari. Fuit etiam P. Sempronius longus à veteribus appellatus
propter iuris prudentiam Sophos, quem admodum & Achilur
à populo sapiens. Pegafum Iuuenæ. poeta ad idē quoque san-
ctissimum legum interpretem vocat, Saty. 4. ibi.

» Quorum optimus atque

» Interpres legum sanctissimus omnia quamquam

» Temporibus diris tractanda putabat inermi.

Mutius adolescens omni virtute præditus. Antistius Labco
Trebatij discipulus, & auditor, iuris quoque prudentia clarus,
& ea præstantis animi libertate, vt Octauio rerum potente, ni-
hil probarit, quod non iustum, sanctumque esse in Romanis
antiquita-

antiquitatibus legisset. Paulus. Modestinus. Gallus Aquilius.
Tubero. Proculus. Volusius Metianus. L. Crassus, oratorum
iuriconsultissimi. & Iuriconsultorum eloquentissimi. alijque innum-
erabiles, nihilominus scribentes auctores quid velint, Vlpia-
num (iterato dixerim) omnibus antepono, egregium & no-
bilem. l. 3. §. ff. qui p. tu. l. 2. §. amplius. ff. de excu. tut. immo
nobilissimum. l. diximus. ff. eo.

P.P. Comparationes sunt odiosæ.

MAN. Immo iucundæ & delectabiles, quoniam opposita (vt in-
quit Philosophus) iuxta se posita, clucescunt magis, vulg. l. j.
ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. melius in l. si apud. ff. de mino.
& facit (quod vulgo aiunt quoue) purpura iuxta purpuram
nil aliud innuens.

P.P. Dic queso Man. in quo Vlpianus hic tuus, alios antecellat.

MAN. In omnibus, vel elocutionem consideremus, vel verbo-
rum vim, vel elegantiam, vel Romani cloquij maiestatem, vel
rerum copiam, vel orationis artificium, quod non est in alijs,
& breuiter omnes Veneres mihi cõplexus esse videtur. quod
& suffus ostendam tibi, si loqui nobis ulterius contingat.

P.P. Intelligere mihi hoc idē erit gratissimū, interim dic qua-
so, nonne fuerunt etiam nostri Iuricon. cum antiquis, licet
Vlpianum tantopere extollas, facile comparandi?

MAN. Non.

P.P. Falleris Man. nam à Bar. incipientes, auriga nostro, nonne
dicitur vulgo, & ita receptum est, Bartolista non secus ac Vl-
pianista, optimus legista, quodque vestigia eius venerari de-
bemus, quia diuino erat ingenio, & quia denique iuris illumi-
nator fuit, ac supremus Doctor.

MAN. Dicitur inquam, & longe plura scribit Gramma. deci. 63.
honorabilis, nu. 14. & 15. & Cur. Iuni. olim collega, quod lu-
cerna est iuris, con. 14. vt veritas, col. 2. in Lusitania (qd plus
est) decreto cauetur, in dubijs opi. ipsum sequendum esse, vt
euangelium, quodque infcitiam ostēdunt, qui ei aduersari cõ-
tendunt, vt not. Tinda. in tracta. de testi. c. 9. col. 2. & idem de
Irne. quod de Bar. Cur. Odof. ante eū dicit, quodque primus
glosator fuit in l. ius ciuile, in prin. ff. de iusti. & iu. Moder. Bo-
nonien. in tracta. exten. col. 3. & quod Azo tuba veritatis est
pariter, & vas electionis, vt Paulus, inquit Gui. Pap. consil. 63.
circa col. vlt. & consi. 98. ex duabus, col. 2. & Ioā. And. fons ac
tuba iuris canonici Bal. consi. 236. reperitur, col. 2. vol. j. & ibi
de Io.

de Io. Calde. quod fuit adhuc vir magnæ scientiæ & virtutis, & Iaf. in. l. lecta, col. 8. ff. si cer. pe. & in. l. quicquid astringenda, in. 4. ff. de verbo. ob. Alex. in. l. Gallus, in. §. criâ, col. 4. ff. de lib. & posthu. Deci. consi. 283. diligenter, col. 2. vol. 2. Ioâ. Parisiæ in tracta. de primogenitu. q. 25. libri primi. vetus, col. r. & Pa. de Cas. consi. 152. viso puncto, col. fi. vol. 2. quod ipse Bal. nullum tex. ignorauit. quod ei nullus facile potest cõparari, quod cum non habeat contradicentem in pratica seruari debet, subtilissimus iuris interpres, eiusque authoritas magna in causis decidendis. appellatur quoque Alex. Doct. veritatis, vt appellat Iaf. in. l. potest, quam legit cum. l. vel singulis. ff. de vulg. & pup. sub. mitto Iaco. But. quem lumẽ iuris ciuilibus appellat idẽ Bal. consi. 498. circa, col. j. volu. 3. & tantum extollitur in eius vita Ro. vt nõ modo Roma dignum, sed cœlo etiam dicatur, & cui nemo mortalium est facile comparandus. & plus quod eius mors damnosior fuit, quàm cuiusuis Regis quippe quod Regi hæres succedit in regno viro autem docto nullus literarum superstes, sed me ipsum non decipio, barbari enim omnes isti fuerunt, non comparandi puritati Iuriscõsultorum veterum, quorum genuina lingua fuit, & materna.

P.P. Ergo Alciatus, Zasius, & similes, sunt cum antiquis facile comparandi, qui hanc veterum puritatem sectari conantur.

MAN. Sunt certe laude quàm maxima digni, & nõ ignobiles Iuriscõs. sed nunquam idem assecutos fatebor, quod habebant veteres in quibus nescio quid est & inuenitur, quod ad vnguẽ disci, vel non facile imitari potest.

P.P. Volo, si placet (non disputemus amplius, quis veterum maior fuerit, prudentior vel eloquentior, vel in loquẽ purior, & an nostri cum veteribus sint comparandi, nec nõ videamus hos loquendi modos, qui te in admirationem (vt dixisti) aliquando traxerunt.

MAN. Libentissime, ordine tamen non seruato, & si in vnaque re necessarius sit, & quàm maxime expetendus, quoniam esset propter rerum verborumque multitudinem impossibile, & breuius quò ad fieri poterit, ne (vt aiunt) elephantina fiat oratio, & videamur longas condere seu etiam contexere Iliadas.

P.P. Et bene, aliter nunquam finiremus, dices enim tu, vt te legisse succurrerit, egoque idem pariter agam, & in hisce campis patentissimis expatiabimur, quantum sit satis.

MAN.

MAN. Fiat igitur vt dicitur, & quid apud ipsos Iuriscõsultos legerimus, expromamus.

P.P. Incipe tu, tu enim maior, tibi me est equũ parere Menalca.

MAN. Moderationi animi tui est ascribendum, obediã, & quia sic inbes, iam iam incipio, & dico, me in pãdectis verba hæc legisse primum. Constitutionem intellectum expeditum habere, in. l. si seruum. in. §. sequitur. ff. de verbo. ob.

P.P. Ego quoque legi, sed quid. d. verba sibi velint, non facile percipio, nisi vt superficialiter sonant.

MAN. Nil aliud iudicio meo, sibi volunt, nisi hoc ipsum, de quo ibi, clarum & indubitatum esse, quod vbi culpa scilicet debitori imputari potest, interitu speciei non liberatur, sed perpetuatur obligatio potius, sicque id per circuloctionem expressũ, vnde fit vt expeditus hinc dicatur etiam, solutus (author est Ci. academi. q. 2.) liber, & nulla re prorsus implicatus.

P.P. Visne vt de veteribus tantum loquamur?

MAN. Volo, deque alijs, si tibi, sique mihi videbitur, & prout inciderentur occurrerit.

P.P. Sequere igitur, quia mihi nihil adhuc succurrit.

MAN. In. d. loco, id etiam probatur, ex verbis sequentibus, ibi, Si vero moratus sit tantum, hic hæsitatur.

P.P. Eo in loco (nunc succurrit istud) ni fallor dicitur quoque quillam esse de bono & æquo.

MAN. Verũ e, & ita Pau. ibi refert Celsum adulescẽtẽ scripsisse.

P.P. In quo consistit æquitas ibi?

MAN. In hoc, quod qui promiserit Stichũ soluere, poterit moram emendare postea offerendo.

P.P. Ergo moræ purgatio est in æquitate fundata?

MAN. Est quidem, & ad idem ille tex. allegatur.

P.P. Ergo Iudæus non poterit hoc facere, quia in Iudæis seruetur rigor, secundum glo. in. c. 2. de Iudæ.

MAN. Immo poterit, quia scripta est, & ius commune censetur, quo Iudæi vti nõ prohibentur. l. Iudæi. C. de Iud. & de his alias.

P.P. Sum cõtentus, ne à semita diuertere velle videamur. sed rursum quæro, quare sic dixit Celsus, & post cum Pau. de bono & æquo, nõne satis fuisset dicere, æquitatis esse?

MAN. Non, quia ius nostrum etiam est ars boni & æqui. l. j. in prin. ff. de iusti. & iu.

P.P. Ergo nihil in iure, quod non sit bonum, & æquum.

MAN. Bene hoc ipsum inferri videtur, sed tamen (quod copula indi-

indi-

indicat) duo hæc diuersa sunt omnimodo, vulga. glo. in. Pub. de iu. & fac. igno. & in. c. querelam, de simo. ex quo boni quid est, quod tamen non est æquum. l. j. ff. de vsu. ca. & è cõtra. l. hæc lege. C. de fac. conuen. & bonum ac æquum simul, vt hic, & in. l. si & me & Titium. ff. si cer. pet. & in. l. filio præterito. ff. de in. ius. testa. plus dico tibi, quod plerûque est quid æquius æquo. l. si seruus communis. §. quod si sciens. ver. idque euidentiur. ff. de fur. & bono melius. l. vbi autè non apparet. ff. de ver. obl.

P. P. Sollecissimus est apud Rhetores, apud Poetas vero schoma
MAN. Bene dicis Plateo. hincque etiam causam ex comparatione constare aiunt, virtualiter Mantuanus vates ænci. 8. ibi.

» Mirabarque Duces Teucros, mirabar & ipsum

» Laomedontiadem, sed cunctis altior ibat

» Anchises.

» Vlpiani que ornamenta incipiunt, in præallegat. l. vbi autem non apparet.

P. P. Hæc certe veriora veris sunt, ne dicam pulchriora pulchris, de quibus dictum est satis, ac subinde ego quid sibi velint alia verba, dubitavi sæpe, quâdo Iurifcon. dicit, Hoc iure vtimur, eoque iure vtimur. & ita vtimur. vt in. l. hoc iure. ff. de regu. iu. & in. l. est receptum. ff. de iu. o. Iudi. & in. l. ius dandi. ff. de tu. & cu. dat. ab his. & in. l. fundi partem. ff. de contrahen. emp. & in. l. qui habet, in prin. ff. de tute. & in. l. si libertus minorè ff. de iu. pat. & in. l. 2. in. §. si. ff. de cu. bo. dan. & in. l. scire oportet, in. §. qui autem. ff. de excu. tu. & in. l. ex facto etiam in. ff. de hæ. insti. & in. l. Græce, in. §. & post. ff. de fideiu. & similibus, quæ iura referre, hoc ipsum dicentia, longissimum est.

MAN. Dicebas tibi Plateo. nihil succurrere, videtur mihi etiam quod multo plura succurrant tibi, quàm mihi.

P. P. Facile est, volentem excitare, tu enim anxam mihi dedisti loquendi, eo que fit, vt intelligendi, discendi que anxius (quod omnes facere debent, vt Aristo. & Augustinus dicebant, à muheribus, & ab anniculo discere parati) cupiam ex animo mihi omnia pariter succurrant, & obruar potius, quàm ab incepto desistam, interrogem, respondeam, & nihil intentatum relinquam, recordatus sæpe, dulcissimos sermones, quos in itinere in hospitij, & vbique locorum habuimus, cum (iam annus quintus elapsus est) Romam proficisceremur.

MAN. Suauis est certe recordatio ista, qua ego etiam sapissimè recreor, Hoc iure vtimur, ergo dicitur, vt institutū nostrum sequa-

sequamur, & ne amplius dubites, quasi id vñtarum sit, & de cõfuetudine, non de stricto iuris rigore. Iam hoc iure, in prin. & ibi no. ff. de vulga. & pup. sub. l. si quis donaturus. ff. de vsuf. aliquid in. §. sed hoc iure vtimur, Insti. de Atti. tu. vel de stylo, qui maxime debet attendi. l. 2. C. quæ sit lon. confuc. c. quàm graui, de cri. fal.

P. P. Ego intelligerem potius, quando sic dicit, nihil aliud dicere uelle, nisi quod lex, de qua loquitur, est in uiridi obseruantia, quodque non exoleuerit. l. Arriani. C. de hære. l. 2. §. exactis. ff. de ori. iu. l. si seruus seruum. §. 2. ver. huius legis. ff. ad legem Aq. melius quàm alibi, in. l. qui plures, in. §. si. ff. de vulga. & pub. sub.

MAN. Vnaqueque placet, & tenèda est, & longe magis vltima.
P. P. Sed dic quæso pater, si in desuetudinem abiisset lex, nõnne aliquando posset allegari?

MAN. Non, quia precepta diceretur tunc per non usum. §. si. ibi, quoniam non vtendo precepta est, in athen. quib. mo. natu. c. ff. sui. Arcti. in. §. igitur, col. vlt. in prohe. Insti. & quod non est allegari non potest, argu. in. l. si. ff. ad legem Corne. de fal.

P. P. Si igitur d. verbum ita intelligendum est, quomodo intelligetur aliud, quando dicit, More maiorum ita compertum est? l. more maiorum. ff. de iu. o. Iudi.

MAN. Eodem modo, vt maiorum consuetudo seruatur, id est fidelissimæ vetustatis, quod explanatur in. l. testamenta omnia. C. de testa. vt scilicet testamenta apud officium consuale publicentur, referentur, nec vlla translatio eorum fiat. & fufius ibi not. & in. l. consulta diualia, co. ti. Ci. ad Atticum, in prin.

P. P. De circumlocutione dixisti nescio quid supra tenens me moria similem locum?

MAN. Tenco plures, sed aliquos tantum dicam tibi, vt breuitati consulamus.

P. P. Immo quod vno ero contentus.

MAN. Vlpianus noster potuisset maiorem dicere, quem tamen circumlocutione verborum expressit, cum que dixit, ea ætate esse, que caret restitutione, in. l. cum filio familias, in. si. ff. de le. ga. 3. & Modesti. magistratum, principem ciuitatis appellat, in. l. Spadonem, in. §. j. ff. de excu. tu.

P. P. Ergo non solus Vlpia. his ornamentis (vt dicebas) vtitur.

MAN.

MAN. Comparatiue solus est, & videri potest, licet alij etiam aliqua aliquando dixerint, quonia Vlpianus ipse omnia absoluit, & ne vnum quidem reliquit, quod desideretur.

P.P. Immo quod etiam Imperator circumlocutione vtitur, in l. 2. C. de eden. ibi, Is apud quem res agitur, vel Iudicem, vel arbitrum intelligas, appellatque partem fugientem reum, in l. properandum, in §. & si quidem. C. de iudi. & dicit, quod libertatem quis nascitur, cum Sole, id est ingenuus nascitur, in l. cum inter. C. de fideicom. lib.

MAN. Vtitur, sed à veteribus didicit iureconsultis, & Vlpiano omnium magistro, qui (volo tibi aliqua nunc dicere de industria, ex quibus facile elicias vera esse quæ dico) alibi dialectico more etiam à genere cœpit quod est maxime necessarium, si species cognoscere uelimus, in l. j. ff. de iusti. & in l. j. ff. si cer. pe. exorditur officium rhetoris exercens, & quale exordium esse debeat, ibidem docet, cum dicit, pauca de significato tituli & c. ne viciosum sit. enthymemate quoque vius, argumentorum forma, vt est syllogismus, excoemplum, coaceruatio. Videre licet etiam quomodo ordinatim processerit diffiniendo testamentum, postea quæ requirantur, vt quis restari possit, docendo an testamentum sit publici vel privati iuris, an sit à personis incipiendum, & qua ætate denique testamentum condi possit, in l. prima, secunda, tertia, quarta, & quinta. ff. de testa. & alijs, & ferè idem in noui o. nuncia. in l. j. in §. siue. ff. eo. plerunque transitum facit de persona in personam, in l. si quis ex argentarijs, in §. pertinere. ff. de eden. nonnunquam arguit à partibus sufficienter enumeratis, in l. iure furioso. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. Quid, quod in Vlpiani legibus agnominatio etiam reperitur. l. seruos, ad si. ff. de leg. 3. & in simili in l. si finita, in §. si. ff. de dam. infec. & figuratus modus loquendi, in l. j. ff. de pac. ibi, placitum & consensus, hisque similia adeo multa, vt sint nobis nauicam pariter verisimiliter, si singula referre voluerimus, ideo statui alia dicere, vel Vlpiani, vel aliorum Iurifconsultorum fuerint, dum modo satisfactum iri putemus his quæ à nobis proposita sunt.

P.P. Fac vt lubet, quoniam mihi pater es, Dominus, & magister, sed primum scire cupio, quid ferè in eundem sensum, quo alia verba supra exposita, sibi velint, quando dicitur more iudiciorum.

MAN. Hoc non in pandectis dicitur, sed in l. 2. C. de proba.

P.P.

P.P. Verum est, sed tamen dic, quid sibi velint, conuentum est enim inter nos, si quid incidat etiam dicatur dum modo scitu dignum sit, licet non in pandectis dicatur.

MAN. Dicam, vt tibi morem geram, id intelligi secundum authenticam offeratur. C. de lit. con. & not. in l. prolatam. C. de sen. & in d. l. 2. & verisimum est.

P.P. Sed ad pandectas redeuntes, quare sic dolum malum dicit. l. j. §. j. ff. de dolo. iam non alius esse potest dolus, quam malus, iuxta illud.

Dolus an virtus quis in hoste requirat?

MAN. Quia veteres etiam bonum dolum considerabāt, & pro solertia hoc nomen accipiebant. d. l. j. §. non fuit. ff. eo. & forte alibi hac ratione etiam malum contractum dixerunt, in l. si rerum. ff. de re iudi. quia dolosus sit, ad differentiam eius, in quo non sit dolus. l. bonam fidem. C. de ac. & ob. tamen nec ibi contractus est, sed delictum, nec alicubi contractus malus proprie scriptum inuenitur, vt dolus.

P.P. Inueni ego etiam sæpe dictum, tribunali præesse, pro tribu nali iudicare, & simile, maxime in l. j. ff. de iudi. & in l. naturali filio, in §. j. ff. de confir. tu. & in l. j. in §. suspecti. ff. ad Turpi. & in l. 2. ff. de re iudi. & in l. 2. in §. j. & 2. ff. quis or. i bo. po. fer. & in l. diuus. ff. de testi. in integ. & multis alijs in locis, quid hoc est dicere?

MAN. Non aliud, nisi iudicem iudicantem federe debere, & iuris ordine seruato procedere, non de plano (vt aiunt) & sine strepitu ac figura iudicij, prout ex legibus à te allegatis colligitur, prima maxime, de iudi. & prima. §. abolitio. ad Turpi.

P.P. Etiam si sit delegatus?

MAN. Non, immo solum tribunal est ordinarij Iudicis. d. l. j. de iudi. & ibi not.

P.P. Inueni etiam ferè ad idem, per libellum adiri Iudicem.

MAN. Non dicitur tex. Iudicem, sed diuum Adrianum sic aditum fuisse, in l. diuus. ff. de re iudi. nec ita intelligendum est, vt putas, sed aliter, per libellum supplicatorium scilicet, quoniam alius est conuentionalis, alius citatorius, alius supplicatorius, de quibus ego in l. edita. C. de eden. Bar. in l. j. C. quando lib. prin. dat. & probatur in authenticam offeratur. C. de lit. con. & in l. si. C. de anna. excep. & in d. l. diuus, & in l. cum precum. C. de libe. cau. hæc & alia multo plura sunt similes expositiones desiderantia.

MAN.

a

P.P.

P.P. Immo infinita propemodum.

MAN. Profecto si singula verba ita minutatim disquirere voluerimus, hoc anno non finiemus, melius est, ut tu quæ legisti dicas, nec secus ego, vsquequo animus quiescat, alio tempore postea referuant, quæ dicenda supererunt.

P.P. Ego quoque breuitatis amator, non aliud sentiebam.

MAN. Ergo dic tuas obseruationes, quia ego dicā postea meas.

P.P. Tibi propter ætatem locus debetur.

MAN. Obtemperabo ut supra postquam ita vis faciam etiā nūc, & dicam prosequendo, obseruatione dignum esse, quod plerunque Iurifcon. ponit etiam difficile pro impossibili. I. Stichum aut Pamphiliū. §. quod vulgo. ff. de solu. melius in. l. mora, in prin. ff. de vsu. testatus amplius, me nolle aliter exponere, seu declarare, quæ ex se clara fuerint, & quæ declaratione non egebant.

P.P. Bene factum erit, & tuum consilium laudo, ne tempus teramus, quo nihil est preciosius, sequere igitur, & loquere ut lubet.

MAN. Inuenio adhuc, prætorem vrbānum clarissimum appellari, cum tamen spectabilis sit, forte quia si spectabilis est, est etiam clarissimus, ut not. per glo. in. l. si. C. de prin. ag. in. lib. 10. dixi ego in. l. j. late. ff. de offi. cius. appellatur autem clarissimus, in. l. j. ff. de reb. co. vbi etiam aliud nescio quid de obreptione dicitur, à surreptione differente, quoniam id est, cum aliquid tacendo impetramus, quod exprimere necesse erat, istud vero cum falsum suggerentes, simile extorquemus, de quibus aliās in. l. pe. C. si contra ius vel vti. pub. & in. l. si. hac, in. §. patronum. ff. de in ius vo. & in. l. si quis obrepserit ad legem Cor. de fal. & in. l. 3. in. §. puberi. ff. de Carbo. ed. & in. c. super literis, late de rescrip. Considero insuper quantum iudicem faciat lex, & quibus verbis multa eius religioni relinquat. l. j. præallega. ibi, Tunc prætor vrbānus vir clarissimus adcat, qui pro sua religione æstimet quæ possunt & c. ff. de reb. co. & est argu. in. l. Herennius, in. §. Gaia. ff. de cui. & in. l. 2. C. de offi. ci. iudi. & in. c. in præsentia, de renun. Alibi Vlpianus in. l. 3. in. §. si. ff. co. de reb. co. Lapidinas, Cretifodinas, Argentifodinasque memorat, quæ expositione non egent, & scripterias simul, quod verbum est bene declarandum, ex quo Accur. Græcarum literarum expers, ipsum ibidem non intellexit, Græcum igitur est, quod Latine sonat alumen, à sistro dictum,

dictum, quod est astringo, quoniam vim habet astringendi, eo quæ frequentissime Gale. vtitur, Galenique interpres, & Nebriffen. Grammati. signanter sentit per istum tex. licet seipsum non declaret aliter.

P.P. De quo ego quoque sæpe dubitavi.

MAN. Hoc vltra hæc dicit aliquando inconsulto prætore aliquid agendum non esse, id est nisi eo auctore. l. magis puto. §. si fundus, & seq. ff. co. plerunque pupillum pecuniam in numero habere, vel in nominibus debitorum, vel in fructibus conditis, vel in reddituum atque obventionum spe, quæ verba quid sibi velint, planè intelligis.

P.P. Intelligo, præter illud, vel in fructibus conditis.

MAN. Sequentia ipsum tibi declarant, ut fructus iam per conditionem acquisitos intelligas. Vel & melius, conditis, sine c, ut alij Codices habent, id est collectis, & in horreo conditis. prius enim fruges in suis spicis cum aristis in granarijs cõdebant.

P.P. Sequere, si placet, quia quod dicit verissimum est.

MAN. Volo videamus, quomodo etiam locuti sunt in multis alijs, & quibus verbis vsi, ut eisdem quoque nos vti possimus qui iuris prudentiam profitemur, nam in materia dicunt, receptam reuerentiam esse, quæ maritis ab vxoribus exhibenda est. Causam pecuniariam. Matrimonium directum, siue nuptias. Matrimonium reintegratum. Filiam probatæ vitæ. Filiam leuem mulierem. Vel admodum iuuenem. Vel nimia circa maritum non merentem, intelligisne hæc omnia?

P.P. Intelligo, sed non quæ admodum iuuenis sit, si maritum habet, vel quæ nimia.

MAN. Primum, quod nimis credula sit exponitur, aliud vero, quod nimis diligit maritum immerentem.

P.P. Maritus non tantum diligere potest, ut fit satis. l. aduersus. C. de cri. expi. hæ. l. j. ff. re. amota.

MAN. Ea verbi interpretatio est, & vera, si immeritus sit. Dicunt insuper, ut finiamus.

P.P. Nunc incipimus, & vis finire.

MAN. Ostensa via ex quampluribus finiemus omnino, nisi & tu alia, quæ obseruasti, dicere quoque volueris.

P.P. Videbimus, & (quod aiunt) consilium in harena capiemus, sequere tu, ut cœpisti.

MAN. Me legisse etiam memoria teneo, quando hominem frugibus dicunt, quod vtilem & necessarium intelligunt, à frugibus, quæ,

quæ, quod eis fruimur, sic sunt appellatæ.

P.P. Optime factum est, ut sic aliqua exponas, si tibi tamen videtur, ne te loquentem interrumpam, & ut citius etiam absolueris omnia, quod tu optas quam maxime.

MAN. Et ita faciam, & præsertim nunc, quando dicunt insuper. Boni viri arbitritatū quid agendum esse. id est iudicis, cuius arbitrio relinquuntur ea, quæ non sunt à lege determinata. l. j. ff. de in. deli. Hodie magis vsitatum est, humanius id componere, quis dixerit, quod cum reperitur in lege pariter, ad alium casum extendi non debet. l. humanitatis. C. de impube. l. si ita scriptum. ff. de libe. & posthu. Io. And. in. c. 2. ut li. pen. in. c. & in simili hoc, quod est benignus admitti debet, alibi vero sic. Sed & si plerique negent, tamen propter æquitatem, Marcelli sententia admittenda est, & alibi, Summam habet æquitatis rationem. Pro mercatoribus impensas dicunt insuper, quod sunt non voluptuaria, sed vitales. Intellego in rebus, quæ venditioni exponuntur, de quæ his ferè in toto titulo. ff. solu. ma. Reperio rursum dicitur constitutum, id est apertum, in. l. j. ff. rerum amon. Edictum ordinatum, ab ordine, in. l. idem Labco. ff. eo. Vnde Bar. in. l. j. in prin. per. d. tex. ff. si cer. pe. notat quod licitum sit ab ordine rub. arguere. protestari & contestato dicere, id est in rebus testibus. l. j. §. quemadmodum, & seq. ff. de libe. agno. Locum esse præiudicio, id est præiudiciali actioni, in. l. siue, in. §. ff. co. publicis locis aliquem exponere, id est hospitali, in. l. bar. care. ff. co. singulorum desideria perpendere, in. l. si quis à liberis, in. §. vtrum. ff. co. Filium in facultatibus esse, id est abentore, in. §. non tantum, ca. l. Repertorium, inuentarium, in. l. actor qui repertorium, in prin. ff. de admi. tu. Vsuras, gratulamas, legitimas, & pupillares, in. l. præallega. in. §. si depon. & seq. vbi glo. declarat, quæ sint, & in quo, aut quomodo differant, & fufus in. l. eos. C. de vsu. Honoraria, in. l. quotiens, in §. sicut. ff. de admi. tu. aduocatorum salaria intellexit, ut etiam alibi sæpe, & diximus in. l. diem functo. ff. de offi. asse. Vt ergo obseruatur. De præda magis, quam de damno sollicitus. Pater inter moras ad pubertatem perueniens. Satis abunde sufficit. Vel in vna specie per amici labore domino consuli, in. l. vni go. in. l. si minoris, in. fi. in. l. si tutores, in. §. ff. co. Nennam dispergantur, pecunia foenerata, in. l. Titium, in. §. præfectum, eo. ti. Militias caligatas, in. l. non solum (pro manipulari enim & gregario capit) ff. de excu. tu. & de his etiam in. l. de multib.

bus. ff. de custo. reo. Quid sit primipilus, seu primipiliarius (ut ibidem dicitur) haud ignoras.

P.P. Is est credo, qui maiore dignitatem habebat inter milites.

MAN. Non alius. Callidum comentum dicunt etiam pro astuta fictione, & quando aliquid simulatur, in. l. quauis. ff. de reb. co. & alibi sæpe, aliquando aqua & igni interdictum. deportatos. relegatos terra Italica. damnatos ad ferrum. ad bestias. in custodia defunctum, indemnatum, in. l. eius qui, in. §. j. ff. de testa. quid quod ornamenta in eorum verbis etiam reperiuntur, in. l. magis puto, in. §. item prætor. ff. de reb. co. ibi, ne propter æs modicum, magna possessio distrahatur, & in. l. 2. ff. de testa. ibi, integritas mentis, non corporis sanitas, exigenda est, & in. l. qui in domini. ff. eo. ibi, Incertus de statu suo, certam legem dicere non potest.

P.P. Necessè est te interrumpam, & si in votis hoc non habuerim, ut quæ dicis intelligam, quando ea non exponis, ut pollicitus es, quæ ornamenta sint hæc, non video, nec quid sit aqua & igni interdicerè, aliaque ad idem multa.

MAN. Ornamenta sunt hæc, modicum & magnum, integritas mentis, sanitas corporis, incertus, certa lex, milleque huiusmodi sunt. Quo ad interdictione aquæ & ignis dico etiam, quod erat exilij pœna, in cuius locum postea successit deportatio, à relegatione differens, quia deportatio fit perpetuo, relegatio ad tps. l. 2. ff. de pub. iud. l. 3. ff. ad legem Iul. pecu. §. relegati, In sti. quib. mo. ius pa. po. sol. Damnatus ad ferrum, vitimo supplicio afficiendus. ad bestias, ab his dilaniandus, & in loco ad idem allega. not. & in. l. si quis filio, in. §. sed & si quis. ff. de in. ius. testa. & in. l. quamuis. C. ad legem Iu. de adul. & in. l. quicunque. C. ad legem Cor. de fal.

P.P. Omisisti damnationem in metallum, de qua ibidem.

MAN. Omisi, quia nota est pœna, qua delinquentes puniebantur, & in metallum, vel in opus metalli, damnabantur ad eum fodiendum, differentia tantum in vinculis constituta, ut in. l. aut damnum, in. §. est pœna, & seq. ff. de pœn. Ornamenta ponuntur etiam ad supra dicta addentes, in. l. de statu. ff. de testa. ibi, dubitantes vel errates, & in. l. is cui, in. §. si. ff. eo. ibi, intestabilis est, nec ad testamentum potest adhiberi, id est testis esse non potest, & in. l. qui testamento, in. §. quæcunque, ibi, prohibere vel inhibere, & dicunt alibi, vel nuncupat, vel scribit, duplex genus testamenti intelligentes, in scriptis, & sine. Ad scilc. nnia

& post solemnia, testamenti scilicet, in. l. qui testamento, in. §. feruus, & in. l. hæredes palam, in. §. j. ff. co. item signa turbata & impressa, in. l. ad testium, in. §. si signa, & in. §. signatas. ff. co. & alibi in. l. Domitius Labeo. ff. co. itulta est cõsultatio tua. plus quàm ridiculum est. Ad huiusmodi sententiã humanitate fugerente, decursum est. Idemque etiam supra alio tamen modo. in. l. si ita scriptum, in. fi. ibidem adhuc citata. ff. de libe. & posth. In omni ferè iure sic obseruatur, in. l. filio. ff. co. Ne imagine nature veritas obumbretur. id est fictione. l. filio quem pater. ff. co. Ruri agens, calefcente celo, in. l. Titius, in. §. j. ff. co. Minime est expauescendum, in. l. Gallus, in. §. forsitan. ff. co. & in. §. ille casus, ca. l. duobus quasi capribus legis commixtis. Solemnia iuris defuerunt, in. l. j. ff. de iniur. testa. Pulcherrima Vlpia. nostri elocutio, in. l. 3. in. §. ex his. ff. co. quando dicit, Illi iniustum faciunt testamentum, hi rumpunt, illi semper, nisi nascuntur, superius per inferius, inferius per posthumum. alibi idem, Venundari ad precium participandum, in. l. si quis filio, in. §. irritum. ff. co. & ibidem in. §. eius, & in. §. hi autè, mori malunt, quàm damnari. Tædio vita, valitudinis aduersè impatentia, vel iactationis, sibi mortem consciuit. Ob conscientiam criminis. Ob conscientiam delicti. In quibus verbis varia oratio esse videtur. certi incerti. pœnam remoratus est, latro manifestus, seditio prærupta, factio cruenta, & in. §. quod si quis, rata irrita. Memoria post mortem damnata, & in. l. posthumus. ff. co. iuris scrupulositatem dicit. Nimiãque subtilitatem, & in. l. posthumorum. ff. co. subtilitatem iuris, & in. l. prima. Vlpia. noster. ff. de his quæ in testa. de inconsulto delata, & inducta, id est cancellata, valere & consulto non valere, quod ad ornatam elocutionem adhuc spectat, & idem in. §. sed consulto, ca. l. & in. l. cancellauerat, in prin. ff. co. ti. cancellare vult inducere, quod iam declaratum est, quid sibi velit, notissime est expungere calamo transfuerso. Ornatus est etiam loquendi modus, cum dubitatur, si dixerimus, in ambiguo ita interpretandum est, vt dicit idem Vlpia. cloquij pater, elegantiarum, & ornamentorum, ibidem, in fi. Plerique existimant, plerumque etiam dictum inuenimus, vt sic regulam cõstituamus, vel maiorem ac saniozem partem sequamur, in. l. proxime. ff. co. & ibidem, quod in re dubia non minus iustus est, quàm tutius, benigniorem partem sequi, de quo etiam supra alio tamè modo. Addentes rursùm ad prædicta, quod duplex est testamēti

menti genus, hæredem sic scriptum & nuncupatum dici. l. prima. §. primo. ff. de hæ. insti. & simile, in. §. si ex fundo, ca. l. & in l. quotiens, in. §. primo, eodem titulo, ibi, plus nuncupatum minus scriptum. Varia lectio est etiam eiusdem, in. l. suus quoque, in. §. fina. ff. co. ibi frustra est, & paulo post, quando dicit, quam inutilem aliter ostendimus, & pulchrius in. l. sed & si, in §. si. ff. co. quæ sententia habet ratione, & in. l. quotiens, in. §. primo in fi. co. quæ sententia nõ est sine ratione, & in. §. si duo Celsus expeditissimam Sabin sententiam sequitur.

P. P. Recordor Paulum citatum etiam supra fuisse, in. l. si feruū, in. §. sequitur, ferè ad idem, ac in illis verbis, expeditum intellectum habet constitutum.

MAN. Verum est, & addo eundem, in. l. si alterius. ff. de hæ. insti. ibi expeditus est quod Sabinus scribit. Sed audi aliud, dū dicit, in. d. l. quotiens, in. §. si quis ita. Sententia hæc, mihi quoque vera videtur. Paulo infra postea modesto locutus ait. posse defendi. & in. l. interdum, in. §. sed si duos, co. cui sententia assentendum puto. & in. l. item quod Sabinus, in. §. j. co. quam sententiam puto veriozem. Alibi in. l. quæsitum, co. hanc esse tolerabilissimam sententiam puto. & in. l. Trebatius, co. recte putat, verissimum puto. & in. l. Titius per interrogationem sic, Idque Proculo placet, quid tibi videtur? (Tabolemus loquitur) respondit, vera est Proculi opinio. & in. l. Cornelius, co. Solenis asis distributio fit in. xij. vncijs. Idè Vlpia. in. d. l. interdum, in. §. j. & ibi, quod potestas iuris in hoc reuoluitur. Quandoque dicant. Quam sententiam etiam Iabolenus probat, & Pomponius, & Arrianus, & hoc iure vtimur. Quandoque sic hæcque est mens testantis quod & Iulianus probat, & verum est. l. ex facto, in. fi. l. quo loco. §. j. ff. eod. Quid quod notan pro reprehensione etiam inuenimus, in. d. l. item quod Solinus, in. fi. l. vt Labeo lib. 4. posteriorum scripsit, nec Aristoteli, vel Paulus, vt pote probabilem notant. & est sensus, quia probabilis est, nec Aristoteli, nec Paulus improbant, seu reprehendant. melius in. l. id est, in prin. co. Pauli alibi lex est, & nihilominus seipsum citat sic, Paulus lib. 4. questionum eadem ratione in secundo assè, quæ & in primo, in. l. quæsitum, allega. adhuc supra co. ti. Senatus censuit, in. l. idemque. ff. eod. milleque huiusmodi sunt hoc idem dicentia. sed audi, quod plerumque hæc reditatem, dominam appellat, & defuncti locum obtinentè, notumque verbum est, nouum. d. casu. in. l. non minus. ff. eod.

actionemque vulgarem pro directa dicunt, in.l. quidam. in. ff. eo. Filium aliquando impijissimum, deque patre male meritum, in.l. his verbis, in. §. j. ff. eo. Quandoque veteres constanter aliquid decreuisse, in.l. illa institutio, eo. Quo ad ornamenta ut supra palam aliquid esse. in obscuro esse. rem non ita se habere, in.l. talem, in. §. j. & in.l. Lutius, & in.l. pater filio. ff. eo. Adiungentes nonnunquam, vitiosum incepto sic. Quidam putant & quod totum inaptum & vitiosum est. l. liber homo. §. j. ff. eo. institutionem alibi captatoriam, alibi inanem scribunt, in.l. captatorias, & in.l. clemens, in fi. ff. eo. quæ in alterius arbitrium confertur. Alibi, prudens testantis consilium laudat, in.l. Lucius. ff. eo. integritudinem animi dictum quoque inuenio in.l. j. ff. de mili. testa.

P.P. Ego iam stomachari incipio, quamvis partibus meis fungi pariter decreuissem. sed adeo multa dixisti tu, ut nil aliud mihi dicendum super sit, cupioque ne me verbis istis iuriconsultorum amplius, nec aures mihi obrundas.

MAN. Maxime, quia via aperta est, scrutari modos volentibus, quibus vsi sunt, quo verborum lenocinio leges à se editas, non bis tradiderunt, ut libentius ad eas, cum legendas, tum addiscendas percuti potuissemus, sed nonne saltim vis, ut aliqua de nostris etiam Iurisperitis dicamus? hæc enim facere etiam instituimus.

P.P. Dicamus.

MAN. Dubito, postquam cœpisti stomachari multitudinem & varietate tantarum rerum, quia hoc modo nobis euoluendum esset totum iuris corpus, ne tibi stomachum longe magis moreretur.

P.P. Patiar plusquam potero, si videbo te breuitati studere.

MAN. Ero breuissimus, si mihi onus istud iniungas. & si patris rursum me tibi dicere aliqua adhuc, quæ in pandectis legum, locis tamen non citatis ut supra vide si breuitati cōsulo, sique seruo tempori.

P.P. Cedo tibi omnes vices meas, & patiar etiā si toto hoc meum se loquaris.

MAN. Sapientis est mutare propositum. Scias igitur, veteres varijs modis etiam aliàs locutos fuisse, prout materia suggererat, non enim omnia persequar sed delecti habebō, & non multum te remorabor. ecce quandoque dixerunt, aliquem ignorantia iuris lapsū, pro eo quod errauit in iure. Rectissime alibi Iulianus diffiniuit. ex facto, incidit species talis. onus.

onus. Ratio deposcit. Amplissimas facultates, donationibus contulit, & modicum sibi reseruauit. ecce amplissimas dixit, postea modicum.

P.P. Vbi est locus iste?

MAN. In.l. Titia Scio, in. §. Lucius. ff. de lega. 2.

P.P. Recordor etiam ibi dici nescio quid de tessera frumētaria.

MAN. Verum est, sed in prin. legis.

P.P. Quæ est tessera ista?

MAN. Mensura, qua numerus frumentorum designabatur. Vcl signa, quibus exhibitis, frumentum à principe populo Romano dabatur. cuius etiam mentio facta est, in.l. sed & si susceperit, in. §. j. ff. de iudi. & in.l. mortuo boue, in. §. j. ff. de lega. 2. quod cum Accursius nescierit, in. d. locis ridicule labitur, declarat Nebrissen. Grammaticus, & bene. Video etiam quod ab eisdem dictum est. Imperator sanctissimus. filij dilectissimi. Vxor charissima. prædiolum. alūna. fideicommissum vtile. inimūtile atque infirmum. prædium infructuosum. diligentia. nimia & misera. voluntas testatoris perspicua. Taberna ferraria. Cura condendi corporis. Calendarium.

P.P. Istud non intelligo quid esset.

MAN. Non ita ergo stomachari debebas, cum multo plura susperint intelligenda, eaque nescire, turpissimum est. Calendarium igitur dicitur, frater charissime, rationum liber, non quarumcunque, sed earum tantum, quæ ad scenas pertinebant. Lucius qui in prouincia, & ibi dixi. ff. si cert. petat. l. nepoti. ff. de fun. instruc. l. qui filium. ff. de lega. 3. l. nomen. §. filio. ff. cod. licet dixerim me nolle locos citare, non possum tamen me abstinere, quo minus id aliquando faciam.

P.P. Immo mihi gratum est, & cum opus fuerit, te ipsum interpellabo.

MAN. Gratulor, quod adhuc stomachatus non sis.

P.P. Curiositas hoc idem efficit, mihi que placuerunt valde, quæ hucusque dixisti.

MAN. Ponunt etiam iudicia pro testamentis hoc modo, Iudicia subuertentur id est testamenta. Alibi suprema his verbis, In supremis ordinandis ignauus. Missionem docent, honestam, causariam, ignominiosam, quid sit vnaquæque.

P.P. Scire hunc locum expedit, nisi velis hoc idem nunc tu declarare.

MAN. Tempus non contram, hoc idem est in.l. milites. ff. de re. mili.

mili. nec istud ignorandum puto, quod notarium intelligimus tabellionem communiter, & tamen Iurisperiti quoadque eum designant, qui per notas verba dictantis excipit, nomen ambiguum est.

P.P. Vbi dicunt hoc?

MAN. In. l. Lucius, de mili. testa. Alibi de milite loquentes, in meros relatus est. In numeris esse desijt. Tyrones. cquestri militia exornatus. & sicut supra dictum est more maiorum. Alibi more nostræ ciuitatis plusquam manifestum est. Consilij capax non est. hoc enim ei fauorabiliter præstatur, plus est in opinione quam in veritate. Vulgo putant quidam. fuit quasi quæstionis fuit. iusta ratione ductus secundum opinionem multorum. præsumptio cum veritate concurrat. In re est, id est in veritate. Scit aut scire potuit. Sententia recte notata est. interponere suam beneuolentiam. Iure civili tenentur, generale edictum. Vtilitatis causa. Satis impius est. Calido animo & maligno. nemo dubitat. proculdubio. eo consilio visus est. neque momento aliquo subsistit. reus perduellionis. Vita decessit. Intestata vita decessit. Aristo in decretis Frontianis. causa cognita. inspicere despiciere. describere. locorum angustia seu prolixitas. Suprema hominum iudicia, vt etiam supra optimæ opinionis viri. Tabulæ exusta, suppressa, occultata. hæc res serpit. religio prætoris. pars exhausta. non probe petit. directe indirecte. purgabiliter impurgabiliter.

P.P. Hoc idem verbum Iurisperitorum esse non debet.

MAN. Non, sed nostrorum (iudicio enim exquisitissimo est) Bar. in. l. ita stipulatus, col. 1. r. istud dicit. ff. de verbo. ob.

P.P. Quod reliquum est persee.

MAN. Dicunt etiam plerunque sic. neque improbe, neque imprudenter. fraudis consilio participato. non dubie. familia comixta est, & vna domus. Iugulatus, strangulatus, præcipitatus, veneno necatus, interemptus, insidiatus, venenum per vim infusum. sic est sepe iudicatum. Vox validior, vox exiguior. plusquam iniquum est. Solet hoc in vsu obseruari, vt impubes non torqueantur, terri autem & habena, vel ferula cædi.

P.P. Scio quid sit ferula, non habena.

MAN. Oportet me tecum Grammaticum agere, vide ne te habena vel ferula cædam. habena lorum est, seu retinaculum, quo equi cohibentur, & scutica intellexit, quæ è loris conficitur. l. j. §. impuberi. ff. ad Sylla. Pulcherrimo loquendi modo quandoque

quandoque etiam dixerunt, dictis gratiam tulit. Clamor inanis. data opera. Surdus imbecillis est. cæcus veniam meretur. Detorsit crimen in alium. Ad accusationem prosiluit. Acquis simum est. per imperitiam vel rusticitatem. eleganter Scæuola ait. exploratum esse debet. vxor diem suum obierat. integrato iure debiti. Defunctoria. expirauit, decessit. ex vinculis causam dicit.

P.P. Nec istud vltimum intelligo, & minus scio in quo loco dicitur.

MAN. Dicitur in. l. lege Cornelia, in si. prin. ff. ad Sylla. & in. l. 2. ff. de custo. reo. & nil aliud est, quod adhuc non intellexit. Accur. nisi dum quæstio criminis peragitur, in carcere vincitum esse. quod Plini. lib. 7. & Bude. Parisien. in præalle. l. 2. declarat. Alibi dicitur ergo ad propositum redeuntes, hæreditas legitima, id est ab intestato. item ex testamento, codicillarum ius singulare. Quantū repeto id est recorder. offensam ægræ mulieris (cōsidera pulcherrima Pauli verba, in. l. si. ff. si quis aliqua. testi. prohi.) maritali sermone placuit vt fieri assolet. Collectio. obseruatio. lex. In rebus humanis non est. Vt manifestius dicam. Animi affectus. & hoc puto rectius dici. Alibi vero vel quod est stultius. rerum vocabula. hominū vocabula. Iulianus non insubtili ratione motus. peccora, pecus, grex, bos, infula, area, nauis, carina, annua, bima, trima die. Clausula vulgaris. pondere, numero, mensura. prima facie. cloacarium. Vctigal tributum. Salarium. Furiosi est, talia legata in testamento ascribere. mouet quæstionē. cancelli, vcla, fistula, castella, omē taria, canthari maxime impositij, per quos aqua saliant.

P.P. Omnia intelligo, præter cancellos, vela, & verbum illud omentaria.

MAN. Cancelli ligna sunt, vt hæc quæ hic vides modicis hisce interuallis inter se, ac in transversum etiam connexa. Vela vero, integumenta, seu inuolucra, quæ à velo velas deducuntur. & omentaria denique instrumenta ita subtiliter fabricata, vt sua sponte moueantur, quemadmodū horologia, vt fatilesq; aliæ machinæ. verum non omentaria, sed autumatoria legas potius, prout legitur in pandectis Florentinis, ex quo omentum aliud est, aliudque significat, & de his in. l. cætera, in. §. hoc Senatusconsultum. ff. de leg. j. & in. l. quæstrum, in. §. si domus. ff. de fun. instruc.

P.P. Quare non declarasti supra cur sic dixerint, annua, bima,

MAN. Quia non petijti.

P.P. Adco abundas, vt plerunque obliuifcar petere ea quæ cum mihi fuccurrant poſtea, prætermitti non debent.

MAN. Maxime quia non facile hoc intelligunt omnes. Scias igitur, quòd dies in genere fœminino tempus ſignificat. Annuus autem, vnus anni, Bimus, duorum. Trimus, trium. ergo diebus, annua bima trima die, idem erit, ac ſi dixiſſet, anno, biennio, triennio. ſi legatum. ff. de an. lega. l. ſi ita. ff. de ma. teſta. Modo eò reuertendum eſt, vnde diſceſſimus, plus vltra aduertentes, quando dicunt. Inutile eſt legatum. particulatim. vt optimus maximusque eſt. ad iudicium itum eſt. non eſt iniquum. non eſt diſſimile. legatum deriſorium magis quàm vtile. & in ſimili etiam ſupra legato nihil decedit. legatum vtile eſt. legatum inutile. vtiliter vel inutiliter legabitur. nullius momenti legatum erit. Quasi viro bono. euidenti ratione. incerti actio. incerti conditio. nullam hæc verba recipiunt ambiguitatem. hoc iudiciū bonæ fidei eſt. nec ad rem pertinet. Duriffima ſententia eſt exiſtantiæ. Maniſteſtum fecit ius. Non dubiæ voluntatis erit quæſtio. Quia per eum non ſtat. Cum per eum nõ ſteterit. Eiuſdem generis vel ſimile. vera ratione dici poteſt. ex quo ex æquata. Minime dubitandum eſt. Argumento euidenti oſtendi poteſt. Multo que minus dubitandum. Viſitatū ferè eſt. Vix ratio patitur. Vfuræ leuioreſ. fideicommiſſum vtile. ſecundum vulgarem formam iuris. Vulgaris cautio. Fortuna communem ſequuntur. ſiue in quid aliud. ſerupuloſa inquitio. calumnia maniſteſta. expenſis, ſumptibus. reliqui ſuperſe exactiõnem. Celfus pater meus referebat. In concilio ducentij viri. hi erant Iudices, qui de leuioribus rebus pronuntiant, diſti (vt ſententiam omnes) à cenſu ducentorum, ſeſtertiorum, de quibus in. l. celfus. ff. de lega. 2. Iure antiquo, ideſt lege. xij. tabularum. Sincatiſis, agnoſora, villa eſt, ſic dicta. non eſt verſimile. hoc nomine inquietari nolo. Paulina dulciſſima filia mea. Cuius rei quæſtionem fieri veto. & in nihilum moleſtari. Pegafus ita ſolitus fuerat diſtinguere. Exemplo turpiſſimū eſt. Non dubitarem quantum ad verborum ſignificationem, vt vulgo fieri ſolet. Licinius locuſta. Sempronius. L. Sempronius. L. Licinius. Dicunt noſtri quoque contractum vniõnem & diſformem, Bar. in. l. admonendi, col. 7. ff. de iur. iur. Legatum vberimum priſci. Interreſſeque legatarij potius habere

bere fundum quàm centum. poſt multas varietates. voluntas precaria etiam dicitur. Familia vrbana. ruſtica. officium. miniſterium. lecticarij. pedifequi. quadriga. non in eleganter probatum eſt. Verbigratia. res in expedito eſt. recte datum & minus ſcriptum. reſcriptum ſummam habet vtilitatē. honor trãfacti matrimonij. Fides omnium liberorum. Pater de matre præſumpſit. ita res temperari debet. puro iutto deſiderari. ratione ſumma reſponſum eſt. Variæ ſententiæ iudicum extiterunt. Voluntatis ratio non patitur. In honorē nominis mei. coniectura voluntatis. errore lapſus. Pridem obſeruatum eſt. Dulciſſimis fratribus meis. nequaquam cum his controuerſiã habeas. enixa volũtas. vt quiſque de te meruit. Literas ad editum miſit. à parentibus frugi fieri ſolet. optimus maximusque princeps noſter. magis conſilium eſt, quàm neceſſitas. procliuor ſum. nõ. n. oneratus eſt hæres in infinitū, deſenſum iri. nõ erit dubitandum. non dubium eſt. ambiendū non eſt. Ampliſſimus ordo. iniuria domus. ab omni voluntate reſellum videbatur. Placuit humanius interpretari. Non ius vxorium, ſed verborum interpretatio ſequenda eſt. in maiore parte minor eſt. Vaſa oleagina. conclaue. concameratio. vetus conſuetudo patris. amplæ pecuniæ. exigua fortuna. Tribus ideſt progenies. Depositarium ideſt deponens. Placitis pro placito. De iuramento ſormiter præſtito, & informiter tradit ex noſtris Bar. in. l. actori. C. de reb. credi. Appellandi vſus. Procuratoris vſus. per manus traditum. ſublatis filijs, ideſt ſuſceptis. In iure ideſt in loco iudicij. Libertus nihil de me meritus. Lagenæ vini vetuſti. Stipulatus eſt pater, ſponſondit filius. Denaria decē millia. Titia honeſtiſſima fœmina. De nomine meorum exire veto. Veto ædificium de meo nomine exire. Vtuit venundari, donari, pignorari. De nomine vſtro nunquam exco. Iulianus Agrippa primipilarij. prædium ſuburbanum, vt iſtud. Domus maior. nudum præceptum. prædiolum. taberna. Reſpub. Tuſculanorum. conſeruet ſucceſſioni ſuæ. Affectionem tuam perſpectam habeo. Satis inhumanum eſt. in ſimili ſpecie. in diſcrimine uitæ conſtitutus. Accerſiſtis amicis. Peto à te Domina vxor mea, beneficium affectionis & pietatis, quam tibi debui. Cellarium. Regio Vmbriæ Tuſciæ in Piceno. Fundus Gargulianus cum caſa. in Appia. Gadibus. Agriplaga. Appia alumna. Inſans dulciſſima. prædia inuēdita. Adulterium ideſt ſtuprum. Interreſſe, licet aliqui vocem inſolētem dixerint. ſcio

cam rem aucturam potius quam detrimento futuram. Cetero ratio, quod à quibusdam non admittitur pariter, quod verbi Latinum non sit. Corpus meum uxori meae tradi volo, sepeliendum in fundo illo, & monumentum extrui vsque ad. aurcos. Legatum vxoris causa comparatum. quod in vsu frequentissime versatur. hanc interpretationem obtinuit. Diffinitio idest determinatio. Puellae comate mulieres exornant. Aurum constat iuxta aetas. Matura. Adolescentia. Viri potes. Charta. membrana. Filiria. Vitalicia. Codices membranei. Chartaceni. membrana plura. liber maleatus. ornatus. conglutinatus. membranae confuta. Scriptorium. armarium. papyrus. bibliotheca eborea. Dactiliotheca. theca anulorum causa. Lectum. Fulcrum. nuclei oliuarum. bolani. balneum. Diata. hypocaustum. Sarmenta. germina. lignum. naues lignorum ductrices. Stroboli de pinu. Agaso. seruus topiarius. seruus saltuarius. asinus machinarius. oues stercoreandi fundi gratia. Opilio. artificium. Danae esto dare. Dignum animaduersione existimo. serui negociatores. serui cubicularij. serui obsonatores. serui piscatoribus prepositi. Coccus. textores. fasaniani. fasanarij. saltus aestiuus. stamen. substamen. Vacua possessio. de iure aperto respondit. Lana neta. succida. lota. Tomentum. Vestimentum. validitudinis causa. & delictiarum. lana somniationis gratia parata. Lana leporina. asserina. caprina. lignea. Versicoles. detexta. contexta. Coccum. fuccinum. Iachinum. opera pistonica. opera histrionica. Venaliciaria vita. Vicarij seruorum. fides Campanianus. Genesis asina mea. in sua se redigi iniuria possunt. Coccum Corratinum. Insignium. Melinum. peculij praesidij causa repositum. quod non puto fortiter posse defendi. Sed alio iure vtimur. Taberna purpuraria. Tabularium. nullo omnino excepto. Collegium fabrorum. ferrum. pabulum. palea. machina. Vasa vinaria. Dolia in cella defixa. granaria. periculi precium. vis maior. Caballi. res empta sub aduersione. Venatores. aucupes. opus rurestre. seruus lecticarius. de quo etiam supra Verna. cursor. Vasa Corinthia. baces. Lecti telluridini pedibus inargentati. dulcissima patria. lateralicia. viatoria. Cum per aetatem licebit. Vir bonus. amicus fidelissimus. Tatio viro bono. cuius obsequio gratias ago. ad sollicitudinem suam reuocauit. non potest absolute responderi. Viri boni arbutio dirimenda est. vinum salernum. Cullei idest veres. Domina sanctissima. Hierosilaco. Semiucia. Siliqua. studia libera-

lia. anniuersaria. Die natalis sui. pensatio. Centum annorum finis vitae longissimus. Villa pro domo. alibi pecunia idest pena. spectaculum celebretur memoriae defuncti conseruandae gratia. Ludos edi voluit. errore labitur. imperitia lapsus. interdum plus valet scriptura, quam quod actum est. iurisdictiones temporariae. praetor ex iurisdictione sua id agere debet. Qui vniuersas prouincias regunt. idest vniuersi qui prouincias regunt. Diuine diuus Claudius constituit. in concilio ponitur. id quod fit pro eo vbi fit. Sabinus in aestorio, idest dum esset aestor. Seruus communis meus & castrensis peculij, idest filij habentis peculium castrense. Dicuntur. ducantur, Agnominitio est vt supra coacto, idest coadunato.

P.P. Quare sic non exposuisti multa alia à te dicta supra quae non facile à nobis intelliguntur.

MAN. Quia video, licet secus dixeris, & pollicitus sis te ad fatiorem auditurum, te inquam omnino multitudine rerum tedio fatigatum, nec petijsti, & quia minimam partem adhuc non diximus eorum quae obseruauimus, & dicenda supersunt, magna etiam & ampla commentaria desiderantia. & quia non sunt ita passim & omnia, nisi maturo consilio vulganda.

P.P. Igitur in aliud tempus (vt dictum fuit) differamus.

MAN. Postquam tibi ita placet, nec mihi molestum erit votis tuis annuere, factum ergo ita sit, differamus, & quando videbitur, conueniemus iterum, nec (vt spero) intactum, seu indecisum, vel indeterminatum aliquid relinquemus. Interim Deo optimo maximo gratias agamus, qui sit benedictus in secula.

F I N I S.

385

INDEX EORVM QVAE
IN HISCE ΔΙΑΛΟΓΙΣ
POTISSIMUM
CONTINENTVR.

A

ACCESSO	Degradatio .	84
rium. Dia-	De lege non disputandum .	145
logus. 93	Deliberatio .	112
Accusator .	Delictum .	128
143	Dignum .	13
Alienatio .	Dispensatio .	74
122	Dimisso .	149
Aliqua .	Doctor .	38
Altare .	Dos pro monasterij ingressu .	55
Allegatio necessaria .		
Assasinus .		

B

BOS	senior .	150
BECVS		146
CHRISTI	actio .	21
Circuitus litium .		91
Clericus .		125
Cognitio .		101
Coma .		61
Concordia .		71
Confessus .		111
Connexa .		6
Consuetudo .		8
Contractus .		47
Crimen .		3
Cui credendum .		107
Culpa .		7

D

DANS	accipiens .	34
Defensio .		98

ECCLESIA.		40
Ego sum .		141
Elocutio .		151
Emphyteosis .		36
Equitas .		28
Exaltatus .		142
Excommunicatio .		129
Excommunicatus .		24
Exemplum .		123
Exhereditatio .		126
Experientia .		72
Extensio .		70

F

FALSVM.		11
Falsx in messem alienam .		116
Favor .		82
Fcenus .		26
Forus .		75
Fratres minores .		102
Fundamentum .		108

MAN.

b

Genus.

G ENVS. ^G	105	N EMO ^N sui ipsius Dominus.	17
H ORTVS ^H conclusus.	134	Nihil ad nos.	17
H OMO ^H a Deo factus.	139	Notorium.	15
I DOLATRIA. ^I	135	Nuncius.	1
Ieiunium.	138	O RDINARIVS ^O om.	
Immundus.	137	nius.	119
Imperium.	23	Ordo iudiciarius.	77
In bonam partem presumendū.	120	P ACTVM ^P successioni.	80
Incorrigibilis.	29	Papa omnia.	67
Inferior.	69	Papa.	10
Infinitas.	88	Parentes honorandi.	145
Instantia.	109	Pastor bonus.	144
Intentio.	63	Patria potestas.	78
Iudex.	50	Peccatum.	133
Iudex.	62	Pena.	33
Iudex suspectus.	115	Pena.	45
Indicantes.	131	Plenitudo potestatis.	22
Iurisdictio.	97	Prelatus.	41
Ius.	39	Prescriptio.	86
L AICI ^L clericis infesti.	113	Presumptio.	19
Laazarus.	148	Processus.	87
Lex.	5	Procurator.	85
Lex.	103	Pronincia.	56
Lex diuina.	130	Pupillus.	18
Libellus.	51	Q UARTA. ^Q	57
Litera occidit.	110	R ENVNGIATIO. ^R	117
Loquens.	32	Rex Francie.	49
M ALA ^M fides.	44	Roma.	30
Malus.	89	S CRIPTVRA. ^S	61
Mandans.	53	Senatus.	114
Matrimonium.	16	Sententia.	57
Matrimonij vis.	48	Simplex locutio.	117
Monachus.	121	Solemmitas.	60
Motus proprius.	83		
Mutatio voluntatis.	94		

Specialitas

Specialitas.	92	V ANA ^V populi vox.	20
Species.	90	Variatio.	14
Spiritualia.	42	Veh foli.	136
Spoliatus.	114	Verba operantur.	81
Sponsus Ecclesie.	58	Verba.	2
Spiritus.	25	Verba narratoria.	79
Statutum.	9	Verisimile.	43
Stilus.	11	Via tutior eligenda.	54
Subrogatum.	95	Via veritas & vita.	147
Substitutio.	100	Vicegerens.	106
Sudor vultus.	140	Vinum oleum.	46
Superior.	31	Vnus.	118
		Voluntas.	4
T ESTIS. ^T	59	Vsurarius.	99
Tribunal.	66	Vtile.	96
Turpitude.	52	Vxor.	132

FINIS.

LAVS Deo optimo maximo, Mariæ uirgini, Profdocimo, Danieli, Antonio, & Iustinae, sanctissimis protectoribus, & intercessoribus nostris.

AD LECTOREM.

SI discendi cupiditate flagraueris, multa disces, & ea quidem facile (ut Isocrates ad Demonicum dicere solebat) quæ Man. magnis laboribus sibi ipsi comparauit. Vale.

AD M. MANTVAM IVRIS
prudentifs. Steph. Castell.

MIRANTVR de te multum, de teq; loquuntur
Docta cohors iuuenum, docta cohorsq; senum,
Mirati ingenium, probitatem, sensaq; legum,
Diuitias, mores, egregium atque animum,
Ecquid tam clare fert urbis nomina secum
Mantua, queso aiunt, paruulus, atque senex?
Num solus uir habet, loquiturq;, & cogitat, & scit,
Que patria urbs magno pectore concipiat?
Id forte. At quanto melius iam contigit illi,
Vnus ait, mentem ex nomine colligite.

APPIA.

MARCI MANTVI,
BONAVITI PATAVINI,
IVRISCON. COMITIS QVE

Cesarei minimi,
locorum communium iuris

LIBRI TRES,
Nunc primum in studioforum
gratiam editi.

M D LIII.

A D L E C T O R E M .

NOCI communes, eum, qui argumenta inuenire cupit, ducunt, veluti manu apprehensum, eo quo tendit, vt ferrea manus, vel lapidea, quas crucibus in Buijs affixas videmus, indicant viatori, qua vertendum sit iter.

Seu quadam quasi rerum nota, nos admonenti, eorum omnium, de qua re probabiliter dici possit,

Vel quadam rei nota, cuius admonitu, quid in quaque re probabile sit, inueniri potest.

LIBER PRIMVS.

- A**D.l. non possunt. ff. de legi.
 Simile. 1
 Ad.l. in rem. §. item quacunq. ff. de rei ven.
 Symbolum. 2
 Ad.l. merito. ff. pro so.
 Bonus. 3
 Ad.l. cum de indebito. in prin. ff. proba.
 Homo diligens. 4
 Ad.l. si filius. C. de peti. ha.
 Diuturnitas. 5
 Ad.l. 2. C. de rescin. ven.
 Deceptio. 6
 Ad.l. Lucius. ff. de ha. insti.
 Conditio. 7
 Ad.l. quotiens. ff. de vsuf.
 Ordo. 8
 Ad.l. equissimum. ff. eo.
 Rixa. 9
 Ad.l. quod maior. ff. ad municipa.
 Maior pars. 10
 Ad.l. 1. §. si heres, ad Treb.
 Ob. personalis. 11
 Ad.l. deprecatio. ff. ad legem Rho. de iac.
 Imperator. 12
 Ad authen. sed cum testator. C. ad legem Eol.
 Liberi. 13
 Ad authen. similiter. C. eo.
 Causa pia. 14
 Ad.l. si. C. de anna. excep.
 Libellus. 15
 Ad.l. 1. §. denique. ff. de aqua plu. ar.
 Dominus in re propria. 16
 Ad.l. iubemus. C. ad Treb.
 Fructus. 17
 Ad.l. 1. C. de bonis ma.
 Administrator. 18
 Ad.l. hoc iure. §. ductus aqua. ff. de aqua quo. asti.

Consuetudo. 19.
Ad. l. in seruorum. ff. de pæn.
Pœna. 20.

LIBER SECVNDVS.

- A** D. l. Modestinus. ff. de dona.
Infinuatio. 21
Ad. l. quotiens. C. de donatio. que sub mo.
Donatio. 22
Ad. l. quod si Ephesi. ff. de eo quod cer. lo.
Acquitas. 23
Ad. l. Deo nobis. C. de ep. & cle.
Monachus. 24
Ad. l. si. C. de edic. di. Ad. tol.
Possessio. 25
Ad. l. cum vero. §. subuentum. ff. de fideicom. lib.
Decretum. 26
Ad. l. cum ostendimus. §. si. ff. de fideiu. tu.
Iudicij calor. 27
Ad. athen. presente. C. de fideiu.
Fideiussor. 28
Ad. l. Seia. §. Gaio. ff. de sum. instruc.
Copula. 29.
Ad. l. librorum. §. quid tamen Casius. ff. de lega. 3.
Communis vsus loquendi. 30
Ad. l. si. C. de acqui. po.
Excursio. 31
Ad. l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi.
Ambiguum. 32
Ad. l. si. C. de here. insti.
Hæres. 33
Ad. l. quotiens. C. eo.
Institutio. 34
Ad. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de lega. 2.
Iuramentum. 35
Ad. l. si. C. de in. emphy.
Emphyteota. 36
Ad. l. i. C. de mulie. & in quo lo. lib. 10.

Collecta

Collecta. 37.
Ad. l. i. ff. de vsuf. lega.
Qualitas. 38
Ad. l. si vnquam. C. de reuo. do.
Reuocatio donationis. 39
Ad. l. illicitas. §. veritas. ff. de offi. pœsi.
Iudex. 40.

LIBER TERTIVS.

- A** D. l. Barbarius. ff. de offi. preto.
Error communis. 41
Ad. l. Medicos. C. de professio. & Me. lib. 10.
Doctor. 42
Ad. l. i. C. de prohi. seq. pe.
Sequestratio. 43
Ad. c. i. que sunt rega. in vsib.
Regalia. 44
Ad. l. quotiens. C. de rei ven.
Prior tempore. 45
Ad. athen. sacramenta puberum. C. si aduer. ven.
Iuramentum minorum. 46
Ad. l. inter stipulantem. §. sacram. de verbo. obliga.
Tristis euentus. 47
Ad. l. in ambiguo. ff. de reb. dub.
Verborum impropriatio. 48
Ad. l. si quis maior. C. de transac.
Periurus. 49
Ad. l. i. §. sed & si seruus. ff. de ven. inspi.
Agnatio. 50
Ad. l. placet. ff. de acqui. ha.
Seruus. 51
Ad. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Treb.
Castitas. 52
Ad. l. si. ff. de reb. eo.
Actus nullus. 53
Ad. l. nec adiecit. ff. pro so.
Affectio. 54
Ad. l. cum precibus. C. de proba.

Instru-

- Instrumentum. 55
 Ad.l. non tantum. ff. de ap.
 Appellatio. 56
 Ad.l. si adulterium cum incestu. §. idem Pollioni. ff. ad legem Jul. de
 adulte.
 Notorium. 57
 Ad.l. tutor qui repertorium. ff. de adm. tu.
 Inventarium. 58
 Ad.l. si. §. necessitate. C. de bonisq; libe.
 Filius. 59
 Ad.l. capitalium. §. famosus. ff. de pœn.
 Latro famosus. 60.
 Ad authep. ex causa. C. de libe. prate.
 Causa exheredationis. 61.

FINIS.

MARCI MANTVI,
 BONAVITI PATAVINI,
 IVRISCONSULTI,
 COMITISQUE
 Cæsarei minimi.
 locorum communium iuris.
 LIBER PRIMVS.

Ad.l. non possunt. ff. de legi.
 Simile. 1.

VLIANI sententia est, lib. 15. florum.
 Quia nõ possunt omnes iuris articuli, sin-
 gulatim, aut legibus, aut Senatuscon. com-
 prehendi, cum qui iurisdictioni præest, ad
 similia procedere debere, atque ita ius di-
 cere. Adde, quamuis multa in collectane. à
 nobis aliàs dicta fuerint, nouissime, illud
 esse magis simile, quod est magis proximum & coniunctũ in
 ratione ei, cui assimilatur. l. de quibus, hoc eo. ti. l. illud. ff. ad le-
 gem Aquil. l. à Titio. ff. de verbo. ob. Bal. confi. 432. an statutũ,
 vol. 3. & confi. 408. quidam, col. pe. vol. j. quòdque similitudo
 nihil aliud est quàm extensio quædam. c. inter cæteras, de re-
 scrip. Ioan. And. in. c. cum tanto, ad fi. vlt. q. de consue. ita vt cũ
 extendatur potius expressum, quàm tacitum. l. persecutione.
 C. de pigno. l. moschis. ff. de iu. fi. de similibus ad similia proce-
 datur (& est declaratio not.) in legibus, & non in consuetu-
 dine, ex quo etiam ab ipsa lege hoc ipsum cõceditur, ne casus
 indecisus relinquatur. l. si. in fi. C. vbi & apud quem. l. j. §. qui-
 cunque. C. de ve. iu. enu. in consuetudine haud confyderabi-
 le, quoniam casus omisus tunc iuris communis dispositione
 deciditur. l. commodissime. ff. de lib. & posthu. l. si extraneus.
 ff. de condic. ob cau. Bar. in. l. Cæsar, nu. 18. ff. de publica. Tamẽ
 aduertendum est, quia immo de similibus ad similia etiã in cõ-
 suetudine proceditur, quando simile est bonum & efficax, vt
 per And. de Iser. Afflic. & alios, in. c. j. in fi. prin. de feu. co. & in
 c. j. in §. prædictis, quæ fuc. pri. cau. be. ami. in vsib. feu. & quòd
 cõnque

denique satis est, quod simile sit in eo, de quo agitur, secundū Abb. & Moder. in. c. translatō, de cōsti. Bal. in. l. curatoris, col. 2. C. de nego. ges. Ias. in. l. creditori, in fi. ff. de no. oper. nun. & potest ostendi sic, sicuti in. c. cum esles, de testa. vt ipsius decisio locum habeat, necessārio duo requiruntur, ita requiruntur in. l. milites C. de mili. testa. hoc est quod agrotans sit in extrema voluntate constitutus, quodque in præsētia proprii curati testamentum fiat. & est similitudo, quam facit Gui. Pap. deci. 543. vltimarum, col. vlti. testatus amplius, quicquid dicat glo. in. d. c. cum esles, hoc idem non solum in terris ecclēsiæ feruari, verū ēt alibi. Ad idē, sicuti ap. pecunia, tam aurū, q̄ argenti cōtinetur, ita cōtinetur appellatione monetæ. l. pecunia. ff. de verbo. si. l. j. & 2. C. de fal. mo. idem Guid. Pap. deci. 492. vtrum, in prin. Ad idem sicuti lanæ ap. omnis lana continetur, ita ap. frumenti venit farina. l. quæsitum. §. illud, & ibi Bar. ff. de lega. 3. immo quod ad panem extēdit etiā idem Gui. deci. 373. vtrum. Sicuti etiam nutu legatum relinquunt. l. nutu. ff. de lega. 3. ita institutio particularis fit. l. quotiens. C. de hz. insti. l. j. §. si ex fundo. ff. eo. idem deci. 459. hæres, colū. j. Rursum sicuti donatio ante nuptias hodie ampliata ē, & propter nuptias appellatur, nec propter talem ampliatiōē est alterata pari modo iurisdicōio prorogata talis esse non desinit, lata sententia. l. fi. C. de do. ante nup. l. inter socerum. §. cum inter. ff. de pact. dota. Pau. de cas. in. l. j. ff. de iudi. Gui. Pap. deci. 462. vtrum, in prin. & sicuti Papa non legitimat in terris Imperij, non legitimat Imperator pariter in terris Papæ. c. per venerabilem, qui fi. sint legi. Bal. consi. 40. Imperator. col. 2. vol. 4. & simile pulchrum est, si probare velimus, quod pater est de linea filij, & ēt de propinquitatibus, non dico sua, quia nemo ē propinquior sibi ipsi, cum nemo sibi ipsi faciat gradum, idque certum est, quod est caput lineæ, quodque caput est de corpore, & sic de corpore & linea propinquitatis, & idem in transuersalibus ascendentibus, quia ipsi sunt capita lineæ, & appellatione lineæ continentur, item propinquorum siue proximorum, vt hominem in cruce fingamus, brachij extēsis, ibi enim est caput ascendens, pedes descendentes, brachia transuersales, & ex vno trūco omnia, ita Bal. adhuc, & bene, consi. 339. quæritur, colū. 2. Qui dicit etiam ad materiam, quod non est similitudo, vbi nō est æqualis iuris dispositio, consi. 424. punctus, col. 2. vol. 3. Et Bar. clariusque Ang. in. l. cum Aquiliana. ff. de trāsac. quod acceptilatio

ceptilatio est de iure ciuili, quodque non potest tollere obligationem iuris gentium, sed quod subintrat proditorio modo tanquam vulpis, obligatioque in Aquilianam stipulationem deducitur, puta quod mihi debes ex empto promittis, & postea fit liberatio, & non ab re, quoniam in habentibus symbolum facilius est transitus. l. in rem. §. item quæcunque. ff. de rei ven. Sicuti etiam se habet genus ad species, ita se habet species ad indiuiduum. c. generi per speciem, & ibi Dyn. de regul. iur. quem refert, & in not. q. inducit idem Bal. consi. 280. quæstio, in prin. vol. 4. Similia quoque dicuntur, quæ sub eadem ratione includuntur, vt per glo. & alios, in. l. Gallus, in. §. nunc de lege Velleia, & in. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. idem Bal. in. l. qui liberis, in prin. & per illum tex. ff. de vulga. & pup. sub. & in. l. si quis non dicam rap. re. C. de epif. & cler. & in. d. l. curatoris, pulchre Seyfel. hic, col. 2. Stipulatio in diem etiā & conditio sunt similia. l. quod in diem. ff. de accep. vbi acceptilatio in quacunque facta extitit, cum dies vel conditio aduenit. Idemque licet videre in repudiatione, & compensatiōe. l. si ita scriptum. §. sub conditione. ff. de legat. 2. l. quod in diem. ff. de compensa. Signo. Homode. in. l. si insulam, nu. 29. ff. de verbo. ob. Similia locus, tempus, & persona, dequæ vno ad aliud sæpe arguimus. l. vinum. ff. si cer. pet. l. qui plures. ff. de vulga. & pup. sub. l. miles ita. ff. de mi. testa. ad longum Bald. consi. 396. quod autem, col. j. 2. vol. 4. Dicens pariter à simili, consi. 352. in pūcto, eo. lib. quod ius canonicum deseruit iuri diuino non humano, quodque ambulat vt pædagogus diuinæ legis, in iustificationibus diuinis, non in apicibus humanis. & consi. 428. inquisitio, col. 3. vol. 5. quod synagoga apud hæbreos, idem est quod ecclēsia apud nos, illa Iudæorum congregatio, ista fidelium, & quod quemadmodum in ecclēsia conuocatur populus fidelis ad veram fidem, & ad conuiuium CHRISTI, sic in synagogis congregantur Iudæi ad suas cærimonias exercendas, & sic idem est iudicium de synagoga apud Iudæos, de cōsecra. dif. 1. & Io. And. in. c. consuluit. de Iudæ. & consi. 427. quædam mulier, ad fi. eo. lib. quod sicuti per motionem & vestigia pedum, cognoscitur qualitas luporum & vulpium, sic ambulare de nocte, per loca suspecta à personis suspectis cognoscitur delictum, quodque est iudicium ad torturam sufficiens. & Seyfel. in. l. manumissiones in vlti. col. ff. de iusti. & iu. quod

quòd sicuti Sol in naturalibus format colores in materia quos tamen non habet, sic formatur in seruo libertas, non autē datur, post eundē Bal.in.l.fi qua illustris, in fi. C. ad Orf. & gloriatur quòd glo. nostrā hoc declarare nescierint. Pulcherrimū simile est etiā, cum dicimus, quòd idem tribunal est Episcopi & Vicarij, de quo alias in. c. 2. de confuc. in. 6. quòdque Episcopus, agens sit, Vicarius vero, instrumentum agentis, non sicut ac Faber Ferrarius, qui percussit malleo, & tamen percussus vnus est tantum, vnaque percussio. quo simili vsus est ad idem Anto. de pre. in trac. iurisdic. ep. c. 7. nu. 9. Quibus adde insuper, quòd dictio perinde similitudinē inducit per omnia, quoad modū, quoad tempus, & quoad certas qualitates, & vt per Bar. fufius in extranagā. ad reprimen. in verbo perinde, & idē in ceteris aduerbijs & nominibus, vt ibi, non aliud significantibus. l. à filio. §. testator. ff. de ali. & ciba. leg. Rui. præcep. consil. 169. in quæstione, col. 2. Dicimus rursus, sicuti homo nō soluitur aut ligatur tempore, quòd sic non est tempus modus tollendæ vel inducendæ obligationis. l. obligationum serē. §. placet. ff. de ac. & ob. Bal. in. l. illud, col. 2. C. de lega. Item quòd ignorantia crassa & supina est, ad similitudinem hominis supini & pinguis, qui seipsum videre non potest, improbabilis in facto proprio. l. qui quis. C. de rescin. vē. sicuti in alieno probabilis & excusationem habens. l. si. ff. pro suo. Cy. in. l. error, col. 2. C. de iur. & fac. igno. Bar. in. l. non fatetur, col. 2. ff. de cōf. & in. l. si res obligata, in prin. ff. de leg. j. & in. l. si quis delega uerit, in fi. ff. de noua. idem Bal. in. c. ab excommunicato, col. j. de rescip. Ad materiam quoque verbum optimū dixit Curt. in trac. nobilita. in. 2. col. quem Tiraquel. Senator Regius in suo refert & sequitur. c. 25. nu. 9. quòd sicuti fides sine operibus mortua est, ita est manca & mutila nobilitas sine diuitijs, longo interuallo aliā, omniū sententia, virtute inferior. Hinc videmus etiā, quòd lex municipalis, quæ olim erat. xij. tabu. trahitur potius ad legem municipalem, quā ad ius commune, propter simile. & quia sunt eiusdem generis, & inter ipsas consortium ac communicatio intellectus, inquit Bal. consilio 408. quidam, col. vlti. vol. j. & est argu. in. l. nihil. ff. de coniungen. cum eman. libe. & in. §. fi. in authen. de fi. ante do. instrua. Bar. in. l. prætor, in. §. critque diffā. in. 2. col. ff. vi bon. rap. & in pulcherrima. q. consil. 310. aut mulier, col. 2. eo. lib. quòd leue additum graui, facit illud magis graue, sicuti in ponderibus

& con-

& consil. 301. proponitur, col. pe. eo. lib. quòd Adam, idca, idest exemplar, fuit totius generis humani, veluti sigillum, quo oēs literæ signentur. & ad propositum legis municipalis, quòd sicuti principalis naturæ intentio est generare, postea corrumpere, ita statuentium mens esse debet, fauere agnitioni, & masculis, postea fœminas excludere, consil. 411. quidam col. j. eo. lib. & consil. 327. pridic, col. 2. eo. lib. q. Princeps debet esse imobilis, sicut lapis angularis, & sicut polus in cœlo. Simili vtitur Ro. Pontifex in. c. ceterum, de iu. cal. & Iurifcon. in. l. j. in prin. cip. ff. de ven. inspi. quòd nouis morbis noua antidota conuenit præparare. & Imp. in authen. hæc consil. Inno. in prin. colla. 8. quòd id præstant leges negocijs quod medicamenta morbis. Idem Bal. consil. 146. titulus, col. 3. vol. j. in simili dicimus, quòd præscribens, soluenti similis est, quòdque testator mandans solui debere, non videtur mandasse id, quo ad debitū præscriptione sublatum. l. si pupillus. ff. de admi. tu. l. si. §. fi. ff. rem ra. ha. l. si cui. §. Flavius. ff. de solu. Inno. in. c. cura. de iur. pat. Bal. consil. 180. præsuppositis, col. 2. vol. j. & consil. 315. ponitur, col. 2. vol. 3. & idem in compensatione, consil. 317. ad euidenciam, in prin. quia dicit etiā lex quòd non interest, soluerit quis an compensauerit. l. si debitor. ff. qui po. in pi. ha. l. inter tutores. ff. de admi. tu. late hoc anno de mero Imperio locuti sumus in. l. Imperium, de iu. om. iudi. ter à nobis interpretata. Adde quòd per similitudinem æquiparatur quatuor elementis, in acre. n. exercetur, si suspendatur fur. in igne, si cōburatur aliter reus. in aqua, vt parricida. vltimo vero supplicio, pro homicidio in terra, ita idem Bal. consil. 420. verba, col. j. 2. vol. j. non est ignotum quoque, formam cum materia esse coniunctam, ergo & solénitas cum actu. l. si. C. de testa. Innoc. in. c. dudum, de reb. ec. non alie. Bal. consil. 447. contrahentes, in fi. vol. j. Qui notabile verbum adhuc dixit consil. 102. omnis potestas, col. vlti. lib. 3. quòd sicuti facies in speculo consistit, ita consistit voluntas in verbis, à quibus hac de re non est discendum. l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de sup. leg. l. non aliter. l. ille aut ille. §. cum in verbis. ff. de leg. 3. Interrogatur me nescio quis, vir alioquin doctissimus, an maritus teneretur molendinū sibi in dorem datum reficere. respondi, quòd sic, amotosq; lapides reponere per tex. in. l. j. in fi. ff. de impē. in reb. do. fac. idem Bal. not. consil. 145. casus, col. 2. vol. 3. & plus dicebam vltra eiusdem autoritate fretus ibidem, quòd ædibus est simile

simile, quoddāque rescindendo cōseruantur. immo homini, qui non cōseruatur, nisi per reitaurationem deperditū .i. proponebatur. ff. de iudi. l. siue hæreditaria. ff. de nego. gesti. l. impensæ. ff. de verbo. si. Dico etiam, quod quædam sunt, similitudinē habentia entis, quæ tamen non sunt ens, vt hypocrita, falsus prælatus, & chymera. l. Paulus. ff. de ver. si. l. 2. §. j. ff. quemadmo. testa. ap. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pi. ac. Bal. conf. 9. factū. col. vlti. vol. j. quoddāque in materia duelli de similibus ad familia non proceditur, ex quo sunt odiosa & restringenda, vt firmat Iser. & Afflic. in. c. j. in glo. capitalem, in prin. de pa. tenen. in vsib. feu. & quod similitudo dicitur subauditus intellectus, secundum Ias. in. l. de quibus, colū. 4. ff. de legi. Cassane. confi. 2. 2. consuetudine, nu. 6. & nouissime quod tripliciter est accipitur pro idēitate. c. inter corporalia, de transla. prælato. pro paritate. l. veteris. C. de contrahen. & committen. stipul. & pro conuenientia denique accidentiū, ad species diuersas. l. il. ver. ob. allega. quoque supra. ff. ad legem Aquil. l. à Titio. ff. de ver. ob. Vel & aliter per conuentionem scilicet. l. cum qui ædes. ff. de vsuca. l. proponebatur. ff. de iudi. l. si. ff. de fun. instruc. aut si diuersi casus eundem effectum, seu causam, vel potentiam habebant. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. Vel cōuenientiam ad res diuersas vt supra immo quod est proprie comparatio plurium casuum ad res diuersas, vt alterum ad alterum, vel alterum in altero. exemplum, sicuti se habet feruus ad dominum, ita habet se filius ad patrem. libertus ad patrum. Monachus ad Abbatem, quamuis alias argu. fallacia contingat, ex multis. Ratione quoque ostenditur, aut per imaginationem, si dicam, Patarus est audentior, quàm leo, ego timidior quàm lepus, & sic secūdam proprietatem corporis & naturæ. aut per comparisonem, secūdam proprietatem cordis, vt puta, Petrus ingenio præditus est vt Paulus Iurifcon. vel Aristoteles, Scius vero stolidus, vt Afinus. Aut exemplo, quia **CHRISTVS**, cuius actio nostra est instructio. c. significasti. de elec. adulteram sine accusatore dimisit, vt & nos quoque didiceremus, non esse quem, licet delinquentem, facile, nisi præcedat accusatio, condemnandum. Similitudo, vt vitibus dulcia etiam misceamus, iuxta illud poeticum. Omne tulit punctū, qui miscuit vitile dulci. Simpatia Græce appellatur. & Homæotelenta, quæ similibus casibus, aut sono simili terminantur. Adde quod turdi cicuta nutriuntur (Gale. author est) quia

inter

inter eorum temperamentum & alimentum, est cōsensus quidam & similitudo. Ad idem vinum nigrum & rubeū, facilius in sanguinem conuertuntur, quàm aqua & vinum album, propter similitudinem temperamentum, quæ cadit inter agentem & patientem. Magnes etiam ferrum & adamas, propter simpatiam, seu naturalem quandam conuenientiam, ad se rapiunt. In literis simillimæ vocis, sunt C, & G, D, & T. quia dicimus quadringenti & quatercenti. Et not. in. c. ad audientiam, de rescrip. quod ortographia, in Romana curia, dijudicantur literę Apostolicæ, si sint defectiuæ, necne, quoddāque omnia ibi subtilissime ruminantur, & trāseunt sicuti per purgatorium, quod etiam refert Albe. in tracta. de accenti. in prin. Et profecto sicuti arborū altitudo sine radicibus esse non potest, ita magna eloquentia sine his, & sine Grāmatices cognitione consistere nō potest. Satiatati occurrendum est etiam, eiusque mater est similitudo. Nec minus agit qui aurum expurgat, quàm qui effodit, qui triticum mundat, quàm qui metit; & qui nuces denique eligit, quàm qui legit. nec minorem laudem assequitur rursum (codem teste) qui corrigit errores & castigat, quàm ille qui inuenit, vt Sulpitius, qui librum de notis Scauolæ præceptoris conscripsit. Videmus quoque populari multitudine insolentius esse nihil, quæ sine consilio, torrenti flumini similis ruit. Et dicimus vulgo, hæsitantes, similes esse illis, qui ambulant in tenebris, sine lumine. quoddāque cecutiunt lippitudine, & hallucinantur. instar eorum, qui ætate defecti sunt. Et rursus quod assentatores, diuitias atque fortunam comitantur, vt vmbra corpus. Et quod amplius qui eas obtinere sperant (Lucia. author est) in foro operiuntur hiantes, non aliter quàm hirundinem aduolantem stridentes pulli. quod à nonnullis ignominiose cæduntur calcibus. lanianturque atque exhauriuntur à nonnullis contra, perinde ac scigmatibus, fugitiuus, compedibus uinciuntur. Adde etiam quod adulescentes æquo animo ferre debent, interdum sua scripta, ab eruditioribus, obeliscis confodi, & deleri, non secus ac equini pulli, qui nisi à Mangonibus corripiantur, haud facile discunt tollutum incedere. Et quod assentatores à mendacijs & nugis vitium quæritant, do micilia discurrentes, tanquàm catuli, qui (vt in episto. Q. Cur. ait lib. 4.) iuris reliquias lambunt. Similitudine pulcherrima dicitur etiam in sacris literis, quod sicuti Mercurio, qui Deorū nuncius est (vt fabulantur poëtæ) alæ tribuuntur, sic tribuuntur

MAN.

c tur

tur Angelis, qui nuncij sunt Dei. Et Eras. alibi, quòd qui facul-
tates profundunt per luxum, in adultores, scorta, & similes,
arboribus æquiparantur, per præcipitia nascentibus, quarum
fructus homo non gustat, sed à coruis & vulturibus eduntur.
Et alio loco, quòd sicuti piscatores, vt gabionem capiât, aqua
Marina se patiuntur aspergi, ita aspergi salua patiebatur Ari-
stippus (histo. nota est) à Dionysio, vt Balenam caperet, hoc
vocabulo Regem significans. Et quòd non magis offendebat
tur Socrates Xantippis vxoris rixosæ, quam si rotæ frigidæ
audiuisset, quæ aquam educit è puteo, quoniam affluctus erat.
Et quòd qui de virtute loquuntur, nec recte viuunt, sunt cy-
tharæ similes, quæ alijs prodest, ipsa vero nec sentit nec audit
quicquam. Et quòd non oportet currenti in stadio, iam me-
tre vicinum cursum remittere, sed magis intendere, sicuti no-
bis quominus superest uitæ, magis studijs operam nauare. Et
quòd Diogenes, vt Momus, dicacitate quadam, omnes carpe-
pat. quòd tanto studio Grammatici perquirent Vlysis erro-
res, suos vero ignorarent. Musicos, quòd diligenter cordas
aptarent cytharæ, mores autem habent inconcinnos. quòd-
que Solem & Lunam intuerentur Mathematici, ac stellas, nec
viderent quæ sibi essent ante pedes. Et quòd oratores denique
iusta dicerent, eademque facere non curarent. Inquit etiam Lu-
lius pol. sicuti Sole purpura gaudet, quo reddatur splèdidior,
quòd sic iuuenis scne gaudere debet, & discipulus magistro,
quo reddatur prudentior. Et Eras. alibi, quòd Principes ple-
runque amicis, non aliter quam equis, vtuntur, dum vsui sunt
curant, inutiles vero factos abijciunt, eosque spoliant citius,
quam beneficio iuuent. Prouerbiu est etiam, simile simili ami-
cum esse, vt de Alexandro ferunt, qui cum gloriæ supramodum
appetens esset, similem in alijs quoque amabat affectum. Et ad
locum hunc addi potest, vt ille rursus ait, quòd adulescentes
orationem magistri sui, meditatam recitantes, pŷttacis sunt
similes. Et quòd Rex magnanimus, qui non timet alios, in ip-
sius exitium conspirantes, similis est illi, qui aues femina legè-
tes vno clamore dispergit. & quòd à nobis plærunque agen-
dum est, vt Medici solent, qui vbi vsitata remedia nõ profunt,
contraria pertentant. Et quòd oratio ac verba inania cupres-
sis sunt similia, quæ à natura pulchritudine decorantur, sed fru-
ctum non ferunt. Et quòd dolosus ac insidiator polipo est si-
milis. Fortuna vero, schala, qua felices ascendunt, contra vero
descendunt

descendunt, quibus aduersa est & contraria. Et quòd non repe-
ritur homo, qui non sit improbus, sicuti nec piscis (vt dicebat
Architas) absque spinis. Formosos etiam comparabat arbori-
bus Homerus, dicens. Hic creuit & arboris instar. Ad idem,
sicuti mutuo pecuniam accipiens ad tempus, ea perinde vt sua
fruitur, ita gaudium est temporarium, cum nunciata alicuius
inimici morte, incertus est author rumoris. Et sicuti mercato-
res exiguum frumenti deferunt specimen in parapside, ingen-
tes aceruos vendere cupientes, sic Principes qui paucos obŷi-
des petunt, pro omnibus ciuibus esse videntur. Et sicuti plan-
tæ ac semina ad regionis habitum immutantur, sic mutantur
hominum mores. Et sicuti nõ est bonus poëta, qui præter mu-
sicæ modulos canit, non est bonus Princeps pariter, qui con-
tra legem pronunciat. & quòd nõ conuenit verulæ grauiã rei-
pub. commoda committere, sicuti nec conuenit quòd vnguëtis
vtatur. Solent quoque mercatores degustationem aliquã
rerum venalium accipere, quo facilius quæat deliberare de ip-
sorum emptione, exemploque sunt studiosis, vt simili modo,
libros dedicent Principibus, & quasi degustationem quãdam
laborum ipsis ostendant. Quid plura? ventrem populo simi-
lem esse dixit Cato (histo. nota est) in concione suasurus, fru-
mentum viritum diuidi debere. Et luxum piscibus, in quibus
olim præcipuus erat. Et populos Themistocles, platanis sub
quarum umbra accurrunt homines afflicti tempestate, quas si
mul vt redijt serenitas vellüt, quoniam sic ipsi quoque in bel-
li periculis, virorum fortium opem implorant, in pace vero
contemnunt & vexant. Dixit rursus orationem similem esse
picturatis stragulis, quæ si extendantur imagines ostendüt,
si vero contrahantur, easdem celant & abolët. Et Ci. in M. Cæ-
lium, bonam habet dextram, sinistram malam, quòd Orator
qui melius accuset, quam defendat, similis sit hominibus bon-
nam dextram communiter habentibus, sinistram malam. Di-
cteriumque est eiusdem atq; iocus, ex similitudine vocis, ego
(Candidatus enim, coquo patre natus, coram eo suffragij pe-
tebat) tibi quoque faueo. Sunt adhuc aliqui nasum habentes
similem coruo, nonnulli autem aquilæ; isti magnanimi sunt, il-
li impudentes. Multi etiam ferentes arma, qui tamen cor non
habent, piscibus qui gladioli vocantur similes, cum & ipsi sine
corde esse dicantur, cum tamen habeant gladium. Quamuis
plantæ rursus virtus sit (vt magnus Basilius docet) fructum

producere, afferunt tñ ornatum & frondes, circa ramos diffusa, sic fructus animæ est veritas, nec inamenum tamen, eam ex tranca circumdare sapientia, quæ tanquam frondes speciem in tuentibus lætiorē ostendunt. Maxima inter Demosthenem & Ci. fuit similitudo, ille Philippum, iste M. Anto. infectatus est, ille eloquens, iste eloquentior. eloquentia illi peperit mortem veneno, huic gladio, & idem, vt modò ad leges reuertamur, cumque eis finiamus, operatur mandatum, propter similitudinem, in casu. l. si mandato meo. §. si. ff. man. quo ad nouationem inducendam, quod stipulatio, in casu. l. prima. & similitum. C. de noua. Crescitque & decrescit iudicium pignus ac peculium, vt homo. l. peculium nascitur, in prin. ff. de pecu. l. si fundus. ff. de pig. no. l. & puto. §. id quod amnis, iuncta glo. ff. fa mi. her. Et si vnum prohibeatur, prohibitum quoque censetur eius simile. l. hæres meus. §. si. ff. de condi. & de. Bal. in not. casu, consi. 507. inter magnificos, col. 2. vol. 5. hæcque de similitudine, deque similitudine pro nunc dicta sint satis. Vel addi id etiã potest, quod idem Bal. adhuc ponit in cap. j. in §. porro, col. 2. quæ sue. pri. causa be. amit. in vsib. quòd in pœnalibus procedimus quoque, de similibus ad similia, ex quo attenditur potius ratio, quàm Grammatica verborum.

Ad. l. in rem. §. item quæcunque. ff. de rei uen.

Simbolum. 2.

I D E M ferè Pau. quod supra lib. xxj. ad edictum, in verbis istis, Non idem in eo quod applumbarum sit, quia ferruminatio per eandem materiam facit confusionem. sentit quòd in habentibus symbolum, idest similitudinem, facile fiat transitus, ad quod etiam lex ista solet allegari. Adde tex. vbi etiam de ferruminatione aliquid, in. l. quicquid. ff. de acqui. re. do. multa Bar. in. l. in fundo, nume. 8. ff. de rei ven. & declara ferruminare, nil aliud esse, nisi per eandem materiam conglutinare, vt ferrum ferro, & ita est, quamuis ex pluribus, fretus autoritate Pli. multis in locis, Valla, elegan. 6. c. 485. senserit per aliam plumbarum quoque, fieri confusionem, plenius Bayfi. in. l. vxori. ff. de au. & ar. lc. Et ad propositum nostrum, hac ratione mirum non est, si inter succedentes eodem iure, locum habet ius accrescendi, non inter succedentes diuerso. l. sed cum

pa-

patrono. ff. de bo. po. & ibi signanter Albc. notar. & Bar. consi. 8. factum tale proponitur, col. 2. multa Saly. in. l. vnica, in. 4. C. quando non pe. par. & minus si stipulatio obligationem iuris gentium tollit, sed nõ acceptilatio, quia non est illi similis, sed liberatio obligationi contraria. l. si. & ibi Cy. C. de accep. & si denique substitutio variari non potest de directa in fidei commissariam, de directa autem in directam sic, vt per Bal. pulchre. in. l. ceterio, columna prima. ff. de vulga. & pup. sub. multa Butige. præcep. in. l. prima, in. §. si quis ita, nume. 32. ff. de verbo. obliga. & est propositio philosophi, in secundo de genera. Dicebat rursus Bar. in. l. spadonem, in. §. qui iura. ff. de excu. tu. quòd imperfecta plura simul collecta, eiusdem generis tamen, iuuant, licet nihil profint singula, aliàs non, si diuersi fuerint generis. Et Bononien. in capitulo primo, colum. 27. de re. permu. in sexto, quòd facilius iura impediunt vnã utilitatem Ecclesiæ, ratione alterius utilitatis Ecclesiæ, quàm ratione vtilitatis priuatae, multis rationibus, & ista maxime. Et Ias. in. l. quominus, colum. 23. ff. de flu. quòd sic infusa solo infusa, facilius transit, & fit propria vicinorum, prædia cohærentia habentium, cum sit immobilis, vt prædia ipsa, quàm si virgultis sustineatur. Et Deci. seni. in. l. j. in prima columna in fi. ff. de iudi. vbi etiam Albc. multa ad materiam, columna tertia, quòd augmentum prorogatum, procedens à causa priuata, efficit, sicuti difficilis est in habentibus dissimilitudinem, vt contra, sit facilis transitus in habentibus symbolum. Et idem Ias. in. l. prima, in. §. si quis ita, columna quarta. ff. de verbo. obli. quòd testamentum in scriptis, licet non perfectum quo ad solennitates requisitas, in cæteris tamen conditum coram septem testibus, potest sustineri, vt vim habeat nuncupatiui, quia nõ sit transitus de vna specie ad aliam valde diuersam, firmat Cy. Albc. & omnes, in. l. hac consultissima, in. §. per nuncupationem. C. de testa. Ange. & Imo. in. l. prima, in. §. si in autem. ff. de hæ. in sti. Bar. in. l. si. ad fi. ff. de iu. codi. Qui ad propositum dicit etiam in. l. vbi ita donatur. ff. de do. cau. mor. iuncta. l. cum præcio. ff. de præca. quòd si fiat promissio de non reuocando donationem causa mortis factam, propter hoc non viciabitur donatio, sed resoluetur in donationem inter viuos, quia ap. donationis, saltem large venit quælibet donatio, siue causa mortis, siue inter viuos, ideo facilius est transitus, quem refert etiam & sequitur Pic. in. l. Titia, in. §. Titia, colum. 37. ff. de lega. 2.

c 3 Et

Et in simili Scyfel. in l. stipulatione hoc modo concepta, columna secunda. ff. de verbo. obliga. quòd cum legarum donatio quaedam dicatur. l. legatum. j. ff. de lega. j. facile in donationem simplicem transire potest, in casu de quo ibi. Et in l. apud Iulianum, in §. antistia, in j. ff. ad T reb. quòd licet tex. in l. secunda. in §. si sub conditione. ff. de bo. po. secun. tabu. loquatur in hærede, locum habebit tamen, & fortius quidem, in fideicommissario, in quem iura facilius transunt. l. si ante. ff. eo. cum similibus. Et in l. in illa stipulatione, in 2. ff. de verbo. ob. quòd ideo in casu illius legis intelligitur repetita dies, quia vtrunque, implementum scilicet conditionis, & præstatio pœnæ, dependet à factò promissoris, sitque facilius repetitio in his quæ sunt similia. Et in l. licet inter priuatos, in prin. post Deci. præcep. suum, quòd una species vltimæ voluntatis, facile transit in aliam, dictumque est etiam proxime, sed non contractus in vltimam voluntatem, vel è contra. Et Bellame. deci. 742. supposito, columna quinta, quòd liberorù ap. veniunt naturales, quia cum legitimis maiorem etiam habent conuenientiam, quam cum affinis, licet enim sit accidentaliter sacramenti matrimonij inter eos defectus, differentiaque legitimitatis & non legitimitatis, est tamen sanguinis & naturæ similitudo, quæ tolli non potest. l. eas. ff. de capi. di. §. sed naturalia quidem, Insti. de iu. na. Et licet symbolum (vt diximus) pro similitudine capiatur hic, aliam tamen habet etiam significationem, & interdum collatio dicitur, hoc est quòd plures in vnum cõferunt, immo quòd veteres anulum symbolum appellabant, quandoque augurium, & pro nota. vel signo denique id vnum habebat quisquam, eoque in arcanis mysterijs, in bello, & vigilijs castrensibus potissimum utebantur. Symbolum habuit Marius, Sylla, & Cæsar, Larem Deum, Apollinem Delphicù, Venerem genitricem, Papauer symbolum fertilitatis erat, Adonis fructuum, Atys florum, & eiusdem generis plura, non aliter referenda. Adde tamen, à similitudinibus ad signa transcentes, quòd Socrates, Simias vocabat homines ratione carentes, ex quo præter humanam formam nihil hominis habet, quòdque symbolum Medici præstantis erit Aesculapius, barbarus enim pingitur, vt vir, qui iam annos perfectæ virilitatis attigit, quoniam ea ars huiusmodi est, vt non possit facile, nisi multo tempore exauctis laboribus, & diuturna

diuturna rerum experientia etiam perficì. Diuinæ naturæ vero ignis, propter eius inter cætera elementa excellentiam, qua de re Io. Damasco. in lib. de hæresi, in templis asseruari solere scribit, & capitale superinde, si extingui permittissent sacer dotes, putantes sic, ex eo loco, diuinitatem pelli, seu potius extingui. Symbolum loquacitatis erit Luscinia, reuulsi enim plumis, minimum habet carniem, sicuti nec loquaces ipsi, præter linguam garrulam, ac verba magnifica, aliud pariter. Sapientis & indocti, nudi homines, quia si (vt dicebat Aristippus) ad ignotes mittantur, in regionem peregrinam, sapiens protinus rem & amicos inueniet, nudus vero pro infano tenebitur, & fame peribit. Fui aliquando interrogatus, quoniam certum atque indubitatum est, publicam vtilitatem priuatæ esse præferendam, vulga. l. prima. §. si. C. de cadu. tol. l. prima. §. & generaliter. ff. de ven. in po. mit. not. in l. veluti, de Iusti. & iu. verbaque sunt Fabij pulchra, ad populum loquentis. Cæterum non ea vestra in me maioresque meos merita sunt, vt non potiore habeam priuatis necessitatibus Rempublicam. Et nota Q. Cur. Reguli, aliorumque exempla, quo modo aliter huiusce rei possit symbolum pingi. Scuto respõdi, cuidam enim percunctanti quam ob causam apud Spartanos, qui scutum abieciissent notarentur infamia, & Rhipsaspides appellarentur, qui galeas vel thoraces non, quia (inquit Demaratus) hæc sua ipsorum causâ gerunt, scutum vero communis ordinis gratia. Immo quæ tria designat, cõcem (vt diximus) vtilitatem priuatæ præferendam esse, militem infamem, esseque publicæ vtilitati semper consulendum. Curiosi etiã testudini sunt similes, symbolumque non ignobile curiositatis rursus testudo, quæ nimirum si caput extulerit, sibi exitium parat, vt Plutar. scribit in vita Flamminij, dum Achæis respondisset, suo iuri Zacinthiorum Insulam vindicare cupientibus, vt ab incepto eos detereret, periculosum enim est vobis, ait, si quemadmodum testudines, longius à Peloponneso caput abduxeritis. Si mater filio scutura porrigat, designabit adhuc, virtute ac fortitudine bellica esse semper vtendum, vt victor ipsum referat, vel in eo moriatur. Symbolum erit etiam ciuis, æquo animo suam conditionem ferentis, non ignominiam patriæ, si sub hasta à præcone vendatur, vt non Laconem dicat à patria, sed captiuum. & grati animi, sacrificans Socratis nomine, gallum gallinaceum Aesculapio, quod & ipse moriens iusserat, Apollinis oraculo patris,

fapientiffimus omnium iudicatus. Puer lapillos iacis in pulum quoque, literis circūquaque positis, Caue ne patrem ferias. vt Diogenes dixit aliquando, symbolum erit spurij & illegitime nati. & quia à multitudine dissentire, est proprie philosophari, si hunc significare volueris, populo theatrum egredienti, atque ex aduerso adnitente aliquem ingredi, fingere poteris, quod & idem Diogenes quàm sapissime facere solebat. Cucurbita etiam & quercus mediocritatis in omni re laudabilis signum est, quoniam quæ subito crescunt, nõ sunt diuturna, vt illa, quæ vero paulatim, vt ista, etatem ferunt. & ad idem Theopompi histo. nota est, Pylijs sic rescribentis, cum publico decreto sibi tribuerentur maximi. Mediocres tempus auget, immodicos abolet. Bal. noster confi. 486. statutum, col. 2. vol. 2. æquitatem cum legis, tū Iudicis, & boni viri, columnam in medio parietis positam esse debere, ait, non in angulo, quia sic partiales fautores essent, lōge alienum à ratione. Item non nouā. C. de iudi. Capra stoliditatis symbolum est, quia ab igne repulsa (author est Alber. magnus, de anima.) cū ardent caule, in ignem recurrit, & si à lupo rapiatur, non fugiunt cætera, sed eriguntur, & aspectu stolido admirantur. Vidi Romæ picturam hominis equo currentis, quasi pluuia demersi, literis circūquaque appositis, Desinet aliquādo pluere. quam dixi Fortunæ aduersæ signum, siue symbolum esse, quod quæ non aliud sibi vellent verba prædicta, prouerbij loco vsurpata, quo Fabius iusti. lib. 6. vsus est, ibi, cum ei renunciatum esset, id est cum passus esset in magistratu petēdo repulsam, aliquando desinet pluere, id est fortuna desinet mihi aduersari. Symbolum Principis, commodis subditorum populorum inuigilantis, Gruarum Rex est, qui (vt idē Alber. magnus refert) aperto capite dormit, non sub alis posito, quem admodum aliæ, vt insidijs obsistat, & dormientes vociferando excitet, & nobilis absque diuitijs, lyra absque fidibus, sicuti & fides sine operibus, quæ mortua est, de quo dixi proximo capite satis. Cythara etiam corum symbolum est, qui de virtute loquuntur, nec recte viuunt, idemque quod hypocrisis, ex quo pdest alijs, & delectat, ipsa vero nec audit nec sentit quicquam, de quæ his non nihil etiam supra. Si quis rursus anulum signatorium alteri admoueat, origie eius imprimat signū hoc gestu, vt Hephæstioni Alexander, cū secum matris literas legisset, calumnias aduersus Antipatrum continentes, vt arcana

contineat

contineat admonebit. Leo etiam **CHRISTI** Regis inuicissimè typum gerit, iux. illud Apoc. 5. quod non aliud significat. Vicit Leo de tribu Iuda, radix David. Leo inquam malis bonis, agnus. Leonum catuli vero, de quibus Psal. 103. Posuisti tenebras, & facta est nox, in ipsa pertransibunt omnes bestię syluæ. Catuli Leonum rugientes, vt rapiant. malorum Dæmonum, prauorum hominum, & corū qui sunt ministri Antichristi. Et sicuti Tauri Doctorum sunt symbolum, sua eruditione terram colentium, vt pulchre Pau. 1. ad Corin. c. 9. sentit, quando dicit, Scriptum est enim in l. Moysi, non alligabis os boui trituranti. & sapientis Sol, ita mentis humanæ instantiā Luna designabit. Vnde ecclesias. 27. Homo sanctus, in sapientia manet, sicut Sol, stultus vero, sicut Luna mutatur. Bubalo etiam, circulo naribus iniecto, vt Romæ, notari potest, à via errantes, monitionibus esse comprimentos, vt respiciant, & ad rectam viam reuertantur, in qua erāt prius. quod quàm verissimum sit, ex verbis Regum. 4. c. 19. licet intelligere, quæ sunt. Insanisti in me, & superbia tua ascendit in aures meas, ponam circulum in naribus tuis, & camum in labijs, & reducam te in viam per quam venisti. Molles quoque & effeminas Græci viros, leporis vocabulo notare solebant, adeo vt lepus horum hominum etiam symbolum sit, cuius rei argumentum maxime præstat Comicum illud. Tute lepus es, & pulpamentum quæris? & superborum, seque amplius extolentiū Cedrus, quia Esaiæ. 2. dicitur, Dies Domini exercituum, super omne superbum & excelsum, & super omnem arrogantem humiliabitur, & super omnes cedros libani. Et verbi Dei, lucerna, qua non ambulent vigilantes in tenebris, nec in erroris labirintum incidunt. & scribitur ad propositum, Psal. 118. Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis. Scindere vestes rursus in sacris literis, & comam tondere capitis, signum erat luctus. Iob enim ille sanctissimus vir, cum multa sibi mala nunciarentur, vt. c. j. legitur surrexit & scidit vestimenta sua, & tonso capite corruit in terram, adorauit, & dixit. Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus reuertar illuc, Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut Domino placuit ita factum est, sit nomen Domini benedictum. & quia longum esset persequi omnia, non diuabor amplius, sed pedem referam, vel si liceat summam adhuc aliqua dicam quod incorrupti Iudicis symbolum, erit etiam num, Regis sedētis, obturataque

obturataque aure causam agentem audientis, vt aliam aduersario seruet, Alexandri Macedonici histo. nota est. Adulescentis, orationem præceptoris meditata, recitantis, psittacus. Orationis, verborumque inanium, cupressi, quia arbores sublimes sunt & pulchre, fructum tamen non afferentes. Dolosi hominis & insidiatoris (vt Aelianus ait, de va. histo.) polyppus. Gloria, gallus gallinacius, & vigilantie pariter, qua ob re Aesculapio etiam ascribitur. Custodia, anser. Timoris, leo & galus simul, quem natura ille perhorrescit. Auaritie, lupus. Auari, Tantalus. Regule, claus, qua literarum & scripturae sensus aperiantur. Carnalis hominis, vultur. Gulosi, Cygnus. Hæretici, cetus. Mundi, Pan Deus Archadiae. Ingrati pelicanus. Hypocrisis, structio. Præfagij, delphinus. Temerarij, Falco. Tirani, sus. Impudētis, coruus. Velocitatis, accipiter. Famis, sitis, & somni, cerberus. Pulchritudinis, narcissus. Ocij & tranquillitatis, Bacchus. Iactantiae, chamaleon. Fati, canis curru alligatus. Magistratus, speculum concordiae, cornix. Cōsiliij, Vlysses. Auxilij, Diomedes. Infamiae, atramentum. Inanis gloriae, hydrops. Fortunae, schala, & pulcherrimum, quidem ne ob ipsius successus intumescamus, quia vt libet dat, & eripit, quod bene vtraque, omni alio exercitatio Demetrius sic expressit, tu me extulisti, tu ipsa me rursum deiecis & præter hæc, multo plura etiam sunt huiusmodi, quæ si scire vuleris, via iam ostēta, quasi lumine quodam tibi ipsi labore comparabis.

Ad l. merito ff. pro socio.

Bonus. 3.

PRAESTAT nobis argu. Vlp. lib. 30. ad Sabinum, cuius verba sunt hæc, & sanè plærunque credendum est, qui partis Dominus est, eum iure potius suo vti, quam furti cōsiliū intr. quod i dubio quilibet præsumitur bonus, vnde infinitæ promodum eliciuntur decisiones, seu determinantur, Si primò dixeris tamen esse verum, vbi de præiudicio alterius nõ agitur. Abb. in. c. cum in iure peritus, in prin. de offi. de Fortu. de vlti. fi. nu. 257. Alex. conf. 78. visis, col. j. volu. 4. Gemi. consil. 16. Gemianus, col. 3. vel si rursum ageretur, de aliquo promouendo, vel de salute animæ, quia tunc secus, & hoc vltimo casu esset tutior via eligenda. c. iuuenis. de spon. idem Abb. in c. fi.

c. fi. de obser. ic. Ancha. conf. 411. & prima facie, col. 2. & quod si agatur de aliquo promouendo, bonitas nõ præsumatur. disputant Scriben. in. c. fi. de præsump. & in specie Cardi. in cle. j. in. 2. not. de cōcessio. præben. quod etiam declarari debet, adhuc verum esse, si de aliquo defendendo agatur, non in actore aliter procedere, vt per Bar. in. l. qui iurasse, in. §. si pater. ff. de iureiur. aliquid Soci. conf. 13. insignis Doctor, nu. 27. volu. 4. Deci. in. l. si emancipati, in. 3. not. C. de colla. idem Saullia. conf. 57. nullo modo, nu. 6. vol. 1. Ro. conf. 304. plura, colum. 2. idem Soci. conf. 57. eadem, col. 3. vol. 3. Dec. in. c. super literis, col. 5. de rescrip. Ias. in. l. non solum, in. §. sciendum, col. 3. ff. de no. oper. nun. Burg. præcep. in. c. cum dilecti, col. 5. de emp. & ven. Dixit igitur ad propositum etiam Feli. in. c. j. in. 5. col. 1. de offi. de. quod in dubio nemo præsumitur velle delinquere. idque etiam idem Soci. conf. 15. insignis Doctor, in. §. col. lib. & cap. conf. 2. fuit quidam, col. 9. ad medium. & vterque in not. q. & Bar. in. l. gerit, in hærede loquens, in. 5. col. ff. de acqui. hæ. & Veronen. in tracta. de serui. vrb. præd. c. 39. de solo & area, col. 2. ad declarationē. l. altius. C. de serui. & aqua. quod in dubio vicinus non præsumitur aedes suas tollere, etiam si vsque ad cœlum tollat, ad emulacionem vicini, hac ratione. & Ias. et in. l. quominus, col. 7. ff. de flum. & tollere dixi, quia cleuare, vt barbare loquentes dicunt in. d. l. altius, est diminuere, & Bald. in. l. j. in. 4. col. vbi etiam Ias. in. 5. C. de ser. fu. & Deci. in. regu. consilij, in. 3. & 4. ff. de regu. iu. & Alex. con. 126. quoniam, col. 2. vol. 4. & conf. 127. in prin. eo. lib. quod vbi consilium potest verifimiliter se habere ad bonum & ad malū, debet semper in meliorem partem capi, quia ita etiam interpretata tur lex, & plenius idem Bal. con. 382. in quaestione, col. j. quod nemo præsumitur fraudem vel dolum committere, quodque præsumitur in dubio bonum & non malum. & facit text. in. l. dolum. C. de dolo. & in. l. quotiens, in. §. qui dolo. ff. de proba. & in. l. si maior transgisti. C. de transac. idem Bald. con. 276. casus, in fi. vol. 3. Ancha. conf. 388. in casu, col. j. Nel. in tracta. banni. q. 78. quaeritur, in. j. par. 2. tempo. col. 2. & in. 1. parte. 3. temp. in. j. q. in prin. Saullia. conf. 9. accusatur, nu. 59. vol. j. idē Bal. conf. 494. sciendum, in fi. vol. 1. & ad regulam quod quilibet fidedignus & bonus præsumatur, Soci. conf. 11. in causa, ad fi. volu. 3. Idem Bal. conf. 229. verba, col. vlti. volu. 2. quod est præsumptio nobilis, quodque locum non habet in scenatore,

tore, vt gratis mutuo dare credatur, ex quo mores eius con-
 trarium indicant, immo clare ostendunt. l. non omnes. §. à bar-
 baris. ff. de re mili. c. illo vos, de pigno. & erit alia declaratio, vl-
 tra supra dicta. & Nicola. Mil. in §. dispensatio, nu. 54. quòd di-
 spensatio facta super impedimento affinitatis, valet, quòd dñe
 in vim eius potest dispensatus matrimonium contrahere, licet
 in dispensatione nulla fiat mentio impedimenti publicæ hone-
 statis, post Guliel. de mon. lau. in sacramen. suo ad fi. cōtra Io.
 in arbo. affi. & fufius vt per eum, & Deci. consi. 6. cōsideratis,
 col. 1. volu. 1. quòd officiales rationem reddentes administra-
 tionis, si bonam reddiderint, non præsumentur lucrari ex bonis
 Domini, quia præsumptio esset turpis, nec in dubio fieri
 debet, & probatur in l. si defunctus. C. arbi. tute. & Tort. conf.
 ad fauorem Flo. popu. facto, incip. vifa, col. 4. & 5. quòd præs-
 umptio semper capi debet, quæ sit exclusiua delicti. idē Curt.
 seni. consi. 50. memoriz, nu. 393. & Seyfel. in l. vt vim, in rep.
 col. 18. ff. de Iusti. & iur. Butige. præcep. in l. j. in §. si stipulanti,
 col. 6. ff. de verbo. ob. Gram. deci. 18. in causâ, nu. 5. glo. in c. cō-
 stitutus, de reli. do. Alcia. in tracta. præsum. in 3. regu. in princ.
 & Cremen. in singu. 126. mortuo, quòd si vxor, marito mortuo,
 concubina efficiatur scholaris, & inde nascatur puer no-
 uem mensium, natus præsumentur primi mariti, vt sit legiti-
 mus, nō scholaris, post Bal. in l. si mater. C. de suis & le. & pro-
 batur in specie, in l. miles, in §. defuncto. ff. ad legē Iu. de adul.
 Barba. consi. 58. sapienter, col. 1. uol. 2. Bal. in l. filium, in 2. ff.
 de his qui sunt sui vel alie. iu. fufius Albe. ibi, in 3. idem Bal. di-
 cens amplius, tex. prædictum, esse ad hoc vnicum, consi. 279.
 punctus, in fi. vol. 3. & consi. 74. verba, col. 2. vol. 1. & Pau. de
 cas. cōsi. 115. super primo, nu. 7. vol. 1. & Cap. cō. 2. fuit quidā
 nu. 1. citatus etiā supra ad aliud, vt in simili Bald. adhuc, in l. si
 matre. C. de su. & leg. & Cur. iuni. cō. 31. præsupponitur nu. 3.
 nisi (& erit egregiū dictū, si verū est) nascatur filius claudus, lu-
 feus, vel aliter viciatus, quia tunc ex concubinato natus præsu-
 metur, quòd post Barba. in c. in præsentia, col. 70. de prob. ex-
 clamant Bononien. in singu. nouis. 530. propter peccata. Et
 ad propositum nostrum redeuntes, determinatur etiā, q. si
 ex forma statuti occidatur bannitus ab eo qui cum occiso ha-
 bebatur inimicitias capitales, vt potius occisus, ratione statuti,
 & nomine reipub. quā vindictæ priuatæ, videatur, de quo a-
 liās in l. si. C. de dela. lib. 10. Bar. in q. Lucanæ ciuitatis, col. pe-
 tradit

tradit ad longum Gerar. Pet. sanc. in singu. 14. notant Bart. &
 alij, in 2. col. & aliam Alex. consi. 175. inspecto, in 5. volu. 2. si
 electio in episcopum obijciatur, ipsum esse venatorem, quòd
 exceptio in meliorem interpretabitur partem, quòd factū est,
 recreationis causa factum fuisse & sic licite, per hanc. l. & per
 tex. in c. j. de re iudi. & Oldra. consi. 246. q. est, nu. 4. quòd be-
 nedictio solennis, quæ est actus promiscuus à sacerdote factus
 benigniorem interpretationem accipiet, vt facta videatur, nō
 tanquam ab electo, se administrationi illicitæ immiscente, sed
 ab eo, tanquam à simplici sacerdote, & Soci. consi. 102. in præ-
 senti consultatione, col. j. ad fi. volu. j. quòd nec etiam Iudæus
 præsumentur delinquere, & blasphemare Deum, dicendo quòd
 Deus non potest facere, quòd ipse fecerit id quòd non fecit.
 Tamen aduerte, quia de malo hominē non potest nisi malum
 suspicari, vt probat Seyfel. in d. l. vt vim, col. 2. signanter in
 Iudæo locutus. ff. de Iusti. & iu. idem tamen in alio quā Iu-
 dæo dixit Alex. consi. 15. viso, col. 2. volu. 3. Dixit etiam Sicu.
 in l. in illa stipulatione, col. 3. ff. de verbo. obl. quòd negligētia
 pariter non præsumentur, ex quo culpa est. quæ peccatum nu-
 trit, & Imo. in c. j. in vlti. col. de procu. quòd prælatus nō præs-
 sumitur in dubio litem fingere, & notum est, sicuti quis bonus
 præsumentur, vt hic, quòd ita præsumentur idoneus, nisi contra-
 rium probetur. c. j. de seru. c. si. de præsump. & not. aliās in reg.
 cancella. 65. item voluit. & hoc idem forte dubium faciat in
 l. reum criminis. C. de procu. & dicit rursum Nicel. in cōcor.
 Bar. 337. operæ precium, col. 4. quòd nō præsumentur Iudex ma-
 le facere, quòd dñe istud in cōsideratione esse non debet, &
 probatur in c. in præsentia, de renun. & in l. Herennius, in §.
 Caia. ff. de euic. nec etiam arbiter, vt inquit Deci. in . c. quoniā
 contra, col. 4. de proba. & quòd in prælaris peritia præsumentur,
 & Iudicibus pariter Ancha. consi. 224. iste, col. 2. & Arct. con-
 113. in præsentia consultatione, in fin. quòd nemo præsumentur
 velle consequi, indebitum, quoniam istud esset delinquere. &
 consi. 9. eleganter, col. j. quòd verba debent semper accipi, vt
 non sonent delictum, vel dolum, & idem consi. 160. longa est,
 col. 9. & Moder. Hispa. in rub. de do. inter vi. & vxor. in 8. col.
 quòd donatio facta à sponso sponsæ, non præsumentur facta
 contra legis prohibitionem, non nihil Seyfel. in l. si diuortio,
 col. 2. ff. de verbo. obliga. est verum, licet quis bonus præsuma-
 tur, nisi probetur malus, quòd non tamen sic præsumentur bo-
 na fides

na fides, ex quo oportet quod quis habeat iustum titulum, vel quod probabilibus rationibus sibi possessionem quæserit, & quod longo tempore etiã in possessione fuerit l. 2. l. liberis. §. ff. de libe. cau. l. possideri. §. si feruum. ff. de acqui. pos. Abb. in c. cum ecclesia Sutrina, col. 7. de cau. pos. & pro. nisi in casu vt infra Bar. in. l. si. numero. 15. C. vnde vi. Bald. consil. 287. dicta mulier, colum. 1. volumi. 4. Soci. 38. in causa, col. 2. volumi. 3. Odof. in. l. verius. ff. de proba. idẽ Bal. cõsi. 89. dominus, col. 2. vol. j. Dicit et idem Bar. in. l. creditores. nu. 4. C. de pign. quod si creditor possessionem rei sibi obligatæ ingrediatur, præsumetur in dubio potius ingredi. iuris sui cõseruãdi gratia, quã causa inferendi alij iniuriã, aliquid Bald. in. l. in possessionem. C. ad legem Iuli. de ui. & Veronen. consi. 4. visã quærela, col. 3. Saly. in. l. aduersus, in prin. C. fa. her. Ancha. consi. 142. clarior, col. 3. Alex. consi. 103. videtur, in prin. vol. j. Old. consi. 370. in quæstione, col. 3. Calca. consi. 49. contra commune, in prin. Et Ro. consi. 68. visis, col. 2. si findit duæ præsumptiones, quarum vna, sit doli inclusiua & fraudis, altera vero exclusiua, quod exclusiua potius quã inclusiua debet attendi. Idem quẽ las. in. l. non solum, in. §. sciendum. in si. ff. de no. o. nun. Flo. in. l. si dominus, in si. ff. ad legem A qui. Gui. pap. deci. 273. vtrum, in prin. Nisi simus in his, quæ sunt de genere prohibitorum, quia tunc secus. l. j. C. ad legem Cor. de fica. multa Deci. in. c. in præsentia, col. 8. de proba. Et mirabile est adhuc, si dicat hæres, tantum esse in hæreditate, quod dicto eius standum est, quod quẽ est pro ipso præsumptio, quia de iure sforum, si alienam rem occultasset, priuabatur Falcidia in illa re. l. scriptum. ff. de his quib. vt indi. ideo in dubio non debet præsumi id fecisse, ex quo incurreret delictum & pœnam, vt hic, Alex. in. l. si. in. §. licentia, in prin. C. de iu. deli. Cro. in. l. si constante, col. 1. 4. ff. solu. ma. & de materia aliã in. l. cù de lege. ff. de proba. & in. d. l. si constante, in. j. q. j. par. & in. l. decem, de verbo. ob. Qui dicit etiam consi. 194. perspectis, col. 2. vol. 6. quod nemo præsumitur velle moram committere, quia est delictũ. & probatur in. l. si plures. ff. de admi. tu. idem Alex. consi. 92. perspectis, col. 5. vol. j. Ro. cõsi. 247. primo, col. 2. idem Alex. in. l. non hoc, col. pe. C. vnde legi. & Pau. Citadi. in tracta. iu. pat. in. 3. par. in. 5. cau. acqui. in. j. q. col. 3. quod qui successit in ius alterius, iustam habet ignorantia causã, quod quẽ præsumere debet, ipsum habuisse bonam fidem, ex præsumptione huius

huius legis, ad effectum, de quo ibi. Et Bal. in. l. cum oportet, in. 3. col. C. de bonis quẽ libe. quod lucrum potius licitum, quã illicitum, præsumi debet. Et Veronen. consi. j. col. 3. q. in rixa præsumitur quis fuisse, non causa delinquendi, sed intermediandi potius, si pura sit, nec aliud ex actis appareat. Et Pau. in causa beati Simeo. Reuerende pater, col. 19. si reus in tormentis moriatur, nec appareat Iudicem modum excessisse, quod officialis non tenebitur, quia præsumitur zelo Iustitiæ & officij processisse, immo post Gui. de Suz. firmat plus, quod non tenebitur etiam si de aliqua culpa appareat, in. l. j. C. de emen. ser. Idem Iaco. de Belui. in prati. sua cri. de quæstio. col. 17. glo. in. c. hoc etiam placuit. 2. q. 6. non nihil Bal. consi. 494. sciendum, in si. vol. j. Dicit etiam in not. casu Arcti. consi. 60. excell. Doctor, col. 2. quod nõ præsumitur quis velle interrogantẽ decipere. & Bar. in. l. Fluminum, in. §. item videmus, in prin. ff. de dam. infec. quod si quis fodit, vt in simili dicebam etiam supra ad l. altius. C. de serui. & aqua. non præsumitur fodere animo nocendi vicino. nouissime Gui. pap. in furno, deci. 298. vtru, in prin. Idẽ Bar. in. l. qui iurasse, in prin. ff. de iureiu. quod sic nec quis decerare velle videtur. & nimirum, quia periurus magis peccat, quã homicida, grauius quẽ peccatum est, quã voti transgressio, nec alium vltorem habet, quã Decum. l. 2. C. de reb. cre. glo. religione, Insti. de pœ. te. liti. & in prohe. in verbo tramites, co. lib. idem Bar. consi. 217. ad declarationem, Diuus Tho. 2. 2. q. 89. arti. 8. Dicit etiam in. l. non solum, in. §. sed vt probari, in. j. col. ff. de no. o. nun. quod in delictis pariter, quid factum tempore licito intelligere debemus. Et in. l. si quis mihi bona, in. §. pater. ff. de acqui. hæ. si dixero, vindicabo me de tali, is quẽ mortuus inueniatur, quod non præsumetur à me occisus, nisi alia concurrant, ex quo debet intelligi, vindicabo me de iure, non de facto, in par. tem benigniorem, vt ibi, & in. l. j. vbi glo. & Alex. col. 2. C. de his quib. vt indi. las. in. l. rogasti, in. §. j. col. pe. ff. si cer. pera. nõ nihil Seuc. de debi. fugi. in 10. q. princ. ad si. & appellatur transpositio, licet hoc las. in. d. loco non intellexerit, aduertit Zaf. in commenta. ad Heren. & bene. Et ad supra dicta quod nemo præsumatur velle delinquere, addenda est ratio, posita in l. si. C. ad legem Iuli. repe. quã tradit Bal. in. c. cum in iuuentute, in prin. de præsump. ne videatur immemor salutis æternæ, sed memor præsumatur potius, iuxta illud, **Quid enim prodest**

» prodest homini, si vniuersum mundum lucratur, animæ vero
 » suæ detrimentum patiatur? aut quàm dabit homo commu-
 » tationem pro anima sua? *Marth. 16. c.* Et ad propositum, non
 mirum est, si qualitas hæc bonitatis præsumitur, & si neganti
 incumbit onus probandi, quia intrinseca est, & naturalis, ad
 extrinsecæ & accidentalis differentiam, vt declarat *Flo. & Ful-
 go. in. l. 2. in. 2. col. ff. de proba.* Nisi clericus absit ab ecclesia,
 vel ab vxore maritus, quia tunc (& erit alia declaratio) esse
 præsumitur ex iniusta causa, secundum *Bar. in. l. si cum seruus,
 in. §. si. ff. de fideicom. liber.* Sentit etiam *Bal. alibi, consi. 95.* regu-
 la iuris est, col. j. vol. j. quòd quis bonus & malus præsumatur,
 ex patria, ex patre, ex conuersatione, & ex magistro, à quo
 educatus sit, & probatur in. l. quod si nolit, in. §. qui mancipia.
 ff. de ædi. edic. & vt per eum *fufius.* Et *Rui. præcep. consi. 6. vi-
 fa, numc. 4. volu. 5.* quòd præsumptio huius legis celsè sequo-
 to delicto, & nimirum, quia tunc nõ dubitatur, ex quo res est
 clara. Et quòd etiam vbi alia coniectura capi potest, quam do-
 nationis, vel delicti, seu doli, illa capi debeat, in not. casu ponit
Alex. consi. 18. confyderatis, col. 2. vol. 3. Et *consi. 2. ex narra-
 tis, col. 3. volu. 4.* quòd Dominus feudi non debet præsumere
 vassallum eo in scio feudum alienasse, & *Iaf. in. l. singularia, in
 19. ff. si cer. pe.* quòd notarius in dubio præsumitur potius er-
 rasse, quam falsum commisisse. Et idem *Alex. consi. j. colum. 6.
 vol. 2.* quòd Iudæi scenerantes cum licentia Principis, & p̄r-
 feuerantes, videntur voluisse capitula renouare, ne aliàs inter-
 dictum ministerium videatur exercere. Et *Ancha. consi. 162.*
 in quæstione, in fi. quòd in dubio si potest episcopus per præ-
 sumptam vnionem factum suum excusare, in casu de quo ibi,
 id ipsum præsumi debet potius, quàm negligentia, vel delicti.
 Et *consi. 164. de iuribus, col. 2.* quòd in magna & populosa
 ciuitate, sententiæ & subhaftationes officialium, debent præsu-
 mi iustæ, & non factæ in fraudem communis, & onerum iuste
 impositorum, nisi contrarium doceatur. Et *consi. 179. prima
 facie, in prin.* quòd in delictis maxime, debet semper hæc inter-
 pretatio benigna fieri. Subijciens ibidem, in fi. signanter decla-
 rando istum *tex. & tex. in. l. absentem. ff. de p̄en.* quòd in p̄en-
 nis infligendis loquuntur, in quibus sine dubio abstinere est
 sanctius. Et *consi. 189. tribus, col. vlti.* quòd credendum est po-
 tius testibus concordantibus cū præsumptione naturæ, quòd
 aliquis sit bonæ cōditionis & famæ, quàm deponentibus cō-
 trarium

trarium. Et paulo inferius ibidem, sumpto arg. ex. l. si. C. arb.
 tu. quòd si dubio, iustis de causis, acquisitio potius facta, quàm
 illicitè præsumi debet, & *consi. 252. frater charissime, col. 2.*
 quòd in omni materia præsumptionem delicti & illiciti euita-
 re debemus, & præsumere, cum possumus, aliquid iure factum
 potius, quàm iniuria, & *consi. 309. videtur, col. j.* quòd non de-
 bet præsumi delictum contra absentem non vocatum. Nec
 prætermittenda est praticabilis *Bar. decisio, in. l. item quæritur,
 in. §. qui impleto. ff. loca.* quòd si colonus in conductione
 remaneat, ex parte eius præsumitur consensus reconducendi,
 ne aliàs delinquere videatur, quòd non est præsumendum. Et
Feli. in. c. quoniam cōtra, col. 26. de proba. quòd in dubio præ-
 sumitur pro testibus. Dicit etiam *Iaf. in. l. non solum, in. §. sciē-
 dum, in sine. citatus quoque supra. ff. de no. op. nun.* quòd de-
 fensio rei licet non concludat, reddit tamen dubiam probatio-
 nem accusantis. *Deci. in. l. non hoc, col. pe. C. vnde legi. & An-
 cha. consi. 339. pro maiori, col. 6.* quòd licet mulier de stirpe
Regali possit nubere plebeo, ita vt Regnum in stirpem fordi-
 dam detinet, non tamen est præsumendum quòd hoc faciat. Et
consi. 411. & prima facie, in fi. quòd notabilis præsumptio, de
 qua hic, ex quo est iuris, leui præualeat. *facit tex. in. l. diuus. ff. de
 resti. in. intc.* Et *consi. 434. ex narratis, col. 2.* quòd quis ad sti-
 pulandum adhibitus præsumitur vt minister, vt vitetur præ-
 sumptio doli & fraudis. Et *Ro. in furti delictum neminem in
 cidisse præsumendum esse, consi. 159. super eo, col. 2. & Alexā.
 consi. 125. visa, col. 3. vol. 4. Iaf. in. l. sub prætextu, col. 3. C. de
 tranfac.* Et idem *Ro. consi. 226. vltra, col. 2.* quòd nemo præ-
 sumitur fornicator, nisi probetur. *Bald. consi. 39. proponitur,
 col. 2. vol. 3. Idem Roma. consi. 320. hæc istorum, in fi.* quòd
 quādo quis actum exercere potest duplici ex capite, vno quò
 liceat, alio non, semper ex eo præsumetur, quò licet. Idem quē
Gemi. consi. 26. Geminianus, col. 2. & Ro. adhuc, consi. 353.
 quo ad primum, in fi. quòd in digniorem partem semper de-
 bet versari præsumptio. Et *Cro. in tract. de testi. nu. 299.* quòd
 probatio ambigua debet interpretari ita & taliter, vt euitetur
 delictum. Et *Rota deci. 48. valet citatio, col. 2. in nouis, in fi.*
 quòd citatus ad domum, in culpa potius, quàm in dolo esse
 præsumetur, & *Bal. ad idem in. l. properandum, in. §. & si qui-
 dem, col. 2. C. de iudi. & Alex. consi. 88. eximie, col. 3. volu. 2.*
 quòd non præsumitur quem animum habuisse mutandi cau-

ſam poſſeſſionis de nulla in aliquam. Et conſi. 62. viſa, colum. j. eo. lib. quòd in quacunq̄ lata potestate, dolus exceptus dicitur, ex quo etiam non præſumitur regulariter, vt hic, & in l. quotiens, in §. qui dolo. ff. de dolo. Et Imo. in. c. j. in. 12. & 14. col. de his que ſi. à ma. par. capi. quòd ſi duo iurant ſe accipere in vxorem, & poſtea communi conſenſu quilibet contrahat cum alio in illo inſtanti, præſumendum eſt, quòd velint ſe abſoluerè, ne peririum incurrant, quòd eſt delictum. quòdque glo. in l. cum pater, in §. filius matrem. ff. de lega. 2. quòd iuramentum habet vim clauſulæ derogatorie, procedit quo ad vtilitatem actus, non quo ad illaqueandum ad peririum. Et Soci. conſi. 16. in cauſa, col. 2. volu. 3. quòd alienatio præſumitur in dubio potius ex cauſa neceſſaria & legitima facta, quam voluntaria & minus legitima. Dicebat tamen Bal. in l. qui ſtipendia, col. j. C. de procu. quòd ſi ceſſio facta ſit clerico, vel aliter potentiore, præſumetur ſemper facta in fraudem, niſi tamen facta ſit coniuñctæ perſonæ, quoniam tunc fraus nulla præſumitur. Et in l. inciuiem, ad ſi. C. de fur. quòd licet res furtiua ſine titulo apud aliquem reperiatur, nò propterea ille fur præſumitur, contra Placen. Et in l. i. in pe. col. C. de acquiren. po. quòd de poſſeſſione diſcedens, bono animo diſceſſiſſe præſumitur. Et Iaco. de Belui. in crimi. prati. ſua, de quaestio. in. 5. colu. quòd quamuis fuga faciat quem ſuſpectum, ſecus tamen eſt, vbi poteſt allegari iuſta cauſa recedèdi. Et ad Bal. noſtrum redeuntes, dicit ad idem. in l. j. in ſi. C. de condic. ob cau. quòd id quod poteſt fieri circa delictum, nunquam includit delictu. Et in l. moucor. C. ſi fer. expor. ve. quòd non præſumitur, vt ſæpe dictum eſt, quòdque hominis intellectus debet eſſe benignus. Et in l. ſi. C. de ſecun. nup. quòd ingratitude non præſumitur, quòdque eſt probanda liquido, & quòd ſi probatio dubia fuerit, iuramentum in ſupplementum deferri non potuit. Et in l. j. in prin. C. de cu. furio. quòd extra naturam eſt, quem eſſe prodigum, vel furioſum, quòdque non præſumitur, & probatur in l. nec codicillos. C. de codicil. Et in l. j. col. 4. C. ſi quis omi. cau. teſta. quòd in repudiante non præſumitur dolus, ex quo naturali præſumptione, quiſque bonus præſumitur, ex naturalibus principijs, quæ bona ſunt. Et Arci. conſi. 63. in præſenti conſultatione, col. 4. quòd tutor faciens id, ad quod tenetur, nomine pupilli facere videtur, quoniam aliàs præſumeretur velle delinquere. Et conſi. 80. ſicut decet, col. 3. quòd

actus

actus qui poteſt fieri reſpectu maioris vel minoris delicti, quædo æqualiter ſe habet præſumptio ad vtrunq̄ factum, parte hoc aſſerente, ſemper præſumitur minus delictum commiſſum fuiſſe. Et Corn. conſi. 277. ad euidenciam, col. 2. volu. 4. quòd mens debitoris, creditum præſcribentis, non præſumitur corrupta, quòd hoc idem cum peccato facere voluerit. Et Calca. conſi. 36. viſis, col. 4. quòd quando aliquis poſſidet, præſumitur iuſte & licite poſſidere. Et Bal. in l. j. in ſi. ff. de legi. quòd non præſumitur malitia, vbi poteſt eſſe iuſtitia. Et conſi. 250. in quaestione, col. 2. vol. j. quòd ſi probetur colloquium occultum inter aliquos, in dubio id in bonam interpretabitur partem. Sauiilia. plene conſi. 5. plura, col. vlti. volu. j. & de materia aliàs in rub. C. de eden. & quòd non præſumatur etiam culpa, ſicuti nec præſumitur dolus, tradit glo. in l. ſi quis ex argentarijs, in §. ſi. ff. de eden. Bar. in l. ſi creditor. C. de pi. ac. Bal. conſi. 148. factum, in prin. vol. 2. idem Sauiilia. conſi. 8. Aimo, numero. 20. eo. lib. ego ſuſus in l. quotiens, in §. qui dolo. ff. de proba. niſi factum extrinſecus contingens inducat præſumptionem in contrarium, vt idem Bal. declarat, conſi. 149. diligentiam, in ſi. eo. lib. ſiue ſit in faciendo, ſiue in omittendo, in. c. j. in prin. de ſeu. ſi. cul. non amit. in vſib. Qui dicit etiam in l. ite lapilli, col. j. ff. de re. di. quòd quicunq̄ impugnatur aliquid factum, quod poteſt fieri iuſte & iniuſte, debet probare cauſam, quare ſit iniuſtum. Et in l. obſeruare, in §. poteſt, in. 5. col. ff. de offi. procon. quòd id per quod delictum diſtinguitur à nò delicto, debet probari clare. Et in l. ſolent, in §. ſi. colum. 2. ff. eo. lib. quòd duabus coniecturis cadentibus ſuper eodem, illa præpòderat, quæ ſapit minus abuſionis & dilapidationis. Et Picus in l. in quartam, nu. 142. ff. ad legem Fal. quòd in filio non præſumitur vicium ſubtractionis, de quo in l. non eſt dubium. C. de lega. Et quòd in delictis ſemper ſit præſumptio pro eo, qui excuſat, firmit in not. q. Bal. adhuc, in l. precibus, in. 6. col. C. de impubc. Gramma. deci. 56. Andreas, nu. 17. Et dicit adhuc Bal. in. c. in præſentia, in. 2. col. de proba. quòd vnus ex pluribus hæreditibus, poteſt propria aueritate occupare partem ſuam, niſi ſit ab alio occupata, quia tunc eſſet neceſſarium interdicitum adipiſcendæ, ex quo occupatio non præſumitur. Et Deci. in l. j. in. 6. col. C. de pac. quòd in caſu. l. j. §. quod ait prætor. ff. quo. lega. interdicitum quorum legatorum non cōpetebat hæredi, nec re, nec ſpe, quia hæreditas non erat adita,

d 2 & quia

& quia non est verisimile legatarium velle delinquere, & occu-
pare legatum. Et afflic. in tracta. iuris congrui, in §. vt infra tri-
ginta dies, col. 14. quod vicinus iniuriās vicinum vendentem,
perdit ius congrui, nisi id defendēdo fecerit, si tamen dubium
sit, quia actus possit se habere ad prohibitum & permissum,
quoniam præsumentur potius factum eo modo, quo permis-
sum est, quàm aliter, & vt ipse latius. Dicit etiam Bal. in l. fal-
sus, in §. j. ff. quod fal. tu. quod vbi potest cadere alia præsump-
tio, semper cessat præsumptio doli, dictumque est, alijs tamē
verbis supra. Et l. si fundus, in §. j. ff. de reb. co. quod emptor
nunquam præsumentur deceptus, nisi probetur, quodque non
est verisimile, quod sit stultus. Et in obligatione, in l. si pupil-
lus, in §. si. ff. de acqui. hæ. quod actus, qui potest interpretari
dupliciter, interpretatur in dubio, vt minus sapiat obligatio-
nem. Et in l. si seruum, in §. amouere. ff. co. quod vxor præsump-
mitur potius imperitia, quàm dolo, asportasse vestimenta, sibi
à marito facta. Dicit etiam Gra. consi. 2. in presenti, nu. 47. vo-
lu. 2. quod pro præsumentur actu qui sonat in vicium, non est
iudicandum. Et Gramma. deci. 37. magnificus, nume. 4. quod
prouocatus præsumentur se defendere. Et quod innocentiam
præsumentur potius, quàm dolum, docet idem Bal. consi. 506.
in tres, col. 3. vol. 5. Et in statutis, in §. aduocatus. ver. si. si ster-
statutum prohibitium, ne aduocatus intret palatium, nisi die
Veneris, & probetur quod intrauit tali mense, non tamen cō-
demnabitur, licet accusatio procedat. Et Saly. in l. si filius, in se-
cunda col. C. de pcti. hæ. quod pater poterit conueniri à credi-
toribus hæreditarijs, quia propter commodum perceptionis
quam habuit, & iure licito quidem, omnia præsumentur solē-
niter præcessisse. Et Alex. in l. 2. col. 3. C. quod met. cau. post
Bar. in l. gerit. ff. de acqui. hæ. quod vbi quicunque quis potest ge-
rere actum dupliciter, ipsum gerens præsumentur eo modo,
quo sibi utilis sit. Et in l. j. C. de repu. hæ. quod si filius reperia-
tur tenere domum, videtur tanquam hæres id facere, ne deli-
quisset præsumentur. Et Barto. in §. eos, in authen. vt Iud. si. quo
quo sus. quod scholaris à Doctore præsentatus, præsumentur
bonus & doctus, vt hodie Io. Carolus Belga, tantæ spei iuue-
nis, quantæ alius quisquam, qui & hic, & Bononiæ, publice di-
spatuit, cum summa ac incredibili omnium admiratione, &
in legatis idem etiam dicit, vt à iusto Domino missi præsu-
mantur, & testibus ac instrumentis à persona fidedigna produ-
ctis.

Etis. & adeo verum est quod in discursu diximus, quod in du-
bio fit interpretatio vt dolus excludatur, quia si moriens ali-
quem inculpauerit, non erit ei credendum. I. si quis in graui. §.
j. ff. ad Syllaniam. si autem excusauerit, sic. in l. j. in fi. l. 2. ff. eo.
Bal. in l. si instituta, in §. j. ff. de inoffi. testa. in c. j. in §. si quis va-
fallus, in fi. de pa. Constan. in vsib. & in c. literas, col. 2. de præ-
sump. Jas. in l. j. in pe. col. C. communia de lega. multa Gram-
ma. deci. 42. nu. 7. 8. 9. 10. & ibi an saltim faciat primo casu in-
diciū ad torturam. Est verum vltimo loco, vt aliam subijcia
mus declarationem, cum ea finientes, cæteris tamen notabilio-
rem, quod præsumptio huiuscæ legis nostræ, vera est, in quoli-
bet singulariter, & sic etiam in c. si. allega. quoque supra in dis-
cursu, de præsump. non in toto populo collecto vniuersaliter,
& rationem assignat Abb. in c. Ofius, ad fi. de elect.

Ad l. cum de indebito, in prin. ff. de proba.
Homo diligens. 4.

VERBA Pau. quæstionum libro. 3. pulchra sunt, hic, sonantia,
„ cum dicit, Qui enim soluit, nunquam ita resupinus est, vt faci-
„ le suas pecunias iactet, & indebitas effundat, & maxime si ipse
„ qui indebitas dedisse dicit, homo diligens est, & studiosus pa-
„ ter familias, cuius personam incredibile est in aliquo facile er-
„ rasse. Longe abesse, vt credamus quem velle suum iactare, cum
„ nec istud præsumentur. Adde quod dicitur probatio præsump-
„ ptua, ex qua deuoletur onus probandi in aduersarium, idem
„ que in l. non epistolis, & in l. siue possidetis. C. eo. firmat Sey-
„ fel. in l. vt vim, col. 8. ff. de Iusti. & iu. in lectu. & in repe. in. 16.
„ ad fi. Qui ad materiam dicit etiam in l. Gallus, in §. & quid si
„ tatum, col. 2. post Albe. ff. de libe. & posthu. quod fecilius quis
„ præsumentur vendere, quàm donare. Et in l. si prius, col. 5. ff. de
„ no. o. nun. quod nemo nascitur obligatus, quodque soluens
„ debitum soluisse præsumentur, nec sufficit dicere, quod ab origi-
„ ne fuerit ab obligatione liber. Et in l. si diuortio, col. 2. ff. de
„ verbo. ob. quod sicuti vitanda est fraudis præsumptio. l. meri-
„ to. ff. pro so. & dictum est proxime satis, ita vitanda est præsum-
„ ptio donationis, quoniam perditio & dilapidatio est. l. filius fa-
„ milias. ff. de dona. §. cæterum, Insi. quod cum eo. Bar. in pro-
„ he. ff. forum, col. 4. & in l. falsus, in prin. C. de fur. Anchara. con-
d 3 li. 33.

fi. 23. verba, col. 1. & confi. 32. subtiliter, colum. 2. Et confi. 69. contra donationem, in prin. nisi constet de animo donare volentis, quia tunc secus, vt idem Seyfel. dicit, in l. postquam liti, col. 2. C. de pac. & verissimum est, debetque donatio largissime interpretari, etiam in priuato, vt idem dicit, in l. fi. colu. 1. ff. de confi. prin. Verum est tamen vt inquit Feli. in c. si diligēti, in vlti. col. de præscrip. quòd titulus lucratiuus donationis, seu legati, non ita iuuat, & prodest, ad præscriptionem, vt one rus permutationis vel emptionis, & rationem per istū text. assignat idem Seyfel. in l. si certis annis, col. pe. C. de pac. Dicit etiam Io. de graf. in tracta. celsio, in §. j. ad fi. quòd decipiūtur, qui tenent donationem præsumi in celsione, si causam non cōtineat, signanter per istum text. Et Alex. confi. 60. stantibus, colu. 5. vol. 4. quòd tex. in l. vir vfuras. ff. de dona. inter vi. & vxor. est exorbitans à iure communi, & contra regulam, qua habet, quòd nullus in dubio donare præsumitur. Et Bal. noster in l. j. in prin. C. ad Treb. quòd in dubio hætes præsumitur potius negocium gessisse, quàm donasse. quòdque non præsumitur donatio, vbi alia coniectura, vel leuis occasio aliud præsumendi cadere potest. Deci. plene, in l. cuius per errorem. ff. de regu. iu. Plenius Benedic. plumbi. in disputa. statuto ciuitatis cauetur, colu. 2. Alex. confi. 87. col. 2. vol. 6. Soci. confi. 73. colu. 5. vol. j. Idem Alex. confi. 142. viso, col. 2. vol. 5. Areti. cōfi. 35. viso themate, col. 3. Corne. confi. 61. col. 6. vol. j. Bar. in l. Iulianus, in §. j. col. j. ff. de verbo. obli. Areti. confi. 14. viso, col. 13. Et Bal. in authen. ad hæc, in §. ille autem, col. 2. C. de liti. lib. tol. quòd si debitor producat instrumentum cancellatū, nec probat sibi redditum fuisse, potest interrogari, qua ex causa id factum sit, & si dicat ex causa donationis, nullam præsumptionem faciet. Et in l. fi. C. ne de sta. defunc. quòd si quis prætendit titulum donationis, non probabit ipsū virtute. cum de in rem verso. ff. de vsu. quia præsumptio est in contrarium, quòd nemo scilicet suum iactare velit. Et Hercula. in q. suis, j. Perusinus, col. 3. quòd non est considerandum, onera communitatis tolli, seu diminui debere, ex quo iactatio esset, quæ proprii non præsumitur. Et Bononien. in rub. de lega. j. col. 13. quòd si legatarius acceptet legatum sibi præsentī factum, videtur in dubio sibi voluisse præiudicare minus quàm sit possibile. Et Deci. in l. postquam liti, allega. etiam supra, nu. 22. C. de pac. quòd non est præsumendum, absentem ius suum remittere

tere voluisse. Et Moder. Hispa. in rub. de dona. inter vi. & vxor. in §. 6. col. 2. quòd concessio ornamentorum, quam facit sponsus sponse, seu vxori, videtur potius facta ad vsū, quàm aliter, & vt magis ornata appareat, & probatur in l. fi. vt certo, in §. interdum. ff. commo. Cap. confi. 135. punctus, col. 3. Roma. confi. 146. ista quæstio, col. 3. Immo quòd hæc, & similia, secūdu Bal. solent legari, nec de tali legato detrahitur quarta, quòd nota, in c. iurauit, in fi. de proba. Et Soci. confi. 15. insignis Doctor, in fi. vol. 4. quòd frater in possessione repertus, præsumitur possidere ex titulo præcedenti, nec verisimile fratrem ipsum solum possidere permisisse. Et confi. 11. in causa, colu. fi. volumine tertio, quòd non est credendum quem velle alienare contra prohibitionem legis, & ius suum perdere. Et Bal. in capitulo primo, in §. conuenticulas, col. 3. de pa. iu. fir. in vsu. quòd Dominus intelligitur promississe illud, ad quod de iure tenetur. Et deci. confi. 25. & pro tenui, col. 3. vol. 1. q. non videtur esse de intentione debitoris bis soluere, sed se liberare semel soluendo in casu de quo ibi. Et Ange. in l. qui luanda. ff. ad legem Rho. de iac. quòd nunquam præsumitur quis suū iactare, nisi cadat alia coniectura, quòdque necessitas nõ inducit animum derelinquendi, nisi quatenus ipsa operatur. Et Ger. pet. sanc. in singu. 56. perpetuo signabis, ad fi. quòd in dubio, quando quis donat res obligatas, præsumitur donare animo compensandi. Et Alex. confi. 144. circa, col. vlt. vol. 5. q. vir non præsumitur consumere fructus tertij generis bonorum de voluntate mulieris, ex pluribus præsumptionibus, & potissimum ista. nonnihil confi. 42. super præmissis, col. 1. vol. 1. & confi. 63. super primo, col. 3. vol. 2. & confi. 146. in causa, col. 2. lib. 5. quòd si dominus sciuisset pœnam iam commissam eam nõ remisisset emphyteotæ, in casu, de quo ibi. Et Cot. in memora. in verbo procurator emit, in fi. dicit, quòd difficile est dare casum, in quo dominus habeat fundum, sine solutione, nisi velimus donationem in dubio præsumere, quod esset contra istum text. Quòd tamen præsumatur aliquo casu, rationabile est, puta fauore dotis. l. 1. §. accedit. C. de rei. vxor. ac. deci. confi. 35. præstantissime, col. 6. vol. 1. plene Bal. nouel. in tracta. de dote, in 6. par. priuile. 55. in prin. Savi. confi. 15. factum, col. vlti. vol. 1. Iaf. in l. si donaturus, in prin. ff. de condic. ob cau. & vsurarum odio, vt videantur remissa, si non sint per aliquid tempus petita, de quo alias ego in l. lecta. ff. si cer. pe.

Regulariter nō, vt supra & nouissime dixit Soci. confi. 87. nu. 11. visis, vol. 3. quōd in dubio potius error p̄sumitur, quam donatio & perditio. multa Gramma. deci. 68. in causa, nu. 3. & idem Cur. iuni. confi. 56. p̄supponitur, col. 3. & seni. in tracta. iu. pat. nu. 315. quōd si testator ius pat. relinquat filio & de scendentibus, verisimiliter de his mentionem facit, quia sperat filium liberos habiturū, & non quōd descendentibus deficientibus velit ipsum ius patronatum remanere in aere, vel extingui. Et Cardi. confi. 37. super, col. 2. quōd qui duplici titulo domum habitare potuit, in eam causam habitasse p̄sumendus est, quē sibi sit vtilior. Et Ancha. confi. 22. & circa, in prin. quōd quis potius vt minister animo stipulandi adhibitus esse videtur, quam donandi. Et Ancha. confi. 24. visā, col. 2. quōd nuda confessio non sufficit in ciuilibus ad obligationem. Et confi. 32. subtiliter, col. 2. quōd ex actu descriptionis, in casu de quo ibi, necessario non inferitur donatio, nec p̄sumitur. Et confi. 106. dubitatur, in prin. quōd nemo p̄sumitur donare, nec suum iactare, si actus aliam speciem contractus assumere possit. Et Fede. de sen. cōsi. 3. quaestio. col. 2. quōd in dubio potius p̄sumitur quis velle mutuū contrahere, quam donare. R. O. confi. 290. in casu, col. 2. Et Barba. confi. 7. sapien- ter, col. 7. vol. 2. quōd non est verisimile, quem dimittere magnam pecuniarum quantitatem penes alium, longo tempore. Et deci. confi. 60. visō themate, col. 4. vol. 1. non esse adhuc verisimile, si mulier sciuisset ibi reductionem ad arbitrium boni viri sibi competijse, ipsam facile laudum ratificasse. Et Soci. in l. si quis arbitrato, col. 1. ff. de verbo. ob. quōd in arbitriū seu voluntatē promissoris, contractus remitti non potest, ex quo lex p̄sumit promissorem nunquam velle obligari & soluere. Et Bal. in c. ex parte, col. 2. de consti. quōd nemo p̄sumitur studere damnis. Et deci. in c. 1. in. 17. col. de cōstitu. quōd mercatores rationes scribentes, videntur voluisse sibi ipsis cōsulere, non alijs, in ipsorum p̄iudicium. & nos multa in l. 1. C. de eden. Et fal. in §. itē seruiana, nu. 35. in sti. de actio. quōd bona illata in p̄adium rusticum vel vrbānum, tacite sunt domino hypothecata, etiam si eo animo illata nō sint, vt ibi perpetuo mancant, quia aliās diceret semper qui intulit, se nō eo animo intulisse, vt ibi perpetuo essent. Et Abb. in c. is qui, in prin. & per illum tex. de solu. quōd qui soluit alicui pecuniā, p̄sumitur ex causa debita soluisse, ex quo regulariter nemo p̄sumitur

p̄sumitur iactare suum. Et Ancha. confi. 257. si p̄dicta, col. 2. quōd si non p̄sumitur donatio regulariter, vt dictum est sepe, multominus p̄sumetur in vsurario, cum sit tenacissimum hominum genus, substantiam, vt vermis in caseo facit, deuorans. Ego late cōsi. 128. pulchra, vol. 2. Et Imo. in c. qualiter, in. 2. col. de pac. quōd. l. si quis argentum. C. de dona. habet forte locum in donatione expressa non tacita, quia non p̄sumitur, vt hic, & sensit ante eum Ray. de Furli. nec est à ratione alienum. multa Rui. p̄recep. in l. 1. col. 27. ff. de lega. 1. & in l. 2. col. 24. co. ti. & facit, quia in simili, nemo p̄sumitur actionem exercens, velle facere causam suam deteriorem, sed meliorem. l. aliam. ff. de noua. Inter coniunctos tamen ad propositum, donatio facile p̄sumitur, & maxime in remissione fideicommissi. l. Procula. ff. de proba. l. si seruus communis, in fi. ff. de do. int. vi. & vxo. deci. plene, confi. 79. visō puncto, col. 3. vol. 1. Et quōd regulariter secus sit, tradit Alex. confi. 18. in his, col. 2. vol. 4. dicens hac ratione, promissionem sine causa factam, etiam in stipulatione, non valere, quia scilicet donatio nō p̄sumitur, & probatur alias in l. 2. in §. circa. ff. de excep. do. R. O. confi. 520. circa, in prin. Et pulchrum verbum ad id, quōd nemo p̄sumitur velle iactare suum, dixit, confi. 91. visis, col. 3. quōd si semiplena probatio, aliqua p̄sumptione minorari potest, taliter debilitabitur, vt nec sit tunc deferendum iuramentum in supplementū probationis. aliud quā in materia molendinorum, Ancha. confi. 155. optimis rationibus, in prin. Et confi. 295. pro clariori, col. 2. quōd Cardinales, cōsentientes regulā, non videntur, neque p̄sumuntur, voluisse se illi astringere, gratiasque suas sub tali ordinatione regulari. Et confi. 299. visā, col. 1. quōd non est verisimile debitorē voluisse in soluendo p̄uenire terminum. Et confi. 305. dubium, in prin. quōd non p̄sumitur quis velle iactare suum, confitendo se recepisse quod non recepit. Et confi. 313. nisi, col. 2. quōd adhuc verisimile non est, aliquem iuri sibi competentem renunciare velle, nisi inde sit aliquid emolumentum etiā consecuturus. Et confi. 324. pulchrū, col. 1. in fi. non esse p̄sumendum facile, quōd velit quis alienis debitis se implicare. Et confi. 331. visis, col. 3. quōd verisimile est etiam, quōd quis ad sui commodum emat, non ad commodū alterius. Et confi. 378. in casu, col. 1. quōd non est adhuc verisimile, quōd quis beneficio renunciet facile, magni valoris, & maxime pro paruo pul-

uo pulchre Abb. in c. 1. in 1. col. de cle. non resi. in ec. Et Ro. confi. 156. honorande domine, col. 2. quòd quis in dubio præsumitur soluisse debitum suum, non alienum. Et confi. 219. ex themate, in fi. non esse præsumendum, quem velle ius sibi competens remittere. Et confi. 290. in casu, col. 2. quòd confessio extra iudicialis facta etiam præsentate parte sine causa, nõ valet nec probat. Et confi. 445. consultatio, col. 3. quòd confessiones rursus factæ inter personas prohibitas, puta virum & uxorem, sunt donationes & iactationes, quæ in dubio non præsumuntur. Et confi. 469. quo ad primum, col. 2. quòd filius cum paterna pecunia negotiatus nomine patris, non præsumitur velle operam & industriam perdere. Et confi. 481. præsentis, col. 2. quòd in his quæ concernunt proprium commodum, negligens nemo præsumitur, sed homo diligens & industrius. Et Alex. confi. 37. viso, col. 6. vol. 2. quòd in l. fi. C. de non nu. pecu. iuramentum simpliciter præstitum, limitatur secundum obligationem præambulam, quia nõ debet præsumi, quòd quis velit iactare suum. Et Afflic. in deci. suis. 37. Regia maiestas, col. 8. quòd sententia Regis non debet peruersè intelligi, ne sine causa iura sui regni iactare videatur. Et Bar. in q. per Italiam, col. 2. quòd licet negem qualitatem, non propterea perdo beneficium præsumptionis faciētis pro me, quòd debitum præsumatur pariter. Et Rui. præcep. in l. 3. in 15. col. ff. de lega. 1. quòd ab eo prius viua voce audieram, quando hic profitebatur, dando intellectum ad tex. in l. non recte. C. de fideiussio. post Imo. tamen, quòd ibi nihil operatur expressio, qua iuris præsumptio erat in contrarium, qua non videtur quis voluisse iuri suo renunciare, ex quo istud idem esset donare. & nonnihil ibidem etiam, col. seq. Et Rota deci. 125. sufficit, in nouis, quòd quilibet præsumitur diligens, nisi probetur negligens, maxime in dubio, quando tractatur de commo & lucro captando. & 468. extra rotam, col. 2. adhuc in nouis. Et Bal. in l. cum proponas, in vlti. col. C. de nau. sc. quòd fraudare vectigal illicitum, non est peccatum, ex quo cessat ratio illius legis, posita in illis verbis, Non ex Marina tempestatis discrimine, sed ex præcipiti auaritia accidisse asseuerat.

Et quia hæc (subijcit) non est auaritia, sed consilium, quando quidem nemo iactare suum teneatur. Et Butigel. præcep. in rub. de verbo. ob. col. 7. quòd vbi quis sponte, etiam nulla præcedente interrogatione promittit, videtur deliberate velle se obligare,

obligare, ex quo regulare est, neminem velle suum iactare, vt hic, præcipue in grossa summa, inquit Bal. cõfi. 400. casus, col. pe. vol. 5. Et Alex. confi. 103. videtur, col. 4. vol. 1. quòd non est verisimile aliquem partem suam, si quam habet bonorum, velle ponere in prædam & facomanum. Et confi. 122. viso processu, in prin. vol. 2. quòd si sit facta promissio in cõtractu, non intelligitur ab ea recessum per instrumentum puræ venditionis postea factum, etiam si esset factum ex interuallo. Et confi. 91. visis, col. fi. eo. lib. quòd exceptio quam quis opponit, sponte beneficijs renunciatum fuisse, antequam renunciatio probata sit, non est verisimilis, ex quo nemo (vt dictum est saepe) iactare suum præsumitur. Et Fede. de Sen. confi. 18. questio, col. vlti. quòd qui offendit proximum, rapiendo, subtrahendo, vel vfuras extorquendo, debet se cum ipso reconciliare, quia communiter homines pecunias nõ iactant. Et Bal. in c. bonæ, col. 2. de postu. præla. quòd extrinseci admissi ad eligendum vel postulandum, præsumuntur admissi de mera gratia, quæ non extenditur ad alios actus successiuos, per regu. l. tutori. C. de nego. ges. ibi, Sufficit si in paucis amici laboribus consulatur. Et quia nemo præsumitur ius suum iactare. Et Nel. in tracta. bannito. in 1. par. 2. tempo. q. 20. pone. ad fi. quòd non est verisimile fiscum voluisse obligare se in infinitum, in pluribus bannitum capientibus, & quòd non omnes debent habere præmium statuti, si pauciores sufficiebant. Et Bononien. in singu. suis. 57. non præsumitur, quòd si quis ad interrogationem alterius, dicentis, vis mihi donare talem rem, non solum hanc responderit, sed omnem aliam etiam, quæ tibi placeat, non propterea erit donatio. Et Ias. in l. vt nemini, col. 3. C. de colla. quòd impensã facta à fratre fratri in communione manenti ex fructibus bonorum suorum aduētitorum, vel ex lucro laborum suorum, si magna sit, non præsumitur facta animo donandi. Et Bal. in l. pe. habuique hoc anno in pratica, col. 2. C. cõmuni di. quòd si inter possessiones est proportio, quæ possit ad æqualitatem diuisionis adaptari, præsumitur inter fratres etiam diuisio facta, quòdque præcesserit, sin minus nõ, quia nec præsumitur alter ius proprium iactasse. Qui in l. siue possidetis, in 1. col. C. de proba. tradit etiam intellectum ad tex. nostrum, quòd possessor habeat causam ab agente, ex quo non præsumitur suum iactasse. Et Burg. præcep. in c. ad nostrã, in 12. col. de emp. & uen. quòd pactum de retrouendendo, & precij

precij modicitas, faciunt præsumi contractum fœneratitium, ex quo nemo præsumitur iactare suum. Et Bononien.in.c.1. de re. permu. in.6.col.1.2. quòd ex implemento vnus partis, non transfertur in permutatone dominium, nisi ex opposito res data sit, vel habita fides de ea danda, cum non præsumatur in dubio, quòd quis velit ius suum abicere. Et Bal.in.l. si donatione, col.3. vbi etiam Alex. & alij. C. de colla. quòd si non apparet de intentione patris donantis, ex aliquibus coniecturis, donatio non præsumetur. Immo nec remissio obligationis naturalis, si filium emancipet, vt not.in.l. frater à fratre. ff. de condic. inde. Et in.l. sed & si quis, in. §. quæsitum, col.2. ff. si quis cau. quòd eo casu non valet renunciatio & conuentio generalis, quia iudicium redditur in inuitum, & extorta præsumitur viribus præturæ. quòdque aliàs nõ est verisimile, & sic ad propositum legis nostræ, quòd quis sponte renunciet, & ius suum iactet. Et Ripa in.l. si unquam, in. 15. q. col.2. C. de reuo. do. quòd si quis confiteatur se donasse propter benemerita, censetur confiteri, ipsa esse aequalia & correspondentia donationi, quia cum confessione concurrat iuris præsumptio, quæ est quòd nemo præsumatur iactare suum. Et Moder. Hispana. in rub. de do. int. vi. & vxo. in. §. 3. in prin. quòd nõ est bona ratio eorum, qui dicebant, ideo raro sponsam donare sponso solere, quoniam mulierum genus auarissimum est, ex quo, (vt dicebat etiam Cy. in.l. si à sponso. C. de do. ante nup.) idem quoque est in maribus, vt hic. Et Areti. consi. 81. visa, col.3. non esse verisimile ludentem cum adolescente velle pecuniam perditam mutuare, vt soluat, quoniam istud est perdere, & nemo præsumitur iactare suum. Adde etiã quòd liberalitas non præsumitur, vt hic, fallit, quod etiam dictum est supra si sit inter coniunctos, & si libertus patrono promittat operas. l. Campanus. ff. de ope. lib. Bal. in.l. iuris gentium, in. §. si ob maleficiũ col.2. ff. de pac. Dicit etiam Alex. in.l. 1. in.6. col. ff. de eden. si pecunia tradita sit ad numerum, quòd ex causa mutui tradita censetur. Et Ro. in rub. de no. o. nun. quòd productio instrumenti integralis esse præsumitur. Et Bar. in.l. cum quid, col. pe. ff. si cer. pe. quòd si merita non præcesserint, datum, præsumetur datum, causa repetendi. Et per hanc regu. improbatur opi. quòd iuramento furis stetur, furasse, quia creditur dominum permitturum, ex quo præsumptio est, quòd noluerit iactare suum, vt hic, & in.l. interdum, in. §. recte, in fi. ff. de fur. & ibi

ibi Bar. tradendo intellectum ad glo. in. §. alia, Insti. de actio. & in.c. significasti, de homici. Et dicit Bal. in.c. quia verisimile, in prin. de præsump. quòd maxime hoc idem habet locum, vbi vertitur honor, omnibus rebus antependendus, vulg. l. Iulianus. ff. si quis omi. cau. testa. Si quis etiam pro alio impenderit impensas recuperat. §. quippe, in si. iuncta glo. Insti. de ob. quæ ex qua. con. l. si quis sepulchrum. §. ait. ff. de religio. Nisi impederit in recolligendis fructibus rei ab alio possessa, de quo tamen per Flo. in.l. si oliuam, in prin. ff. ad legem Aquæ. Et (vt sæpe dictum est) in dubio nemo suum iactat, quoniam si scieter, secus, nec datum repetitur. l. Campanus. ff. de ope. lib. Bal. cõf. 257. Titius, col.2. vol. 1. & facit quod dicitur, in.l. si proponas, in. §. 1. ff. de inoffi. testa. quòd si scienter quis conducit, vel emit rem, quam euincere poterat, videtur iuri suo renunciare. Dixi etiam ego, in.l. eius qui in prouincia. ff. si cer. pet. in versic. quas vero, quòd quando subest alia causa, nunquam dominij translatio præsumitur. Et ad propositũ non est omitendum, quamuis carceratorum causa fauorabilis sit, vt plene per Alex. & Docto. in.l. quamuis. ff. solu. ma. quòd tamen pro eis soluens, non videtur soluere animo donandi, sed animo cõpensandi potius, & repetendi, vt per eundem Bal. in.l. sed & si. ff. eo. Qui dicit etiam consi. 444. primo dicam, col.2. vol. 3. quilibet præsumitur auarus, nolletque in alium pecuniam trasferre. Et consi. 119. verba, col. j. vol. j. quòd non videtur velle quis se precipitare, & patrimonium suum dilapidare. Et in.l. 2. col. 5. C. de rescin. vendi. quòd beneficio illius legis potest renunciari expresse & tacite, nisi personæ simplicitas suadeat processum esse potius ex facilitate, quàm ex liberalitate, sumpto argu. etiam ex glo. simplicitatem, posta in.c. super literis de rescip. Et Specu. in. §. nunc aliqua. q. 62. de emphy. quòd si quis diu soluisset pensionem, nolletque dicere Domino, pro qua re soluerit, pro toto patrimonio soluisse videbitur, quia non est verisimile, quòd suum iactauerit. Et Ias. in.l. qui fe patris, col. 8. C. vnde libe. quòd ibi aui filius non præsumitur hæreditatem repudiasse. Si quis dicat etiam, tolle pecuniam istã, donare non videtur, nec rem tradendo pariter, nisi tradatur cõiuncto, vt dixi etiam supra & est tex. in.l. si feruus. ff. de do. int. vi. & vxo. vel ei cui tradens tenebatur ad antidora. l. si vero non remunerandi. §. Papinianus. ff. man. Vel si de intentione donantis appareat, ex præcedentibus, & sequentibus, vulg. g. l.

ga.l. si seruus plurium. §. si. ff. de lega. j. aut si tradatur per verbum do, quoniam dare est dominium transferre. §. sic itaque, Insti. de ac. & fusius Capici. notater, deci. 180. in causa, nu. 11. & 12. Et ad Bal. redeuntes, dicit quoque per istum tex. quod in minore remittente ius aliquod, nunquam præsumitur scientia, nisi fuerit certificatus de iure sui effectus, consi. 440. factum, ad si. vol. 3. & vt occuramus fatietati, finem faccio.

Ad l. si filius. C. de peti. hæ.

Diuturnitas. 5.

NEMO est qui nesciat, quam allegabilis sit hæc lex Dioclet. & Maximiani, in illis verbis, ex quibus argumentum sumitur.

» Si filius familias delatam sibi hereditatem, per longum tempus derinuit, eo ipso &c. quod ex temporis diuturnitate, omnia solenniter acta præsumuntur. adde quod istud ipsum maxime locum habet, quando effectus, qui apparet, conuenit & correspondet tali præsumptioni, vt in hac lege, ubi præsumitur ex temporis diuturnitate, quod interuenerit iussus patris, quia filius possidet eo sciente & patiente. Sic etiam in eo, qui emit à pupillo, & diu possedit, præsumitur solenniter facta venditio, quia effectus possessionis, qui reperitur apud emptoré, bene consonat tali præsumptioni, vt not. Ange. in l. qui in aliena, in §. j. per illum tex. ff. de acqui. hæ. Idem in prælato, si diu in possessione prælaturæ fuerit, quia præsumitur pariter canonice institutus, vt tradunt Docto. in c. illud, de præsump. Barba. in c. j. col. 27. de proba. Deci. consi. 36. & pro tenui, col. 3. vol. j. Et sic etiam quod solennitas extrinseca sit, vt per las. in l. sciendum, col. 6. ad limitationem regulæ, de qua ibi. ff. de verbo. ob. Et Feli. in c. Albericus, col. 2. de testi. qui in pulchra q. dicit etiam in c. nonne, col. 2. de præsump. quod si statutum requirat consensum propinquorum in certo actu, taciturnitas non sufficit, post Bar. in l. 2. in §. voluntatem. ff. solu. ma. ni si diuturna fuerit, quoniam tunc vero consensui æquipollet, post Bal. signanter, in l. nostra, & Ange. in d. l. qui in aliena. & idem firmat Alex. in d. §. voluntatem, col. j. multa Capici. deci. 16. in causa, in prin. dubitat tamen ex multis tradendo intellectum ad tex. istum, Alex. met. consi. 218. ponderatis, col. j. & 2. vol. 6. Et ad longum disputat Rui. consi. 154. nu. 7. vol. 3.

Postet

Postet rursus dici, quod hæc lex procedat, vbi agitur de modo præiudicio, sentit Bar. in disputatio. mulier habens magnum patrimoniu, in fi. Alex. in d. l. qui in aliena, in prin. col. 3. & in d. l. sciendum, in 4. Idem Deci. consi. 40. in causa, nu. 23. vol. 3. Et in argu. Bernar. Besigne. conclusione. 4. datur articulus, de testi. quod sic per temporis lapsum, præsumitur quod autoritas Episcopi in actu interuenerit. & signanter in Diocesano, inque vnione, quod præsumatur interuensse. Ro. consi. 275. quo ad primum, col. j. & in imunitate à collectis, Rui. consi. 41. de duobus, nu. 4. vol. j. Et Barba. de quo etiam supra in rub. C. qui admi. col. 2. quod ex temporis diuturnitate, quis bono. po. legitime agnouisse præsumitur, Bar. post glo. Ias. & alij, late in l. j. C. eo. Et si Cardinalis testamentum faciat, tempusque labatur, præsumitur illud fecisse de licentia Papæ, & fuit decisio not. Areti. consi. 36. casus, in prin. Et præsumptio huiusmodi, debet pro scriptura haberi, secundum Bal. consi. 116. Columbinus, col. 2. vol. j. Ex diutina patientia metum passi, videmus etiam quod metus purgatur, vt tenuit idem Rui. consi. 105. casus, nu. 10. vol. j. Qui dixit quoque consi. 10. quaestio, nu. j. eo. lib. quod qui possedit feudum. 30. annis sine inuestitura, præsumitur iuste possidere, immo quod est præscriptum iuri petendi eam. In simili Afflic. in c. j. in. 24. q. nu. 64. de prohibi. feu. alie. per Fede. in vsib. quod ex diuturnitate temporis assensus Regius præsumitur. Et singu. verbu Bal. consi. 438. an possessio, col. 2. vol. 5. quod si venditor sciente & patiente emptore se semper Dominum vocauit, ipsi præiudiciu fit quam maximum. multa in sententia, vt pro ea præsertim hoc casu, post quam transiit in rem iudicatam, multum præsumatur, Gramma. deci. 24. Andreas, nu. 10. & deci. 100. nu. 28. Et idem Bal. adhuc, consi. 245. villa, vol. 3. quod consensus tacitus, causatus vt supra habetur pro titulo, quod interpreta tur expressum, & quod denique declarat, quid à principio fuerit dubie intentionis. Et quod ex longitudine possessionis præsumatur titulus pro suo, tradit consi. 311. præmittendum, in prin. vol. j. vbi etiam rationem assignat. Qui fusus loquutus, consi. 379. sequitur col. j. eo. lib. dicit, quod ex longa possessione præsumitur confirmatio, vt hic. ex solutione causa, vt in l. cum de in rem verso. ff. de vsu. & ex præcedenti titulo possessorio, vt in l. quædam. ff. de rei ven. Et ex consinibus denique rerum declaratio. l. forma. ff. de censu. Et consi. 439. amplius, col.

col. 4. vol. 3. quod ex longa obedientia inferioris, & patientia superioris, causa præsumpta nascitur. & hanc. lex multis exornat, consi. 400. super primo, col. 2. vol. 4. & præcipue quod emancipatio inutilis, cursu temporis, habetur pro valida. Et idem in testamento, & probatur in. l. post mortem. ff. de adop. & in. l. j. C. de pat. po. & in. l. fancimus. C. de testa. Et consi. 511. quidam prælatus, col. 2. vol. 5. quod licet cursus temporis nõ sit contractus, vel quasi, præsumentur tamen, & non solum ipse, verum etiam ipsorum sollemnitas. & fortius, quia facilius præsumitur qualitas, quam substantia. l. sciendum, supra etiam allega. ff. de verbo. ob. not. in. l. si certis annis. C. de pac. & hic. & in. l. j. col. 2. C. de rei do. vel templo. quod non minus operatur animi patientia, firmata longi temporis cursu, quam vera concessio. Tradit intellectum ad istam. l. etiam Soci. iuni. consi. 56. Iustissimi Iudices, nu. 6. vol. 1. quod loquatur in casu, quando præsumptio actus, & mandati requisiti, est in fauorem eius, qui mandatum dedisse allegatur. Sed quia aduersatur generalitati ipsius, valde dubito, cum nec sufficiens sit ratio, qua restringi debeat, vulga. l. j. §. generaliter. ff. de lega. præstan. Melius ad regu. dicit Rui. consi. 26. quamuis, nume. 3. vol. j. quod habet locum etiam contra fiscum, idque ibi multis autoritatibus probat, vt per eum. Et quo ad intellectum legis, pulchrius consi. 29. postquam, nume. 4. lib. 4. quod istud intelligi debet, quodque procedit, quantum ad actum verum & expressum, quoniam si non appareret, nec de actu vere constaret, sed præsumptiue, tunc & eo casu nec præsumerentur omnia solemniter acta, quod est memoria commendatum, argu. in. l. j. C. de do. pro, & in. l. cum post, in. §. gener, cum similibus. ff. de iu. do.

Ad. l. secundam. C. de rescin. uen.

Deceptio 6.

SCRIBENTES iidem Dioclet. & Maximian. AA. Lupo, nõ ab re dicunt, Si res maioris precii, minori distracta sit, æquum esse, vt vel precium restituatur emptoribus, & recipiat fundum venditum Lupus, vel si emptor elegerit, quod deest iusto precio recipiat. quodque minus precium est, si nec dimidia veri precii pars soluta est, quoniam deceptis succurrendum putauit lex. c. cum vniuersorũ, de re. permu. l. 2. §. verba. ff. ad Velleia.

leia. Et quia pluribus modis potest deceptio considerari, vt hic per Bal. col. 1. dic quod in. l. ista, & in. l. si voluntate infra eo. est negociatiua, qui exemplum etiam ponit in venditore & in emptore, col. 9. in fi. & omnino uidendus est. quia (vt ibi dicit) qui aliter sentiunt, somniant. & quam detestabilis sit deceptio, probatur in. l. 1. in. §. dolum. ff. de dolo. quauis alia ratione toleretur, si fuerit scilicet intra dimidiam iusti precij, in. l. in causæ. 2. in. §. pe. ff. de mino. not. idem Bal. hic, in. 1. oppo. Adde duodecim fallen. Soci. regu. 26. quas hic nõ scribo, nisi quatenus veniant aliorum autoritatibus incidenter confirmandæ. easque repetit etiam regu. 436. Qui dicit adhuc consi. 48. viso instrumento, col. 2. vol. 4. quod remedium huius. l. lo cum non habet, si venditor erat homo intelligens, nec ignorans verum precium rei, sed ad plenum potius ipsius notitiã habens, & ibi nu. 1. 7. & 8. duas ex limitationibus supra dictis remissiuè ponit, vt nec rursus vendicet sibi locum, si beneficium ipsius renunciatum sit, vt etiã hic per Bal. col. 5. q. 4. & consi. 243. visis, in prin. vol. 3. Seyfel. in. l. si quis cum aliter, col. 3. de verbo. ob. declarando subinde, & est verum, expresse & specificè fieri debere, quoniam generalis renunciatio non sufficit. d. l. si quis cum aliter, vbi Bar. & omnes. nisi generalis etiam esset & iurata, vt per eundem Bal. in. l. 1. C. commo. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de lega. 2. ad longum Fab. de mon. S. Saui. in 3. q. 8. prin. in tracta. de emp. & ven. vel si id quod plus res valebat, donatum sit, vt etiam glo. hic dicit. plene idem Fab. in. d. tracta. de emp. & ven. in. 4. q. 8. par. prin. Ripa lib. 3. responso. c. 15. licet donatio, col. 2. aliquid Bal. in. l. cum filius, in. §. pater ff. de lega. 2. communis opi. tamen est in contrarium, vt testatur Seyfel. in. d. l. si quis cum aliter, col. 3. nisi dicat totum, vel omne, vt ibi. Saui. consi. 114. Ioanna, nu. 12. vol. j. Rui. consi. 107. viso, nu. 17. vol. j. Feli. consi. 27. non insistendo, nu. 9. & probatur in. l. si quis donationem. ff. de contrahen. emp. Vel si adhuc iuramentum sit appositum, vt dicit postea idem Soci. vbi supra, nu. 10. de non contraheniendo, quod communiter teneri hic post glo. adhuc testatur. Moder. Hispan. in. c. per vestras, in. §. 12. nume. 25. de dona. int. vi. & vxo. Alex. consi. 14. visis, numero. 19. vol. 6. Bal. in. l. qui iurato, col. j. ff. qui fatida. co. & in. l. quæ sub conditione, in. §. ff. de condi. insti. & quid in iuramento conditionali, Seue. in tracta. de transac. q. 12. col. 4. Et an iuramento tollatur simpliciter beneficium huius

l.Sauilia.conf.7.Eynimundus,nu.5.vol.j.& conf.11.tria,nu me.11.eo.lib.& conf.114.Ioanna,nu.9.eo.lib.& 142. Claudius,nu.27. quid quando interuenit dolus & fraus in contractu,eo.lib.& nu.28. quid in muliere, minore, & rustico.& in maiore & minore iurantibus,conf.188.Magnificus,nu.3.eo.lib. & an competat maior cum iuramento promittenti omnia & singula rata ac firma habere, Rui.conf.16.circa, nu.3. vol.4.& nu.4. quod huic.l.renunciari potest, vt supra. Et quoniam locatio proxima est emptioni & venditioni.l.2.ff. loca. sciendum est quoque.l. hanc locum in ea habere, secundum comunem opi. Immo & in omnibus contractibus bonæ fidei, Fab. vbi supra in. 2. q. 8. q. princi. Bal. in. l. 3. C. com. vt. iudi. Bar. & Docto. in. d. l. si quis cum aliter. ff. de verbo. ob. & de locatione, in. litem si precio, in. §. quemadmodum. ff. loca. Areti. conf. 125. eximie, col. j. Bal. in. l. legem, col. 2. C. loca. & in. l. si olei. C. eo. Si statuto tamen caueretur, & est pulcherrimus casus, ac quotidianus, quod bannito ratio reddi non debeat, nec eorum querelæ seu petitiones audiri, isque prædia vendat, & deceptus sit vltra dimidiam iusti precij, sciendum est, quod non propterea agere poterit contra emptorem, & beneficio vti huius legis, licet fuerit de banno cancellatus, vt per multa ostendit Albe. in statu. q. 45. sed quid si statuto, parte. 4. Non habet locum adhuc remedium huius legis, si venditio facta sit cum subhastatione & decreto Iudicis. l. j. C. de prædi. curia. libro. 10. quem tex. ad idem dicit, & per multa probat singula. Alex. in. l. precia rerum, col. 3. ff. ad legem Fal. Iaf. in. l. pacta nouissima, in. 3. not. C. de pac. Secus tenuit Brun. & male, conf. 41. viso instrumento, col. 2. Bald. in. l. j. in prin. C. de prescrip. 30. anno. & in. l. ordo, col. j. C. de exe. rei iudi. & conf. 513. Iudex, in prin. vol. 5. Tamen opi. Bruni tenuit etiam Iaco. de S. Geor. in. d. l. pacta nouissima, col. j. & rursus male, ex prædictis, multa Seyfel. in. d. l. si quis cum aliter, colum. 3. & 4. ibi, quid si venditio per procuratorem fiat. & Fab. de mon. S. Sauilia. supra allega. de emp. & ven. in. 5. q. 8. q. prin. Et Sauilia. conf. 29. pro clariori, nume. 4. vol. j. Et pulcherrimum verbum dicit quoque Cremen. in singu. suis. 84. volo te docere, quod etiam re perempta poterit agi, non alternatiue tamen, vt hic, quia si res perempta est, restitui non poterit. l. decem. ff. de verb. ob. l. eius qui in prouincia. ff. si cer. pe. sed cum supersit obligatio ad suppletionem iusti precij, & est dictum Abb.

egregium,

egregium, in. c. cum dilecti, ad fi. de emp. & ven. Et sciendum est, quod remedio huius. l. præscribitur spatio. 30. annorum, prout in cæteris personalibus actionibus, & est cõmunis opi. testaturque post multa Balb. in tracta. præscrip. in. 4. par. 4. par. prin. q. 26. in prin. Et licet dixerim supra, quod in sciente verum precium rei locum non habet, si sit maxime vendens homo intelligens, aduerte tamen, quod non cõsebitur deceptus, etiam si fuerit rusticus, dummodo sciat se lædi vltra dimidiam, quia scienti & volenti non infertur dolus, & ita concludit Alex. conf. 127. viso processu, col. 2. vol. 2. Alias fecus, inquit idem Alex. conf. j. in prin. vol. 6. Et in sciente dictum limitat. 4. modis Burg. in. c. cum dilecti, col. 4. de emp. & ven. & quod habens notam conditionem rei venditæ tempore venditionis, probata vera scientia, non agat aliter, testatur Flo. se ita de facto obtinuisse, in. l. si feruum, in fi. ff. ad legem Aq. Bal. con. fi. 324. super primo, in prin. vol. 4. Verbumque annotatu dignum ponit, conf. 103. queritur, quod hoc casu res tantum valet, quantum vendi potest, vol. j. Et singulare additur, si minor decipiatur, quod non agit alternatiue, secundum formam hic traditam, sed restituitur in integrum, & contractus præcise rescinditur, rationeque assignat idem Bal. in. l. C. si aduer. ff. Et licet in emptore locum istud potissimum habeat, deceptio tamen communis est, vt remedio istius legis agatur, exemplumque ponit Burg. in. c. cum dilecti, in. 4. col. de emp. & ven. & incidenter dixi supra. Quod tamen remedium cessat, si quis grauatus sit à defuncto vendere fundum pro tanto precio, & est rationale, quia hoc casu in contractu deceptio esse non potest, vt pulchre deducit Barba. in rub. de reb. ec. non alie. nu. 203. & 210. Bald. in. l. si fideiusor, in. §. meminisse. ff. de lega. 1. & in. l. Imperator, in. §. si centum. ff. de lega. 2. Seyfel. in. d. l. si quis cum aliter, col. vlti. & ibi quid si venditio esset facta ad tempus. & quid si in domo vendita fuisset inuentus thesaurus. Tiraque. multa in tracta. retracta. in. §. 36. nu. 5. & 9. Afflic. in. 1. col. 2. qual. do. prop. priue. in vsb. Disputatur etiam, an locū habeat in transactione, & tenuit Io. de Ana. conf. 33. circa primum, in fi. quod sic, plene Burg. in. c. cum causam, col. 4. 7. & 9. de emp. & ven. Et quia dicit Alibi Iaf. in. l. à diuo Pio, in. §. si pignora, col. 2. ff. de re iudi. quod ex modica læsione non rescinditur. aliquid Bal. in. l. Imperatores, in. §. 1. ff. de transac. & quia arbitramentum est transactio quædam, authen. si vero cõ

tigerit. C. de iudi. & in corpo. vnde fumitur, ad sententiam arbitratoris inferri potest, vt per Bar. in. l. si quis cum aliter, col. 2. ff. de verbo. obli. allega. etiam supra multa Seue. in tracta. de transac. in. 12. q. Sauiia. cōfi. 151. neminem, nu. 26. vol. 1. Rui. consi. 132. viso, nu. 3. vol. 1. Et idem in venditione, quo casulo quitur hæc lex, vt supra licet in ea interponatur stipulatio, nō autem locum habet, nec datur actio de dolo, vt per Ias. in. l. cū mota, col. 4. C. de transac. Bulga. in rub. de verbo. ob. in. 3. Alexan. in. d. l. si quis cum aliter, in prin. ff. de verbo. ob. Dubitauit rursus Corne. cōfi. 288. viso, in prin. vol. 3. cum in pignore non sit precium, nec in eo cadat deceptio, an possit agi remedio adhuc istius legis, & sentit, quod non. Sed pulchrius est scrutari: si vendatur ius primogenitura, citra dimidiam iusti precii, quid iuris, quid tamen decideri facile potest, & citi agendum esse pariter remedio huius legis, vt in tracta. de primogeni. docet Mar. Lauden. col. 15. Si adultus etiam in casu authenticæ sacramenta puberum. C. si aduer. ven. re ipsa enormiter læsus sit ultra dimidiam, ei omni modo subueniendum est, & ita debet per hanc. l. limitari, vt limitat Alex. & bonis rationibus cōprobat, consi. 125. visis, col. 2. volu. 1. Tamen contrarium tenet consi. 17. ponderatis, col. 1. volu. 3. & vt prius Ancha in. c. canonum statuta, col. 138. de consi. multa Ias. in. d. authen. col. lum. 10. vbi etiam ego. Dicit quoque idem Ancha. cōfi. 184. visa, col. 2. multum ad propositum, licet maioritas præcii ultra verum valorem rei, non reddat contractum nullum, quod tamen contra immoderatum excessum hinc inde prouisum est, & bene, signanter que &, in specie per hanc. l. nostram. non nihil consi. 402. pluribus rationibus, col. 2. Et not. ampliationem tradit Ro. consi. 369. circa primum, col. 3. in prin. quod si cuti reformationi subiacet contractus emptionis, & venditio ius, vt hic, ita reformationi subiacet pensio, si ultra dimidiam iustæ esse reperitur, quoniam precium & pensio parificantur litem si precio. §. si. & seq. ff. loca. coniuncta. l. nostra, & vtilis fufius, & consi. 423. pro pleniori, in prin. quod etiam refert Staphi. in tracta. de commissio. & lit. Iusti. fo. 114. nu. 90. Et non omittendum est quoque, quod licet contrahentibus permittatur, vt se inuicem possint decipere. l. in causæ. §. idem Pomponius. ff. de mino. verum est tamen, nisi iniquitas æquitatem excedat in maiori proportione, vt per Bal. in. l. i. in. 1. lectu. col. lum. ff. de iusti. & iu. nec licitum est, eodem teste, in. l. cum ipse, in

se, in prin. C. de contrahen. emp. si tutor cum pupillo contrahat, seu in facto proprio auctoretur, nisi palam contrahatur, et bona fide. Qui dicit etiam in. l. cum antea, colum. 3. C. de arbi. quod ratione liberi arbitrii non potest iuri alterius derogari, & maxime quando læsio esset ultra dimidiam. Et ad propositum transactionis est maxima dubitatio quoque, si quis læsus sit ultra dimidiam, dubii euentus, an habeat remedium huius legis, quod ponit & disputat Bal. in rub. extra de transac. col. 2. vbi testatur amplius, quod hac de causa orta est tunc horribilis guerra, vt ipsius verbis vtat, inter Regem Vngariæ & Illustrissimos Venetos. Et extēdit in. l. si olei, C. loca. citatus etiam supra licet ad aliud, quod non solum hæc lex habet locum in contractibus nominatis, verum etiam in innominatis, qui cum nominatis similitudinem habent. Et declarationem ponit in. l. 1. C. si ma. fac. quod ratificans contractum, purgat defectum solennitatis, quodque sibi non propterea in via agendi præiudicat. Et si deceptio etiam sit in vno nummo, huic legi locus erit inquit Burg. in. c. cum causa, col. 3. de emp. & ven. Qui ad eam, in. 4. quoque & 7. ibidem ponit multas extensiones, limitationes & praticam, memoriæ omnino commendat a. Verum dubito, quid in donatione patris, facta filio, Bal. in authen. ex testamento, col. 3. C. de colla. dicit, oportere talem esse causam, quæ non tantum patrem ipsum flectat, verum etiam bono viro concludat, & æqui ponderet donatio meritis, vel saltem nō sint infra dimidiam iustæ censuræ, seu mēsuræ, sumpto ex ista lege argumento. Et si praticam scire cupias ipsius explicite & quotiens agitur, dic sufficere quod mittantur ad petitionem agentis æstimatores, eorumque relationi stetur, de quo tamen dubitat, & videndus est Flo. in. l. si seruum, allega. quoque in discursu, in ff. ad legem Aequi. Et vnum sciendum adhuc reor, quod hoc remedium est generale, propter æquitatem, restitutio in integ. autem specialis fauore minorum inuicta, vt hic per Bal. in. 1. col. & vnum non tollit aliud, immo quod possunt cōcurrere, vt plene not. in. l. in prouinciali, vbi Ias. in ff. de no. o. nun. quicquid dixerit Sauiia. consi. 7. Eynimundus, col. 1. & 4. vol. 1. quia casus est diuersus. Et nota quod melius est (vt dixi supra) petere resti. in integ. post Bal. in. l. 1. C. si aduer. ff. Et quod contractus hoc casu ad æquitatem reducitur, si læsio sit ultra dimidiam, & ad proportionem, firmat Bal. consi. 119. verba, col. 1. volu. 1. Et ad materiam dicit Gramma. deci. 101.

Magnifica Francisca, nu. 74. quòd læsio enormis est, quæ tollit ius quæsitum, non quæredum. Et quòd valor rei attēdi debet tempore contractus, Areti. in. §. si quis agens, colu. 3. Infi. de ac. & post eum Gui. papæ deci. 585. testes, in prin. Et quòd habeat locum etiam si in venditione apposta fuerit stipulatio vt supra, & etiam si fieret nouatio, tenet Seyfel. in. d. l. si quis cum aliter, col. 2. de verbo. ob. Sed non in liberatione, vt ibidem, col. 3. neque in feudo, inquit Seue. in tracta. feu. arti. 6. nu. 31. Fabia. de Mon. S. Sau. in. 2. q. 8. q. prin. de emp. & ven. Qui ibidem. q. 8. ponit etiam quomodo formetur libellus pro consequendo beneficio huius. l. Dicebant quoque nouissimi Bononien. in. c. cum dilecti, nu. 4. de emp. & ven. quòd venditio rei ecclesiasticæ facta, seruata forma, valet, quamuis læsio sit in precio, quòdque rescissio fieri poterit, vel per resti. in integ. vel per istam legem, quòd iudicio meo pendet à supradictis, licet de minore, & non in Ecclesia loquantur. l. respublica. C. ex quib. cau. ma. Et in minore quid iuris sit, nouissime tradit etiā Saullia. consi. 151. neminem, nu. 6. vol. 1. Sed quid in dote, Bal. de Bartoli. in. l. 1. nu. 212. dicit quòd in ea sine controuersia locum habet. Dubitabant etiam, si consensus esset geminatus, an tolleretur beneficium huius legis, & dicebam alias, quòd sic, tradit Abb. consi. 71. quinque dubia, col. pe. in. 2. dubio, vol. 1. quia flante geminatione prædicta, cessat omnis præsumptio deceptionis, & fusius Saullia. consi. 54. quæritur, col. 2. volu. 1. Et consi. 151. nemine, nu. 31. eo. lib. & ingeminata quietatione, consi. 114. Ioanna, nu. 18. eo. lib. Adeo efficax est rursum huius. l. remedium, vt habeat locum etiam, & competat fratri contra matrem & fratrem conuenientes in sui læsionem, licet conuentionem ratificauerit, Alexand. collega, consi. 103. circa, nu. 2. Non datur tamen contra tertium possessorem, tanquam actio personalis, vt concludit Rui. consi. 32. viso, numero 10. vol. j. Et quòd remedium restitutionis generaliter competat tam maiori, quam minori, ex dispositione huius legis, vt supra nouissime disputat Cur. iuni. consi. 53. habita, nu. 89. Et quòd in vendente non in consentiente locum habeat, Illustrijs Tiraquel. in tracta. retractatus. in. §. j. in glo. 9. nu. 105. & in. §. 32. in glo. j. nu. 60. & 66. quòd reuēditio, seu restitio quæ fit ex dispositione istius legis, non est necessaria, sed voluntaria, ex voluntate scilicet emptoris dependens, in cuius facultate est, supplere premium, & nõ rem ipsam restituere, post Cas-

sane.

sane. in consi. de quo ibi per eum fusius, quia hoc ipsum ad lōgum disputat. Dubitatio est etiam, an agens remedio huius legis, petat fructus perceptos peremptorem in eo quòd plus res vendita valuit, & dicit Matthæ. Afflic. quòd non, in. c. j. nu. 83. de feu. da. in iu. l. commi. in vsib. & ibi quòd sæpe dictum est supra. nu. 84. 85. 86. 87. quid in locatione, in feudis, in permutatione, & transactione denique. Et quid in feudis rursum, & in datione in solutum, in. c. 1. in. §. similiter, col. 8. de capi. qui cu. ven. Et licet quis vendendo rem suam, videatur scire vires ipsius, tamen post venditionem potest agere remedio huius legis, nisi expresse probetur, quòd tempore venditionis, vt dictum etiam fuit supra eiusdem notitiam habuit, & nouissime Afflic. addendus est, in. c. 1. in. §. feudum, col. 3. fi de feu. fue. cõ trouer. int. do & agna. in vsib. Non habet locum quoque hæc lex, si vendo rem, puta valentem centum, pro decem, promittatque emptor dicta decem soluere ad tempus, & si non soluerit, d. tempore, centum, vel iustum premium, si vt, conuentum est, decem soluerit, quia prouisio hominum est, & singulari dictum Bal. in. c. 1. quòd ibi extollit etiam Afflic. col. 2. quali. do mi. prop. priue. in vsib. Qui alibi quoque not. casum ponit, testaturque ipsum habuisse in facto, quidam enim constituerat procuratorem generalem, cum potestate contrahendi, & specialiter ad emendum, prout sibi videretur, & ad omnes alios contractus celebrandos, & ad iurandum super quocunque, vè didit & iuravit procuratorio nomine non contrauenire, dubitabatur nunquid posset agere remedio huius legis, & decidit breuiter quòd sic, rationibus de quibus per eum, in. c. 1. in. §. item sacramenta, in. 3. not. nume. 28. de pa. iu. fir. in vsib. Sed quid in malæ fidei possessore, conuento remedio huius legis, si iustum premium velit supplere, audietur ne? Idem Afflic. in capitulo primo, in decimotertio not. de prohi. feu. alie. per Fe de. eo. lib. nume. 100. sentit, quòd non, & est glo. in. l. pe. C. si ven. pi. aga. Et quia de valore rei agitur hic, ad materiam, vidèdus est Abb. qui deceptionem quantitatis rei, à deceptione in valore, pro intelligentia pulcherrime distinguit, in. c. per tuas, in prima columna de dona.

Ad.l. Lucius. ff. de hæ. insti.

Conditio 7.

SCAEVOLAE verba hic, in fi. quando dicit. Nam prudens
 33 consilium testantis animaduertitur, non enim fratrem solum
 33 hæredem prætulit substitutis, sed etiam eius liberos. eam in-
 33 terpretationem habet, vt dicit glo. communiter approbata, in
 verbo liberos, vt vocati non sint, nec succedant testatori, sed
 tacite ab intestato hæredi instituto, si sic decedat. & est exem-
 plum, quando dicitur, si Titius hæres meus sine liberis dece-
 serit, Seiuan substituo, vt per Docto. hic, præcipue Imo. late
 Alex. in.l. ex factō, in. §. si quis rogatus, col. 2. ff. ad Treb. &
 consi. 51. prospectis, col. 7. §. vol. 4. Alexandri. olim collega,
 consi. 26. viso testamento, nu. 3. & consi. 48. viso casu, nu. 4. &
 consi. 120. viso & diligenter considerato, col. 2. Gui. pap. cōf.
 22. viso casu, col. 2. & consi. 25. viso nu. 1. 2. & consi. 27. atten-
 dentes, col. 1. & consi. 24. circa materiam, in prin. & con. 215.
 vertitur, nu. 3. & consi. 218. indubitanter, col. 4. Rui. consi. 87.
 in factō, nu. 4. vol. 2. & consi. 89. casus, nu. 1. eo. lib. & consi. 105.
 viso testamento, in prin. eo. lib. & consi. 119. viso, nu. 3. eo. lib.
 & consi. 145. videtur, nu. 2. eo. lib. & consi. 179. in themate, in
 prin. eo. lib. & consi. 115. casus iste, nu. j. lib. 3. & consi. 122. cō-
 sideratis, nu. 2. eo. lib. & consi. 124. viso nu. 5. eo. lib. & consi.
 134. circa, nu. 5. 14. eo. lib. & consi. 136. perspectis, nu. j. eo. lib.
 & consi. 137. verbis, nu. j. eo. lib. & consi. 142. viso. nu. j. eo. lib.
 & glo. similis est in.l. si quis ita hæres instituitur. ff. eo. de hæ.
 insti. multa Ias. in.l. j. col. 3. vbi & nos frpe. C. de pact. & ratio
 vbiq̄ue assignatur, quia non per modum dispositionis, sed cō-
 ditionis, de liberis facta est mentio, regulareq̄ue dictum, verba
 conditionaliter prolata, dispositionem non inducere. Vel &
 aliter, quod quæ sunt in conditione, non sunt in dispositione.
 Vel quod conditio nihil ponat in esse. l. si quis sub conditione
 dandorum decem. ff. si quis omi. cau. testa. l. ex factō. ff. de hæ.
 insti. Ancha. consi. 74. contra Philippum, in prin. et consi. 137.
 principaliter, in fi. Areti. consi. 145. respondendo, in princ. Io.
 de Ana. consi. 63. viso statuto, in fi. licet Barba. nitatur ostēde-
 re contrarium, in repe. l. cum acutissimi, col. 76. 78. 79. 83. 88.
 99. C. de fideicom. & pulchre quidem, sed quia cōmunis opin.
 est

est cum glo. (vt dixi) ab ea non recedo, idem Barba. ibidē, col.
 75. & ad propositum idem Ancha. in. c. canonum statuta, col.
 266. de consi. & quod sit glo. hæc communiter approbata, &
 effectus magnus, testatur Gerar. pet. sanc. in singu. 61. habes, in
 prin. multa Cotta, in memora. suis, filij, & istam gl. ex pluribus
 verisimam esse comprobat, dicens amplius communem, & q̄
 ita de stylo & obseruantia curiæ parlamenti delphinalis serua-
 tur in iudicando, Gui. Pap. consi. 216. latius, col. pe. & deci. 39.
 Doctores, col. 2. & ibidem in fi. quod vile est ista scire, quoniā
 si liberi venirent ex testamento, alienata reuocaret, alias secus,
 authen. resque. l. fi. C. cōmunia dele. & fusius declarat, verūq̄ue
 esse rursum dicit, nisi verbum masculinū adiciatur, idest si sine
 liberis masculis deceaserit, deci. 184. in illa quæstione, col. 2. &
 3. Soci. & alij in.l. cum auis. ff. de condi. & de. & quod filijs in
 conditione positus nihil relinqui videatur, quodq̄ue habentes
 hæreditatem, habeant ex Fortuna, non ex iudicio testatoris,
 tradit idē Gui. Pap. deci. 531. miles, col. 2. & deci. 600. item in
 fi. Seyfel. in.l. centurio, col. 11. ff. de vulga. & pupil. subfi. Non
 procedit etiam glo. hæc, si filijs filiorum grauamen impositum
 sit. l. neque. §. interdum. ff. de pecu. le. Bal. in tracta. sub. de com-
 pendiosa, numero. 29. Neque in legatis, & est communis opi.
 licet dubitauerit Ias. in.l. j. in. 5. colū. C. de pact. Cotta multa in
 loco de quo supra & Gerar. singu. præallega. 61. & Seyfel. in
 d.l. Centurio. latius & ordinatius ibi Galliau. quo ad gl. & li-
 mitationes prædictas. Idem Seyfel. in.l. ex factō, in. §. ex factō,
 col. j. & 2. ff. ad Trebel. est verum quod ab ista communi sen-
 tentia aliqui recesserunt, coniecturas considerantes, maxi-
 me Corn. quem refert & sequitur Sauu. consi. 62. nobilis, col.
 2. vol. j. Rui. consi. 108. visa, nu. 11. volu. 2. & consilio. 131. in
 themate, nu. 13. vol. 3. & Cur. Iuni. consi. 87. præsupponitur,
 col. vlti. & consi. 96. habita, col. 2. & consi. 113. pro resolutio-
 ne, nu. 4. & quod vocati censentur etiam filij quando in con-
 ditione positi sunt, cum illa qualitate masculinitatis, vt supra
 firmat ex multis idem Saulia. consi. 130. nu. 2. eo. lib. & simili-
 ter quando positi in conditione grauantur, consi. 155. verba
 testamenti, col. 2. eo. lib. idē Rui. con. 111. nu. 12. lib. 2. & nu. 7.
 ac. 9. & consi. 124. viso, col. 2. eo. lib. & declaratio ad idem, con-
 sil. 130. viso, nu. 7. eo. lib. & consi. 114. viso, nume. 4. eo. lib. &
 consi. 198. ponderatis, nu. 2. eo. lib. Tamen contrarium sentit,
 & dicit, quod hæc est magis communis opi. consi. 134. circa,
 nu.

nu. 18. volu. 3. & consi. 138. quæritur, nu. 3. eo. lib. & consilio 142. viso, nu. 4. eo. lib. & q̄p regulariter non inducant dispōnē prædicta verba, licet faciant deficere fideicōmissum, idē Gui. Pap. tenuit, consi. 28. consilium, nu. 6. ad fi. & consil. 214. circa, col. pe. Nisi (vt dixi) filijs filiorum grauamen iniunctum sit, & firmat idem Gui. Pap. consi. 135. consilium, col. 2. & consi. 136. si nobilis, col. j. 2. & consi. 140. consilium, col. 3. vel, & aliter, si testator heredem instituat in vita tantum, Rui. consi. 5. de pluribus, nu. 26. vol. 2. & si filij masculi instituti sint, & substituti, & in conditione positi, videtur voluisse testator, bona in agnatione conseruari, vt ibidem dicit, nume. 15. ex multis, quæ nō refero, & consi. 113. quia decisio, nu. 3. eo. lib. quod in cōditione positi & alienare prohibiti, censentur ad fideicommissum vocati, & idem consi. 122. de duobus, col. 3. eo. lib. filij positi in conditione, non censentur vocati adhuc, vt supra etiā in substitutione facta vltimo morienti, in tota hæredita. l. Titia Seio. §. seia libertis, & ibi not. ff. de lega. 2. idem Rui. consi. 140. viso, nu. 12. eo. lib. & notandum est, quod appellatione filij vel filiar, positi vel positæ in conditione. venit etiā nepos vel nepus ex filio vel ex filia, vt idem dicit consi. 151. in causa, num. 2. eo. lib. & consi. 158. viso, in prin. eo. lib. quod filij filiorum, in conditione positorum, non censentur vocati, vt adhuc dictum est supra nisi vocati sint illi de domo, vel aliter constet de mente. nonnihil ibidem nu. 13. multa consi. 160. viso, num. 20. 21. 24. eo. lib. & consi. 181. visis consilijs, nu. 10. eo. li. & dicit etiam consi. 140. visa, nu. 14. volu. 3. quod positi in conditione censentur vocati, vbi eorum fauore excluditur ille, qui eos, vel in totum exclusisset, vel pro parte, & consi. 141. viso, nu. 6. eo. lib. aliam intelligentiam tradit ad glo. hic, quod locū habet, quando testator vnum filium substituit alteri si decesserit sine filiis, sed si prouidit etiam post dictam simplicem substitutionem, de vltiori substituto in casu decedentem omnium filiorum, tunc filij in conditione positi, dicentē ex testamento vocati, & hæc dicta sint ad declarationem eorum quæ habentur in l. centurio, de vulga. & pupil. substi. & in l. precibus. C. de impube. & in l. cum auus, de cōdi. & de. & in c. Raynucius, in materia huius glo. de testa.

Adl.

Ad l. quotiens. ff. de usufruc.

Ordo. 8.

Ex verbis à Iuliano prolatis, lib. 3. forum, & de quibus hic, si usufructus legatus sit duobus, ita vt alternis annis vtantur & fruantur. Titio scilicet & Mæuio, quod dici potest, prius Titio, postea Mæuio, legatum relictum fuisse, colligitur, ordinē scripturæ designare ordinem voluntatis, & processus, idēque Bal. istum tex. sic summādo, qui fufius dicit in authen. hoc amplius, col. penul. C. de fideicom. quod licet ordo non attendatur, nisi sit à lege præfixus, vt vitiel. l. prolatam. C. de senten. & interlo. om. iudi. attenditur tamen, vt declararet voluntatem defuncti. Subijciens, ordinem naturæ, institutionis diuinæ, & si inuentus sit ingenio maiorum prætermitti nō posse, & minus in dubio si dat intellectum actui, vt hic, & in d. r. authen. hoc amplius, & de ordinæ diuinæ institutionis, habetur in c. in CHRISTO pater, vtrobique per eum allega. de consecra. dif. 2. quod præposterari non potest, sicuti nec naturæ, vel formæ. l. quidā. ff. de pecu. le. Dicens rursus (quod pro declaratione notandum est) quod sic quoque ordo inter gradus seruādus est, sed quod intra gradum non curatur, in l. fi. col. 4. C. de hære. insti. & probatur in l. 3. in §. filius. ff. de lib. & posth. & istum text. inducit in q. dominicali Io. And. in Mercu. regu. contractus, col. 2. de regu. iu. in. 6. de aduocato, qui salario annuo promiserat patrocinari monasterio S. Andreae, & S. Benedicti, vt prius illi, quàm isti, patrocinium præstare teneatur. & ad idem facit etiam glo. in c. quorundam, de ele. in. 6. quæ dicit pariter, quod si in aliqua scriptura reperiantur duæ personæ nominatæ, primo nominata præsumitur dignior, nisi nominatæ sint circa turpia, quia tunc secus, debebitque potius denominatio fieri à vilioribus quàm à dignioribus, vt not. in c. auaritia, de præben. Abb. in. c. sedes, col. 3. de rescrip. Moder. Portugal. in l. Imperium, col. 3. ver. quinto limitatur. ff. de iurif. om. iud. & ad propositum regulæ, licet etiam videre in l. cum pater, in §. à te peto. ff. de lega. 3. vbi testator subalternat personas, quia habet quoque affectionem ordinatam, ita vt primo nominatus, primo vocatus sit, & quia ordo verborum describit ordinem intellectus, maiorque cæteris præsumitur qui primo nominatur,

minatur, & idem in l. si quis seruum, in. §. certam. ff. de legat. 2. & in l. hæredes mei, in. §. si. ff. ad T rebel. & in l. gallus, in. §. ff. de lib. & posthu. & in l. j. ff. de albo scri. Bal. in l. cum quidam, col. 2. C. de verbo. signi. & est regulare, omne verbum aliquid operari debere. l. si quando. ff. de lega. j. l. si stipulatus. ff. de vsu, l. balista. ff. ad T reb. & non solum verbum, verum etiam ordo verborum, idem Bal. in l. ne quicquam, in. §. de plano, col. 2. ff. de offi. Procon. & quod seruetur quantum ad præsumendam voluntatem, & cum sermo est in voce, quod præsumitur esse prius in sensu, tradit adhuc in l. si duas, col. j. ff. de excu. tuto. & in l. si ita, in not. q. militis relinquentis duos equos, quos habebat, vnum templo vltimarino, alium fratribus prædicatoribus, vt electio sit templi, quia qui primo nominatus est, debet esse fauorabilior, ad fi. ff. de legat. j. Bar. in l. qui duos. ff. eodē. Est verum, quando constat de mente, quod isto casu ordo non curatur. l. nec enim. ff. de solu. l. veluti. ff. de iusti. & iur. l. aduocati. C. de aduo. di. iudi. late scribē. in l. 2. in. §. si prius. ff. de vulga. & pup. sub. Ange. in prohe. ff. forum, in prin. col. j. Alexand. consi. 161. visis, col. 2. vol. 7. & quod ordo scripturæ attendatur, ex multis offendit idem Bal. consi. 183. factum, col. 2. vol. j. & quod designet ordinem intellectus consil. 472. in causa, ad fi. exemplificando in canonicatu, & præbenda, quod hæc ad illum sit accessoria, volu. 2. & consi. 154. citatio, in fin. volu. 3. quod istud maxime locum habet, si rationi consonet, & in præ allega. consi. 183. & idem consi. 82. factum, col. 2. volu. j. & elegatius consi. 236. amplius col. 2. vol. 3. quod intellectum præparat, sensum aperit, & quod denique applaudit veritati. & inter locos, ex quibus propria verborum significatio sumitur, iste etiam collocatur, vt pulchre docet Stepha. Fede. in tract. de interpreta. iu. in. 3. par. vbi viginti duos enumerat, quos breuitatis gratia non scribo, hæc vnum tamen non omittens, quod iste est ibidem quartus decimus. Et ad idem facit, quia si in cōmissione exprimat nomen proprium & appellatiuum, celsantibus alijs coniecturis, attenditur illud quod præcedit, vt per Abb. in c. quoniam Abbas, & ibi Deci. late, colū. 5. de offi. dele. & si in instrumento sint duo contractus scripti, prius scriptum prius factum præsumitur, vt inquit Bar. in. §. penult. in prima consi. Co. & Bal. in l. de rebus. C. de dona. ante nup. Qui dicit etiam in authen. hoc amplius, in pe. col. C. de fideic. quod primo nominatus in contractu præsumitur principalis, secundo

secundo vero fideiusfor. Et in l. aduersus. C. de fur. quod creditor ratione hypothecæ tempore est prior, qui prior est in ordine scripturæ. & in consi. scilicet, quod positum est in titu. C. si quis ali. testa. prohi. col. 1. 2. quod in electione Papæ populus voluisse videtur quem prius nominauit, puta quia dixerit, Romano manum vel Italicum volumus. Et ad idem glo. in regu. expectatiua, in. 2. par. 2. principa. in prin. quod in curia, qui sunt digniores officiales, cognoscitur ab ordine literæ. & in regu. can. cel. 7. col. j. quod ab ordine literæ sic etiam est ecclesia S. Petri, & non S. Ioannis, principalior in vrbe, & in orbe, & apparet etiam, quia ex priori nominatione, canonici in c. auaritiæ, vt ibi per Deci. in prin. de præb. præponitur canonicis. Et in pulchra. q. dicit adhuc Galliau. i. l. gallus. nu. 61. ff. de li. & posthu. quod hæc regu. non debet violari, quam ex multis & ad futuritatem exornat etiam Euerar. Louaniē. in lib. de locis topicis, primo. non nihil Bellame. deci. 742. supposito, col. 5. & in simili, quod in rescriptis quoque ab ordine iuris recedi non debeat, quoniam actus erit nullus, tenuit Bal. in consi. 345. quia, colū. j. volu. 3. & probatur in c. exhibita, de iudi. & consi. 192. fratres in prin. eo. lib. quod ordinis ratio facit vt proximior admittatur. Ex ordine. Ex ordine titulorum etiam licet arguere, quia non alias situantur leges, nisi sub congruis titulis. l. 2. ff. de sta. ho. Bal. in prohe. Co. in. §. quibus, col. 2. Ordo est rerum essentia, inquit Plato, & Aristote. quod quicquid boni in rebus reperitur, ex ordine pendet. Immo quod nulla rerum cognitio absque ordine tradenda est, alioquin non esset cognitio, sed perturbatio quadam potius, & cōfusio. Vnde & bene Impe. in. §. inordinatum, in authen. de hæ. & Fal. ait, quod omne inordinatum est confusum. & ineptum quodcunque sit ordine prætermisso, vt per Bal. consi. 347. Ecce, col. 2. volu. 3. & si vulgo tamen dici soleat, quod in extraordinarijs ordo est ordinem non seruare. Inuentumque prouerbium in eos qui naturalem ordinem confundunt. Lanam statim defert in officinam Fullonis. Ea de re sapiens est qui bene ordinat res suas ad finem, insipiens vero qui præpostere agit, vt ille, qui carrucam posuit ante boues, & de quo per glo. in regu. quod semel, de regu. iu. in. 6. & Odof. in l. vt debitum. C. de hæ. ac. & ad idem sicuti non est quid, quod charius & preciosius sit tempore, non est quid etiam quod sit pulchrius ordine. & quia de materia diximus etiam in lib. Enchiri. c. 214. multa, ratus hæc sufficere, quantum

quantum sit ad hanc pulcherrimam legem, finem facio.

Ad. l. æquissimum. ff. co.

Rixa. 9.

Ex verbis Vlpiani hic, lib. 18. ad Sabinum, quæ sunt, Cur enim
 „ ad arma & rixam procedere patiatur Prætor, quos potest sua
 „ iurisdictione compescere. argu. sumitur, quemadmodum etiã
 glo. dicit, quod Iudex litigantes cogere potest ad pacẽ & tran-
 sactionem, faciendam, gratia dirimendarum litium. quorũ pri-
 mum tamen, secundum Bar. hic, requirit altiore indagine. Immo quod Bal. sentit contrarium in. l. ex stipulatione. C. de
 fen. sed resolutio est, vt possit ante factum, non post, quoniam
 delictum vindicare debet. ne remaneat impunitum. l. licitatio.
 §. quod illicite. ff. de publica. Idem Bal. in. l. transigere, col. 3. C.
 de transac. & in. l. 3. ff. quod met. cau. & hic. qui tamen subijcit
 si dissensio sit inter Illustres & insignes personas, quod potest
 rit, ne respub. turbetur, discordias sedare. l. si quis ingenuam.
 §. in ciuilibus. ff. de capti. Vel quod in ciuili causa hoc idẽ pro-
 cedat, in qua bene potest partes arcere ad concordiam amica-
 biliter faciendam, per viam facti, vel iuris. Ro. aliquid in. l. 1. in
 §. & post operis, in prin. ff. de no. o. nun. Studere etiam debet
 pro generali pace & quiete prouincie sibi commissa, vt in. l.
 congruit. ff. de offi. præsi. Et ad idem nota, quod statim senten-
 tia executioni est demandanda, si de possessione litigetur, ne
 partes veniant ad arma & ad rixas, vt Bal. met inquit, in. l. 1. co-
 lum. 1. C. si de mo. po. fue. ap. multa ad supra dicta Alua. de pa-
 te. in. c. 1. in. §. si ministrales, in feu. vbi tradit not. limitationẽ,
 quod etiam post delictum commissum quis cogitur facere pa-
 cem in foro pœnitentiali. idem Bal. ante eum, in. l. 3. in. §. quies
 ff. de offi. præfec. vrb. quo ad secundum de transactione Bar. se
 remittit, & dicit, de ea tractatũ fuisse in locis suis. Adde quod
 nec ad id partes compelli possunt, nec ad cõpromissum, quod
 est transactionis species, authen. si vero contigerit, & in corpo-
 re vnde sumitur. C. de iudi. Idẽ Alua. vt supra post Bal. in. d. §.
 quies, & in. d. l. transigere. Qui dicit adhuc in. l. 2. col. 9. C. de iur.
 emphy. q̃ nõ licet Ep̃o priuatum de possessione expellere, nisi
 priuatio fiat per sententiam, ne detur occasio rumorẽ & ri-
 xas committendi. Et si duo contendant, sitque inter eos ini-

micitia

micitia capitalis, poterit Iudex vetare, ne vnus trãseat ante ia-
 nuam alterius, siue domum, vt not. in. l. quod iussit. ff. de re
 iudi. vbi Ias. multa. Et si ad preparationem alterius causæ que-
 ratur de possessione sine libello, poterit iudex se informare,
 & mandare alteri parti, quod agat possessorio vel petitorio si
 vult, & quod ad possessionem iniuriose, vel cum armis non
 accedat sine suo permisso. & ita obseruatur in pratica, vt testa-
 tur And. de Pisis, quẽ refert & sequitur Bal. noster, in. l. ne quic-
 quam, in. §. vbi decretum, in. 3. col. ff. de offi. procon. & in. l.
 nullus, in prin. C. de summa tri. & si. ca. plura Bononien. in sin-
 gu. 543. malicij, per totum. Et si hoc fieri potest inuita parte,
 multo magis fieri poterit ea absente & ignorante, vt declarat
 Ro. in. l. de pupillo, in. §. meminisse, col. j. ff. de no. o. nũ. Et di-
 cit rursũ Bal. consi. 165. casus, col. 3. vol. 2. quod duellũ hac
 de re prohibitum est, quodque iudiciorum rigor, & iuris pub-
 lici tutela in medio constituta est, ne passim procedatur ad
 arma. Et quod ante delictum consumatum possit Iudex se in-
 terponere, post vero non vt supra & maxime si timor sit ne
 respub. lædatur ex dissensione Illustrium personarum, per. d.
 §. in ciuilibus nouissime etiam tenuit Caslane. consi. j. col. 7.
 idem Bal. in. d. §. quies, & Ro. in. l. qui bona fide, in. §. si quis
 iuxta, in prin. ff. de dam. infec. glo. in. d. l. transigere, in verbo
 prohibitum, ad si. vbi Bar. nu. 13. Alex. col. 5. Ias. 4. ego lectũ.
 2. col. 69. Affic. deci. 149. in causa, col. 3. Et ad propositum di-
 cit adhuc Bal. consi. 118. petita venia, col. 2. vol. 3. quod con-
 cordia est via amica naturæ, quodque latus non habent exi-
 tus qui eam deserit, ex quo anceps est cum pari contendere,
 cum superiore furiosum, & cum inferiori denique sordidum.
 Et Bar. in. l. si finita, in. §. si quis autem. ff. de dam. infec. q̃ per
 missionem in po. ex primo decreto, ille contra quem facta est
 missio, non compellitur de possessione discedere, nisi ex cau-
 sa, si dubitet Iudex, ne partes veniant ad arma. Et sicuti medius
 est hic, ita est medius, si consanguinei & mater dissentiant in
 mandanda puella defuncti filia, quæ cultu verecundia, opinio-
 nem suam dicere non auder. l. j. l. in coniunctione. & vtrobi-
 que per Docto. C. de nup. & ita, me relatore, consuluit colle-
 gium nostrum. Et ad propositum huius. l. rursũ, dixi in. l. j.
 ff. de iur. o. iudi. lectũ. 2. col. 25. aliquid Ias. in. l. iubere cauere,
 in. 3. eo. ti. quod non ab re actualis missio in possessionem fit
 per maiores Iudices, nec potest delegari. Et in Iudice male-

ficiorum

ficioꝝ locutus Alex. in q. incip. accusatus, quòd ad eũ pertinet non solum maleficia facta punire, uerum etiam prohibere ne fiant, signanter per istum tex. & per tex. in l. fi. ff. de offi. pro. cu. Cæsa. & in l. illicitas, in §. ne potentiores. ff. de offi. præf. Et in prohe. Rex pacificus, col. 3. quòd pax, persuasibile bonũ est, non compulsiibile, quòdque inimici debent ad pacem compelli, si potest fieri sine damno, vel scádalo alicuius partis, quia Rex Pacificus ita decreuit. & est argu. in l. in re communi. ff. de serui. vrb. prædici. & notandum pro declaratione supra dictoꝝ. Corse. in tracta. de priu. pacis, nu. 10. Et in causa possessioꝝ, uti possidetis, inter monasteria, mere temporali, de re quæ à Rege processerat, ostendit Afflic. deci. 2. Serenissimus Rex, col. 3. Principem providere debere, ne partes veniant ad arma. Et quòd non possint litigantes compelli ad pacem, non ad pacta et transacciones, seu compromissa regulariter, quòdque aliter nullius momenti sint, si fiant, plene probat Ias. in athen. si vero cõtingerit, allega. etiam supra col. 2. & 3. C. de iudi. post Bar. in l. furti, in §. qui iussu, ubi etiam glo. ff. de his qui not. infã. declarat Feli. in rub. de treu. & pa. in prin. Et Ancha. consi. 52. pro claricri, col. 2. quòd Iudicis officium latissimũ est, in prouidendo ne partes veniant ad arma & ad rixas. Et Abb. in c. cum dilectus, col. 6. de ordi. co. quòd si imminet periculum animarum & corporis, contentioque sit super petitorio & possessorio, quia conuentio & recouentio facta sit, debet super vtraque causã pronunciari. Et quòd ad ipsum Iudicem spectet providere, ne rixæ & offensiones sequantur, firmat in not. q. idem Ias. in l. 2. col. 38. C. de iu. emphy. Et idem Abb. in c. quoniam contra, col. 12. de proba. quòd rancores, odia, litigia, vel bella, vitanda sunt. Et Veronen. caute. 100. nota, col. j. quòd Iudex uim fieri vetat, si duo de possessione contendant, ei, quem potiora iura habere inuenerit. Et Bal. p. chre in c. an sit, de ap. quòd ante factum potest quis adire Iudicem, & petere ne in possessione turbetur, vel eiiciatur, si forte aduersarius gentes congregasset ad eiiciendum, ex generali equitate huius. l. & per casum expressum etiam. l. fi. allega. quòd que supra. ff. de offi. pro. cu. Cæsa. Et in electione adhuc Abb. in c. cũ venissent, in pe. col. de resti. in integ. quòd si subsit scandalum, Iudex poterit vtrique parti prohibere, ne eligant. Et in pulcherrima. q. Ancha. in c. canonum statuta, col. 107. de consi. quòd expedit etiã Reipub. quòd in pace uiuatur, quòd

que

que superbarũ familiarum audacia refrenetur. Et Nel. in tracta. ban. in 2. parte. 2. tempo. q. 48. pone, col. 2. quòd ex delatione armorum oriuntur lites. l. j. C. vt armo. v. vsus. lib. x. quòd que non est uerisimile in casu de quo ibi, hac ratione, Principem, vel statutum voluisse in specie concedere delationem armorum. Et Io. And. in c. j. in prin. de. in prin. quòd ad officium Papæ spectat, occurrere litigijs & violentijs, & quælibet in sua iusta possessione (vt etiam dictum est supra) tueri. ad saturitatem multa Deci. in l. fi. nume. 6. C. de edic. di. Ad tol & Gui. Pap. deci. 246. Iudex, colum. 2. vtrobique etiam dicentes, quòd ubi de via facti dubitatur propter partium potentiam, potest etiam procedi ad sequestrum. not. per Docto. plene in l. fi. fideiussor, in §. fi. ff. qui satisfã. co. & in l. vnica. C. de probi. seq. Seyfel. in specie, in l. naturaliter, in §. nihil commune, columna tertia. ff. de acqui. po. Idem Gui. Pap. consi. 123. magnificus, ad fi.

Ad l. quod maior ff. ad municipa.

Maior pars. 10.

QUOD maior pars curiæ efficit, pro eo habetur, ac si omnes egissent. Scæuolæ sunt verba hæc, ex pluribus confirmanda, al legã. in glo. & declarãda subinde, vt vera sint, & de maiori parte presentium intelligantur. l. nulli. ff. quod cuiusque vni. no. & ibi Bar. not. in l. aliud, in §. refertur. ff. de verbo. fi. Dy. in capi. quod omnes, de regu. iu. in. 6. In collectis tamen, & talijs in dicendis, requiritur consensus omnium, vt dicit Bar. hic, & in l. 2. in §. ex his. ff. de verbo. ob. Gui. Pap. deci. 424. in talijs. Speciale est etiam alibi, quòd maior pars disponat de iuribus singulorum, in l. fi. & ibi Bal. in prin. C. qui bo. cede. po. Et quòd regulariter in electionibus prelatorum, in actibus capituli, vel collegij, attendatur, quòd fit à maiori parte, quòdque minoris partis contradictio non sit in consyderatione, tradit ex multis Deci. in regu. qui potest, ad fi. ff. de regu. iu. & plenius in d. §. refertur. et dicit idem Bal. in l. 1. col. 2. ff. de offi. consu. quòd quãdo lex aliquid pluribus committit, semper tacite inesse videtur, vt maior pars sufficiat, non tamen trahit ad se minorem partem maior, in iure congrui, quòd est notandum, vt concludit Afflic. in tracta. iu. prothomi. in §. scriptũ est, col. 3. Et for-

MAN.

f te in

te in materia pulcherrimam distinctionem tradit Ancha. in.c. canonum statuta, col. 87. de consti. quòd si maior pars vniuersitatis obligationem contraxit, & acta ad vniuersitatem pertinebant, vniuersi necessario obligantur, & de consuetudine, vt hic, si vero erat actus impertinens, tunc obligantur soli presentes. Et dicit col. seq. 88. quòd facta propositione in vniuersitate, facti, super quo statutum fieri debebat, illud quod placuerit maiori parti, erit firmum, regulariter loquendo tamen, quoniam non semper ad validitatem eius quod agitur cum vniuersitate, maior pars requiritur, glo. est not. in. c. si ei, de cōcessio. præben. in. 6. idem Ancha. in loco præallega. col. 92. Barto. in extrauagan. ad reprimen. in verbo citatum. Et ad propositum sumpto argu. à reg. inquit etiam Stepha. Fede. in tracta. de int. iu. in vlti. col. q. illa opi. tenenda est, quæ à pluribus comprobatur. Et Alex. consi. 130. in causa, col. 3. vol. 4. quòd in reformatione requiritur vniuersitatem esse solemniter obligatam, quòdque sint in ea duæ partes ex tribus congregatæ, & quòd denique consentiant, interueniente consensu maioris partis. Et Bal. in. l. si omnes, col. 2. C. si vt fe ab hæ. absti. post Cy. & la cob. But. quòd maior pars præiudicat absentibus, quando in maiori parte omnes representantur, exemplificando in negocijs vniuersitatum. idem Bal. in. d. l. nulli, col. 2. ff. quod cuiusque vni. no. Est verum quòd vniuersitas nõ potest iuribus singulorum detrahere, nisi quatenus habet in commissione. Exeplum, societas facta est inter mercatores, reddituum salinarum publicarum, vniunt se alij societati, deinde maior pars renunciat huic vnioni, certum est quòd minori parti non præiudicat, vt per eundem Bal. in. l. j. in prin. q. 2. C. pro so. & in. l. si. eo. ti. Et mirum videtur etiam, vt ibi subiicit, quando maior pars remanet in societate, & minor recedit, quòd non potest vti solito signo societatis, quod mercatores tam in literis, quam in ballis apponunt. Vera adhuc est regu. resolutio in his, quæ cōpetunt pluribus vt singulis, maiorem partem non sufficere, quia ab omnibus debet approbari quod omnes tangit. l. si. C. de au tho. præstan. aliàs sic, quando competunt pluribus vt collegiatis & vniuersis, vt ibi not. vbi idem Bal. in specie. Qui subiicit, quòd etiam contra omnem ordinationem potest maior pars statueri si velit, quoniam representat vniuersos, sufficit etiam consensus maioris partis electorum in permutatione, & maxime propter fauores, quos hodie habet, quod pulcherrime

offendunt

ostendit Moder. Bono. in repe. c. 1. col. 43. de re. permu. in. 6. Et maior pars dicitur, quæ sit dignior meritis, vt per glo. in. l. vbi absunt. ff. de tu. & cu. dat. ab his. Bar. in. l. si vni. ff. de re iudi. & Alex. in. l. maiorem. ff. de pac. referunt Moder. Portugal. in Imperium, col. 2. ff. de iu. o. Iud. Tamen Bal. aliter dicit, in. l. et suum, in. §. j. in. fi. ff. de pac. quòd in actibus publicis solus numerus vocem habentium ponderatur, vt maior pars dicatur, & collegiatis vt supra aliàs vero maior pars ciuium, vbi sunt ditiores & meliores. Et ad reg. in. l. si quis à filio, i. §. si. i. ff. de lega. 1. quòd si vna pars collegij expellatur, & maior restet, retinet collegij iura, & idem in ciuitate, & per Scriben. in. c. cum ex iniucto, de no. o. nun. Annotatu quoque dignum est, quòd maior pars ordo appellatur, non autem minor. l. 1. & ibi Docto. ff. de magistra. conue. Et quòd exercentes actum necessarium, vel prouidentes de eo quod prouidere solet vniuersitas si duæ partes idem faciant, quòd omnes fecisse videbuntur, aliàs non, si nec consuetum fuerit, vel necessarium, vt supra tenuit etiam Bar. & idem Bal. in. d. l. j. post Cy. & Inno. in. c. cum omnes, de consti. Et in. d. l. & suum, in. §. 1. colu. 1. ff. de pac. quòd vbi agitur de interesse singulorum consideratur maior pars, primo respectu interesse. secundo respectu personarum. tertio respectu autoritatis. quarto respectu humanitatis & benignitatis. Et subiicit ibi col. 2. quòd in congregatione sufficit maior pars, licet non sint duæ partes congregatæ, quado nõ sunt actus collegij, aliàs secus, vt hic, & in. d. l. nulli, & in. l. planç. ff. quod cuiusque vni. no. Quòdque si plures nobiles habeant ius patronatum alicuius Ecclesiæ, requiritur in presentia tione consensus maioris partis omnium, nec sufficeret cōsensus maioris partis duarum partium congregatarum, Et quòd maior pars denique hoc casu remittere non potest totum, in præiudicium aliorum, vt etiam supra quoniam remissio esset ambitio sa. Et quòd aliàs maior pars & totum æquiparentur, faciunt optimi tex. in. l. 2. & 3. C. de prædi. de lib. x. & Insti. de at. tu. in prin. & in. l. si quod in fi. C. de lega. lib. 10. & in. §. hæc vero, in authen. de alie. & emph. Alex. in. l. iuris gentium, in. §. si. in vlti. col. ff. de pac. declarando vt supra, quòd in actibus expedientis à collegio vel vniuersitate, requiritur quòd in congregatione adsint duæ partes ex tribus, & illud postea quod facta maior pars dictarum duarum partium, habet effectum perinde ac si esset factum ab omnibus. Dicens etiam in. l. rescriptum, in

prin. ff. eo. quòd si lex aut statutum committat aliquid Antianis, intelligitur omnibus, vel maiori parti eorum esse commissum, & quòd si in dispositione hominis eorum fiat metio, verbum Antiani poterit quoque in duobus verificari. Et intellectum tradit in. d. l. iuris gentium, in. §. hodie, col. 1. ff. eo. quòd factum à maiori parte non dicitur concorditer factum, quòdque dictum hic, debet intelligi verum iuris fictione. Et ad distinctionem veram, de qua etiam supra, quòd in his partibus sunt communia pluribus vt vniuersis, statur dicto maioris partis, secus vero si pluribus vt singulis. d. l. maiorem. ff. eo. addèdus est Ro. in. l. in concedendo, col. 2. ff. de aqua plu. ar. Bellame. de ci. 275. in expediendo, Iaf. in. l. quominus, col. 3. 2. de flumi. Barto. in. l. per fundum. ff. de serui. rusti. prædio. & in. l. 2. in. §. ex his. ff. de verbo. ob. col. 2. & in. l. ex actores, vbi duas notas determinat, si plures fideicommissarij à testatore electi sint, vel factum compromissum in plures, & dictum, quòd actum per omnes, vel iudicatum, plenam roboris firmitatem obtineat, & feruetur. C. de suscep. lib. 10. plene Anto. Capici. deci. 4. in causa, in prin. nihilominus seruabitur, & plenam roboris firmitatem obtinebit, quauis à maiori parte actum iudicatum ve sit. Sed in Papa fallit regu. quoniam duæ partes requiruntur in electione ipsius ad inferiorum differentiam. c. licet de vitanda, & ibi Bal. col. 2. de elect. In materia dicit etiam Bar. in. l. 3. in. §. eius quoque. ff. de testi. quòd fama probatur per duos testes, dicentes, maiorem partem populi sic sentire. & in. l. j. in. 3. col. C. quæ sit lon. confue. quòd consuetudo maioris partis sufficit, quòdque furiosum etiam ligat. Et Sali. in authen. sacramenta puerum, col. vlti. C. si adu er. ven. quòd si in condenda lege assensu ferit maior pars, omnes finguntur adfuisse, & verificabitur Alex. dictum, de quo supra multa Bal. in. l. nominationum, columna prima. C. de decu. lib. 10. Dicens etiam consi. 425. statuto col. j. vol. j. quòd duæ partes publice congregatæ, faciunt collegium, & non pauiores. & adidem multa consi. 318. ponitur, col. 2. vol. 3. Sed pone quòd plures sint in aliquo officio collegiati, & maior pars faciat aliquid contra naturam officij, factum istud valebitne? Flo. in. l. vnus, ad fi. ff. de serui. dicit quòd non, quòdque non consentientes haud obligat. & de materia aliàs in. l. 1. allega. etiam supra. ff. de magistra. con. Afflic. in. c. j. in. §. & iterum, col. 3. de cap. Corra. in vsib. In honoribus continuatis quoque speciale est, ne factum à maiori parte, videatur factum

factum à maiori parte, videatur factum ab omnibus, vt per Bar. in. §. si. qui signanter ad hoc illum tex. notat, in authen. de de sen. ci. aliquid Ro. consi. 352. quæritur, col. 2. Et si minor pars habeat causam contradicendi, auditur quoque, secundum glo. in. cap. vbi periculum, in. §. idem quoque, in verbo singulis, de elect. in. 6. Et quòd duæ partes regulariter representent totam vniuersitatem, firmat Abb. in. c. cum omnes, col. pe. de consi. Soci. regu. 143. vbi quinque fallen. tradit, quas hic non scribo. Corse. quatuor in singu. vniuersitas. & de maiori parte dicit Abb. in. c. non potest, col. pe. de re iudi. quòd in causa clericorum existentium in sacris, sufficit maior pars Episcoporum in condemnando. Et quòd iura generaliter dicant quòd maior pars sicte representat totam vniuersitatem, declarat Abb. in. c. cum omnes, in. §. col. de consi. Et quòd non sufficiat semper assensus maioris partis, in pulchro casu vide Ro. consi. 512. quo ad primum, col. pe. Sed (vt dixi) stat regu. quam etiam cõprobat Nel. de ban. q. 77. quæro circa prædicta, in fi. quòd sufficit, maior pars, ex quo in ipsa residet collegium. Et Bal. melius in. cap. pastoralis, col. 3. de rescrip. quòd maiori parti tunc statur, quando in ea includitur minor, iuris artificio. Et quòd in factis vniuersitatis plurimorum sententia præualeat, not. Abb. in. c. j. in prin. de pac. Et Alex. consi. 105. magnifice, columna 2. volu 3. quòd ex forma instrumenti pensio debet solui vniuersitati, ex quo maior pars reputatur consiliariorum, vel officialium ipsius vniuersitatis. aliquid Bal. in. §. in nomine, ad fi. de pa. Constan. & Fede. de Sen. consi. 1. in prin. vbi etiam dicit, quòd regu. tamen fallit in casibus not. in. l. Sabinus. ff. communi di. & ibidem col. 3. quòd capitulum esse dicitur, vbi est totum vel maior pars. Et consi. 15. quæstio talis est, colum. 2. quòd vniuersitas non consistit, nisi in particularibus simul cõiunctis. Et consi. 17. quæstio, col. 4. quòd si maiores ciuitatis faciant legem, statuendo, vel aliud faciendo, omnes de ciuitate vt sepe dictum est) facere videntur. Et idem col. 5. Et Gui. Pa. deci. 631. in quadam causa, col. 9. Et quòd pars representet totum, Bal. in. l. fi. in. §. hoc etiam, in fi. C. de iu. cal. & quòd in iuribus singulorum non habeat locum hæc lex, nisi in casibus. l. maiorem. ff. de pac. & l. consilio. ff. de cu. su. tradit Nel. in tracta. banni. in. 3. par. secundi tempo. q. 39. an sufficiat, columna secunda & tertia.

Ad.l. primam. §. si hæres. ff. ad Treb.

Obligatio personalis. 11.

CLARVM est quod hic dicit Vlpia. propositioque vulga. quæ qui deserit, scopum nō attingit, sed aberrat potius à scopo. q̄ actio personalis non transferatur, quod d̄ que non possit conueniri nisi qui obligatus est, secus in reali, vt per Bar. in l. frater à fratre, col. 8. ff. de cōdic. inde. vbi & nos multa, quod tamen intellige verum ti. singulari, non vniuersali, vt ibidem not. multa Alex. consi. 92. per spectis, col. 2. vol. j. & ideo remedium. l. si quis maior. C. de transac. hac ratione non datur contra singularem successorem, quia appellatur conditio, conditio autē est actio personalis §. appellamus, Insti. de ac. personalis actio non datur contra tertium possessorem, ergo. & ita ibi per Scriben. arguitur, & bene, tradit Alex. in loco præallega. sed prius
 „ quàm alia addamus, eiusdem Vlpia. verba audi. Neque enim
 „ (inquit) æris alieni personalis actio fundum sequitur, sed eū
 „ cui hæreditas ex Trebelliano Senatuscon. restituta est. & hoc modo arguit etiam Ro. consi. 388. in casu, col. 2. & inducit idē Bar. sūsus in l. singularia, nu. 16. ff. si cer. pe. quod quælibet obligatio personalis, siue ad pecuniam, siue ad aliam rem, totum patrimonium respicit, non tantum rem debitam, & idem in l. si fideicommissum, in §. tractatum. ff. de iudi. & in l. æris alieni. C. de dona. & in l. fi. C. de hæ. ac. & in l. fi. in §. fi. ff. de contrahen. enap. & in l. cum precibus. C. de re. permu. Et ad q. infert Areti. & decidit, consi. 104. in causa, col. 2. quod collectæ principaliter imponuntur personæ, ita vt ille cuius tempore imposta fuerunt, licet postea possessionem transferat in alium, remaneat personaliter obligatus. Et consi. 116. viso testamento, in prin. quod æs alienum particularem successorem non sequitur, quod d̄ que ad ipsum soluendum non tenetur legatarius, sed hæres, & dicit Bal. consi. 143. in causa, col. 2. vol. 5. quod ad idē est casus ad literam, in l. 1. C. si cer. pe. & subinde rationem assignat, hoc ideo esse, quia hæres adeundo quasi contrahit cum creditoribus. l. apud Iulianum. §. fi. ff. quib. ex cau. in po. ea. sed legatarius capit legatum de manu hæredis. l. j. ff. quo. le. ergo. & ideo excep. æris alieni eidem non officit, quominus legatū consequatur. Est etiam (inquit idem Bal. consi. 468. facti, col.

I. eo.

r. eo. lib.) necessaria traditio vel quasi regulariter ad rē incorporatam in bonis alicuius. l. traditionibus. C. de pac. l. si ager. C. de rei ven. & si nulli traditur, in nullius bonis erit, sed actio personalis tm̄, quæ non datur contra tertium possidentē, ex quo fundū non sequitur, vt hic, & in l. eū cui. C. de ac. & ob. & in locis supra alleg. latius. Et cōsi. 21. punctus q̄onis, col. j. vol. 4. q̄ expedit quoq; hoc ipsum scire, qm̄ pignoratitia actio personalis est, nec fundū hac rōne sequetur, & q̄ hm̄oī sit, patet ex eo, qm̄ ex contractu & obligatione personali nascitur, nec datur nisi cōtra contrahentē, vel eius hæredē. §. creditor, Insti. quib. mo. pi. vel hypo. sol. l. j. C. si cer. pe. l. fi. C. de distrac. pi. Et ista est rō. l. his solis, vt ibi declarat Iaf. in prin. ff. de condic. indeb. quod conditio indebiti non datur nisi contra illum cui indebite solutum est, quoniam oritur ex quasi contractu, qui resultat ex solutione erronee facta, nec dari debet contra singularem successorem pecuniæ, cum quo quasi contractus celebratus non est. Et seruit ad. q. Titius alienauit fundū, deducto vsufructu, quem alij indebite soluit, postea decessit, dubitatur an ab hære de repeti. possit, & respōdetur quod non, ex quo est successor singularis, in quem non transit personalis conditio, ita idem Iaf. in l. si fundi, in fi. ff. eo. contra Bar. & bene, quia iura per ipsum allega. loquuntur in successore vniuersali, in quo non est dubitatio. Si recognoscat etiam quis Principem, soluendo certum quid super bonis suis, & moriatur, eius hæres non potest se exonerare, vt alius possidens bona recognoscentis teneatur, Gui. Pap. deci. 60. quidam homo, col. 1. subiciens in tributo, quod est onus reale, diuersum esse, quoniam debetur à lege, & est quotidianū. l. Imperatores. ff. de publica. Idem deci. 42. licet, in prin. Qui dicit etiam. q. 82. Doctores, in fi. quod à solis hæredibus petitur supplementum legitimæ, à legatariis non, licet Barto. in l. in quartam, tenuerit contrarium & male. Et deci. 181. in visitatione, col. 2. quod dispositioni iuris communis aduerfaretur stylus, si contra tertium possessorem in actione personali fieret executio. Et mirabile dictū est, quod etiam cōtra tertium possessorem, donatarium omnium bonorum personaliter agi non potest, quod idem disputat tamen, deci. 105. an possit, col. j. Et hæc est ratio rursū q̄ emptor nō tenetur stare colono. l. emptorē. C. loca quæ regu. tamen fallit in multis casibus, quos enumerat idē, deci. 480. locauit, col. 2. Sunt etiā alij, in quibus hæc regula limitatur, maxime fauor-

f 4 rabiles,

rabiles, vt alimenta, annua anniuersaria quæ relinquuntur ecclesiarum pro defunctis, decimæ, & simillia, de quibus idem Gui Pap. deci. 576. actio personalis, in. j. & 2. col.

Ad l. de precatio. ff. ad legem Rho. de iac.

Imperator. 12.

SI omnes vno ore dicunt, quod Imp. est Dominus orbis, nimirum est, quoniam Antoninus, Endemioni naufragium passus, cum in Italia à publicanis Cyclades infulas habitantibus spoliatus fuisset, deprecanti rñdit dicens, Ego quidem mundi dominus, lex autem Maris, idemque in l. bene à Zenone, ibi, *Que enim differentia introducitur, cum omnia principis esse intelligantur, & ibi Bal. col. j. C. de quad. præscrip. Qui dicit etiam, in l. executorem, in. 12. C. de execu. rei iudi. quod vbi est Imperator, ibi est omnis iurisdictione, quoddque non ita Papæ vrbem donauit, quin possit exercere iurisdictionem voluntariam in omnes & etiam contentiosam in hostes. & confirmat Rosell. de potesta. Pa. in. 6. atque concludit ipsum vniuersam temporalem administrationem habere. bonus text. in l. j. in §. per hanc. ff. de rei ven. & in l. si duas, in §. grāmatici, & vtrouique Bar. ff. de excu. tu. & inquit rursus Bal. in. c. j. in princ. col. 2. de pa. iu. fir. in vsibus quod omnes sunt subiecti Imperio de iure, licet de consuetudine secus, vt in Rege Franciæ, & alijs, & idē Bar. in l. hostes, nu. 7. ff. de cap. quod si quis diceret Imp. nō esse Dominum orbis, esset hæreticus, & loqueretur contra determinationem ecclesiæ, & S. Euangelij, Luc. c. 2. ibi, Exijt edictū à Cæsare, vt describeretur vniuersus orbis. Tamen Cassane. in cathalo. mun. parte. 5. cōsideratione. 28. col. 3. hoc ipsum declarat, dicitque Bar. in duobus lapsus fuisse, primo quia nulli bi legimus, quod totus orbis Imperio fuerit subiectus, debetque restringi dictum, respectu eorum, qui subditi sunt populo Ro. de directo contra iura superior allegat. & maxime contra text. nostrum. & ideo veritas est vt infra. Secūdo lapsus est. Bartol. dum vult quod quis pro tam simplici casu dicatur hæreticus, & adhuc male, quoniam hæreticus est qui tenet quod non est tenendum contra determinationem ecclesiæ (vt ipse dicit) & autoritatem Sancti Euangelij, & bene. & idem Bal. in §. si ab hostibus, col. 2. in l. quib. mod. ius pa. po. sol. Vo*

lunt

lunt tamen aliqui, quod Rex Franciæ iurisdictionem habeat in toto Regno suo, quoddque Imp. non recognoscat in superiorem, præcipue Boe. in decisio. iuis. 8. Quinta Martij, nu. 3. & 4. parte. j. & de quo alijs in. c. per venerabilem, qui si sint legit. & forte (vt dicit Bal. in. d. c. j. de pa. iu. fir.) non est verum de iure, sed de consuetudine, & vt infra & scribit Alcia. dispun. lib. 2. c. 22. Gallos olim Romanis fuisse subiectos. Et est vtilitas (vt ibi dicitur) ne literæ Regiæ impediatur, quominus executioni mandentur. Sed si Imp. est Dominus totius mundi, quo modo vniuersitates habent iurisdictionem? declarat Iser. in. j. consti. Neap. col. 3. & col. 20. quod est Dominus, quo ad protectionem, post Cy. Bar. Bal. & Sal. in l. cunctos populos. C. de summa tri. & si. catho. & ita declarat etiam Anch. consilio. 87. omisso, col. j. & Alex. consi. 76. in causa, col. 3. volu. 2. Et quod sit Mundi Dominus, & Deus in terris, ponens & deponens Reges & magistratus, ad longum scribit Bal. consi. 328. quæritur, col. 3. volumi. j. Signo. Homode. in l. princeps, col. j. ff. de legi. Rimi. in rub. de iu. om. iudi. col. 2. Sed est pulcherrima difficultas, an hodie qualibet prouincia possit sibi eligere Regē, quam disputat, Corse. in tracta. de potesta. & excellen. Reg. q. 2. in prin. & concludit quod sic, si non subsit Imperio, quod tu ex supra dictis declara, & dic, de iure subesse, de consuetudine autem non, & consequenter de iure non posse, aliter autē sic. Et quoniam (vt diximus) se Dominum appellat solum rōne protectionis & iurisdictionis, pulchre infert Oldr. consil. 159. ex presenti, colum. 2. quod verbum dominij, est verbum valde largum, quoddque eius significatio saluatur in quacunque modica superioritate. aliquid Cur. Iu. consi. 158. præsupponitur, nume. 23. & Bal. in l. sed si. ff. de rei vendi. quod sufficit hac de re verbum prolatum non esse simpliciter falsum, quoddque aliquid potest dici meum, licet quodam respectu sit meū, quodam vero non. & simile tradit Bar. etiam, quod Imp. non omnia habeat, in Domino gregis, in extrauagan. ad reprimen. in verbo totius orbis, ad fi. & probatur in l. 2. & 3. ff. de rei vend. Aliter dicit Cy. in l. j. col. j. C. de summa trinita. & si. cat. quod est Dominus mundi, vt hic, licet de facto aliqui resistāt. quoddque Deus de cælo constituit Imperium. Et Cardi. in clemen. pastoralis, in §. vt illud, col. 2. de re iud. quod Imp. dicitur obtinere iurisdictionem in solidum in vniuerso, ex quo solus est, cui à Deo committitur gladius, tanquam Vicario, & sic de iure communi

re communi, quo ad ius reddendum, & ius gladij exercēdum, non quo ad proprietatem rerum, in quibus ius nō habet, cum multa sint allodia. Vel vt Gen. ibidem, quōd de iure scripto habet iurisdictionem temporalē in vniuerso orbe, ex quo Deus ad regimen vniuersi sacerdotium, & Imperium tantum instituit, non attenda translatione facta de Imperio per Constantinum in ecclesiam, quia tunc habet exercitium limitatū, ita vt in certis mundi partibus Reges iurisdictionem & iura temporalia præscripserint de facto, & ita quidem aliqui, vt ipsum nō recognoscant, & fufius, in. d. c. per venerabilem, qui si. sint leg. vbi Abb. quoque nu. 10. ait, quōd ciuitas non recognoscens superiorem, potest exercere, saltē de facto, quæ sunt referuata Imperatori in signum specialis priuilegij. Et Bal. in rubri. quæ sint rega. quōd quilibet Rex est Monarcha in regno suo, minor tamen Imperatore, vt scapha parua nauis. multa Cur. Iu. consi. 61. habita, nu. 9. & 10. & Calca. consi. 65. præsupposita, col. j. & secundum hoc intellectus ac declarationes, dicebat adhuc Bar. in. l. j. col. vlti. ff. de iurisd. om. iudic. quōd sicuti est Dominus totius mundi, ita omnē habet iurisdictionē, quōdque ex hoc de dominio ad iurisdictionem arguitur. Et quōd toto orbi dominauerit, contra receptam opi. quorundam, de quibus supra in Alexādro & Octauiano licet legere, temereque dixisse visus est mihi Trebellius Pollio, hac de re, ad Zenobiam scribens, quōd stultum sit affirmare, ipsum habere ius in toto terrarum orbe, cum nec fuerit vnquam totius orbis Dominus. & ad propositum. l. nostræ, dixit etiam Rob. maran. in disputa. suis. 2. ambigua, nu. 32. ius Romanum nobilius esse iure longobardorum, ex quo illud à Iustiniano conditū est, totius orbis Dominus, istud vero à Regibus quibusdam Apulij, illud iustum, istud vero iniustum & asininum, post Iser. in. c. i. in. 5. si. de no. feu. in vsib. Odo. & Bal. in authenti. dos data. C. de dona. ante nup. & Bal. consi. 327. pridie, col. 2. volu. 1. quōd Imp. potest facere de perpetuo corruptibile, nō tamen in præiudicium alterius, licet sit Mundi Dominus, quoniam intelligitur quo ad bonum & naturale regimen, ne iniuriarum nascatur occasio, vnde nascuntur iura. l. meminere. C. vnde vi. Immo quōd est Dominus etiam si male administret, quia inferior ipsum non corrigit, licet aliquando propter enorme delictum fuerit depositus. c. Apostolicæ, de re iudi. in. 6. idē Bald. consi. 333. ad intelligentiam, col. 2. vol. j. Dicens etiam consi.

359. quemadmodum, in prin. volu. 3. quōd habet plenitudinē totalem potestatis in omni terra, quōdque prouidentia Dei salutem Reipub. tueri nulli magis credit conuenire, quā Ge. fari, & quōd Iustitiæ denique est fons. & consi. 18. in quaestione, col. j. vol. 4. quōd vt Dominus orbis, in secularibus, potest omnia, quæ pendent à potestate legis. & consi. 218. petita, col. 3. volu. 3. quōd est Dominus vniuersalis, quōd omnis iurisdictionis temporalis sua est, de iure immobilis, & perpetuo manēs, dans cuncta moueri, quōdque ecclesia ita tenet, & quōd contrarium dicere est sacrilegium. Item quōd Imperium, vniuersa ditione, quæ ascendentem & descendentem Solem videt, habere dicitur. & quæ ex vtroque latere est, idest meridie & septentrione. & in omnibus insulis, que vsque ad Oceanum extenduntur, seu Oceani recessus. & quōd dicitur secundus Sol, idest luna, quæ suis accessibus & recessibus mirabiles facit mutationes caducarū ac mundanarum rerum. & si causas Imperij scire volueris, duas esse dices, Diuinam & humanam, illa enim superiultris est, à qua Imperium habet auctoritatem, ista vero quæ per electionem confertur. vt per eundem Bald. consi. præallega. 359. Quōd sit Mundi Dominus adhuc, Albe. tradit in. j. consi. ff. orum, in rub. nume. 2. vbi etiā de donatione Constantini multa. Seue. & ante eum Bald. in. l. cunctos populo, in prin. C. de summa trini. & si. ca. Io. And. in. c. si. de offic. Archiglo. transfuit, in. c. venerabilem, de elec. Soci. consi. 99. Serenissimus, nu. 23. lib. 3. glo. per singulas, in. c. Adrianus. 63. distin. Præpo. in. c. latorem, col. 1. j. q. j. Oldra. consi. 83. an Episcopus, in prin. Abb. consi. 84. illud col. 3. volu. j. Bal. in. c. cum ab ecclesiarum, col. j. de offi. or. Anch. con. 310. tres Domini, col. 3. & consi. 320. primum dubium, in prin. Old. consi. 69. consueuit, in prin. Ro. con. 382. quo ad primū, col. 2. Idem Anchar. in. c. canonum statuta, col. 3. de consi. Bar. in. l. j. col. 9. C. de digni. lib. x. & dicit rursus Bal. consi. 300. ad euidenciam, col. j. volu. 5. quōd omnis iurisdictionis, & districtus est apud eum, & quōd omnes Iudices ab eo administrationem accipiunt, & ius iurandum ei præstant, & verissimum quōd est Dominus Mundi, quo ad omnimodam iurisdictionem, & potestatem supremam. ita vt quæ sunt huiusmodi, idest de supremo Imperio, à nullo inferiori possint de iure præscribi, quoniā referuata sunt ei in signum vniuersalis domini, alias efficeretur eo maior, & Principem in ipso territorio delinquentē, posset punire, quod falsum

falsum est & absurdum, quia qui supremus est, alium supra se non habet. Et (vt suo loco dictum fuit supra) quod lex Imperatoria liget etiam Gallos, probatur in l. in nomine Domini, in §. iubemus. C. de offi. praefec. preto. Sentit Guid. Pap. deci. 79 r. eos, col. pe. & ad materiam dicit Io. And. in d. c. per venerabilem, qui si sint legi, quod animae Regum & Principum saluantur, licet non obediant Impe. de facto. ex quo ab eis subiectionem non petit, refert idem Gui. Pap. deci. 283. exactor, in fi. multa Imo. in l. Imperatores, col. 1. ff. de ap. & ibi pariter an Rex Francorum subit Imperatori; vbi concludit quod sic licet de consuetudine, & de facto (vt diximus) secus sit, & communem opi. testatur, quod sit Dominus Mundi, probatque ex multis R. istau. Catal. in tract. de Imperato. q. 52. col. j. vniuersalis, scilicet non particularis, vt supra fuit declaratum. & nouissime tradunt Moder. Bononien. in c. quæ in ecclesiarij, nume. 151. de constitu. Ante eos Pau. de Cast. consi. 56. videtur, nu. 3. volu. 2. Soci. consi. 127. visis col. 3. vol. j. Abb. in c. quod super, col. 2. de voto, & alij quos non refero. & si sic est, sequitur, quod licet Rex in suo regno sit Monarcha, declarado rursum vt supra non est tamen Imp. ex quo Imperium indiuiduū est, & ipse Imp. stella matutina in medio nebula meridionalis, vt inquit Afflic. in c. j. in §. fi. col. j. de prohi. feu. alie. per Feder. in vsib. Imperator quoque diuidit & vnit, & assignat territoria ac pertinētias, sedes mutare potest, & vbi exprimit causam, non probatur contrarium. Item de duobus officijs vnum facit, & alterum supprimit, ac in totum abolet, eiusque potestas est anomala, & nulla regula clauditur, eique quod libet licet, nec potestas arbitrij restringi potest, secundum Bal. consi. 327. pridie, col. 5. vol. 1. & quia dixi etiam lib. 9. Enchiri. c. 210. licet non ita copiose, & de Illustrissimis D. nostris Venetis, deque eorum sanctissima, & bene instituta Repub. ibidem lib. 5. c. 104. huc finem facio.

Ad authen. sed cum testator. C. ad legem Fal.

Liberi. 13.

HODIE clarum est, vt hic, quod testator potest prohibere detractionem Falcidia, secundum communem opin. & not. amplius in l. in quartam. C. eo. & in l. Marcellus, in §. quod autē.

ff. ad

ff. ad Treb. siue expresse, siue tacite, hoc idem faciat, vt in autent. sed in ea. C. eo. ad legem Fal. Bar. in l. centurio, in 3. q. princi. ff. de vulga. & pup. sub. Bal. in l. precibus, col. 15. C. de impub. idē Bar. in d. §. quod autē. Gui. Pap. deci. 537. dixi, col. 2. Pic. in l. Titia, in §. Titia, col. 47. ff. de lega. 2. adde quod istud, iure nouissimo inductum est, quo antiquum corrigitur, vt per Bal. in l. cum patrem, in fi. C. de iu. do. & sic quod in Falcidia, iure institutionis debita heres grauari possit, quoniam potest etiā prohiberi a testatore, ne detrahatur, & vt ipse latius. & quamuis authen. hæc, in Falcidia loquatur, habet tamen locum etiā in Trebellianica, quod in iuribus præallega. legitur, & est opin. communis, vt hic per Doct. in d. l. Marcellus. sed quid in liberis primi gradus, an Treb. possit prohiberi, varia sunt Doct. opi. quas recitat in deci. Gui. Pap. j. postea consi. 140. consiliū pro nobili & c. nu. 4. concludit quod non, & bene, & vtrobique testatur ita in pratica seruari, & in curia parlamenti. & deci. 53. obseruatur, col. j. & 2. quod ibidem seruatur etiam, quod liberi primi gradus, rogati restituere hæreditatem, non propterea perdant Trebellianicam, licet inuentarium non conficiant, & idem in authen. hoc amplius. C. de fideicom. quoddamque in extraneo est secus. & differētiae ratio est, quia filius tractat de dāno vitando, si enim filius est, ergo hæres, iuxta dictum Aposto. li. l. in suis. ff. de libe. & posthu. extraneus vero de lucro, igitur non mirum. Ad quod vltimum tamen aduertendū puto, quoniam communis opi. videtur in contrarium, quam ex multis probat Pari. consi. 126. esto, nu. 37. vsque in fi. volu. j. & consi. 93. potuit, nu. 52. volu. 2. & consi. 132. ad corroborationem, nume. 3. posito inter consi. Soci. Iunio. vol. j. & in hoc Bartol. fuit sibi ipsi contrarius. & Pau. de cas. vt per eundem Pari. consi. 93. præallega. & quod in filijs primi gradus prohiberi possit pariter, si prohibitio tamen expresse facta sit, ostēdit in d. cō. fil. 126. nu. 36. & consi. 17. ex lectura, nu. 18. vol. 2. & consi. 21. requisitus, nu. 43. volu. 3. & tamen consi. præallega. 132. col. j. tenet opi. primam, & sic est, sibi ipsi contrarius, vt Bar. & Pau. in arti. de quo supra quam tenuit etiam Rui. consi. 21. circa, nu. 8. vol. 3. & consi. 153. de duobus, nu. 14. volu. 2. & postea aliam consi. 37. viso, nu. 15. volu. j. & sic lapsus vt alij & primā tenet Iaf. consi. 99. diuidam, nu. 2. volu. 4. & consi. 146. præsupposito, nu. 6. eo. lib. & pro rei veritate, alijs multis prætermisissis, ratione breuitatis, est opi. æquior, & verior.

Ad authen.

Ad authen. similiter .C. eodem.

Causa pia. 14.

MULTI sunt piæ causæ fauores, & præcipuus, quod derelictis hoc prætextu, Falcidia non detrahatur, vt hic, & in corpore, vnde sumitur, Ias. in. §. sed iste, nume. 126. Insti. de actio. & hoc est quod dicit Bal. confi. 93. super dictis, vol. 2. quod ius ciuile, commune, vel municipale, ad piæ causas non seruat. Et Bar. in terminis, in. l. alio, col. 3. ff. de ali. & ciba. legat. quod nec de legato alimentorum detrahi debet, cū sit huiusmodi, si relinquitur tamen intuitu paupertatis, non amicitia, vt ibi, & in. l. si quis Titio. ff. de lega. 2. Et Gui. Pap. deci. 187. licet, col. j. & 2. quod de Falcidia indubitatum est, de Trebellianica, dubitatio aliqua, quodque magis cōmuniter tenetur. nec Falcidia nec Trebellianica esse detrahendam, & quod est opi. æquior. idemque Ro. confi. 293. in re, col. j. & potest ad. q. inferri, si pater legat filio, vel è contra, an legatū pium dicatur, & an detrahi debeat Falcidia. & quidam magnus Doctor sensit quod sic, quodque Falcidia detrahi non debet, per tex. in. l. nam & si parentibus, ibi, Non minus pie & c. ff. de inoff. testa. Tamen contrariū verius est, vt signanter tenet Ang. in. d. l. nam & si parētibus, quæ refert & sequitur Cremen. in singu. suis. 9. tu scis quod de legatis & c. & in hoc consistit potissimum, quod in hac authen. continetur, licet gloriatur Ro. se eam solēniter repetiisse die. 25. Nouemb. singu. 33. quia cras. non quod piæ causæ non fauatur quoque alijs casibus, ex quo videmus etiam, quod legata huiusmodi debentur licet testamentum fuerit imperfectum, & rationem assignat Bar. probatque per simile, arguēdo de libertate ad causam piam, confi. 204. factum, col. 2. & in. l. proxime, in. §. ff. de his quæ in testa. de. quodque valent cum duobus testibus. l. si. ff. de his quæ pro non scrip. ha. & quod executioni mandantur, non solum per Iudicem ecclesiasticum, verum etiam secularem, & plus quod nec requiritur aditio hereditatis, nec lit. contestatio, nec libellus, sed simplex officium Iudicis imploratur, & suffus vt per Bal. in. l. hæreditas, in. §. j. in. l. lectu. & in. 2. in. 2. col. ff. de peti. hære. & in. l. qui erat. ff. famil. her. & in. l. cū hi, in. 2. lectu. in prin. ff. de transac. & ibidē in specie, quod de relictis ad piæ causas omnis Falcidia cessat, quia non

non dependent ex hæreditatis aditione. & in. l. j. in fi. ff. de legat. j. quod sola morte testatoris confirmantur, quodque seculum trahunt suam executionem, & dictū mirabile est, quod captatoria dispositio non valeat. l. illa institutio. l. captatorias. ff. de hære. insti. & tamen hoc casu procedit & sustinetur. c. cū tibi, de testamen. Bald. in. l. j. lectu. 2. colum. 4. C. de sacrosanc. ec. aliquid in. l. captatorias. C. de mili. testa. in prin. probaturque ratione, quia non persona, sed causa ipsa videtur instituta, quæ certa est, tradit Bar. confi. 5. visa, col. j. & in. l. vtrum, in §. j. ff. de reb. dub. Et bonum verbum dixit Ancha. confi. 202. circa, col. 2. quod prædicta regulantur iure poli, non iure fori. Et confi. 436. in his dubijs, col. j. quod elemosynæ maxime verecondis erogandæ sunt, quodque erogationem ipsarum testator secreta alienæ voluntati committere poterit. Et Bal. in authen. ingressi, col. 7. C. de sacrosanc. ec. quod ad piæ causas semper tacitum idem operatur quod expressum. & in liubemus, in prin. C. de testa. & in. l. 2. ff. eo. & confi. 174. quidam, vol. 3. quod institutio ad piæ causas, etiam nutu fieri potest, licet non sit regulare. Et idem in surdo & muto dicit, in l. discretis. C. qui testa. fa. po. quia nec audit, nec loquitur. & in leam quam, col. 4. C. de fideicom. quod legata ad piæ causas, debentur à quocūque successore. Et Gui. Pap. deci. 200. Einarodus, in fi. quod reuocato testamento, in casu. l. fancimus. C. de testa. non propterea censebūtur reuocata legata ad piæ causas. Et quod relictum pro anima, dicatur relictum ad piæ causas, vt supra quodque eodem priuilegio gaudeat, quo ecclesia, quia fit intuitu animæ, & contēplatione Dei, adde Abb. in. c. relatum, col. 2. ff. de testa. dicentem etiam, quod sicuti ecclesia restituitur, ita restituitur locus pius. Et quod reguletur secundum ius canonicum, non ciuile, & vt dicebam, iure poli, nō fori, probat quoque Calde. confi. 20. an si statutum, col. 2. de cōsti. notabile verbum dicit etiam Bal. in. c. fi. in fi. de fer. quod anima est miserabilis persona, quodque inter miserabiles personas ponitur, quoniam soluta à corpore, se tueri non valet. quod tendentia ad opera misericordia, dicuntur causa piæ. & quod in istis procedi potest quolibet tempore, omnia per glo. in. d. l. si quis Titio. ff. de lega. 2. & ad saturitatem priuilegia. 62. ponit Soci. regu. 310.

Ad l. fi. C. de anna. excep.

Libellus. 15.

LIBELLVS incertus & obscurus admitti non debet, si à parte opponatur, alias autem sic, quoniam ex actis postea certificabitur, iuxta not. in l. edita. C. de eden. & probatur hic, dum Io. præf. prætor. refcribens Iustinia. Imp. dicit, Nullo ex incerta libelli confectione admiculo ei acquisito &c. & in l. in rebus. C. de re. permu. & in l. fi. C. de sen. quæ sine cer. quan. & in l. 2. vbi Bal. col. 2. C. eo. Qui dicit etiam in l. age cum Gemiano. C. de transac. quòd si quis petit executionem instrumèti, tenetur declarare, an petat in totum, vel pro parte, quòd quæ non propterea processus erit nullus, si non declarauerit. Ad differentiam libelli inepti, quoniã tunc esset ipso iure nullus. l. j. §. j. ff. si men. fal. mo. di. l. accusaturus. ff. ad legem Iu. de adul. Idem Bal. in l. domũ, col. j. C. de rei ven. Et in l. quæ fortuitis, col. 5. C. de pigno. ac. quòd si non opponatur (vt diximus) licet generalis, applicabit tamen conclusionem ad quãlibet speciem probatam. Et quòd causa non expressa procedat, si pars non opponat, alias autem non, tradit Bar. in d. l. edita, col. 3. & quòd possit ex actis ac probationibus certificari, glo. in l. j. in §. si quis argentũ. ff. depo. Et obseruandum est, quòd cum non possit hoc idem in sententia fieri, de sententia ad libellum argui non solet, vt in d. l. edita, not. & in l. j. vbi Bal. de bartoli. nu. 3. ff. solu. ma. Regu. de qua hic, etiam limitat pluribus modis las. in l. j. in j. col. ff. de eden. Et caute. docent Veronen. in suis. 106. quando libellus. quomodo debeat generalitati opponi. & caute. 193. quando libellus, quid agendum cum est ineptus. Et ad propositum etiam quòd Iudex intelligere debeat quid coram eo agatur. l. coram. ff. de verbo. si. factis intelligit tamen in genere, si (vt diximus) non opponatur, argu. sumpto ex l. fi. C. qui admit. tradit Alex. in l. quamdu, col. 2. eo. ti. Et idem in exceptione generali, quæ sic iuuabit pariter excipientem, si non opponatur, vt per Ange. in l. j. ff. de excep. c. pastoralis, vbi Feli. & omnes, eo. ti. Alex. in l. Titre textores, in prin. ff. de lega. j. & probatur in l. scire oportet, in §. scire. ff. de excu. tu. Et quòd libellus generalis non sit ineptus, quòdque possit per probationes iuari, vt supra & quòd nouissime

nouissime in forma non peccat, declarat Bal. in l. si in rem, lectu. 2. in ff. de rei ven. Et in l. quæ de rota, eo. ti. quòd incertitudo, quæ venit declaranda in ventilatione causæ, nec potest declarari in libello, ipsum non viciat, nec reddit ineptum. & in d. l. j. ff. de eden. col. 3. quòd incertus in accessorijs procedit, non nihil Imo. in l. si filius familias, in §. cum fundum, in 2. ff. de verbo. ob. Abb. in c. cum venerabilis, in j. de reli. do. But. in c. cum ad sedem, in 4. not. de resti. spo. & in materia inquit etiã Alex. in l. fi. col. j. C. de resti. in integ. si minor dicat se læsum simpliciter, vt restituatur, vel circũscriptum, quòd libellus ad restitutionem procedit, quòdque poterit reus petere, quia cõstitutio in duabus causis facilitatis, & doli, vt declaretur. Et potest ex his quæ scribit Alex. in d. l. j. in prin. de eden. declarari, quòd si libellus obscurus sit, & absque expressione causæ pro ducatur, nec reus ante lit. contestatam opponat, videtur astrinxisse se ad causam prosequendam super eo. Et quòd practica est, immo cautela vt supra ne petatur declarari, quia hoc modo instruitur actor. & idem dicit Deci. in c. significantibus, de ap. Est verum quòd Iudex ex officio compellit reum ad declarandam excep. generalem, & libellum, actorem, vt idem Alex. docet in l. quarta, in §. hoc autem iudicium, in 2. col. ff. de dam. infec. Citatio etiam peremptoria in simili, ad hoc vt sit valida, debet esse certa, & nõ incerta, ac obscura. l. si finita. §. Iulianus, & ibi idem Alex. col. 8. ff. eo. Si nulla tamen fuerit, aut processus, vel in materia libellus, non valent neque procedunt, sed sunt ipso iure nulli, licet non opponatur, vt de inepto dicebam supra & est simile, in decreto interposito ex falsa causa. l. cum vero. §. subuentum. ff. de fideicom. lib. Idem Alex. in l. fi. C. de in ius vo. Si libellus tamen adhuc incertus sit, & incertitudo proueniat ex facto rei, admittitur, actor vero actionem eligere teneretur. l. j. §. quia autem, & ibi Bar. ff. quo. lega. nõr. in d. l. edita, fufius. & ad propositum libelli obscuri, quotupliciter quid obscurum dicatur, declarat Bal. in l. veteribus, in prima lectu. col. j. ff. de pac. Et quòd inferi in eo debeat causa, si petatur, vt in nunciacione, & in teste, affirmat idem Bar. in l. 1. in 3. col. ff. de no. o. nun. Qui dicit etiam in l. prætor edixit, in §. quod autem. ff. de iniur. quòd alternatio incertitudinem inducit, quòdque vitiat libellum, vt hic, non in contractibus & legatis, procedentibus ex voluntate agentium, vbi libellus aliàs datur inuito. Si non sit adhuc in potestate actoris exprimere

mere certum, puta in interesse, quod venit certificandum per Iudicem, incertitudo toleratur, secundum eundem Barto. in l. certi conditio, nu. 31. ad fi. ff. si cer. peta. Qui in l. si pecunia, nu. 4. rursum ait. ff. de ali. & ciba. le. quod vniuersalis toleratur etiam in alimentis præsentibus & futuris. Et pro intelligentia sciendum est, quod tex. iste loquitur in libello citatorio, ad effectum intertendendæ præscriptionis, quoniam alius est conventionalis, de quo in d. l. edita. C. de eden. & in authen. offeratur. C. de lit. con. & alius denique contradictorius, de quo in l. j. C. de his qui pe. no. Bar. in l. certum, in §. si quis absente, in fi. ff. de confes. Et adeo vera est decisio ista cōis, vt ab hac interlocutoria appellatur, si opposita exceptione incertitudinis & generalitatis admittatur, Gui. Pap. deci. 75. sed circa, colum. 2. Sustineretur tamen libellus ex clausula, Quare peto mihi ius & Iustitiam ministrari, vt potius valeat, quàm pereat, quod idem Gui. Pap. confirmat, deci. 263. in fine libellorum. post Inno. in c. cum dilectus, de ordi. co. attestatus amplius, sãpe vidisse in curia parlamenti ita obseruari, & in contradictorio iudicio quidem. Soci. late, confi. 95. in causa, nu. 23. vol. 3. Et quod aliud sit nullam proponere causam, & aliud proponere generale & obscuram, quoniam primo casu libellus non procedit, secundo vero sic, si (vt dictum est) non opponatur, docet etiam Seyfel. in l. non solum, in §. morte, col. 12. ff. de no. o. nũ. & in l. Gallus, in §. si eius, col. j. ff. de libe. & posthu. & si opponatur, debet declarari, vt idem dicit, in l. fina. in fi. C. de eden. & Bulga. in rub. ff. solu. ma. nu. 16. disputat ad longũ Gerar. Pet. sanc. singu. 4. notant Doctores, per totum, Bart. in l. & an eandem, in §. actiones, nu. 5. ff. de excep. rei iudi. Et Bal. con. fi. 383. primo, col. j. volu. 4. quod incertitudo si opponatur, est ineptitudinis species, & maxime in petitionibus pœnarũ, vbi omnia certiora esse debent. l. testamento. §. si. ff. de condic. inde. Et Abb. in c. cum ecclesia Sutrina, col. 9. de cau. po. & pro quod factus est, qui libellum talem recipit. Et idem in c. 2. colum. 17. de ordi. co. Conatur tamen contrarium tenere Barb. in c. significantibus, de lib. ob. sed quia argu. leui vitur, nec vitari potest generalis decisio huius legis, à communi regula nõ discedo, & vt latius in l. edita, allega. etiam supra not. Quam tenet Bar. ibi, & ferè omnes, & nouissime, vltra supra dicta, in l. in rem, in fi. ff. de rei ven.

Ad

*Ad l. primam. denique. ff. de aqua plu. ar.**Dominus in re propria. 16.*

QVILIBET in re sua propria facere potest id, quod sibi prodest, licet alteri noceat, dummodo id non faciat nocendi animo, vt hic, & paulo supra clarius, ibi, Prodest enim sibi vnusquisque, dum alij non noceret, non prohibetur, nec quisquam hoc nomine tenetur, seruitque ad regul. in re mandata. C. mã. & l. altius. C. de serui. & istud adeo verum est, vt nec nocendi animus præsumatur. l. merito. ff. pro so. & not. q. ad idem ponit Gui. Pap. deci. 298. vt trum quiliber. & Bart. in l. quominus ff. de flu. quod in flumine priuato alicuius non est licitum face re molendinum supra, quando principaliter id faceret nocendi animo, & Pau. de Cas. in l. cum eo. ff. de serui. vrba. prædio. quod animus nocendi præsumetur, si vtilitatem inde non habeat ædificans, puta quia domum tollat, vt vicini vxorem videat, aut filiam, vel vt religiosorum secreta intelligat & scute tur. & fufius Cy. Ray. & Saly. in d. l. altius, & Ias. in præallega. l. quominus, col. 5. & 6. Pulchre dicebat etiam Anchara. confi. 104. pro declaratione, in fi. quod in simili nõ debet in iudicio audiri, qui non comparet pro suo interesse, & vt alteri noceat, sibi autem non profit, signanter per istum tex. Non nihil Abb. in c. fi. in fi. de resti. spo. quod etiam possessor iustus, si velit antiqua ædificia rescicere, vel habitare de nouo inhabitata castra, ad iniuriam vel æmulationem alterius, non potest, aliàs sic, si ad conseruationem honoris, & patrimonij augmentum, & probatur in l. opus. ff. de ope. pub. & in l. 3. C. de ædifi. priua. & in l. j. 2. & 3. C. de fun. limi. libro. 10. & in l. athletas. ff. de his qui not. infã. & in l. si meo. ff. de aqua plu. ar. & in c. consuluit, de Iudæ. & vltimo loco in capitulo cum Ecclesia Vultarana, de elec. vbi regu. generalis traditur, quod nõ videtur fraudem committere, qui vitur iure suo. plura ad materiam idem Anchara. confi. 430. fuisse, in princ. Et in fortilitio vt supra construendo, ex causa minus necessaria, Ro. confi. 52. in quæstio. ad fi. Et quod liceat aliàs vnicuique in re sua facere quod sibi prodest, licet alteri noceat, dummodo absit liuor & æmulatione, seu iniuriandi animus, tradit nouissime Bal. confi. 341. secundum ea, in fi. vol. 3. Et confi. 440. secundum ea, in prin. vo-

g 2 lu. 5.

la. Et in re sua dixi, quoniam in aliena fecus, in qua nec etiam stramenta immittere licet. l. Proculus. ff. de dam. in fec. l. sicut. §. Aristo. ff. si ferui. ven. & qui dat articulos obiectiuos, non dicitur proprium ius tueri, sed alienum impetere, & male. l. 3. §. si duo. ff. de Carbo. edic. Nec potest feruus de adulterio à Domino accusatus, hac de re excipere de lenocinio. l. j. §. si publico. ff. ad legem Iuli. de adul. l. quoniam Alexandrum. l. ita pudor. C. eo. Old. conf. 170. ad hoc, nu. 2. & ad regu. multa Veron. in tracta. de ferui. vrba. prædic. c. 39. col. j. & 2. Seyfel. in. l. ex hoc iure, col. 3. & 4. ff. de Iusti. & iu. & quoniam glo. etiam hic concordan. allegat quantum sit fatis, transeo.

Ad. l. iubemus. C. ad Trebellia.

Fructus. 17.

TENENDO, vt dictum est supra ad authen. sed cum testator. C. ad legem Fal. quod in filijs primi gradus, Treb. prohiberi non possit, declara prohiberi, si iubeat testator, quod fructus in ea computentur, & dic, quod non computabuntur, quodque detrahi hoc non obstante poterit, vt ibidem, & in. l. si vt allegas. C. ad legem Fal. & probatur hic, & istam esse veram opi. te itatur Gui. Pap. deci. 51. secundum stylum, col. 2. quodque in iudicando ita seruat. Est bene verum, licet non computentur, quod tamen potest testator grauare filium, vt omnes fructus restituat. l. balista. ver. filius familias. ff. ad Treb. & hoc idem ibi not. Ange. & articu. disputat Corse. in tracta. Treb. in. §. 3. Moder. Bononien. in. c. Raynucius, nu. 48. de testa. & in. l. nemo potest, num. 369. ff. de lega. j. & Rui. conf. 163. de duobus, nu. 11. vol. 2. & nu. 14. licet prædicti dubitent, efficaciter probat, ita tenendum esse vt supra, & efficacius conf. 21. circa, nume. 11. vol. 3. ostendit etiam multorum Docto. varietatem in hoc passu, Sauiia. conf. 16. post redditum, nu. 10. vol. 1. & tandem concludit, seruandum esse, quod in curijs hucusque seruatum fuit, vt supra. Et quia hæc lex est exorbitans quantum ad impurationem fructuum, & contra ius commune. l. si mulier. §. si hæres. ff. ad Treb. in fideicommissaria, & ibi plene not. ff. eo. debet intelligi in filio ex legitimo matrimonio nato, & nõ legitimated per rescriptum, vt simili in statuto, si de filijs loquatur, tradit But. & Abb. in. c. per venerabilem, qui si. sint legi. & in. c.

in. c. tanta. eo. ti. Pau. de Cas. in. l. cum acutissimi. C. de fideicõ. & in. l. si. C. de his qui ve. ata. impe. Cuma. & Imo. in. l. si ita quis, in. §. is cui, de lega. 2. Idem Rui. conf. 84. vltimum, nu. 3. eo. lib. & cõsi. 91. de tribus, nu. 6. eo. li. Litet etiam filij primi gradus non computent fructus in quartam, computat tamen mater, instituta à filio, ratione supra dicta, & quia nostrum non est extendere legem. l. si vero. §. de viro. ff. solu. ma. signanter Calde. conf. 41. an mater, de testa. Sed ad materiam. d. authen. sed cum testator, & l. nostras, cum sit certum, quod Treb. in filijs primi gradus (vt diximus) prohiberi nõ potest, & sic quod detrahatur, quaritur, si fratres expresse iuramento approbassent testamētum paternum, in quo reperiretur facta detractio nis Treb. prohibitio, an possit hoc non obstante detrahi. dic quod non, vt per Ancha. conf. 152. plura, col. 3. & alios, quos citat & sequitur Cur. iuni. conf. 21. pro habeda, nu. 2. Et idem dicimus in legitima, quod non in fructibus, sed in substantia testatoris consistit, vt per istum tex. & per tex. in. l. fancimus. C. de inoffi. testa. dicit idem Ancha. conf. 128. si huic, in prin. ci. Et in Treb. vt supra hunc casum singu. Roma. conf. 232. quatuor, in prin.

Ad. l. primam. C. de bo. mater.

Administrator. 18.

QUOD pater, in bonis obuentis filio, quo ad proprietatem, nihil habeat, vt hic dicitur, sed administrationem tantum, & vsum fructum, sine controuersia probandum est, vt etiam inquit Gui. Pap. conf. 15. bona materna, in prin. & conf. 170. quod ad questionem, colu. 3. quod eo mortuo finitur. Adde quod hæc lex loquitur in bonis maternis, non in auitis, sed. l. 2. quæ nisi facta fuisset, ad vnguem seruaretur ista, nec in filijs loquens, locum habuisset in nepotibus. l. si viua matre, que est. 3. & ibi per Docto. C. eo. declarat Cur. iuni. conf. 35. oliua, nu. 3. Et idem est in clericis, quod in laicis, vt per Io. And. in. c. si. de iudi. in. 6. Bal. in. l. si. in. §. necessitate, col. j. C. de bonis que libe. si pater sit Episcopus, vel Abbas, vt ibi. Et si filius datur procurator, dari non potest, nisi patre authore, cuiuscumque atatis sit, vt hic per glo. quam idem Gui. Pa. inducit, conf. 130. nobilis, col. 2. vbi alia multa ad materiam ponit, & conf. 133. Antonius, in si. di.

cit, quòd licèt administrator legitimus sit, non tamen poterit alienare, quòd què per eum alienata reuocantur, & multo magis alienata per matrem. & quòd alienatio non valeat, ex quo legitimus administrator est ad conseruandum, non ad alienandum, affirmat Bal.in.l. cum à matre, in prin. C. de rei ven. Hodie etiam valet celsio facta filio contra patrem, quoniam solù ex causa aduentitia super exercitio superfederetur, idem Bal.in.l. si pater, in fi. C. man. Et licèt non alienet regulariter, alienat tamen ex causa, & si necessitas subsit, etiam sine decreto, secundum Azon. in summa, de bonis què libe. Idem Bal.in.l. j. in prin. ff. de reb. eo. Et notandum est, sicuti pater hic fructum percipit ex bonis filij, prouisione legis, vsuarius què est, quòd ita percipit praelatus, quòd què ita est vsuarius bonorum ecclesie. c. 2. de dona. c. si. de pecu. cle. not. in. cap. cum ab omni, de vi. & ho. cle. & in. c. presenti, de offi. ordi. in. 6. ita vt sit bonum argu. de vno ad alium, nec idem sit per omnia in tutore. l. neque, & ibi Alex. col. 2. C. de procu. Mulier quoque intestata moriens, efficit vt maritus inops, ei in dote succedat, authen. præterea. C. vnde vir & vx. nisi extent filij, quia tunc solum vsufructum habet, vt hic, & declarat Alex. in. l. 2. in. j. col. ff. solu. ma. & est limitatio ad. d. authen. Et habet vsufructum etiam si filius committat homicidium, nec potest in præiudicium vsufructus scus bona occupare, quòd est obseruatione dignum. l. 3. §. si filius. ff. quòd quisque iu. Idem Bal. consi. 257. quæritur, vol. 3. Dicit etiã Bar. in. l. j. nu. 2. ff. de pecu. q. pater tenet de peculio pro filio pfectio & aduentitio de iure antiquo, quia quicquid acquirebat, acquirebat patri. l. placet. ff. de acqui. hæ. non de castrensi, nec de aduentitio, quoniam ipse de castrensi conuenitur, de aduentitio pater, vt legitimus administrator, vt hic, qui tanquam talis, petit etiam ipsum in integrum restitui, vt per Cy. in. l. j. C. etiam per procu. in integ. resti. pe. po. Dixi ego quoque, & probaui, in. d. authen. præterea, quòd hæc. locum habet in filijs communibus, non in priuignis, quòd què in eorum bonis victricis vsufructum non habet, quòd nec eis succedit ab intestato. l. victrico. C. communia de suc. & q. denique fructus restituit perceptos ex rebus suis. l. si propter. C. de compé. & enchiri. 2. c. 36. vulgata. Et si mulier maritum relinquat Dominum & vsufructuarium, secundum consuetudinem Bulga. de qua in authen. hoc locum, C. si secù. nup. mu. vsufructu habebit ratione patriæ potestatis, vt not. in. l. Titia, in

tia, in

tia, in. §. Titia, vbi inter alios Pau. pic. colu. 43. ff. de lega. 2. Et quia alienationis mentio facta est, dicebat adhuc Areti. consi. 72. præsupponitur, col. 4. quòd licèt pater alienet res immobiles, non tamen sibi administratio auferri potest quoniam bona sua sunt ad idem tacite obligata, habetq; remedium filius, contra possessores, & probatur clarius in. §. si vero expectet, in authen. de nup. Et quòd generaliter (vt diximus) si causã nõ subsit, eidem alienatio interdicta sit, habeat què pariter generalis administrationem, nec possit nisi quod officij natura dicitur & patitur, tradit in tracta. de interpreta. iu. Stepha. Fede. par. j. col. 27.

Ad. l. hoc iure. §. ductus aquæ. de aqua quoti. & æsti.

Consuetudo. 19.

C L A R A sunt Pompo. verba hic, ex quibus omnes sumunt argumentum, quòd vetusta consuetudo, habet vim priuilegij & constituti, quòd què tantum operatur, quantum Principis auctoritas, vt etiam inquit glo. in. c. consuetudo. 12. dif. & Bal. in l. traditionibus, col. 3. C. de pac. Qui dicit etiam, quòd ex ea acquiritur ius directum, & ibi plenius Iaf. Cassane. consi. 66. aliqua, nu. 53. adde, vera omnia esse, vt latius infra demonstrabitur, quando datur capacitas in exercente, aliàs secus, exemplũ in his que sunt ordinis Episcopalis, quæ per inferiorem acquiri non possunt ex consuetudine quantumcumque vetustissima. & idem in laico exercente, quamuis longissimo tempore, actum spiritualem, vt per To. And. in. c. 2. de præben. in. 6. Abb. in. c. quanto, in prin. de consue. Alex. consi. 70. viso, col. 4. vol. 4. Et ad propositum dixit adhuc Fede. de Sen. consi. 234. super primo puncto, hoc ipsum adeo procedere, vt inducat ius, nec sit necesse titulum allegare, quia ex antiquitate tribuitur, inquit postea Abb. in capitulo quãto, numero nono de transla. episcopi. Seyfel. in. l. more, col. 4. ff. de iu. o. Iudi. Et Nel. in tracta. banni. in prima par. secundi tempo. q. 17. columna secunda, quòd ciuitates Italix, iurisdictionem exercentes, & bona delinquentium sibi publicantes, hoc idem faciunt, vel ex priuilegio; sibi concessio à Principe, vel ex consuetudine antiqua, quæ habet vim priuilegij, & constituti. & Bald. in. l. cum semper. C. de rei ven. quod ad probandum ius patronatum, va

let antiquissima possessio, quæ pro titulo habetur. & in l. corruptionem, in fi. C. de usufru. quod irregularis præscriptio est, quodque pro veritate habetur. & in l. j. col. 2. C. de serui. quod quasi naturalis possessio discontinua, nõ præscribitur, nisi tan-
to tempore, cuius contrarij memoria non existat. Et generalius in l. si aquam, in. 2. pariter, eo. ti. quod seruitutes non præscribuntur, nisi spatio annorum centum, seu tempore vsupra cuius contrarij memoria non existat. Et vtrunque Areti. con-
fil. 15. Reuerendiss. pater, col. vlti. aliquid Veron. caute. 108. in præscribenda, & in l. exemplo, in. 2. col. C. de proba. Bal. ad-
huc, quod magna est antiquitatis authoritas, habens vim legis pacti, & Principis. & q. determinat in l. ite lapilli, in. 3. ff. de re-
di. quod ius habendi molendinum in flumine publico, potest tanto tempore præscribi, alias non. non nihil Ias. in l. quomi-
nus, col. 6. ff. de flumi. & col. 19. & idem quod hic, dicitur etiã in c. super quibusdam, in. §. præterea, de verbo. signi. & in c. 1. de præscrip. in. 6. & ibi docetur, quo modo probatio fieri de-
beat, & in l. 2. in. §. Idem Labeo. ff. de aqua plu. ar. & in l. sanè, de iniur. Bar. in l. cum in rem verso, col. 3. ff. de vsu. & Cur. Iunio. consi. 20. præsupponitur, nume. 6. quod spatio tanti tem-
poris præsumuntur concessa etiam ea, quæ sunt Principi re-
seruata in signum supremæ potestatis. & quia pro veritate ha-
betur (vt dicebam supra) non est vis, an appelletur consuetudo, vel præscriptio. idem Bal. consi. 257. quæstio, in princ. vol. 2. non nihil consi. 135. inter castrum, vol. 5. Idem Cur. con. 61. habita, nu. 3. & consi. 68. factum, nu. 1. quod habens hoc tẽpus, habet fundatam intentionem, etiam si aliud priuilegium non ostendat, quodque non requiritur in tali præscriptione scientia superioris. & idem dicit de stylo, si tãto tempore seruetur, Sauiia. consi. 201. præsupponitur, nume. 18. volumi. 2. & quia vnum verbum probationis dictum est, quo modo fiat, remissive tamen supra concludit quod potest etiam fieri per instru-
mentum, quoniam est actus affirmatiuus, quodque testis de-
bet esse ad minus ætatis, 54. annorum, & fufius vt per Flo. in l. seruitutes, 3. col. 12. ff. de serui. Qui dicit etiam in l. si sic, in fi. ff. quemadmo. serui. amit. quod non currit præscriptio tanti temporis contra eum, qui semper possidet, in exemplo ipsius ibidem. & Cy. in l. si certis annis, col. penulti. C. de pact. quod longissimo tempore, cuius initij memoria non extet, diuina seruitus inducitur, vt hic. & ius dominij tollitur. l. nunquã. §. thesaurus

thesaurus. ff. de acqui. re. do. & subijcit, quod est verum in realibus non in personalibus obligationibus. Et Sauiia. consi. 21. homines, col. 4. vol. 1. quod habet vim etiam præsumptionis, quod non admittit probationem in contrarium, & quod non eget Principis confirmatione. & Alex. consi. 124. ponderatis, col. 4. volu. 5. quod sufficit præscriptio tanti temporis etiã ad præscribendum merum imperium, post Cy. & alios. in l. j. C. de eman. lib. & est quæstio per plures disputata, quam decidit sic etiam Ancha. consi. 142. clarior, col. 1. & quod non sit necesse probare titulum vt supra ampliat idem Alexan. consi. 6. viso themate, col. 2. etiam si sit præsumptio, vel ius commune, contra præscribentem, lib. 1. Determinatur ex his rursus quæstio, quia esto quod forensi possidenti aliquid in ciuitate vel comitatu, collecta imponi non possit, fallit tamen in ciuitatibus, habentibus hoc ex consuetudine, cuius initij & c. vt per Bar. in l. cum neque. C. de inco. lib. x. & in l. 1. in. 4. col. C. de mulie. & in quò lo. eo. lib. & præstat argumen. vt dicamus, quod faciat de illicito licitum, & firmat Alex. consi. 110. adeo grauis, nume. 19. volu. 6. & consi. 203. perspectis, col. 2. eo. li. quod in aquis & earum commoditatibus, & molendinis, standum est antiquitati, maxime tanti temporis vt supra Are. cõsi. 30. viso themate, col. 4. Ancha. consi. 298. in territorio, col. 2. & vult Bal. in rub. quæ sit lon. cõsue. in prin. quod tẽpus istud, cuius initij memoria non extat in contrarium, appelletur vetustas. & in materia, quod mulier possit habitari ad iudicandum, consuetudine, sicuti priuilegio Principis, probat etiam Deci. in regu. fœminæ, col. 1. & 2. ff. de reg. iu. & in regu. quod in initio, col. 2. eo. ti. quod regula ibi locum habet, quando à principio initium fuit vitiosum, & constat, quodque secus est si non constaret, vt in eo (subijcit) quod memoriam hominũ excedit, quia valet, et habet vim priuilegij, & Calca. consi. 49. contra commune, col. 2. quod aqua à solito cursu diuertit non potest, inuito Domino prædij, cui seruitus aquæ debeat, ex quo talis vetustas temporis, pro constituto iure habetur. & Ias. in l. quominus, citata etiam supra col. 8. quod ex longa cõsuetudine, Illustrissimi D. nostri Veneti, licite præscriperunt Gulphum Maris, pro quibus facit tex. in l. sanè. ff. de iniur. adhuc citata supra & quam legit Bar. sub l. iniuriarum. §. si. ff. eo. & Ancha. consi. 51. consuetudo, quod cõsuetudine induci potest, electum administrare sine confirmatione. & consilio. 157. summe,

summe, col. 2. quòd à consuetudine tanti temporis recedi non potest, nisi euidens appareat vtilitas. Et consi. 339. pro maiori, col. 3. quòd præscriptio tam proluxi temporis, tollit ius publicum priuatum, & etiam iura Romanæ ecclesiæ. Intelligendo semper dum modo consuetudo non sit peccati nutritiua, quia tunc non haberet vim priuilegij, nec valeret. c. denique. 4. dist. tradit Maluè. Bono. in tracta. de sorte, col. 13. Et quòd vetusta consuetudo habeat vim tituli, vt dictum est, tantumque operetur, quantum Principis auctoritas, nouissimo loco, & pro complemento, tradit quoque Gui. Pap. de institutione pedagij loquens, decif. 549. sententia, in. 1. & 2. col. & consil. 65. vi. fo. col. fi. & in feruitutibus præscribendis, deci. 573. supra, col. 1. & in præscriptione regaliu Moder. Bononien. in. c. 1. nu. 205. de consit. Saulia. clarius consi. 54. quaritur, nu. 8. volu. 1. & vinteni, idem Gui. Pap. consi. 1. col. 3. & ciueragij, consil. 91. circa col. 5. & consi. 164. pro certo, col. vlti. quòd in consuetudine introducenda non requiritur causa. & in emptione falsis vbi & à quocunque homines voluerint, Rui. consil. 105. super eo, col. 3. & 4. vol. 5. & in vectigalibus Cur. Iuni. consil. 124. mature, nu. 10.

Ad l. in seruorum. ff. de pœ.

Pœna. 20.

QVAELIBET pœna corporalis, etiam minima, est maior
 „ quacunque pecuniaria, vt hic, in fi. & in illis verbis, Quia solus
 „ fustium ictus, grauior est, quàm pecuniaria damnatio. & in l.
 „ nec in ea. ff. ad legem Iu. de adul. nò tamen in personis viliibus,
 „ vt inquit Bar. in l. 1. in fi. ff. de pœ. quem refert & sequitur Ias.
 „ in l. properandum. col. 2. C. de iudi. Moder. Bononien. in l. di-
 „ uus, col. 2. ff. de quæstio. Ioan. de Ana. in. c. 2. col. 4. de maled.
 „ Ias. in §. pœnales, nu. 44. in sti. de ac. & in l. admonendi, in repe.
 „ col. 96. ff. de iure iur. Soci. regu. 81. fallen. vlti. Idem Bar. in l. le-
 „ uia, in. 2. oppo. ff. de accu. Qui dixit etiam in l. 2. in §. Cato, in
 „ vlti. col. ff. de verbo. ob. quòd si fauor liberationis habet locum
 „ in causa pecuniaria, multo magis locum habebit in capitali. Et
 „ in l. edita, in. 6. C. de eden. quòd huius maioritatis ratione im-
 „ peditur cumulatio, regulariter permiffa, & probatur in l. fi. C.
 „ de ordi. iudi. & in l. per minorem. ff. de iudi. & in l. adictos, in
 „ fi. C.

fi. C. de app. quòd non immerito etiam debent causæ criminales, diligētius & accuratius tractari, quàm ciuiles. Immo quòd Alex. in l. fi. in pe. col. ff. de fer. hortatur Iudices, vt ad defensionem reorum procliuiores sint in criminalibus, quàm in ciuilibus. Ad quod facit etiam quod habetur in l. si non defendantur. ff. de pœn. & dicit ad materiam idem Bar. consi. 101. Girardus, col. 3. quòd pater familias eligit potius pœnam pecuniariam, quàm corporalem, & Ioan. de Ana. in. d. c. 2. quòd pauci sunt, qui velint potius corporaliter puniri, quàm modicam quantitatem soluere, nisi sint viles personæ, vt supra, & idem in pœna periurij Bal. quòd est periculosa, & maior quacunque pecuniaria, consi. 436. quaritur, col. 2. vol. 1. & hoc ipsum, de quo hic, præmittit in not. casu, consil. 426. præmittendum, in prin. eo. lib. & in publicatione bonorum, quòd minor pœna sit modica corporali, Ifser. in consi. Neapo. de homi. in principi. col. 4. subijciens ibi etiã, quòd aliter iudicantur personæ quàm res. & in prin. fo. 4. col. 4. quòd si rescripta auferentia re aliena etiam ex certa scientia non valent, multominus valebunt, si leuant personam. & Areti. consi. 34. visis, col. 1. quòd si quælibet iniuria personæ illata, est maior quacunque illata in rebus, longe maior erit, quàm iniuria verborum, nisi hæc efficiatur atrox ex qualitate loci & personarum. Experiētia tamen docet (quod ad prædictorum limitationem nota) magis timeri pecuniariam pœnam, quàm excommunicationem, & sentit Hostiè. & post eum Ana. de quo supra in præallega. c. 2. col. 3. & 4. & male, quoniam excommunicatione, nulla maior pœna est in ecclesia Dei. c. corripiantur. 24. q. 3. l. hi qui sanctam fidem. C. de apost. & ad regu. dicit etiam Ro. consi. 59. ad discutiendũ, col. 2. quòd si iussione Principum inobedientes, iure ciuili vltimo afficiuntur supplicio, multo magis debent posse puniri pœna publicationis bonorum. & Alex. consi. 14. ponderatis, colum. vlti. vol. 3. quòd si licitum est, propter res defendendas, alium percutere. l. 1. C. vnde vi. l. fi. C. de fca. l. itaque. ff. ad legē equi. c. si perfodiens, de homi. not. in l. vt vim. ff. de iusti. & iur. multo magis licebit propter personam & corpus, quod est nobilius, idemque Ange. de malef. ver. & dictus Titius, col. 3. Vnde lex disponens de bonis corporis, præfertur disponenti de rebus exterioribus, hac ratione, & quia illa dicitur esse de iure naturali. d. l. vt vim. Dixitque ob hoc Iob. c. 2. pellem pro pelle, & omnia dabit homo pro anima sua. cū bona exteriora sequantur

quantur personam, non è contra, authen. ingressi. C. de sacro-
 sanc. ec. omniaque hominis gratia creata sint à Deo optimo
 maximo. l. in pecudum. ff. de vsu. Stepha. Fede. in tracta. de int.
 iu. l. 2. par. qualiter lex restringatur ex mèto. col. 2. 4. Idè Alex.
 in. l. qui bona, in. §. si quis iuxta, in prin. ff. de dam. infect. quòd
 ad officium Iudicis spectat providere, ne fiant rixæ. l. acquifi-
 mum. ff. de vsufu. dictumque fuit supra ad. d. l. quòdque. d. §.
 loquitur quando timetur damnum de re ad rem, non de
 persona ad personam, in qua maius est periculum.

Et Bal. ultimo loco in. l. prima. col. 12. C. qui
 accu. non poss. quòd si ex vno delicto
 imponatur pœna pecuniaria, ex
 alio corporalis, maius delictū
 erit istud ex genere pœ-
 næ, ex quo impo-
 nitur cor-
 poralis.

**

*

MARCI MANTVI,
 BONAVITI PATAVINI,
 IURISCONSULTI,
 COMITISQUE
 locorum communium iuris.
 LIBER SECVNDVS.

Ad l. Modestinus. ff. de donatio.

Insinuatio. 21.

VMP TA occasione ex verbis Modesti-
 ni hic, cum dicit, creditorè futuri temporis
 vsuras remittere, & minuere pacto posse,
 nec in ea donatione, ex summa quantitatis,
 aliquid vicij incurrere. Bart. aliqua de insi-
 nuatione tractat, quid sit. an in ea debeat
 adhiberi causæ cognitio. coram quo Iudi-
 ce fiat. an fiat ex post facto. & an legibus, ipsam inducentibus,
 possit renunciari. Adde tu, dum etiam dicit, quòd hæc res est
 in mera voluntate donatoris, eo invito fieri non posse, vt per
 Areti. consi. 122. in causa, col. 2. & 3. Secundo, dum dicit ad-
 huc, quòd sola Iudicis præsentia sufficit, quòdque decretū non
 requiritur, contra Guliel. de Cu. adde Bal. etiam ita tenentem
 consi. 105. factum, col. 3. vol. 3. & dicentem amplius, quòd li-
 cèt decretum non requiratur, requiritur tamen authoritas,
 quoniam si Iudicis, vt Iudicis, & non vt simplicis testis, præsen-
 tia requiritur, necessario dicemus, in ipsius iudicis potestate ef-
 se, aliquid decernere, vel auctorari. l. cum hi. ff. de transact. l. 3.
 §. si causa cognita. ff. de mino. l. fi. C. qui admit. & vt ipse suffus.
 Qui dicit etiam consi. 352. item statumus, col. 1. & 2. volum.
 5. post glo. in. l. 1. ff. quib. mo. pi. vel hyp. sol. & in. l. si quis ob-
 ligatione. ff. de regu. iu. quòd pactum gratuitum donatio dicitur,
 ita vt insinuacione indigeat sicuti alia quelibet expressa do-
 natio. & probatur in. l. in ædibus, in. §. pòt. ff. de dona. & in. l. j.
 ff. de transac. sed dubitatio est, si insinuatio facta non sit, quan-
 do donatio excedit summam. 500. aureorum, iuxta nota. in. l.
 fancimus. C. de dona. & hic, & in. l. si quis argentum C. eod. an
 valeat

valeat saltem vsque ad. d. summam. Sol. valet in donationibus non prohibitis ratione personæ, alias non, puta si facta sit inter patrem & filium, vel maritum & vxorē. l. donationes quas parentes, vbi glo. & Saly. C. de dona. inter vi. & vxorē. tradit Ias. in. l. i. in. §. fed & si mihi, col. 3. & .4. ff. de verbo. ob. Cassan. cō. sil. 7. visis, nu. 2. 2. 3. 2. 4. & cum insinuationi non possit renunciari à partibus, vt per Bar. hic, & dictum est supra infertur nō esse standum assertioni partium, quod propter merita fiat donatio, quoniam hoc casu nō requiritur insinuatio. l. Aquilius regulus, infra eo. & si staretur assertioni partium, excluderetur tacite, non dicendum, de quo tamen latius idem Bar. in. l. si forte. ff. de castren. pecu. & no. in. l. si donatione. C. de colla. Ca. pici. deci. 203. in causā, col. 4. & ad propositum. l. nostra, post multa dicit Bal. q̄ in pœnis, seu vsuris remittendis, non requiritur insinuatio, earum odio, in obligatione autem sortis sic, quia ille qui remittit donare videtur, si in remissione tamē causa donationis exprimitur, in. l. illud, col. 3. C. de sacrosanc. ecc. non nihil Cana. in tracta. de insinua. par. 1. q. 2. numero. 19. & probatur etiam in. l. si mulier. ff. de condic. ob. cau. & quod Iudex debeat esse competens, ratione rei donatæ, vel donantis, fierique insinuatio palam & publice, ne donans fraudetur, & quia tunc dolus abesse præsumitur, tradit Gui. Pap. deci. 325. potest, in prin. nisi sit donatio causā mortis, quæ tunc insinuationem non requirit, vt ibidem. Est etiam dubitatio non parua, an valeat cum iuramento, quamuis non insinuata, si excedat summā. 500. aureorum, & cōcludit breuiter, quod sic, nec aliter intelligitur quod hic dicitur, & per Cy. in. l. si quis pro redemptione, ad fi. C. de dona. quod non potest renunciari iuri introducenti insinuationem, quoniam verum est, cessante iuramento, alias secus, tenetque renunciatio. c. cōtingat, de iur. iuran. c. licet, eo. ti. in. 6. Bar. in. l. si quis pro eo. ff. de fideiussor. Gui. Pap. deci. 350. vtrum, in prin. & quod palam fieri debeat, ne donans fraudetur, diximus, quia inuenta est in odium donatiorum, vt hic per Bar. procurantium occultas donationes sibi fieri. l. data. C. de dona. Gui. Pap. conf. 32. circa, numero. 4. & conf. 33. nobilis, col. 1. & conf. 57. omiffa, in prin.

Ad. l. quotiens. C. de dona. que sub mo.

Donatio. 22.

H A E C .l. est singu. secundum Bal. hic, & feruit ad. q. si mater capiat emphytheosim pro se & filiis suis, vt his acquiratur ex stipulatione ipsius, quoniam stipulatur super re sua, vel futura sua, ratione vt ilis domini, quo casu etiam quilibet extraneus posset alteri stipulari, vt hic, & per Abb. in. c. in præsentia, col. 7. de probatio. post Barto. in. l. quod dicitur, & in. l. debitor, in fi. ff. de verbo. obligatio. & idem Alexand. in. l. ex facto, in. §. si quis rogatus, colum. 10. ff. ad Trebellia. & ad aliud est etiam not. quod testator rebus suis, quam legem voluerit imponere potest, vt inquit Deci. in. d. capitu. in præsentia, colum. 35. & consilio. 17. viso, colum. 2. volumi. 3. & in specie inducit Areti. consi. 74. diligenter, col. j. quod quando donator super re quam donat, apponit pactum & stipulationem super ipsa re, aliter in totum vel in partem tradenda, casus specialis est, quod alteri per alterum queratur actio, quodque secus esset si aliquid extrinsecum ab ipsa re prorsus præstandum foret, & vt per eum susus. Sed pone quod donem rem Titio, hoc pacto, vt res donata, post Titij mortem, deueniat ad hospitale S. Francisci, postea pœniteat nos, quodque pactum pro non appposito habeatur, an post Titij mortem hospitale agat, per istū tex. videbatur dicendum quod sic, tamen contrarium dererminat Bal. opi. postea optima distinctione concordando, in. l. cū à focero, col. 2. C. de iure do. Aliquid Nel. de ban. in. 3. par. 2. tēp. q. 78. statutū. Alex. in. l. qui Rome, in. §. Flauius, col. 3. ff. de verbo. ob. Dicit et idē Bal. in. l. cū patrē, col. 2. pariter C. eo. q̄ in deposito, si dominiū trāsferatur, licet nō sit regulare. l. licet §. rei depositæ. ff. depo. l. die sponsaliorū. §. j. Lucius. ff. eo. est speciale, quod stipulatio alteri facta valeat, vt in donatione hic, quia donatarius habet titulum lucratium, debetque esse fidelior donanti. idemque Deci. in donatione, in. l. certi conditio, in. §. si nūmos, in. 2. col. ff. si cer. peta. Gui. Pap. deci. 512. Titius, col. vlti. & quod conditio adiecta donationi valeat, puta quod res donata deueniat ad talem, firmat consi. 12. ex facti narratione, nu. 5. dicens, quod hodie est casus clarus hic. aliquid consi. 23. viso facto, in prin. Bellame. deci. 742. supposito, col.

col. 2. & 3. & prædicta omnia (vt subijcit) fauore donantis, & liberalitatem exercentis. Et quòd non habeat locum hæc lex, hæc de re, si extraneus pacificatur in fauorem tertij, inque eum promissio conferatur, certum est. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verbo. ob. tradit Bal. bartoli. in. l. j. nu. 168. ff. solu. ma. Et plus, quòd sine acc. eptione etiam hic, acquiritur donatio, vt per Bar. in. d. l. stipulatio ista. in. §. si stipuler, ad fi. Ias. in præallega. §. Flauius, col. 10. Deci. consi. 216. vif. a. in. 2. vol. 2. & post prædictos omnes Saullia. consi. 25. dubia, nu. 17. vol. 1.

Ad. l. quòd si Ephefi. ff. de eo quòd cer. lo.

Aequitas. 23.

VLGATISSIMVS est tex. iste, quòd Iudex debet habere æquitatem ante oculos, quoniã in fine etiam hoc dicit, ibi, **»** In summa æquitatē quoque ante oculos habere debet Iudex, **»** qui huic actioni addictus est. non vulgatas tamen declarationes habens, quoniam debet intelligi de æquitatē à iure informata, ne sit lege clementior. §. oportet, in authen. de iudi. tradit Abb. in. c. ex parte, col. 2. de offi. de. & Pau. de Caf. etiam in. l. j. col. j. ff. de Iusti. & iu. & hoc est qd dicit Bal. in. l. si. in prin. C. de pœ. Iudi. qui male iu. quòd licet hæc. l. sit vulgaris, est tamen notabilis, quòdque ad propositum ipsius, cui datur habena latior, ille maiorem æquitatem præ oculis habere debet, maxime in dilationibus concedendis, & moderandis, & ceteris similibus, inquit idem met. in. l. j. col. vlti. C. quomodo & quidodo Iud. & facit quòd habetur quoque in. l. placuit. C. de iud. & in. l. æquisimum, de bo. po. se. tabu. & in. l. & si nihil. ff. de verbo. si. & in. l. j. ff. de eo per quem fac. erit. & in. l. vbicunque ff. de inter. ac. & in. c. magne, de vo. & in. l. diuus. ff. de resti. in. reg. & in. l. in omnibus, & ibi plene Deci. ff. de regu. iu. Et in dote Areti. consi. 17. consideratis, col. 12. quòd si pater simpliciter promittat dotem, non præstatur tamen, nisi pro facultatibus & dignitate viri ac vxoris. l. cum post. §. gener. l. quæritur ff. de iu. do. & sic promissio restringitur hoc modo, ergo multo magis officium Iudicis sic se habere debet, in equitate suo datum, si filia eam petat à patre, vel neptis ab auo. Et hoc est quòd dicitur in. l. si quis à liberis, in prin. ff. de libe. agno. oportere Iudicem perpendere desideria singulorum in his quæ erant charitate

charitate sanguinis, & æquitate descendunt. Vtiturque his verbis ipsemet Iuris con. in. l. dedit dotem. ff. de colla. bo. Occurrit æquitas rei. & his, in. l. sed cum prætor, in. §. j. ff. de bo. po. **»** propter æquitatem tamen rescindit prætor. Et not. rursum in **»** l. j. ff. de iu. o. Iudi. quòd iurisdicctio, nil aliud est, nisi potestas de publico introducta, cum necessitate iuris dicendi, & æquitatis statuendæ. Alibi vero, summam habet æquitatis rationē, ait adhuc Iurifcon. in. l. vtilium. ff. de impen. in reb. dota. fac. & in. l. vulgo. ff. de admi. tu. equum esse, aduersarium non decipi. & fusius vt diximus nos etiam in lib. enchiri. 7. c. 174. Et quia non habet interdum æquitatem præ oculis Iudex, ius ini quum statuendo, non ab re sit in eum retorquutio. l. j. ff. quod quisque iu. c. cum omnes, de consi. Et dicit rursum Bar. in. l. in fundo, nu. 3. ff. de rei ven. quòd in his quæ expediuntur offi cio Iudicis, id ipsum cessat, cessante æquitatē. Et in. l. si in sulā, col. 2. ff. de verbo. ob. quòd in stipulationibus prætorijs & Iudicialibus, admittitur purgatio moræ, quia fundatur in æquitatē, vt hic, in conuentionalibus non, quia iudicantur ex mente contrahentium. Et in. d. l. vbicunque in. 4. col. ff. de int. ac. quòd illa lex est fundata super rationabili æquitatē, quam Iudex (vt dixi) ante oculos habere debet in quacunque parte iudicij, & à qua recedere perniciosum est. l. si seruus. §. sequitur, in fi. ff. de verbo. ob. Et de æquitatē iuris scripti (vt dictum est pariter) intelligi debet, quoniam non scripti ad solum Principem spectat. l. j. C. de legi. Bar. in loco præallega. Specu. in. §. j. nu. 4. de dispensa. In materia etiam interesse, iudicat Iudex ex coniecturis, & æquitatem hanc ante oculos habere debet, se cundum Bal. consi. 270. ad euidenciam, col. j. vol. j. Et aliter quam supra quòd tamen ad idem tendit, consi. 36. de iure, in subscriptione, volu. 4. quòd ista æquitas debet esse naturalis, quòdque ei debet inherere, si leges patiantur, & bene, & ultra probatur in. l. qui filium, in. §. Imperator. ff. ad Treb. Et Ancha. consi. 57. quædam, col. 2. quòd Iudex debet præ oculis habere æquitatem, maxime in rebus suo iudicio reseruatis, & præsertim in casu, de quo ibi, & in locatione bonorum monasterij, an quinquennium sit modicum tempus, vel longum. & idē in prætorē dicit Ias. in. l. si. col. j. C. qui admit. quòd non sequitur rigorem prout facit ius ciuile, sed meram æquitatem. Et in l. j. col. 4. ff. de no. o. nun. non esse præsumendū quòd velit hac de re, nunciationem quam constat esse iniustam ligare nuncia

tum. Et Ancha. ad huc consi. 435. præmittendum, col. j. quod petitio alimentorum fundatur super officio Iudicis, quod ver fatur in æquitate natura. Et Roma. consi. 193. negari non potest, in princi. quod stipulatio de iudicio fitti, prætoria est, & in sui intellectu ambigua, quodque eius interpretatio Iudici tributa est, in æquitate fundata. Et consi. 429. consydero, in princi. quod pro leui furto, grauis pœna imponi non debet. Et in materia pulcherrimum casum decidit, consi. 469. quo ad primum, col. 2. per tex. in. l. quia tantundem. ff. de nego. ges. Et de clarat pro complento Afflic. in. c. 1. in vlti. col. de cont. int. do. & va. de inuesti. feu. in vsib. quod oculus duplex sit, mentalis & corporalis, vt hic, & in l. Mæuius, in. §. duobus, & ibi Bal. ff. de lega. 2. Et quod maxime locum habet æquitas in his, quæ ipsius Iudicis arbitrio committuntur, tradit idem Bald. in. l. si quis maior. C. de transac. & in. l. extat, in. §. aliquando. ff. quod met. cau. & Io. And. in. c. cum æterni, de re iudi. in. 6. quod ita etiam seruare debet, vt nō videatur nimis fauorabilis, aut gratiosus, seu terribilis vni parti, quàm alteri. refert, & ad longum sequitur Afflic. met. in. c. 1. col. 2. ex quib. cau. feu. amit. in vsib. Quid autem sit ista æquitas, de qua eius effectu, videndus est Io. Bap. Perusi. Bar. gener. in tracta. de arbi. lib. 10. c. 13. col. 1. Adde etiam quod pacta debent interpretari secundum æquitatem, quodque plus valet æquitas in contractibus bonæ fidei, quàm nimia subtilitas, vel Dialectica argumētatio, & sunt verba eiusdem Bal. consi. 434. pactum ad fi. vol. j. Dicens etiam cōfi. 145. casus, col. 4. volu. 3. quod æquitas naturalis contractus bonæ fidei interpretatur, & probatur in. l. si socius pro filia. ff. pro so. Et consi. 473. circa, col. j. vol. 5. quod legislator quoque æquitatis fautor est, non tamen vt recedamus à lege scripta, dictumque fuit vnum verbum supra aliter deducendo tamen. Et consi. 471. super eo, col. 2. eo. lib. quod in terris Imperij, magis colitur æquitas naturalis, & publicum bonum, quàm iuramentum. Et valde ad propositum dici solet, quod sicuti in demōstratio genere finis est honestas, in deliberatio vero vitilitas, ita est æquitas in iudiciali. Vnde Iurifcon. æquitatis arbitri etiam vocitantur, in. c. responsa. 2. dif. & innuere hoc idem videntur verba Papinia, in. l. Imperator, in. §. si centum, ibi.

» Non enim æquitas hoc probare patitur. ff. de lega. 2. Quæ efficit etiam, vt posthumus pro iam nato habeatur, alterique ad contratabulandum testamentum edictum aperiatur. l. illud. §. ff. de

ff. de bo. po. contratabu. not. in. l. posthumo. C. eo. Et nouissime idem Bal. in. l. omnes populi, col. 8. ff. de Iusti. & iu. dicit, quod æquitas est rectitudo iudicij, naturalem sequens rationem. Et quod cum ratione coniuncta extensionem legalem inducit, in casu de quo ibi. Et pulcher tex. facit ad idem, in. l. si procurator rem, in. §. si ignorantas. ff. man. ibi, Poteris his, ex æquitate Iudicis te tueri. & in. l. amissa. ff. ad legem Rho. de iac. ibi, Aequitas contributionis locum habebit. et in. l. tres fratres. ff. de pac. vbi ex generali quietatione in diuisione fratrum facta, non datur actio ad id, quod per alterum ex ipsis subtractum est, nisi ex æquitate, nec pœna imposita, non sistenti in iudicio certodie, si impeditus fuerit, sed ex æquitate exceptio. l. 3. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. Et in. c. j. in. §. sed quia, quæ fuc. prima cau. be. amit. in vsib. ibi, Ideoque Iudex solers & discretus, & æquitati obsecundare sollicitus, cuncta subtiliter dispensans, prouideat & c. Et cum æquitatem dicimus, necessariò rigorem excludimus, argu. in. l. cū prætor. ff. de iudi. & de materia aliàs in. l. placuit. C. eo. & in. c. fi. de trasac. Inde videmus ad propositum, quod Iudex de æquitate sententiam contrariam ferre potest, sed non de rigore, vt per Hosti. & Abb. in. c. si pro debilitate, in. si. de offi. de. De æquitate etiam valor expressus in gratia, duplicatur, de rigore autem non, Io. And. in addi. Spe. in rubri. de concessio. præben. ver. in prima. q. argui potest. Anchara. in cle. j. char. pe. eo. ti. Bellen. Mutinen. in tracta. de charitati. sub. q. 34. Papa, col. 3. Qui dicit etiã in quotidiano casu. q. 87. dicitur, col. 3. pariter, tracta. prædic. quod licet de rigore iuris post moram habentium soluere, debeat solui æstimatio pecuniæ, quanti plurimū fuerit à tempore moræ, etiam si moneta, tempore quo fieri debebat solutio, erat minoris valoris, de æquitate tamen inter personas ecclesiasticas, & solutio decimæ fiat de redditibus beneficiorum, sufficere moroso soluere decimam ad monetam currentem tempore quo soluere tenebatur & eius valorem, qui tunc erat, ita quod Papa, vel ille, cui solui debet decima, ex mora debitoris, non damnificetur, neque loqupleretur, & est argu. in. c. fraternitas, in ver. absit vt ecclesia. 12. q. 2. & in. c. suam, de pen. not. in. l. semper in conuentionibus. ff. de regu. iu. Ad idem, testamentum nullum, in quo tamē instituti sunt pauperes CHRISTI, vel alia loca pia, reconualescit de æquitate, non de rigore, & ratio est posita in decisione. c. cum esses, de testa. Bal. in. l. posthumo, allega. etiam supra

col. 2. C. de bo. po. contra tabu. nos aliquid ad authē. similiter. C. ad. l. Fal. supra. Egregium verbum dixit etiam Bal. met. in. l. si cum ea, ad fi. C. de dot. promi. quod iudicium dicitur, cum dicitur; Iustitia, dum deciditur, hæc vero per legem, & per naturalē rationem, & æquitas. quæ rursus dicitur, potius sensum, quam verba, inspicere debere. Et etiam, & ibi idem Bal. col. j. notat C. de iu. do. & facit, quia olim quoque in suis, de rigore iuris, non habebat locum successorium edictum, hodie autem, & de æquitate sic, quod ad longum probat, in. l. qui se patris, col. 5. C. vnde libe. Et dicit in. l. cōsulta diuina, in fi. C. de testa. quod nullus casus de rigore iuris ciuilibus euenire potest, qui impediat relictorum ad pias causas executionem, ex quo (vt dictū fuit etiam supra) officium Iudicis, & mera æquitas sufficit. Et in. l. apud hostes, col. 2. C. de suis & legi. quod Senatus consultum Tertuliani, inspecta naturali æquitate, à rigore legis duo decim tabularum recessit, quoniam nō cognoscebat matrem defuncti, ex quo non erat agnata. Et Bar. in. l. j. in. §. fi. col. 2. ff. de præto. sti. quod in his, quæ expediuntur officio Iudicis, ita durat, postquam etiam semel iudicauit, vt prius, & antequam iudicasset, si æquitas subsistat. Quæ pluribus modis adhuc, & pro complemento dici potest, contra iniquitatem & dolum, prout distinguitur à iuris regulis & rigoribus, ipsa mens & ratio legis, ipsum ius & Iustitia, temperantia siue æqualitas, rerū conuenientia quæ in paribus causis, paria iura desiderat, & bona oia denique equiparat. Ita vulneratus. ff. ad legem Aquil. l. bona si des. ff. de po. l. si quis seruo. C. de fur. l. si feruum. §. sequitur. ff. de verbo. ob. l. scire oportet. §. & si maxime. ff. de excu. tu. l. ff. de Iusti. & iu. c. si de trāsac. l. vt liberis. l. illam. l. illud. §. fi. C. de colla. l. fi. C. de fructi. & lit. expen. Bal. in. c. j. in. §. ad hoc, col. 6. de pa. iura. fir. in vsib. Aequitas rursus quedam est, quæ dicitur, fidem seruandam esse, & hoc casu Dominus possit etiam seruo naturaliter obligari. l. id quod. ff. de condic. inde. quædam vero, vt maioribus pareamus. l. Iulianus. ff. eo. Et quædam denique, quæ ad non petendum obligat, vt puta si filius rem peculij profectitij apud patrem deponat, vel ei commodet, quoniam nulla aliā oritur obligatio, quæ efficax sit, vt per Bar. in. l. frater à fratre, in. 14. col. per totum. ff. eo. Et quoniam perquirere singula, longissimum esset, finio, & cum his transeo, quæ pulchra sunt, & quantum ad hunc locum satis.

Ad. l. Deo nobis. C. de ep. & cle.

Monachus. 24.

QVONIAM dixi ad materiam huius. l. multa in collecta. ero hic breuis, addendo tantum ea, quæ cōducant ad locum istum locupletandum, quæ studiosis consultum esse possit. Dum ergo dicitur per glo. quod renuncians seculo pro mortuo habetur, adde verum esse, quodque viuunt per gloriam, & quod nō sunt mortui quo ad impregnandas mulieres & commatres, vt inquit Por. impudensque verbum est, Insti. de excu. tu. in prin. ci. col. 2. vbi etiam in ap. Ias. prima, post Specu. in loco, de quo per eum ibi. Et magis ad propositum Bar. in. l. intercidit. ff. de condi. & de. quod si quis fiat Monachus, vel conuersus, remanet capax, & legatum consequitur, nec media tempora nocēt, & si damnatur in metallum, vel moriatur, secus, ex quo talis est casus, per quē vita vel libertas adimitur. Et in. §. illud quoque, nu. 6. in authen. de Mona. declarat, quod ingrediens monasteriū habetur pro mortuo ciuilitate, non naturaliter. Adde tu, sicte, & non vere, quodque fictio priuatiua est ab inductiua differens, ex quo ista fingit esse quod non est. l. qui in vtero. ff. de sta. homi. illa vero remouet illud quod est, vt hic. pulchre Cur. iuni. confi. 5. videre, nu. 42. post Bar. in. l. si is qui pro emptore, in. 4. q. prin. ff. de vsuca. & sic habetur, exponi debet, id est fingitur. c. cum haberet, de eo qui duxit in ma. quam pol. per adul. Et Areti. confi. 113. in presentī consultatione, col. j. quod Monachus, siue Monialis, habet ius succedendi parentibus suis, sicut alij, & si, in reliquis, Mundo mortui dicantur. Et Ange. confi. 233. punctus, col. 2. quod Monachi & Moniales, quamuis pro mortuis habeantur, cum licentia tamen Abbatis & Abbatisse, deponere possunt, quodque dicitur eorum vallet. non nihil Gui. Pap. deci. 517. vtrū, col. j. Et Rota deci. 483. collatio, in nouis. & ad idem Bellame. 714. collatio, quod licet Monachus mortuus mundo sit, resuscitatur tamen per assumptionem ad Ecclesiam secularem, maxime curatam, & est resurrectio miraculosa, quæ hac ratione dispensatione eget. Nō uisime Staphile. in tracta. de gratijs expec. forma. 8. nu. 8. Et de varijs mo. vaca. nu. 96. Nō etiam per ingressum religionis tollitur fuitas. §. sui, Insti. de hæ. quali. & disse. Pau. de Cas.

confi. 34. Ego Paulus, ad fi. vol. j. Bal. confi. 448. S. Franciscus. Et quod ingressus equiparetur morti naturali, maxime quando effectus ex ea augeri non potest, tenet idem Bal. confi. 280. factum, col. j. vol. j. Et dicitur Moder. Veronen. confi. 222. confultus, nu. 6. quod licet Monachus mortuus Mundo dicatur, nec proprium habere possit, quantum ad sui commodum, potest tamen quo ad commodum monasterij, ut filius familias, qui de iure stirum nihil sibi acquirere poterat. l. jacet. ff. de acqui. hereditatis, ad ipsius commodum. Ingressus religionis tollit quoque omnes ingratitudinis causas, ut per Cassane. in cōsue. Burgun. fo. 56. col. 2. Et est dubitatio, nunquid Monachus possit esse officialis, seu Iudex, & concluditur, quod sic, cum declaratione tamen de qua supra & dictu mirabile est, quod quando casus fortuitus operatur eundem effectum, quem verus, ex mente disponentis debet comprehendere. l. i. §. lex Falcidia. ff. ad legem Fal. Seyfel. in l. Gallus, in §. idem credendum, col. 6. ff. de libe. & posthu. Et (ut dictum fuit supra) notandum est nunc sifus qualis sit natura regulæ Monachalis, silentium scilicet, cōtemplatio, quies, seu claustrale ocium, & abdicatio propriæ voluntatis. immo generaliter quod mortuus censetur, vitam regularem professus, quo ad omnia secularia & mundana, ut hic, & in. c. licet, de regula. & quod promotus ad rectoriam secularem, mutat statum, resurgit, & non amplius habetur pro mortuo. & decidit Bellame. nouissime, deci. 751. patronus, col. 1.

Ad l. fi. C. de edic. di. adria. tollen.

Possessio 25.

MULTA quoque diximus, quo ad istam legem, quæ vna est de 50. decisionibus Iustiniani, de quibus in l. i. in §. 1. de emen. Codi. domi. Iusti. & in lectu. & in collectane. supplenda nunc ex aliquibus tamen, quoniam natura nouas semper deproperat edere formas, ut dicitur in l. 2. in §. sed quia. C. de veter. iur. & in c. 1. in §. sed quia, quæ sue. pri. cau. benefi. amittent. in vsib. Adde igitur, secundum Bal. confi. 468. factum, in fi. volu. 5. quod præsens possessio, potior est præterita, vbi agitur de ea præsumenda, ex quo de præsentis constat per veritatem, de alia non, ut hic not. Secundo adde, quod Vigesima inducta ab

Adriano.

Adriano, erat gabella. xij. denariorum pro libra, à Iustiniano cassata, ita ut non modo non sit in vsu, verum etiam allegari non possit, ut idem Bal. dicit, confi. 465. præsupposito, col. 2. vol. 2. & probatur in l. fi. ff. ad legem Cor. de fal. & in l. 1. in §. sed & fi. quæ. C. de no. Co. confir. & ad idem confi. 486. statutum, col. 2. eo. lib. quod statutum correctum extendi ammodo non potest. & confi. 234. veritas est, volu. 3. quod hæc. l. quo ad missio nem in possessionem secundum communem opi. locum non habet in successione intestati. & idem confi. 317. quando est, in prin. volu. 1. & confi. 420. verba, colu. 2. volu. 1. & confi. 445. qualiter, col. 2. volu. 5. quod Iustitia probationis facit melius probantem esse potiorum, & 3. in fi. quod antiquior possessio probata per testes minus suspectos vincit. & confi. 21. punctus colu. 2. volu. 4. quod probationes certæ in materia præualent dubijs & incertis. & confi. 390. tam profunde, volu. 2. quod ille vincit, qui melius intentionem fundat. Et ad propositum etiam testamenti non aboliti, nec cancellati, cuius ostensione quis petit se mitti in possessionem bonorum defuncti, rursus addendum est, quod ipse adhuc dicit, confi. 471. super eo, colu. 2. volumi. 5. quod tale præsumitur inuisibile, quale per visibile figuratur. & confi. 428. casus, volu. 3. quod statum scripturæ, in qua vituperatio non appareat. & in simili confi. 9. ad euidetiam, ad fi. volu. 3. quod bannum apparatus prima facie, aliquod esse præsumitur. & confi. 250. in quaestione, col. 5. vol. 1. quod codices dicuntur bene custoditi, quando prima figura est sine suspitione. Dicit etiam Bart. in l. sancimus, in §. cum autem, in vlti. col. in fi. C. ad trebel. quod in omnibus casibus, in quibus transeunt actiones sine restitutione, fideicommissarius habet remedium huius legis. & Bal. in rub. de cau. poss. & prop. in. 2. col. si statuto dicatur, quod possessio defuncti continetur in heredem, ut Mediolani, quod poterit petere, se mitti in possessionem ex hoc edicto, & sic tamen in eo qui est in possessione ficta, quam vera, & nota quod hæc appellatur datiuæ, creata à lege, artificialis, & non naturalis, quia non consistit in aliquo sensu corporeo. & confi. 444. ad euidetiam, col. 1. volu. 1. quod in isto edicto Iudex procedit oculata fide, & non per auditum & sensum aurium, & in l. 1. in. 4. oppo. C. qui admit. quod hæc illoquitur in possessorio facti, quodque non mirum est, si iudici concluditur, & si apparente contradictore in forma iudicij agitur, ita ut in possessorio iuris secus sit, quia etiam con-

tradictore apparente, nihil concluditur Iudici, nec contradictor auditur. & idem dicit in l. fi. in prin. eo. titu. tamen aduertendum est, quia immo communis opi. se habet, quod admitatur. & hoc casu debet Iudex grauiter procedere, examinata ratione vtriusque partis, Gui. Pap. consi. 193. in causa, colum. 1. & quod possessio vt supra adiudicetur ei, qui potiora iura ostenderit, tradit idem, deci. 85. curia, col. vlti. & deci. 132. sed probato errore, col. 1. Qui dicit etiam ibi, col. 2. quod si contradictor opponat exceptionem non requirentem altiozem indaginem, vel requirentem, & offerat se incontinenti probaturum, admittitur. & in. 3. an competat beneficium huius legis possessori hæreditatis, & ad quid, & an pro re singulari. & an habens alium titulum à defuncto, quàm testamenti, sit legitimus contradictor. & col. 19. an adhuc vt supra huius legis beneficium competat fideicommissario vniuersali. non nihil cõf. 57. plana, per totum, & consi. 140. consilium, nu. 7. Est etiam sciendum ad hoc vt locum habeat, sufficere (quod hic quoque not.) quod defunctus tempore mortis possideat, idem Gui. Pap. deci. 442. testator, in prin. Rui. consi. 168. ex inuestitura, nume. 26. volumi. 1. Et de scriptura dicit Bal. quod tria reddunt eam suspectam, quodque tria ipsam confirmant, persona scribentis, producentis, & ipsius scripturæ qualitas, deducendo, vt per eum, consi. 402. quæritur, col. 1. volu. 5. & idem Rui. cõf. 17. perspectis, nu. 19. volum. 2. quod remedium huius legis competit etiam substituto pupillari. & consi. 37. quo ad casum nume. 3. quo ad casum eo. lib. quod sola naturalis obligatio nõ tribuit iustam causam impediendi remediũ huius legis. Quod tam suo quàm extraneo etiam est necessarium, vt hic notat. quid Alexandri. collega, cui competat, consi. 64. viso, nume. 1. nec omittendum est, quod pronuntiatio de mittendo in po. ex beneficio huius legis, est interlocutoria, vbi non apparet contradictor, Gui. Pap. consi. 66. in factõ, col. 3. Qui dicit quoque ad propositum, consi. 82. in causa, nu. 2. quod in hoc interdico adipsiscendæ, debet obtinere qui potiora iura habet, vt supra etiam ostendimus, sicuti debet in interdico vti possidetis, de quo in l. 1. C. vt pos. & consi. 85. causis, in princ. quod in secunda instantia, remedium adhuc istius legis, non competit illi, qui in prima de præterito testameto fidem facere debuit. & consi. 137. consilium, nu. 1. quod etiam instituto in re certa, competit. Idemque Rui. consi. 51. ex his, nu. 2. volu. 4. aliquid

Cur.

Cur. Iuni. consi. 31. præsupponitur, nu. 9. & adhuc Gui. Pap. consi. 140. consilium, col. pe. quod competit etiam possessori, non vt sibi possessio tradatur, sed vt in possessione confirmetur. Et Rui. consi. 47. pro solutione, nu. 6. volu. 1. quod missio non impeditur per solam inuestituram, ex quo contradictor, probare debet, seu docere de suo dominio vel authoris. & nu. 7. quod adhuc non impeditur, quia excipiat quis de dominio tertij, & docet consi. 151. in causa, nu. 5. volu. 2. quis dicatur legitimus contradictor, & consi. 164. circa, ad fi. eo. lib. quod illi qui ex additione hæres factus non est, remedium huius legis non datur. nec illi qui aliquas res possidet, aliquas non: Et dictum de fideicommissario supra debet declarari, vt verum sit & ipse legitimus contradictor hæredi. agenti remedio huius legis, quando probatur incontinenti de iure suo. Idem Rui. cõf. 27. viso, nu. 7. lib. 5. & consi. 28. in causa, numero. 1. eo. libro inquit, quod hoc remedium, datur contra quemlibet possessorem, etiam cum titulo. & nu. 2. quod allegans similem titulum & anteriorem, est legitimus contradictor, siue veniat ad contradicendum ante datam licentiam de ingrediendo, siue post. Dubitatur hic etiam, an locum habeat hæc l. in testameto nuncupatio, post glo. adde Tiraquel. Senato. Regium, concludentem, quod sic, in tracta. retrac. in. §. 2. in glo. 1. nu. 14. fo. 158. & vltimo loco, quid in feudo. & concluditur quod sic, & idem tenet Bal. in. c. 1. an agna. vel fi. defunc. in vñb. cum declaratione tamen, si appareat testamentum in scriptis, quoniam ab intestato locum non habet titu. iste, sicuti etiam dictum fuit supra & vt ibi fufius Afflic. nu. 43. & hæc largiori mensura tradita sint, quàm aliàs, lectori satisfactum iri putates, quoniam sunt etiã vtiliora, ne dicam pulchriora.

Ad l. cum uero §. subuentum ff. de fideicom. lib.

Decretum. 26.

LIBERTAS non competit, si prætori obreptum sit, vt hic clare dicitur, & ideo decretum, secundum Bar. in. l. iuste possidet, in prin. ff. de acqui. possi. debet esse rite & recte factum, alias præsumitur ambitiosum. l. magis puto. §. ne passim. ff. de reb. eo. l. cum hi. §. si prætor. ff. de transac. Bal. in. l. quæcunque, col. 2. C. de bonis que libe. & dicit ad idem etiam Ancha. consi. 292. videretur,

videretur, col. 1. quod iniustus censetur obreptitiū, quodque non excusat à pœna. & Cur. In. consi. 118. præsupponitur, nu. 10. quod falsa causa ipsum viciat. & in simili Gui. Pap. in reperi falij, quod nisi ex iusta causa concedantur, confessio erit ipso iure nulla, deci. 32. reperi falix, col. 2. & ad intellectum huius, §. notat Bal. vt alium decidat casum, in l. præscriptione, in 3. col. in fi. & 4. in prin. C. si con. ius vel vtil. pub. quod loquatur in decreto decisio, seu positio, non in commissione examinationis, cuius causa esset lis non veritas litigantis, quoniam secus, & fusius vt ibi per eum, & quia obreptio (vt diximus) ipso iure viciat, inferitur post secundum decretum, excep. peremptoriam etiam opponi posse, quæ reddit retro nullum tam primū quam secundum, ex quo vtrunque fundari debet in vera existentia debiti. l. 1. §. hæc verba. ff. ne vis fiat ei. & quod interpositum ex falsa causa, sit ipso iure nullum, tradit Alex. in l. si is ad quem, in 2. col. ff. de acqui. hære. & Bart. in l. Carbonianū, in §. puberi. ff. de Carbo. edic. & Ro. in l. si finita, in §. pen. col. 1. ff. de dam. infe. & idem in constitutione actoris, quod requiratur causa, quæ si surreptitia foret, decretum quoque foret nullum adhuc Bar. in l. actor, col. 2. pariter. ff. rem rat. ha. & in l. 1. in §. j. ff. de ven. in poss. mit. quod etiam nullum est, si ius deficiat ex parte petētis. & intellige quod nullum sit, etiā parte non opponente, vt supra dum diximus, quod obreptio ipso iure viciat. & adde, quod hac ratione etiam processus nullus corrui, licet non opponatur, aut si libellus fuerit ineptus. l. 1. C. de anna. excep. tactum que fuit ibi fatis. l. 1. ff. de offi. allefso. Alex. in l. fi. C. de in ius vo. & quia dixi rursū in l. edita, in t. 2. & 3. lectu. transeo.

Ad l. cum ostendimus. §. si. ff. de fidei. tu.

Iudicij calor. 27.

MULTA probantur in hac notabilissima. l. & potissimū quod non refert verbo vel facto quid fiat, vt sentit Bal. in authen. ho die, in §. Apostolos. C. de appel. & idem quod hic, probatur in l. de quibus. ff. de legi. quod tamen mihi non videtur esse generaliter verum. l. si tamen. §. ei qui. ff. de ædi. edic. Roma. consil. 291. cum isti, col. 1. nisi in stipulatione quo ad nostrum propositum ipsum saluemus, ex quo verū est dicere adhuc, quod si-

deius flores nunquam obligentur, nisi per stipulationem expressam vel tacitam. l. blanditus, coniuncto text. nostro. C. de fideiusso. & ita ibi idem Bal. notat, in prin. Sed aduertendū est, quia iudicii calor, concurrat, & alia vt infra ad idem tamen dicebat adhuc Bal. in l. vnica, in §. & vt plenius, i. fi. C. de rei vxo. ac quod tacita stipulatio ita executionem meretur, vt expressa. & quod calor iudicij, hoc idem hic operetur, sentit Ias. in l. iurisgentium, in §. si cum nulla, col. 4. ff. de pac. post Ro. Alex. & Areti. in l. 1. vbi locus suus. ff. de verbo. ob. Soci. regu. 9. fal len. 15. idem Bal. in l. tale pactum, in §. qui prouocauit, in reperi. col. 5. ff. eo. vult etiam in l. 2. in §. voluntatem, col. 2. ff. soluta. & consi. 337. duo famuli, in prin. vol. 2. quod scriptura sit necessaria, in qua pariatu se fideiussorem describi, quoniā finguntur omnia solēniter acta. Immo quod magis communiter tenetur, quod non solū calor iudicij operetur hoc casu & alia, verum etiam pupilli fauor, vt attestatur post Bald. Alex. in l. si apud, in 1. col. in fi. C. de tranfac. Ange. in l. si pater. ff. de adop. & ad Iudicij propositum, quod eius calor multum operetur, facit, quia oblatio etiam in iudicio facta liberationem inducit, sicut si extra iudicium esset facta oblatio & consignatio, vt per Bar. in l. si rem alienam, in §. si. ff. de pi. ac. & in l. item, in §. qui paratus, in prin. ff. quib. mo. pi. vel hypo. sol. Et dicit Bal. etiam si confessio in iudicio facta sit à simili, quod excep. non numeratæ pecuniæ obijci non poterit, consi. 447. contrahentes, in prin. vol. 1. & in l. voluit. ff. de int. act. & Bart. adhuc in l. cum minor, in fi. prin. ff. rem rat. ha. quod si solutio facta sit minori, cum autoritate Iudicis, beneficium restitutionis in inte. cessat. & Bal. adhuc in l. si quis, in fi. prin. ff. de procu. quod fideiusfor iudiciarius, repetit soluens, eiusque repetitio habebit executionem paratam, non regulare. Renunciatio etiam facta iuri de futuro non valet. l. si ita scriptum. §. si sub conditione. ff. de lega. 2. & tamen si fiat in iudicio secus. l. 1. & ibi Bar. col. j. C. de pac. & licet sit dubitatio, an pactum nudum iudicij calore vestiatur, ex quo hic pupilli fauor etiam cōcurrit vt supra fuerunt tamē qui tenuerūt ratione prædicta vestiri, in l. siue apud acta. C. de tranfac. & in l. pacta nouissima, vbi Iaco. de S. Geor. C. de pac. & Bal. ait in d. §. qui prouocauit, se bina vice adiuuif se Bar. firmantem vestiri, refert Gui. Pap. consi. 23. viso nume. 2. Alteri per alterum quoque non queritur actio. l. 2. C. per quas perso. nob. acqui. l. fideiussori. ff. de pac. Bar. in l. 1. col. 2. C. eo.

C. eo. fallit in iudicio. l. in causā. §. si. ff. de procur. Sed mirum est, quod emancipatio fiat in iudicio, & nihilominus testes requirantur. Sol. hoc ideo deciditur, quia patria potestas inalterabilis est, & de grauissimo agitur præiudicio. l. filius. §. si. cum vulgarem. ff. de lega. 1. not. in. l. post mortem. ff. de adop. & quod tacita stipulatio in iudicijs valeat, sicut expressa vt supra tradit Bal. confi. 309. decretum, in prin. volum. 5. in fideiussorem contractus etiam, non fit executio sine nouo processu in fideiussorem iudicij autē sic, idem Bar. in. l. 1. in prin. ff. iudi. sol. Duoque actus ad minus sufficiunt in iudicio ad consuetudinem inducendam, plures vero extra iudicium, vt adhuc inquit in. l. de quibus, col. 6. ff. de legi. & si verbum conuenit, reperitur in instrumento, non importat stipulationē. sed pactum nudum, iuxta not. in. l. lecta. ff. si cert. peta. & est communis opi. & tamen si reperitur in actis secus, vt per Bal. in. l. sciendum, in. 2. col. ff. de verb. ob. Cremen. in sing. 139. quāquam & idem in confessione, quod calore iudicij vestitur, dicit Corse. singu. confessio. 4. & Gerar. pet. sanc. 36. in iudicialibus quod taciturnitas hoc casu consensum operatur, & contenti præiudicat, aliās non. Idem Oria. in trac. de arb. colū. 5. Ias. in. l. pater furioso, col. 5. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. & Feli. in. c. quoniam contra, col. 7. de proba. quod iudicij calor supplet solenitatem etiam in alijs, quæ non sunt de actis. & caute. docent Bononien. in rub. de fidei. col. 79. quod fideiussor prius à partibus acceptetur, ne Iudex eisdem teneatur ad interesse. Et si quis rursus pro alieno maleficio nominatus fuerit fideiussor nec reclamet, sibi præiudicat, secundum Ange. de malef. ver. pro quibus, col. 5. & in authen. rogati, Bal. colum. j. c. de testi. quod testis scriptus in instrumento, quia passus est ibi describi, & quia consensisse videtur, præsumitur rogatus & idem si se subscripsit, vt dicit in. l. hac consultissima, in princip. C. de testamen. & in. l. inuitus, colum. 2. C. de procuratori. quod procurator constitutus apud acta, licet non dicatur quod acceptauerit, sibi præiudicat, & consensit tacite, & idem in. l. filius familias, in. §. inuitus, in principio. ff. eodem, & in. l. si pater. ff. de adop. quod in iudicijs fingitur loqui qui tacet, quodque sola præsentia sufficit, & in. l. in adoptionibus. ff. eo. ti. quod paria sunt consentire expresse, & actui non contradicere. Et quod sit communis intellectus hic, quod sola præsentia sufficiat, testatur Seyfel. in. l. non solum, in. §. morte, col. 10. ff.

10. ff. de no. o. nun. Est verum quod prædictis ob stare videtur tex. in. l. mutus, in. §. si is qui. ff. de procu. sed responderetur, vt per eundem Seyfel. in. l. j. in. §. j. in. 2. col. ff. de verbo. ob. Qui calorem iudicij, vt aliquid operetur, confydat etiam in. l. postquam liti, col. 3. C. de pac. fufius Moder. Bononien. in. l. nemo potest, nu. 617. ff. de lega. j.

Ad authen. præsentc. C. de fideiusso.

Fideiussor. 28.

FIDEIUSSOR conueniri non potest, vt hîc dicitur, nisi excusso prius principali. Adde quod hac ratione pater fideiubere non poterit, quoniam statim conuenitur. l. 3. §. sed vtrum ff. de mino. Bar. in. l. cum filius familias, in prin. ff. de verbo. ob. Qui dicit etiam in. l. cum quis, in. §. si quis pro eo, col. 2. ff. de solu. quod nec authen. ista locum habet, si principalis conueniri non possit. Vel secūdum Bal. in. l. nisi, in j. lectu. ff. de pac. si notorium sit, ipsum non esse soluendo, quoniam notorium idem est quod iudicium, & idem quod sententia operatur. l. si vero. §. j. ff. qui satisda. co. not. in. l. si. ff. si cer. pe. & in. l. decem ff. de verbo. ob. & de sententia dixi, quia non est satis quod nuncius in actis referat, se nihil inuenisse in bonis debitoris, nisi etiam pronuncietur, excusationem legitimæ factam fuisse, & nihil de bonis ipsius inueniri, quod ad praticam nota, vt per Alex. vbi alia multa, in. l. exitus in prin. ff. de acqui. po. Et sentit adhuc Bar. quoque, in. l. si seruum, in. §. nunc videamus, in prin. ff. de verbo. ob. Ro. confi. 392. circa, col. 2. Imo in l. creditor, in prin. ff. de ap. & Gui. Pap. deci. 570. dominus, col. 2. quod beneficio huius authen. possit renunciari. quæ etiam fallit iure Longobardorū. l. si quis debitorem, de debi. & guadi. & in varieta. Bar. habetur, de pigno. nu. 3. & 4. Sed est maxima dubitatio, euenitque sæpe, si quis cōstituat se principalē debitorē, an nihilominus habeat locū decisio huius authen. Res pōde q̄ sic, vt per Cy. hic, & mirū videt̄, determinatumq; fuit alias in deci. Tholosā. 80. Itē fuit questū, & deci. 23. Itē fuit q̄ situm. & ad propositum dicit Bal. in. l. sciendum, in prin. in vlt. col. ff. qui satisda. cogan. quod reus alterius domicilij excutiendus non est, quodque excusio in bonis extra territorium sitis fieri non debet pariter, ex quo possessio ipsorum non præsentat,

præsentat debitorem idoneum in loco iudicij. & Bartol. in l. i. Mancipium, in §. j. ff. de euic. & Gui. Pap. deci. 94. aliqui, col. 2. quòd si conueniatur tamen fideiusfor, nec de excusione principalis opponatur, iudicium tenebit. & breuiter. 12. fallen. tradit Soci. regu. 134. quas non scribo. multa etiam Ioã. ferra. in for. libell. respon. in actio. hypo. in verbo exceptionem excusationis, col. 1. & 2. & quòd fideiusfor beneficiū excusationis pos sit allegare Areti. consi. 33. consultatio, col. 4. Ana. consi. 60. in quaestione, Ro. consi. 211. allegationes, col. 2. & consi. 392. cir ca, col. 2. pariter. & Ias. in l. singularia, col. 15. in ff. si certum peta. qui tamen subijcit ibi, quòd beneficium excusationis loci non habet in campforibus vel mercatoribus matriculatis, qui si pro alijs fideiubeant, possunt principaliter conueniri, & vt per eū fufius. Et Ancha. consi. 294. ex prædictis, in prin. quòd hæc exceptio, excusationis scilicet, est dilatoria, post Cy. tamè hic, & Bar. in l. 3. ff. de excep. & Iaco. de Are. in tracta. excusio nis. & idem dicit formaliter, consi. 317. ex prædictis, in prin. & consi. 322. vifis, in prin. Sciendum quoque est, quòd licet contra fideiussorem via aperta non fit, nisi excusio principali, quæ tamen pendente iudicio contra fideiussorem, sufficet impli cando docere, quòd principalis soluendo non fit, vt not. in l. nisi, allega. etiam supra. ff. de pac. Seue. in tracta. de debi. fugi. q. 6. col. vlti. quòdque de iure fiorum. erat fecus, vt per lmo. in d. l. creditor, de ap. Et licet quis libere promittat soluere, non tamen sibi tollit, quominus vti possit beneficio nouo huius authen. secundum Ro. consi. præallega. 211. col. j. quem refert & sequitur Gamma. Bononien. in. c. j. in prin. nu. 11. de re. pet. mu. Verum pone quòd excusio facta sit contra debitorem, non repertum soluendo, quo casu (vt dixi) potest agi contra fideiussorem, incipiatque debitor habere bona, an possit ex noua causa agi contra eum. Dicit Cy. hic, quòd sic, idem Bal. & Pau. in l. si. ff. si cer. pet. exclamant Moder. Bononien. singu. 142. cautum est. & vltimo loco Pet. rebuf. in tracta. de prinie. scola. 76. col. j. Si iurauerit tamen debitor, amittit beneficium istud, quòd sentiunt Bal. Ancha. & Abb. in. c. ex rescripto, de iureiu. & Alex. consi. 31. in causa, col. vlti. vol. 4. fufius Bono nien. in l. si infulam, nu. 85. ff. de verbo. ob. Et cautus esse debet creditor regulariter, quoniam si contra principalem egerit, & bona sint sibi librata, non poterit postea ad fideiussorem redi re. l. à diuo Pio. ff. de re iudi. Gui. Pap. deci. 348. nobilis, col. 1.

Add.

Ad l. Seia. §. Gaio. ff. de fun. instruc.

Copula. 29.

COPULA & plenam repetitionem inducit, vt hic, & allegabi lis est, secundum Bar. quòd virtus copulatiuæ, qualitatem præ cedentis legati, repetit in sequenti. & clarius consi. 155. facti continetia, col. 2. Et idem dicit Ias. in aduersatiua, quæ habet coniunctionem, inductiuam repetitionis, in l. transigere, col. pe. C. de transac. exemplificando in statuto, vt per eum. Cro. in l. Gallus, in §. & quid si tantum, col. 35. ff. de libe. & posthu. Ancha. in. c. j. col. 292. de consi. Et Bal. consi. 394. statuto, col. 2. vol. j. quòd si in aliqua parte testamenti fiat mentio posthu mi, postea filij indefinite, omnino etiam posthumus compre henditur. Nec fecus Areti. consi. 120. in præsentie, col. 2. nisi in casu, quia si qualitas, in primo capitulo, dispositiue apposita sit, in seq. capitulo repetita non videbitur conditionaliter, & sic difformiter, alias refragaretur tex. in l. si. in §. Seio. ff. de le ga. 2. Vel si apposita sit in fauorem stipulatoris, & in grauamè ipsius reuoluitur. l. si in diem. §. si. ff. de condi. & de. & quòd natura copulæ sit ampliare dispositionem, & perfecte contra idè copulare non circa diuersa, tradit Bal. consi. 243. vifis, vol. 2. Sauiia. consi. 9. accusatur, nu. 25. vol. 1. & Rui. consi. 15. con fyderatis, nu. 8. vol. j. quòd non cadit inter plures personas, in eadem oratione positas, qualitas adiecta prima, in alteram vi debetur repetita. Est verum (vt idem Areti. ait consi. 67. diligè ter, col. 2. quòd repetitio nunquam fieri debet, quando ex ea viciatur dispositio, & probatur in l. j. ff. de do. præle. & in l. cū feruus, vbi Bar. ff. de condi. insti. qui idem not. in l. talis scriptu ra. ff. de lega. j. Fufius Deci. ad regu. consi. 92. vifio puncto, col. 2. vol. j. quòd qualitas adiecta in vna re, ex pluribus copulatis, in eadem oratione, ad omnes alias porrigitur. Et Tort. consi. pro repub. olim Flo. vifis, col. 4. quòd si omnia regantur ab vno verbo, & qualitas respiciat illud, ipsum respicit vniformiter, quo ad omnia, fuitque ante eum dictum Bar. in l. 4. in §. erit que differentia, col. j. ff. vi bo. rap. Alex. consi. 120. super eo, co lum. 2. vol. j. Gui. Pap. deci. 181. in visitatione, col. 2. & bene di xi si ab vno verbo regantur, quoniam inter duas orationes adiecta, si non potest vtrique conuenire ad vtranque non re fertur,

fertur, vt not. Bar. hic, & Seyfel. in l. cum filiofamilias, col. 8. ff. de leg. j. Qui dicit tamē ad regu. in l. petēs, col. 10. C. de pacto conditio apposita in contractu, censetur repetita in pacto.

Ad l. librorum. §. quid tamen Cassius. ff. de leg. 4. 3.

Communis vsus loquendi. 3 o.

ARGV. præstat nobis Vlpiani dictum hic, ac in illis verbis, Nā
 33 & in vsu plerique libros chartas appellant. vsum loquēdi om
 33 nimodo attendendum esse, quoniam non minus operatur,
 quam stricta & vera loquendi ratio, idemque dicitur in l. non
 aliter, in §. si. infra eo. & in l. cum delanionis, in §. a sinam. ff. de
 fun. instruc. & in l. rugurij, & in l. vt Alphenus. ff. de verbo. si.
 Bal. in l. vxor, col. j. C. qui accu. non po. Alex. consi. 84. anti
 maduersis, col. j. vol. 4. cum declaratione tamen vt infra & per
 eundem ibidem, col. 3. & consi. 194. perspectis, in fi. vol. 6. vbi
 appellent regni Neapolis, venit quoque castrum Yschie,
 Qui dicit adhuc consi. 248. ponderatis, col. j. eo. lib. quod in te
 stamenti etiam verba, secundum communem vsum loquendi
 accipienda sunt. Et Ro. consi. 228. pro plene, col. u. pe. quod sic
 etiam voluntas testatoris, communi vsu loquendi inspecto in
 terpretatur. Idemque Bar. in l. Titio centum, in §. Titio gene
 ro, col. 3. de condi. & de. Et Bal. ad idem, in l. cum virum, col. 4.
 C. de fideicom. quod quādoq; verba impropriantur per com
 munem vsum loquendi, vt hic, quandoque propter naturam
 dispositi, & maxime vt sententia valeat, vt in l. & puto, in §. j.
 ff. fami. her. & in l. lege duodecim tabularū, in fi. C. de legi. ha.
 quod secundum communem vsum loquendi, sermones in vul
 gari prælatos, interpretari debemus, vt filius fratris nepos dic
 catur. Et in l. ea quidem, col. vlti. C. de accu. quod communis
 opinio, certis & iustis causis concepta, plus est, quam fama, &
 maxime si transit in consuetudinem aliquam interpretado,
 in his quæ stant in dispōne & ordinatione vulgi, cui (subi
 cit) standum est, tanquam veritati. Et per iura supra allegata,
 quod communis vsus loquendi attendatur, etiam in statutis,
 tenet idem Bald. in l. quisquis, in 2. col. C. ad legem Iulii. ma. &
 Ancha. consi. 187. apud, col. 2. & quod præferatur propriæ si
 gnificationi vocabuli, Abb. in prohe. Grego. col. 5. Et col. 3.
 quod studentium appellatione, non venit Doctor legens, co
 mune

munem vsum adhuc considerando loquendi, qui (vt subiicit,
 & verum est) attendi maxime debet. Et idem esse dicit in con
 stitutionibus Principum interpretandis, in. c. j. col. j. de tornea
 men. Multa Bal. de verbo podere, apotheca, massartiarum, cul
 citra, vestis, & similia, in l. in legatis. C. de lega. Dicēs etiam
 in l. si. in fi. C. de sacrosanc. ec. quod non solum lex, sed consue
 tudo quoque, in municipio suo, vocabulis intellectum dare
 potest, & modum significandi. & in l. cōuenticularum, col. 2. hoc
 ipsum inter alios arguendi loco præcipuū ponit, à vulgi opi
 nione scilicet. C. de ep. & cle. Subijciens etiam, quod verba ita
 intelligi debent, & quod ad vulgi opi. sæpe recurrimus. Et de
 verbo domus, quomodo accipitur, & an vulgi opinio adhuc
 attendi debeat, Pau. de Cas. consi. 211. vifo, col. 2. vol. j. Ancha.
 consi. 152. plura, col. 2. aliquid in. c. j. col. 51. de consti. & colu.
 253. & 255. & 264. dicit, quod communis vsus loquendi, quā
 doque auget, quandoque minuit proprium verbi significatū,
 quodque ex eo mens ac intentio debet declarari. Idemque for
 maliter Rom. consi. 179. amplissime Doctor, col. 2. multa Ste
 pha. Fede. de interpre. iu. col. 68. & 69. Et ad Bald. nostrum re
 deutes, dicit in l. non dubium, col. 4. C. de legi. quod si com
 munis vsus loquēdi repugnat propriæ significationi, mens le
 gis est, vt intelligamus secundum communem vsum loquēdi,
 licet improprius sit. Et generalius loquutus Alex. consi. 122.
 super primo, in fi. & consi. 60. vifa, col. j. vol. 2. & cōsi. 140. cir
 ca, col. pe. vol. 5. dicit, quod in omni dispositione debet atten
 di. Idemque Abb. consi. 36. casus, in fi. vol. j. & Deci. consi. 41.
 in causa, col. vlti. vol. j. & Butig. præcep. in l. j. in §. si quis ita,
 col. 5. & in l. sciendum, in fi. ff. de verbo. ob. quod verba eū sen
 sum habent, quem ab vsu communi loquendi accipiūt, in que
 stione legitimationis. & molendini Iaf. in l. quominus, col.
 24. ff. de flu. & Bal. in. c. j. in §. si quis de manso, in fi. de contro
 uer. inuesti. in vsib. & dierum paschaliū, in l. omnes. C. de fer.
 & districtus seu comitatus Nel. de ban. in. j. par. 2. tempo. q. 56.
 Sempronius, col. 2. & securitatis. q. 15. an bannitus, colu. 2. ea
 parte. Et frumēti Bar. in l. j. in §. de eo. ff. de aqua plu. ar. Et bo
 norum mobilium Ioā. And. in addi. Spe. de fruc. & inte. in §. j.
 in verbo sed pone prælatos & c. & arcus ac pontis, Ro. in l. su
 pra iter, in prin. ff. de aqua plu. ar. Et Cro. in l. si constante, col.
 8. ff. solu. ma. quod in omnibus constitutionibus multum ope
 ratur consuetudo loquentis, ad interpretandum eius disposi
 tionē

tionem. Et Pau. de Cas. consi. 194. viso, col. j. vol. j. quòd et nò adaptatur ad ea, quæ perraro cōtingunt, sed quæ frequenter, & ad ea quæ sunt in vsu vulgari. Et Bal. in. l. j. in. 2. col. C. de in. cal. quòd appellatione instrumenti non venit scriptura priuata, vel appodisla, nisi aliter se habeat communis vsus loquens. Ad saturitatem Euerar. Louanien. de locis topic. 7. vbi tamen hæc ita disposita non inuenies, multo ampliora. Idem Bal. cor. si. 119. verba, col. j. vol. j. quòd verbum reschij & periculis, significat casus infortunales, secundum communem vsum loquendi, cui standum est. Et consi. 183. statuto, colum. j. vol. 2. quòd appellatio vulgi pro iure habetur. Et consi. 398. punctus, in prin. vol. 3. quòd si consuetudo vocabulum interpretatur, iste est interpretatio necessaria, à qua recedere non debemus. Et in l. si. in fi. C. de compen. quòd si quis legat possessiones, videbitur legare & non legare mobilia quoque, prout dictauerit cōmunis loquendi vsus, ad quem semper (ait) recurrendum est. Et in. l. liberti, col. 3. C. de ope. liber. quòd proprietates vocabuli nascitur ex autoritate prudentum, legislatoris, & ex communi, ac rationabili intellectu. Et pulchrius quàm alibi, in l. maximum vicium, col. 4. C. de libe. præte. quòd significationes vocabulorum vulgus adinuenit, quòdque Grammaticæ prouerbium in ore habent, Quod ignoramus iuxta vulgare ponamus. Et in. l. si in nomine. C. de testa. quòd si ex consuetudine loquendi posset percipi intentio testatoris, valeret dispositio. Et in. l. si. in. 7. col. C. de hæ. insti. quòd per quas causas significationes natæ sunt, idest per intellectum communem, præ easdem mutari, minui, & augeri possunt. Et in. l. precibus, in. 12. col. C. de impube. quòd consuetudo, est altera natura, seu verbi significatio. Et in prohe. fortū, in prin. col. 3. quòd multis modis soluuntur contraria, ostendimusque nos in tractu Hægogico, ad idem late, & potissimum isto, quòd aliud sit loqui vno modo, & aliud alio, idest secundum communem vsum. Et in. l. omnes populi, idem Bar. col. 7. ff. de Iusti. & in. quòd intellectus vulgaris dicitur, secundum quòd vulgus intelligit. Et in. l. 10. quòd communis vsus loquendi, atque intelligendū dicitur proprius, idest vocabuli propria passio. Et quam interpretationem habeat intellectus vulgi, declarat in. l. de quibus colum. 6. ff. de legi. Et in. l. j. in. j. lectu. colum. vltim. ff. de re. & quòd non ad philosophiam recurrendum est, sed ad intellectum vulgi. Dicit etiam Ange. Insti. de legi. agna. suc. in prin.

nume. 6. quòd in exorbitantibus quoque, & correctorij, standum est communi vsui loquendi. Et idem Bal. in. c. in præsentia, in. 6. col. de proba. quòd ad vulgarem locutionem, pro solenni interpretatione verborum, recurrendum est. Communis vsus loquendi se habet etiam, quòd conditio in. l. j. C. de pac. vt ibi per Bar. & in. l. si quis seruum. ff. de condi. & de. pro fideicommissio ponatur. Qui dicit quoque in. l. Labeo. ff. de sup. lega. quòd duplex est, peritorum & imperitorum, vsus Steph. Fede. de interpreta. iu. col. 68. & 69. & ibi, quòd probari debet, ex quo facti est, & non præsumitur. In bello. §. factæ ff. de capti. l. sciendum. ff. de verbo. ob. Barto. in. l. libellorum, in. §. sed & si. ff. de accu. & in. l. si quis seruum, ad fi. ff. de cõ di. & de. & in. l. i. col. 2. C. de iura. cal. Bal. consi. 475. sequendo, vol. 3. Tamen durum est hoc facere, vt idem dicit consi. 12. casus, in fi. vol. 3. Et quòd debeat potius inspicere communis vsus loquendi, quàm mera interpretatio iuris, maxime quando verba proferuntur à iuris illiteratis & idiotis, qui differentias & intellectus non capiunt, firmat idem Bal. in. l. quod si nepotes. ff. de testa. tu. de quo tamen dubito, vt infra, cum declaratione etiam quòd non extet statutum, verba intelligi debere nullo extrinseco addito vel diminuto, quoniam absque dubio intel ligeretur secundum iuris interpretationem, quandoquidem communis vsus sit quid extrinsecum, vt inquit Ro. in singu. communis doctrina. 407. Et quòd ad vsum sit recurrendum, si discrepat à vera vocabuli significatione, adhuc Bal. notat. in. l. iuris gentium, in. §. pactorum, in. 2. col. ff. de pac. Et ideo licet quis dicatur conueniri, etiam quòd extra iudicium interpel latur, & cõuentus, idest commonitus exponatur. c. si quis episcopus, de accusa. attamen quia communis vsus loquendi aliter se habet, eidem standum est, vt tradit Abb. ibidem, in prin. Et in vino quòd vetus dicatur, vel nouum idem dicit Bar. in. l. cum quid, col. 1. ff. si cer. peta. Et Alex. in. l. centurio, in. 1. pariter. ff. de vulga. & pup. sub. quòd priuilegia, & qualibet alia dispositio, & supra dicta, confirmabuntur, interpretationem recipit à communi vsu loquendi. Et Abb. in. c. maiores, in fi. prin. de baptis. quòd id etiam seruari debet, in verbis diuinæ scripturæ, confirmatur autoritate Nico. de Li. in expo. verborum. c. 1. Thob. ibi, In finistro habens ciuitatem Sephet. Et quòd à proprietate verborum recedatur propter communem vsum loquendi peritorum & imperitorum, probatur, quia æque cõ

uenit, si voluntate hominum nomina rebus imposita sunt, vt contraria voluntate tollantur, non si imperitorum tantum, c. Ofius, de elec. l. decuriorum. C. de pœn. l. si dictum, in prin. ff. de euc. Bal. in. l. 1. C. de suc. edic. & in. c. 1. in. 3. col. de suc. feu. in vsib. Bar. in. d. l. Labeo. aliquid Ro. consi. 4. sententiam, colum. 2. pulchra consi. 32. visa, columna prima. Et in testamento Rustici, idem Barto. consi. 52. Salumben. columna secunda. Et consi. 57. Anacellus, columna. 1. quod quandoque plurale pro singulari accipimus, & è contra, quandoq; vniuersale pro particulari & distributio. l. est non sine liberis. l. in vsu. ff. de verbo. si. l. moschis. ff. de iu. si. l. 3. ff. de sta. ho. Et quod praualeat communis vsus omni propriæ significationi. omni regulæ, & omni constitutioni denique, in intelligendis sermonibus, idem Bar. videndus est consi. 138. hæc est copia, ad fi. & consi. 141. statuto, & consi. 159. visa, col. j. & in. l. nõ dubium, col. 3. C. de legi. Old. consi. 168. ad primam, col. j. Et mirũ est ad propositum inquit adhuc, in. l. 1. in princi. in. 2. col. ff. de fu. & legi. quod non sit propria significatio, & tamen præferatur propriæ significationi. Nec minus notandum quod dicit in. l. stipulatio ista, in. §. hæc quoque, in fi. ff. de verbo. ob. quod si Camera rii faciunt reformationem, apponãtque in ea verbum, quod possit se habere ad intellectum iuris communis, & ad communem vsum loquendi, sine dubio intelligitur isto modo, potius quàm illo. Et quod non sit proprius, sed figuratus & interpretatiuus modus loquendi, tenet Bartol. in. l. liberorum, numero nono de verbo. significa. Bellame. decisio. 724. etiam, col. pe. Estque de communi vsu loquendi etiam bonus textus in l. 3. in. §. 1. ibi, Loquimur nos. ff. de vi. tri. oleoque lega. & in. c. maiores, in. §. cæterum, de baptif. & in. cap. inter corporalia, de transla. præla. & non est, secundum Bal. ibi, colum. 2. alibi id idem, dum Papa exponit alium tex. per communem vsum loquendi. Nec pro intelligentia prætermittendum puto, quod aliud est loqui secundum communem vsum loquendi, & aliud secundum ethymologiam vocabuli, patet, quia creditor secundum allusionem, dicitur proprie à credendo. l. i. ff. si cer. pe. & tamen secundum communem vsum loquendi, dicitur etiam, qui alium obligatum habet. l. si cui, & ibi Barto. in princi. ff. de verbo. si. Ad idem secundum allusionem, instrumentorum appellacione, non veniunt testes, secundum communem vsum loquendi autem sic, vt per eundem in. l. notionem, in. §. instru-

mtr

mentor. ff. eo. Non etiam quod aliud est loqui de rigore, & secundum veritatem, aliud vero secundum communem vsum loquendi, idem Bar. in. l. prouinciales. ff. eo. l. assumptio. ff. ad municipia. Consuetudo quoque vnus hominis in facto particulari debet attendi. l. vel vniuersorum. ff. de pigno. ac. sed in facto generali, puta in interpretatione vocabulorum, exigitur etiam generalis consuetudo loquendi, vt hic, & not. in. d. l. vel vniuersorum, Bal. & bene. Et licet dixerim supra, quod in testamento attenditur communis vsus loquendi, verum est regula riter, & non si eslet (vt proxime dicebam) vsus particularis, repugnetque gradus prioritas, & præsumpta voluntas testantis. Verula habebat filiam & neptem ex ea, quam tamen filiam appellabat, filiam autem suo proprio nomine, fecit testamentum, & dixit, Instituto filiam meam, certe ex supra dictis filia intelligitur instituta, non neptis, quia non est verisimile quod voluerit neptem filiæ præferre. l. cum acutissimi. C. de fideicom. l. cũ anus. ff. de condi. & de. l. Publius. §. si. ff. eo. tradit Iaf. in. l. si pater, in. 1. col. C. de hæ. insti. Multa quoque Alex. consi. 2. visa, col. 9. vol. 1. quod tamen verba prolata vulgari idiomate à testatore, vel ab alio, & à Tabellione redacta in scriptis, intelligitur secundum iuris interpretationem, post Bar. in. l. si quis filiabus. ff. de testa. tu. ex quo non est verisimile quod Notarius scripserit aliud, quàm verba importantia voluntatem testatoris. Aliàs dicebat rursus Pau. de Cas. consi. 40. istud, in fi. & consi. 48. præsupposito, vol. 1. in exaudiendis sermonibus, & verbis legum, potentissimus est vsus loquendi, quodque multum operatur. Et licet probari debeat, vt supra attamen probatio necessaria non esset, si ita esse Illustres Doctores testarentur, vt Cur. seni. sentit, consi. 74. super, col. 27. Sauiilia. plenius post eum consi. 325. plura, col. 2. vol. 2. & Rui. consi. 50. circa, nume. 5. vol. 3. Ex communi vsu loquendi, videretur dicendum, etiam non esse blasphemiam in verbis sceleratis, Al dispetto di Dio, vt sentit Bal. consi. 477. ille qui dicit, vol. 3. Ex quo sunt potius iniuriosa, seu contumeliosa plena, quàm maledictio, aut blasphemia, & male in hoc, nec ei subscribendum, ex quo omne verbum maledictum erga Deum, est blasphemia, & in specie ipsum reprehendit Soci. consi. 102. ad fi. vol. 1. & ita fuit aliàs de cisu in Regio consilio Burdegalen. quod Boe. refert, deci. 301. præsuppono, in prima & secunda colum. parte secunda, & Neapo. in magna curia Vicariæ, vt dicit & testatur pariter,

Gramma. deci. 50. Marcus, in fi. & est casus quotidianus, non subitendus, vt homines, qui his maledictis verbis vtuntur, caueant, scientes prætextu consuetudinis non excusari, nec auctoritate glo. c. cum venerabilis, de consue. quòd consuetudo, quamuis praua, iniusta, & temeraria, excusat à pœna temporali, quoniam non habet locum in his quæ sunt de se mala, vt in blasphemia, quæ in contemptum Dei, contra religionem, ius naturale, humanum, & diuinum, committitur. non nihil ego etiã in dialo. 8. scio. Et ad regulam redeunt, dicit Bal. adhuc, confi. 264. statuto, col. 2. vol. 1. quòd vulgaris intellectus praualet iuris subtilitati. Et confi. 73. de iure, vol. 4. quòd à subtilitate verborum receditur propter communem vsum loquendi. Et declarat Barto. quòd debet esse ad minus annorum decem, in l. prima, nume. 99. C. de digni. libro decimo. Et quia in dispositione hominis consideratur modus loquendi, vt hic, & in dispositione legis modus significandi, infertur hoc casu, filiorum appellatione etiam nepotes comprehendi, illo autem non; vt per Alexan. confi. primo, columna penultima, volumine primo. Et quòd significationes verborum vsus adinuenit, tradit nouissime idem Bal. confi. 36. de iure, in princi. volumi. quarto. Et dicit Alber. in prima constitu. ff. in princi. numero. 12. quòd huic vsui omnino obtemperandum est. Non esset quoque probandus vt supra, quando notorie hoc ipsum constaret, sed allegandus tantum, cle. appellanti, de ap. l. si adulterium cum incestu. §. idem Pollioni. ff. ad legem Iuli. de adulte. puta (vt alibi exemplificat Gozza Bononiæ.) quòd filii legitimi & naturalis appellatione in statutis, veniant tantum qui de legitimo matrimonio nascuntur, non legitimati, confi. 6. prima facie, numero. 11. omnino videndus, vbi simile etiam de consuetudine adducit. & ad materiam Ci. inquit in lib. Orator, quòd verbum insolens est, quòd à quotidiano vsu loquendi remouetur. Et ad Heren. 4. quòd explanatio, qua redditur aperta & dilucida oratio, duabus rebus comparatur, vñtatis verbis, & propriis, quòdque vñtata verba sunt, quæ in quotidiano sermone, & consuetudine versantur, vt hic, & qd denique propria eius rei sunt, aut esse possunt, de qua loquimur. Dicit adhuc Deci. confi. septimo, & pro tenui, columna secunda, volumine primo, quòd inter mercatores maxime attenditur. Et in statuto Bal. confi. 314. quædam, in fi. volumine tertio. Barba. in l. cum acutissimi, columna. 64. & in testato

vt

re vt supra, colum. 95. C. de fideicom. Idem Deci. confi. 38. cir. ca, columna quarta, eo. lib. Alexan. cõfi. 87. visis, columna prima, volumine secundo, & confi. 2. visis, columna secunda, volumine primo. Dicit etiam Areti. quòd attendi debet, an sub nomine artis comprehendatur notariatus, confi. 112. clarissime, in fi. Et an fœneratores possint dici artifices, Bal. consilio. 112. statuto, columna prima, volumine quarto. Et qui dicantur barones Corfæ. in c. grandi, colu. 2. de sup. neg. præla. in. 6. Et de præpositura Picardie, Ioan. Parisien. in tracta. primogeni. libro primo, quæstione secunda, columna tertia. Et Alexan. confi. 76. in causa, ad fi. volumine septimo, quòd ita etiam verba contrahentium debent interpretari. Et in iudiciis Abb. quòd intelliguntur secundum communem vsum loquendi, quòdque hac de re non statuit interpretationi proferentis; in capitulo primo, columna septima de lit. con. Gui. Pap. consil. primo, columna secunda. Et quòd bona sit argumentatio à simili ab eo quòd fieri consuevit, per istum tex. & alios, ostendit idem Gui. Pap. decisio. 173. in dicto, columna secunda, & quòd voluntas deprehenditur ex consuetudine patris familias, Seyfel. in l. ex facto, in §. si quis rogatus, columna secunda. ff. ad Treb. Et quòd attendatur communis vsus loquendi in statutis vt supra, & per Barto. in rubr. de no. o. nun. testatur idem Seyfel. ita communiter teneri ibidem, columna secunda. Et quòd probatio, vt dicebam pariter supra difficilis sit, non est dubitandum, eo casu quo probari debet, ideo vide Roch. Cur. docentem praticam, & quomodo articulari debeat, in tracta. de consue. in septima quæstione prin. nu. 626. cum seq. & Lanfran. Oria. in tracta. depositio. testium, numero. 150. Et Cur. iu. confi. 176. præsupponitur, nu. 3. Et quomodo debeat attendi quando sumus in lege, & in statuto distincte ponit Gramma. in tracta. extensio. in princi. numero. 74. Sed audi ad propositum pulchrum casum, & scitu non indignum, Bar. consilio. 106. statuto Castri, tenet quòd armorũ appellatione, dētes non veniant, & tamen hoc idem videtur contra text. in. c. noli, de pœni. dif. 1. qui tamen saluatur, quoniã secundũ communem vsum loquendi non veniunt, vt declarant. Veronen. in l. armorum, col. pen. ff. de verbo. signi. Sermo prælati etiam in loco, intelligendus est secundum communem vsum loquendi loci, ex quo infert Bellame. clausulam librarũ, vel marcharum, in literis Apostolicis positam, non intelligi de vsualibus

loci, ubi est beneficium impetratum, sed loci ubi impetratio facta est, deci. 2. clausula, in prin. & vnum pro complemento dicit Aftlic. in c. 1. in §. si. in fi. de fra. de no. be. inuesti. in vñb. q. verba prolata ab homine bene intelliguntur secundum hominum usum, sed non si sint, vt in simili proxime dicebam de notario, in scriptis redacta, quia tunc intelliguntur secundum iuris dispositionem, signanter post Barto. citatum etiam supra in discursu, in l. si quis filiabus. ff. de testamen. tute. & Bal. in l. dege, in fi. C. de legi. h. & vt per eum fufius. & hæc vltra Euerar. & nos dicta aliàs pleniore copia cornu, sufficiant, quantū ad locum istum quoque.

Ad. l. fi. C. de acqui. po.**Excusio. 31.**

DE excusioe suo loco supra ad authen. præsentē. C. de fidei. iusso. aliqua dicta fuere, nunc uero, & quo ad propositum huius not. legis, addendum est, cessare, si debitor, vt fit communiter in instrumētis, cōstituat se possidere bona sua nomine creditoris, & in eum rei obligata possessio, transferatur, vt in l. j. in §. per seruum, & in l. qui pignoris. ff. de acqui. po. l. cum notissimi. §. sed cum illud, ubi glo. & Docto. C. de præscrip. 30. anno. quia si postea talem rem alienet in extraneum, poterit creditor possessionem ipsius reuocare conditione huius legis, nec erit locus alicui excusioe, vt pulchre docet Io. Ferrara. in for. libel. responsioe in ac. hypo. in verbo exceptione excusioe, col. 2. & optimum consilium esse dixit Gui. Pap. consi. 109. Domini de parlamento, col. 2. & idem dicit Ange. in l. exitus. ff. de acqui. po. quem refert & sequitur Rui. consi. 30. ad dubia, nu. 8. vol. j. inducit ad longum, & rationem assignat, consi. 172. circa, nu. 3. vol. 4. & nu. 5. tradit intellectum, quod hæc. l. solum habeat locum, quando detinens dolo, seu negligētia possessionem dimisit. Bellame. ante eum, deci. 494. conclusio fufius deci. 104. licet. Oportet etiam quod constitutio præcarij valida sit, aliàs conditio huius legis, creditori non cōpeteret, quia nec possessione spoliatus diceretur, vt ex multis ostendit Gui. Pap. consi. 81. ad decem, col. 4. & quod possessionem non perdat, probatur ex verbis, nihil penitus, hic positus, quorum vtrunque, per se est vniuersale, & sic nec natura-

lem

lem, nec ciuilem, tamen communis opin. est, quod naturalem tantum perdat, & ciuilem retineat, vt not. in l. peregre, in §. 1. ff. de acqui. poss. nec officiant. d. verba vniuersalia, quia per alia iura limitantur, ne corrigantur. §. illud, in authen. de æqua. do. & quo modo agat creditor, multa Franc. in trac. disputa. petitor. in j. dubio, nu. 40. & quod non possit interuerti possessio domini, sine consensu & voluntate ipsius, nouissime ex multis tenet Cassane. consi. 10. viso processu, col. 3. & generale est, quod filius non possit facere conditionem patris deteriorē, nec Dominus seruus, inquilinus, vel procurator, nec pupilli denique tutor. l. filius. C. de pact. l. ignorantis. ff. de procu. l. qui fundum. §. tutor. ff. pro emp. Bal. in l. j. col. 7. C. qui admit. & in l. adem, col. 4. C. loca. Ro. consi. 184. visis.

Ad. l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi.**Ambiguum. 32.**

QVID sibi velint verba hæc Vlpiani, liquet, non referenda aliter, estque argu. planē, declarationem facilius admitti, si verba ambigua sint, quàm si essent clara. l. ille aut ille. §. cum in verbis ff. de lega. 3. tradit Seyfel. in l. naturaliter, in §. nihil commune, col. 8. ff. de acqui. poss. sed magis in terminis, quod stetur declarationi actoris, quodque secundum eam iudicandum sit, Gui. Pap. consi. 82. in causa, col. vlti. Abb. in c. cum dilectus, col. 17. de ordi. co. Iaf. in d. §. nihil commune, col. 13. & ad propositum Alex. reprehendendo Bal. & Ro. in l. diuortio, col. 4. in prin. ff. solu. mat. quod regu. non solum in ciuilibus procedit, verum etiam in criminalibus, post Bar. in l. libellorū. ff. de accus. & quia in criminalibus ad instar ciuiliū proceditur. l. absentem. ff. de pœn. sentit Bal. in l. vxor, in fi. C. qui accusa. non po. & Deci. in regu. semper in obscuris, in fi. de regu. iu. & Soci. regu. 237. fallen. j. multa Cotta in memor. libellus dubius. & Ange. in l. si inter, in fi. C. de iu. do. quod verba libelli benigne interpretanda sunt, non in subuersioe mentis agentis. & Iaf. in l. 2. in §. prius, in pe. col. ff. de vulga. & pup. sub. quod libelli omni possibili modo debent sustineri. & Ro. consi. 136. in proposito, quod libellans omnia deduxisse videtur in iudicio, quæ possunt sub ipsius libelli verbis, latissime in fauorem libellantis interpretandis comprehendi. & idem consi. 157. honorabilis,

norabilis, in fi. & consi. 240. visō themate, colū. 2. quōd opinio sequenda est, quā inducit conseruationem libelli, cum lex eius dem validitati plurimum faueat. Et verba formalia refert con sil. 4. 5. in casu. & Archidia. in. c. is autem, in fi. 2. 2. q. 2. & Bald. in. l. qui se patris, col. 3. C. vnde libe. & Alex. consi. 2. confyde raris, col. 4. vol. 3. ait rursum, quōd appellans, vt libellans, intē tionem suam sic etiam declarare potest. Aliquid Anchar. in. c. canonum statuta, col. 2. 5. 1. de constitu. quōd interpretatio de claratiua tūc est necessāria, quando verba ambigua sunt, in legibus contractibus, iudicijs testamentis, priuilegijs, rescriptis, dictis testium, & similibus. & Bal. in. l. edita, in lectu. Perusii. col. 4. C. de eden. quōd verbum ambiguum in iudicijs intelli gendum est proferente, in quacunque parte iudicij proferatur. & Abb. in. c. cum venissent, in. 2. col. de restit. in integ. & in. c. j. col. 10. de lit. con. quōd libellus est latissimi iuris, quōd que debet interpretari quantum fieri potest, vt conueniat intentioni libellantis. Bar. in. l. certi conditio, in. §. si nummos, col. 2. ff. si cer. peta. Idem Bald. consil. 489. in causa, col. 2. volu. 3. & pulchre, in. l. polla, in fi. C. de his quib. vt indig. quōd semper qualitercunque interpretetur, sustinendus est. Aret. plene, consi. 126. in causa, col. 2. Deci. consi. 28. & pro tenui, col. fi. & maxime in criminali, vt dicebam, supra & nouissime ratione ffici, propter publicam vtilitatem. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publica. & quōd verba ipsius debeant impropriari, vt saluetur, tradit Alex. & ceteri, in. l. 2. in fi. prin. ff. si cer. peta. Bart. in. l. scire debemus, in prin. col. 2. ff. de verbo. ob. Por. Insti. de bo. po. in princip. Potestque declarari ambiguitas hæc, vsque ad sententiam, vt inquit idem Bar. in. d. l. edita, col. 4. & Abb. in. c. significantibus, col. 13. de lib. ob. Est verum quōd huic legi cō trariari videbatur tex. in. l. idem Pomponius scribit, in. §. si. ff. de rei ven. Sed concōrda, quōd hic incertitudo & ambiguitas, iuris auctoritate supplebatur, quia circa legalē interpretatio nem consiltebat, ibi vero non, quia consiltebat in mero factō, de quo lex se non intromittit. l. Arethusa. ff. de sta. ho. Bald. in. l. si quis ita. ff. de hæredi. insti. & quōd quis deduxisse videatur id, quod est sibi vtilius, firmat Alex. in. l. qui stipendia, colū. 2. C. de procu. Dicens tamen in. l. si. in. 2. pariter. C. de restit. in integ. quōd licet hoc idem in libello sit, secus est nihilominus in teste, quoniam contra producentem semper fit interpretatio & bene. c. in præsentia, de proba. & Bart. ante eum, in. l. 2. in fi. ff. de

ff. de duo. re. & declarabo infra latius. Et quamuis hæc lex in. actore loquatur, procedit tamen etiam in reo, quoniam exceptio ipfius libellus est, & declarat idem Alex. in. l. rei iudicata, col. 3. ff. solu. ma. Vera etiam eius determinatio, dummodo à propria significatione vocabuli recedatur, quod idem sensit in. d. l. diuortio, col. 5. & sic contrarium eius, quod dixit in. l. 2. ff. si cer. peta. & male, idque verius vt supra. Et quōd exceptio sit libellus rei, probatur in. l. 1. ff. de excep. & si maritus negaue rit se maritum, perdit beneficium quod habet, non conueniatur nisi in quantum facere potest. & tamen si dixerit, Nego narra ta prout narratur, non, ex quo verba dubia libelli, in fauorē libellantis interpretantur, vt videatur negasse deducta in libello principaliter, non alias qualitates, vt per eundem Alex. in. l. etiam, in. §. licet, in pe. & vlti. col. ff. solu. matr. ego apoph. 43. multa. Inquit Ang. quoque, adeo veram eē istius text. decisio nem, vt verbum dominij verificetur etiam in proprietate nuda, quōdque agens vincet, si in reali hoc ipsum probabit, in. l. si testamento, in. principi. ff. de cond. insti. & quōd ab actore verbum in iudicijs interpretandum sit, tradit Bart. in. l. 1. in. 2. col. C. de vsufruc. & declarat idem Ang. in. l. in ambigua. ff. de legi. quōd interpretatio debet esse verisimilis & probabilis, ex quo aliàs non admitteretur. & Bar. in. l. sed & si possessori, in. §. 1. ff. de iureiur. quōd si quis diceret, se esse in possessione iuris incorporalis, intelligetur in quasi possessione, quia ius non possidet. vel emphyteota se dominum, quōd intelligetur simili modo vtiliter. l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. ff. commo. l. j. §. qui in perpetuum. ff. si ager vecti. vel emphy. pet. & quōd declaratio incerti spectet ad actorem, quōdque intentione de clarata, non sequatur condēnatio, ponit Bart. adhuc, in. l. idem Pomponius, citata etiam supra in. §. si. ff. de rei ven. & quia dubitatio est, vt rursum diximus supra an possint verba impropriari, decisā tamen, quōd possint, declara nouiter verisimum esse, in casu, in quo tolerat lex impropriationem, quoniā alias non admitteretur, ita Alex. post Iacob. but. in. l. inter stipulan tem, in. §. pe. ff. de verbo. ob. refert & sequitur Seyfel, in. l. Gallus, in. §. si eius, col. 2. ff. de libe. & posthu. & in. l. quia poterat, col. 2. ff. ad Trebel. Vel et aliter, vt idem dicit in. l. naturaliter, in. §. nihil commune, in. prin. ff. de acquiren. poss. quōd regula vera sit, si verba patiantur impropriationem, vel si sub larga significatione verborum ipsius libelli, potest contineri quod actor

actor probauit, non nihil Abb. in c. auditis, col. 2. de p̄scrip. & notandum est, quòd semper declaratio fieri debet, quando petitur, vt in locis supra alle. not. & maxime in d. §. si eius, & hic. Si confiteatur etiam quis, se plura furta fecisse, diuersis temporibus, quia sunt verba obscura, vult Bal. in auth. fed nouo iure, in. 3. col. C. de ser. fugi. quòd pro confitente fiat interpretatio in partem mitiorem. Alex. licet in furto non loquatur, c. 6. fil. 80. in causa, col. 2. vol. 7. Sed pone, quòd ex interpretatione verborum, actus reddatur nullus, admittetur, ne? Alex. in d. l. diuortio, col. 5. ff. solu. mat. dicit quòd non. Idemque Deci. confi. 77. viso puncto, col. 4. vol. 1. & quòd aliàs possunt verba impropriari, vt sustineatur, ex multis ostendit nouissime Alex. con. 1. 121. viso, col. 1. & 2. vol. 1. & in l. 1. col. penult. de iu. om. iudi. & Abb. in c. conquestus, col. 2. de fo. compe. & Barba. in l. scire debemus, in. §. si à fure, col. 8. ff. de verbo. obli. quòd si constitut ad dandum, potest exponi, id est ad tradendum, seu restituendum, vt valeat. Et ad materiam dicit etiam Abb. in c. ex literis, in fi. de spona. quòd respectu propositionis non est differentia inter actorem & reum, quoniã (vt diximus supra) exceptio est libelli ipsius rei, quæ semper debemus intelligere verba, vt conueniant intentioni proferentis & testatur tex. istud ita proprie loqui. Sed pro complemento dubito, quoniam obscuritas semper contra producentem interpretatur. l. veteribus. ff. de pact. c. in p̄sentia, allega. etiam supra de proba. ergo non pro ipso, vt hic, dicitur, & in locis p̄allega. Soluit Bal. in c. cum clamor, de testi. & Alber. hic, q. hæc. l. procedit in prin. causa. contrarium vero in medio. Que solu. non placet, quoniam declaratio libelli potest fieri usque ad sententiã, & verba ipsius intelligi, si ambigua fuerint, secundum intentionem libellantis, in quacunque parte iudicij. & ipse mer Bal. relatus supra ita dicit in l. edita, col. 4. C. de eden. lo responderem ego, quòd fit contra producentem in contractibus, hic in iudicij, & minime mirum, quia iudicium in inuitum redditur. l. inter stipulantem. §. si stichum. ff. de verbo. ob. Item in teste, quoniam producens ipsius dictum nõ declarat, libellans autem sic & vt per Bar. in d. l. 2. ff. de duo. re. & nota, sicuti obscurum testis dictum, non releuat producentem, quòd nec ita obscurum dictum, in instrum̄to positum, habetur pro adiecto. c. inter dilectos, de fi. instrumen. Calde. confi. 8. donauit, in fi. & in teste, quòd probatio, necessario concludere de-

beat,

beat, ne contra producentem fiat interpretatio, ex eo etiã est, quia in contingentibus ad alterutram partem, fauendũ est reo, vt inquit Bal. confi. 441. quidam, col. 2. vol. 1. & licet ad materiam obscuritas & ambiguitas differre videantur, vt illud ad literam, istud vero ad mentem referatur, probari tamẽ iure nõ videtur, ideo videndus est Deci. in c. si. in princip. de confitu. & Fel. in prohe. decre. col. 2. quòd obscurum potius sit, quòd nullo modo intelligi potest, vel cum difficultate. l. de arate. §. nihil. ff. de inter. act. ambiguum vero, quòd intelligitur pluribus modis. fufiusque not. in l. semper in obscuris. ff. de reg. iu.

*Ad l. fi. C. de hære. insti.**Hæres. 33.*

ANTIQUA regula est, vt hic dicitur, hæredem hæredis, testatoris hæredem fore, & in l. qui per successionem. ff. de regul. iur. quam ponit etiam Oldra. confi. 211. thema, in fi. & las. vbi concordan. allegat, in §. actionum, num. 10. instit. de actio. & Ancha. confi. 130. pro & contra, col. 1. & Roma. singu. 683. hæres, & idem in legatario legatarij (quod nota) vt hic per Bald. colum. 6. q. 6. qui per nomẽ hoc à testatore descendit, vt hæres hæredis, proprie est hæres, hæres vero legatarij nõ proprie legatarij, vt idem dicit in l. sub diuersis. ff. de condi. & de. & ad propositum (quod Ancha. adhuc declarat in d. confi. 130. col. 2.) intelligitur, veramque esse dicimus in his quæ trãseunt ad hæredum hæredes, aliàs secus, exemplificando in substitutione cõditionali. l. qui liberis. §. hæc verba. ff. de vulg. & pup. sub. Et hinc est, quòd regulariter tenetur ad omnia onera testatoris per mediam personam primi hæredis. l. j. & 2. ff. de peti. hæ. A reti. confi. 74. diligenter, col. j. Distinguit tamẽ aliter Por. in §. si. in. fi. insti. de pup. sub. quòd aut verbũ hæres profertur à testatore, & tunc de primo intelligitur, ratione affectionis, quæ in ignotum non cadit, aut à lege, & isto casu, veniet etiam hæres hæredis, quia lex affectionem hanc non considerat. & forte hoc est quòd dicit Bal. confi. 114. quædã, vol. j. si inuestitura facit mentionem inuestiti, & hæredum, quòd hoc verbo vocantur hæredes in infinitum etiam extranei. Et in simili, sicuti hæres hæredis testatoris est hæres, ita vasallus vasalli, domini vasallus est, præterquam tamen in Regno Frãciæ,

cia, vt concludit *Castane. confi. 66. aliqua nu. 11. & idem dicit in substituto substituti, quod censetur substitutus primi instituti, confi. 14. Christianissimus, nu. 2. & confi. 62. ex verbis, nu. 18. & est tex. in l. si Titius, vbi Bar. & alii, & in l. cohæredi, in prin. ff. de vulga. & pub. sub. Idem Bar. in l. quamdiu. ff. de acqui. hæ. Non potest tamen in hærede hæredis impleri conditio nisi fauore libertatis. d. l. sub diuersis, & ibi Bar. ff. de condi. & de. nec ipse conditionem testantis adimplet, vt poterat hæres. l. à testatore. ff. eo. In legitima etiam filius grauari non potest. l. quoniam in prioribus. ff. de inoffi. testa. d. l. cohæredi. §. cum filia. & tamen potest eius hæres. l. si Titio. §. si. ff. de lega. j. dixi in l. precibus. in. 4. lectu. col. 89. C. de impube. nec hæres hæredis rursus veniet ap. hæredis, si de pœna agatur, vt plene in concordan. Bar. ostendit *Nicel. Placen. 196. bene dicitur. & Bal. hic, ante eum. q. 22. & Deci. in regu. pr. ælega. qui per successionem, in fi. de regu. iu. & Castane. confi. 63. quidã, nu. 72. Et scitu dignum est etiam, si hæres hæredis Titij petat hæreditatem, non tamen tanquam talis, deinde probet, quod nihilominus eam obtinebit, vt hic per *Cy. & alios, & Alex. in l. paterfamilias, in prin. ff. de vulga. & pup. sub. non nihil in l. si quis filiam, in. §. in omni. ff. de acqui. hæ. Et forte melius est dicere, quod hæres hæredis, veniat ap. hæredis, quando conuenit ex dispositione testatoris, aliàs secus. quoddãque fallat regu. quando fit mentio hæredis scripti. & quod libellus sustineatur, si quis dixerit se hæredem Titij, & sit nihilominus hæres eius hæredis, vt per *Alex. & Moder. in. d. l. paterfamilias. ff. de vulga. & pup. sub. & est communis opi. & ibi quod idem quoque dici debet, si hæredis fiat mētio in fideicommissio, aliquid *Bar. & alij, de materia, in. l. Gallus, in. §. etiam. ff. de libe. & post hu. Substitutus etiam succedendo pupillo instituto, dicitur fieri hæres testatoris, & ex expressa voluntate ipsius, inquit *Seyfel. in. l. cum filio familias, col. 2. ff. de lega. j. Et in iure patronatus *Gui. Páp. deci. 507. dicit Dominus & c. col. 2. quod hæres hæredis fundatoris in iure præsentandi admittitur vt hæres.*******

Ad l. quotiens. C. eo. de hæ. insti.

Institutio. 34.

INSTITUTIO particularis equiparatur legato, vt hic, & in l. j.

l. j. in. §. si ex fundo. ff. eo. Bar. confi. 8. factum, col. 2. Bal. confi. 273 modo quæritur, col. j. vol. 4. & in l. quotiens. C. fami. her. ideo vt legatum nutu relinquatur. l. nutu. ff. de lega. 3. ita fit institutio particularis, vt hic. & hac de re quod habetur in. l. iubemus. C. de testa. & in l. hæres palam, in prin. ff. eo. & in l. filius familias miles. ff. de libe. & posthu. quod hæres debet à testatore palam nominari & institui, verum est in institutione viuierfali, & ita. diura loquuntur, vt declarat *Gui. Páp. deci. 459. hæres dicitur Alex. in. l. qui patri, col. 3. ff. de acqui. hæ. quod qui in re certa institutus est, non adit, sed agnoscit, quia non est hæres. Sed pone quod hæreditas sit legata vel donata, quod quidem fieri potest. l. hæreditatem. ff. de dona. l. cum filiis. §. Lucio. ff. de lega. 2. an legatarius seu donatarius, possit actione personali conueniri à creditoribus hæreditarijs, videretur dicendum quod non. l. si. C. de hæ. ac. l. j. §. si hæres. ff. ad Treb. & ex prædictis audacius, tamen contrarium est verius l. 2. C. de pac. Gui. Páp. fufius, deci. 460. hæreditas. Aliàs (vt dixi proxime) si in re certa quis institutus sit, conueniri nõ poterit, quia esto quod hæres sit, attamen loco legatarij habetur, vt hic per *Docto. Iaco. de ra. Iaco. de belui. & Cy. & post eos Gui. Páp. met. confi. 137. consilium, col. 2. Si pater etiam plures habeat filios in potestate, eosque singulariter in certis instituat rebus, iubeatque esse cõtentos, & legata deinde relinquat, dicitur testatus decessisse, quia dispositio videtur facta per modum diuisionis inter eos, & valet iure testamenti, etiam sine solènitare. d. l. quotiens. C. fami. her. authen. hoc inter liberos. C. de testa. multa ad partes. q. disputata, *Bellame. deci. 750. si pater, col. 2. Et quod non sit proprie hæres institutus in re certa, puta in negociatione falis, sed legatarij loco. quoddãque non agat, vt hæres, vt etiam dicit, Bal. in. l. j. in. §. in initio, col. 2. ff. de offi. præfec. vrb. & in. l. si cum dotem, in. 3. ff. solu. ma. quod intellige, vt hic not. & in. d. §. si ex fundo, si alius in tota, vel in quota postea institutus sit. l. eum qui ædes, & ibi not. ff. de usu ca. l. & si non totam. ff. si quis omi. cau. testa. Idem Bal. queque testatur in. l. ex facto, col. j. ff. de hæ. insti. & confi. 110. substitutio, vol. 4. Bar. confi. 48. Gallus, in fi. effectus est magnus propter ius accrescendi, & alia de quibus in. d. l. ex facto, vbi idem Bal. col. 2. & quia vti nõ potest beneficio. l. si. C. de edic. di. Ad. tol. vt ibi per Bar. col. 4. Et si substituat impuberi instituto in re certa adhuc, sub conditione, si in pupillari ætate decesserit,***

rit, redigitur ad instar legatarij, eique videtur facta substitutio vt legatario, & tanquam legatarius rogatus, & sic non erit substitutio pupillaris, vt in l. cohæredi in. §. si. ff. de vulga. & pup. sub. quoniam ibi institutus est vniuersaliter, vel in quota, & de clarat idem Bal. consi. 121. proponitur, col. 2. vol. 5. habetur tamen loco hæredis, quo ad excludendum querelam, & ne testamentum rescindatur. §. siue igitur, & ibi Bar. in. si. in authen. vt cum de ap. co. idem Bal. consi. 28. non credo, in prin. vol. 4. Et quando constat de mente. l. in conuentionibus. ff. de uerbo. si. Cur. ia. consi. 62. præsupponitur, col. 2. multa Ro. consi. 179. amplissime Doctor, col. 4. & 5. Et etiam si verba ad eum relata sint, vt per Bar. in. l. pater filium, in. §. si. ff. de lega. 3. Secundū que in vniuersum institutus, si cohæres repudiet, videtur Alex. in. d. l. qui patri. de acqui. hæ. Et nota quod licet valeat institutio in re certa, non tamen valet exhereditatio, vt hic per Docto. & in d. §. si ex fundo, & in. l. cum quidam. ff. de libe. & posthu. & per glo. in. l. j. C. de libe. præte. & in. l. si qui priore. ff. ad Treb. & ad propositum tex. nostri & concordantium, quod particularia sic ab vniuersalibus distinguuntur, vt est etiam regulare, quia in simili tutor datus ad vnum articulum, inuenturum non conficit, alias sic, Bar. in. l. tutor qui repletorium, in prin. ff. de admi. tu. Argentarioque succedens vniuersaliter rationes editi defuncti, particulariter nõ. l. si quis ex argentarijs. §. j. l. quædam. §. nihil. ff. de eden. & quia denique concessio territorio vniuersaliter concessa etiam intelligitur iurisdicção, non concessa re particulari, vt per Bar. in. l. j. in vlti. col. vbi et ego dixi. ff. de iu. o. Iudi. Nouiter tamen Cur. iu. dicebat, consi. 13. ex præfata, nu. 6. si filius in certa re instituitur, dato sibi cohæredem vniuersali, quod non habebitur loco legatarij, sed quod hæc institutio, quædam tertia species erit, de quo etiam hic. & testatur ita communiter teneri, & quo ad hæc quod institutus in re certa loco legatarij habeatur, & tamen admittatur ad totum, si non admittatur alius, vel admitti speretur, est rationabile, ne testator decedat pro parte testatus, & pro parte intestatus, quoniam res certa non facit partem. l. ius nostrum. ff. de regu. iu. Bal. consi. 379. thema, col. 2. vol. 4. R. ui. consi. 51. quæ principaliter, col. pe. vol. 2. Et loco legatarij habetur alias, ne conueniatur actionibus hæreditarijs, vt remissiue dictum est supra nouissime tradit Gui. Pap. consi. 137. consilium, col. 1.

Adl.

Ad. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de lega. 2.

Iuramentum. 35.

ALLEGABILIS est multum iste tex. ibi, Nam enixa voluit ratis preces ad omnem successione speciem porrecte videbuntur. iuncta glo. quod iuramentum habet vim clausulæ codicillaris, actum valere debere omni meliori modo, quo valere potest, & vim expressi ac specialis consensus, & reputatur singuliter vt Bal. in. l. j. in. 2. q. C. commo. & Ias. in. l. sed & si quis, in §. quæsitum, ad si. ff. si quis cau. & in. l. si quando, in. §. & generaliter, col. 2. C. de inoffi. testa. & in. §. item si quis post, nu. 14. In sti. de ac. idem Bal. consi. 108. domina Ioanna, col. 3. volu. 3. Et ad idem dixit etiam hac de re Ange. in. l. hi qui, in si. prin. ff. de fidei. & in. l. si a reo, in. §. si vero. ff. eo. quod fideiusor cum iuramento obligatus, omni modo promittere intelligitur, quo potest. Et Abb. in. c. ex literis. 2. col. 2. de sponsa. quod ille tex. procedit in iuramento, habente vim clausulæ vt supra, et idem in. c. quanto, & in. c. ad nostram, & de iureiu. & inter cætera signanter per istam glo. & hinc dubitatur, an donatio omnium bonorum presentium & futurorum, iuramento firmata, valeat, necne, communis opi. est quod non valeat, vt not. in. l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verbo. ob. & in. l. si. & ibi dixi. C. de pac. pulchre Cur. iu. consi. 25. habita, col. 3. vbi etiam detegit Corne. in hoc sibi ipsi contrarium fuisse, nos multa in d. l. si igitur de industria transeo. Dicit etiam Gramma. decisio. 57. Iacobus, num. 27. quod licet iuramentum faciat valere actum omni meliori modo quo potest, non tamen operatur, vt extendi debeat ad id, de quo specialis mentio fieri debebat. Nec adhuc vim clausulæ codicillaris habet, si deficient substantialia actus, vt declarat Seyfel. in. l. j. in pe. col. C. de pac. Qui ad idem dicit in. l. licet inter priuatos, col. 2. C. eo. quod in pia causa, pactum de succedendo, firmatum iuramento, valet hac ratione, in vim vltimæ voluntatis, si valere potest, quia ad instar solemnia ad ipsam requisita. Et quod iste tex. ad hoc est singul. in. l. centurio, col. 7. ff. de vulga. & pup. sub. Et Bar. vbi extendit ipsum, quod similiter habeat vim clausulæ rato manete pacto, in. l. si quis maior, & ibi idem Seyfel. colu. 3. & nos fusiuis. C. de transac. Dicens rursus in teudo, quæ res in feu. da. po.

MAN. k col. 6.

col.6. quod regulariter obligat iurantem ad obseruantiam promissi, si id quod promittitur seruari potest sine interitu salutis æternæ, nec in se contineat aliquid quod sit contra substantiam & materiam eius quod iuratur. Et Gui. Pap. consi. 31. viso, col. 3. quod iuramento generaliter validantur pacta, que aliàs forent inualida. Et Rui. consi. 123. visa, col. 5. volu. 3. quod re-nunciatio iurata in materia. d. l. j. C. de pac. habet vim pacti, & valet. Et ad propositum nostrum sciendum est, quod operatur iuramentum hic, non vt testamentum valeat, sed vt mater legi-tima hæres ab intestato inde commissum restituat, & erit intel-lectus ad istum tex. quem, & bene, ferunt etiam Moder. Bo-nonien. in. l. nemo potest, nu. 141. ff. de lega. 1. Ro. ante eos, cō-si. 517. in casu, col. 6. & alium tradit Calca. consi. 17. quod dic-ta transactio, col. vlti. quod hic omnia procedebant à mero te-statoris factō, qui omnium habebat notitiam, ergo non sic alieno.

Ad. l. fi. C. de iure Emphyteo.
Emphyteota. 36.

QUOD inuestitura sit de substantia contractus emphyteotici, non est dubitandum, vt hic, immo quod ipsum perficit, vt in-quit Bal. consi. 116. columbinus, col. 2. vol. j. Verum quæritur postquam emphyteota inuestitus est, & factus Dominus vtiliter, an sit prohibitus vendere ius suum irrequisito Domi-no, certum est quod sic, sed non tamen donare, vt adhuc not. hic, tenetque Spe. in ti. loca. §. nunc aliqua. ver. 107. & Io. And. in. c. potuit, vbi etiam Abb. & Moder. eo. tit. & est communis opi. quam efficaciter probat Areti. consi. 41. diligenter, col. 1. disputat ad longum Gui. Pap. consi. 147. consilium, nu. 6. & ita tenet, quamuis Papiæ, vt refert, contrarium iudicatum fuerit. Immo quod posset vendere sine etiam consensu Domini, si pa-ctum adiectum fuisset alienandi, vt pulchre docet Ro. 469. em-phyteota. & videtur rationale. l. iuris gentium. §. prætor ait. l. j. ff. de pac. & licet donatio etiam valeat, debet tamen donata rius, rem donatam accipere per manus Domini, & ei soluere quinquagesimam pro laudemij, aliàs caderet in commissum, secundum Salyce. & Gui. de Suza. hic, quos refert & sequitur Gui. Pap. deci. 46. an emphyteota, col. 2. dicens, quod ista est veritas, quodque sic subuenitur Domino directo, circa præ-ferua-

seruationem iuris sui emphyteotici, ex quo accipiendo inue-stituram ab ipso Domino, sibi soluendum laudemiam vt supra ob-ligatur in futurum eidem, ad solutionem canonis, & aliorum iurium emphyteoticorum, ita vt dominium in eum non trās-feratur ante inuestituram, posito etiam quod interueniat præ-carium, aut retentio vsufructus, de quo in. l. quisquis. C. de do-na. & in. l. quod meo. ff. de acqui. po. Sed quæritur, an sit caute-la, vt Dominus directi, re vendita. eam capere non possit iure prælationis. Idem deci. 47. sed posset, ad fi. dicit, quod sic, vendi-ta res, sub conditione, si Dominus venditionem laudare volue-rit. Et quod laudemiam de iure debeantur Domino, pro labore inuestituræ, & proponendum donatarium in po. rei donatæ, tra-dit idem Gui. Pap. deci. 101. si quis, col. pe. vel emptorem, quã-do cum consensu Domini alienatio seu venditio facta est, vt ibidem. Et si emphyteota aliter versetur, quam in hac. l. & in. l. secunda, supra eo. continetur, potest intentari conditio ex. d. iuribus, & aduocari ab eo possessio, eodem adhuc teste, deci. 454. supra, columna prima, quam autoritate propria etiam capere potest, si res in cōmissum cadat, vt hic per glo. ad quod tamen aduertit idem Gui. Pap. deci. 107. licet, columna prima, & dicit quod in curia parlamenti Delphinatus seruatur con-trarium. Et ad materiam nota vltimo, quod licet non alienet absque Domini consensu, sitque in venditione necessarius, quod si nolit consentire, cogitur, emptoremque inuestire. Do-minus vero feudi non, ex quo lege cautum non reperitur, vt in emphyteota. & deci. 415. ego emi, in prin. idem adhuc testa-tur, & bene, estque casus, in quo de feudo ad emphyteosim ar-gu. non procedit, vt est regulare, & not. Specu. in ti. de feu. in. §. quoniam ver. 40. Bal. in. l. liberti, columna octaua. C. de ope. liber. & in. l. voluntas. C. de fideicom. & in. c. j. in fi. quib. mo. feu. cō. po. in vsib. Soci. vbi etiam testatur, ita communiter ten-neri, consi. 167. non inutilis, col. pe. Alex. in. l. diuortio, in. §. si fundum, col. 2. ff. solu. ma. las. in. l. 1. in. §. q. supra eo. & in. l. si mihi & Titio, col. 6. ff. de verbo. ob.

Ad. l. 1. C. de mulie. in quo loco lib. 10.
Collecta. 37.

ISTE tex. materiam etiam cōtinet quotidianam, potissimum
k 2 in

in illis verbis, Patrimonij vero munera, necesse est mulieres in his locis in quibus possidēt sustinere. onera patrimonialia sol uenda esse in loco rei sitæ, & vbi posita est in æstimo, quod etiam auctoritate sua Bal. confirmat consi. 227. si queratur, volu. 3. & idem habetur in l. incola. ff. ad municipa. & fufius dicit Gui. Pap. deci. 5. cum in præfenti, col. 2. quod immo inspicie debet causa, ex qua inducitur collecta, quia si ciuitatis vtilitas sit principaliter in confyderatione, ratione patrimonij, ibi collecta indicta intelligetur, & ita loquatur glo. hic: si vero alterius, puta Principis, tunc debetur pro bonis etiam alibi sitis. l. 2. & 3. C. de anno. & tribu. lib. 10. declarat idem Bald. hic, & non videtur habere dubium. Et licet prædicta planè in bonis immobilibus procedant, nihilominus ad mobilia etiam extenditur, vt hic per Bar. nu. 31. Adde quod ita etiam seruat consuetudo, eodem Gui. Pap. teste, deci. 87. si villa, colu. 5. cui, vtpote Illustri Iurifcon. hoc ipsum dicenti, credendum est, iuxta not. in l. de quibus. ff. de legi. Alex. consi. 55. prospexit, col. 13. volu. 4. Afflic. in. c. j. in prin. nu. 35. de feu. co. in v. sib. Non potest etiam imponi sine superioris consensu. l. 2. C. de decu. lib. 10. l. si id. C. de lega. eo. lib. c. si quis. 11. q. j. Sp. de syndi. ver. fina. Bar. in. l. actor, ad fi. ff. rat. ha. & in. l. omnes. ff. de Iusti. & iu. melius hic nu. 24. quàm alibi, Cano. in. c. constitutionem, de verbo. fi. & post omnes idem Gui. Pap. deci. 631. in quadã causa, col. 7. Nec aliter nisi pro modo bonorum, vt hic per eundem Bar. nu. præallega. 31. ergo Iudæi, cum non habeant bona, non tenebuntur. tamen contrarium verius est, quoniam habent in quibusdam locis, vt Romæ, Bononiæ, Mantuæ, & licet non habeant regulariter immobilia, habent tamen mobilia & mercaturas, sc̄nusque exercent, permissione Principis, & deci. inuenimus signanter eiusdem Gui. Pap. 395. de Iudæis, quana nota, quia quodiãiana est. Et subsidia omnes soluere tenentur, nullusque est regulariter excusatus, vt hic, & in l. 2. de mu. pat. & in l. patrimonium, quemadmo. ci. mu. indi. lib. 10. nisi sit Doctor actu legens, quia tunc non tenetur de iure. l. me. dicos, & ibi not. C. de professo. & medi. eo. lib. Bart. hic, nu. 35. quem reprehendit Gui. Pap. deci. 88. fed quæro, col. 5. & 6. & deci. 388. quo vero, in. j. & 2. & male, quia Doctor proprie est, qui actu legit. l. sed & reprobari. §. si. ff. de excu. tu. & quia ipse solus hoc casu debet esse priuilegiatus. Tamè multa vrgēt pro Gui. etiam quod actu non legat, & maxime id vnum, quod con

ferur

setur nobilis, nobilesque non soluunt. l. societas. §. societas. ff. pro fo. & quia Doctorea dignitate nihil altius, secundum Bal. in. l. j. C. de consu. libro. 12. Afflic. in tracta. iu. prothomi. in præfatio. colum. j. Appellaturque Magnus, Illustris, nobilissimus, & clarissimus. c. nouit, de offi. lega. c. nouit, de iudi. l. diximus. ff. de excu. tu. l. prouidendum. C. de postu. idem Afflic. in. c. j. i prin. nu. 40. 41. de feu. co. in v. sib. Sed tu ab opi. Bar. non discide, quoniam pro rei veritate dignitas esse videtur solius legentis, ipsique Doctores proprie priuilegia competere, quod & nouissime Gramma. confirmat, voto. j. nu. 5. & voto. 24. in causa, nu. 2. nec de Doctoribus multa dicentes Veronè. in. l. quibus. ff. de verbo. si. recordati sunt, quod non est in Pandectis, nisi solus tex. in. d. l. sed & reprobari, qui Doctoris mentionem faciat, & docuimus nos alibi satis.

*Ad l. 1. ff. de usufru. lega.**Qualitas. 38.*

QUALITAS sine subiecto esse non potest. l. j. ff. de v. s. u. Bar. to. in. l. si cui, nu. 5. de fun. instruc. & hic, in fin. dicens hac de re amplius, quod de iure nec seruitus seruitutis datur, & Abb. in. c. quia nonnulli, col. j. de rescrip. quod rei, quæ non dum est, seruitus constitui non potest, & aperte in ratione huius legis exprimitur, & in pulcherrima. q. per Bald. consil. 454. casus, in prin. volu. 5. & in. l. j. in fi. C. si secun. nup. mu. & in habitatione Flo. in. l. Olympico, in fin. ff. de serui. v. rba. prædio. quod cum sit seruitus non potest alij deberi. Idem Bal. consi. 163. statuto, vol. j. Ro. in. l. j. in. §. usufructuarius, col. 2. ff. de no. o. nun. vbi soluit vrgentissimum contrarium quoque. l. si tibi homo. §. si. ff. de lega. j. ad regulam. & quod nõ possit esse qualitas sine subiecto, tradit idem in. l. error, in. 3. colu. C. de iu. & fac. igno. & in. l. data opera, col. 10. C. qui accu. non po. in territorio & iurisdictione. & pulchrum verbu dicit Gram. Bononien. in tracten. 33. quod sicuti celebrato diuortio, maritus definit esse maritus, ita hac ratione vxor definit esse vxor. Et Cro. in. l. si constante, col. 26. ff. solu. ma. quod in casu illius legis dici non potest, quod focer subrogetur loco viri in obligatione de do te, cum filius nunquam fuerit obligatus. Et Alex. consi. 30. ex allegatis, nu. 5. vol. 7. post Bal. in. l. si absentis, in fi. C. si cer. peta.

k 3 quod

quòd si non tenet principale, nec confessio tenebit, pendens ab eo. Et quòd adhuc accidentis sit inesse, ostenditur, quia si non probatur prius, quòd aliqua sit meretrix, iam probari non potest, quòd sit publica meretrix. l. palam. ff. de ritu nup. neque etiam quòd vulnus sit mortale, nisi prius constet de vulnere. l. j. §. illud. ff. ad syllani. litem Mela. §. si plures. l. huic scriptura. ff. ad legem Aui. nec quòd sit quis fur manifestus, vel manifestus vsurarius, nisi liqueat prius quòd sit simpliciter fur, vel vsurarius, vt not. in. l. is qui opem. ff. de fur. plene idem Bal. con. fi. 465. visis, in prin. vol. 4. & in simili de probatione notarij, in authen. qui semel, col. 3. C. quomodo & quando iud. & ad propositum quatuor sunt, quæ à natura respuuntur, vacuum, dimensionum penetratio, infinitum, & accidentium sine subiecto subsistètia. dici què potest, quòd qualitas sit actionis instrumentum, quo substantia vtatur, quoniam calore agit ignis, per rhetoricam perspicue dicitur, & recte per Iustitiam decernitur. Quòd quæ substantia deprehendatur etiam ex accidentibus, adeo connexa sunt, exemplum, Malua ab Absynthio figura & sapore. & quòd denique talis iudicari debet, quale est subiectum. l. queritur. ff. de sta. ho. Bal. in. l. 2. col. 1. C. de bo. po. secum. tabu. multa Gomes, in. §. actiones, nu. 23. In sti. de ac. Et ad vtranque regu. notandum est, quòd sicuti seruitus seruitutis esse non potest, nouissime Rom. consi. 151. præfati, col. 2. Bal. in. l. si vxorem, in fi. C. de condi. in ser. ita à simili non potest esse cessio cessionis. l. si mulier. §. ex asie. ff. de iu. do. Idem Bal. in. l. sancimus, in prin. C. ad Treb. nec officiu Iudicis mercenarium alteri deseruire, vt per Cur. in. l. j. nu. 82. ff. de iu. o. Iudi. potest tamen (quod pro limitatione obserua) esse iurisdic. Etio iurisdic. l. j. & ibi Ias. in fi. ff. de iu. o. Iud. Et qualitas sine subiecto miraculose. c. cum Marthæ, de celebra. missa. Barba. in. c. cognoscentes, col. 8. de consi. Vel in abstracto, vt albedo in coruo, vel nigredo in cygno. Vel si extingatur substantia, iuris est, vt qualitates remaneant in obligatione, licet non in esse naturæ. l. inter stipulantem. §. sacram. l. si seruum. §. effectus ff. de verbo. ob. Bal. consi. 342. fuit, col. 2. vol. 3. & in. l. j. col. 14. C. qui admi. & i. l. j. in. §. ius naturale, ad fi. ff. de Iusti. & iu. Vel si accidens connexum non sit liti, sed animo, vt in exèplo eiusdem, in. l. 2. col. 2. C. de fruc. & lit. expen. Rursum dicas, quamuis qualitas non possit esse sine subiecto, quòd adhuc probatur in. l. eius qui in prouincia. ff. si cer. pe. & ex generali regu. la, de

la, de qua ibi, non entium non est qualitas, sicuti nec motus sine termino, nec accessorium sine principali. l. Pomponius. §. accessiones, vbi Cuman. & alij. ff. de acquiren. possessio. potest tamen è contra, esse subiectum sine qualitate, nisi naturalis sit, vel inseparabilis, vt calor in igne, albedo in niue, & nigredo in coruo, & fufius supra, & in. d. l. Pomponius, in. §. cù quis, & ibi per Docto. in prin.

*Ad. l. si unquam. C. de reuocan. donatio.**Reuocatio donationis. 39.*

DONATIO per superuenientiam liberorum, ipso iure reuocatur, nec refert, vt inquit Alex. consi. 68. cõfyderatis, in prin. ci. vol. 4. an quota bonorum donata sit, an vna res particularis, fufius Bal. in. l. j. col. pe. C. de inoffi. dona. qui hanc. l. etiam inducit, quòd si quis donat libertis, intelligitur donare, si sine liberis descenderit, in. l. cum acutissimi, in prin. C. de fideicom. & in. l. irritam. C. de vsuca. pro dona. in. j. & 2. oppo. quòd sicuti irritatur propter ingratitudinem, ita irritatur propter superuenientiam liberorum. extendit Gui. Pap. consi. 156. in quadam, col. j. & hæc reuocatio multum differt ab illa, quæ fit per titulum de inofficiosis donationibus, & per rescriptum Principis, de qua in. l. Titia, in. §. Imperator. ff. de lega. 2. & ibi Bart. differentie rationem assignat, in. 2. colu. vbi etiam declarat, an huic legi possit renunciari. & si donatio simpliciter facta sit, cui incumbat onus probandi, vel donanti, quòd non cogitauerit habere filios, vel donatario quòd voluit donationem vale re etiam filijs existentibus. Ad primum etiam Rom. consi. 26. pro decisione, col. 2. Ias. in. l. pe. in. 2. colu. pariter. C. de pac. & Cro. in. l. nemo potest, col. 2. ff. de lega. j. Idem Ro. consi. 269. non est dubium, col. j. Parpa. in. l. 2. nume. 33. & 34. ff. solu. ma. Rui. consi. 169. de tribus, nu. 4. vol. j. & 173. queritur, num. 5. eo. lib. Habet quoque locum hæc lex, non solum si donetur extraneo, verum etiam si donetur vni ex liberis, vt per Bar. in. l. si totas. C. de inoffi. dona. Rui. consi. 124. videtur, col. 2. lib. 1. in remuneratoria tamen limitada, in qua locum non habet, quòd ex multis ostendit Ias. in. l. si non fortem, in. §. libertus, col. 5. ff. de condi. inde. Deci. consi. 20. in causa, in prin. volu. 1. & consi. 366. pro declaratione, nu. 10. vol. 2. Et Corne. consi.

206. viso litera r. vol. 3. Corfe. in. c. grandi, nu. 8. de sup. negli. præla. in. 6. Rui. confi. 101. in præfenti, nu. 6. vol. 1. & consilio 173. quæritur, nu. 12. eo. lib. & confi. 60. de re, nu. 16. vol. 3. Vel si causa pia sit, de quo etiã Bal. in. d. l. 1. col. vlti. C. de inof. fi. dona. Corfe. in. singu. donatio. Vel si pater donasset omnia bona sua, hoc actõ, pp per natiuitatem posthumi non reuocatur, vt ibidem. et ad propositum verbũ reuertatur, de quo hic notãdum est, quoniam iuris misterium significat, & directũ videtur, secundum eundem, in. d. l. si totas, in fi. Galliau. in. l. ceturio nu. 444. ff. de vulga. & pup. sub. & vtile est secundũ Bar. in l. quisquis. C. de omni agro deser. lib. 10. pro substitutionibus. Et licet dubitatio sit, an adhuc locum habeat hæc lex, etiã si iuramento donatio firmata sit, aperte tamen Old. tenuisse videtur iure isto, quòd sic confi. 278. l. cet. colũ. 2. multa Cur. seni. confi. 1. col. 3. & intellectum tradit Bal. noster, in. l. si. ad fi. C. si in frau. pat. idem Deci. post eum, confi. 305. viso, col. 2. volu. 2. quòd loquitur in posthumo, factõ nature, nõ factõ hominis, quòdque legitimatus, qui huiusmodi est, reuocare non poterit retro alienata, & not. in. l. Gallus, in. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. & in. c. quamuis, de referri. in. 6. nec etiam adoptiuus, vt per Alex. confi. 40. super primo, col. fi. vol. 4. Deci. in. c. in præfentia, col. 18. de proba. & confi. 399. cõclusio, col. 2. volu. 2. Alex. confi. 39. super primo, col. 5. volu. 4. & multominus naturalis, vt per Ro. conf. 194. i. proposita consultatione, col. 4. & de legitimo Mar. Lauden. in. trac. de legi. nu. 139. & quia donatio reuocatur per superuentientiam liberorum, vt supra pp præsumptã mentem testantis, & fauore ipsorum filiorum, si aliquos suscipiat, & postea moriantur, cum bona donata consequi non possint, videretur dicendum, hoc casu, donationem locum habere, & tamen Bar. tenuit cõtrarium, quoniam sufficit semel extitisse, in. d. §. imperator, col. vlti. & male, ipsũque specialiter reprobat Bal. in. d. l. j. col. vlti. C. de inof. dona. Pau. in. l. 2. ad fi. C. de posthu. hæ. in. sti. quos vltimo loco refert, & sequutus est Galliau. in. d. l. Centurio, col. 40. ff. de vulga. & pup. sub. Sed quid de fructibus? Idem Galliau. in. d. l. co, col. 126. concludit, si donatarius ignoret donantem filios suscepisse, vsque ad tempus ignorantie non teneri, alias si cõtrario titulo donationis resolutõ, & vt per eum fusius. etiã legata particularia, quantumcunque modica, reuocantur per superuentientiam liberorum, vt inquit Areti. ponderando verbum partem aliquam

aliquam, de quo hic, confi. 92. viso, col. 4. & efficaciter probatur, nam donatio maiori firmitate nititur, quã legatum, patet quia duorum consensu perficitur, nec potest nisi ex causa reuocari. l. j. ff. de pac. l. j. & toto ti. isto, de reuo. do. legata autẽ à sola voluntate legantis, quod etiam sola voluntate admittitur. l. legatum. ff. de lega. j. l. 3. §. fi. ff. de adi. lega. ergo si donatio per superuentientia liberorum reuocatur, vt hic multo magis corruent legata. Sed dubito, quia in re minima locum non habet, vt plene per Deci. confi. 306. pro Declaratione, nu. 9. vol. 2. Est etiam secundum Bal. intellectus ad hanc. l. confi. 306. casus, col. 2. volu. 2. quòd hic nullo modo pater de liberis cogitare rit. quoniam aliã fecus, vt per Soci. confi. 53. viso, nu. 7. vol. 4. & ibidẽ etiam, nu. 18. aliquid Corfe. in. sing. substitutio. Cro. in. l. Gallus, in. §. & quid si tantum, col. 40. de lib. & posthu. Soci. confi. 215. visã, in. prin. volu. 2. Alexandri. confi. 99. viso, numero. 2. & vltra supradictã, an habeat locum & procedat, tam in donatione particulari, quã vniuersali, tradit etiã Cur. iu. confi. 56. præsupponitur, nu. 8. & quia posset esse aliqua dubitatio, pulcherrima distinctione, opinionones concordat, vt per eum. Et hanc. l. limitat quoque in renunciatione, quã facit filia patri, secundum dispositionem. c. quamuis, de pact. in. 6. Idem Deci. confi. 181. satis, in. fi. volu. j. Soci. ante eum. & latius, con. 39. in. quaestione, nu. 15. volu. 3. & quòd donatio, tacitam hanc conditionem habere dicatur, nisi filij nascantur, declarat Barba. in. d. l. cum acutissimi, citata etiam supra col. 42. C. de fideicom. multa Alex. confi. 162. visis, in. prin. & per totum, volu. 6. & quòd habeat locum in donatione omnium bonorum, vel maioris partis, tenuit Bal. in. l. propter litem, in. prin. ff. de ex. cu. tu. fusius supra quòd immo etiam procedat in dona. rei particularis, idque Seyfel. quoque vltimo loco, testatus hanc esse communem opi. in. l. ex factõ, col. 2. ff. de vulga. & pup. sub. lti. Rui. confi. 107. viso, nu. 22. vol. j. & confi. 196. numero. 6. eo. lib. & cum ipso iure reuocata sit, si filij nascantur, non oportet dubitare, an transeat reuocatio ad hæredes, inquit Gui. Pap. deci. 214. reuocatio, colũ. 2. & quia de legitimatione naturalium supra facta est mentio, nota quòd per superuentientiam liberorum nec ipsa reuocatur, estque & in hoc quoque cõmunis opi. vt in. d. l. ex factõ, plene Alexã. concludit. Nec donatio si non fuit gratuita, vt per Bal. & Moder. in. l. j. & ibi Seyfel. col. 2. post eos. C. de pact. & pro complemento non est silentio inuoluendum,

uolendum, duo hæc multum differre, quòd per superueni-
tiam filiorum donatio reuocetur, & per secundum contractù
primus, in casu, & ex èplo, quod ponit Afflict. in. c. j. in. §. natu-
rales, in. §. not. nu. 25. si de feu. fue. con. int. do. & agna. in. vfi. &
quia Pet. helias, vt refert Gui. Pap. deci. 214. reuocatio, in fi.
Ripa, & Tiraquellus, hanc. l. solènter repetierunt, in eapro
nunc aliter non immorabor.

Ad. l. illicitas. §. ueritas. ff. de offi. præsid.

Iudex. 40.

MIRABILIS est tex. iste, quòd nunquam Iudex ad sententiã
procedit, nisi sibi liqueat ex actis ueritas negocij, super quo ip-
sam laturus est, idemque legitur in. c. significauerunt, de testib.
pulchre Bellame. decisio. 689. proxima, col. 4. & hoc est, quod
dicebat etiam Roma. confi. 211. allegationes, col. 2. quòd non
sufficit, certum fore, debitorem esse soluendo, nisi iudicialiter
hoc certum sit, & ipsi Iudici, vt iudici, Iudicialiter constat. Et
Bal. in. l. certi iuris, in prin. C. de iudi. quòd debet sequi consci-
entiam legis, & suam, sed magis illam, quam istam, id est secundum
acta & probata. & Paris Pute. in tracta. syndica. fo. 59. col. 4.
quòd adhuc secundum conscientiam non iudicat, nisi habeat
eam informatam ex notorio, sitque sibi notorium vt Iudici,
pulchre Bar. & fufius, in. l. vbicunque, col. 5. ff. de inter. ac. quòd
iudicat quando aliquid ei notù est, vt iudici, non si vt priuato.
& glo. ad idem ante eum, in. l. j. C. qui & aduer. quos. text. pul-
cherrimus in. c. summopere. I. r. q. 3. vbi summopere cauendù
est, ne Iudices furore, aut leuitate ducti, sint præcipites, causam
mature primitus ventilantes, vt cum res, quæ ignorabatur, ad
notitiam pleniter uenerit, diuina & humana lege resoluta, ac
remota quidem personarum acceptione, inde suam proferant
sententiam. & hinc est (subijcit Grego. ibi.) quòd Moses sem-
per querelas populorum ad Dominum ingressus referebat,
quòdque iudicia proponebat, vt imperabat, ne ex nobis quo-
que sed ex præcepto diuino condemnationis & iustificationis
sententiam pariter proferamus. & si quo casu iudicat secundum
conscientiam iudicare uideatur, ex aspectu minoris annorum.
25. l. minor viginti quinque an. ex aspectu. & ibi Bar. in prin. ff.
de mino. & sic non regulare, vt supra in imo dicit Bal. adhuc, q
iste

iste. §. debet esse semper ante oculos assessorum. in. c. significauit
re, nu. 4. de rescrip. Ci. aliter sensit, quòd in sapientia scilicet &
consilio, non in testimonijs constituta sit iudicandi æquitas, in
ora. pro M. Fonteio. & ex his male, sibi, que contrarius uideatur,
dom ad Heren. j. dicit, apud Iudicem hac ratione, deprecationi
locum non esse, sed ad eum, qui est legum Dominus, Senatù
populum, aut Principem. Posset etiam secundum conscientiam
iudicare, in his quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis, non cõten-
tiosæ, vt per Flo. in. l. si irruptione, in. §. ad officium, col. j. & 2.
ff. si. regun. Alex. & alios, in. l. bonorum, in vlti. col. C. qui ad-
mit. & quando ueritas aliter haberi non posset, quoniam con-
scientia est clipeus animæ rationalis. c. cum æterni, de re iudic.
in. 6. Bal. confi. 265. creditor, ad fi. volu. I. Qui dicit etiã, quòd
quæ certa regula determinari non possunt, subtilitati Iudicis
committuntur, confi. 149. proponitur, col. 2. vol. I. & probat-
tur in. l. vnica. C. de sen. quæ pro eo. & in commissis à lege ar-
bitrio ipsius iudicantis, quoniam mentes hominum non pos-
sunt depingi in pergamento, inquit idem Bal. confi. 310. aut mu-
lier, col. 2. eo. li. per tex. in. l. j. in. §. si quis vltro. ff. de quaestio.
& quòd alias nec de facto suppleat, nec ex conscientia iudicet,
sed ex actis, ex quibus apparet ueritas, tradit confi. 403. Ioan-
nes, col. 3. vol. 3. & confi. 479. tres, ad fi. vol. 5. & confi. 378. ca-
sus, col. 3. eo. lib. & plus declarat Alexã. quòd quando iudicat
secundum conscientiam nemini nociturã, quòd debet esse in-
formata à iure & ab actis in. d. l. bonorum, in fi. & si secundum
allegata & probata iudicet, vt publica persona iudicat, quoniã
quod scit, vt priuatus, dicitur ignorare, et nihil scienti est simi-
lis. & quod vulgo dicitur, crimina, vndeunque claruerint, po-
niri debere. c. ecce. 24. q. 3. non ita ruditer intelligendum est,
sed debito modo, vt hic, & in. l. qui accusare. C. de eden. Abb.
in. c. super his, col. 2. de accu. Diuersimodeque determinatur.
quã Theologis, si quis falsis testibus conuincatur, quem tamen
innocentem fiat Iudex, an interfici possit. Tho. dicebat quòd
sic, Augusti, contrarium, intellige quando testes de falso redar
gui non possunt, nec Iudex superiorem habet, ad quem remit-
tatur. Quid tenendum sit, cogita tu, quia ego interim à Tho.
non discederem, casus est in. §. isto, quicquid aliàs dixerim in
collectane. quòd opi. Augusti, est æquior, & fufius quam hic.
Adde vltra dicta ibi, nouiter, quòd antiquitus quoque (vt a-
pud Liui. legimus) lis æstimari solebat, cum deliberaretur ex
actis,

actis, an reus absolendus esset, vel condemnandus. Et quòd iste. §. debet intelligi in Iudicibus inferioribus, exceptis tamen casibus, de quibus supra & in. l. lex quæ tutores. C. de admini. tu. quoniam præfecti prætorio etiam ex conscientia iudicant. l. vnica, & ibi Barto. C. vt quæ defunt aduo. & Domini de parlamento Frácia, qui illis æquiparantur, vt declarat Gui. Pap. deciso. 29. in superiori, in princip. & cum in inferioribus speciale sit, casibus quibusdã enumeratis vt supra inque his personis Illustribus, iuxta not. in. l. j. ff. de offic. eius. in contrarium erit dispositio iuris communis & regula, & somnium aliter tenere, vt tenuit Mar. & sequaces contra Ioan. hic. l. ius singulare. l. quod vero contra. ff. de legi. l. quæsitum. §. denique ff. de fun. instruct. not. plene in. c. ne initaris, de cõ-

stititu. non nihil idem Guid. Pap. consilio. 118.

circa, col. 9. & si hæc pauca fuerint, ex ante dicto loco collectane. super isto

§. si expedit, si que tibi videatur, multo plura legere poteris, quæ in præsentiarum non sunt hic aliter repetenda.

525

M A R C I M A N T V I,
B O N A V I T I P A T A V I N I,
I V R I S C O N S V L T I,
C O M I T I S Q V E
Locorum communium iuris.
L I B E R T E R T I V S, E T V L T I M V S.

Ad. l. Barbarius. ff. de offi. Præto.

Error communis. 41.

VONIAM iam factum est tritum sermo ne proverbium, quòd communis error facit ius, & quoniam dixi satis in collectane. non intendo hic multum etiam immorari (ridetur enim corda qui semper oberrat eadem, vt poeta inquit) igitur vltra dicta ibi, adde nouissime Stepha. in tracta. de potest. secu. super ec. in fallen. 2. reg. nu. 58. dicentem, si iudex errauerit in facto. errore probabili, & sententiam in aliquem tulerit, credens se Iudicem, quòd valet quod agit, quoniam in iudicij opinione reputatur laicus, si à Iudice seculari citetur, nec compareat, poterit multari & condènari in expèsis, & bene. l. ex qua cunque. ff. si quis in ius vo. non ie. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. c. si duobus, de ap. & dic amplius ad regu. quòd qui pro maiori parte Mundi reputatur Papa, potest Papa creari, vt dicit Bal. in not. casu, con. 477. quæritur, vol. 1. & fuerunt aliqui (quod pro declaratione est notandum) qui voluerunt, hanc. l. nò habere locum in Iudice delegato, præsertim Inno. in. c. cum dilecta, de rescrip. & male, contrarium que, tenet Abb. in. c. gratum ad fi. de offi. de. & intellectum tradit, quòd hic non solù sit cõmunis error, verum etiam officium, emanans ab habente potestatem, quòdque iurisdicctio durauerit committentis, quoniã si duraret solus error, iurisdicctio tribui non posset. & ad. q. infert si quis emeret rem à prælato intruso, qui nullum titulum habeat, sibi à superiore collatum, & communiter putetur prælatus, an iste error communis faciat contractum valere. Adde rursus,

rursum, & magis in terminis (mitto quòd multa dicat etiã Dec. in. l. in omnibus, in fi. ff. de regu. iu.) si in loco habeatur quis pro procuratore domini, (& est quotidianum) eique soluat emphyteota, quòd liberatur, vt ex multis ostendit Gui. Pap. deci. 173. in dicto, col. 2. Dicens etiam decisio. 260. curator, qd si prodigus, biennio, vel triennio, reputetur sanorum morum sufficit. Et deci. 563. an Monachus, col. 2. quòd si Monachus claustralis putetur, & habere licentiam ab Abbate formatuēsententiam, valebit propter publicam vtilitatem, & cōmunem errorem gentium, vt hic, & benignitas est, in hoc publico ac cō errore fundata, qua gesta sustinentur, vt inquit Moder. Bononien. in. c. fi duobus, post multa, nu. 37. de ap. & Bellame. deci. 66. decretum, in fi. quòd gesta per non canonicè institutum, ex publico errore pariter iuuantur. Subinde declarãdo, quòd ius faciat, quando interuenit autoritas superioris, quãuis defectus sit ex parte recipientis, & ita etiam declarat Rui. consil. 15. vifo themate, nu. 7. vol. 2. & cō. 48. videretur, nu. 4. vol. 4. & ex his finem facimus, vlro apponentes, quòd hæc pauca, vltra dicta aliãs consecuti sumus.

Ad l. Medicos. C. de professo. & Me. lib. 10.

Doctor 42.

P R I V S quãam materiam principalem huius. l. attingamus, dum Archiatri mentionem facit, dic vt et dicit glos. quòd princeps Medicorum est, licet aliter intelligat Cassane. in glor. mundi, parte. 6. consyderatio, 13. quòd sit princeps potius eorum, qui atrijs principum destinantur, quiq̃ue alio noīe appellantur ostiarij, post Luc. de pen. in rub. C. de comi. & Archia. fac. pala. lib. 12. nec displicet, sed tamẽ quia expositio prima magis quãdrat verbis, in prin. ipsius positus, quæ sunt, Medicos & maxime Archiatros, ea sola tenenda est. & in specie Illustris vir & Sena. Regius, Tiraquel. ipsum reprehendit, in li. de nobili. c. 31. nume. 18. & ibi, quòd hac ratione Aesculapius *agxiarqos* appellatus est, & bene. Modo ad materiam legis transeuntes, quæ de Doctorũ immunitate loquitur, sicuti & l. fancimus. C. de aduo. di. iudi. sciendum est, intelligi vt hic per Bar. de his qui actu legunt, ex quo Doctores proprie appellantur, vt diximus nos quoque in simili supra collecta. 37. ad. l. 1. C. de mu. in quo lo. de industria

de industria id nunc aliter non repetentes. Quòdque Doctores etiam priuilegiati sunt, vt capi non possint, cle. 2. & ibi Ancha. de magif. Areti. consi. 24. respondeo, in prin. Bellen. in tracta. de charitati. subfi. q. 98. an rectores, ad fin. & multominus torqueri, quoniam dignitatem habent, secundum Bal. in. j. cōstitui. Co. in. §. j. & in. l. fi. C. de Iudæ. Abb. in. c. quanto, de magif. & facit, quia sicuti vtilitas pub. est causa priuilegorũ militarium. l. j. milites. C. de testa. mil. l. fi. C. de resti. mi. ita versatur in exercitio Doctorum, qui non minus prouident humano generi, nec minus laborant, quã milites clipeis & thoracibus, patriam, salutemque ciuium defendentes, vt dicitur in. l. aduocati. C. de aduo. di. iudi. & vltra dicta in loco supra alleg. quòd Doctorea dignitate nihil sit altius, quòd Illustres sint, Magnifici Nobiles, & clarissimi, etiam quòd actu non legant, licet à prima opi. ibi nõ divedam, nouissime addas, quòd quasi radij Solares, & velut luminaria splēdescere dicuntur, in perpetuas æternitates mansura, quòdque scientia ipforum Mũdus illuminatur, vt in. c. multi, de pœni. distin. 2. & in. c. j. de reliq. & ve. sanc. & in. c. super specula, de magiftra. & in authen. habita. C. ne si. pro pa. & in. c. cum ex eo, de electio. in sexto. Quid quòd Doctor Deus appellatus est, vt Moses, vicemque Prophetarum tenent in ecclesia, eiusdemque sunt columnæ, & parietes, ac (vt diximus) Mũdi lumina, & muri bellatorum inexpugnabiles. Et sicuti non torquetur, non afficitur quoque vltimo supplicio, nec membri mutilatione, nisi degradatus sit, vt dixi in. l. 1. ff. de offi. eius. & in. l. Imperium, de iu. o. iudi. & not. in. §. ad hæc, in authen. de collato. Bar. in. l. 1. in. 2. col. C. de digni. lib. 10. & quòd torqueri non possit, vt supra in specie tradit Gramma. voto. 1. nu. 4. nisi sit de crimine falsi accusatus, quia tũc fecus. l. si quis decurio. C. ad legem Cor. de fal. Idem Gramma. voto. 25. in causa, nu. 5. & quòd possit agi lege Iulia de vi pub. si fiat eidem iniuria, tenet etiam Gui. pap. de ci. 88. sed quæro, in fi. & videtur casus in. l. lege Iulia 1. ff. ad legem Iu. de vi pub. quòdque ei nullum personale munus imponi debeat, & quòd non teneatur in subsidijs cōtribuere, ibidem col. 5. & 6. & ad saturitatem priuilegia alia multa ponit Barba. more suo, in prohe. Cle. in. §. salutem à nu. 15. vsque in fi. de rescip. Nec ad propositum prætermittendum est, quòd cum Neapoli And. de Iler. à Gallo interfectus fuisset, contra quem sententiam tulerat, crimen huiusmodi, læsæ maiestatis crimini,

crimini, comparatum est, vt Capici. refert, deci. 130. primum dubium, nu. 43. Et ad idem decidit Seyfel. quòd Doctorem legentem offendentes, crimen publicum committunt pariter, ac si offenderent sacerdotem, in. l. 1. in prin. ff. de Iusti. & iu. & ibi Bal. ante eum, lectu. 1. in fi. & habetur in. l. quis in hoc genus. C. de ep. & cle. Mitto quòd Doctor iurisdictionem habeat in scholares, vt dixi in. d. l. imperium, immo merum imperium, authen. habita. C. ne si. pro pa. licet dicat Bar. in. d. l. imperium, nume. 7. quòd hoc idem non feruatur de facto. & quòd iurisdictionem habeat in scholares, tradit etiam idem Baldus in. l. 1. in. 2. col. C. de eman. libe. & in. 1. par. ff. orũ, in. §. fi. Et quòd appelletur Illustrius, vt supra in prohe. ff. orũ, in prin. per illũ tex. notat, & fufius in fi. ibidem & in. §. sed cum vos, adhuc per illum tex. in. d. 1. par. ff. orũ quòd est legitimæ scientiæ professor. & in. §. itaque, col. 1. quòd omni tempore & loco est felix. & quòd est sacerdos nõ spiritualis, sed temporalis, in. d. l. 1. lectu. 1. in fi. ff. de Iusti. & iu. & ibi quòd Doctoratus dignitas conferri non potest, nisi auctoritate publica. & non ab re præcedit militem, licet hoc ipsum ad partes disputet Signo. homode. confi. 23. quæstio, per totum, & tradit Aluaro. in. c. 1. col. 10. quis di. Dux Comes uel Mar. in usib. post Bald. in prohe. ff. orũ, in rub. ad fi. & exemplificat in Bononiensibus, qui ita obseruant, & bene, intelligendo de Doctore habente intellectum transcendentem, & qui maximi legũ vertices appellari meruerunt, non de Doctorellis. l. sed & reprobati. §. valde. ff. de excu. tu. Barba. in rub. de offi. dele. col. 1. ad fi. & q. militi præferatur, nouissime etiam tenet Galliau. in. l. centurio, col. 4. ff. de vulga. & pu. solum mitrum igitur si immunitatem habet, & priuilegia vt supra & si non est Doctor, qui nõ est factus per rigorem examinis, & si priuilegijs denique non gaudet, vt pulchre dicit Seyfel. in. l. Centurio, col. 2. de vulga. & pup. sub. Verum pro complemento dubitatur, quid in licentiato, an hæc lex in eo locũ habeat, Gui. pap. sentit, deci. 390. sed quid, in fi. quòd non. Contrarium vero Bal. in. l. 1. ff. solu. ma. & probatur in. l. societas, in. §. si. ff. pro so. & quia Ro. fuerat licentiatus, & tamẽ vt Doctor legebatur, prout testatur in. l. si finita, in. §. Iulianus, in fi. ff. de dam. infec. Breuiter opi. Gui. verior videtur, secundum quam etiam fuit iudicatum (vt testatur ibidem) licet Ro. vt Doctor legeret, quia vna hyrudo (vt est in prouerbio) ver non facit, nec lapis domum, nec casus le-

gem,

gem, vel si fallentia sit, substantiam diffiniti nõ mutat, vt in simili inquit Bal. in. l. 2. in. 2. col. C. de bo. po. secun. tabu. & in. l. 1. in. §. ius naturale, lectu. 1. col. 2. pariter. ff. de Iusti. & iu. & in. c. 1. in. §. si rusticus, de pa. te. in vsib. Et quia in Medicis etiam hæc. loquitur, expeditum est, eos quoque immunitate gaudere, nec in subsidijs contribuere, nisi mercaturam exerceant, & ita vidisse feruari semper in curia parlamenti Grõnop. refert & testatur Gui. pap. deci. 394. de Medicis; in prin. forte quia salutis hominum curam agunt. l. 1. §. Medicorum. ff. de va. & extraordi. co. Et ad Doctorem dignitatis propositum, q. magna sit, ea ratione etiam probatur, quia CHRISTVS IESVS quoque, vt cum eo finiamus, & nobis semper propitius sit, ac nostrorum operum adiutor, Doctor est, docens sapientiam, Iustitiam, & virtutem. Schola, ecclesia. cathedra rationalis mens. & liber denique, doctrina eiusdem salutaris, Esai. c. 48. sãp. 8. ec. 5. & Matth. 11.

Ad. l. 1. C. de probi. seq. po.

Sequestratio. 43.

QVAMVIS regulariter sequestratio prohibita sit, vt hîc, fallit tamen, si timeatur fructuum depopulatio, vt in. l. Imperatores, in fi. ff. de ap. & ibi Imo. & cum Dominus contra colonum agit, secundum Bar. in. l. ne diutius, col. 1. C. de agrico. & cen. lib. 10. & si persona suspecta sit, nem habere definit. l. l. in fi. C. eo. l. si cum dotem. §. sin autem, in fi. ff. solu. ma. Bal. in. l. si. C. vbi in rem ac. fufius glo. in. l. si fideiussor, in. §. si. ff. qui facta. co. Fallit etiam regu. fauore dotis, vt per Bar. in. d. §. sin autem, in prin. Et eo casu quo fit, non parti incumbit, sed iudici. l. acceptam, & ibi Pau. de Cas. col. 2. C. de vsu. Et posset dici vnico verbo, quòd prohibeatur a lege, & permiffa non sit, nisi in casibus a iure expressis, vt dicit Bal. confi. 195. punctus, col. 2. vol. 1. Gui. pap. confi. 123. magnificus, col. vlti. Seyfel. in. l. si mora, col. 2. pariter. ff. solu. ma. Et quòd a sequestro incipi non debeat, quòdque prohibuitum sit vtroque iure ciuili & Canonico, tradit etiam Ancha. confi. 140. primum dubium, col. 2. Sed pro declaratione sciendum est, si sit voluntarium, quòd semper licebit. l. si soluturus. ff. de solu. l. 1. ff. depo. quoniam a voluntate partium etiam procedit, & est argu. in. l. 1. in. §. si cõ-

MAN.

I ueniat

ueniat. ff. eo. & in l. legem, cum similibus. C. de pac. non autem si inuita parte fiat, nisi in calibus à iure expressis vt supra & enumeratis in l. ista. & in d. l. si fideiussores, in §. si. qui satisfacta. co. Bar. in l. interesse. ff. de acqui. po. vbi praticam quoque ponit, calamo non occultendam, si iudex faciat sequestrari res, quæ sint tempore peritura, vt vendantur, & precium, seu pecunia, in sequestro ponatur, & bene. d. l. litibus. C. de agrico. & cen. lib. 10. l. is cui. §. queri potest, cum l. seq. ff. vt in po. l. e. ff. de requi. re. & idem dicit in l. si oleum. ff. de dolo. & aliud ad materiam, quòd natura sequestri est, vt nõ reddatur, nisi finita lite. Item quòd quando res deponitur apud sequestrum, licet perdatur possessio, quòd non tamen perditur commodum possessionis, quatum ad onus probandi, per not. hic, & in d. l. interesse, & vbi de via facti dubitatur, propter partium potentiam, addendum est, quòd etiam ad sequestrum procedi potest. l. æquissimum. ff. de vlt. & testatur Gui. pap. ita etiam in iudicij seruari, deci. 246. Iudex, col. 2. & dicit, quòd proprie bana appellantur, & latius in d. §. sin autem not. Et in præallega. deci. 246. in prin. idem Guid. Pap. quòd eo casu quò ad sequestrum proceditur, quatuor seruanda sunt. Primo summaria cognitio iuris creditoris, vel alterius sequestrum fieri petentis. Secundo citatio debitoris. Tertio quòd ad conseruationem iuris petentis fiat, & non calumnia, vel æmulationis causa. Vltimo quòd suspicio debitoris appareat, vel alterius cõtra quæ sequestrum fieri requiritur, de quibus aliqua etiam supra est verum quamuis fieri non possit (vt dictum est, nisi in certis casibus) quòd tamen creditore postulare, descriptio rerum, quæ sequestrari debeant, fieri poterit. l. j. §. feruus, & ibi Bar. ff. de ven. in po. mit. Idem Gui. Pap. deci. 351. vtrum, col. 2.

Ad c. 1. que sint Rega. in usib.

Regalia. 44.

INTER Regalia supremorum Principum, non solum enumerantur flumina nauigabilia, verum etiam portus & riparica, vt hic, immo quòd sunt quandoque in dominio ipsius Principis, ex quo leges ipsi sunt de his disponere permittit. l. quominus ff. de flu. l. continuus. §. cum quis. ff. de verbo. obli. l. Celsus, in prin. ff. de contrahen. emp. Bal. consi. 254. casus, col. 2. volu. 3.

Qui

Qui etiam consil. 370. verba, col. 2. pariter, eo. lib. dicit, quòd exactiones vectigalium sunt contra ius, quòdque præscribi nõ possunt, & quòd exactio ipsorum pertinet ad Regalia, non ad ciuitates. Et consi. 439. amplius, col. 3. eo. lib. quòd nulli, nisi Principi, Regalia possunt applicari. Et ferè ad idem, maxime quòd præscribi non possint, consi. 468. qualiter, col. vlti. eo. libro in passagijis exemplificando, & cæteris, quæ Principi sunt reseruata, in signum supremæ potestatis. Et consi. 52. in primis, col. j. volu. 4. quòd habere territoria castra & imperia, est habere regalia. Et consi. 445. qualiter, col. 2. volu. 5. quòd licet merum & mixtum imperium præscribi possit lógissimo tempore. l. viros. C. de diuer. offi. lib. 10. non possunt tamen quæ sunt Principi reseruata in signum supremæ potestatis, vt passagia, et similia, nisi vt infra. Et dixi ego in l. imperium. ff. de iu. om. Iudi. post alios, quòd mandata iurisdictione etiam per dictiones vniuersales, omnis iurisdictione mandata videbitur, præter ea, quæ Principi sunt reseruata in signum supremæ potestatis, vt Regalia. Pulchre Seyfel. in specu. feu. qui feu. da. po. in prin. col. j. Cudere monetam, etiam ad hæc spectet, & soli Principi concessum est, vt inquit Gui. Pap. deci. 498. cui competat, in prin. Et in flumine Rhodani, vltra supra dicta, exemplificat quoque, deci. 577. ad quem, col. j. Et dicit rursus Nicola. Boe. in tracta. de seditione. præsupposi. 6. col. 2. quòd Dux Florentiæ habet Regalia, ex privilegio. & iure merito quidem, quoniam inter cæteros totius orbis Principes tantum eminet, innocentia eximius, sanctitate præcipuus, Iustitia clarus, liberalitate admirabilis, clemens & pius, ad quem tanquam ad vnicum deus & præsidium, nõ secus quam ad anchoram, literati omnes cateruatim decurrunt, quatum lenta solent inter Viburna Cupressi. Et ad propositum redeunt, adhuc sciendum est, quòd Regalia hæc constituta fuerunt, vt Rex faceret Iustitiam subditis, quemadmodum hic not. per Docto. & in specie Afflic. in rub. nu. 28. Et nu. 26. post Bal. in l. cum multa. C. de bonis quæ libe. & in prima consi. Codi. quòd Constantinus, post eius baptismum, in resignatione Regalium, quam fecit beato Syluestro, resignauit sibi ensẽ ostendens se non legitime vsum gladij potestate, nec legitime Imperium habuisse. Dicunt quoque Veronen. in l. eum qui vectigal, col. vlti. ff. de verbo. si. quòd si Papa, vel Imp. faciat Regem, videtur etiam sibi concedere ius colligendi pedagia, & omnia Regalia, & bene. quatuor quæ sunt

quoque Regalium casus, Pro filia maritanda, Pro noua militia, Pro redemptione Domini. & pro terra emenda, quos enumerat Guid. Pap. consi. j. col. 5. Et nota, quamuis dixerim supra non præscribi regulariter, quòd verum est, nisi labatur tempus, cuius memoria hominum non sit in contrarium, quoniã habet tunc vim priuilegij & constituti. l. hoc iure. §. ductus aquar. ff. de aqua quoti. & æsti. & ibi diximus. & nouissime Bar. verbum est, in l. si publicanus, in §. si in prin. ff. de publica. Sautia. consi. 54. quæritur, col. 2. volu. j. disputant Moder. Bononiè. in c. j. nu. 205. de consti. Et casum decidunt in c. quæ in ecclesiarum, vbi & nos inulta, nu. 85. eo. ti. si Tyrannus violenter ciuitatem occupet Imperij, & Regalibus vtatur, demum post aliqua tempora à Principe confirmetur, quòd non propterea violentiã vitium purgabitur. & probatur in l. cum heres. ff. de diuer. & tempo. præscrip. & in §. furtiue, Insti. de vsu capio.

Ad l. quotiens. C. de rei uendica.

Prior tempore. 45.

IDEM quod hic dicitur, habetur etiam in regu. qui prior, de regu. iu. in. 6. sumpta tamen ex isto tex. & in l. siue autem, in §. si duobus. ff. de publicia. & ita declarat per eam quod legitur in c. Abbate fanè, de re iudi. in. 6. Bal. in l. j. in. 5. col. C. si plu. vna seu. quòd hospitalarij, in casu de quo ibi, quoniam priorem titulum habebant, debent esse potiores in iure, & monasterio, seu Abbati de Rosellis omnimodo præferri. Et consi. 58. quidam, in prin. vol. 5. quòd præsumitur prioritas possessionis, ex prioritate tituli. Rom. consi. 298. circa, col. 2. Aliter dicit Bal. hic, & Gui. Pap. deci. 85. curia, col. vlti. quòd in beneficialibus inter contententes, attenditur iustior. Et inducit Deci. in regu. contractus, col. 4. de regu. iu. quòd si res vendita sit, vel donata duobus successiue diuersis temporibus, ille erit potior, cui prius traditio facta sit. Idemque in regu. quotiens, in prin. ff. eo. Bal. ante eum, consi. 468. factum, col. j. vol. 5. & consilio. 369. venditor, in prin. eo. lib. & consi. 414. factum, ad fi. vo lu. 2. Ro. consi. 270. pro decisione, in prin. Et ampliatur Gui. Pa. testatus etiam, ita de stylo seruari in curia parlamenti, quamuis per traditionem calami is possessior factus sit, nec actus aliter corporeus interuenerit, vt est regulare, decisio. 81. si debitor.

bitor. exemplum, debitor cum per traditionem calami prius creditor, vel etiam emptor rei pignorate, possessior factus fuisse, rem ipsam vendidit alteri, & eidem tradidit, certe primus erit omnino potior ex his, quòd & ipse fufius probat, & bene ibidem, col. 2. & deci. 22. fuit, col. 2. & deci. 112. in dicta, in prin. ci. Est verum quando apparet de contraria voluntate mandantis, in casu. c. pe. vt ibi not. de præben. in. 6. Secundo receptum omnibus etiam anterioribus esse præferendum, quòd tunc regula non haberet locum. & hic, & in d. regu. quotiens, & in d. reg. qui prior. Vbi melius & posterius priori præferit. c. prima annotatio. 16. dif. c. sicut. 23. q. 4. c. loca. 40. dif. §. ordinatione, in auth. de Mona. Et quòd in personis ecclesiasticis regu. locum habeat, vt etiam dictum fuit supra in inductione. c. Abbate, de re iudi. in. 6. & tradit Iaf. hic, limita. 7. nouissime tenuit etiam Capici. deci. 182. in causa, col. 4. Et in specie quòd habeat locum, seu quòd seruetur etiam contra clericum, non obstant quòd incommodum asserre possit, affirmat Abb. in c. continebatur, de his quæ fi. à præla. Alex. consi. 122. viso, col. 2. vol. 5. Felin. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, col. 26. de consi. Zane. in tracta. disse. iu. ca. & ci. differentia. j. col. 2. num. 15. Rui. consi. 37. prosequendo, nu. 15. vol. 4. Maran. dispu. 8. nume. 22. Et idem in locatione, vt per Soci. consi. 29. visis, col. 1. & 2. vol. 4. contra Rot. deci. 879. vtrum, in antiq. Non tamen in feudo, secundum Ro. consi. 70. visis, col. 3. Nec in iure patronatus, quoniam post institutionem primi, non valet institutio alteri facta, etiam cum traditione possessionis. c. si tibi abfenti, de præben. in. 6. Abb. in c. quòd autem, col. 2. de iu. patr. Et ad feudum redeuntes, declarant Veronen. caute. 130. si Dominus. ver. sed quid si Vassallus. & in prin. cautelam tradit pro secundo inuestito, vt sit primo potior. Contra quam tamen faciunt dicta per Ro. in loco de quo supra referunt Bononiè. singu. 82. volo tibi, in prin. vbi alias etiam limitationes ponunt multa ante eos Soci. reg. 118. emptorij, cù fallen. suis. & intellectum Gui. Pap. deci. 603. & dictis, in donatione, quòd procedit, quando quis omnia bona sua donauit, non si partè, ex quo donator vnam rem alteri donare potest, & is primo donatario præfertur. Et ad propositum, si non constat, cui prius tradita res ipsa fuerit, quòd præsumatur tradita primo emptori, tanquam iustiori, vt hic not. Verum esse dicas, quando vterq; precij numeratione probat, ex quo aliàs prius illi tradita præ-

sumetur, qui ipsum numerauerit. §. venditæ, Insti. de emp. & ven. Bal. in. c. j. in. §. si facta, si de feu. conten. fue. int. do. & agna in vsib. Qui sumpto argu. ex ista. l. dicit etiam in. c. ceterum, in prin. & post Iaco. de Are. hic. quod est simile in duobus literas presentantibus, quodque hoc casu prioritas datæ attendetur. refert idem Zaneti. in loco de quo supra. nu. 17. Et quia in pignore constitutus ius ex solo titulo, absque traditione. l. j. ff. de pi. ac. in eo dispositio huius legis locum non habet, vt hic per Cy. Bal. Saly. Pau. de Caf. & Iaf. & Soci. in regu. praealega. fallen. vlti. & Moder. Fanen. in tracta. de pi. & hypothe. in primo membro quintæ partis, nu. 46. Tho. Fer. cau. 48. si quis, col. 2. Tiraquel. in tracta. retrac. fo. 368. nu. 4. Nec in Principe, ex quo dominium transfert si contrahat sine aliqua traditione, vt adhuc not. hic per eundem Iaf. col. 2. post Bal. in prælu. feu. & est not. limitatio etiam ad. l. traditionibus, vbi idem Iaf. fufius, in prima. C. de pac. adde quod not. in. cap. volumus. 16. q. 6. & in. c. capitulum Sanctæ Crucis, de rescrip. & in. cap. si clericus, de præben. in. 6. & in. c. fin. de pecu. cle. Afflic. plene in d. §. si facta, col. 2. & breuiter an locum habeat in beneficialib⁹. in iuribus incorporalibus, in cõstitutione precarij, in locatione vt supra in Publiciana. in sententia. in cessione. & matrimonio denique, idem Afflic. vltra Iaf. hic, & alios in locis præalle ga. videndus est, in. c. j. col. 7. qui suc. tene. in vsib.

Ad authen. sacramenta puberum. C. si aduer. uen.

Iuramentum minorum. 46.

Ex quo hanc authen. repetij aliàs, dixique satis in collectane. non multa dicam nunc, sed ea tantum, quæ mihi magis necessaria videbuntur, ad locum huic formandum, exordientes primum, quamuis summa religione facta compositaque sit, & ex corpore authentico. ab Irne. excerpta, vt i prin. quomo. opor. ep. eo. lib. quod nihilominus Héri. Imp. 7. decreuerat eam abolere penitus, nisi morte præuentus fuisset, ex quo dispositio iuramentum minoris valere, præbet materiam delinquendi, & multorum animas deducit ad inferos, & ideo statutum est potissimum hic, Papiæ, & Parmæ, quod locum non habeat, vt per Cy. Albe. Fulgo. Pau. de Caf. & alios hic, & post omnes Fortu. in tracta. de vlti. si. iuris, nu. 371. nonnihil Ancha. in. c. cano

num

num statuta, col. 136. & ibi an valeat, de confi. & quod summa religione facta sit, immo quod fundamentum habeat à iure diuino, probatur, quia venditio facta Iacob per Esau, firmitatem habuit à iuramento, vt etiam dicit Io. de Ana. in. c. si. col. lum. pe. de Iudæ. & fufius Io. Parisien. in tracta. de primogeni. q. 8. lib. 3. nu. 19. Dum igitur ex ea colligitur, quod iuramentum minoris, eum facit maiorem, quodque seruadum est, dic, quod sic communiter tenetur, etiam quod contractus sine curatore celebratus sit, testaturque se ita semper tenuisse Guid. Pap. confi. 81. ad decem, col. 4. & latius, col. 6. Et quia de arate loquitur, alio casu infert Bal. iuramentum non valere, si alienatione bonorum, in quibus usufructus quæritur patri, facta per filium, appositum reperiretur, in. l. si in. §. filiis autem, in principi. C. de bonisque libe. & in. l. si prædium, in prin. C. de iu. do. respectu alterius prohibitionis, puta alienationis fundi dotalis. Et in contractibus quidem, sitque donatio huiusmodi, dicit ad propositum quoque, in. l. si quis emptiois, in principi. C. de præscrip. 30. an. quod in donatione locum habebit pariter, & ante eum glo. hic, Bar. & omnes communiter. & Feli. in. c. in præsentia, col. 4. de proba. Corne. confi. 140. quaquequam, volu mi. 4. etiam si esset facta ab impubere doli capace. & si à minore facta sit rursus, valebit, absque auxilio restitutionis in integrum, vt per Soci. confi. 279. visa, vol. 2. excipièdo casum semper, si reperiretur enormiter læsus, quia tunc secus, ex quo dolo circumuētus præsumitur. l. omnes. §. Lucius. ff. quæ in frau. cre. & vbi dolus interuenit, iuramentum nihil operatur. c. quæuis, de pac. in. 6. c. si vero, de iureiu. cap. Abbas, quod met. cau. quoniam debet habere tres comites, iudicium, veritatem, & iustitiam, alioquin non iuramentum, sed periurium dicitur. c. in nocens. 2. q. 4. c. quanto, de iureiu. & cum ita breuiter se habeat in hoc quoque opi. communis, ex pluribus demonstrata locis suis, de quibus etiam plene Ripa, respon. lib. 3. de dona. & gra. c. 15. per totum, transeo. nisi etiam donatio facta sit hæreditatis, & minor donans, scientiam non habeat estimationis bonorum, quia tunc non obstante iuramento, poterit etiam hoc casu reuocari, Rui. confi. 107. viso, nu. 15. 16. vol. 1. Et de enormi læsione in minori & maiori per glo. in. c. 1. in. §. item sacramenta, de pa. iu. fir. in vsib. aliquid Ancha. in. c. 1. col. 138. 139. de consti. in repe. & Rof. in tracta. lib. de ac. ciui. quanto mino. nu. 26. quod exclusus ab vno beneficio, aliud non amittit.

tit. Et licet prohibitio alienationis, facta censeatur, in fauorem ipsius minoris, nec huic possit renunciari, vel ab eo propter imbecillitatem atatis, vel à curatore, qui non potest ipsius cōditionem deteriorem facere, vt per Barto. in l. filiusfamilias, in §. diui. ff. de lega. 1. potest tamen si iuramentum interuenit, quo (vt diximus supra) repræsentatur maior. c. cum contingat, de iureiu. c. licet mulieres, eo. ti. in. 6. Areti. consi. 22. diligenter, col. 2. Qui post Imo. in. d. c. cū cōtingat, cōsi. 7. 4. diligenter, col. 3. dicit etiam, quod quamuis per authen. istam, sint correctæ leges antiquæ in iuramento promissorio, incorrectæ tamen remanent in assertorio, de quo in l. si alterius. C. si mi. se ma. di. inferendo amplius, promissorium adhuc inter coniuges, non adiuuans mendacium, nec fraudem faciens legi, seruandum esse, licet assertorium suspicionem falsitatis, seu donationis, nō tollat. Iuramentū nihil operaretur quoq; si generaliter interpositum fuisset in actu, in quæ his, quæ debent specificari, secūdum glo. hic, quam ordinariam dicit Bal. in l. sed & si quis, in §. quæsitum, in vlti. col. ff. si quis cau. post Cy. etiam, in l. 1. C. commo. Et quod validet contractum nullum aliàs, ac donationem inter patrem & filium, ostendit, ex multis, Gui. Pap. de ci. 46. Immo, col. 3. & 4. Et quia de puberibus loquitur text. di sputant adhuc Docto. præcipue Ias. hic, col. 4. an locum habeat etiam in eo, qui est doli capax, proximus pubertati. sed quia profunda, & alta. q. est, transeo, & addo tantum communiter teneri, quod sic, vt hic per Bar. nu. 9. Alex. plene, in l. qui iurasse, col. 1. ff. de iureiu. esto quod in puberibus loquatur, quoniā loquitur quoque in contractibus, & tamen ex identitate rationis, extenditur etiam ad distractus, licet correctior sit, fauore animæ, vt per Alex. in. d. loco, idem Bar. hic, num. 20. Afflic. in. d. §. item sacramenta, in. 6. not. col. 1. idem Alex. in. l. si apud col. 1. C. de transac. Bal. consi. 408. super eo, in prin. vol. 4. plenissime Restau. Castal. in tracta. de Imperato. q. 73. colum. 1. Et ideo quod inquit Guid. Pap. de quo supra consil. 78. quod Rolerus, col. 2. quod hæc authen. non extenditur ad iuramentum impuberis, debet limitari, nisi sit doli capax, proximus pubertati, vt in locis præallega. Expeditumque est ad materiam, iurandum esse, manu tactis scripturis, vt per Bar. & omnes hic. plus dicit Bal. quod in magnis factis, vidit per ecclesiasticas personas deferri sæpe euangelia, & super eis manu (vt diximus) tactis scripturis, iurari, refert, & plura ad idem addit Afflic. in cap. 1.

cap. 1. in. §. item sacramenta, colum. 3. de pa. iu. fr. in v. fib. Et licet certo casu dixerim supra post Bald. in l. fina. in. §. filiis autem. C. de bonisque libe. filium iuramento non obligari, obligatur tamen regulariter, præterquam in voto, si contrahat & iuret. l. filiusfamilias. ff. de ac. & ob. l. tam ex contractibus. ff. de iudi. Idem Afflic. in specie, in. d. §. item sacramenta, in septimo notabi. nu. 29. & 30. quod habet locū quoque in pubere seruo, & bene, quoniā naturaliter obligatur. l. naturaliter. ff. de condic. inde. & nu. 31. multo magis in seruo putatio, & rursus bene, quoniam est tex. in l. si is, in. §. si liberto. ff. commo. Immo dicit glo. in. d. §. item sacramenta, quod etiam blanditijs inductus ad contrahendum & iurandum, tenetur ad obseruationem iuramenti, nō alienum à ratione, quoniā probatur aperte etiam in l. si. C. si quis aliq. testa. prohi. & in l. si maiores. C. de transac. & idem tenet, in. d. §. item sacramenta, Ifern. & Afflic. met. nu. 36. Cy. vero distinguit, in authen. hoc ius porrectum. C. de sacrosan. ec. & forte melius, vt per eum. Est verum si contractus esset factus contra legem, quod nec iuramentum valeret. l. non dubium. C. de legi. iur. gentium. §. si paciscar. ff. de pac. glo. in. d. §. item sacramenta. Quodque non possit contrahere læsus intra dimidium, per iuramentum repræsentatus maior vt supra & adhuc per gl. in. d. §. item sacramenta. Et quia (vt inquit Bar. hic) iuramentum est sacræ rei signum, videtur dicendum, Iudeos, hæreticos, & excommunicatos, nō includi in tex. isto, neque comprehendendi sub generalitate huius authen. c. gaudemus, de diuor. nihilominus cōtrarium est verius. l. quoniam. C. de hære. not. in loco præallega. vbi dicitur etiam quod locum habet in compromisso. forte quoniam inter volentes fit. l. 3. l. non distinguemus. §. si. ff. de arbit. & quia arbitria sunt redacta ad instar iudiciorum. l. j. ff. de arbit. deque contractibus ad iudicia arguimus, & è contra. l. 3. §. idem scribit. ff. de pecu. Verum dubito in materia, iurauit minor nō venire contra aliquem contractum in futurum, postea contrahit sine iuramento, an restituatur, in. d. §. item sacramenta, & hic, determinatur, quod sic, quod dicit de præsentī, non de futuro, debet iurari, & verum est, sicuti etiam in continenti, & non ex interuallo, quod tamen verum non videtur nec proxime dictum, nisi de iure ciuili, vt ibi per scriben. & adhuc contractus appellatione, comprehendetur quoque minoris fideiusso pro alio facta, vel quietatio facta tutori, secundum Bal. & Saly. hic, & Afflic.

& Afflic. in. d. §. item sacramenta, in. 6. not. in fi. quæ duo cum sint quotidiana præcæteris, nolui, de industria, prætermittere, & quòd habeat locum in quolibet pacto, licet (vt dictum est supra) loquatur in contractu, nouissime probat Bal. in rubri. C. de pac. & in. l. quid ergo, in. §. contrarium, in fi. ff. de contraria ac. tu. & in. l. iurisgèrium, in prin. col. 2. ff. de pac. Quòdque iuramentum minorem repræsentet maiorem (vt adhuc est dictum supra) confirmat in not. casu Fede. de Se. conf. 31. minor, col. 1. Sed nouissime addas, quòd non tamen eum fingit prudentem & sagacem, & differentia rationem idem Bal. assignat, auctoritate Aristot. frætus, in rub. C. de re. permu. ad finem suffixus ego, in. l. precibus, lectu. 2. dicebam. C. de impube. quòd iuramentum validat contractum minoris, non obstante defectu solènitatis, quia clausulam habere cèsetur, vt valeat omni meliori modo quo valere potest. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de lega. 2. sed non infantis, vel furiosi, in quibus deficit consensus, qui est de substantia obligationis. l. obligationum substantia. ff. de act. & ob. Ro. plene, conf. 517. in casu, colu. 6. & 7. & quia assert efficaciam contractui, notandum est rursum, quòd hac ratione transit ad hæredem, vt idem Bal. dicit in. d. l. iurisgentium, in. §. si paciscar, colu. 3. ff. de pact. quòdque limitatur quòd habetur in. l. quid enim. ff. de dolo. vbi in dolo è minor, qui iurauit se maiorem, & non super contractu, vt hic. & dicit in tracta. execu. instru. Anto. cana. q. 16. quid si minor, ad fi. & quòd non habeat locum in pupillo, vel prodigo, cui bonis interdictum sit, sicuti nec in infante, vel furioso vt dicebã proxime, ratione probatur, vltra supra dicta, quia iuramentum nõ excludit causam prohibitionis, idem Bal. in. d. l. iurisgentium, in. §. & generaliter, in. 2. lectu. in prin. ff. de pac. & casu quo minor restituatur, restitutionique renunciet, ad eam admitti amplius nõ debet, vt in. l. si intra, & ibi Alex. C. de resti. in integ. Aliqui dicebant ad propositum tamen, licet iuret non venire contra contractum, quòd nihilominus si certioratus non fuerit, restitutionem petere poterit, & male, ac contra text. istum, & ita tenet etiam Bar. in. l. si duo patroni, in. §. idem Iulianus, col. 2. ff. de iureiur. Qui dicit etiam ad materiam in. l. iusurandum. 2. in prin. ff. de iureiur. quòd licet iuramentum non sit modulus inducendæ obligationis regulariter, in casu tamen fallit, in liberto scilicet, in iuramento obligationis introductorio intelligentes. l. vt iurisurandi, in prin. ff. de ope. lib. l. fi. C. de lib.

cau.

cau. late idem Bar. in. l. si quis pro eo. ff. de fideiur. vel si fit litis decisorium, vt toto titu. ff. de iureiur. aut contractus etiam inuvalidi confirmatorium, vt hic.

Ad. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de uerbo. oblig.

Tristis euentus. 47.

C A S V M aduersamque Fortunam spectari hominis liberi, neque ciuile, neque naturale est, inquit Vlpia. hic, & bene, vnde argu. sumit etiam Ro. consil. 122. circa, colu. 1. quòd in simili nec de tristici euentu vxoris suæ præsumendum est testatorem cogitasse. Et Docto. in. l. si constante, vbi præcæteris Seyfel. colu. 2. in fi. ff. so. ma. quòd è contra, cogitare maritū effici pauperem, in casu de quo ibi est expectare tristem euentum liberi hominis, & male, quòd tamen tutum nõ est, vt subiicit col. seq. quia in casu diuortij, qui censeatur aduersus & tristis. præsumitur extraneus donasse mulieri. l. si cum dorem, in princ. ff. solu. ma. ergo & in casu quoque. d. l. si constante, sic donatio præsumitur. forte dotis fauore, sicuti & in libertate dicitur in. l. generaliter, in. §. si libero homini. ff. de fideicom. lib. quando legatur libero homini, si efficiatur seruus, quoniam ei provideatur per donatione libertatis. tradit Bar. in. l. si seruo, in fi. ff. de adilega. & quòd in dote, quòd hic dicitur, locum non habeat, declarat Cy. in. l. quamuis. C. de pac. conuen. & not. in priuilegijs dotis, de quibus in. l. 1. ff. so. ma. Immo quòd tristis euentus potest esse in consyderatione etiam, quando ex statu præsentis iudicatur, exèplū, quòd maritus efficiatur pauper vt supra quia res suæ sint in loco periculoso, vel ruinis subiaceant, & suffixus per glo. & Docto. in. l. 2. in verbo suspèctū. ff. so. ma. & ad not. per eundem Bar. hic, maxime seruiunt. nonnihil Seyfel. in. l. cū filio, col. 5. ff. de lega. j. Vel si provideatur alias ne iudicū reddatur elusorium. d. l. generaliter. §. si quis seruo pignori dato. ff. de fideicom. lib. Alaxandri. collega, in. l. pen. in. §. ad crimen, nume. 292. ff. de pub. iudi. Aliam pulcherrimam declaratione quoque ponit idem Bar. in. l. Mutianæ, nu. 6. ff. de condi. & demo. & inducuntur multa iura, maxime tex. in. l. pater, in. §. forcrus, & in. l. cum tale, in prin. ff. eo. quòd expectare mortem aliquius, triste est, nisi naturalis status rei tendat ad hoc, exemplificando in patre, vt ibi per eum. & idem si aliquis esset in cul-

pa,

pa, quoniam casus adhuc considerandus esset. l. diuortio, & ibi not. ff. de nego. gest. Idem Bar. in l. in lege, in §. j. in 2. opp. ff. ad legem aqu. & ad regu. dicebat Cro. in l. stipulatio hoc modo concepta, col. 2. ff. de verbo. ob. quod ponere hominē in eo statu, in quo certum sit, quod nihil vllō vnquam tempore possit habere, est contra bonos mores, ita est casum aduersamque Fortunam expectare. Et Nicel. Placen. in concordan. Bar. 337. operaprecium, col. 4. quod non debet esse in consideratione, quod Iudex aliquid male faciat, pro se presumptionem habens. l. Herennius. §. Caia. ff. de euct. c. in presentia, de renun. Idem Cro. in l. si constante, alleg. etiam supra, col. 2. ff. solu. ma. quod turpe est putare pariter, quod mulier adulterium committat, & amittat dotem. & col. 2. o. ibidem quod non sequitur, Titius amisit aliquid de bonis suis, exercendo mercatias in Mari, ergo in futurum amittet, immo presumptio est in contrarium, quod ditabitur. l. si defunctus. C. arbi. tu. l. cura. §. deficientium. ff. de mu. & ho. Bar. in l. ex diuerso, in §. si. ff. sol. mat. & quia tristis euentus non est regulariter considerandus, nec sperandum quod contingat, vt hic, & in l. Iulianus. ff. qui & a quib. & in l. si in emptione, in §. & liberum. ff. de contrah. emp. Dicit etiam Ancha. consi. 122. ex narratis, col. 2. declarando tex. in l. iubemus, in fi. C. de sacrosanc. eccle. quod loquitur de clericis ecclesie, quorum interest de presenti res ipsius non alienari, quodque patronorum interesse non est considerandum, nec presumendum, sicuti nec aduersa Fortuna. & Bellame. deci. 663. pauper, col. 2. quod expectare beneficij vacationem per mortem inhonestum est. & deci. 752. supposito, col. 7. quod mors hominis non est speranda Barba. in c. j. col. 21. de lit. co. quod vnicus ille armorum Dux Hannibal, hoc idem saepe dicere solebat. Vincendum o milites, aut moriedum, nec casus aduersaque Fortuna spectanda est. & in homine sane metis, quod fiat furiosus exemplificat Seyfel. & postea limitat, in l. ex facto. ff. de vulga. & pupil. sub. col. 5. dictumque fuit supra nec repeto. & licet expectandum non sit in specie, quod aliquis efficiatur seruus, nisi in euentum sibi prouideatur, vt dictum fuit pariter supra in genere tamē tolerabile est. l. 3. §. de illo. ff. pro so. l. si. C. de pac. not. in l. quod te. ff. si cert. peta. idem Seyfel. in l. si ex legati causa, col. 2. ff. de verbo. ob. & in simili, in uelitura simpliciter facta de feudo viuentis non valet, & tamen secus est si fiat sub conditione, si sine legitimis hæredibus moriatur

c. j.

c. j. & ibi plene Afflic. col. j. qui suc. re. in vsib. Ex quibus regu. & limitationes et ad ea, quantum tamen satis sit declarata habes.

Ad l. in ambiguo ff. de reb. dub.

Verborum impropratio. 48.

L I C E T (quemadmodum hic dicit Bar.) verba impropranda sunt, vt voluntas testatoris saluetur, & innuunt ibi, Non vtrūque quod dicimus, sed id dūtaxat quod volumus. attamen hoc idem commune est, & in libello quoque locum habet, in sententia, in contractibus, & generaliter in quolibet actu. l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. l. sed & si, aliās, & puto. §. Iulianus. ff. fami. her. l. si tam angusti. ff. de ferui. & vtrōbique Flo. in princ. Deci. in l. precibus, col. 1. o. C. de impube. Cur. iu. consil. 16. videretur, nu. 11. Boe. deci. j. nu. 12. par. 1. & idem quod hic, in l. Titia, in §. Lucius. ff. de lega. 2. & in l. quibus diebus, in §. dominus. ff. de condi. & demon. & in l. hæredibus, in §. si. ff. ad trebel. Areti. consi. 145. respondendo, col. 2. Pau. de cast. consil. 5. quicquid, col. 2. & 3. vol. 1. & consi. 123. viso testamento, col. 2. eo. lib. & hac ratione dicebat Gui. Pap. deci. 308. Titius, ad si. si quis vxorem instituat quoad vixerit, & post eius mortem Titium vniuersalem hæredem, quod institutio valebit, etiam si testator miles non sit, quoniam verbum instituo, in personā Titij, id est substituo, exponetur. & quotidianum est. l. Gallus, vbi glo. exprimat. ff. de lib. & posthu. & in hieicōmissarijs substitutionibus hoc idem maxime locum habet, vt verba menti deferuiant, non è contra, mens verbis. c. intelligentia, de verb. signifi. l. scire leges. ff. de legi. Idem Gui. Pap. vbi alia multa, cōsilio. 135. consilium, col. 3. & fuit verbum etiam Bellame. deci. 755. si rector, col. 3. quod habito effectu secundum mentem, de verbis prima facie non est curandum.

Ad l. si quis maior .C. de transac.

Periurus. 49.

V E N I R E contra transactionem iuratam, non solum periurium est, verum etiam infamia, vt hic, & per Bal. consi. 351. Ioannes, col. 3. volu. 5. & hac ratione ei non est fides adhibenda .c. licet

ex

ex quadam.c. testimonium.c.ex parte.de testi.Gui.Pap. cont.
228.in hac causa,col.2.& ad periurii propositum, crimen cōe
est,deāque eo cognoscit etiam Iudex secularis, per viam puni-
tiuæ iurisdictionis,vt per Ro.conf.512.quo ad primum,col.
pen.nisi periurus clericus sit,quia tunc secus.c.venerabilis, de
elec.not.in.c.cum sit generale,de fo.compe.& in contractibus
quod hic dicitur verum est,non in teste falsum deponete, quia
si causa fuerit criminalis,pœna vltimi suplitij castigabitur, si
vero ciuilis,Deum habebit vltorē.l.2.C.de reb.cred.& si quis
iuraret per genu Principis,sustibus cæderetur.l. si duo.ſi.ſi.
de iureiuran. Gui.Pap.deci.178.de periurio,col.2. Qui etiam
ad materiam,& per not.hic,dicit deci.546.testis, colū.1.quod
testis qui modo vnum dixit,postea aliud,est infamis & peri-
urus,quoddūque depositioni primæ standum est.Immo quod hæc
lex locum habet etiam in fidei.præstatione.c.ad aures, quod
met.cau.probat concludenter Zaneti.in tracta. disse. iu. cano.
& ciui. disse.j.nu.92.& licet dicat si quis, terminus est tamen
vniuersitatem comprehendens,vt hic per Docto.& in l. si fi-
milia.ſi.de iur.om.iudi.1.Tiraquel.in tracta.retrac.in glo.9.ſi.
fo.80.nu.211.& de actore secundum glos.ad reum extēditur,
quamuis rursus dispositio pœnalis sit,adde Saly.hic, in pen.
q.& natura correlatiuorum hoc ipsum patitur,vt per Io. Bap.
de S.Blasio,de correlati.in.prin.casu.38.nu.15.aliquid Seyfel.
in.l. si prius,vbi etiam simile adducit,in penulti.colū.ſi. de no.
oper.nun.& adeo verum est quod contrahentes non possunt
venire contra iuramentum,vt nec possit Princeps ipsum re-
mittere,per clausulam non obstante, in rescripto appositam,
iuxta not.in.l. si. C. si contra ius vel vtili.publ.quod tamen idē
Seyfel.declarat hic,verum esse,col.pen. si expressè faciat men-
tionem pœnarutu hic contentarum,subijciens not. dictum fo-
re in materia,& est vltra eum argu.in.l. item apud Labeonem,
in.ſi.hoc editum.ſi.de iniur.Bar.in.l.j.C.de nauti. Tyb.lib.x.
glo.in.c. quanquam.23. distin.& hinc dicebat Ioan. Andr.in.c.
de multa,de præben. Ancha.& Franc.in.c.j.de consue. in.6. q.
si dispensatum sit cum aliquo,super pluribus dignitatibus ob-
tinendis,non intelligetur de dignitatibus eiusdem ecclesiæ,ni-
si exprimitur,quia prohibitio ista specialem habet notam,cu-
ius mentio specificè,vt etiam hic, fieri debet. Dum text.adhuc
mentionem facit commodi,quod periurus eo quoque priua-
tur,declarant Moder.Bononien. ponderantes dictionem ex,
in.c.

in.c.potuit,nu.59.de loca.de commodo intelligi debere,à cō-
tractu proueniente,non a lege,& verissimum est.l.j.ſ. ex in-
cendio,& ibi Bar.ſi.de incen.rui.nauf.ego late hic in repeti.&
quod non solum in transactione locum habet, sed etiam in
quolibet contractu, vt hic dicunt Docto. ponderantes ver-
bum pacta,quod est generale ad omnes cōtractus.l.j.ſi. de pac.
l.j.ſi. de ac.& ob.& vtrobiq; glo.not. quoque in.l. si infulsa.
& ibi in specie Imo.in.6. fallen.regu.affirmatiuæ.ſi. de verbo.
obliga.Alexan.conf.76.videretur.col.4.volumi.5. Rui.con.
198.vifo,nume.6.volumi.1.& quia de pœnis dictum est,nota
quod possunt etiam excedere quadruplum, ex quo imponun-
tur simpliciter,non per nomina multiplicatiua habendo rese-
ctum ad rem,seu ad eius æstimationem, vt per glos.in.ſ. om-
nes,in verbo nulla,& ibi Ioan.Fab.Ioan.de Pla.& Angel. In-
stiti.de ac.Saly.& alij in.l. vnica.C.de senten.quæ pro eo.Cō-
trarium vero Roma.conf.510.quod ad primum,colum.3.&
ex his male,tamen opi.Roma.in repe.nos alias tenuimus.No-
ta rursus,quod contrahens, in eas incidit, quamuis con-
trauentio modica sit,puta circa accessoria.l. quauis. ſi. de con-
di.& demon.propter iuramentum,quoniam alias secus,secun-
dum Alexan.in.l. in executione,in.ſ. pen.ſi. de verbo.obliga.
& consil.106.vifo themate,colum.3.volumi.3.multa Alexan-
dri,collega,consilio.30.vifo,numero.3.Sauilia.consilio.182.
videtur,numero.16.volumi.1.& ad materiam dicit etiam hic
Alexan.quod non est locus purgationi more.Idem Gui.Pap.
consilio.192.ex facti,colum.2.& communem opinio. Alexā.
adhuc esse testatur,cō.præallega.76.Bar.Ang.& Mod.in.d.l. si
infulsa.& nouissime idē Alexandri,consil.præallega. in princip.
& idem Gui.Pap.conf.23.vifo,col.2.quod iste tex. est mira-
bilis,iuramento pactum nudum vestiri, referendo verba lite-
re,ibi, Verum actione priuatus,tam ad pacta quam ad trans-
actionem, vt vnum determinas adiectum pluribus determina-
bilibus,ea pariter, & vniformiter determinet. & idem consil.
31.vifo,col.4.7.9.& ferè per totum,vbi etiam.18. facit men-
tionem Barba.quoque hanc.l.repetijſe. & colū.20.quod non
habet locum viti contra dolosum. & 21. quod iustus Princi-
pis à pœnis ipsius neminem excusat.& consil.132. circa, colū.
4.& 5. quod si in quacunq; simplici promissione locum ha-
bet,& in pacto iurato, vt supra multo magis locum habebit in
donatione. quoddūque pœnæ peti poterunt, licet donatio non
valeat.

valeat. & consi. 63. circa, col. 2. quòd sublato iuramento, sub-
mouetur dispositio huius legis, quæ facta fuit in odium periurij.
& consil. 89. circa, col. 2. & 3. ponit periurij pœnas. & Rui. consi. 58. quia locator. in prin. & nu. 2. volu. j. quòd si locator non adimpleuit promissâ, dicitur cecidisse. quòdque lex ista locum habet (in omni enim contractu procedit, vt supra & ibi idem testatus est) quando conductor promissâ obseruauit, & prius ipse non contrauenit. & quòd denique regulare est ad obseruantiam promissorum non teneri, cui non fuit obseruatum. l. cum proponas. C. de pac. etiam si iuratum sit. c. peruenit, de iureiu. & nu. 9. quòd etiam quòd locator in pœnas huius legis, incidisset, valet nihilominus locatio, & ab ea nõ esset recedendum, quoniam cedunt ad commodum obseruantis, & per ipsam possunt remitti. l. si quis in conscribendo. C. de pac. & consi. 141. non videtur, nu. 3. eo. lib. quòd ad hoc vt locum habeat adhuc, requiritur morâ promissoris præcedere, & indicati verba ibi, non seruando promissâ. & consil. 110. videtur, in fi. vol. 4. quòd iuramentum habet vim clausulæ, rato manente pacto. & Afflicti. in. c. j. ad fi. de feu. da. valua. in vsib. (estque pro complemento huius legis obseruandum) licet dictum sit, & ita communiter teneatur, hanc legem locum habere in omni contractu, quòd tamen in emptione & venditione nõ procedit, quòdque resolutio contractus fieri non poterit, si venditor pro parte sua non obseruat quod promissit, vel e contra, subijciens, hoc esse ipsius speciale priuilegiũ, nihilominus quia contrarium (vt diximus) communiter tenetur, à supradictis non recedo. Id vnum quoque non omittentes, quòd à transactiõne etiam iurata, ratione enormis læsionis, recedi potest, sicuti in simili in authen. sacrameta puerum. C. si aduer. ven. not. hic, & ibi, & nouissime Deci. consi. 60. viso, ad fi. & consi. 203. vt vera, in prin. vol. j. Gramma. plene deci. 101. Magnifica. nu. 54. & deci. 102. quo vero, nu. 104. In cæteris, quia i. col. lectanę. & repeti. dictum est satis, transco.

Ad l. 1. §. sed et si seruus. ff. de uen. inspi.

Agnatio. 50.

VLP IANI verba hic, quæ sunt, Publice enim interest, Partus
non subijci, vt ordinum dignitas familiarumque salua sit. no-
bis

bis argu. præstant, vt dicamus, cum de agnatione familiaque
conseruanda agitur, in hoc publicum interesse verti, vt etiam
sonant, & tradit Alex. consi. 34. animaduersis, col. j. volu. 4. Et
dixit pulchrum verbum Bal. in. l. si defunctus, col. 2. C. de fu. &
legi. quòd præferre genus paternum materno, æquum est, hac
ratione, quia scilicet ad fauorem familiæ & agnationis tendit.
Et Ias. in rub. de acqui. po. colu. 1. in fi. quòd si statutum velit,
quòd foror non succedat fratri, laudabile est, quoniam ipsius
ratio est agnationis fauor, & sentit idem Bal. in. l. lege duode-
cim tabularum, ad fi. C. de legi. hæ. & Bar. in. l. 2. in. §. videndũ.
ff. ad Tertu. Et consyderat adhuc Bal. quòd statutum scemina-
rum exclusiuum, quod ferè est per totam Italiam, factum sit
propter publicum bonum conseruandarum familiarum, in. l.
certum, in prin. C. vnde legi. & in. l. 2. C. de in ius vo. & in au-
then. habita, col. 3. C. ne fi. pro pa. & in. l. maximum vicium, co-
lum. 4. C. de libe. præte. & in. l. Titia, in. §. Lucius. ff. de lega. 2.
Cur. iu. consi. 9. circa, nu. 3. Roma. consi. 4. sententiam, ad fi. &
consi. 399. vt præfens, col. 2. & consi. 411. quatuor, in prin. An-
cha. in repeti. c. canonum statuta, col. 314. Sicu. consi. 4. scribi-
tur, col. j. vol. j. & consi. 12. scribitur, colu. 2. & consi. 13. circa,
& consi. 14. circa, col. j. eo. lib. & consi. 39. in hac, in prin. vol. 2.
& consi. 50. illud asseram, in prin. vol. 3. & dicit consi. 67. illud
in medium agnatio, idque etiam in. l. pronunciatio, in. §. familiæ
ff. de verbo. si. idem Bal. consi. 176. statuto, col. 2. volu. 5. Ioan.
And. in addi. Specu. in rub. de suc. ab intesta. in princi. Et quòd
lex magis faueat agnationis quàm cognationi, probatur in. l.
fratres. C. de in offi. testa. & ibi, Saly. in prima colum. ait, quòd
nõ est absurda lex municipalis, quæ ab intestato præfert agna-
tos cognatis, vt domus conseruetur. Si tamen (quod ad decla-
rationem nota) prohibitio alienationis facta sit, vt bona per-
petuo remaneant in familia, & non exeant de nomine testato-
ris, non extendetur vltra quartam generationem, vt per Bar-
to. in authen. de restitu. fideicom. in princi. Et ad propositum
nostrum, hac de re proditum est, vt legitima in totũ tolli pos-
sit, ne dum minui, ex causa. l. cum lege. & ibi Bal. C. de ep. & cle-
ri. plene Cur. iu. consi. 10. visa, nu. 7. Bal. nouel. in tracta. de do-
te, in. 6. par. in. 16. priui. & ita seruatur de consuetu. per Italiã,
quod vltra Bal. in loco de quo supra testatur & refert Gram-
ma. deci. 101. Magnifica Francisca, nu. 61. 62. Ante Solonem

MAN. m etiam

etiam non poterant relinqui bona extra familiam. olimque lege Voconia cautum inuenio, ne quis census, hoc est pecuniosus, hæredem relinqueret filiam. Et idem ratione supra dicta, dicit Pau. de Cas. in statuto præferente agnatos cognatis in emptione, consi. 2. notandum, col. 2. vol. 1. Bal. 373. præmittendum, col. 3. vol. 1. Quodque testator loquutus de masculis, videtur voluisse bona in familia & agnatione cōseruari, & quod lege duodecim tabularum, non habebantur pro descendentibus, qui descendebant ex fœmina, consi. 40. quidam, columna prima, volumine tertio, & consi. 411. quidam, colum. 1. vol. 1. quod principalis intentio statuentium est agnationem conferuare per masculos, secundo fœminas excludere, sicuti per similitudinem, principalis intentio naturæ est generare, secundo, corrumpere. & consi. 218. statuto, col. j. vol. 2. quod huiusmodi statuta, videntur fundata in præsumpto priuilegio agnatorum, seu lineæ masculinæ, per quam cōseruatur dignitas familiarum, & consi. 215. verba, col. 2. vol. 3. quod fœminarum exclusio est in priuilegium masculorum inducta. Et cōsi. 465. statuto, col. j. quod familia cōseruatur per masculos, quodque in fœminis finitur, quoniam transeunt in alienam familiam, & notissimum est ad idem Euripidis dictū in Iphigenia, Quis enim (inquit) ignorat, quanto amplius Reipub. profint masculi, qui bella gerunt, sacra faciunt, muneraque publica obeunt. Et quia materia fauorabilis est, statutum de agnatis loquens, includit etiam emancipatos, quoniam esto, quod agnati nō sint, succedunt tamen ad similitudinem agnatorum. l. meminimus. C. de legi. hæ. Bal. Pau. de Cas. & Moder. in not. q. in. l. qui sepa tris. C. vnde libe. Deci. consi. 13. diligenter, col. 1. vol. 1. Cro. in. l. Gallus, in. §. & quid si tantum, col. 54. ff. de libe. & posthu. Dicit etiam Rui. cōsi. 110. circa casum, nu. 11. vol. 2. quod honor testatoris est, quod bona in agnatione conferuentur. Et Gui. Pap. deci. 485. si in aliqua, in prin. quod si in aliqua dispositione fiat mentio de liberis masculis, vt in institutione, vel substitutione prima, verbum prædictū masculis, hac ratione, in omnibus substitutionibus sequentibus repetitum censetur, & probatur in. l. 3. in. §. filius. ff. de libe. & posthu. & in. l. relegatorum, in. §. qui plures. ff. de lega. 3. & in. l. nihil. ff. de coniungentum eman. libe. ob dignitatem scilicet familiarum suarum & agnationis, que, vt dictum fuit etiam supra per masculos cōseruatur, & vt ille fufus. Et ex verbis huius. §. reprehenditur opi. Bal. in. l. 6.

in. l. si matre, in prin. C. de fu. & le. tenentis, si mulier mortuo primo viro statim nubat, & pariat intra nouem menses, quod filius succedit ei, in cuius domo natus est, quoniam Reipub. interest, vt ordo familiarum, & dignitas salua sit, & in specie ipsum reprehendit Alex. in. l. Gallus, in prin. in pe. col. ad fi. que Seyfel. & alij sequuntur ibidem. ff. de libe. & posthu. & hinc est ad propositum, vt inquit Io. Feral. in tracta. de priui. regni Frã. col. pe. quod ius serenissimæ coronæ est, vt in eo non succedat fœmina, sicuti nec in feudis regulariter, nec masculus ex ea descendens. latius Io. Parisien. in tracta. de primogenitu. libro. j. q. 2. nu. 3. 4. 5. 6.

Ad l. placet. ff. de acqui. hæ.

Seruus. 51.

CLARA est etiam hæc. l. quod iure isto, quicquid acquirebat seruus, Domino acquirebat, adeo verum, vt nec momēto qui dem hæres esse possit, non de iure, vt hic, nec de facto, vt in. l. qui hæredi. ff. de condi. & de. tradit Bart. & post eum Seyfel. in l. cum filio, col. 6. ff. de lega. j. Bal. in. l. j. col. 8. C. qui admi. Adde simile, quando fit restitutio fideicommissi procuratori, quod ipso iure transeunt in fideicommissarius actiones, nec momento quidem, in personam procuratoris resident. l. apud Iulianum. §. vtrum, & ibi per Docto. ff. ad Treb. latius in. l. qui ita, in. §. 1. ff. eo. Et idem quod in seruo hic dicitur, locum habet etiam in filio, & debet intelligi de iusta acquisitione. l. qui seruus. ff. de acqui. po. not. in. l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. & est simile in inuestitura generali facta de omnibus possessionibus, vel generali cōfirmatione priuilegiarum. c. 1. per quos fi. inesti. in v. sib. Specu. in. §. nūc aliqua. ver. 4. de instru. edi. Bal. post Cy. in. l. cum oportet, col. 3. C. de bonis que libe. Stepha. Fede. de interpreta. iu. qualiter lex restrin. ex mente, col. 8. Inmo quod nec filius adhuc possessionem habebat rei peculiaris, quoniam statim patri etiam ignoranti acquirebatur. l. quicquid. ff. de acqui. po. l. j. §. item acquirimus. ff. eo. Deci. in. l. filius familias. ff. de regu. iu. & si acquisitio continebat commodum, fiebat patri, etiam inuito. l. etiam inuitis. ff. de acqui. re. do. l. seruus vetante. ff. de verbo. ob. Ias. in. l. j. in prin. C. qui admi. Et idem in Monacho, vt per Archi. in. c. vnico. 18.

q. j. Fed. de Sen. confi. 4. restator, col. 2. Abb. confi. 88. facti, col. 2. vol. j. Calde. confi. 22. Papa, in prin. de regu. idem Abb. confi. 298. hæc materia, col. 1. vol. 1. & Bal. cõfi. 63. factum, col. 2. vol. 1. nonnil Bar. in. l. ciuibus. ff. de reb. dub. & disput. 12. quidam, col. 2. Et in filiis dicit Anto. cana. in tracta. de execu. instr. q. 23. petitur, col. 2. quòd in profectiis iura anti qua nõ sunt mutata. & ad idem Bal. in. l. fi. col. 4. C. quod cum eo. quòd per filium deriuatur ad patrè, quòdque pluribus participantibus eandem obligationem æqualiter, successione vnus, non confunditur obligatio in personam alterius. Et ibidem quo ad momentum, quòd præter reliquias, idest nudum nomen, nihil remanet in quærente. Et in. l. bonorum, col. 3. C. qui admi. quòd licet pater iubeat, & auroretur filio, quòd ad eat hæreditatè, nihilominus ipsi patri quæritur, quòdque hoc idem cõtigit, ex natura personarum, & ex autoritate legis, vt hic, & in. l. si quis mihi bona, in. §. iussum. ff. de acqui. hæ. & in. l. cum quidam, col. 3. C. de verbo. si. quòd filius adiectus videtur ad solutionem tãtum. Et procedit regula etiam si pater sit furiosus. l. patre furioso, & ibi Ias. in prin. ff. de his qui sunt sui vel alic. iu. Et licet adhuc filius habeat legitimam personã, sicuti & seruus petendi bo. po. secus tamen est in hæreditate adeunda. d. §. iussum, declarat Alex. in. d. l. 1. in. 2. not. C. qui ad mi. & hac ratione, si filius emancipatus patrem prætereat, habebit ipse pater in bonis filii bo. po. contra tabu. vt patronus in bonis liberti, æquitate prætoria, quoniam per emancipatio nem, beneficium bonorum sibi quærendorum, consecutus est. l. 1. ff. si quis à pa. fue. ma. qui pro concordanti hic allegatur, & per Bar. in. d. l. 1. in prin. C. qui admi. Et quod de momento ad huc dicitur, maxime verificatur, si seruo relinquatur, vel filio, contemplatione Domini, aut patris. l. sed si plures. §. in arropa to. ff. de vulga. & pub. sub. sufficitque aliàs momento quem esse hæredem, ad exclusionem substituti. l. si pater, & ibi Bal. col. 2. ff. de hæ. infiti. Immo quòd acquiritur actio patri, & tamen non statim transit in eum, sed mortuo filio, post lit. conte statam. l. tam ex contractibus. ff. de iudi. quod forte in contractibus locum habet, non in aditione hæreditatis, de quo dixi in. l. 1. C. qui admi. & in. l. frater à fratre. ff. de condic. inde. Bonorum po. etiam delata filio vel seruo, & agnita non acquiritur patri, nisi ratificauerit. ideo dicit Deci. in. d. l. colu. 3. quòd hoc ipsum quod hic dicitur, locum habet in his, quæ transire possunt.

possunt. Dicebam quoque aliàs, in. d. l. frater à fratre, verum esse quod hic dicitur, quando à tertio acquirit filius, non ab ipso patre, cum quo si contrahat, oritur naturalis obligatio, quæ patri non acquiritur, per illum tex. in. §. quæsitum. ubi etiam Ias. lectu. 1. col. 3. 4. & 7. & in. l. 2. in. §. quod si in patris, col. 2. ff. solu. ma. Et quo ad seruum, nota, quòd Pau. de Cas. in. l. ex hoc iure. ff. de Iusti. & iu. errauit grauitè, dicens, quòd habet dominium saltem rei mobilis, quoniam acquisitio rerum mobilium, est de iure gentium secundario, vt etiam immobilium, quarum non est capax, vt ibi Seyfel. declarat, & bene, colu. 8. Ad materiam inquit etiam Bar. quòd sicuti Domino acquiritur, si relinquatur seruo suo, ita acquiritur si relinquatur rei suæ, in. l. Gaius, in. fi. ff. de an. lega. Constituentis tamen alibi differentiam inter filium & seruum, quicquid dictum fuerit supra vt filius in casu huius legis, nomine sit hæres, effectu tamè acquirat patri, seruus autem nullo modo, in. l. cum filio, columna tertia. ff. de lega. j. quod postea in. 4. disputat, dic vt per eum. Et hac ratione seruus adhuc, quia nihil habet, accusari nõ potest, vt puniatur in bonis, licet in eum cadat pœna generaliter pecuniaria, secundum eundem Barto. in. l. hos accusare, in §. omnibus, col. 1. & 2. ff. de accusa. Est verum, quòd limitatur lista, in electione, seu in facultate eligendi, quæ in hæret personæ serui, nec per ipsum quæritur Domino, intelligèdo de electione quæ cadat in seruum, puta alternatiua vel optionis. l. si stipulatus, & ibi Bar. in. prin. ff. de verbo. obli. Et in simili, quia de vxore nihil dictum est, facit, quia si donata sit res vxori, cõtante matrimonio, acquiritur marito, nec ipsa interim domina esse potest, l. 2. C. de inoff. dona. Bart. in. l. sub conditione, col. 1. ff. de solu. Verum ad filij propositum instatur, si nihil habet, non debet posse obligari, & tamen obligatur. l. tam ex contractibus. ff. de iudi. Sol. incarcerabitur, nisi cedat bonis. l. 3. §. sed vtrum, & ibi Bar. ff. de mino. tradit Ias. in. l. qui Romæ, in §. Augerius, nume. 4. & 5. de verbo. ob. Per tutorem etiam sic quæritur infanti, sed nõ per curatorem furioso, rationem alsignat Bar. in. l. si infanti, col. 4. C. de iu. deli. & sic nõ semper est bonum argu. de infante ad furiosum, si fiat restitutio quoque ex Treb. Senatuscon. ei qui est in aliena potestate, statim acquirit cui subiectus est. l. post mortem, & ibi idem Bar. in. fi. C. de fideicom. Et quia de aditione hæreditatis dictum fuit, non est prætermittendum, si pater furiosus sit, quòd filius sine iussu ip

sius, hæreditatem adit. l. cum hæres. ff. de acqui. hære. quòdque hæc lex fallit in multis casibus, de quibus per glo. ubi etiam la so. in. l. cum filius familias, colum. 3. ff. si cer. pe. Et ad regu. dicit Bal. in. l. generaliter, colum. 4. C. de ep. & cle. quòd in hereditate acquirenda, agnatio non respicit successuum effectum, ex quo momento fit acquisitio. Si tamen pater esset in articulo mortis constitutus, filius tunc ei non acquireret, casus est singu. in. l. si in fi. C. de bonisq; libe. not. Bal. in. l. si. ff. de condi. insti. Areti. consi. 141. in præsentì, colu. 6. Ias. in. l. quoniam, in fi. C. de testa. & dicit vltimo loco, in. l. filii, in fi. C. de inoffi. testa. quòd consilium illius legis hodie non tenet, ex quo filius potest pure institui, & pater ab usufructu prohiberi, authen. ex cipitur. C. de bonis que libe. vnde id quod debet fieri pure, nõ debet fieri conditionaliter & suspensive, iure veteri autem fecus, vt hic, quia quicquid acquirebat filius acquirebat patri, etiam prodigo, sicuti furioso, vt supra, & in. l. vlti. C. de sen. pa. & ista sufficiant.

Ad. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Treb.

Castitas. § 2.

QUOD in matrimoniali coniugio feruetur castitas, vt in c. Ni cerna Synodus. 31. dif. & in. cap. non est culpandus. 32. q. j. & in c. quoniam. 31. q. 1. & in. l. castitati. C. ad legem Iul. de adul. no tar etiam Bar. hic, & ad. q. infert, si testator dixit, relinquo vxori meæ, donec caste & honeste uixerit, quòd relictum habebit, etiam si transeat ad secunda vota. & probant verba text. ibi,
 " Quod & mulieris pudicitia, & patris voto congruebat, & ita tenuit etiam Ric. Mal. hic, vt Fulgo. refert. idem Barto. in au then. hoc locum. C. si secun. nup. mu. & in. l. si. in. §. fi. C. de in dic. vidui. tol. & in. §. cum igitur, in authen. de non eligen. se nu. in prin. Bal. in. c. pe. de proba. E hanc opi. indistincte, à quo cunque verba hæc proferantur, tutatur Bononien. quia idem Bal. in. d. l. si. col. 1. distinguebat contrarium sentiens, quòd videatur potius maritus cogitasse de castitate viduali, in singu. nouis. 577. mulier & idem quod Bal. Afflic. in. c. 1. nu. 107. ex quib. cau. feu. ami. in v. sib. & male, vt in loco supra allega. effica ceter ostenditur. non nihil Abb. in. c. vt clericorum, colum. 2. de vi. & ho. cle. Et quòd nubere non sit turpe, sed honestum,
 tradit

tradit nouissime idem Bal. consi. 336. iuxta, col. 1. volu. 1. Et ad propositum in. l. Deo nobis, col. 3. C. de ep. & cle. quòd castitas triplex est, virginalis, continentalis, & pudica, vt hic, & de his etiam in summa, 27. q. 5. Immo quòd si longo tempore continentia obseruetur, non longe à virginitate distat, vt in d. locis legitur. & dixi ego in. l. transigere, lectu. 2. in. 2. notab. C. de tranfac. & ex his verum est, quòd in concubinato tolerabiliter viuatur, in virginitate virtuose, in adulterio damnabiliter, & in matrimonio denique pudice, vt hic. Tamen quòd trá situs ad secunda vota odiosus sit aliàs notandum est, vt hic per Docto. tradit Bal. post Guliel. de cu. in. l. 3. C. de præscrip. lon. tempo. refert Seyfel. in. l. si diuortio, in fi. ff. de verbo. ob. Anima mariti cõtristatur. §. nos igitur videntes, in authen. de nup. Bal. in. l. cui relictum, col. 3. C. de indic. vidui. tol. & consi. 51. ista quæstio, col. 2. volu. 3. Et si non petierit tutorem infra annum filio, eius successorem perdit. l. sciant. C. de legi. hæ. & in substitutione punitur. l. credendum. §. si vero, iuncta glo. ff. qui pe. tu. Et virtute compendiosæ factæ à pagano, verbis communibus, non admittitur, quia omni tempore sit fideicommissaria, vt per Ias. in. l. precibus, colum. 11. C. de impu. be. Quid quòd Cataphruges ad idem secunda nuptias à fornicatione nihil differre censebant. Fortunæque muliebris signum nefas erat attingere, nisi ab ea, quæ semel tatum nupsisset. & antequam Gorgophone Persei filia, mortuo priore marito Oebalo, nupsisset (author est Pausanias) secunda matrimonia incognita erant. & cum his finio.

Ad. l. finalem. ff. de rebus eorum.

Actus nullus. § 3.

Ex actu nullo, quamuis, mirum videatur, quia non entium, nõ est qualitas. l. eius qui in prouincia. ff. si cer. peta. l. nam & si sub cõditione. ff. de iniuf. testa. Seyfel. in. l. cum filio, col. 9. ff. de leg. j. declaratur tamen testatoris voluntas, vt hic, & in. l. non dubium. C. de testa. & in. l. j. C. de fideicom. A re. consi. 150. visis, col. vlti. Ro. consi. 179. amplissime, col. 3. Bart. q. 11. habeo filiam, col. j. Bal. in. l. si post diuisionem, col. j. C. de iu. & fac. ign. & idem in donatione. l. cum de bonis, & ibi Ange. C. de dona. Idem Areti. consi. 17. consyderatis, col. 8. & ideo licet testamẽ

tum efficiatur nullum, attamen Iudex sequitur patris iudiciū, quia (vt diximus) voluntatem ipsius probat. l. si pater, & ibi no. ff. de testa. tute. & si minus solēne fuerit, liberat eadem ratione tutorem à satisfatione. l. qui à patre, & ibi Bal. signāter per istū tex. ff. de confir. tuto. Qui in simili dicit etiam in l. si fundus, in §. quanquam. ff. de reb. eo. quod sic ex contractu inualido ius excipiendi oritur. & mirum videtur ex alio, quoniam de actu nullo, nulla debet fieri mētio. c. per vestras, vbi Hosti. & Abb. col. 3. de do. int. vi. & vxo. Feli. in. c. ex tenore, de rescr. & quoniam qui præstat autoritatem actui nullo, tenetur ad interesse, de quo tamen vide eundem Bal. in. l. j. in princi. ff. de tute. & ra. distra. Dicunt etiam Moderni Bononien. in repetitio. l. qui se patris, cci. 26. C. vnde libe. quod sufficit in quacunque voluntate etiam minus solēni dare licentiam filio abstinenti. Deci. in. l. j. in prin. ff. quod quisque iur. & in. l. si auia, num. 10. C. de suc. edic. & in. c. at si clerici, col. 10. de iud. quod licet causa nulla non sit in consideratione, & paria hæc, quod nulla exprimat, vel pro nulla habeatur. d. l. j. i. vbi glo. ff. de no. oper. num. ex actu nullo tamen effectus alius insurgit, vt hic, & in. §. ex non scripto, vbi Areti. col. 8. insti. de iu. natu. Bal. clarius, in. l. de quibus, col. 7. ff. de legi. de consuetudine, quod & ipsa quoque ex actibus nullis inducitur. & idē in pœnis, à quibus querlibet causa, etiam iniusta, excusat, vt per glo. in. l. si plagij. C. ad legem Fa. de pla. & hinc idē Bal. inquit adhuc, in. l. heredes palam, col. 2. ff. de hære. insti. quod voluntas facilius probatur, quam solēnitas. & quod testamentum nullum sufficit ad probandam voluntatem testantis, tradit etiam Bar. in. l. fideicommissa, in. §. quotiens. ff. de lega. 3. & in. l. in testamento. ff. de fideicom. lib. vbi simile quoque adducit, quod sic etiam instrumentum cancellatū, probat quod fuit. & intellectus est ad istū tex. vt sentit Cur. & bene, in. l. admonendi, nume. 46. ff. de iur. iur. quod loquatur, quando illud quod probatur ex testamento nullo poterat fieri in minus solēni voluntate, prout est licentia alienandi, quæ poterat dari coram duobus testibus, & notādum est. & ad propositum, sicuti ex actu nullo plerūque effectus insurgit, ita e contra videmus quod ex bonis rebus exēpla mala exorta sunt, vt per glo. in rub. de his qui po. no. & in simili consuetudo etiam nulla, tribuit iustam causam ignorantie, & excusat à pœna, secundum glo. in. c. cum venerabilis, de consuetu. bonus tex. in. c. 2. de tempo. ordin. & in. l. si pater, in

prim.

prin. ff. ad Macedo. Bal. in. d. l. de quibus, in. 5. col. ff. de legi. Areti. confi. 154. cōsultatio, col. 2. & quod ex actu nullo, & improbato à lege, plerūque refultet effectus, tradit Alber. in rub. de vulga. & pup. sub. col. 4. Cassāne. nouissimè, confi. 1. col. 29. vsque adeo vt clericus perdat beneficium, mero iure matrimonio contrahens, etiam quod nullum sit. c. j. de sponsa. in. 6. c. auditis, de elec. Staphi. in tracta. de vari. mo. va. nu. 87. aliquid Bal. in. c. quia propter, col. 3. de elec. dicēs quod licet per actus inualidos nihil validum sequatur, attamen vt supra datur voluntas & consensus intelligi. Si Princeps etiam manum apponat in aliqua re, quamuis inutiliter censentur ligatæ manus ordinarij & aliorum, vt amplius se de. d. re non intromittant. c. vt nostrum, de app. Ro. confi. 335. circa primum, col. j. Deci. in. d. c. vt nostrum, & confi. 5. visis, ad si volu. 3. & in restitutione vsurarum, quod à succedente retineri non possint tuta conscientia, sed pauperibus erogari pro anima testatoris, dūmodo voluntas ipsius probetur, etiam ex dispositione minus solemnī, affirmat Ancha. confi. 429. pro euidencia, colū. 2. & idem in interruptione præscrip. Deci. in. c. vt debitus, col. 3. de appe. q. quamuis adhuc præscriptio non interrumpatur per lit. contestatam factam coram Iudice incompetenti, vel quādo processus nullus est, aut citatio, secus est tamen si coram eo tale quid exprimat, quod habeat malam fidem inducere, quæ ex indicij probatur, nec nouum subijcit, quod ex actu nullo effectus extrinsecus causetur. & Bal. in. l. j. lectu. 2. col. 15. C. de sacrosā. ec. quod cum duo testes probent voluntatem testatoris, corā duobus testibus pariter valet testamentum adprias causas. & Cro. in. l. si constante, col. 6. ff. solu. mat. quod si pater in testamento nullo, legauerit quantitatem filia pro dote, cā minuire non poterit, facta semel declaratione, etiam quod testamētum inualidum sit. Si tamen actus sit prejudicialis testamenti actū nullū, dubitat Deci. omnino videndus, in. c. cū accessissent, col. pe. de consti. Ad regu. vltra istum text. & similes supra allega. facit etiam tex. in. l. militis, in. §. Veteranus. ff. de mili. testamē. & in. l. si maritus. C. de do. int. vi. & vxo. & si inter liberos pater, non relinquendo, sed permittendo disponat id quod alias erat prohibitum, valet permissio, authen. hoc inter liberos. §. per nuncupationem. & ibi Bal. C. de testamen. & quod ex testamento etiam inualido probetur voluntas testatoris, tradit Ias. in. l. nemo potest, col. 13. ff. de lega. 1. Rui. in. l. 2. in. 14. ff. eod.

Butigel.

Butigel.præcep.in.l.j.in.ſi quis ita,col.penul.ſf.de verb.obl. Immo plus ait idem Rui.conf. 3. de pluribus, nu.26.vol.2. quòd non ſolum ex actu nullo,verum etiam ex defectu potestatis,declaratur voluntas,& confi.134.viſo nume.10.eo.lib. quòd ſufficit ad inducendum fideicōmiſſum. Et quo ad intellectum iſtius tex.adhuc dici poteſt,quòd alienans habuit iuſtam ignorantia cauſam,ex quo teſtamentum fuit detectum nullū, poſt alienationem,de quo tamen poſt Oldra.Ioā.And.in ad. di.Spe.de rerum permu.in rubri.Seyfel.in.l. qui Romæ,in ſ. Griſogonus,col.12.ſf.de verbo.ob.

Ad.l. nec adiecit. ſf. pro ſo.

Affectio. 54.

PONDVS, in legatis loquentes, vt infra habent verba Vlpia. hic poſita,quæ ſunt,Forſaſis hoc ideo,quia non ſine cā obue niunt,ſed ob meritum aliquod accedunt. Adde glo.in.l.miles, in prin.ſf.de lega.2.& Bal.in.l.ſceminæ,col.1.C.de ſecun.nup. & in.l.idemque,in.ſi quis ea,in ſi.& in.ſi.ſf.man. vbi legatum,ad dona.cauſa mortis etiam extendit.& Ancha.con.219. mirum,in prin.& quòd hac ratione,ſi relictum ſit ſub cōditione negatiua,ſi legatarius ſcilicet capitoliū nō aſcendiſſet, quoniam non debetur,niſi purificata cōditione.l.cedere diem.ſf. de verbo.ſignifi.purificarique non poſſet,niſi vltimo vitæ ſpiritu,nec legatarius aliquod confequeretur commodum, quia legatum eo tempore deficeret.l.hæres meus.ſ. quamuis.ſf. de lega.j.inuenta eſt Mutiana cautio,qua promittit de nunquam aſcendendo,& tunc actionem habet,legatumque confequitur l.Mutianæ,& ibi Soci.in prin.declarat.ſf.de condi.& demō.& ad materiam facit,quòd ſi etiam filijs relictū ſit, ad poſthumos non extendetur,in quibus nec meritum nec demeritum cadit, vt per Bar.in.l. qui filiabus,nu.2.ſf.de legat.1.licet in tutela ſit ſecus,quoniam datur ratione filiationis,vt ibidem, & per Bal. in.l.ſi quis filiabus.ſf.de teſta.tu.Por.in.ſi.col. ſi.inſtitu. qui teſta.tu.da.po.& eſt communis opin.quam tamen ad longum diſputat Præpo.Sene.q.j.per totum. intellectus eſt tamen, ſcūdum quosdam,quòd dictum verum ſit in legato extraneo- rum,non ſuorum.l.his verbis.ſ.illa inſtitutio.ſf.de here.inſti. l.cum ratio.ſf.de bo.dam.non tutum,quoniam in hæreditate iura

iura prædicta loquuntur,non in legato.Hinc Bal.in.l.ſi donatione,in prin.C.de colla.ait,ſi pater dixerit, do vt bene merito,quòd merita non præſumentur præceſſiſſe, niſi probetur, quòdque hoc probato,etiam ſi dictum non fuiſſet, vt bene merito datum intelligetur.& quòd denique magis veritas quam confeſſio inſpicietur.l.ſi forte.ſf.de caſtren.pe.l. qui teſtamentum.ſf.de proba.l.ſi vero.ſ. inde Papinianus. ſf. man.l. ſi teſtamento.ſ. j.ſf. de fideiu.& hic,& vtile eſt etiam ad.q. quia ſi ego ſim parrochialis vnus eccleſiæ,eidemque relinquam aliquid, poſtea me transferam ad aliam parrochiam, non propterea videor ſecundæ voluiſſe relinquere,ratione meritum, tamē dubitat Imo.videndus omnino,in.c.requiſiti,col.16.de teſta. poſt Cy.in.l.1.C.de ſacroſanc.ecc.& propter inſinuationem, vt per Bal.in.l.illud,col.4.C.de ſacroſan.ecc.l.& tradit rurfum Deci.conf.21.viſo puncto,col.4.vol.1. quòd in ſocietate,veniunt tantum ea,quæ ex quæſtu acquiruntur, & ex opera cuiusque.l.coiri.ſf.pro ſo.non donationes, vel legata, quæ ob merita ſunt.clarius Gui.Pap.con.11.viſo tenore.in ſi.& Ancha.conf.130.pro & contra,col.1.& 2.poſt Bart.& Bal.in locis de quibus per eum,quòd ad ſubſtitutionem factam ſub nomine hæredum,non admittuntur alij, qui non teſtatoris iudicio,ſed fortuito,& per obliquum ad eius hæreditatē veniunt, quia (ſubijcit) iſta relictā ſunt ob merita,quæ non cadunt in ignotos.& idem confi.377.ſaluo,in prin.& confi.432.B. filijs maſculis inſtitutis,col.1.& Alex.in.l.ſed ſi plures,in.ſ. in arrogato.col.1.ſf. de vulga.& pup.ſub. quòd relictū alicui, potius ipſius cōtemplatione relictum præſumitur,hac ratione, quam patris.clarius & ſuſus Bal.in.l.certū,in ſi.C.fami.herc. & Bellame.deci.718.collationes,col.3. quòd iſta eſt ratio pariter, qua ſtatutum eſt,ne in diem vel ſub cōditione factum, tranſmittatur.& non ſolum in legato,& donatione prædicta procedunt vt ſupra verum etiam in feudo,vt idē Bellame.dicit deci.742. ſuppoſito,col.4.& quia quotidiana videntur,memoriæ etiam ſunt commendanda.

Ad.l. cum precibus.C. de proba.

Inſtrumentum. 55.

QVOD inſtrumentum ſit probatio probata, & verum præſumatur,

matur, si contrarium non ostendatur, est hic casus clarus, per quem ita etiam dicit Bal. in l. optimam, col. 2. C. de contrahen. & commit. sup. R. o. consi. 509. circa. col. pe. & consi. 518. in casu. Dy. consi. 1. col. 2. Bar. in l. j. in §. si quis neget. ff. que admo. testa. ape. Pau. de Cas. & Ias. in l. 2. in §. j. nume. 1. ff. si ex noxa. cau. aga. nisi etiam suspectum sit, quia tunc secus, vt in d. locis not. & nouissime idem Bal. in l. j. in. 2. col. C. de iura. cal. Dices etiam in rubri. C. de contrahen. emp. col. 5. quod si in eo dicitur, talis vendidit & tradidit, per ipsum probabitur traditio, maxime si res sit mobilis. & in l. errore, in prin. C. de testamē. quod publicum officium, bonæ fidei præsumptionem inducit. Idem Gui. Pap. deci. 129. sed quomodo, col. 1. & Bal. adhuc, in l. Imperator, lectu. 1. col. 1. ff. de sta. hom. quod error scripturæ non nocet, quodque hoc verum est probato errore, ex quo in dubio statur instrumento. non nihil consi. 217. punctus, vol. 5. & declarat in l. fi. in fi. ff. de fi. instru. hoc idem verum esse in instrumento publico, & si formam esse habeat, aliàs non, si exemplum sit, vel scriptura priuata. l. exemplo. l. rationes. C. de proba. athen. si quis in aliquo documento. C. de eden. Bar. in d. l. j. col. 2. C. de iu. cal. & in §. sed & fi. in. 2. col. pariter, in authen. de instru. cau. & fi. Bal. consi. 333. considerato, in prin. volu. 2. & con. 464. videamus, col. 2. vol. 3. Immo quod euidentis probatio dicitur, quæ sit per instrumentum. c. cū dilecti, & ibi Abb. in j. not. de dona. ad futuritatem Ias. in l. admonendi, in repeti. col. 60. quæ est, fol. 110. ff. de iureiu. & si probationes sint pares, præsumitur in dubio pro instrumento, si dispare probationis standum est, quæ magis præponderet, & in hoc versatur Iudicis arbitrium hinc inde, vt inquit Angel. in l. 2. in §. diem, col. 2. ff. quemadmo. testa. ape. & in dubio diximus, quia in casu claro secus, vt ex multis probat Sauiilia. consi. 156. Iacobus, in prin. & nu. 15. vol. j. & regulare est, quod non præsumatur falsitas, vt per istum tex. dixerunt Veronen. con. 38. gratia, nu. 13. vol. ciui. Et ad idem inquit Bal. consi. 233. si per instrumenta, vol. 1. quod si per instrumenta constat de impositione seruitutis, in finibus suis debent seruari, ex quo vim diffinitionis habent. & consi. 249. super libris, col. 1. eo. lib. quod nihil aliud actum videtur, quam scriptum. et consi. 392. anno, col. 2. eo. libro. quod dicto standum est, quod quis assertiue scripsit. Et consi. 152. ista causa, col. 1. lib. 2. quod ad reprobandum tenorem instrumenti, requiruntur testes omni exceptione maiores

iores. & consi. 166. proponitur ad fi. eo. li. quod vnus non sufficit, quod tamen facit indicium ad torturam, & quod denique potest torqueri testis & notarius. Instrumentum adhuc dicitur veritas apparens, & quod certum verum & solene, idem Bald. in l. Imperator, col. 1. & 2. ff. de sta. ho. & in l. 2. col. 1. C. quando fit. vel priua. & in l. quotiens. C. de iudi. & in c. j. in §. instrumentum, de not. seu. in vsib. Gramma. deci. 45. in causa, nume. 9. & multa deci. 103. Illustrissima, nu. 1. & idem in privilegio Feli. in c. licet causam, col. 8. de proba. But. & alij ibidem, & in c. inter nos, de re iudi. & in c. auditis, de restitu. in integr. & est vitale ad materiam. c. ad decimas, de restit. spol. in. 6. Capi. deci. 77. in causa, nume. 5. & ad Bal. nostrum redeutes, dicit etiam consi. 456. Seia, col. 2. volu. 1. quod quale est instrumentum in forma, tale est in materia, quodque standum est verbis ipsius. Et consi. 444. ad euidentiam, col. 1. lib. 1. quod instrumentum publicum, triplici nomine appellatum, originale, exemplar, & protocollum, semper, & regulariter loquendo, probat, nisi (vt supra dictum est) suspectum sit, quod nouissime ex eo tribus modis contingit, si rasum abolitum vel cancellatum sit in loco de quo est quæstio, vel ex vilitate producentis, aut scribentis, quia soliti sint talia scribere & producere, & vt per eū fufius. dicentem quoque confirmari ex tribus, ibidem, ex fama producentis, ex fama scribentis, & ex munditie scripturæ. Et quod non solum præsumatur verum, sed etiam solemne in forma & in causa, docet idem adhuc, consi. 179. ad euidentiã, in fi. volu. 2. & consi. 52. casus, col. 1. volumi. 3. quod in foro conscientie standum est veritati, in foro iudicij autem oportet seruari scripturas, & consi. 322. instrumento, colu. 2. eo. lib. quod pro instrumento præsumitur propter formam, quæ adiuuatur ex causa, quodque simulationem probat, qui dicit contractum simulatum, ex quo non præsumitur. & clarius consi. 352. quæritur, col. 2. eo. lib. & consi. 389. quod dictus. col. 1. vol. 4. & consi. 189. punctus, vol. 5. & consi. 438. an possessio, col. 2. eo. lib. R. o. consi. 101. propositæ, col. 3. Anch. consi. 227. ad corroboracionē, col. 2. & idem Bal. consi. 415. super eo, col. 2. eo. lib. quod in dubio præsumitur quod apparet. & consilio 450. quæritur, col. 2. eo. lib. quod vbi suspicio est purgata, ibi est fides instrumenti illibata. & consi. 21. punctus, col. 2. vol. 4. præsumitur verum, solene, & factum consensu partiū, quodque sunt tres præsumptiones à lege approbatæ. & consi. 154. proponitur,

ponitur, col. 2. vol. 5. quòd tribus modis confyderatur, figuralter itellectualiter, figuralter & itellectualiter simul, & confi. 394. super primo vol. 4. quòd creditur instrumento, & donatio facta fuerit ex certa scientia, & non per errorē, & confi. 471. super eo, col. 2. vol. 5. quòd talis præsumitur substantia, qualis est qualitas & superficies, quòdque tale præsumitur inuisibile esse, quale per visibile figuratur in esse. & confi. 215. proponitur, col. 2. volum. 1. quòd vbi est casus instrumenti, ibi non est dubitandum, vt dicimus de lege, refert, & sequitur Sautilia. confi. 317. in causa, nu. 1. col. 2. vol. 2. Est verum si in instrumento aliqua verba inuenirentur enunciatue prolata, & vtique non præsumerentur, puta Titius filius Sempromij, vel assertiue & incidenter prolata sint, quod notat pro singu. Pet. sanc. in suis. 39. nam regula &c. & quòd instrumentum habet præsumptionem pro se, quòdque faciat fidem cõtra quemcunque, tradit Abb. in. c. 1. col. 2. de procu. & in instrumento com promissi, quòd eidem standum est, si asserat quæstionem esse inter aliquos, Ro. confi. 68. visis, col. 2. Et quòd in dubio, rone officij pro notario præsumatur, quòdque instrumentum contineat veritatem, & quòd à se ipso clausulas non apposuerit, Alexan. confi. 125. visis, col. 8. vol. 1. Dicit et Ancha. confi. 297. super pluribus, col. 2. quòd super assertioni, quæ habet contra se veritatem, de qua constat per publicum instrumentum, non statur. Et confi. 297. efficacibus, col. vlti. quòd bulla facit plenam fidem. Et Ro. confi. 291. cum isti fratres, col. 3. quòd in instrumento, in quo matris voluntas sit de conferendis vel non conferendis bonis inter fratres, sic pariter standum est. & ad materiam multa Io. an. confi. 13. veritas, col. 1. Et data paritate terminorum, magis creditur instrumentis, quàm testibus, quod tamen verum est vbi agitur de probado tẽpore, de quo facile quis obliuiscitur, vt per Bal. in. l. optimã, col. 2. C. de cõtrahen. & commit. stipu. Qui dicit pulchre etiam in. l. 1. C. de dona. quòd traditio instrumentorum habet vim rei traditæ, quòdque sit hoc modo traditiua & possessiua inuestitura, ad differentiam significatiua, quæ sit per baculum vel per biretti, nihil repræsentans rei coherens. Et in. l. non ignorat. colum. 5. quòd instrumentum dotis probat matrimonium. Et ad propositum sciendum est, quòd tota authoritas instrumenti, stat in subscriptione, & signo, eodem teste, in. l. Imperator, citata etiam supra col. vlti. lectu. 1. ff. de sta. ho. & in. l. fi. colu. 2. C. de quad.

quad. præscrip. & confi. 467. quædam, col. 2. vol. 5. quòdque nõ dicitur vituperatum, licet in eo sit defectus latinitatis, quod tamen fallit in literis apostolicis. c. ad audientiam, de rescip. idē Bal. in. l. Imperator, in prin. Si referat tamen, non creditur eidem, nisi de relato constet, vt dictum est supra fallit nouissime, quo ad præiudicium partium. si actus relatus potuit interuenire tempore instrumenti, quando refertur ab eo qui postet disponere. in verbis enunciatuius Principis. & quando notarius attestaretur se legisse relatum, & fufus, vt in aithe. si quis in aliquo documento, diximus, vbi Seyfel. præ ceteris etiam, columna quarta egregie, & alii. C. de eden. Non omittentes vltimo, quòd licet pro instrumentis præsumatur, non tamen habent executionem paratam. l. minor viginti quinq; annis, cui fideicommissum. ff. de mino. las. in. l. fi. col. 2. C. de edic. di. Ad. tol. Alex. in. l. fi. cum dotem, in. §. eo autem tempore, col. 2. ff. solu. ma. Idem Seyfel. in. l. si pacto quo pœnam, col. 2. C. de pac. & hæc tibi lectori sint satis.

*Ad. l. non tantum. ff. de appella.**Appellatio. 56.*

MIRABILIS est tex. iste, quòd non solum prouocet qui ad supplicium ducitur, & sic in criminali causa, verum alij eius nomine, quanuis ipse non mandauerit, & eo quoque inuito, vt etiam declarat Bar. confi. 100. à Domino Cyno, col. 2. Gui. Pap. in tracta. de ap. colu. 15. glo. in summa. 2. q. 6. creat enim (subijcit Iurifcon.) humanitatis ratio omnem prouocationē audiri debere, & à quocunque, suppleas tu, quòd & ipse met Vlpia. dicit paulo ante, & est speciale, sicuti & alio casu, quòd pendente termino appellationis sententia non exequatur, licet immineat pœna vltimi supplicij. l. qui vltimo supplicio, & ibi Bar. ff. de pœn. Abb. in. c. cum sit Romana, col. 2. de ap. Est verum, quòd prosequutio debet postea fieri personaliter ab ipso reo. l. 1. ff. an per ali. cau. ap. l. addictos. C. de ap. Bal. in. l. furti, in. §. 1. in fi. ff. de his qui not. infra. & rationem assignat Alexandri. colle. in. l. pe. in. §. ad crimen, nu. 44. ff. de pub. iudi. Et ad propositum dicit in simili idem Bal. in. l. bonorum, in fi. ff. rem ratam ha. quòd coniuncti redimētes sanguinem suum, possunt coniuncto inuito pacisci, ad ipsius commodum, & eo tunc

tunc cū tangitur casus totius agnationis. Et Rimi.in.l. tran-
 figere, col. 2. C. de transac. vbi & nos multa, quòd sicuti in cau-
 sis criminalibus pœnam sanguinis ingerentibus licet transige-
 re, & sanguinem suum redimere, ita licebit alienum. & est ar-
 gu. in.l. 1. 2. 3. ff. de libe. cau. glo. 1. in.c. 1. de procu. Et Bal. rur-
 sum, in.c. cum inter, in. 2. col. de elec. quòd esto quòd nomine
 alieno possit quis appellare, etiam si sua non intersit, nec man-
 datum sibi sit, & ratificatio infra tempus appellandi requira-
 tur, noui requiretur tamen in causa sanguinis, vt hic. Et quòd
 non solum quis pro alio appellans admittatur, verum etiam
 si pro ignoto penitus appellauerit, probatur in.l. si quis filio,
 in. §. quid tamen. ff. de inuis. testa. De coniuncto, Bar. in.l. cum
 & Iudices, col. 2. C. de iu. cal. & in simili inuito & prohibente
 hærede potest etiam funerari testator, & locum habet actio su-
 neraria. l. at si quis. §. idem Labeo. ff. de religio. ego in.l. Papi-
 nianus, in. §. quarta. ff. de inoffi. testa. Conducūt quæ dicit Cy.
 in.l. quicumque, col. 4. C. de fer. fugi. quòd reus non potest eli-
 gere pœnam, nec a Iudice sibi electio dari, etiam si statutum al-
 ternatiue loquatur, quia minor semper imposita videtur. Et
 Io. And. in.c. cum c. Laicus, de fo. compe. in. 6. Pet. raue. post
 eum, in alpha. suo, in verbo lex, vbi alia etiam ad materiã multa,
 si aliquis est condemnatus ad mortem, nisi soluat centum,
 quòd. d. centum soluere poterit aliquis etiam eo inuito, dicitur
 que pulchrum esse pro limitatione. l. si. C. de nego. ges. Et Feli.
 in.c. cum super, col. 1. de re iudi. quòd hac ratione etiam per-
 missa est appellatio cuiusque, quoniam nemo est dominus
 membrorum suorum. l. liber homo. ff. ad legem Aqu. & hac
 ratione clamat Ange. in.l. pactum. ff. de pac. quòd male faciunt
 Iudices maleficiores, qui patiuntur reos renunciare suis de-
 fensionibus, refert & sequitur Nath. in cle. sæpe, in. §. 1. col. 3.
 de verbo. si. Et Ias. in.l. admonēdi, in repe. col. 86. ff. de iureiu.
 quòd ap. non solum permittitur ratione leuis præiudicij & in-
 teresse, verum etiam humanitatis intuitu, vt hic, & est cautela
 ad differendam executionem, vt in suis docent Veronen. 2.
 quando, col. 2. Et in.d. l. si. col. 2. C. de nego. ges. q. in materia
 decedit Bal. quòd si pro compatre meo, etiam eo vetante, solui
 centum, quia erat in discrimine vitæ cōstitutus, eam repetam,
 quoniam non minus interest homines viuentes conseruari,
 quàm mortuos tumulari. Et in.l. obseruare, in. §. proficisci,
 eol. 5. ff. de offi. procon. quòd si potestas, infra tempus appel-
 landi,

landi, appellatumque sit, misit furem ad furcas, tenebitur, accu-
 satus in syndicatu, à quocunque interposita sit, quia ei legiti-
 mam abstulit defensionem, perinde ac si occidisset Innocentē.
 l. lex Iulia. §. hodie. ff. ad legem Iuli repe. Et Gui. Pap. deci. 578
 si agatur, col. 3. quòd si Iudex, non obstante ap. vellet ad exe-
 cutionem procedere, posset ei de facto resisti, & executio im-
 pediri. idemque Inno. in.c. si quando, de offi. dele. & Seyfel. in
 repe. l. vt vim, col. 3. ff. de iusti. & iu. quòd quando agitur de
 pœna sanguinis, interest reipub. ne quis indebite moriatur.
 Et in.l. 4. in. §. Cato, col. 10. ff. de verbo. ob. quòd etiam extra-
 neus pro absente potest pacē acceptare. Et Imo. quòd si quis
 accusatus velit probare seruum ab alio occisum, vel viuum ef-
 fe, audiendus est, nisi appareat, quòd hoc faciat calumniandi a-
 nimo, in.l. is qui reus, col. 2. ff. de pub. iudi. Et Bal. in.d. c. cum
 inter, citatus etiam supra verfic. dicit statutum, de elec. relatus
 nouissime per Seyfel. in.d. l. vt vim, in repe. col. 5. quòd licet a-
 mico amici sanguinem redimere. & in not. q. idem Seyfel. in.l.
 quod meo, in. 1. col. ff. de acqui. po. quòd hic est actus, in quo
 alteri per alterum quæritur, pro limitatione. l. stipulatio ista
 §. alteri. ff. de verbo. ob. notandum.

*Ad. l. si adulterium cum incestu. §. idem Pol-
 ion. ff. ad. l. iul. de adulc.*

Notorium. 57.

QVAMVIS notorium releuet ab onere probandi, non ta-
 men releuat ab onere proponendi, & debet omnino allegari,
 vt hic not. & in cle. appellanti, de ap. & idem dicit Bal. in bona
 fide, quæ & si præsumatur in dubio semper. l. pe. C. de decu. li-
 bro. 10. debet tamen allegari, & in hoc conuenit quòd cautus
 sit aduocatus, in.l. super longi, col. 3. C. de præscrip. lon. temp.
 Et in.l. quicumque, in princi. C. de fer. fugi. quòd præsumptio
 ignorantia, quæ excusat aliquem in facto proprio, releuat ab
 onere probandi vt supra nõ ab onere proponēdi. De notorio
 Burg. præcep. in.c. cum dilecti, col. 10. de emp. & ven. Qui etiã
 in.c. peruenit, col. 2. eo. ti. sentire videtur, hoc verum esse, quã-
 do præsumptio, siue exceptio oritur ex facto partis proponē-
 tis. & est simile, in.l. si certis annis, vbi idē Bal. C. de pac. quòd
 ex diuturna præstatione, causa pariter præsumitur, si tamen al-

legata sit, & non aliter, tradit Feli. in c. de quarta, col. pe. de pre scrip. & Seyfel. in l. j. col. 3. ff. de legi. quòd ignorãtia in illis ca sibus, in quib⁹ excusat, debet allegari. Et ideo si quis olim Do minus, non allegaret se de præfenti Dominum in libello suc cumberet, etiam si reus id ipsum confiteretur, quod videtur mirabile, ita Alex. in l. si minorem, col. 2. C. de in integ. restitu. ergo non est verum sufficere quòd libellus concludat præ tuique contra. l. omnes. §. Lucius. ff. quæ in frau. cre. Sol. in casu isto allegando se dominum, & intelligendo in præteritum, ex confessione rei includeretur negatiua in præfenti, contra na turam rei venditionis, ergo non mirum si non sufficit, scicidum Bar. in l. certum, in §. j. declarando glo. ibi. ff. de conse. Alex. in loco præallega. Vel dicamus esse, quia factum partis agẽ tis, vel rei excipientis, ex quo præsumitur semper, debet allega ri, factum autem alterius non, & ita intelligitur regu. d. §. Lu cius, declarat Bar. in l. cum quid, in vlti. col. ff. si cer. pet. Areti. multa confi. 109. clarissime, col. 4. Ro. confi. 77. pater Reuerẽ de, in prin. Et idem dicit Alex. in l. j. col. 6. ff. de eden. post Bar. to. in d. l. cum quid, quòd si quis in libello fundat se ex facto à se celebrato, libellus non procedit, licet ex illo facto præsumptio infurgat contra causã obligatorie, nisi id allegetur, vt hic non nihil in l. qui in aliena, in prin. col. 4. ff. de acquirẽ. he. & ad propositum notorij, obserua quòd debet allegari in actis, vt idem dicit in l. i. C. vt quæ defunt aduo. Gui. Pa. confi. 42. cre do, col. 2. Et sic in consuetudine notoria decidit Cur. iu. confi. 60. casus, nu. 5. & confi. 61. habita, nu. 7. & confi. 24. cum se pius, nu. 2. & confi. 52. habita, nu. 10. Bal. ante eum in l. si fugiti ui, col. 1. C. de fer. fugi. & in l. j. in fi. C. ad velleia. ego confi. 74. non debebat, vol. 2. quo me aduersũm D. Marianum soci acriter & iuridice dẽfendo, obiurgatus quia cõtrãritim cõsi suluit tunc in causã, in qua ego consulueram prius. Et ad mate riam facit, quia immo generaliter inquit Ancha. confi. 388. in casu, quòd non sufficit aliquid esse, nisi allegetur, & exclamat tex. istum ad idem vt supra. Et in not. q. Alex. in l. qui bona, in §. de illo. ff. de dam. infec. quòd creditor debet esse cautus & al legare ignorantiam, quòd tempore contractus debitor fuerit suspectus. Et Bal. in l. venia, col. j. C. de in ius vo. quòd lex nun quam allegat errorem pro aliquo, quòdque requiratur allega tio hominis adhuc per istum tex. Et Seyfel. in repe. l. Cellus, col. 9. de vsuca. quòd qui habet præsumptionem iuris pro se,

huiusmodi

huiusmodi est, vt possit allegari etiam post conclusum in cau sa, & not. quoque in c. peruenit, de emp. & ven. & per Alex. in l. vnica. in. 2. col. citata etiam supra. C. vt quæ defunt aduo. Et vltimo loco declarat Bellame. deci. 734. si in libello, quòd alle gari videtur, cum in libello exprimitur. d. l. omnes. d. §. Lucius ff. quæ in frau. cre. Et ad notorij propositum dic, quòd seip sum ostendit, vt inquit Bal. confi. 323. proponitur, in prin. vo lu. 2. quòdque nulla tergiuersatione celari potest, sicuti (vt idẽ Bal. dicit) nec candelabrum supra montem positum, nec circu lus ante tabernam, nec scriptura pro rostris, confi. 21. procef sus, col. 1. vol. 1. Pau. Grillan. in tracta. de quæstio. & tortu. in 3. q. col. 2. & 3. & ibi quid à manifesto differat, ideo (vt dixi mus) sola allegatio sufficit. & quid differat à publico, vide etiã Abb. in c. fi. nu. 7. de maledi.

Ad l. tutor qui repertorium. ff. de admi. tu.

Inuentarium. 58.

TUTOR à lege non habet legitimam administrationem, nec experiundi mandatum, nisi legitime confecto inuentario, vt hic, & per Bal. in l. in emphyteoticarijs, col. 10. C. de iu. emph. Et (vt hic rursum dicitur) si inuentarium dolo non fecerit, in ea conditione est, vt teneatur in id, quod pupilli interest, & ex iureiurando in litem æstimabitur. Specialeque est hoc casu, vt inquit Bal. in l. si tutor, ad fi. C. de interdic. mat. & sciẽdum est, quòd satisfatio præcedit inuentarium. l. fi. & ibi idem Bal. C. si tutor vel cura. quòdque non sufficiens inuentarium, in suspi cionem furti incidit, & est sufficiens præsumptio, si res hæredi taria non inueniantur, qua subijciatur tortura. §. sancimus, in authen. de hære. & Fal. In carceribus causam dicit. l. 3. §. tuto res. ff. de suspec. tu. perpetuam infamie notam incurrit. l. fi. C. arbi. tu. & in litem iuratur, vt dictum est, quanti interest ipfius pupilli, inuentarium confectum non fuisse, propter res, & bo na, quæ amissa, seu amissæ fuerunt, vt hic, & in l. j. in §. officio. ff. de tute. & ratio. dif. late Ro. confi. 118. quo ad primum, per totum. & confi. 187. pro decisione, col. 2. Et idem in libro rati onum dicimus, quòd tutor, vel quilibet administrator, qui ipsum non fecerit, quo postea administrationis rationem red dat, tenebitur ad interessẽ, iuramento in litem declarandum,

& nouissime Bal.in.d.§.officio. Pulchrum verbum dixit in l. argentarius, in §. fi. in prima lectu. ff. de eden. quod hic erat dolus mixtus in faciendo & omittendo, quia intromisit se administrator, sine confectioe inuentarij, ideo nō mirū si iuratur in litem, quod nota. & quod præsumatur dolus in non faciente inuentarium, tradit idem Bal. consi. 101. super primo, col. 3. vol. 4. Et hoc idem de industria fecisse, animo celandi veritatem, consi. 383. quæritur, col. 1. vol. 1. Et quo ad iusiurandum, consi. 256. super primo, vol. 3. quod etiam iuratur, quando in uentarium obscure factum est, argu. in l. prætor edixit. ff. de in iur. & in l. de ætate, in §. qui tacuit. ff. de interro. ac. Ex causa necessitatis tñ pōt administratio eidem permitti, licet inuentarium non conferret, aliàs cessante necessitate non, vt hic, per quem tex. ita etiam dixit Abb. in c. fi. col. 2. de ec. ad fi. Fel. in c. cum accessissent, col. 9. de consti. non nihil, in simili, de prælato alienante sine cōsensu superiorum, Seysel. in specu. seu. qui feu. da. po. col. 17. Potest etiam secundum Ro. consi. 106. viso themate, col. 2. facere ea, quæ de necessitate præcedunt inuentarij cōfectionem, vt est perscrutatio rerum pupillarum, quæ in inuentario sunt ponendæ. Et ad propositum dicit Bal. quod prælatus debet quasi inuentarium facere, & segregare res suas à rebus ecclesiæ, & omnia agere cum consilio clericorum suorum, quod si facere præter miserit, multum præsumetur contra eum, sicuti hic contra tutorem, in authen. licentiam, col. 2. C. de ep. & cle. & in authen. sed omnino, col. 3. C. ne vxor pro ma. quod inuentarium factum in præsentia publicarum personarum debet immediate Iudici præsentari & consignari, cum primum tutor potest, aliàs dicitur esse in dolo, & poterit vt supra contra eum iurari. Et ad materiam docent cautelam Veronen. in suis. 68. si petens, col. 2. qua clericus trahi poterit ad forum seculari, si tutor velit inuentarium facere, & citare creditores, quorum aliqui sint laici, aliqui clerici, vt citentur per laicum, si sua putat inter esse, quia citatio valebit, nec erit opus adire Iudicem ecclesiasticum. Est etiam pulcherrima. q. an he res rogatus restituere hæreditatem, sic inuentarium facere cogatur, de bonis restitutijs subiacentibus ad requisitionem substituti, & concludendum est, quod sic, sumptibus substituti, vt hic per Bar. plene Gui. Pap. deci. 351. vtrum, per totum. Dicit etiam idem Bar. hic, quod quandoque potest remitti confectio inuentarij, si expediat pupillo quantitatem patrimonij

non

non manifestari. l. 2. §. tractari. C. ad Tertu. l. fin. C. de ali. pup. præstan. Gui. Pap. deci. 352. confectio inuentarij. Vel etiam si tutor sit à testatore releuatus, vt idem adhuc dicit, consi. 41. Antonius, col. 2. & bene. l. fi. Carbi. tu. glo. Cy. & Docto. in l. tutores. C. de admi. tu. Bar. in l. in confirmando. ff. de confir. tu. Spe. de instru. edi. in §. fi. idem Gui. Pap. consi. 43. testator, numero primo.

Ad l. fi. §. necessitate. C. de bonisq; libe.

Filius. 59.

FILIVS familias non habet legitimam personam standi in iudicio, sine consensu patris, vt hic, & cogitur pater, quantum ad solennitatem iudicii, ipsi authorari, sed non ipsum defendere l. acquirerent. §. item si, & ibi Bal. ff. de pac. immo quod seruat consuetudo (quicquid dicat hic glo.) vt conueniatur pro delictis, sine patris consensu. §. fi. Insti. de noxa. idem Bal. in l. huius, in §. has actiones. ff. quod fal. tu. Bal. consi. 217. verba, col. 4. volu. 2. & etiam agat, si pater sit absens. l. si longius. §. i. ff. de iudi. R. o. consi. 36. visa, in prin. l. si libertus, quam hodie in punctis habuit doctissimus Anto. Martinus Lusitanus. ff. de in ius vo. & compromittat in arbitrium. Licet. §. si seruus, vbi Bar. & Bal. adhuc, hoc ipsum notant. ff. de pecu. & commissionem in curia impetret, Rota deci. 175. commissio, in nouis. Et verum est istud etiam, quod non habet legitimam personam standi in iudicio, quando in figura iudicii agitur, aliàs secus, & hac ratione impetrat, vt proxime, nouissime Cro. in c. 1. in prin. de rescrip. in 6. & ideo hinc videmus quod etiam bo. po. petit l. seruus. ff. de bo. po. Bar. in l. 1. in pe. col. C. qui admi. las. in l. cum filius familias, in prin. ff. si cer. pe. quodque non requiritur consensus patris, si imploretur officium Iudicis extra ordinem, & hæc est differentia præcæteris, quæ assignatur inter actionem & officium Iudicis, las. in l. 1. col. 6. ff. de iu. o. Iudi. nisi contradictor appareat, quia tunc aliter dicendum esset, vt per Alex. in d. l. 1. col. 5. vbi etiam in duobus casibus exemplificat, si non appareat contradictor. Et ad propositum quod aliàs iudicium sit nullum ipso iure, si sine consensu patris agat filius, probat Bald. & dicit, decisione glo. hic, esse omnimodo standum, consi. 194. in decidendo, vol. 3. In dote quoque agit

n 3 filia

filia sine patre, si sit aduentitia, authen. quod locum, vbi Barto. alios etiam casus ponit, in prin. C. de colla. idem Bald. consil. 7. punctus, col. 2. vol. 3. Seyfel. in l. 2. in §. quod si in patris, col. vlti. ff. solu. mat. & ibi Parpa. quoque, nu. 15. Et confirmatur regu. in simili, quoniam omnis alienatio filio interdicta est patre vidente, quam ex multis declarat Nico. Boe. deci. 7. Bar. in l. si postulauerit, nu. 13. par. 1. Et adeo vera, vt nec ratificatio patris iudicium faciat valere, nisi patris nomine egisset, secundum eundem Bal. consil. 498. circa, col. 2. vol. 2. Habet etiam legitimitam personam, sine patris consensu, vltra supra dicta, in pub. iudicijs. l. filius familias, & ibi Bar. ff. ad legem Iul. de adult. & in l. post legatum, in §. filius fa. ff. de his quib. vt indi. qui assignat rationem in l. inter liberas, in §. j. ff. eo. Et pro re peculiarari, quando pater sibi administrationem concessit. l. si filius familias, & ibi Ro. in prin. post Ange. in pandec. Florent. ff. de dam. in sec. Et in solutione recipienda ex causa aduentitia, in qua non queratur vfructus patri, iuxta not. in l. nō solum, col. 2. ff. solu. ma. Et quod aliās non sit homo integer, suppleddusque eius defectus patris autoritate, tradit Bal. consil. 289. quæstio, col. j. vol. 3. Et quod hac de re testari non potest, consil. 496. pone, in fi. vol. 5. Et cum sit consensus autorizabilis, non potest seorsum interuenire ab actu, eodem teste, in l. j. lectu. 2. col. 5. C. de sacrosanc. ec. Ancha. consil. 123. vnus, col. 2. Et in simili supra de ratificatione. Fusiū dicit Bellam. ad materiam, deci. 730. commissio, col. 2. quod de iure sforū, erat clausus aditus filio, quia quicquid acquirebat, patri acquirebat. l. placet. ff. de acqui. hæ. de iure Codicis postea proprietates actionis eidem data est, exercitium patri, cui etiam hac ratione queritur vfructus, intellige in bonis aduentitijs, & etiam eidem actionis exercitium, cum consensu tamen patris, vt hic. Tamen sciendum est, hoc idem in curia parlamenti non seruari, nec curari patriam potestatem, non in agendo, & minus in excipiendo, Gui. Pap. deci. 54. tempore, in prin. & in. 2. colum. & quod aliās non sit integra persona, paterque filij caput, idē Guid. Pad. deci. 46. Immo, col. 2. & consil. 81. ad decem, colum. 6. et quia dixi supra quod potest compromittere, nunc dubito, si sint duo statuta, quorum vnum dicat, quod causæ compromittantur, aliud autem quod non possit contrahere sine consensu patris, an possit hoc quoque casu nihilominus compromittere. Bal. hic, col. 5. dicit quod sic, de cuius dicti veritate videndus

videndus est Seyfel. in l. Gallus, in §. ille casus, col. 3. ff. de libe. & posthu. Si filius adhuc procuratorem constituat in iudicio ad agendum sine patre, regulariter cōstitutio nihil valet, Gui. Pap. consil. 78. quod roletus, in fi. & quoniam in collectane. ali qua etiam dicta fuerunt, transeo, & ad alia pergo.

Ad l. capitalium. §. famosos. ff. de pœn.

Latro famosus. 60.

C R I M I N I S atrocitas, in famoso latrone, efficit vt iure lege possint transcendendi, & sententia celeriter ferri, licet aliās maturitatem desideret. l. hac lege, & ibi Bal. signanter speciale esse dicit in hoc genere personarum, columna secunda. C. de sen. ex pe. reci. vt statim deprehensus, laqueo possit suspendi. & cognoscitur (inquit idem Bal.) si delictum in consuetudinem ducit. l. 3. C. de episc. audi. Vel si furtum magnum sit & notabile, quod aequipollet tribus paruis, in authen. sed nouo iure, columna secunda. C. de ser. fugi. vulga. theo. ad idem, Innocē. in capitulo primo de constituto. Bal. adhuc consil. 255. quidam, columna prima, volumine tercio, Ioan. de Visch. in tracta. de immunita. eccle. in prin. numero vigesimo quarto. Et si quis alibi fecit plura furta, hic autem vnum, propter furta alibi commissa, hic punitur acrius, quia suspenditur. d. l. 3. l. seruos. C. ad legem Iul. de vi. Barto. in l. si cui, in §. fina. ad fin. ff. de accusatio. Ad idem pendente ap. executio differtur, & tamen hoc casu appellatio non obstat, ad ipsam proceditur. l. si quis filio. §. quid tamen. ff. de iniust. testa. Barto. in l. prima, columna secunda. ff. de offi. eius. Et licet defensio nemini neganda sit, quia est iuris naturalis. l. prima. §. cum arictes. ff. si quad. pau. fe. di. clemen. pastoralis, de re iudi. negatur tamen hoc casu. l. per omnes. C. de defen. ci. cap. si forte, de pœni. distin. prima. excentique seueriores. q. defensores ciuitatum, quamuis nō sit regulare. d. l. per omnes. l. 2. C. de defen. ci. Feriæ in honorem Dei quoque seruantur. l. dies festos. C. de ser. & tamē hoc casu relaxantur. l. prouinciarum. C. eo. Gaspar Valla. in l. Imperium, nu. 134. de iur. om. iud. & appellatio cuiuslibet permiffa est. l. j. ff. de appel. l. præfecti etiam prætorio. ff. de mino. & nihilominus huic est denegata. l. constitutiones. ff. de app. & quod famosus dicatur ex iteratione delicti, vt supra nouissime de-

clarat Albe.in.l.3.in. §. cognoscit, nu. 1. ff. de offi. præfect. vigi. & ad materiam obseruandum est, quod furca est pœna antiqua, Ioan. 13. dum dicit quod Iudas erat fur & latro habens loculos, qui tandem laqueo se suspendit, vt testatur Matthæ. c. 27. Castane. in confue. Burgun. fo. 49. col. 4. & furca suspēduntur, qui palam delinquant, non qui clam, sed pœna extraordinaria, authen. sed nouo iure allega. etiam supra. C. de ser. fugi. hodie vero, secundum statuta locorum, Flo. in. l. 3. col. 1. ff. ad legem Aquil. & dictu mirum est, quod latrones etiam appellentur, quod sunt in custodia Principis, quasi laterones, alias Somatophylaces. Vel alia ratione, quia semper insidiantur Principi, vt famuli Dominis, qui fures pariter, & capiferi appellantur, iuxta illud.

» Quid faciēt Domini, audent cūm talia fures. & de quo in. l. Iulianus, in. §. j. per glo. ff. de actio. emp. & quod fur mori nō debeat, nisi sit latro publicus, probat Ias. in. l. cum seruus, col. 2. ff. de condic. ob cau. Addit piratas, quorum Mare Adriaticum plenum est, transfugas, reuelantes consilia Principum, auctores seditionum, principes idolatras, schismaticos, & rebelles, Guid. Pap. deci. 789. quæritur, col. 1. 2. & alias de famoso latrone multa Paris de Puteo, in tracta. syndica. in. §. quidam latro, per totum fo. 171. col. 4. & Catal. de boncompa. de syndica. pariter, fo. 197. nu. 100. quod etiam latro famosus sit, si cū armis aggrediatur, aut vi auferat. & Brun. in tracta. de indi. & tortu. in. 3. q. j. par. nu. 2. quod latrones sunt qui stratas publice aggrediuntur. Idem Veronen. in. l. publica, in. 7. q. ff. de verbo. si. & pro complemento notandum est, quod sunt suspendendi versus eum locum, vbi furati sunt, secundum Bal. quem ibi Aflic. quoque refert, in. c. j. in. §. iniuria, in. 3. nota. in princip. de pa. iur. fir. in vñb.

Ad authen. ex causa. C. de lib. præte.

Causa exhæredationis. 61.

QUONIAM Deus impare numero gaudet, vt est in prouerbio, his tribus libris adijcere volumus 61. locum, in quo agitur de causis exhæredationum, dubitantes primum, pro istius authen. & materiæ declaratione, consulto reliqua omittentes, cum à nobis, bis, aut ter, fuerit etiam repetita, quot sint causæ, quibus

quibus filius exhæredari potest, & sine disputatione respōdeo, quod sunt quatuordecim, de quibus in. §. aliud quoque capitulum, in authen. vt cum de app. co. quoddūque vna etiam ex his sufficit. §. siue igitur, eo. titu. & lib. & non habet dubium. & est simile, quia de pluribus iudicijs mentio facta est, in. l. j. & in. l. vnus, in. §. 1. ff. de quæstio. & in. l. militis. C. eo. & tamen vnū etiam sufficit. l. si quis. C. ad legem Iuli. ma. not. in. l. fi. ff. ad legem Cor. de sica. Ad idem quæro, quot sint in filio, qui ex cā potest etiam patrem exhæredare. Sol. septem, vt in loco præallega. legitur, & in authen. non licet. C. de lib. præteri. & nimirū quod in filio sint pauciores, quā in patre, quia magis verisimile est, quod filius offēdat patrem, quā e contra. l. isti. quidem, in. fi. ff. quod met. cau. l. nec in ea. ff. ad legem Iul. de adul. faciunt quæ dixi apoph. 348. dum legerem. & certe in patre optima ratione inuentæ esse videntur, quia sacrilegium est eum lædere, patriaque potestas sacra, & iuris publici, vñque adeo vt in emancipatione etiam quæ est ab ea relaxatio, decretum Iudicis requiratur. l. 1. §. ius publicum. ff. de iusti. & iu. l. nam ciuium. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. Bal. in. l. post mortem, in. 1. lectu. col. 2. ff. de adop. Tertio quæro, quid in fratre, & respōdeo breuiter, quod sunt tres, quibus fratrē exhæredat & fororem, turpi etiam persona instituta, secundum glos. adhuc in. d. authen. non licet, & probatur in. §. ingratitude, in authen. de nup. & has omnes, volo quod seq. carmine T. Titij Celsi. Se rauallen. poetæ alioquin eruditissimi & præstantissimi, legas, quo fessus longa aliorum locorum lectioe recreeris.

I N P A T R E .

Bis septem dantur causæ, quis iure parentes
 Prognatos priuare queunt, truculentus in illos
 Si fuit, ingesta est inhonesta iniuria, siq;
 Non iustis causis in eos capitaliter egit.
 Si uersatur item cum sagis, tenderit illis
 Insidias, cum matre noua, uel pellice, si se
 Miscet, & cogat si grandia damna subire.
 Pro incluso nec si durus uadimoniam patre
 Offerat, aut illum si testamentum uetabit
 Condere, & inuito si se sociauit harenæ.
 Scorta sequi potius, quàm nubere, filia: si uult.
 Negligit obsequium tum si præbere furenti.
 Captiuumq; simul redimit nec ab hoste proteruus.
 Deniq; si placitis pater hunc parere uerendus
 Non uidet ecclesie, finalis causa notatur.

I N F I L I O .

Sunt contra causæ septem priuare parentem
 Quis possunt nati. prima est, si tradidit illum
 Non iusto interitu, dedit & si mixta uenenis
 Pocula, siq; nuru, uel se cum pellice demens
 Miscuit, eulogium uetuit si condere rebus,
 De quibus indultum est, uel si curare furentem
 Noluit hereticum postrema in causa parentem
 Si uidet, & sacris alienum cultibus. At tres

I N F R A T R E .

Frater habet causas, uoluit si tendere lethum,
 Turpibus atq; illum chartis incessuit, aut si
 Inferre excubuit solers dispendia rebus.

Quarto

Quarto quæro, an ex alia causa simili, uel maiori, possit fieri ex-
 hæredatio, non enumerata tamen in dictis locis. Quidam di-
 xerunt, quod non ex quo iura prædicta loquuntur per dictio-
 nes taxatiuas, & idem in. l. si. C. de reuocan. dona. consideran-
 do etiam, quod dispositio. d. §. aliud quoque capitulū, est cor-
 rectoria. l. maximum uitium. C. de liber. præteri. quodq; in
 correctorijs non fit extensio, etiam ex maiori parte rationis,
 iuxta not. in authen. quas actiones. C. de sacrosan. ecc. & in. l. si
 constante. ff. solu. matrimo. Immo plene, in. l. si uero, in. §. de
 viro. ff. solu. matri. Ange. autem contrarium, & quidem in spe-
 cie, in. l. lex Cornelia, in princip. ff. de iniur. & est opi. commu-
 nis, ut testantur Docto. in. d. authen. non licet, & pro ueritate
 rei ita tenendum est, quia non tam odio filiorum, quàm fau-
 ore parentum, hoc idem inductum esse uideret, ita ut dispositio
 potius ampliari debeat, quàm restringi, vulga. l. cū quidam. ff.
 de lib. & posthu. & Bar. in. l. quia semper. ff. de in ius vo. & in. l.
 singularia, nu. 6. ff. si cer. peta. Nec ob. ponderatio dictionum
 taxatiuarum, quia tollitur per glo. in. l. j. ff. si men. fal. mo. di. &
 in. §. quos autem, insti. de bo. pos. & minus inductio. l. si. de re-
 uo. do. quia glo. ibi, & Saly. contrarium tenuerunt. Non ob.
 uitium, quia immo debet fieri extensio, ne sequatur absur-
 dum, quod filius patrem offendat alio modo nec possit exhæ-
 redari. l. si. et ibi Bar. C. de indic. uidui. tollé. Quinto & ultimo
 quæro, quid si pater iusta causa motus, filium exhæredauerit,
 postea se cum eo reconciliauerit, an exhæredatio uideatur re-
 uocata. Docto. in. d. authen. non licet, ad si. post Bart. tamen in
 l. 3. in. §. si. ff. de adi. lega. concludunt, quod sic, & non immeri-
 tito, quia per actus sociales extrinsecos, reconciliatur pax, &
 per merita etiam sequentia. l. in ipsius. C. fam. her. §. fin. insti-
 tu. de iniur. argu. in. l. Paulus. ff. rem ratam habe. & in. l. reprehen-
 denda. C. de insti. & in. l. si tamen, in. §. ei qui. ff. de adi. edic. Ta-
 men dubito per tex. in. l. filio quem pater. ff. de libe. & posthu.
 ubi pater filium emancipatum exhæredauit, postea eum arro-
 gant, dicit tex. quod non per hoc exhæredatio erit reuocata.
 Cogita. Sed ad materiam, quia non minus quotidianum est
 istud adhuc quæritur, si filia, inuito uel ignorante patre, nubat
 indigno, an ista sit causa sufficiens, qua possit exhæredari, pri-
 ma facie uidebatur dicendum, quod sic, casus est in. l. 3. in. §. si
 emancipatus. ff. de bo. pos. contratabu. per quem ita etiam di-
 xit Bar. in. l. si cum dotem, in. §. transgrediamur, colū. 1. ff. solu.
 matrimo.

matrimo. subijciens etiam, quòd nec isto casu tenebitur se pro dote obligare, & de materia aliàs, in. l. fi. C. de do. promi. & signanter Bal. in. l. si pater, in. 2. col. C. de spons. & clarius in. l. nec filium. C. de nup. ubi etiam rationem assignat, ne vilis proles, quæ inde nascetur, sibi succedat, indeque eueniat, quòd totum genus vilescat. & longe magis quidem, si meretrix, & vitæ culpabilis esset. & in simili Alex. in. l. mulier, in. §. cum proponere tur, col. 3. ff. de condi. & demon. quòd si vxori legatum relictum sit, dummodo caste & honeste viuat, id ipsum non perdit nubendo, nisi nubat indigno, quoniam tunc, ex verisimili mente mariti testantis, ademptum videbitur. Nihilominus alij contrarium tenuerunt, ex quo non est de causis enumeratis, in. d. §. aliud quoque capitulum, ita Imo. in. c. accedès, col. 2. de pro cu. qui tamen pedem non figit, & dubitatiue locutus est, & ex supra scriptis argu. tolli facile posset, licet non sit de causis enumeratis in. d. §. aliud quoque capitulum. Vel distinctionis scèdere dicamus, opiniones concordari, quòd aut loquimur de iure ciuili, aut de æquitate canonica vt primo casu, procedat prima, secundo vero, secunda. quod tamen nõ placet, quia iuri canonico standum est, in matrimonijs. c. hoc sanctum. 22. q. 2. ergo ex hoc non poterit ex-hæredari, aut dote priuari. l. 3. ff. de iure do. authen. ingressi. C. de sacrofan. ec. c. accessorium, de reg. iu. in 6. igitur & hoc quoque casu cogitandum est.

∞

INDEX

INDEX ALPHABETICVS
LOCORVM IN HISCE TRIBVS
LIBRIS CONTENTORVM.

A.	E.
ACTVS nullus. 53	EMPHYTEOTA. 36
Administrator. 18	Equitas. 23
Affectio. 54	Error communis. 41
Agnatio. 50	Excusio. 31
Ambiguum. 32	
Appellatio. 56	F.
	FIDEIVSSOR. 28
B.	Filius. 59
BONVS. 3	Fructus. 17
	H.
C.	HAERES. 33
CASTITAS. 52	Homo diligens. 4
Causa exheredationis. 61	
Causa pia. 14	I.
Collecta. 37	IMPERATOR. 12
Conditio. 7	Insinuatio. 21
Communis vsus loquendi. 30	Institutio. 34
Consuetudo. 19	Instrumentum. 55
Copula. 29	Inuentarium. 58
	Iudex. 40
D.	Iudicij calor. 27
DECEPTIO. 6	Iuramentum. 35
Decretum. 26	Iuramentum minorum. 46
Doctor. 42	
Dominus in re propria. 16	L.
Donatio. 22	LATRO famosus. 60
Diurnitas. 5	Libellus.

<i>Libellus.</i>	15		
<i>Liberi.</i>	13		
		Q	
		QUALITAS.	38
		R.	
M.			
MAIOR pars.	10		
<i>Monachus.</i>	24	REGALIA.	44
		<i>Renocatio donationis.</i>	39
		<i>Rixa.</i>	9
		S.	
NOTORIUM.	57	SEQUESTRATIO.	43
		<i>Seruus.</i>	51
		<i>Simile.</i>	1
		<i>Symbolum.</i>	2
		T.	
O.			
OBLIGATIO personalis.	11		
<i>Ordo.</i>	8		
		TRISTIS euentus.	47
		V.	
POENA.	20		
<i>Periurus.</i>	49		
<i>Possessio.</i>	25		
<i>Prior tempore.</i>	45	VERBORUM impropriatio.	48.

FINIS.

AD EXCELL. LEGVM MO. M.
MAN. IO. VRSINVS, DO-
CTOR, GALLVS.

CVM tua me uirtus pellexerit inclite Marce,
Hoc rude pro magno munere carmen habe.
Dona dabunt alij, lauto mage grata palato;
Sacchara, Parthaico uel mera uecta freto.
Alter equos, gemmas, gestandam aut pectore torquem,
Aut tanto poterunt si qua placere uiro.
Non ea Marce damus, sed rauco ducta cothurno
Carmina, quæ plus his commoditatis habent.
Illa quidem percunt, quanuis preciosa putentur;
Quæ danus, Euboicos sunt habitura dies.
Est in te grauitas matura, modestia prudens,
Socratici mores, Cesareumq; decus
Tu legum speculum, legum & uiui Ciceronis imago,
Tu superas cunctos nobilitate uiros.
Quanta rosæ uernos est inter gloria flores,
Inter & eximios gloria tanta tibi.
Ergo uirtutum series immensa tuarum
Me facit ad numeros plectra ciere lyre.
At dices (forsan) titulis non tangimur istis,
Nec mea uersiculis gloria maior erit.
Es clarus (fateor) fama super æthera notus,
Iam celebrant laudes terra fretumq; tuas.
Clarus erat Cæsar, Fabius, Cato, cautus Ulysses.
Quis scit qui fuerint? sic quia scripta canunt.
Aspera si Troiæ nunquam scripsisset Homerus
Prælia, uix nobis cognita Troia foret.

Certe

AD

Certe tecta ruunt Phrygijs innixa columnis,
Muta tacent Samio corpora ficta luto.
Scripta sed in cœlum referent post funera nomen,
Cuncta licet pereant, carmina docta manent.
Ergo Marce tui ne spernas dona Poetæ,
Sume libens, Vatis tu memor usque uale.

IDEM AD EVNDEM, CVM
VIVA VOCE DOCENTEM
AVDIVISSET.

CARMINA mox dederam fama dictata uolucris,
In cœlum laudes, quæ uelit usque tuas.
Ast ubi te uidi legum sacra legentem
Scripta, tuo quantus defluat ore lepos,
Mox dixi, re fama minor, sub corporis umbra
Mens Samij, diui siue Platonis inest.
Tu certe Samij, tu uiua Platonis imago,
Immo puto, ingenium sanctius esse tibi.
Ergo tibi superas, post fatum, deprecor arces,
Interea & faciles in tua uota Deos.
Tumultuarie.

QVIA hæc in uia Appia aliàs scripta fuere, idcirco scias
lector optime, libro nomen Appia inscriptum quoque de
industria fuisse.

Παραλίπομεν

PAPAΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,
SIVE PRAETERMISSORVM,
LIBER, M. MANTVA BONA VITO,
PATAVINO, IVRISCONSULTO,
ET COMITE, AVTHORE,
Nunc primum in studiosorum gratiam,
quasi periploma, & appendix, alijs
Dialogorum libris
additus,

* *
*

CAROLVS BELGA, MAN.

Ad l. quæ situm. §. si instructum. ff. de fun.
instruc. declaratio, cum aliqua
verbi restitutione. 1.

CARO.

N. l. quæ situm, in §. si instructum. ff. de
fun. instruc. verba sunt hæc. Si instru-
ctum fundum legasset, & pædagogia
quæ ibi habebat (ut cum ibi venisset
presto essent in triclinio) legato con-
tinetur. vellem scire, quid sibi velit ver-
bum illud Pædagogia, quomodo intel-
ligatur, & quam habeat significationem. Accur. enim ibi, ex l.
quam allegat, iuxta not. per Bar. in l. non solum, in §. si libera-
tionis verba. ff. de libe. le. intellexisse videtur Pædagogia, idest
seruos pædagogos, de quibus in §. eadem, Instit. quib. ex cau-
ma. non li. Quod si sic est, & maxime quia veteres patres fami-
lias filijs suis seruos pædagogos constituere solebant, quibus
esset cura eos, cum instituendi, tum ducendi, vt in d. §. eadem
not. & in l. C. Casij. ff. de fideicom. lib. & verisimiliter, quoniã
Græcè *παις* puer dicitur, & *αγωγος* ductor, quomodo ridiculè
idem Accur. exemplificat in d. loco, verbum prædictum sic in
MAN. o telli-

telligendo, vt hi presto essent ad tenendum stipendium & calcaria, & eum sequendum?

MAN. Quod pedagogus puerorum ductor sit, verissimum arbitror, & negari non potest, vt not. etiam in. c. ieiunium. 76. di. fin. & nouissime est text. in. l. item apud Labeonē, in. §. si quis
 „ virgines. ff. de paur. ibi, Inter Comites vtique & pedagogi
 „ erunt, & sensu Pau. ad Gallat. 3. in illis verbis, lex pedagogus
 „ noster fuit in CHRISTO, vt ex fide iustificaremur, at vbi venit
 „ fides, iam sub pedagogo amplius non sumus. legiturque in vi
 „ ta Galbæ, de gestis per eum in initio principatus, aliquos habu
 „ isse, qui instar pedagogorum ipsum regebant, ibi, Regebatur
 „ trium arbitrio, quos vnâ & intra palatium habitantes, nec vir
 „ quam non adhaerentes, pedagogos vulgo vocabant, immo ex
 „ nostris Bal. in simili prætorum dixit, iuris ciuilibus pedagogum
 „ esse, in. l. ius ciuile, in. §. si. ff. de Iusti. & iu. & legem pedagogam
 „ natura, Ange. consi. 110. sanctissima, colum. 5. sed quod ita in
 „ d. §. instructum, intelligatur, non quoad
 „ ad id, quod statim de triclinio subiicit, Triclinium enim locus
 „ est in quo discumbitur, dictum à tribus lectis, quia Veteres mē
 „ fas tres in conuiuio apponere solebant, & iacendo cenare, vt
 „ Turcæ hodie faciunt. l. foramen. ff. de ser. vr. prædio. l. si vt cer
 „ to. §. si de me. ff. commo. quid ad rumbum igitur pedagogus
 „ cum triclinio? immo quod dictio apud Latinos etiam infre
 „ quens est, & raro inuenitur. & plus quod pro puerorum con
 „ cubitu ponitur in vita Neronis, de luxuria & libidine eiuscē,
 „ vnde pueri pedagogiani quoque dicti fuerunt, quemadmo
 „ dum Amia. Marcelli. lib. 26. histo. scribit. quamuis lectio ve
 „ rior sit, proagogia, & inde proagogiani pueri, idest prostituti,
 „ à verbo Græco *προαγωγῆν*, quod est prostituo. aliqui etiam le
 „ gunt non proagogia, nec pedagogia, sed pederastia, quo ver
 „ bo proprie (aiunt) amor in pueros significatur, superius tamen
 „ pro veritate rei, magis placet, & Egnatij restitutio est, sine du
 „ bio sequenda.

CARO. Quid ergo (iterato dixerim) vult sibi in dicto. §. instru
 „ tum?

MAN. Audi patienter, quia non dum finieram, & nunc scies in
 „ d. §. instructum, firmiter teneo, vel quod Iurifcon. improprie
 „ locutus sit, & pedagogia pro seruis triclinarijs capiantur, quo
 „ niam sic vestimenta etiam dixit in. l. apud Aufidium. ff. de op
 „ le. Vel quod non pedagogia, sed pedagia, legi debeat, & comē
 „ tum

tum pro continenti ponatur, quoniam pedagium locus est
 (si Pl. Ceci. credimus) in quo pueri feruique solent commo
 rari, vt sensus sit, seruos etiam contineri, quia in triclinio esse
 possint si fundus instructus legatus sit.

CARO. Placet, sed nonne ex recentioribus Iaf. May. in rub. de
 acquirere. hære. colum. 2. & in. l. si quis filium, in. §. si. ff. eo. in
 quit, Iurifcon. ne dum proprie, verum etiam propriissime lo
 cutos fuisse?

MAN. Etiam, sed verum non est semper. l. j. in si. prin. & ibi Bar
 to. ff. qu. bo. quod etiam tibi ad oculum ostendo, quia in. l. in
 actionibus. ff. de in lit. iu. appellat actionem, quæ est in rem, &
 tamen proprie dicitur petitio. l. actio in personam. ff. de ac. &
 ob. simili modo in. l. posthumus, in. §. si. & in. l. instituta. ff. de
 inoffi. testa. querelam accusationem vocat, & tamen accusatio
 proprie non est, vt pulchre declarat Azo. in summa eo. ti. in
 in prin. alibi que vtitur verbo tergiversari, in ciuilibus actioni
 bus, in. l. & tertium. ff. de iudi. cum statim id sit tantum in cri
 minalibus peculiare & genuinum. l. j. ff. ad Turpi. sexcentaque
 huiusmodi sunt non aliter referenda, immo quod ipsi solis Iu
 rifconsultis potestas improprie loquendi data est, non alijs,
 hæcque est ratio, quod libellus ineptus, verbisque improprijs
 conceptus, non valet nec saluatur. l. j. ff. de offi. assē. declarat Sa
 ly. in. l. 2. in. 2. col. C. loca.

CARO. Quod pedagia etiam legi debeat, mirum videtur, quo
 niam pedagium genus vectigalis est, quod à transeuntibus tol
 litur in locis à principe constitutis, ad guidagij differentiam,
 quod pro ducatu datur, vt quis securus per locum alterius tra
 feat patiter.

MAN. Et istud quoque verum est, de quo in. c. super quibusdā,
 in. §. præterea, de verbo. si. & in. c. quanquam, de censu. in. 6. &
 in. c. innouamus, & ibi Abb. eo. ti. plene Cassane. in consuetu.
 Burgun. fo. 3. col. 3. sed non quod non dicatur etiam locus
 vt supra in quo serui commorantur.

CARO. Certe præceptor, si hoc idem dicere voluisset, quod di
 xisset. l. vnica. §. sin. autem. C. de cadu. tol. l. si seruum. §. non di
 xit prætor. ff. de acqui. hæ. cum similibus.

MAN. Dixit satis implicite & virtualiter, declaranturque præce
 dentia ex sequentibus. l. si seruus plurium. §. sin. ff. de lega. 1. l.
 Sei. & in si. prin. ff. de fun. instruc. & ad propositum quod sic po
 natur interdum contentum pro continenti, probatur etiam
 o 2 in. l.

in l. iurifgentiū, in §. quod ferè. ff. de pac. vbi pactū pro instrumentis ipsum continentibus sic ponitur, & custoditas per fonas pro custodia, in l. solent. ff. de offi. procō. & querela pro appellatione, quæ querelam contineat, in l. si ab arbitro. ff. qui satisda. co. & in l. i. ff. de postu. ius, pro loco vbi redditur. immo quod vnum ab alio non separatur. c. i. an fili, vel agna. in vsib. feu. Bal. consi. 330. in hoc. col. i. vol. 3. Et figura est, quam Græci μετανομιαν appellant, id est nominis transmutationem, siue hypallagen aliàs, quando inuentoré quoque pro re inuēta ponimus, iuxta illud, sine Cerere & Baccho friget Venus.

IACOB. ZAGARVS, MAN.

Ad l. munerum, §. Camelasia. ff. de mu. & ho.
 declaratio, cum aliqua verbi etiam
 restitutione. 2.

IACOB. EGO à te aliud scire opto præceptor, in quo non parum dubitationis etiam esse videtur, dum in l. munerum, in §. Camelasia. ff. de mu. & ho. dicitur, Camelasia quoque similiter personale munus est. quid sibi adhuc verbum istud velit.

MAN. Bude. Parisien. vir alioquin de literis optime meritus, cui tantum debet posteritas, quantum possibile est, ibi declarat, priusquam ipsum restituit, quod & in recentiorum Codicibus etiam legitur, vt non Camelasia, sed Camelelafia legamus, nil aliud sibi velle, nisi vt camelorum productionem intelligamus, & bene, quoniam Græce etiam καμηλαρία, idem sonat, quod camelorum agitator & ductor. Verum est, quòd alii camelaria legunt, curationemque intelligunt camelorum, qui publica alebantur pecunia, vnde curatores camelarii quoque, qui eos curabant, dicti fuerunt.

IACOB. Quæ verior lectio?

MAN. Prior.

IACOB. Ratio?

MAN. Quia veteres litera S, pro R, utebantur.

IACOB. Exemplum?

MAN. Ibi habes exemplum, & Insti. de lege Fusia, vbi Fusia lex, pro Furia dicta est. Aufelius aliàs, Valefius, & Papisius, pro Aurelio, Valerio, & Papirio. primusq; fuit L. Papyrius Crassus, qui

qui Papisius vocari desitit est. & Appius Claudius Centimanus, primus, qui literam inuenit R, pro S.

IACOB. Tamen litera S, litera strepens est.

MAN. Nihil refert, quoniam litera R, etiam canina dicitur, quæ distinctis dentibus, canis latrans & irritata quidem, imitatur, iuxta illud Lucil.

» Irritata canis, quod R, quamplurima dicat.

» Et Persi faty. prima ibi, Sonat hic de nare canina

» Litera. satisque nobis esse debet, quòd veteres ita loquerentur, quòdque non ab re dixerint camelelafia, non camelaria l. testamenta. C. de testa. l. scimus. §. & hæc quidem. C. de iu. deli. §. illud, in authen. de ap.

DONATVS CENTONVS, MAN.

Ad illud Matth. 19. & Marc. 10. facilius
 est camelum & c. expositio scitu
 digna. 3.

DONA. QVIA de camelo facta est mentio, mihi venit in mentem illud Matth. 19. c. & Mar. 10. Facilius esse camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum cælorum. quomodo intelligatur, & quam expositionem habeat, vellem præceptor hoc ipsum mihi declares.

MAN. Libentissime, tibi que hoc solo satisfactum putabo, si dixerò, verbum ambiguum esse, vt canis, ibiq; funem nauticum quæ & ipsa camelus quoque appellatur, non camelum animal esse intelligendum, ex quo ad acus, seu foraminis eiusdem, propositum nõ esset. Vel si camelum proprie intelligamus, quòd sensus sit, longe facilius animal tortuosum, ac deforme, peruersitate ipsa corporis, posse per angustissimam acus, cauernam transire, quam diuites Auaritia oneratos, per arctam atque angustam regni viam, prout intelligit (de camelo signanter locutus) D. Ambro. ser. 4. in prin. cui, vt pote S. viro, deferendum esset, sed declaratio ac expositio prior, vt melior & verior, ratione supra dicta, sine controuerfia amplectenda est. Scias etiã velim ad cameli propositum, quòd Iracundiæ simulacrum fingitur, Basi. teste, ex quo offensus omnia dissimulat, & cum primum potest, iniuriam sibi illatam rependit protinus. Item

quânis iumentorum operam præstet, q̄ natura tamen eius fe-
ra est. l. 2. in fi. ff. ad legē Aquī. vsque adeo vt equus, quem ma-
xime odit, ipsum reformidet, nec specum eius, vel odorem, in-
tueri, aut sentire sustineat, verum est, quod castratis feritas tol-
litur, & augetur robur, quod d̄que (& dictū mirabile videtur)
coituri latebras quærun̄t, & ne dum Iracundiæ symbolū sit,
sed etiam, hac ratione, verecundiæ, & vt fufius Aristo. Pli. ali-
que non ignobiles authores tradiderunt.

BRVNORVS A SOLE, MAN.

Ad intelligentiam verbi Cæsar, quare sic dictus
fuerit, & vnde ortum habuerit, de quæ pri-
mis rerum inuentoribus multa. 4.

BRV. DVAS expositiones ad verbum Cæsar, ponit Accur.
in prohe. In sti. in glo. 1. quæ incipit Imperator. quod ab Augu-
sto sic dictus sit, quoniam formalia verba hæc etiam leguntur
Luc. 2. ibi, Exiit edictum à Cæsare Augusto, vt describeretur
vniuersus orbis. vel quia casus fuerit de ventre matris, quæ
nanque verior est?

MAN. Vltimam, vti veriolem, probasse videtur, iuxta glo. in l.
qui filiū, in §. Sabinus. ff. ad Treb. l. bona fides, & ibi Pau. not.
in fi. ff. de po. sed neutra vera est. non hæc, quoniam à Cæsare
dictatore, qui in Romana Repub. primus sibi vindicauit Im-
perium, quique suc̄ ditioni omnem pene mundum subegerat,
potius dictus est, quàm à casu matris vtero, vt author est Sur-
edas. Non illa, ne Scipionibus Aſphricam, Metellis vero Numi-
diam, & similibus, cognomētum dedisse negemus, cum tamen
verasimum sit. Immo quod Metellus nō solum Numidicus,
verum etiam Creticus, à Creta deuicta, appellatur, & Caligula
ex calciamento militari, quia in exercitu natus erat, & Diocle-
tianus rursus, notiora præmittentes, xxxiii. Imp. ab
ipso Augusto, Diocletes prius à matre Diocle, postea Diocle-
tianus. quomodo igitur nomen prædictum Cæsaris ab Augu-
sto in cæteros Imperatores propagatum est? mitto quod Ca-
lverius Maximianus armēti pastor armentarius appellaretur.
& Valentinianus, funarius, quod die quadam Gratiano patri,
funem venalem portanti, eam sibi milites aliquot eripere ne-
quiuerunt.

quiuerunt, & Romulus ille parens vrbis que conditor, Quiri-
nus denique, à quiri, vel curi, quod lingua Sabina hastam signi-
ficat, quæ vti solebat. Vel vt alii volunt, potius ob generis no-
bilitatem, mille que huiusmodi sunt, non aliter referenda.

BRV. Dixisti præceptor, Cæsarem dictatorem, primum omnium
sibi Imperium vindicasse.

MAN. Dixi, & verum est.

BRV. Admitto, sed an fuerit etiam dictator primus?

MAN. Non.

BRV. Quis ergo fuit?

MAN. M. Valerius, & Magister equitum Sp. Cassius.

BRV. Quare dictator?

MAN. Quia dicebatur nocturno tempore, à Cos. summam que
potestatem habebat in populum, & hac de re Magister populi
etiam (vt memoriæ prodiderunt) appellatus vocatus ve fuit.

BRV. Cur igitur Magister equitum?

MAN. Quia summā ipse quoque potestatem habebat in equites,
dictatori que iungebatur vt Trib. cæterum regibus, & fufius
in l. 2. ff. de ori. iu. testatum que reliquæ Varro, Seneca, Liui.
& alii quamplures. Immo quod magistratus erat, ita Dictatori
connexus, vt præfectus prætorio Imperatori. Ex quo Pli.
inter infortunia Augusti numerat Lepidum ei prælatum fuisse
se apud auunculum in magisterio. & quia loquendi occasione
præbuit nobis Cæsar, primus (vt dixi) omnium Imperator vi-
denda essent ad idem multa, quæ scripsimus lib. 12. enchiri. c.
274. de his qui aliqua in re primi fuerunt, digni vt literarum
monumentis etiam mandarentur.

BRV. Vidi, & multa quidem sunt ibidem à te dicta, sed nō adeo
multa, vt multa etiam dicenda non supersint, ideo si nunc tibi
(quod per ocium licet) succurrat alia, ne ea prætermittas rogo.

MAN. Si tibi audienti gratum est Brunore, dicam, & quam liben-
tissime quidem.

BRV. Immo quod mihi nihil gratius esse pot̄, hoc modo enim
paruo temporis tractu, scire possumus, quæ multo sudore, mul-
tis que laboribus, tu aliàs tibi ipsi comparasti.

MAN. Verum est, tibi que si non ad plenum, quantum tamen po-
tero, satisfaciam, dum modo ordinem à me non expectes, quā-
do quidem impossibile sit hoc idem facere ex tempore loquēti.

BRV. Licet ordo regulariter seruandus sit. l. ne quicquam. §. ob
seruare. ff. de offi. pro con. l. generaliter. §. qui ergo. ff. de fidei-

com.lib.& nihil esse possit sine ordinis compositione, vt dicebat Plato,attamen hoc loco , & nunc à nobis haud est desiderandus,adeo vt eo etiam non seruato dicere possis,quia te dicentem vtcunque non minus libenter audio .

MAN. Et ita faciam , primumque dicam , præter ea,quæ in loco præallega. dicta fuerunt,quòd Romulus,cuius mentio proxime etiam facta est,primus Rex à Thuscis declaratur , qua de re tamen Mithridates per ignominiam Romanis obiecit (author est Fab.Pic.) quòd Thusciorū ipsi Vernæ fuissent. Quòd primus in orbe terrarum fuerit Babilonicus populus . Quòd Vlpia Episcopus Arrianæ sectæ,cui valens Impera. maxime fauebat,primus literas Gothicas inuenerit. Nauemque onerariam Hippus Tyrius.& Athalus aurum vestibus intexere. & Trasimachus,cuius meminit Plato in Dialogis , numerosam orationem.& Amphion modulos Lydios,& Dorios Thamaras Thrax.& Phrigios Marsias.& artem oratoriam Empedocles.& Zeno Dialecticam,& Andromachus philosophus theriacam.& Thales anni tempora eiusque vicissitudines. & Archita architectus in Geometria cubum.& Anaximander Gnomonem.& Pyrrhicam saltationem in Creta Pyrrhus.& Pirodes primus ignem ex silice. Quòd primus Alcmeon Crotoniata de naturæ ratione scripserit. Deque natura rerum ediderit Philolaus Pythagoricus . Quòd primus diffinierit omnia quæ sunt,corruptioni obnoxia esse , Xenophanes.& dixerit Parmenides,terram globosam,ac rotundâ , & in medio sitam, duoque elementa esse. Item generationem hominum, ex Sole ortam,& Solem esse calidum atque frigidum , ex quibus omnia constant,& Leucippus atomos principia . & Protagoras, duas esse omnium rerum rationes, inuicem cõtrarias. & quòd is primus minas centum pro mercede exegerit. Quòd primus Pythagoras philosophiam appellauerit. Varioque orationis flore vestierit Bion.& diuiserit Zeno in physicam,ethicam,et logicâ.& quòd primus sapiens vocatus fuerit Thales.& quòd annua etiam ab eo inuentum,annique tempora & vicissitudines,vt supra in.xxx.& lxxv.dies diuiserit. Quòd fabularū primus fuerit author Hesio.licet Aesopi Phrygis nomine maxime celebrentur. Quòd Christippus primus lancea se exercuerit. quòdque ante alios oēs sub diuo scholam habuerit. Quòd Eleusinus primus sacra Cereri instituerit . Quòd primus Platon dialogos introduxerit,primusque qui in philosophia Antipodas

tipodas nominauerit,elementum,Dialecticâ,poemata,& prælongum in numero:quique primus vim grammaticæ speculatus est,& qui honesti diffinitionem primus etiam posuerit. & Academiam constituerit . Quòd primus Clinomachus turius de proloquijs & prædicamentis scripserit. quòd in vtranque partem differere ceperit Arcefilaus . Multoque plura etiã idem Pythagoras,de quo paulo ante,nam dixit primus,amicorum communia omnia . Vesperum atque luciferum,primus athletas aluit carnibus.primus sensit animas alijs obligari animantibus.& Græcis pondera,ac mensuras inuexit. Quòd primus Masurius Sabinus,eques Ro. (is enim Tyberij temporibus floruit) publice scripserit , & omnium notis excepta in publicum ediderit , & historiam etiam scripserit Xenophon. Quòd primus Pollio Romæ bibliothecam in atrio libertatis dedicauerit. Quòd primus fuerit Euripides , qui fabularum argumentum introduxerit.& primus,qui armatis circumseptus incesserit,magistratumque ad tyrannidem transtulerit,Perian der Corinthius. Quòd Sosratus architectus, primus pensilæ ambulationem,Gnidi,tradiderit.& Archita, de quo etiam supra motum organicum descriptioni geometricæ admouerit. Quòd Socrates primus cum Aeschine discipulo,oratoriæ cãpos aperuerit,deque vitæ ratione differuerit. quòd primus ethicen inuexerit,quæ mores instrunt,& quorum vsus domi nobis est quàm maxime necessarius . Quòd primus Aristippus, Socraticorum mercedem exegerit , & quæstus philosophatus fuerit. Quòd Belus primus Assyriorum Rex. Argiuorum Inachus. Mycenarum Euristeus . Aegyptiorum Amasis . Atheniensium Cecrops. Quòd primus in Italia Ianus regnauerit . Quòd Saturnus ipsius filius,primus nummos æreos instituerit. Quòd Tullius Hostilius primus purpura & fascibus vsus fuerit. Quòd Seruius Tullius primus omnium censum ordinauerit. Quòd Tarquinius priscus,primus vîcula & carceres , ac similia hominū tormenta excogitauerit. Quòd primus sectam cinicam instituerit Antisthenes. sermonem diffinierit. & primus pallij vsum etiã habuerit. Quòd Bonifacius octauus, primus Iubileum Romæ, Iudaico more, celebrauerit , quòd gymnasium Viennæ primum est ab Alberto Duce in Germania fundatum,anno Domini. 1365. & à Carolo.4.32. Germanorum Imp.Pragæ,schola liberalium disciplinarum, primum erecta. Quòd Numa primus clamidis vsum Romanis intulerit.

rit. Quòd primus Nero persecutione in Christianos per omne regnum suum mererit. Quòd primi Romæ Imp. Christiani effecti fuerint, Gordiano occiso, M. Iulius Philippus, & C. Iulius Saturninus Philippus filius. Quòd Aurelianus. 29. Imp. ab Augusto, primus apud Ro. diadema capiti suo imposuerit. Vestesque auro & gemmis contextas in vsum habuerit, & porcinæ carnis vsum populo constituerit. Quòd Quintilianus et Hispania Calaguritanus primus Romæ publicæ habuerit scholam. & Aegyptus, Octauiano vrbe Alexandria, quæ ibi præcipua est, potito, Cornelium, Gallum Romanum primum Iudicem. Quòd Pylades Cilix Pantomimus primus Romæ choræ & fistulæ sibi præcinere fecerit. Quòd primus Petrus Antiochie nam ecclesiam fundauerit, eiusdemque fuerit ordinatus Eucodius primus Episcopus anno Domini. 45. & beati Petri adhuc in pontificatu Romano, annus. 42. Dominicæ incarnationis, primus, quòd nemo in domo Cornelia ante Syllam dictatorem creatus fuerit. Quòd primum a Germanis Bombarda inuenta est, vitra alios inuentores supra nominatos, anno. 1380. & Artogorati ars impressoria à Io. Guttberg anno Domini. 1466. Quòd Sigismundus. 37. Germanorū Imp. primū Mantuæ Marchionē F. Gōzagā creauerit, anno Domini. 1437. & quòd denique vt finiamus (ista etenim tibi satis erunt) Amurates. 3. Turcarum Imperator, primus in Europam classem traiecit.

BRV. Satis superque satis, sed gratiora mihi sanè omnia hæc, & multo iocundiora fuissent, si loca etiam citasses, vt ibi, quæ quodam in speculo, contemplarentur.

MAN. De industria factum est istud, vt breuitati consuleremus. & quia etiā (ingenue fateor) tot loca forte non succurrissent.

BRV. Vt cunque sit, ago tibi gratias præceptor, quòd me digni tanta rerum copia feceris, nil aliud dico, taceo, & non secus ac agnus coram tondente, omnibus tuis dictis acquiesco.

GEORGIUS VASQVES. MAN.

Ad id quod dicitur Io. 5. in prin. de probatica piscina, quæ in hierosoly mis erat, quare piscina, et quare ad idē probatica. 5.

GEOR. HISTORIA Io. 5. c. in princip. in illis verbis, est autem

„ Hiero-

M. Mantui Bonauiti Patauini. I. C. 387

„ Hierosoly mis probatica piscina, quæ cognominatur Hebraice Betesda, siue Bethsaida. mihi (si literaliter consideretur) satis clara videtur, sed nescio quare sic probatica dicta fuerit.

MAN. Dicta est non sine ratione, quoniam Græci *πρωβατον* vocant ouem, eaque piscina erat, vbi oues lauebantur, & sic probatica.

GEOR. Ergo verbum Græcum est?

MAN. Est vtique.

GEOR. Sed nonne eam Græci *μυλου* vocant?

MAN. Vocant, & melotes vestes ex ouinis pellibus etiam factas, immo quòd *ovis* adhuc vocatur ouis interposita à Latinis, ut propter hiatus, sed non quòd non vocetur quoque modo supradicto, piscinaque inde (vt diximus) ab effectu prædicto pariter probatica.

GEOR. Si piscina erat, debuerunt etiam esse in ea pisces, vt Varro dicebat lib. 3. de re rusti. & Mar. quando cecinit.

„ Piscina rhombum pascit, & lupos Vernas.

Vnde piscinarii, qui loca piscibus referta habebant forte appellati fuerunt, vt Philippus Lucullus, & Hortensius, quos sic vocat Ci. ad Atti. j. & tamen certum est, si oues ibi lauebantur, in ea pisces non fuisse, cur igitur Latine piscina?

MAN. Figura est cathacresis, idest abusiua loquutio, dictaque piscina, quia in ea piscis non erat, & ita omnes intelligūt, & bene.

GEOR. Cur Betesda Hebraice, siue Bethsaida?

MAN. Quia Beth nil aliud quam domum significat, & saida gregem, quasi domus gregis sit, siue ouium.

GEOR. Placet satis, sed tamen ouile alias eam vocamus.

MAN. Verum est, incustoditumque captat ouile lupo, inquit

„ Poe. immo olim etiam fuisse in campo Martio Romæ, tradūt

„ scriptores, claraque sunt Io. verba. 10. ibi, & fiet vnum ouile,

„ & vnus pastor. sed non vt non sit istud quoque inspecto effectu supra dicto, sine controuersia admittendum, cum domus receptaculum etiam dicatur. l. plerique. ff. de in ius vo. & verbum sit generale.

GEOR. Quare vnus tantum in hac piscina sanari solebat ad motum aque, Angelo descendente?

MAN. Quia aqua baptismi, qua per piscinam notatur (vt Ioan. Chrysoft. declarat) macula peccati originalis aboletur, quod vnum fuit. Vel quia baptismus reiterari non potest, vel vnus tantum, qui in vnitatem fidei, & charitatis pœnitentiam egisset.

Vel

Vel dicamus generaliter, quod sicuti languentes sani fiebant aqua piscinæ, ita peccatores, ut oves, mundari debent, quas pastor, id est CHRISTVS, etiam suo sanguine redemit. & aqua dixi, quoniam fordes lauantur & crimina, ex quo factum est, ut non ab re dixerit Maro. Aenei. 2.

- » Tu genitor cape sacra manu, patriosque penates,
 » Me bello è tanto digressum, & cæde recenti
 » Attrectare nefas, donec me flumine viuo
 » Abluero.
 » Et institutum fuerit olim, ut funus profecti, redeuntes, aqua aspergerentur, quod purgationis genus vocabant. sicut quod in templo Fortunæ ministri ex vtraque parte ianuarum stantes, asperzione aquæ pariter ingredientes purgabant. & alibi idem Maro.
 » Occupat Aeneas aditum corpusque recenti
 » Spargit aqua. & cum his finem facio.

ANDREAS RAPITIVS, MAN.

Ad l. statuæ additio. ff. de verbo.
 significa. 6.

AND. His diebus multa, quæ ad interpretationem l. statuæ. ff. de ver. si. dixisti lib. 9. c. 203. Enchiri. pcurri, & statim intellexi, quid sibi velit Græce verbum ibi positum, ἀποθύεον, ridicula ab Accur. alias interpretatum, quodque vestibulū est, seu tectum eorum, quæ templorum foribus cōtinuantur, hoc est antianuam, mihi nunc gratissimum esset intelligere à te humanissime præceptor, & ad illius legis amplificationem, si posticum, siue partem posteriorem domus dicere vellemus, quomodo Græcè dicendum esset pariter.

MAN. Dicam, licet homo Latinus sim, non Græcus, sed prius id verum esse, quod ibi scripsimus, auctoritate Liuij confirmo, dum Mutij ad Porſenam Cluſinum regem, verba fiducia plena refert, quæ sunt ista.
 » Romanus sum cuius, C. Mutium vocant. hostis hostē occidere volui. nec ad mortem minus animi est, quam ad cedere fuit.
 » & facere, & pati fortia, Romanum est. Nec vnus ego in te hos
 » animos gessi, longus post me idem est ordo petentium decus,

» proinde

» proinde in hoc discrimen, si iuuat accingere, ut in singulas horas capite dimices tuo, ferrum hostem que habeas in vestibulo regis, hoc tibi iuuentus Romana indicimus bellum. ἀποθύεον
 » igitur & vestibulum idem esse videntur, hoc est (ut dixi) ante ianuam quotidie ferrum hostem que in singulas horas habebis. Posticus modò, siue pars domus posterior (ut tuo desiderio satisfaciā) dicitur aliter, Pseudotyrum scilicet, quasi falsum hostium, & ita Ci. Oroſius, Amianus Marcellinus, & cæteri, nouissime Apuleius Madaurenſis, capiunt, quamuis (vt alibi Seruius ait) postica nomē sit augurale, & hoc carmine Perſi. Saty. j. ibi.

» Occipiti cæco posticæ occurrite fannæ. derisionem intellexerit, quæ à tergo priorum dentium denudatione contrahendo labra fieri consuevit.

AND. Et forte melius, maxime quod nomen augurale sit, quoniam Augures lituo spatia designabant, dabantque eis nomina, ut prima pars, quæ ante nos est, antica diceretur, posterior vero, postica.

MAN. Sed tamen primum verius, quod magis proprie posterior pars domus dicatur, ut Hora. etiam sensit ep. lib. i. ibi.

» Atria seruantem postico falle clientem. melius Plau. in Muffella. quando dicit.

» Nunc ego me illac per posticum ad congerrones conferam. & quia hæc grammaticum sapiunt potius, quam Iurifcon. necessaria tamen ad declarationem & exornationem. d. l. statuæ, sicuti & alia quæ plurima de quibus supra nec sperneda, trāſco.

PETRVS AMATVS, MAN.

De negotiatoribus, ad dictum Iurifcon.
 in l. 2. ff. de nundi. & de Episcopis
 multa. 7.

PET. PLATO ille diuinus, quo nihil maius habuit Græcia, cum institueret, quemadmodum ciuitas bene & beate habitari posset in primis negotiatores necessarios esse dixit, & bene, quod & ipsa rerum experientia docet, & testatur Iurifcon. in l. 2. ff. de nundi. sed an ipsis præesse debeant etiam magistratus, à quibus cogantur, rem iusto precio vendere?

MAN.

MAN. Debent utique.

PET. Qui?

MAN. Episcopi. l. munerum. §. item episcopi. ff. de mti. & hono. l. 2. C. de ep. audi. c. 1. & 2. de emp. & ven. Anchara. consil. 177. summā prudentiā, in prin. Qui plus dicit ibidem, q̄ necissū negociatoribus licitum est expellere venientes causā emendi, sicuti nec caupones, venientes causā hospitandi. l. j. §. fin. ff. fur. aduer. nau.

PET. Durum tamen videtur, cum rei suae quilibet sit moderator & arbiter. l. in re mandata. C. man. l. sed si lege. §. consiluit. ff. de peti. hare. l. nullus. C. de Iudæ.

MAN. Immo durum non est, cum tabernam publicam habeant, & hac ratione vendere compellantur. & si caupones fuerint, hospitio (vt diximus) venientes recipere & complecti, vt supra, & in. l. si. ff. ad legem Iuliam, de anno. l. 1. §. cura carnis. ff. de offi. præsec. vrb.

PET. Quia de cauponibus mentionem fecisti, scirem libenter humanissime præceptor, si à culpa excusentur.

MAN. Non.

PET. Ratio?

MAN. Quia opera malorum hominum vtuntur. l. 4. §. proficisci, & ibi glo. ff. de offi. procon. ita vt speciale sit contra eos, etiam quod contractus fiat, & incatur gratia vtriusque. l. 3. §. ex hoc edicto. ff. nau. caupo. stabu. tradit Bal. in. l. certi iuris, col. 2. C. loca. & in rub. depo. in prin. aliqua Flo. in. l. quod dicitur, in fi. ff. ad legem Aequi. & dicit in. l. 1. in fi. ti. præallega. loca. idem Bal. quod sunt homines vulgares, & rapaces, quodque generalis præsumptio est contra ipsos. & Cy. in. l. pacta nouissima, in. 2. col. C. de pac. quod protestatio ipsos non releuat, quominus teneantur. Adeo verum igitur (eò redeuntes vnde discessimus) est id, quod dicebat Plato, relatus in. d. l. 2. vt collegium licitum cognoscatur, si pro Iustitia conferuanda, & si pro publica utilitate institutum sit, vt Doctorem & Scholarium, & etiam artificum, quia sine eis bene & beate viuere ciuitates (vt diximus) aliter non possent, & ita deducit idem Bal. in. l. 1. in prin. in. 2. col. ff. quod cuiusque vnuer. no. & pulchre Areti. consil. 29. diligenter, col. 9. post Bar. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab or. fa. quod statuta, per quæ prouidetur mercatoribus & artibus, vt melius exercentur, pertinent ad statum ciuitatis, & bonum publicum, signanter vterque per d. l. 1.

d. l. 2. & non habet dubium.

PET. Sed adhuc dubito, an episcopi, qui præfunt rebus, iusto precio vendendis, sint hi, prout verbum sonat, de quibus in ti. de ep. & cle.

MAN. Non credo, maxime in. d. §. item episcopi.

PET. Quid ergo dictum verbum ibi sibi vult, quidque significat, seu qui sunt hi, qui episcopi dicuntur?

MAN. Bude. Parisien. ibi declarat, eos esse, qui summum rerum arbitratum habent, autoritate Ci. fretus, ad Atti. 7. ibi, Ego negocio præsum turbulento, vult enim me Pompeius esse, quem tota hæc Campana & maritima ora habeat ἐπιτροπὸν. inde ephori, & antistites, qui si Latine transferantur, speculatores dicuntur, quales. 4. lib. etiam Apu. Madauren. de asino descripsit his verbis. Nec iuxta quicquam quam parua casula cannulis temere contacta, quo speculatores è numero latronum, vt postea compari forte ducti, noctibus excubabant. Seu & verius inspectores, qui rem vendendam bene & diligenter considerent. l. si post inspectum. ff. de peri. & commo. rei ven. & vt ille fusius.

PET. Placet, & verissimum mihi videtur, ex his, sed in materia restat scrupulus, an hodie populus statuere pariter possit, re vendi iusto precio.

MAN. Potest sine dubio, condendo tamen legem generalem, nõ certis personis tantum, ita Bar. in. d. l. nemo. C. de Iudæ. multa Cy. in præallega. l. 1. C. de episc. audi. & declaratur quod habetur in. l. nec emere. C. de iud. delibe. vt ibi per eum. & notandum est, vel hæc cura esset præfecti vrbis olim. d. §. cura carnis, vel ædilium, qui frumento præsent, quique à Cerere cereales dicti erant. l. 2. §. deinde Cornelius. ff. de ori. iu. vel populi hodie, quod istos ἀγορανομὸς Græci vocant, quasi lex etiam regula fori, quoniam ἀγορὰ, forum, νόμος vero lex dicitur. §. ex non scripto, Insti. de iu. na.

PET. Ponamus, quod non habeat quis victualia, nisi quantum sibi sufficiat, cogetur ne ea vendere iusto precio?

MAN. Non, & ita potest intelligi tex. in. d. l. nemo, & probatur in. l. si. allega. etiam supra. ff. ad legem Iuli. de anno. multa Iser. in commenta. consti. regni, in prin. col. 2.

PET. Ad negotiatores redeuntes, qui principaliter rebus vendendis & emendis vacant vt supra ipsorum appellatione comprehenduntur ne vsurarij?

MAN.

MAN. Absit à seculo.

PET. Quare?

MAN. Quia negociatorum & mercatorum nomina honesta sunt. l. i. C. nego. ne mili. lib. 10. l. legatis seruis. ff. de lega. 2. Pau. de Cas. consi. 160. ad primum, col. 2. vol. 1. vsurarij vero, turpe & inhonestum, immo quòd fur dicitur largo modo, bonaque est similitudo de vno ad alium, licet non per omnia, inquit Bal. consi. 311. quidam, col. 2. vol. 2. qui dicit etiam consi. 250. in quaestione, col. 6. vol. 1. ea ratione non comprehendit, quia reatus omnem honorem excludit, quòd perdunt priuilegium, & quòd denique vsura est turpis quaestus, qui non cadit in bono viro. Et dictu mirabile est etiam, quòd Solon mercaturæ operam dedit, vnde vitæ quoque rationem sumpsisse dicebat, per quam ad animi quietem & remissionem propensius ferebatur, quomodo igitur volumus sceneratores comprehendit?

PET. Nónne & mercatores, quandoque in eorum contractibus vsurariam prauitatem committunt?

MAN. Etiam, sed quia ad hoc eorum propositum principaliter non tendit, confyderandum non est, nec ob id dicendum quòd vsurarij comprehendantur. l. si quis nec causam. ff. si cer. pel. rogasti, eo. ti. l. verum. ff. de fur. l. i. §. i. ff. de Iusti. & iu Pau. de ca. in loco de quo supra mitto multa eorum odio contraregulas iuris statuta fuisse, quæ tamen in mercatoribus non procedunt, iuxta nota. in cle. j. in §. cæterum, de vsu. late in l. i. C. de eden. est verum quòd mercaturam damnat in poli. Aristo. sentiens finem emptionis vsu esse nõ quaestiu. quòd q; odiosa erat Thebanis, cauentibus decennio ab ea abstinendum, si quis ad magistratus admitti voluisset. & quòd Deo placere nõ potest mercator. c. eiiciens. 88. distin. sed tamen quia necessaria est mercatura & negotiatio vrbibus, inque ea publica consistit vtilitas, Platonis opinionem probo, cum de vsurario etiã intelligatur, quod dicitur in d. c. eiiciens, non de mercatore.

PET. Ad dicta etiam de episcopo reuertor, & quaero nũc quid apud nos idem verbum significet.

MAN. Non aliud, nisi diligentem (vt dixi) rerum speculatione, sicuti & apud veteres, & nouissime declarat Guliel. Postel. Barrento. de magistra. Athenien. c. 35. idẽque est in ecclesia quod in nau gubernator, vel in curru rector, vel in exercitu dux, vel in domo denique paterfamilias.

PET.

PET. Quod nanque peculiare, seu propriu e eiusdem officiu?

MAN. Docere euangelium, remittere peccata, minari iudicium de impijs, vt CHRISTVS, item & prædicare, inque his speculatio consistit, ea de re imbutus sacris literis esse debet, ne repelatur ob scientiæ defectum, & licet conueniens toleretur, emens tamens in concilio Constantiensi desideratur, & breuiter nomen est absolutissimæ virtutis, quod & .i. ad Timoth. testatur Pau. c. 3. ibi, Oportet enim episcopum irreprehensibilem esse, vnus vxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitem, doctorem, non vinolentum, non perculsorem, sed modestum, non litigiosum, non cupidum, sed suæ domui bene præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate.

Inquit etiam Bal. noster, quòd est pater & tutor pauperu, pauperes vero vt infantes & pupilli, consi. 453. si ex testamento, volumine secundo, & Abb. in c. non potest, columna secunda de re iudi. quòd olim Sacerdos appellabatur, siue presbyter, & bene, per illum tex. quod & probatur etiam in capitulo primo allega. supra de emp. & ven. Sacerdos vero prius (vt Berosi. Babylon. testatur, antiquita. libro tertio) Saga. & Sabinorum lingua cupencus. & presbyter idem quod senior. c. clericos. 2. i. distinct. eo que significatu quo Senator, qui ætate & prudentia polleat. immo quòd Romulus Aruales, idest sacerdotes primus instituit, seque fratrem illum appellauit. quòd que sacerdotium est à Deo, vt Imperium. & quòd denique per communabile nomen CHRISTI, eo decursum est, vt Christi etiam appellatur. c. sacrosancta, & ibi Archi. in fi. 2. distin. erant etiã antiquitus flamines curiales, ita dicti, quia singulis curijs bini erant præpositi, honesti ordinis, moribus & virtute præstantes. Cn. Vale. Flaccus à Pub. Licinio Pontifice maximo. Flamen dialis quoque creatus, sacerdotium gessit magnifice. Flamines ingredi, & publico concilio interesse, togamq; prætextam, amplissimique ordinis vestimenta habere licuit. ei que, eo die, quo frequens Senatus habebatur, nõ secus quam Senatori, in curiam veniendi, consultandi, suffragandi que potestas data erat. Immunis etiam à collectio patrio iure, deque his alijs susus, hæc que interim sufficiant.

MAN. p Bernar-

BERNARDVS COSCOLA. MAN.

Declaratus locus Iurifcon. in. l. cum duobus, in. §. quidam. ff. pro fo. & in. l. procuratoris, in. §. si plures. ff. de tributo. ac. de sagaria negociatione. 8.

BER. **QVIA** à te dictum est nuper, quòd olim Sacerdos Sagra appellabatur, & est verum, de què negociatione multa, oportet scire, quid sit Sagaria, cuius mentio facta est in. l. procuratoris, in. §. si plures. ff. de tributo. ac. & in. l. cum duobus, in. §. quidam. ff. pro fo. vbi ad literam, de quibusdam, qui sagariam negociationem inierant, Iurifcon. locutus est, prouenitne à verbo supra dicto, an vero habet potius aliam interpretationem?

MAN. Ridiculum est dicere, quòd à saga verbo proueniat & deriuetur, quando quidem nihil commune habeat sacerdos cum negociatione, ex quo fateri necesse est, quòd aliam habeat interpretationem.

BER. Quam?

MAN. Istam, vt nihil aliud sit, nisi ea, quando saga, vel alia vestimenta eiusdem generis emimus, & distrahimus, lucri faciendi causa, vocabulo à sagis inclinato. & consonat, sagum què erat vestis breuioris genus, qua Romani omnes belli tempore utebantur, & sicuti negociatio Sagaria erat, ita & lintearia. d. §. si plures.

BER. Si legeremus Saccariam, forte melius esset.

MAN. Admitterem utiq; si faccorum esset negociatio, vt Apule. Madau. de asi. libro primo sensit, ibi, Et ipsas etiam lacrimas, quas boni latrones contegendo mihi concesserant, in eam cotuli, operulas etiam quas adhuc vegetus saccariam faciens merbam, quem locum tamen restituit Beroal. ibi, vt sagariam potius legamus. quod si sic est, ridicule labitur Accur. in. d. §. quidam, sagariam negociationem, id est salis, intelligi debere, vt faccorum, aut vilium vestium attritarum. & de sagis est textus in. l. non patimur. C. de cur. pub. lib. xij. ibi. Si quidem nonnulli veredarij sagorum dicuntur auferre vel præcidere, quem ^{men} corrigere, vt dicat saga eorum. Et quòd à sagis negociatio ^{sagarii}

sagaria appellata sit, confirmat Bude in. l. prima, in. §. primo ad fi. ff. depo.

BER. Si placet, postquam hæc declarasti, qui sint Veredarij etià dic, in præallega. l. non patimur, quod calamo occlusit ibidem Alciat. & in. l. præceden. vbi horum mentio quoque facta reperitur.

MAN. Benignissime, sed oportet vt. d. verba repetam, & quæ paulo supra dicuntur, huiusmodi enim sunt, Non patimur Hippocomos, p eos qui veredis vtuntur, indigna spoliatione vexari. Si quidem nonnulli Veredarij saga eorum dicuntur auferre & cætera Veredarij igitur sunt, non, vt inquit Accur. ibi, qui equos ducunt, sed qui equis publicis vtuntur, literas Principum auferentes, nos tabellarios vocamus, vulgò Corrieri. hi ergo hippocomos plerumque iniuria afficiebant, auferendo vel præcidendo eorum saga (vt diximus) & vestes. cuius modo prouidet Leo Imp. mandatque, poena comminata, vt Iudices hanc iniuriam vindicent.

BER. Sed quare equos publicos dixisti?

MAN. Quia ad vsum publicum sunt constituti, sumptuque publico aluntur. l. 2. ff. de in ius vo. vbi Icc. Cora. non ignobilis Iurifcon. pulchre, expositione Budei explosa, cui nec ego primitus assentiebam.

BER. Omnia intellexi, præter verbum hippocomos.

MAN. Nec Accur. intellexit ibidem, minus Bar. & alij, stabularij igitur sunt pariter, qui equos curant, ^{et} ^{enim} Græce (vt inquit Alci. & bene) equū significat, ^{et} ^{vero}, nutritio, seu curo.

BER. Quoniam de veste dixisti, qualis esset, qua vterentur in bello Romani homines, mihi venit in mentem, quæ nam illa sit, quam pexam vocabant.

MAN. Si de vestibus loqui vellemus, profectò dies non sufficeret, materia enim est, quæ tractatum non simplicè colloctionem desiderat, & maxime quæ pulla sit, quæ militaris, quæ diaphana, toga, latus clauus, diptheria apostolica, & similes.

BER. De his aliàs, quoniam scio, pullam atram esse, qua vtimur luctus tempore; militarem, cum ad bellum proficiscimur, quæ & paludamentum etiam appellata est, & inde milites paludati. à palam dictum, quia qui eam habent palam quoque ab omnibus conspicitur. & forte est sagum de quo supra. Immo plus & nouissime, quòd Paulus Orosi. grauius author vestem mæceroris etiam sagum esse dixit, libro quinto. c. 17. ibi, Sena-

” tus sagum, hoc est vestem mœoris, quã exorto sociali bello
 ” sumptèrat, hac spe arridente deposuit, atque antiquum toge
 ” decorem recuperauit. Scio etiam dibapham esse preciosiorem,
 qua vrebantur magistratus. Togam, quæ communis omnium
 Romanorum dicebatur. & latum clauum deniq; Senatorum.
 Scio inquam diptheram, aliàs bætam, pastoritiam fuisse, ex pel-
 libus ouium aut caprarum confutam. & vltimo loco Aposto-
 licam, fidem, charitatem, patientiam, castitatem, abstinentiam,
 diligentiam, obedientiam, humilitatem, contemptû diuitiarû,
 mortis securitatem, modestiam, resurrectionis spem, & fidu-
 ciam, sed non quæ sit pexa.

MAN. Pexam Hiero. aduersus Iouinia. pro lacera & fordida ac-
 cipit, & male.

BER. Quid ergo sibi vult in illis verbis, quæ etiã ego legi, Tit

” pexa tunica & nigra subucula vestiebaris?

MAN. Non aliud, nisi (vt dixi) laceram & fordidam.

BER. Nonne sic est intelligendum?

MAN. Non.

BER. Quomodo ergo?

MAN. Quod sit potius elegans & sumptuosa.

BER. Vbi hoc ipsum aduersus Hiero. tibi constat?

MAN. In multis sanè locis, sed duos tibi ostendisse sufficiat, Per-
 sij Saty. i. cum dicit.

” Scilicet hæc populo pexusque, togaque receti, pexus id est or-
 natus, seu pexa veste ornatus, elegati (vt diximus) & sumptuo-
 sa. & Martia. quando ipse dicit pariter.

” Pexatus pulchre, rides mea Zoile trita. dicta hinc à spissitate
 textrini. & cum istis finem facio.

NICOLAUS PERVSCVS. MAN.

De pane hordeaceo, nescio quid scitu-
 dignum, de quo aliàs in cuan-
 lio Io. 6. c. 9.

NICO. Ex pane (vt notum est) viuunt homo, & Respub. sustentan-
 tur. l. publicas. C. de fer. plene Bal. consi. 458. lata fuit sententia
 col. i. vol. 3. immo quod cum sit temperatissimus cibus, huma-
 næ naturæ maxime etiam est conueniens & conformis dictis
 potat

potest Iouius, à Ioue principium habens, quoniam semper iu-
 uat, ita vt nec ab re **CHRISTVS** nobis cibus cœlestis sui cor-
 poris quoque sub specie panis præberit, & sic animalis vitæ
 (vt diximus) sustentamentum est, spiritalis vero nutrimentum,
 & supernæ satietatis denique oblectamentum. mitto quod
 fit sanctissimum coeuntium pignus, quoddam etiam quando-
 que pro voluptate ponatur, vt Prouerb. 19. ibi, Panis abscon-
 ditus suauior, & quod olim pane ac caseo oblationes fiebant.
 non ignari etiam, quod annona pro pane ponatur, & è contra
 panis pro annona. l. hac editali. §. his illud. C. de secun. nup. l. i.
 fina. C. de iu. do. sic vocata, quia singulis annis nouatur, vnde
 etiam annonaria prouisio, & leges annonariæ dictæ appella-
 tæque fuerunt. & ad propositum not. in rubri. de erroga. mili.
 anno. libro decimo, quoddamque Hebræi panem, virgam vel bacu-
 lum virtutis intelligunt, eo quod hominem sustentet ac robo-
 ret, & nonnunquam pro euangelio capiatur, vt Deuto. cap. 8.
 ibi, Dedit tibi cibus manna, quem panem edere, est edere
CHRISTVM incarnatum. sed quare panis hordeacei mentio
 ” facta est Ioan. 6. c. ibi, Est puer vnus hic qui habet quinque pa-
 nes hordeaceos, & duos pisces &c?

MAN. Forte quia antiquis panis ex hordeo vñtatus erat, vt Ga-
 le. libro primo. de alim. testatur, ex quo etiam fit ptisana Hip-
 pocratis præconio tantopere celebrata, & 297. Græce, hor-
 deum appellatur. Vel dicamus quod cum cibus iumentorum
 ac rusticorum sit voluerit Dominus non aliud ex eo innuere
 (quod sacri expositores Mar. 6. sensisse quoque videntur) ni-
 si infipientibus asperiora grossioraque præcepta committen-
 da esse, quia animalis homo non percipit ea, quæ sunt spiritus
 Dei, ex Pau. sententia. i. ad Cor. c. 2. cuique pro viribus dona
 tribuens, & semper ad perfectiora prouocans. & quia occasio
 ne panis mihi materiam sumministrasti, nescio si scias mi Ni-
 colae reuerende, quid sit panis herbaceus, affinitatem enim
 quandam cum hordeaceo habere videtur.

NICO. Certe non, nec memini me alicubi legisse, mihi que gratif-
 simum erit & istud intelligere.

MAN. Est etiam panis, qui secundus, seu secundarius appellatur,
 & multo plura eiusdem generis, vt ostrearij, artologani, speu-
 ci, furnacei, subcinericij, artoptesi, nautici, & fermentati de-
 nique.

NICO. Desiderium auge Man. tibi que fastidium ac tædium pa-

ras, fatis erat enim locum Io. didicisse, absque eo quòd pro tua liberalitate docere alia hæc te ipsum offerres.

MAN. Omnino per ocium licet, nec aliud est quicquam, quòd hoc tempore nobis possit esse gratius, si te audire non pigeat, quoniam mihi dicere leue est & iucundum, nec (vt ais) tædium ac labor.

NICO. Immo te rogo, vt dicas, & currenti calcar adiungo, nil mihi optatius, aut charius hoc vno esse posse pariter.

MAN. Postquam igitur ita est, dico panem herbaceum, esse Cæsaris inuentum, quo (licet in summis angustijs penuria frumenti & cibariorù reperiretur) Pòpeij spem minueret apud Dyrachium, famem obijcientis, idque herbæ genus, siue radicis (chara enim appellatur) lacte mixtum fuisse aiunt, quòd ad panis similitudinem faciebat, vt inde milites comederent, & Pompeianos amplius iacerent vulgo, de quo aliàs in vita piosus Cæsaris, de amore & fidelitate militum, ad eum, ibi, memem & cæteras necessitates, non cum obfideretur modo, sed & si ipsi alios obfiderent, tantopere tolerabant, vt Dyrachiana munitione Pompeius viso genere panis, ex herba, quo sinebantur, cum feris sibi rem esse dixerit &c.

NICO. Hoc ipsum planè intelligo, restant alia id genus (vt dixisti) plura.

MAN. Secundarius est plebis. Ostrearius ab obsonijs dictus. artolaganus à delitijs. speusici à festinatione. furnacei & subiacerici à coquendi ratione. artoptesij ab instrumento panibus coquendis accommodato. nauticus quo nautæ vescuntur, quæ vulgus biscoctum appellant. & fermentatum denique ex quo nihil ei ademptum est. & fufius in vita Augusti, de cibis eius, ex illis verbis argumento sumpto, Cibi (nam ne hoc quidem omiserim) minimi erat, atque vulgaris ferè, secundarium panem & pisciculos minutos & caseum bubulû manu pressum, & ficos virides biferas maxime appetebat.

NICO. Vnum restat, quid adhuc sit panis propositionis in fæcris literis.

MAN. Et istud declarabo, sed primum scito, quòd aliqui huiusmodi erant, licebatque tantum sacerdotibus eisdem vt. c. idò. §. is. ita. 2 §. q. i. c. tribus, de consecra. distin. 2. aliqui oblationis, qui in altari holocaustorum offerebantur, istisque utebatur Leuitæ, aliqui vero communes, qui & laici appellabantur, seu populares, & istis indifferenter omnes vti poterant, quòd legitur

legitur etiam. i. Regû. c. 2 i. modo ad rem nostram, panes propositionis, qui & facierum quoque dicebantur, quadrata forma erant azimi, sacerdotisque manu compositi & decocti, ne polluti dicerentur, vt Malach. c. i. habetur. item numero. xij. in memoriam xij. tribuum filiorum Israel, quos super mēsa Domini in diluculo sabbati recētes ponebant, vt ibi vsque ad sabbatum sequens immoti manerent, deinde sacerdotes soli (vt paulo ante diximus) comedebant. hi sunt (iterato dixerim) panes propositionis, de quibus etiam fufius Exo. c. 25.

NICO. Nollem esse tibi molestus præceptor mi.

MAN. In quo?

NICO. In hoc, quomodo oratio Dominica intelligi debeat, & de quo pane rursus loquatur, quando dicitur, Panem nostrû quotidianum da nobis hodie.

MAN. Molestia huiusmodi appetenda est docere cupienti, non quòd tu docendus sis, qui oia didicisti, qui que tantû labore cõtendisti, vt à te ipso hæc, & multo maiora quidem scrutari ac intelligere sine controuersia possis.

NICO. Si dixeris mihi (vtcunque sit) supra modum rem gratam facies.

MAN. Obtempero tibi, tuoque voto satisfacio, & subinde dico, ex eo, temporalis & spiritualis vitæ subsidia designari.

NICO. Transeat, verumque sit, quare panem dixit, non carnem & pisces?

MAN. Vt communibus essemus contenti, & simplici victu, superflua non quærentes. & nostrum non alienum, quoniam laborem quæritur, iuxta illud Gene. tertio. In sudore vultus tui vesceris pane tuo, & ne præsens vita deficiat, quotidianû. Dixit etiam Da, non reddas, vt liberaliter quasi donum adijceretur. Item nobis, non mihi, quia oratio communis esse, & quicunq; orat, orare pro fratribus debet. Vnde & bene dictû est quoque, Pater noster. Dimitte nobis, ne nos inducas in tērationem. libera nos &c. & hodie denique, ne craftini (vt inquit Pau.) solliciti etiam essemus, sed orationi potius & obsecrationi intenti cum gratiarum actione & petitione nostræ innotescerent apud Deum. cap. 4. ad Philip. & quia multa hæc fuerunt, plura non dico.

RICARDVS PORTVNERIVS, MAN.

An ex stip. oriatur obligatio naturalis, cum sit contractus iuris ciuiliis. & quæ sit rō quod in constituto oriatur actio ex pacto nudo. 10.

RICAR. Si bene recordor, anno elapso, dum exponeres difficilimum illum. §. quinimmo, positum in .l. iurifigentium. ff. de pac. & ad id, quod actio de iure ciuili ex pacto nudo non oritur quod etiam probatur ibidem, & in .§. sed cū nulla, & in .§. Marcellus, ea. l. & in .l. petens, & in .l. legem. C. eo. & per locum à speciali, in .c. j. de pac. in .6. traderes ampli⁹ limitationes multas, nec istam quoque prætermisisti, quod fallat regula in constituto, quodque omnino in eo oriatur.

MAN. Verum est. §. de pecunia autem constituta. instit. de act. vbi casus clarus. de pecunia autem constituta (inquit tex. ille) cum omnibus agitur quicumque pro se vel pro alio soluturū se constituerit, nulla scilicet stipulatione interposita, quoniam tunc stipulanti promittens iure ciuili teneretur, ergo ex pacto nudo alias, & (vt dixi) necessariò quidem tenebitur, & ita etiā Bar. in .l. j. in .§. ait prætor. ff. de consti. pe.

RICAR. Quantum ad istud non dubito, & scio quod interuentu stipulationis, non actio de constituta, sed quod certi conditio ex ipsa stipulatione competeret, vt legitur quoque instit. de verbo. ob. in prin.

MAN. Quid est igitur id, de quo dubitas?

RICAR. Dubito cum stipulatio sit cōtractus iuris ciuiliis, an ea oriatur obligatio naturalis. & quæ nā sit ratio insuper quod ex pacto nudo competat actio (vt dicebas) in constituto.

MAN. Quoad primum respondendum est, quod sic, licet rectè valde dubitent scriben. quoque in .l. si fideiusor. ff. de condict. inde. & iudicio quidem meo, dubitandum non erat, quoniam sola ciuiliis ad agendum non erat efficax, vt no. instit. de obli. in prin. & quoniam esto quod sit contractus iuris ciuiliis, necessarius tamen est partium consensus. l. j. §. adeo. ff. de pac. ibi. Nam & stipulatio, quæ verbis fit, nisi habeat consensum, nulla est. ex consensu autem oritur obligatio naturalis. l. cum amplius. §. is natura debet. ff. de regu. iur. Bal. in .l. cum quis, col. 1.

C. de

C. de iur. & fac. igno. & in .l. non dubium, col. 2. C. de testa. & in .l. ex hoc iure, in .4. ff. de iusti. & iu. qui plus dicit ibidem, quod est regula, quæ nunquam fallit, ergo. Quoad 2. glo. assignat rationem in .d. §. de pecunia, in verbo nulla, quod istud ideo fit, quia si pro eo, quod se soluturum constituit, vt constituit, vnū inducitur, ne teneatur nisi .x. diebus elapsis .l. promissor. §. j. ff. de consti. pe. argu. in .l. quod dicimus. ff. de sol. l. eum qui Klen. §. quotiens. ff. de verbo. ob. l. cedere diem. ff. de verbo. signi. rationabiliter etiam induci debet contra eum, & pro eo cui promittitur, vt ex pacto nudo oriatur actio, quasi dicat quod in vno releuatus, debet in alio grauari, vt iuris regula dicitur posita in .l. eum qui. ff. de iure iur. Est verum quod eam, quam nihilominus tradit etiam in .d. l. promissor, impugnant Docto. maxime Iaf. & Ange. in .d. §. de pecunia, moti ex duobus, quia ea stante, sequeretur quod ante inductionem dictorum dierum. x. factam per Iurisco. actio ex pacto nudo nõ oriebatur, quod tamen notorie falsum est. d. l. promissor, in prin. 2. quia nõ debuit propter modicum commodum dictorum dierum. x. tantæ specialitas cōtra iuris communis regulas induci. Ad quod Ange. & idem Iaf. post eum in loco præallega. nihil adducunt, adde tu, bene facere tex. quem ibi in specie notat Flo. in .l. nam satis, in fi. ff. quemadmo. seru. amit. quod conqueri non debet quis, si vno respectu grauatur, alio vero maius commodū sentiat, quàm sit grauamen, ergo secus si paruum, vt hic. Lysimachus etiam in Scythia sitiens, sese, exercitumque suum in pote statè hostium dedit vt biberet, post quàm bibisset vero, dixit, Dij boni, voluptate quàm parua, quàm magnam felicitatem amisi. ex quo fit vt non ab re quoque dixerit Periander Corinthius, voluptatem corruptibilem esse, remque cito trāseuntem, vbi honos est alias immortalis & sempiternus.

RICAR. Vrgent valde, & si mihi prima facie vera videretur.

MAN. Si vera est, quare nolimus etiam nos hanc veritatem fateri, spretis fallacijs eorum qui eam impugnare nituntur, non dicas igitur & tu, quod vera tibi sit visa Ricarde, sed quæ vera.

RICAR. Dicam, si fallacias mihi detexeris, quoniam statim eam probabo, nec curabo scire alias, quæ multæ sunt.

MAN. Detegam, & plene quidem.

RICAR. Et ego tuis dictis, vt soleo acquiescam.

MAN. Quod vera sit & indubitata ratio igitur, ex supradictis liquet, nec aliter probabo, quoniam rei demonstratæ frustra fit demonstratio.

demonstratio. l. j. ff. de do. præle. l. hæc stipulatio. §. diuus, vt leg. no. ca. l. cum seruo. §. si. ff. de contrahen. emp. Abb. in. c. si. gnificantibus, col. 4. de lib. ob. Bar. in. l. libellorum, in. 2. ff. de accusa. Alex. in. l. j. in prin. ff. de lib. & posthu. restat. solū obiecta tollere, quorum primum debile est, & non verum, ex quo declaratur prin. d. l. promissor, ex seq. §. vt teneatur promissor elapsis (sicuti dixim⁹) dictis .x. diebus. l. si seruus plurium. §. si. ff. de lega. j. l. si. & ibi Bar. in. si. ff. ad trebel. Debilius, secundum quoniam esto quòd induci non debuerit, inducta tamen fuit, & à lege quidem, quo casu non est amplius à nobis disputandum. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui vel alien. i. l. 2. C. de cri. sac. c. in istis. quarta distin. & ita teneo. tu, si hoc ipsum exoptas, pro tuo arbitrio, interim aliàs vide in. d. loco, quas hic referre non curo.

IDEM RICAR. MAN.

De vernis, ad dicta quandoque alibi,
appendix. 11.

RICAR. SCIO etiam te Man. de Vernis aliqua. c. 322. Enchiri. scripsisse, quæ à nobis aliter nõ sunt referenda. verum si dixeris mihi an idem sit vernaculus, tibi debebo plurimum, ex quo non parum ambigo.

MAN. Idem est absque dubio, voce diminuta tantum, seruūque omnino intelligimus, vernaculum, id est domesticum, quod sanè verbum Apule. Madauren. lib. j. de asi. ad finem, ita etiam intellexit, ibi, Quid vxor, quid liberi, quid vernaculi agunt?

RICAR. An à verna vernaliter aduerbium formari possit?

MAN. Quid obstat?

RICAR. Nescio.

MAN. Scio ego, nihil ob stare, quominus ita loquamur. & vernaliter, id est seruiliter exponamus vt supra & forte sic sermo. s. cūdo Hora. locutus est, ibi, Nec non vernaliter ipsi, fungitur
» officijs. & ad verna propositum, non ab re hic etiam addendū
» censui, quòd Mitridates Asiæ Rex, pro ignominia Romanis obiect, quòd Thufcorum vernæ fuissent, quando quidem Romanulus Rex pariter, ex regulo primus, à Tuscis (author è Fab. pictor) declaratus sit. Demetriumque phalereum (vt inquit
Aelianus

Aelianus) Timothæi & Cononis, & quòd Sara (adhuc Chryso. teste) quadringentos decem & octo vernas habuit, ac dominata mancipia. & epitaphio denique omnia, cum hic, tū alibi dicta, quasi antiquorum testimonio quodam locupletissimo confirmanda, quod in edibus Io. cauii antiquarij, inque faxo, sibi ex vrbe Roma allato, sic legitur.

IVLIA HELPIS FECIT IVLIAE
EVCHAE VERNAE SVAE.
VIX. ANNIS XVI.
MENSES X.

M. ANTO. MVSSATVS MAN.

Ad declarationem. l. sanctum, in princip. ff.
de rerum diui. in qua Ro. lapsus
etiam detegitur. 12.

MAN. SALVIA herba vulgo nota est, quæ Græce *σάλιακος* vocatur, mentæ similis, aliàs matris Apule. Madauren. nomen, quod ipse quoque testatur lib. 1. de asi. Verum à te scire volo Man. quare sic, fretus autoritate Iurifcon. in. l. sanctum. ff. de re. di. Ro. in. l. qui bona, in. §. si quis iuxta, in. si. ff. de dam. infec. legatos po. Ro. eam secum ferre cōsueuissè dixerit, ne quis eos violaret. bene enim credo, quòd salubris sit, saluaque dicta, quasi salutis via, quod diuersos fanet morbos, in eo quòd veterinarij in ægrotantium animalium curatione, saluatio potio nis genere etiam vtuntur, sed qua ratione efficiat, ne legati violentur, non video.

MAN. Romani error est, eoque grauior, quia in. d. l. sanctū, hoc idem non dicitur, cuius verba sunt hæc, Sanctum autem dictū est à sagminibus, & sagmina herbæ, quas legati pop. Ro. ferre solebant, ne quis eos violaret.

MAN. Quomodo sic lapsus est Ro. quem tantopere Io. Fichar. celebrat, vt non Roma tantum, sed cælo etiam dignus videretur, & cui nemo mortalium facile erat tunc comparandus.

MAN. Lapsus est, quia homo, & quia nullus est qui labi nõ possit, & pedem in lubrico figere, vnde tactum è quoque iam trimum

tum sermone prouerbium. Quandoque bonus dormitat
Homerus.

M. AN. Ni fallor, dixisti satis lib. 1. c. 1. Enchi.

MAN. Verum est, et super que satis, & ad propositum ex ipsamet
1. sanctum, liquet, quod errauit.

M. AN. Quid ergo sagmen, siue sangmina verbu sibi vult in d. l.
seu que herba illa erat, quam terebant legati, ne violarentur?

MAN. Verbena, vulgaris & ipsa, ac ubiq; sine femine crescens, pura
& sancta, quia (vt inquit Fest.) ex loco sancto id est ex arce capi
tolij, & a consule quidem, secari solebat legatis, vel ad bellum
indicendum proficiscentibus, qui coronati ob id sancti quo
que dicebantur, nec poterant violari, & sic ab hominum iniu
ria defensi, atque muniti erant. Et fusus ibidem, & in l. sequē.
eo. titu. pluraque Liui. 1. ab vrbe condi. & 10. Bel. Pun. eadēq;
herbam, quia sacra (vt dixi) peristere on, & hierobotane voca
bant, quando quidem Græci hieron sacrum dicant, botane ve
ro herbam. & de his aliās. sufficiat que tibi dictum locum decla
rasse ac ostendisse. Roma. lapsum fuisse, quod pro sagmine sal
uam intellexerit.

ALOYSIUS QVIRINVS, MAN.

De adoptione multa, & an frater, possit à fra
tre de iure adoptari. 13.

ALOY. CERTVM atque indubitatum est Man. Platonem in
republica sua voluisse, adoptionem quam maxime necessariā esse,
quod que pater plures habens filios, vno retento, alios ciuibus
nō habentibus in adoptionē daret. ex quo arguitur antiquis
simum filiationis genus fuisse, immo quod cum Moses à filia
Pharaonis adoptatus fuerit, Egeus à Pandione, ab Egeo vero
Thefeus, non aliud dici potest, & adeo verum, vt adoptatus in
familiam adoptantis transeat, & nomen etiam ab ipso ducat, vt
T. Pomponius à Q. Cecilio, qui postea Q. Cecilius Pompo
nianus dictus est, de quo tamen alias in §. sed hodie, Instit. de
adop. & in l. cum in adoptiuis. C. eo. verum quæritur, nūquid
frater fratrem adoptare possit.

MAN. Fatuus quispiā fortassis dicet, quod sic, quia adoptio est actus
legitimus, per quem fit quis filius, qui non est. l. j. ff. de adop. §.
adoptio,

adoptio, Insti. eo. & tamen non est verum, quia ars naturæ imi
tari dicitur, & æmula, immo pædagogia. l. adoptio, & ibi in
collecta. Ego multa. ff. eo. §. minorem, Insti. eo. & in pulcherri
ma. q. Bal. consi. 386. in regno, col. 1. & consi. 389. consuetudo,
in. 2. volu. 2. vsque adeo vt tunc operatio artis incipiat, vbi de
finit operatio naturæ, & nihil sit in arte, quod non prius fuerit
in natura, nec officiat adoptionis diffinitio, quia verbu omif
sum est, penè naturam imitans, vt in locis præallegat. legitur.
Vnde fit, vt non ab re Eupompus pictor etiam interrogatus,
quem imitaretur antiquorum, naturam responderit, ostensa
hominum multitudine. & dixerit hinc Cy. in. l. in bonæ fidei,
col. 2. C. de pac. quod sicuti non conuenit, vt seruus à Domi
no vestiatur, non cōuenit pariter, vt accessorium vestiatur prin
cipale; & pœnalis stipulatio, efficaciam agendi pacto nudo tri
buat, & latius in l. petens. C. eo. & idem Cy. in. l. legem, col. 1.
eo. quod sicuti vestitur qui nudus est, ita vestitur pactum, quia
nudum, re, verbis, literis, & consensu. & ante eum glos. in l. iu
ris gentium, in §. quinimmo. ff. eo. modo ad propositum, natu
rale est, quod frater à fratre non nascatur, sicuti nec etiā quod
maior sit filius, quam pater. d. §. minorem. ergo nec debet pos
se adoptari. l. nec apud. C. de hæredi. Instit. vbi casus clarus, &
pulcherrimum verbum dixit ad idem Bal. consi. 364. quia que
stio, in fi. volu. 3. quod medicinæ, ratione delectationis non su
muntur, ex quo natura eas abhorret, sed sanitatis recuperan
dæ, retinendæ vel adipiscendæ gratia, sicuti arte & natura ma
nifestum est. Tu ergo Aloyfi charissime, cum filios non ha
beas, alienos tibi adoptabis, & naturam recte operantem vt
medicus (quod Gale. astruit) laudabiliter imitabis.

MARCVS A SOLE, MAN.

Ad prouerbium, Qui vehementer emungit,
sanguinem elicit, quare id dictum sit, &
ad quid feruiat nobis. 14.

MAR. MEMINI me legisse, audiuisseque sæpe, multos dicen
tes, quasi prouerbiali quodam schemate, Qui mamillam du
rius præmunt, pro lacte sanguinè bibunt. quid sibi hoc ipsum
velit, & quare dictum sit, planè non intelligo.

MAN.

MAN. Ni fallat me ipsum senilis obliuio, legitur prouerbio. 30. prope finem.

MAR. Verum est, ibique legi primum.

MAN. Si verum est, verum erit quoque, licet ibi non dicatur, san guinem elicere vehementer emungentes, qui nimium iusti sunt, quòdque nimium corrigunt, ex quo offendunt, vt dicitur in
 „ c. cum beatus. 4. s. distin. ibi, Leuiter castigatus, reueretiam ex
 „ hibet castiganti, asperitatis autem nimie increpatio, nec incre
 „ pationem recipit, nec salutem. & in. c. serpens, de pœni. distin.
 „ j. ibi, Noli esse nimium iustus, debet enim Iustitiam tempera
 „ re moderatio. & quia Pastor euangelicus etiam, Luc. 15. Iap
 „ sam ouem vexit non autem abiecit.

MAR. Huic affine mihi ex his videtur illud, quod vulgo etiam dici solet, non ignotum adhuc lippis & tonsoribus, Summum ius summa iniuria.

MAN. Est vtique, & sensu ex eo nil aliud innuitur, licet verbis differant, quæ curanda non sunt, quia qui verba sectatur (vt prouerb. 19. dicitur) nihil habebit. I. scire leges. ff. de legi. can. telligentia, de verbo. si. c. Marchion. 1. q. 1. Bar. in. l. Imperator. ff. de sta. ho. quod etiam fluxit à specie stricti iuris, iniqui, & ca uillatorij, vt not. in. l. 1. ff. de Iusti. & iu. non nihil Veronen. in l. sciendum, in. §. illud, in fi. ff. de edi. edic. nos lingua nostra ma
 „ terna iocari solemus, quod & ipsi referunt ibidem. Chi troppo
 „ po tira, spezza. & da rabia more, chi troppo vole. & piu che
 „ ogni fouerchio rompe il couerchio. Vnde leges Draconis, hac de re, quia sanguine erant scriptæ, paulopost obliteratæ fuerunt. Istudque rursus summam crucem putabant antiqui, de dominis loquentes, vt colonos non ad viuum reserent & contorqueant. l. si merces. §. vis maior. l. ex conducto. §. 1. ff. loca. & ob id (vt finia) laici, & seculares, qui die dominica carnis priuij, plus solito ceteris diebus, accuratius cibos carniū appetunt, qui que nisi noua quadam auiditate, usque ad medias noctes, se ingurgitent, non aliter facti temporis obseruatione suscipere putant. & male, cum non rationi, sed voluptati, immo potius cuidam mentis cæcitati, ascribendum sit, à tali consuetudine auerti nõ possunt, ideo cum venia, hac ratione, suo genio relinquendi sunt, ne forte peiores existant, si ab ea prohibeantur. c. denique. §. de ipsa. 4. dif.

De libertate, quòd inæstimabilis est, quid in iure patronatus domini, deque libertinis & libertis aliqua non spernenda. 15.

GAS. DIOGENES interrogatus, quid esset inter homines optimum, libertas inquit. & non ab re eidem maxime fauent leges & magistratus. l. 3. §. 1. ff. de alie. iu. mu. cau. fac. usque a deo vt non reuocetur resti. in integrũ, si ancilla à pupillo vendita, ab emptore manumissa sit, sed ipse pupillus aduersus emptorem actionem habeat quati sua interest. l. minor. §. 1. ff. de mino. nec voluntas finiatu morte. l. si pater, in prin. ff. de manu. vin. similisque sit relinquens libertatem seruo, eumque liberans à miseria seruitutis, ei qui pecuniam reliquit in redemptionem captiuorum, videaturque testari ad pias causas vt not. in. l. eam quam. C. de fideicom. & in. l. in testamento. ff. de fideicom. liber. Bal. consi. 244. proponitur, col. 1. vol. 5.

MAN. Dixi ego late, in tracta. de fauo. liber.

GAS. Scio vtique, sed nouissime à te scire opto, an libertas & seruitus, possint stare simul in eodem subiecto.

MAN. Si sunt contraria, quomodo potest dubitari, an in eodem subiecto simul stare possint? & maxime quia formari potius dicitur in seruo, quam dari. l. vbi repugnancia. ff. de regu. iu. Bal. in. l. si qua Illustris, ad fi. C. ad Orfi. Seyfel. in. l. manumissiones quoque, col. 3. ff. de Iusti. & iu.

GAS. An saltem naturalis libertas in eo esse possit?

MAN. Potest, si liberi arbitrij tamen exercitium intelligamus. l. 3. C. de hæ. insti. vnde consensum habet voluntatem, noluntatem, & naturaliter etiam obligatur. l. si id quod. ff. de cõdic. inde, Seyfel. in loco præallega. & adhuc pro intelligentia est notandum, quem liberum fieri tribus modis, censu, vindicta, & testamento. Censu, si quis, consentiente domino, vel iubente, nomen suum in censum detulisset (census enim est facultatum æstimatio, & censere nihil aliud, quam æstimare, taxare, & (vt ita dicam) appreciare, solique ciues olim censebatur, & inde magister census vocatus. l. 2. ff. de ori. iu. l. censualis. l. secundum. C. de dona. l. consulta diuina. C. de testa. l. repetita. C. de

ep. & c.

- ep. & cle.) Vindicta, si prator serui caput, virga tetigisset quam vindictam appellabant. & vindex non à vindicio seruo (vt ali qui putant) sed à vindicando qui seruum liberum affererat, vt toto ti. de ma. vindic. & specifice in l. manumissio, eo. & in §. multis, insti. de liber. testatur que faty. 5. Persi. ibi.
- » An dominum ignoras, nisi que vindicta relaxat. Immo quod Romanis etiam mos fuit, quem manumittebant, festuca dimittere, eius corpori iniecta, quod alio carmine ibidem etiam fen sit, quando dixit.
- » Non in festuca licetor, quem iactat ineptus,
- » Ius habet ille sui palpo & c. notumque illud Plautinum, & clarius.
- » Quid ea ingenua, an festuca facta?
- » Serua an libera. Testamento, cum Dominus eam seruo reliquit, & hoc est ceteris notius, quod toto ti. legitur pariter, de ma. testa. & quod libertas res inæstimabilis sit. l. libertas. ff. de regu. iu. ego in tracta. prealleg. plene, liquet ex eo, quod eiusdem erat Romæ atrium, in quo Pollio primus bibliothecam erexit, & quia libertatis festiuitatē prisci, eam Eleuteria appellantes, quasi liberatoria, colebāt. cuiuscq̄ rei Plau. adhuc in Persa. meminit, ibi.
- » Basilicæ agito Eleuteria.
- O (igitur) felix nimium generoso pectore digna Libertas cunctis anteferenda donis.
- GAS.** Amator libertatis quomodo vocatur?
- MAN.** φιλευτερος.
- GAS.** An sicuti libertas inæstimabilis est, ita sit inæstimabile ius patronatus, quod habet Dominus?
- MAN.** Sine dubio, casus est i. l. naturalis, in §. si. ff. de præscri. ver.
- GAS.** Nonne etiam manumittuntur serui in ecclesiā?
- MAN.** Vtique. l. j. C. de his qui in ec. ma. Constantini decreto, vt olim Romæ pileo, in templo Feroniæ Deæ. hæc & multo plura dixi aliās, licet memor nō sim quo in loco, nunc aliter haud repetenda.
- GAS.** Solum à te istud scire cupio, quis sit libertus centenarius, an libertinus & libertus differant. & an is sit infamis, quasi macula seruitutis infectus.
- MAN.** Primum tibi declarat Imp. in §. sed nostra cōstitutio, Institu. de suc. lib. vt is sit, qui centum aureorum substantiam habere reperitur. quo ad secundum dico, nō differre, nisi in hoc quod

quod libertinus hominis conditionem denotat, libertus vero relatiue priuatum respectum. libertinus rursus adiectiuū est, substantiuum vero libertus. seu illud abstractū, istud vero concretum. exemplum, Libertinus est Titius, quia ex iusta seruitute manumissus est, vt Insti. de liberti. in prin. l. si. C. de lib. & eo. libe. libertus vero Cæsaris. non nihil Valla elegan. lib. 4. c. 183. & libertinitas dicitur, non libertitas. l. placet prima, in fi. C. de peda. iudi. Quo ad vltimum scias etiam velim, licet macula seruitutis infectus videatur, quod tamen nō est infamis, vnde asserere potest, quod vti que sibi aliās permissum non esset, si foret infamis. l. 2. ff. de offi. asse.

MELCHIOR CHARTVLARIVS. MAN.

De seruitute, vnde ortum habuerit, & quotupliciter confyderari possit. 16.

MEL. SERVITUTE nihil cœdius, cum ad libertatem (vt inquit Ci.) nati simus. immo quod ei mors antepositur, quodque dulce bonum est libertas, que morte emitur, ex quo fit, vt non ab re (adeo odiosa est seruilis conditio) dum quis sub hâta hominem venderet, eumque mancipium emptoribus nominaret, mētiris inquit, dic captiuū (de seruis nihil ad præsens loqui volo, quia scio te aliās multis in locis hoc ipsum præceptor humanissime, pertractasse, nec etiam & nouissime quidē, qui sint vicarij, qui verberones, receptitij, sirciferi, & similes, quoniam certum est, eos vicarios esse (mihî ipsi, non tibi, hæc dico, ne sim veluti delirus ille senex Phormio coram Hannibale, de militari disciplina disputans) qui in familia maioribus obediunt seruis. l. si peculium. ff. de pecu. le. l. seruos. ff. de lega. 3. quasi eorum vices gerentes, iuxta not. in l. 2. C. de offi. eius qui vi. al. ge. & in rubr. ff. de offi. eius. vulgatumque illud Poë. dictum ad idem facere.

» Essē seruum fat est, iam nolo Vicarius esse. Verberones vero qui verberibus sunt digni, immo quod in fronte notis literarum cauterio inultis, signari solebant, ob noxam, & ob peccata etiam in pistrinum detrudi, & à verberibus & flagris flagriones etiā vocati, Græcèque *μαστιγια*. item receptitios mulieris

MAN. q proptios,

proprios, & qui in datione dotis ab ea retinebantur, vnde & recipere pro retinere quoque capitur. l. emptor. ff. de ac. emp. l. 1. §. j. ff. de ser. cor. l. doli, eo. ti. late Gel. li. 17. c. 6. & furefictum, denique, qui iussu domini furcam ferebant, obleue delictum, ignominia potius causa, quam supplicij, quos Græci etiam *στυγροφάγους* appellunt. scio adhuc qui sint fugitiui & erronei, quodque illi animum reuertendi non habent, isti sic, etiā quod fugiant. l. j. & ibi not. C. de ser. fugi. l. quis sit fugitiuus. §. errorem. ff. de ædi. edic. & quod apud Oicos, seruus famel nomina batur. vnde familia & famulitium deriuatur, dicimusque nos materna lingua, famiglio & seruitore) Sed libenter à te discere vellem, quo iure seruitus inuēta sit, seu vnde ortum habuerit, & quotupliciter considerari possit.

MAN. A me petis Melchior, quod sanè nullus ignorat, iure gentium scilicet inuentum fuisse. §. seruitus, Insti. de iu. per. seruitus enim (inquit Imp. ibi) est constitutio iurifgentiū, qua quis domino alieno contra naturam subijcitur. nec ab re contra naturam, quoniam iure naturali omnes liberi nascebantur. §. ius autem gentium, Insti. de iu. na. idque etiam constat in §. serui, eo. ti. & lib. dum dicit, quod serui aut fiunt, aut nascuntur, nascuntur ex ancillis nostris, fiunt autem iure gentium, id est captiuitate.

MEL. Immo quod maxima est dubitatio, in qua doctissimi viri, & non ignobiles etiam Iurifcon. plarunque errarunt, quoniam duplex est ius gentium, primæuum & secundarium, primæuum naturalis instinctus & ratio hominibus insita. Secundarium, quo leges & constitutiones factæ sunt, illi derogat, quo iure gentium igitur inuenta est?

MAN. Secundario.

MEL. Ratio?

MAN. Quia primæuo non reperitur, quod seruorum status fuerit annihilatus, ex quo fit, vt nec sit mirum, si naturaliter obligatur. l. si id quod. ff. de condic. inde.

MEL. Dominium rerum mobilium, quo iure inuentum est?

MAN. Gentium. l. ex hoc iure. ff. de Insti. & iu.

MEL. Primæuo, vel secundario?

MAN. Secundario?

MEL. Paulus de Castro tamen tenet contrarium, in dicta. l. hoc iure.

MAN. Et male, quia si sic esset, seruus admitteretur, & dominus

esset etiam capax, quod tamen est falsum. l. placet. ff. de acquir. hæredita. §. primo. Institu. per quas per. nob. acqui. ergo iure gentium secundario (vt dixi) inuentum dicitur. l. prima, & ibi ita declarat Alexan. in. 12. columna. ff. de acquir. possel. Sequitur Seyfel. & dicit, Pau. non intellexisse, quid sit ius gentium primæuum, in. d. l. ex hoc iure, columna octaua, & 14.

MEL. Nonne à Noe propter ebrietatem ortum habuit, vt inquit glos. in. l. manumisiones. ff. eo. & not. in capitulo sexto die. 37. dif.

MAN. Habuit inquam, sed non est proprie seruitus, verum potius subiectio quædam, qua insipientes sapientibus subijciuntur, vt ibi not. & bene, quoniam ebrietate nihil homine indignius, quam perniciem etiam vocabat Pythogoras. ostentabantque pueris Lacones, vt ipsam vitarent, & abominarentur. & in symposijs arcus ac sagittas denique tractabant Scythæ, vt animum ab ipsa penitus auocarent.

MEL. Dubito rursum, quod immo ortum habeat à iure ciuili dicto. §. serui, cuius finem inductione superius facta prætermisisti.

MAN. De industria id feci, quoniam illa est, quando quis vendit se ad precium participandum, non autem de seruitute loquitur, de qua nos ad præsens.

MEL. Seruitus tamen est.

MAN. Non nego, sed non proprie seruitus est. vel dicamus aliter, & nunc satisfaciā tibi à me aliud quærenti, quotupliciter considerari possit, quod quædam est de iure diuino, secundum quod peccans seruus peccati officitur, & de ista Ioan. octauo ibi, Amen amen dico vobis, quia omnis qui facit peccatum, seruus est peccati, loquitur. not. in capitulo cum redemptor duodecima quæstione secunda. Quædam de lege natura propter ebrietatem, & de ista in dicta. l. manumisiones, & in dicto capitulo sexto die. Quædam de iure ciuili, & de ista in dicto. §. serui, & in. l. & seruorum quidem, in. §. primo. ff. de sta. homi. Quædam de iure canonico, & de ista in capitulo ita quorundam, de Iudæ. Quædam, & vltimo loco, de iure gen. & de ista nos. & fusius in dicta. l. manumisiones quoque, Seyfel.

HANNIBAL BVZACHARINVS, MAN.

Quid sit mundus muliebris, de quo aliàs in.l.
argumento, in. §. mundus. ff. de
sup. le. 17.

HAN. VLP IANI Iurifcon. verba sunt hæc, in.l. argumento,
» in. §. mundus. ff. de aur. & argen. lega. Mundus muliebris est
» quo mulier mundior sit. & continentur eo specula, matula,
» vnguenta, vasa vnguentaria, & si qua similia dici possunt, ve-
» luti lauatio & riscus. nonnihil in.l. pediculis, in. §. Labeo, &
» seq. ff. eo. muliebria ornamenta postea separatim enumerantis,
quod sint vitæ, mitræ, femimitræ, lautica, acus, cum margarit-
ta, quam mulieres habere solent, reticula, & crocohyphanta: &
dicentis vltimo loco optima ratione istud factum fuisse, cum
possit esse mulier munda, quæ tamen ornata non sit, & con-
tra, ornata, quæ non sit munda. Estne huic sententiæ subscri-
bendum?

MAN. Quis dubitat, immo quod Iurifcon. deferre debemus, &
acquiſcere eorum dictis, veluti oraculo, quantum sit possi-
bile. l. si non fuerit, vbi glo. ff. pro so. capitulo in istis, quarta
distinctione, & secundum Odo. in.l. Proculus, columna ter-
tia. ff. de nego. ges. ipsorum opiniones vsque ad sanguinè pro-
posse tueri.

HAN. Tamen video, quod & ipsi quandoque etiam sunt contra-
rij, vixque possunt concordari, & plus quod alter alterum cor-
rigit & taxat. l. prima. §. dolum. ff. de do. l. diffinitio peculij. ff.
de pecu. l. Domitius Labeo. ff. de testa. not. in capitulo ne in iu-
tatis, de consti. Seueri. in tract. de transac. in duodecima qua-
stio. col. 2.

MAN. Nimirum, quia ipsi quoque homines erant, & potuerunt
errare, cum nullus vnquam inuentus sit ἀμαρτυρος, hoc est in-
peccabilis, sed nobis nō licet hoc idem facere capitulo omnia
anima, de censu.

HAN. Addo, quod disputationis gratia omnia permitti possunt
dentur, quia (mitto quod dicatur alibi in.l. munerum, in. §. mat-
ta. ff. de mu. & ho. hoc modo veritatem aliquando inuentam
fuisse) quæ disputando dicimus, pro vera conclusione non te-

nemus

M. Mantui Bonauiti Patauni. I. C. 613

nemus. l. damni. §. 1. vbi glo. quam ibi ad hoc not. Ro. ff. de da-
mn. infec. mihi enim vnum maxime mirum videtur, quod si à
te didicero, non parum lucri fecisse hodie videbor.

MAN. Dic tandem quid istud sit, quamuis non liceat, quia satis-
facere tibi quantum poterō conabor.

HAN. Nil aliud scire opto, nisi hoc, an debuerint à mundo or-
namenta muliebria separari, vti factum est.

MAN. Prima facie quisque diceret, quod sic, quia iam ipsemet
Iurifcon. sensit, quando subijcit statim, quod munda mulier ef-
se potest, quæ tamen ornata non sit, & contra, quasi rationem
reddat, se non ab re istud ipsum omnino fecisse. & nihilomi-
nus contrarium verius est, quoniam mundum dicere, est non
aliud, quàm rem perfectam absolutamque omni ex parte signi-
ficare, inde κοσμος Græce, id est ornatus, à perfecta (iterato dixe-
rim) absolutaque elegantia. tamen quia sic dixit Iurifcon. nec
(quasi Pythagoricum verbum sit) à nobis dicendum est aliter.
Plus dico tibi, quod mitras & femimitras inter ornamenta mu-
liebria ponit, & tamen ea magis capitis tegendi causa, quàm or-
nandi comparatur. l. vestis. §. muliebria. ff. eo. ex quo fit vt mi-
rum non sit (quod alibi sepe diximus) si his modis, & impro-
prijs quidem loqui ipsis folis legum conditoribus, non alijs,
concessum est. l. sed si ante. ff. de excep. l. veteres. ff. de ac. emp.
Saly. in. l. 2. C. loca. & huius mundi muliebris aliàs, ac ad pro-
positum meminit etiam Apule. Madauren. de asi. lib. 2. his ver-
» bis, Quamuis auro, veste, gemmis, oranique cætero mundo
» exornata mulier incedat, tamen nisi capillum distinxerit, orna-
» ta videri non potest. quem adhuc nuptialem vocat, in quarto.
Inque L. Valerij Tribuni pl. defensione pro mulieribus con-
» tra legem, apud Liui. sic legitur, Munditia, ornatus, & cultus,
» fœminarum insignia sunt, his gaudent & gloriantur, hunc mū-
» dum muliebrem appellauerunt maiores nostri.

HAN. Hoc modo nec Iurifcon. læsisti, mihi ipsi satisfacisti, &
perinde est, ac si nihil à nobis dictum fuisset, & plus quod non
dubito amplius, sed si placet, quid sibi velit illud verbum ma-
tula, aut quid sit declarare.

MAN. Matula, nil aliud est, quàm vas aquarium, quod & matel-
la etiam appellatur.

HAN. Quid riscus?

MAN. Cista, quæ sit (vt aiunt) ex pelle contexta.

HAN. Vitta?

MAN. Capitis ligamentum, siue fascia, qua prisci, crines, vel quibus aliud religabant.

HAN. Quid mitra rursum?

MAN. Corona, qua similiter ornamentum uti adulescentulis mos erat, ex qua fasciolarum pendebant, quæ philla dicebantur.

HAN. Est etiam aliud verbum, quod non intelligo.

MAN. Quod nanque est?

HAN. Id, quando dicit Iurifcon. calantica, acus ut cum margaritta.

MAN. Haloander aliter legit.

HAN. Quomodo?

MAN. Sic, calantica, acus cum margaritta.

HAN. Quæ igitur lectio verior?

MAN. Neutra, quoniam laurica acus legi debet, ex quo laurica ea omnia dicuntur, quæ ad elegantiam cultus pertinent, & sic quid sibi verbum istud velit intelligis, traditque Nebrissæ grammaticus, & est lectio verissima, nec ab eo dissentio.

HAN. Duo alia restant, quibus (cætera enim clara sunt) si ea adhuc declaraueris, omnia ad d. §. pertinètia, hodie perficies, quorum vnum est reticula, alterum vero crocufuscia, vel ut idem Haloander legit, crocohyphanta, ut supra.

MAN. Reticula (ut agam breuibus) est adhuc capitis tegmen, quod capillos continet, iuxta illud.

Reticulumque comis auratum ingentibus implet. Quid sit autem crocufuscia, vel crocohyphanta, non facile intelligi potest, forteque restitui debet tex. ut non crocufuscia, vel crocohyphanta legatur, sed crococala potius, & vestem crocei coloris intellexerit Vlpianus. Quod tamen tutum non est, & confusum videtur per tex. in l. quamuis. ff. eo. ubi vestis ornamentorum numero habenda non est, inuenta potius ut corpus tegat, quam ornent, usque adeo ut istud quoque vel

crocufuscia legamus, vel crocohyphanta, vel

& melius *rogus phædos*, non aliud quam

capitis ornamentum, crocei

coloris fuisse videtur.

**

*

VALERIVS LARGIVS. MAN.

De manu mortua, quotupliciter manus in iure capiatur, & ad idem alia multa. 18.

VAL. MANVS (ut alibi dixisti præceptor, in multis sanè locis, ut fallor) est organum organorum.

MAN. Non dixi ego, sed Aristo. quem etiam refert Bal. in c. significasti, in fi. de elec. in. 3. de ani.

VAL. Omnino dixisti & tu, illius autoritate fretus.

MAN. Et verum est, & corporis pars, ut ille idem Aristo, ait. 7. metha. si tamè possit opus manus perficere, subijcit idem Bal. in authen. sed nouo iure, colum. 4. C. de ser. fugi. Immo quod homo prudentissimum omnium animalium (Gale. teste, in libro de iuuamen. membro.) iudicatus est, quia manum habet, quæ sibi sit instrumentorum armorumque loco. & dicit adhuc Bal. consi. 312. Viliis, in principi. volumine quarto, quod ad humani corporis tuitionem, est naturaliter generata, & bene l. ut vim. ff. de iusti. & iu. In manu etiam religio inesse creditur, ex quo principes ac sacerdotes eam osculandam porrigunt. Orationis humanæ adiutrix est. victoriam cedit. & breuiter, cum nihil sit, quod manu fieri haud queat, eam antiqui bonum dicebant, & Manij, quasi mane editi, id est boni. & per antiphrasim Manes inferi, quia boni non sunt.

VAL. Certum est, quod manus regulariter capitur proprie, ut in l. milites, in §. si vitæ. ff. de re mili. & in c. si quis suadente. 17. q. 4. an aliter etiam capiatur?

MAN. Sine dubio.

VAL. Si tibi molestum non est, dic rogo quomodo.

MAN. Quandoque capiatur pro domino, si dicat testator quod non vult rem exire de manu hæredis, quam locari poterit, ex quo dominium hoc casu retinetur. l. non solet. ff. loca. Bal. in l. voluntas, in vltim. col. C. de fideicom. & in l. fi. in. 4. q. C. de reb. alie. non alie. not. in l. manumissiones quoque, ff. de iusti. & iu. & in c. cum accessissent, de constituto. Quandoque capiatur pro adiutorio iudiciali, si quis promittat alteri tenere manum, ut per Ange. & Alex. in l. à diuo Pio, in §. sed si emptor, col. 2. ff. de

re iudi.& est tex. ibidem iuncta glo. videndum, ex quibus hoc
 idem colligitur. aliquando pro arbitrio & voluntate. l. 2. in
 principi. ibi, Omniaque manu à regibus gubernabantur. ff. de or-
 ri. iu. c. 1. de re iudi. in. 6. Bal. confi. 443. Cechus, col. vlti. vobis
 3. & confi. 291. ad euidenciam, in pe. lib. 2. & quando etiam res
 ferro geritur, silentque (vt aiunt) inter arma leges, tunc ius in
 manibus esse dicitur, vnde forte poe. Lyricus non ab re-
 dit alibi.

» Ne u'accorgete (Italis loquitur) anchor per tante proue
 » Del Bauarico inganno;
 » Che alzando il dito con la morte scherza.

Quandoque *μταφορικῶς* adhuc potestatem, cum patriam, tum
 dominicam. l. fi. C. de eman. libe. l. Titius, de ser. expor. vnde
 manumissio etiam de manu datio dicitur, & emancipatio à ma-
 nu dimissio, & qui in seruitute est, vel in patris potestate, quod
 manu & potestati suppositus est, vt in. d. iuribus legitur, & In
 fitu. de liberti. in prin. quandoque artem significat. l. mulieris
 » appellatione. §. 1. ibi, Quia plus est in manus precio, quam in
 re. ff. de verbo. si. hinc mangones, quia homines in manu idest
 potestatem agant, de quibus in. l. mercis. ff. de verbo. signifi. &
 nonnunquam etià pro actuali executione, appellaturque man-
 » us militaris. l. qui restituere. ff. de rei ven. ibi, Manu militari
 compellendus est. l. 2. C. de his qui latro. occul. l. si quis missus
 in princip. ff. ne vis fiat ci. l. non alienum, iuncta glo. tradere. ff.
 de int. ac. multisque alijs modis, de quibus in. d. l. manumissio-
 nes quoque, sed hæc sufficiant, ne tibi stomachum moueam.

VAL. Vellem scire libenter istud tantum, quid sit manus mortua.
 MAN. Nil aliud est, nisi cum ex consuetudine, suo homini, sine
 liberis morienti Dominus succedit iste enim dicitur habere &
 tenere bona eiusdem, iure manus mortuæ.

VAL. Valente de iure huiusmodi consuetudo?

MAN. Valet utique, & in aliquibus locis etiam seruatur, maxi-
 me Gallia & Delphinatus.

VAL. Vt vbi?

MAN. Hosti. tractat, & ita decidit in summa, de agrico. ad fi. Cy.
 in. l. sed episcopalis. C. de epis. & cle. & in. l. voluntaria, in vlti.
 q. C. de excu. tu. Gui. Pap. deci. 361. de manu mortua, in princ.
 & confi. 244. pro decisione, nu. 1. & post omnes late Guliel.
 Bened. in repe. c. Raynutius, nu. 953. de testa.

VAL. Ponamus quod testator dicat, omnia bona mea pono in
 manu

manu talis, quid hoc casu significabit manus?

MAN. Potestatem adhuc, vt supra & proprietatem quæ idem erit
 quod dominium intellige nullo alio hærede instituto, & sic
 perinde ac si sibi. d. iure omnia reliquisset, ita Bal. per no. in præ
 allega. l. manumissiones quoque; cõs. 136. viso testõ, col. j. vol. 3.

VAL. Est etiam longa manus & breuis. l. pecuniam, de solu. l. li-
 cet. §. j. ff. de iu. do. nec quæ sint intelligo facile.

MAN. Declarat Imo. in. d. l. pecuniam, late omnes in. l. singula-
 ria. ff. si cer. peta. & est breuiter manus breuis, cum circuitus. vi-
 tatur, alias longa. & in simili dicit Alber. magnus in lib. de ani-
 ma. j. c. 2. col. 2. quod manus maior est, & minor, maior cum bra-
 chio, vt longa hoc casu, sine brachio vero minor, vt hic breuis.

VAL. Quid sibi vult Esaias. c. 60, quando dicit, In manu Domi-
 ni hoc est?

MAN. Tutelam intelligit. & vindictam. 9. his verbis, Manus Do-
 mini tetigit me, est etiam symbolum admisi criminis, in scri-
 » ptura, quod pro facto ponitur, hocque schemate vtuntur He-
 » bræi, quando quem pro conuicto habent, & noxio, inuenitur
 in manu eius, idest manus eius noxiæ sunt. & legitur Exo. c. 20.

VAL. Quid in. l. quod per manus Iurifcon. ff. de iure co. quan-
 do dicit per manus traditum fuisse, codicillis hæreditatem da-
 ri non posse?

MAN. Idest vulgo intelligitur. Manus quoque; munus significat,
 quia doron Græce palmum, dora munera, quod manu dentur,
 dici solent, & inde donatio siue obligatio, ad antidora. l. sed si
 lege. §. consuluit. ff. de peti. hære.

VAL. Si hoc verbum proprijs manibus, scriptum reperitur ali-
 quo casu, quid importabit?

MAN. Quod actus fieri per alium non possit. c. ad limina. 30. q.
 1. l. vnica. §. ne autem. C. de cadu. tollen. l. iubemus. C. de erro-
 ga. mi. an. lib. 12. & hac ratione compaternitas per procurato-
 rem contrahi non potest, vt per Bar. & alios (& est communis
 opi.) in. l. Gallus, in. §. forsitan. ff. de libe. & posthum. non nihil
 Are. in. l. j. in. §. adipiscimur, in prin. ff. de acqui. poss. idem Bart.
 & Ro. in. l. j. in. §. si quis ita. ff. de verbo. obliga. bonus text. in
 c. 1. de libel. obla. & in. l. j. de eo per quem fac. erit. Restau. Cas-
 stal. de Impera. q. 26. in princip. Regien. confi. 23. viso thema-
 te, numero. 14. volumine. 1. & hæc de manu satis sint, quæ si ad
 manus in promptuque habueris, bene tibi erit, & nominis glo-
 riam præceteris tibi ipsi comparabis.

De lapide multa, quid sit per Iouem lapidem iurare, & quis, siue quid, seruum esse de lapide emptum. 19.

AND. NEMO ambigit, lapidem in scriptura CHRISTVM intelligi, quando dicitur Matth. c. 21. ibi, Lapidem quem reprobauerunt ædificantes factus est in caput anguli. & Danie. fecit do, ibi, Lapis autem qui percusserat statuam, factus est mons magnus, & impleuit vniuersam terram. & Esai. c. 28. ibi, Ecce ego mittam in fundamentis syon lapidem probatum angularem, preciosum, in fundamentum fundatum. quoniam dicitur etiam ad Corin. c. 10. sic, Bibebant autem de spiritali, consequente eos petra; petra autem erat CHRISTVS. argumetumque nobis est, sicuti vbiq; est ignis, etiã in lapide, quòd ita vbiq; sit Deus, & (vt dixi) nil aliud lapis, quàm CHRISTVS. sed quid est per Iouem lapidem iurare?

MAN. Nil aliud, nisi quòd iuraturi (author est Gel. lib. 1.) scilicet manu tenebant, hæc verba dicentes, Si sciens fallo, ita me Diapiter, id est dei pater, salua vrbe, arceque, bonis eiciat, vt ego hunc lapidem. & hoc iusiurandum olim sanctissimum habitum est.

AND. Quare per Iouem lapidem?

MAN. Quia Iouis simulachrum lapideum erat in capitolio, à quo iusiurandum ortum habuit. Vel & aliter (vt Polyb. docet) quia Feialis sumptus in manibus lapide, postquam defedere inter partes conuenisset, hæc verba pariter dicebat, si recte, ac sine dolo malo fœdus & iusiurandum factum est. Di mihi cuncta felicia præstent, sin minus, ceteris omnibus saluis, Ego solus peream, vt hic lapis è meis manibus decideret. nec plura locutus manu lapidem deiciebat. & quia etiam non nihil scripsisse recordor, ad aliud tamen, lib. 3. Enchiri. c. 67. iuramenti, quoad hoc tibi aliud non dicam.

AND. Nec ego scire amplius cupio, sed bene quis sit seruus de lapide emptus.

MAN. Breuibus quo ad istud etiam, tibi ipsi satis faciam, votoque tuo, si solo hoc verbo dixerò, eum esse, qui voce preconi emi solebat.

AND.

AND. Quare ergo de lapide?

MAN. Quia ex lapide præconium præcones facere solebant, vnde Ci. in ora. contra Pifo. decenti translatione Tribunos dicit de lapide emptos, quia id mercede faciebant. & Apule. Madauren. vbi Beroal. vir alioquin de literis optime meritus, hæc & alia multo plura, lib. 2. sic dicens testatur. Dum singula pererrans tenuato admodum viatico, paupertati meæ fomenta perquirero, conspicor medio foro, procerum quendam senem, insistentem lapidem, claraque voce predicabat, si qui mortuum feruare vellet, de precio liceret.

AND. A lapidibus lapidicinæ dictæ sunt, sicuti ab auro & argento aurifodinæ & argentifodinæ. l. venditor. §. si constant. ff. communia prædiorum. l. j. in principi. ff. quod cuiusque vni. no. nunquid in fructu esse dicantur, postquam loquimur de lapidibus? sepelitis his, quæ ad intellectum. l. sunt quedam. §. facularij, ibi, Id est ponere lapides, indicio futuros, quod si quis & c. ff. de extraordinariis. l. dixi. §. Enchiri. c. 197. quælibet.

MAN. Credo quòd non, nisi ibi lapides renascantur, vt in Gallia & in Asia. l. diuortio. §. si vir in fundo mulieris, vbi casus clarius. ff. solu. matri. quem tex. ad plura inducit Nico Boe. decis. 19. quo ad secundam quæstionem, nume. 4. & 5. par. j. & quia ibidem à docto. quoque multa dicuntur, transeo.

ANTONIUS FABRITIUS, MAN.

De causis, earumque effectibus, & an semper procedat, quòd si causa bona sit, vel mala, bonus etiam sit, vel malus eius effectus. 20.

ANTO. EFFECTVS nascuntur à causis, & non dantur, nisi causa præcedat, regulariter. l. 3. C. de no. vecti. in f. no. po.

MAN. Immo posita causa, ponitur effectus necessario. l. 1. §. 1. ff. de alie. iudi. mu. cau. fac. l. si remunerandi. §. 1. ff. commo. l. licet §. ea obligatio. ff. de procu. pulchre Albe. in. l. athletas, in. §. si ff. de his qui not. inf. & si bona est, effectus est bonus, contra vero, si mala, malus. l. cuius effectus. ff. de regu. iu.

ANTO. Nec ab re, quoniam audiui te, sæpe dicentem, suæ causæ esse

esse commensurandum. lita autem, in princip. ff. de adm. tu. l. j. in fin. ff. de interd. Pau. de Cast. consilio. 83. præfens, colum. 2. volumi. 2.

MAN. Tamen nunc est aduertendum, licet id communitè verum sit, quòd non propterea semper fit verum, ex quo (vt Plutar. inquit) thimo pascuntur apes, quæ hæba arida est, eiusque succus ingratus & asper, melque conficiunt, & tamen eo nihil est dulcius ac suauius. leges ex malis moribus condite sunt, medicina ex morbis inuenta. Immo quòd salutare etiam fuit Tuberoni, in causa. Q. Ligarij eloquentia Ci. succumbere, quia relictis causis forensibus, se ad ius civile transtulit. & quia denique philosophatus est Zeno, cum feliciter naufragauerit. Sed ad suprascripta, quòd in causis videamus effectus, & in effectibus causas, & per similitudinem quandam, in pœnis culpas inspiciamus, testatur etiam Bal. in. l. quæ fortuitis, col. 3. C. de pi. ac. & probatur in. l. damni, in. §. Sabini. ff. de dam. infec. & dicit consi. 344. super eo, in prin. vol. 1. quòd omne dicitur tale, quale ex effectu penditur, Immo quòd natura cedit effectui, quòdque effectus à prædominio naturam vincit, & bene l. j. §. bestias. ff. de postu. §. pauonum, insti. de re. di. & licet, vt tu Antoni charissime dicebas prius, causa præcedat causatum, & quicquid est causa causæ, fit causa etiam causati. l. manu missiones, quoque. ff. de iusti. & iu. non tamen est adhuc generaliter verum, quia efficiens & materialis præcedit, nõ finalis, ex quo tunc causa & causatum fiunt simul, vt per eundem Bal. consil. 486. super eo, col. 2. volu. 5.

ANTO. An à causis incipiendum sit, vel ab effectibus?

MAN. Platonici incipiunt à causis & in effectus terminant, contra vero Peripatetici.

ANTO. Quo ad nos certum est, quòd obligatio præcedit actionem, quo ordine præcedit?

MAN. Naturæ, seu intellectus, sicuti ignis præcedit calorem, nõ temporis, & in simili dicit Barr. q. ita maleficium præcedit in natura & in intellectu, omnes suas qualitates, in. l. sanctio legis, nu. 6. ad fi. ff. de pœn. signanter per tex. in. d. §. ea obligatio. & ad ignis propositum, causa efficiens est, quia accendit, alia est, sine qua res non efficitur, vt materia tempus & simile. Alia necessaria & non necessaria, necessaria, quia si corpus est in luce, umbra est, non necessaria, quia si mulierem amat, eam ducet uxorem, & fusius in partitio. Ci.

ANTO.

ANTO. An effectus quandoque pro causa ponatur?

MAN. Ponitur.

ANTO. Exemplum?

MAN. Calumnia, pro controuersia, quæ ex ea nascitur, vt Insti. in prohe. ibi, Per legitimos tramites caluniantium. glos. nota. quam ita exponunt scriben. in. l. lecta, in verbo sponondit. ff. si cer. pe. Immo quòd causa & effectus quando simul exprimuntur, & hic me firmabo, quoniam fatius etiam alibi dictum est, si mors pallida dicatur, quia pallidos facit, iuxta illud poe. Lirici.

» Et io ne prego amore, & quella sorda,

» Che mi lascio de suoi color dipinto, idest pallido, & mortem intelligit. Exprimitur adhuc, si inuidia infelix dicatur. Vel segnities fera, quia infelices & pigros facit pariter. pulchrumque tibi potes exemplum fumere, in. l. pœna. ff. ad legem Pomp. de par. ibi, Virgis sanguineis verberetur. sanguineis, quia sanguis excutitur, sed tamen quia restituendus est locus iste, vt sagmineis, & non sanguineis, legamus, ad quod aduertit etiam lib. 5. licet ad aliud, Enchi. c. 101. quatuor, vt prius & melius dicemus.

PASINVS PASINI, MAN.

De albo, quid esset olim, quomodo Græce appellaretur, & alia ad idem, acad multorum iurium declaratione spectata. 21.

PAS. De albo, scio te dixisse lib. 6. obserua. ad declarationem l. 1. §. edere. ff. de eden. & l. si quis id quod. ff. de iur. om. iudi. & similibus, in quibus locis eiusdem albi fit mentio simpliciter, clarius mihi nunc gratum foret intelligere, an esset paries dealbatus, tabella, vel aliquid aliud.

MAN. Tabella erat, quam Græci λευκομα, aliàs pictatum vocat, & matricem, idemque est quod candor, quia gypsata & alba, in qua actiones, edicta, & nomina (vt dixi in loco præalleg.) describebantur, vnde fit, vt sic in album Cytharedorum etiam Nero se describi iusserit pariter, testaturque in vita ipsius Tráquil. grauissimus author, de tragedijs & alijs per eum Romæ
» publice decantatis, ibi, Ac sine mora nomen suum in albo pro
» fitentium cytharedorum iussit ascribi. Deque albo Iudicium
eraferit

eraserit splendidum virum Græciæque prouinciæ principem,
Latini sermonis ignarum, Claudius.

PASI. Quis est, qui *λευκομα* ipsum vocat?

MAN. Iulius Pollux.

PASI. Mirum est, quoniam Sabini alpum non album dicunt, &
est vox quoque Græca *αλφι*, idest candor.

MAM. Consonat, quia hinc etiam alpes à niuium candore appel-
lantur, sed tamen quia aures plerumque sunt cõsulenda: melius
est dicere, album, quàm alpum, immo quòd *λευκομα* etiam al-
bugo oculorum, seu album oculi dicitur, quod vitellum am-
bit, & hinc Albani (vt Soli refert) quia albo crine nascuntur,
dicti sunt, capillorumque color genti nomen dedit. & Britan-
nia Oceani Insula, Albion quoque vocata ab albis montibus,
qui primo ad eam nauigantibus apparent, à Britone rege tamè
postea (vt dixi) appellata testisque est idem Soli, & Plini, & ad
infitutù redeunt, vitilitas est, quia si album tabella erat, tolli
poterat et amoueri, vt signanter dicitur in d. l. si quis id quod,
ad si. ibi, Hoc vero edictò tenetur, & qui tollit, quamuis non
corruperit. sin minus, sed paries dealbatus potius, corrumpi,
quod fenit glos. in cle. j. in verbo albo, de vi. & ho. cle. & post
eam Abb. in. c. cum causam, col. 3. de proba. & male, primūque
verius, & sine controuersia tenendum est. & dictū mirabile est,
quòd album Musarum, quoque fuisse scriptum inuenimus.

PASI. Vbi?

MAN. Lib. 6. Apule. Madau. de asi. ibi, Iuppiter sic enunciat, Dei
conscripti, Musarum albo, adulescentem manibus meis alum-
natus sum. vbi & Beroal. multa. adeoque grata alba prisca fue-
re, vt calculi huiusmodi in vna appositis, rei et absolueretur.
Mortui corpus vestibus indueretur. & in luctu deniq; muhe-
res. vt munditiem quandam & puritatem ostenderent. Qua de
re bene Esai. 1. sic ad propositum nos instruēs pariter inquit,
Quiescite agere peruerse, discite bene facere, querite iudiciū,
subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam, & ve-
nite, & arguite me, dicit dominus, si fuerint peccata vestra vt
coccinum, quasi nix dealbabitur, & si fuerint rubra, sicut
vermiculus, velut lana alba erunt. Nec sibi aliud volunt ver-
ba actuum. i. ibi. Ecce astiterunt duo iuxta illos, in vestibus al-
bis, dicentes, Viri Galilei quid statis aspicientes in cœlum? etc.
Putabantque alba felicia esse. Iunium bassum hominem dica-
cem, asinum album, appellātes quòd feliciter stultus ac ridicu-
lus

lus esset, contra vero, nigra infelicia, vnde & bene Hora.

» Hic niger est, hunc tu Romana cauet. & hac de albo dixif-
se fit satis.

DOROTHEVS BRIGOTVS. MAN.

De focaria, quid sit, an cõcubina, an vero scœmina,
cuius ministerium fit circa focum, necne,
deque fornicarijs aliqua. 22.

DORO. LIB. 3. enchiri. c. 52. incip. meretrices, de concubinis
dixisti multa, & inter cætera, quòd quauis in aliquibus concu-
bina cum vxore conueniat, appellata est alibi tamè adulatrix,
& focaria.

MAN. Verum est, & dixi, fretus autoritate legis, vulga. §. con-
sideremus, in authen. de trien. & fe. §. cum igitur, de non eli-
secun. nuben. eo. lib. immo quòd opinio pusilli Doctoris, lege
roborata, potius sequenda est, quàm magni, sine lege, vt inquit
Albe. & bene, in. l. sed licet. ff. de offi. praefi.

DORO. Scio quòd hoc dicitur in. l. 2. C. de dona. inter vi. & vxo.
& in. l. si ea conditione, & ibi Bal. C. de condi. infer. & per An-
cha. confi. 225. videtur, col. 2. allega. in. d. loco, & male, quoniã
focaria est potius scœmina, cuius ministerium fit circa focum,
à foco proprie dicta, vbi fit ignis, & vbi lar familiaris **DEVS**
» colitur, quod probatur Reg. j. c. 8. ibi, Filias quoque vestras fa-
ciet sibi vnguentarias, & focarias, & panificas.

MAN. Addo ego tex. in indiuiduo, in. l. quaesitum, in. §. Treba-
tius. ff. de fun. instruc. vbi instrumento legato, focaria etiã con-
tinetur, focaria (inquit glo.). quæ facit focum. & in. l. si ita, ibi,
Institores et focariam. ff. co. & declaro, quòd quauis hoc idem
verum sit, & negari non possit, non propterea sequitur, quòd
veteres etiam concubinam non dixerint, quam domi habe-
bant, ad rei domesticæ curam. d. l. 2. ibi. Donationisque causa
» focariæ tuæ nomine instrumentum emptionis esse conscriptū
» etc. & ibi, Nam licet cessante iure matrimonij, donatio perfici
» potuerit, milites tamen meos à focarijs suis, hac ratione, fi-
» ctisque adulationibus spoliari nolo. quæ verba non aliter
» quàm de concubina, siue de concubinis, intelligi possunt. Et
quòd hoc verum sit, eo argumento etiam tibi Dorothee ostē-
do, vt cum plura audieris. plura etiam discas, quoniam in si-
mili

mili fornicarij, etiam pro fornicatoribus capiuntur. 9. ecclesia
 sti. ibi. Ne des fornicarij animam tuam in vilo, ne perdas te &
 hereditatem tuam. & 19. ibi, Qui se iungit fornicarijs erit, ne-
 quam dicente etiam Pau. 1. ad Timoth. c. 1. in prin. Legem ius-
 to nõ esse positã, sed iniustis, impijs, peccatoribus, patricidis,
 plagiarijs, periuris, mendacibus, & fornicarijs, & si quid aliud
 sanã doctrinã aduersatur et. et nihilominus in. l. cum quidam,
 in. §. fiscus. ff. de vsu. aliter capite, pro opificibus, & his qui à fi-
 sco tabernas conducere sub fornicibus solebant, vt ibi merces
 venales haberent, fornices autem erant arcus, in memoria
 rerum, à triumphalibus viris gestarum, quasi monumenta vi-
 ctoriarum, extructi, quod ibi declarat Bude. & dubium non
 habet. & fornicari vt supra eo quod scorta in fornicibus habi-
 tare consueuerant. & sic omnimodo idem in focaria dicendum
 est, idque secundum materiam subiectam intelligendum, iuxta
 tex. in. l. si vno. ff. loca. immo quod verba quandoque impro-
 priantur, ratione cõtrarietatis uitandæ, vt Bar. in. l. si statua. ff.
 de iniur. & Alex. in. l. diuortio, col. 4. ff. solu. ma. Abb. in. c. 1.
 declan. despon.

ASCANIVS TONELLVS. MAN.

An fornicarius vel fornacarius dici debeat, in. l.
 si seruum, in. §. si fornicarius. ff. ad legem
 Aqu. & quando (ad declaratio-
 nem. §. cum eo, ea. l.) etiam vi-
 num spurcum fiat. 23.

ASCA. H E R I, dum Dorotheo responderes, tecum colloque-
 ti præceptor humanissime, de fornicarijs multa inter cetera
 dixisti, quod pro fornicatoribus capi potest, & etiam pro his,
 qui tabernas à fisco, quæ sub fornicibus erant positæ, con-
 ducebant, domum reuersus ego postea, cum à te discissem,
 inueni tex. de seruo fornicario loquentem, in. l. si seruum, in. §.
 si fornicarius. ff. ad legem Aqu. & Accur. more suo, ibi multa
 pariter garrientem, quod à fornace dicatur. vel à fornice, id
 est lupanario, vel à fornice, id est lapideo arcu. nec figit pedes,
 nisi in lubrico, quàm nam expositio istarum verior?

MAN.

MAN. Nulla, non prima, quia fornacarius dixisset, & non for-
 nicarius. non secunda, quia nec consonat, quod seruus ibi esset
 fornicator. & multominus, quod à lapideo arcu sic vocare-
 tur, ex quo repugnant verba Iurifcon.

ASCA. Quid ergo tibi vult in. d. loco, istud?

MAN. Nil aliud, nisi vt seruum coloni (de quo ibi) ex quo for-
 naci erat præpositus, fornacarium fuisse dicamus, & ita lega-
 mus, non fornicarium, & omnia erunt plana, quem tex. sic etiã
 restituit Bude. Parisien. nec dubitandum est. & ita restitui de-
 bet, in. l. continetur. ff. de fun. instruc. vt dicat, continetur autẽ
 & fornacator, non fornicator, ridiculaque omnia Accur. ibi-
 dem adhuc cessabunt.

ASCA. In eadem. l. etiam (nolo amplius de his loquamur) in. §.
 cum eo, aliud dicitur, quod me non parum torfit, dum ait VI-
 pia. Aquilia posse agi cum eo, qui vinum spurcauit, ex quo
 etiam (vt paulo ante dixisti) idem Accur. ridicule satis hoc tan-
 tum declarat, id quod ex ore porci cadit, spurcum esse, si pla-
 cet, quomodo spurcum vinum fiat, tu pro tua humanitate ex-
 plices.

MAN. Idem Bude. ibi explicat.

ASCA. Non vidi.

MAN. Vidi ego aliàs, & fit breuiter, ac conspurcatur, aqua in-
 fusa, vel si igne sit calefactum. Vel multum antequam deterne-
 scat, & vt ille fufius. & spurcum est idem, quod impurum. non
 nihil Beroal. in commenta. Apuleia. libro octauo, & inde fit,
 vt à simili, argëtum, purum putum, siue pustulatum, dicamus,
 quod est absque omni spurcitia, licet alibi pustillatum di-
 xerit tex. deprauatus, restituendus tamen, vt dicat
 postulatũ, in. l. in naue Saupheli, i prin. ff. loca.
 ærosamque pecuniam, quæ pari modo
 are sit contaminata. l. creditor. ff.
 de solu. ego late libro decimo
 enchirid. licet ad aliud
 capitul. 230. quæ-
 stio vetus.

**
*

MAN.

r

Fran-

FRANCISCVS FVMATVS. MAN.

De legitima, an tolli possit, quid sit, de quibus bonis deduci debeat, si consumpta sit, an amplius peti possit, & quid denique sit apanagium. 24.

FRAN. **AMPLA** est legitimæ materia, vsque adeo ut non possit tantum loqui aliquis, quamuis multa viderit, tractauerit & introspexerit, & sit denique etiam consummatissimus Iurisconsultus. ut non super sit semper aliquid, in quo probabiliter dubitetur, præ manibus enim habeo ego nunc, an possit per factum, vel consuetudinem tolli, consuluisti ne vnquam tu pater humanissime?

MAN. Sapiissime.

FRAN. Quid ergo tenuisti?

MAN. Quod tenent communiter Doctores.

FRAN. Quid tenent?

MAN. Quod possit, cum causa tamen.

FRAN. Sine dubio hoc ipsum putandum est, quoniam aliàs fuscus. l. 2. §. circa. ff. de excep. do.

MAN. Quod possit cum causa, quodque ita seruet consuetudo totius Italiae, firmiter Bal. in. l. cum lege. C. de ep. & cle. & Abb. in. c. Raynucius, per illum tex. ibi, Secundum Thufciae consuetudinem. de testa. & consi. 75. videndum, col. vlti. vol. 1. Pau. de Cas. in. l. Titio ceterum, in. §. Titio genero. ff. de condi. & de. late Cur. iuni. consi. 10. vifa, nu. 7. Gui. Pap. consi. 65. viso themate, col. 5. & consi. 131. circa, col. 5. pariter. & consi. 140. con filium, col. 4. Gramma. deci. 93. magnifica Francisca, nu. 61.

FRAN. Quid est legitima vere?

MAN. Congrua portio, taxata legis arbitrio, personis, quibus iure necessario sibi debetur successio.

FRAN. Succeditne loco alimentorum?

MAN. Vtique, præterquam in mulieribus dotatis, quibus raro deficiunt alimenta, athen. nouissima. C. de inoffi. testa. l. 1. C. vnde vir & vx. Bal. consi. 69. cum statutum, columna secundæ volumine primo.

FRAN.

FRAN. Dato quod prohibita non sit, de quibus rebus & bonis deduci debet?

MAN. Paternis regulariter.

FRAN. Non est dubitandum, sed an etiam si sint forte prohibita alienari?

MAN. Et de his quoque, si alia non extant haud prohibita, vt per Bal. in rub. de re. di. & in. l. non amplius. ff. de lega. 1. Alex. & Doctores. cæteri, in. l. in quartam. ff. ad legem Fal. & in. l. filius familias, in. §. diui. ff. de lega. 1. & nouissime Gramma. deci. 93. in causa, col. 2.

FRAN. An possit detrahi de bonis feudalibus?

MAN. Est quæstio quotidiana, & sæpe euenit in facto, dicendumque est, ac determinandum, quod non, casus est clarus, in c. 1. in. §. & quia, qui feu. da. po. in vsib. Cur. consi. 21. pro habé da. nu. 7.

FRAN. Ponamus quod filius ad restitutionem grauatus sit, poteritne legitimam integram eligere in vna re tantum?

MAN. Et hæc quoque quæstio antiqua est.

FRAN. Veritas quænanque est.

MAN. Quod non possit, nisi fideicommissarius consentiat, & de materia aliàs in. l. 2. C. ad legem Fal. & in. l. scimus, in. §. repletionem. C. de inoffi. testa. & in. l. filium quem habentem. C. fa. her. Bal. consi. 217. quaeritur, per totum, vol. 1.

FRAN. Si filius eam consumpsisset, tenebiturne amplius pater?

MAN. Non, filioque erit imputandum, vt not. in. l. Marcellus, in. §. resque. ff. ad Treb. Cur. consi. 59. noua, nu. 7.

FRAN. Quid est verbum nouum, quod (missis alijs) in materia (ni fallor) apanagium vocatur?

MAN. Apanagium nil aliud est, nisi quod in regno, vbi aliquis habet plures filios, primogenitus totum obtinet, & alijs, ætate minoribus pro honesta eorum sustentatione aliquid datur, quod sibi sit in apanagium, id est pro alimentis.

FRAN. Legi, sed quo in loco non bene recordor.

MAN. Legisti in. c. sine culpa, de regu. iu. in. 6. & in. c. per venerabilem, in. §. quod autem, qui si. sint legi. & in. c. prudentiam, vbi Fel. col. 2. de offi. de. late Io. Parisien. in tracta. de primoge. q. 16. lib. 2. nu. 7.

FRAN. An ius apanagij & legitimæ, idem sit?

MAN. Non, immo ius apanagij tantum locum habet, glo. est in capitulo licet, de voto. idem Ioan. vbi supra in fi. Gui. Pap.

r 2 deci.

deci.476.vtrum,in princi.& columna secunda, & deci.487,pa
ter,columna secunda pariter.

FEDERICVS TRENTA. MAN.

De vite centuriali, declaratusque locus
Iuriscon.in.l. milites, in.§.si vitem
ff.de re milita. 25.

FED. VITIS quæstio est, si ex fundo meo in tuum deprehen
deris, ibique coaluerit, an vtile mihi interdictum competat, vt
in agrum meum reducatur.

MAN. Dicendum est, quòd sic, intra annum, aliàs nulla remane
ret actio, casus est in.l. si vitem. ff. quod vi aut clam.

FED. Ego etiam scio, quòd quis vitis vsum primus instituit Noe,
domus & familiæ tuæ symbolum, scio inquam, quòd signum
est firmitatis, vt viola humilitatis, Lilium castitatis, rosa chari
tatis, oliua benignitatis, palma longanimitatis, & triticum de
nique satietatis. Legi vitem auream Darij Persarum Regis,
quam in cubiculo habebat, lapillis & gemmis distinctam, qua
velut pergula utebatur, & vnde etiam preciosis lapidibus ac
margarittis, racemis pensiles vnde quaque prodibant. fultus
Amyntas in libro de mansio. regijs. sed non tamen vt intelli
gam, quid sibi velit Iuriscon. noster, in.l. milites agrum, in.§. si
vitem. ff. de re milit. ibi, Si vitem tenuit, militiam mutat, si ex in
dustria fregit, vel manum Centurioni intulit, capite punietur.

MAN. Certe locus est non contemnendus, scias igitur mi Fede
rice, velim, minus dubitationis habere, quàm habeant alij, li
cèt sensum inuoluat Accur.

FED. Ego bene superficialiter intelligo, sed non quid ibi sit vi
tem tenere.

MAN. Text. ille loquitur de vite centuriali, quam aliàs Poeta
Latiam dixere, præsertim Martia. Iuvena. & cæteri. ille lib.
epig. 10. sic,

- » Vare (Varum enim Centurionem extinctum deflet) Paretho
» nias latia modo vite per vrbes
» Nobilis &c. iste vero saty. 8.
» Nodosam post hæc frangebatur vertice vitem,
» Si lentus pigra muniret castra dolabra. melius Luca. de Scena

» Promotus

» Promotus latiam longo gerit ordine vitem.

FED. Adhuc non intelligo.

MAN. Intelliges statim, si patienter audies. Vitis gestamen erat
Centurionis, qua milites in opere faciundo, castrisque muniè
dis metu continebantur. quosque peccantes castigabat, mo
do in præallega. §. si vitem, dicitur, militem si vitem (intellige
centuriale) tenuerit, militiam mutare, idest priuari. si ve
ro ex industria fregerit, vel manum ei intulerit, puniri capite.

FED. Verissimus sensus est certe ex his, sed mihi maxime mirū
videtur, quasi sic defensio sibi denegeretur, quod à iure est alie
num penitus. l. j. ff. si quad. pau. fe. di. l. vt vim. ff. de Iusti. & iu.
l. i. §. eum qui. ff. de vi & vi ar.

MAN. Iuriscon. resistere non licet, cui sat est sic dixisse, ac volu
isse, vt alibi notauimus, & iterato probari affirmabo, in. cap. in
istis. 4. dist. immo quòd hoc casu, debet posse negari, quando
quidem castigatio supponat culpam, Centurioni que data sit
potestas hæc absoluta, & inde etiam poena constituta. & in si
mili facit quod habetur in. l. si feruus. C. de his qui ad ec. con
fu. & in. l. quemadmodum, in. §. si. ff. ad legem Aquil. & in. l. in
iuriarum, in. §. j. ff. de iniur. pulchre Flo. in. l. tertia, columna se
cunda, & in. l. magistratus, in. j. ti. præallega. ad legem Aquil. &
colligitur declaratio ex not. in. l. prohibitum. C. de iu. fi. libro
decimo, multa Gramma. deci. 41. duo, num. 1. 5. & 6. non nihil
ego apophth. 231. quædam.

BERNARDINVS BORGARVCCIUS, MAN.

De peremptorio aliqua, & quare (ad multorum iu
rium interpretationem) peremptorium
dictum fuerit. 26.

BER. DE peremptorio edicto, fit mentio in pluribus locis, &
& potissimum in. l. ad peremptorium, in. l. & tertium, in. l. in
peremptorio, & in. l. & post edictum, in prin. & in. §. si. ff. de iu
di. ponamus quòd clausula comminatoria apposta sit in sim
plici citatione, habeat vim peremptorij?

MAN. Abb. in. cap. causamque, col. 3. de rescrip. sensisse videtur,
quòd sic, post Bar. in. l. si finita, in. §. Iulianus. ff. de dam. infec. di
stinguendo tamen fusius postea, vt per eum.

I 3 BER,

BER. Mittamus istud, scire vnum aliud volo, an & quando aliquis peremptorie citatur, debeat expresse citari ad sententiam audiendam.

MAN. Debet vtiq;e, aliàs pronuntiatio foret nulla, ita per. d. ad peremptorium, & alia multa, determinat Rota, deci. 342. tento in nouis.

BER. Si essemus in synodo, quid iuris?

MAN. Isto casu vnica citatio tantum sufficeret.

BER. Vbi hoc probatur?

MAN. In. c. si episcopus. 18. dif.

BER. Est magna limitatio ad supra dicta.

MAN. Magna certe & pulchra, quam tenet etiam Abb. in. c. exlteris, col. 4. de consti. & in. c. cum causa, in. 2. de offi. dele. & in. c. cum nobis, in vlti. de elec. Feli. in. cap. cum sit Romana, in. 6. de ap.

BER. Scirem libenter etiam rationem.

MAN. Plana est & ipsa, quia actus sunt extraiudiciales, vt in d. locis not. & per Bar. late in. l. si tempora, nume. 6. C. de fide instru. & iu. h. si lib. 10. Alexan. & alios in. l. contumacia, in. 8. fal. ff. de re iudica. & in. l. de pupillo, in. §. si quis ipsi pratori. ff. de no. o. nun. Henri. in tracta. de syno. in secunda parte, nume. 54.

BER. Vnica dilatio datur etiam in. l. in pecuniarijs. ff. de fer. & tu men eo casu actus est iudicialis, nec sumus in synodo.

MAN. Ibi dilatio datur presententi & petenti, quo fit vt mirum nõ sit, si vnica datur, vim monitionis habes. l. 2. C. quomo. & quid lo iud. at nos loquimur in absente, & de materia etiam in. l. qui Romæ, in. §. Augerius. ff. de verbo. ob. Vel dicamus quod d. lex in pecuniarijs, loquatur in dilatione probatoria. l. autem ad peremptorium, & similes, de quibus supra in dilatione, que assignatur ad parendum & ad sistendum in iudicio, & fufius vt per Bal. in. d. l. in pecuniarijs, col. 3.

BER. Quare sic edictum peremptorium appellatum est.

MAN. Quia perimit disceptationem, vt etiam exceptio doli mali, quod metus causa, & pacti de non petendo. §. appellatur autem, in liti. de excep. l. peremptorias. C. sen. rescin. non po. not. in. l. exceptionem. C. de proba. Immo quod per similitudinem quandam sic dicimus etiam, à perimendo, peremptorium venenum, & peremptalia fulgura. author est Apule. 10. lib. de alibi, Nam cum venenum peremptorium comparare, pessimum

„ ibi, „

„ iste gestiret. & c. figuraque est (ni fallor) pleonasmus, verbi-
 „ que superuacui adiectio, quia si perimit peremptorium est.
 „ quale illud Poe. sic ore locuta est. & Psal. 141. Voce mea cla-
 „ maui ad Dominum, & auribus audiui. & 73. Incēderunt igne
 „ sanctuarium tuum. de que his aliquando etiam diximus fatis.

MARSILIVS MADARVS. MAN.

De thalamego, bucentauro, alijsque nauibus
 onerarijs, longis, piscatorijs, actuarijs,
 & similibus duobus Iuriscō. etiam
 locis restitutis. 27.

MARS. THALAMEGVS, nauis est, à Philopatre Aegyptiæ rege primum fabricata, qua Nilum & Aegypti fossas nauigare, eo vsu, vt intra thalamum regium esse videretur. qua de re Strabonis interpres thalamiferas eas appellauit, quasi thalamum ferret, visitur & Venetijs persimilis, cui bucentauro nomen est, magna scilicet nauis, prisca enim magnum quiddam significare volentes, id semper, hac voce præposita faciebant. & ad institutum redeuntes, Pli. hæc vittatas etiam dixit. hæc Egnatius in Cæsarijs & fufius. Sunt etiam onerariæ quod oneri ferendo sint idoneæ, qua ratione à Græcis *φορτωσι* appellantur. Piscatoriæ, quæ capiendorum piscium causa comparantur. Longæ, idest celeres, cui & *επινο*, nomen etiam, ea de causa inditum est. Actuariæ, si voluptatis causa paratæ sint, & actuariæ denique, quia remis aguntur, de quibus in. l. nauibus. ff. de capti. & postli. re. vbi Lazarus bayfi. non ignobilis author, multa. sed quæ sunt, quas vltra onerarias, emphatas appellauit Iuriscō. in. l. j. in. §. quædam. ff. de exercito?

MAN. Idem Bayfi. in loco præallega. ni fallor, declarat.

MARS. Non recordor.

MAN. Vidisti Accur. in. d. §. quædam?

MARS. Vidi.

MAN. Dicitne aliquid?

MARS. Dicit, sed suo more, in Parnaso somniasse videtur, quod emphatæ sint, idest habiles ad portandum leuia pondera.

MAN. Si pondera sunt leuia, nõ possunt esse nisi habiles, & plus

quòd hac de re non emphatæ, sed onerariæ dici deberent, vt supra.

MARS. Aliter etiam exponit, quòd habiles sint ad portandas homines.

MAN. Nec ista placet, quoniam simpliciter naues dixisset, ad differentiam earum, quæ onerariæ sunt, vel sic quædam enim naues onerariæ sunt, quædam non.

MARS. Quid est igitur dicendum?

MAN. Nil aliud, nisi quòd locus sit deprauatus, restituendusque tex. ille, vt non emphatæ sed emphractæ.

MARS. Ignotum per ignotius.

MAN. Immo non, quia emphractas naues eas intelligimus, quæ sint vndique clausæ & tectæ, à Tasijs (vt Pli. inquit) primitus inuentas, à verbo *μσφρακτο*, quod obturo, siue occludo significat. Aliter Haloander tamen legit, sed cū istud ipsum mihi verius videatur, non refero aliter, minusque Bayfi. videas tu, si hoc idem scire concupieris.

MARS. Postquàm de nauibus locutus es, occasione nactus sum, à te aliud petere, quod adhuc in eadem. l. dicitur, in. §. nauem, vbi naus accipienda est, siue Marina, siue fluuiialis, siue sinedria sit, quæ nã sit nauis sinedria, ex quo rursus Accur. mihi, vt rana, visus est perprata vagasse.

MAN. Non sum memor quid dixerit, si tibi molestum non est, referas, vt non fecus ac Menij & Bonij versus, aliquando Roma fecit, Græciaque Cherilli, & nos etiam Accur. ineptias rideamus, quoniam sic Aiæcis risus non erit.

MARS. Sinedria (inquit) nauis est, quæ nauigat in illum locum, vbi hincinde voluitur aqua, vel paruula nauis aliàs, vel à portu, vel à loco sic dicta.

MAN. Certe expositiones istæ sunt admirabiles, dicique potest bene, quòd istas nunc quoque somniauerit.

MARS. Igitur me hac molestia libera contagio est enim, quæ ho minem inficit & necat.

MAN. Schedia dici debet, nò sinedria, nauigijque genus est incòditu, Græci *σινεδρια* vocant, quod ex tempore compositum est, & trabibus tantum inter se connexis factum, & omne delinui sanabitur.

De numero, qui sint octauarij, an valeat argumentum à proportionem numeri, & an semper pluralis in singularitates resoluatur. 28.

GYS. DIXISTI aliquando Man. de ternario numero, multa lib. 10. c. 247. Terna, Enchiri. ad illud vulgatum, Deus impare numero gaudet.

MAN. Verum est, addoque nunc, quòd in omnibus rebus nulla est numero nobilior. Immo quòd Boetius dicere solebat, nihil esse quòd absque numero factum sit à Deo optimo maximo. nihilque adhuc in rerum natura, quod finitū sit, quòdque numerari non queat. & plus quòd numeri sunt nostræ mentis accidentia vera, tantamque habeant cum anima nostra viciniã, vt nonnulli philosophi dixerint, eam numerum esse sese ipsum mouentem. primum (iterato dixerim) rerum exemplar. & quia in archa Noe, diluuij tempore fabricata, animalia erant et immunda, binario numero, qui primus est, excedens ab unitate, nimirum si Deus impari numero gaudet. estque omnium potentissimus, eo quòd ad Deorum cerimonias eo Pythagorici utebantur. & quia perfectus perfectos gignit, senarium & nonenarium scilicet, masculus quoque vocatus est. & dictum mirabile est (nota) quòd in Scipione numerum, cum istu, idest septenarium, tum octogenarium fuisse legamus.

GYS. Vbi?

MAN. In somnio ipsius.

GYS. Quare?

MAN. Quia ipse erat vir, & absolutissimus quidem, vt numerus ipse.

GYS. Quare octogenarius?

MAN. Quia in aduersis & prosperis idem erat semper, vt cubus qui si iaciatur æqualiter in se soluitur. & quia bis duo quatuor sunt, bis vero quatuor octo, annoque ætatis suæ, coniectura facile assequimur, quinquagesimo sexto, ex hac vita migrasse, quia si octies septem numerentur, non alius quam annorum.

56. numerus esse poterit. fufius etiam hoc ipsum declarantes dicimus, quòd vnus ad vnitatē Dei refertur, duo ad duo testimēta, tres ad trinitatē. quatuor ad quatuor euāgelia. quinque ad quinque libros Moysis. Sex ad diem sextum, quo deus hominem creauit & cætera animantia. & septem denique (vt Eucherius Lugdunen. de numeris scribens ait) ad diem septimum, in quo requieuit.

GYS. Nescio quo modo mihi verbum ex hore abstulisti, effecisti vt à semita diuertirerim, de numero enim non dubitamus, vt nunc, & aliàs multis in locis apertissime ostēdisti, vellem scire, quid sibi verbum Octauarj velit, in. l. à legatis. C. de vectiga.

MAN. Nomen est publicanorum, vectigal tunc exigentiū, id est partem octauam eorum, quæ veli solebant. d. l. à legatis, gl. in Leum qui vectigal. ff. de verbo. sign. Azō in summa de vectiga in princip. & in prælud. Firmia. in tracta. de gabel. & dixi ego in. l. edita. lectu. 4. C. de eden. & ad exornationem. d. l. addo, quòd Græci (quicquid dictum sit supra) aiunt *παραοκτα*, id est octonario numero omnia contineri.

GYS. Argu. à proportione ipsius numeri, si fiat, valebitne?

MAN. Vtique.

GYS. Exemplum?

MAN. Sicuti se habet vnum ad vnum, ita se habent duo ad duo.

MAN. Adhuc non percipio.

MAN. Fingis.

GYS. Non certe.

MAN. Duo sunt arbitri, vnus condemnat in decē, alius in quinque, neutra condemnatio valet, quod tamen tibi nõ firmo, ex quo in quinque concordasse videntur, & maior summæ minor etiam necessario inessē. l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbit. l. j. §. si stipulant. ff. de verbo. ob. igitur videndus ad longum est Bal. consil. 307. quatuor, per totum, volu. 1.

GYS. Regulare est etiam, pluralem numerum in singularitatem resolui, & è contra. l. 2. §. exactis regibus. ff. & ori. iu. l. falsa demonstratio. §. si. ff. de condi. & demon. an omni casu procedat etiam si pro forma exigetur pluralitas?

MAN. Regulariter dixisti, & bene, estque figuratus. modus loquendi, per enallagem, ergo non omni casu. l. omnis diffinitio. ff. de regu. iur. l. j. ff. de regu. cat. glo. not. in. §. j. in autem. vt si prohib. mat. debi. ideo si pro forma exigitur, non soluere videtur.

Pedius

Pedius. §. in seruum, & l. seq. l. sicut tribus. ff. de arbit. l. Pomponius. ff. de re iudi. Bal. consil. 123. reuerendissimus, col. penult. volu. 5. & ad idem facit, quia à forma legis recedere non oportet. l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verbo. ob. & dicit idem Bal. l. abi, quod quando lex tradit formam, non est necesse ei aliquid adiungere, con. 99. proponitur, ad fi. eo. li. i. mo. text. in. l. in cõventionalibus. ff. de verbo. obliga. & consil. 144. col. 2. volu. 4. quòd omnis forma est de substantia.

HYERONYMVS DANAVS, MAN.

De amico, quòd nulla possessio est melior, & amicitia in coniunctis sanguine loquentia, locum habeant etiam in amicis. 29.

HIE. OMNINO Man. verissimum est quod tu sæpe dicere soles, sumque his diebus expertus, & de te deque tuis salutaribus monitis recordatus.

MAN. Quid est hoc?

HIE. Quòd amico fido nihil charius est, aut preciosius.

MAN. Immo quòd mori fatius est, quàm viuere, si ab amicis cauendum est, ne dum ab hostibus. & dicebat Pyfistratus Atheniensium Tyrannus, sine amicis nec regnandum nec viuendū. & rursus Scipio minor, quòd amico nulla est homini possessio melior, dulcior, vel iocundior. maluitque Africanus consulatum potius, quàm Pompeium amicum, perdere. & inter cæteras felicitates hoc præcipuum duxit Sylla, quòd Metellus pius haberet amicum. & certe non voluptatis tantum capimus ex literis, quantum ex amici præsentia, iuxta illud.

» Nil mihi rescribas, attamē ipse veni. & maxime si in rebus aduersis probatus sit, vt aurum igni, dicebat Socrates ad Demonicum scribens. Quid quòd Alexander interrogatus, vbi nam suos reconderet thesauros, apud amicos inquit. & Achilles staturam coronans, Ilium profectus, O te felicem exclamauit, cui viuo (Patroclum enim intelligit) talis amicus contigit. Percipitque Alexandrinis ob vrbis pulchritudinem, memoriãque conditoris, & in Arii amici quoque gratiam (quod magis est) Augustus.

HIE. Hæc satis sint, cum tibi, tum mihi, etiã notissima, alij enim fructibus

fructibus prædiorum, annuoque censu, felicitatem suam metiuntur, ego vero mihi ipsi locupletissimus videor, immo Criso beator & ditior, qui diuersis regionibus tam multos habeo, eruditione celebres, & nobilitate ac dignitate præcellentes. Verum quæritur, nec ab re erit, vt contentio hæc iuridica videatur, & legibus etiam comprobata, an amico liceat amici sanguinem redimere. an iura in coniunctis sanguine loquætia, vendicent sibi locum etiam in amicis. & vltimo loco, an possessio possit per amicos retineri.

MAN. Quo ad primum (vt tecum agam mi Hieronyme per amate breuibus dicendum est, quod sic. l. non tantum. ff. de appe. & ita decidit in terminis Bal. in. c. cum inter, col. 2. de elec. Seyfel. in. l. vt vim, in repe. col. 5. ff. de iusti. & iu. Quo ad secundum, idem firmiter est tenendum, vt tenent Cy. Bal. & Pau. in. l. iniustus. C. de procu. & est tex. singu. in. l. in testamento. ff. de fideicom. lib. ibi, Pios tamen filios debuisse manumittere, eam quã pater dilexisset, quem extollit ad idem Barba. in. l. acutissimi, col. 4. C. de fideicom. & Scriben. in. l. quæ dotis. ff. solu. matr. & Bal. adhuc, consi. 372. in quæstione, col. 1. vol. 5. & subinde declarant omnes in. d. l. quæ dotis, quod verum sit in amico, maxima amicitia coniuncto, declaratio iudicio meo parum necessaria, quia iam dictum est, & quia aliàs nõ esset amicus, nisi abusu, argu. in. l. 1. in. §. qui in perpetuum. ff. si ager vecti. vel emphy. pe. & sic nec in hoc est dubitatio. Quo ad vltimum dico pariter, quod sic, ex his. & videtur casus in. l. qui fundũ. ff. quæ admo. ser. amit. & quia quæ fiunt per amicos, per nosmetipsos fieri videntur, argu. in. l. cum seruus. ff. de verbo. obli. & in. l. liberto, in. §. si. ff. de nego. gest. Bal. in terminis, consi. 431. quia in accusatione, col. j. vol. 4. & hæc omnia vera sunt de iure, sed cõ hodie amicitia in specie (in genere enim est officiu, quod homo homini debet. l. seruus ea lege. ff. de ser. expor. l. sed si lege. §. consuluit. ff. de peti. hære. cum similibus, & charitativa patris ad filium. l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de nego. gest. vbi gloss. Lis qui amicitia ductus. ff. eo.) inter paucos inueniatur, licet eus dicas tu, & glorieris, vt testatur Bar. (& experientia docet, magistra rerum efficax) in. l. j. in. §. j. ff. man. nescio quo modo possint praticari.

Thomas

THOMAS GOMES, MAN.

De fama, de que effectibus eius, an & quando plenam, vel semiplenam probationem faciat, & quibus casibus. 30.

THO. FAMA multos effectus operatur, quos enumerat (vt breuitati studeamus, & Laconismo) Gui. Pap. deci. 301. fama operatur, per totum.

MAN. Ego etiam conuiuator lautus esse malo, quàm molestus.

THO. Dubito ergo, an sola sufficiat, ad probandum delictum.

MAN. Non est dubitandum, quia cum probationes hoc casu, & regulariter in criminalibus debeant esse luce meridiana clariore, certum est non sufficere. l. si. C. de proba. l. 3. §. eiusdem. ff. de testi. not. in. c. cum causam, de proba. & in. c. veniens, de censu. Bal. in terminis, consi. 140. super primo puncto, in prin. volu. 4. Qui tamen alibi dicit, quod posset esse ita vehemens, quod ad probationem sufficeret, consi. 445. visis, ad fi. co. lib. & probatur in. l. vbi adhuc. C. de iu. do. & in. l. si constante. ff. sol. ma. & in. l. 1. in. §. 1. ff. de flum. & quod regulariter non sufficiat ad probandum crimen, nec sit species probationis, immo nec presumptionis iuris, habetur in. l. de minore, in. §. tormenta. ff. de quæstio. quamuis idem Bal. dubitauerit, con. 254. proponitur, volu. 2. dici potest, quod iunctis alijs indicijs ad condemnationem sufficiat, aliàs non. c. præterea, de testib. But. in. c. veniens, eo. ti. Grãma. ex recentio. dec. 42. Angelus, numero. 12.

THO. An sufficiat saltim ad torturam?

MAN. Minus, si non sit cum aliquo indicio legitimo, vt adhuc legitur, in. d. §. tormenta, multa idem Bal. consi. 402. quæritur, col. 2. volu. 2. aliàs est vana vox populi, quæ non sufficit. l. de curionum. C. de pœn. c. Osius, de elect. & vt ibi fufius. & consi. 77. ad euidentiã, in prin. vol. 3. nisi vehemens sit, quia tũc sufficeret. l. si. & ibi Cyn. de quæstio. Bart. consi. 191. Domino paci. Feli. in. c. veniens, de testi. Gramma. deci. 34. in præfenti, nu. 52. & hoc idem relinquitur arbitrio iudicis, vt in. d. locis not. immo tanta esse posset, quod induceret notorium. l. indicia. C. de rei ven. l. 2. §. 1. ff. de excu. tu. no. in. l. at qui natura. in. §. cum me absente. ff. de nego. gest. Bal. consi. 204. longũ, col. 3. vol. 3.

THO.

- THO.** Quid si esse in antianis, nonne sola fama sufficeret?
- MAN.** Absq; dubio, habebiturque hoc casu pro veritate. c. quid per nouale, de verbo. signi. idem Bal. confi. 109. ad sciendum, col. j. volu. 4. & confi. 400. super primo, col. vlti. eo. lib. l. si ar. biter. ff. de proba. l. hoc iure. §. ductus aqua. ff. de aqua quot. & æsti. intelligo excedentibus hominum memoriam, vt declarat Bal. in. d. confi. 400. Cur. iuni. confi. 17. licet, nu. 3. Feli. in. c. veniens, de testi. & ad propositum dicit Ro. in. l. j. in. §. item la. beo, col. 1. ff. de aqua plu. ar. post Bald. in. l. conuenticula. m. C. de epif. & cleri. & in authen. quas actiones. C. de sacrosan. ecdl. quod sic etiam Pap. probare potest, absque alijs instrumentis, se esse dominum ciuitatum ecclesie. & alibi Guid. Pap. decilio. 357. quomodo, in prin. & confi. 244. pro decisione, colum. 5. quod quamuis probatio centum annorum directo fieri non possit, potest tamen fieri præsumptiue. & ad propositum quod hoc casu sufficiens sit, tradit Bellame. deci. 70. ad mnicula ista, per totum, multa Deci. confi. 42. inspecto tenore instrumenti, nu. 10. vol. 1. R. Regien. confi. 92. in hac causa, nu. 2. vol. 4. & cõsil. 173. viso processu, col. 2. eo. lib.
- THO.** Sed si placet, declara quæ nam fama sit, & quomodo intelligatur.
- MAN.** Fama illa est, quæ veritati consonat, & quæ naturæ negocij conuenit, aliàs rumor diceretur, vt no. in. l. cum quidã, in. §. quod dicitur. ff. de acqui. hæ. & in. l. Pacumeuius. ff. de hæredi. insti. Bal. confi. 447. ad euidentiã, col. 4. vol. 5. & rumor ab incerto auctore prouenit, fama autem à certo, vt testatur Milan verbo fama, primo & de materia aliàs in. c. vestra, de coh. ab. d. ri. & mu. aliter Bal. in. l. ea quidem, col. 1. C. de accusa.
- THO.** Pone quod aliquis habeat notitiam excommunicationis sola fama, debetne abstinere à communione fidelium, & sacramentorum, ne in irregularitatem incidat?
- MAN.** Ex supra dictis videretur dicendũ, quod non, tamen contrarium hoc quoque casu est verius, & plenam probationem facit, casus est, quem ibi not. dicit Abb. in. c. illud, in. 2. colum. de cle. ex. com. mi.
- THO.** Debet ne probari fama?
- MAN.** Debet.
- THO.** Quot testibus?
- MAN.** Duo sufficiunt.
- THO.** Quid deponere debent, & testificari?

- MAN.** Quod maior populi pars ita sentit, vt plene per Bart. in. d. l. de minore, in. §. si pluriũ. ff. de quæstio. & in. l. 3. in. §. eiusdem. ff. de testi. Gui. Pap. deci. 193. quia in hac patria, in princi.
- THO.** Regulariter loquendo, facitne saltim semiplenam probationem?
- MAN.** Facit, si (vt dixi) legitime probata sit. l. in bonæ fidei, cum ibi not. C. de iure iuran. Bal. confi. 482. primo videtur, in princi. vol. 5.
- THO.** Si agatur de probanda morte, quid iuris?
- MAN.** Sufficit, si mors antiqua sit, non si recens. l. si quidem. C. solu. ma. l. 2. §. si dubitetur. ff. quemadmo. testa. ape. Bald. confi. 398. per solam famam, vol. 2. & quod in antiquis faciat ius, tradit Abb. in. c. inter dilectas, col. 5. de fi. instru. idem Bald. confi. 265. verba, columna prima eo. libro. & confi. 267. quæstio, & confi. 286. thema, columna prima & secunda eo. lib. Calsiodo. de proba. deci. 1.
- THO.** Quod sufficiat ad inquirendum, licet non ad condemnandum, credo quod non sit dubitatio.
- MAN.** Non. d. §. tormenta, & ibi not. idem Bal. confi. 447. ad euidentiã, allega. etiam supra, col. 4. vol. 5.
- THO.** In quo loco inspicitur?
- MAN.** Conuersationis, mala vel etiam bona fuerit, idest delicti, vel contractus, & si generalis ibi fuerit, cuiuslibet est præferenda l. 2. C. vbi de cri. agi oport. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de remili. Bal. in. c. postquam, de elec.
- THO.** Hoc solum restat scire, & statim tuis dictis acquiescam, quid si de finibus probandis agatur.
- MAN.** Multis modis probantur, & præcipue (quod ad rem nostram maxime facit) per famam, vt in præallega. deci. Gui. Pap. 193. col. 3. & in ciuilibus causis generaliter scias, quod iuncta cum vno teste, & fortius cum duobus facit plenam probationem, vt in. d. §. eiusdem not. & in. d. §. tormenta, & in prædicta. l. si. C. de quæstio. vbi Cyn. & alij, & in. l. admonendi. ff. de iure iur. nouissimi. me Aretin. consilio. 61. in causa, ad finem.

I O. B A P. A M A L T H E V S. M A N.

De fuga, an sit indicium sufficiens, quo libere possit quis ad rigorosum examen perducī, seu ad eruendam veritatem torqueri. 31.

IO.B. FUGIENS in Aegyptum **CHRISTVS** (vt Matth. legitur) Herodis metu, nobis exemplum præbuit, vt in periculis idem faceremus. c. significasti, de elec. quod per similitudinem etiam quàm eleganter expressit poeta, dicens,

» Sic aquilam penna fugiunt trepidante columbæ;

» Sic agna lupum fugit, sic cerua leonem.

sed an hoc idem liceat semper, & omni casu quidem?

MAN. Non, immo quòd in delictis, ex fuga arguitur dolus. l. im. puberibus. ff. de suspec. tu. not. in. l. admonendi. ff. de iureiur. Bal. confi. 432. casus talis, col. j. vol. j. non quòd probetur delictum. l. diuus. ff. de custo. reo. Cyn. in. l. j. C. de rap. vir. idem Bal. confi. 254. proponitur, in prin. vol. 2. Sauiilia. ad primum, confi. 6. plura, nu. 37. vol. j. & ad propositum est coniectura ex consequentibus ad differentiam antecedentium & coniunctorum, vt alibi dixi, sicuti pallor, trepidatio, latitatio, & similia, de quibus in. l. de minore, in. §. tormenta. ff. de quæstio. inquit etiam Bal. consil. 429. an mandatarius, in prin. vol. 3. id ipsum adhuc sentiens, quòd impius fugit, etiam nemine persequente, quòd iue iustus, tanquàm leo, absque terrore manet, & legitur prouerb. 28. c. & Paris in tracta. de syndica. fo. 160. col. 2. quòd fuga quoque delictum appellatur, per text. in. l. quis sit fugitiuus, in prin. ff. de ædi. edic.

IO.B. Nunquid faciat indicium, vt fugiens absque alio possit poni ad torturam?

MAN. Videretur forte ex his dicendum, quòd sic, sed tamen indicium non facit, quòd sufficiens sit, vt torqueatur, ex quo nemo est, qui torturam non timeat, vt plene per Cy. in. d. l. j. de rap. vir. aliquid Bar. in. l. j. in. §. j. ff. de ædi. edic.

IO.B. Vellem scire, quæ requiratur, ad hoc vt quis torqueatur?

MAN. Tria requiruntur.

IO.B. Quæ sunt hæc?

MAN.

MAN. Primum, quòd indicia sint certa, probata saltem per duos testes. 2. quòd sint verisimilia. 3. quòd probabiliter concludant, text. est multum not. in. l. milites, in. §. oportet. C. de quæstio. Bal. egregie, confi. 515. quidam, col. 2. vol. 5. quòd pro suspecto tamen habeatur, est glo. singu. in. §. si vero, in authen. de exhib. re. & quòd faciat indicium, tenet Bal. in. l. si oleum, in fi. prin. ff. de dolo, sed non figit pedem, & dato quòd figat, nõ est tamen indicium sufficiens ad torturam, vt supra, & per eundem in. d. l. in bonæ fidei, col. u. pe. Aug. de Arimi. in addi. Ange. in verbo fama publica præcedente, nu. 46. vel distingue fufius, vt in. d. l. j. not. de rapt. virgi. & per Bar. in. l. lege Cornelia. ff. ad Syllania. & Brun. in tracta. de indi. & tortu. in. j. q. col. 8. & Ange. in loco præallega. aliquid Bonien. singu. 115. fuga.

IO.B. Si fugiens interficiatur, seu vulneretur, quid iuris?

MAN. Vulnerans non tenebitur, si resistat, eo casu tamen, quo capi poterat. l. si feruus. C. de his qui ad ec. confu. argu. in. l. milites, in. §. si vitem. ff. de re mili. late Bald. in. l. neminem. C. de exhib. re.

P R O M E T H E V S C H E R M A D I V S. M A N.

In his, quæ sunt difficilis probationis, an possimus ad coniecturas recurrere, & an probatio huiusmodi sufficiat. 32.

PROM. QVANDO probatio difficilis est, sufficit ne, quòd fiat per coniecturas?

MAN. Sufficit.

PRO. Vbi hoc deciditur?

MAN. In. l. non omnes, in. §. à barbaris. ff. de re milita. per quem tex. ita signanter dixit Pau. de Cas. confi. 139. pro declaratione, col. 1. vol. 1. & confi. 202. in causa, col. 4. & confi. 115. super primo, col. vlti. eo. lib. Bal. confi. 174. casus, col. 2. vol. 2. & confi. 229. verba, col. 1. & confi. 254. proponitur, circa medium, eo. lib. Casiodo. deci. 7. concludit Rota, in fi. de dolo & con. & in confessione extraiudiciali, inimicitia præcedenti, & fama publica, exemplificat idem Pau. in. q. incendij, quòd huiusmodi est, quia scilicet difficulter probari potest, confi. 74. contra superius consulta, in fi. eo. lib. & nunc similis casus disputatur

MAN. f. hic,

hic, quod credo te non ignorare, est verum, quod res iuramento decidi debet hoc casu, vt sentit Bal. met. in. l. j. in. 2. col. C. de dila. sed quia istud non est generaliter verum, nec in omni persona, vt ibi, & per eundem Bal. in. l. vniuersi. C. de vctiga. ad communi inductione non est discedendum, quod & nouissime etiam ostenditur, quia si vxor reperitur habere bona, & non probet quod habuerit à suis progenitoribus, vel aliunde sibi obuenerint, presumitur ex bonis viri acquisuisse. l. Quintus. ff. de dona. int. vi. & vxor. l. etiam. eo. ti. & idem in filio, si pecuniam expendant, nec appareat quod habeat propria, vt presumatur paterna ex coniecturis, ad instar vxoris, secundum glo. in. l. cum oportet, in princi. C. de bonisque libe. Specul. in. §. 1. nu. 2. 6. de actio. Soci. late, confi. 16. in causa, colum. 1. & 2. vol. 3.

PRO. De incendio exemplificasti supra & bene, ponamus quod probetur ostium effractum fuisse, famulum aufugisse, probaturne furtum?

MAN. Probabitur, vt not. Docto. in. l. si creditor. C. de pigno. ac. & regulam tradit Bart. quod vbi casus sunt clandestini, occulti, & sortuiti, probatio huiusmodi sufficit, argu. etiam sumpto ex. d. §. à barbaris, in. l. si quis ex argentarijs, in. §. an vero, nume. 3. ff. de eden. Alexan. confi. 69. vifa, colum. 1. volumi. 2. Pulcherrimum exemplum est quoque in scholastico, si cum ubris huc se conferat, vt causa studij venisse videatur, quodque probat se scholarem ex his, quæ secum affert, si se scholarem esse asserat, authen. habita, & ibi Bar. in prima lectu. & in repe. in princi. C. ne si. pro pa. & in dolo ac fraude, an interuenient, necne, est tex. quod hoc ipsum coniecturis probare sufficiat, ratione prædicta, in. l. dolum. C. de dolo, & in. l. fina. ff. de ritu nup. late Alex. confi. 143. vifo titulo quaestiois, col. 2. vol. 4. fufius, confi. 77. in causa, nu. 4. vol. 7. & Bal. ante eum, in. l. 3. col. 1. C. de repu. hæ.

PRO. Estne casus, in quo etiam iuramentum requiratur?

MAN. Est vtique.

PRO. Exemplum?

MAN. Si dicat hæres aliquid expendisse, vt ex hæreditate hoc ipsum deducatur, nam isto casu ad confirmationem coniecturarum, defertur sibi iuramentum, tex. est, & ibi not. Bal. in princi. in. l. si. in. §. in computatione. C. de iu. deli. qui tamé in exco-
cutore aliter dicit, in. l. nulli, col. 3. C. de ep. & cle. & in. l. si quis
pro

pro redemptione, in fi. C. de dona. & quod ad argumenta denunciamus, vbi deficit clara probatio, ex multis ostendit Rom. confi. 45. 1. quædam mulier, in prin. pulchre Alexā. confi. 152. vifo processu, col. 4. vol. 5.

PRO. Dubitatio aliquando exorta est, si probetur fama & communis opinio, an veritas probata videatur, factaque plena probatio quo ad hominis qualitatem, quod diceret tu præceptor?

MAN. Quod sic, quia ita etiam dicit Bal. in. l. j. in prin. C. de testa. per text. in. d. §. à barbaris, qui in materia mihi semper præcipuus visus est, ibi, Sed licet hoc liquido constare non possit, argumentis tamen cognoscendum est. & si bonus miles ante æstimatus fuerit, prope est, vt affirmationi eius credatur. In hoc etiam mirabilis, quod personarum qualitas attendi debeat, quodque viro bono cum iuramento credendum sit. l. vniuersi, allega. etiam supra, & ibi Bald. C. de vctiga. qui in not. casu idem etiam dicit in. l. j. in. 2. col. C. loca.

PRO. Volebat quis heri satisfactionem vitare, iuratoria cautione, quia non inueniebat fideiussores, à me quaesitum est, an possit.

MAN. Quid respondisti?

PRO. Quod poterat.

MAN. Ecce, non est verum generaliter, nisi pauper sit is, qui iurat, quoniam pium est ei succurrere. l. qui filium. §. 1. ff. ad Treb. alius non admitteretur, & maxime si vilis sit, corruptosque habeat mores. d. §. à barbaris. l. hac edictali. §. his illud. C. de secū. nup. c. per vestras, de do. int. vi. & vxor. Bal. in authen. cui relin-
ctum, col. 2. C. de indic. vidu. tol.

ANTONIUS MARTINVS. MAN.

An & quando possit quis, vel in expensis condemnari, vel absolui, deque multiplici expensarum specie. 33.

ANTO. A E Q V I T A S Iudicis dicat, vt in expensis condemnetur, qui alium temere in ius vocat. l. eum quem temere. ff. de iudi. l. propterandum. §. sin autem alterutra, & ibi not. C. eo. Bar. in. l. edita, col. 1. 0. C. de ed. & in. l. qui solidum, in. §. etiam ff. de lega. 1. in tantum vt nec etiam ratione iuramenti excuse-

tur, ex quo id propter calumniam defertur, vt idem Bar. declaratur, in l. i. in §. hanc autem, in fi. ff. si muli. ven. no. & in l. generaliter, in fin. C. de ep. & cle. & idem in emendatione libelli, vt non admittatur agens, nisi liquidas prius reficiat, vel de non liquis satisfidet, propter temeritatem, iuxta not. in l. fancimus, C. de iudi. dicit Bal. confi. 3. per statutum, in fi. volu. 2. & habetur in d. l. edita. sed pulchra esset dubitatio, an etiam fiat quandoque absolutio, eadem æquitate considerata, quæ temeritatem litigantium excuset.

MAN. Sine controuerfia dicendum est, quòd sic, ita idem Bal. in rer. minis, confi. 3. 2. cum quidam, col. 2. vol. 1. & est argu. in l. Arrianus. ff. de ac. & ob. & in l. eius qui in prouincia, ibi, neque enim & c. ff. si cer. pe. c. ex literis, de proba. immo quòd generalis regula est, si quis habuerit iustam causam litigandi, vt ab expensis absoluat. d. §. sin autem alterutra, & ibi In salute, col. 1. præallega. l. qui solidum. §. etiam. ff. de lega. 1. §. oportet, in authen. de iudi.

ANTO. Vbi æquitas ergo non esset, nec iusta litigandi causa, còdemnaretur.

MAN. Sine dubio, vt in d. locis, factum que est iam tritum sermone prouerbium, victum victori in expensis esse condemnandum. d. §. sin autem alterutra.

ANTO. Quoniam de expensis tantum fit mentio, vellem scire, si veniunt damna.

MAN. Non veniunt.

ANTO. Mirum videtur, & ni fallor, contra tex. in l. fancimus, d. lega. etiam supra. C. de iudi. & in l. non ignorat. C. de fruc. & lit. expen.

MAN. Falleris, quia si quis contumax est, veniunt non solum expensæ, verum etiam damna, & ita loquantur iura præallegata, vbi quis contumax non est, venitq; còdemnandus rone temeritatis, isto casu tantum expensæ veniunt, & tunc intelligantur precise, quod dicitur in d. §. sin autem. & est glo. quam ibi sic Bal. declarat, in l. i. in §. hoc iudicium, in. 2. colu. ff. si quis iudi. non ob.

ANTO. Quo ad primum, contumax quis dicitur pluribus modis, apparet & existenter, apparet non existenter, existenter non apparet, nec apparet nec existenter, vt plene per eundem Bal. in l. inter, col. 2. lectu. 1. ff. de resti. in integ. de quo igitur còtumace intelligèdū est istud, quod paulo ante dixit

MAN.

MAN. De vero, id est qui apparet & existenter sit contumax, si dixerit, nolo venire, nec propositum mutauerit. d. l. fancimus, Bal. in d. l. inter, & est argu. in l. i. in §. qui in perpetuum. ff. si ager vecti. vel emphy. pe.

ANTO. Ex his (vt coniugio) sunt expensæ, quæ debentur ratione temeritatis & contumaciæ, differuntque vt supra.

MAN. Iam dictum est.

ANTO. Satis, sed nonne sunt etiam expensæ, quæ debentur ex desertione?

MAN. Sunt vtique.

ANTO. Differuntne à supra dictis?

MAN. Differunt.

ANTO. A quibus, & in quo?

MAN. Ab expensis, ratione temeritatis, quia debetur officio Iudicis mercenario. d. §. sin autem alterutra, nec damna veniunt, vt ostensum est, & tamen in his reus actione de dolo ad interesse, seu ad damnum tenetur, casus est, & ibi per Docto. in l. re venalem. ff. de dolo. & à debitis ratione contumaciæ, quia illæ præstatur officio Iudicis. d. l. fancimus, iste vero (vt dixi) actio ne de dolo. & ad propositum notandum est, quòd non Barbare loquentes, taxationem expensarum dicimus, cum aliàs litis æstimatio sit, & ita loqui debeamus, vt tex. met in d. l. fancimus, docet, quòdque generaliter successit expensarum refectio, in locum decimæ partis, quæ olim præstari solebat, vt in §. 1. In sti. de poe. te. liti. Bar. in l. j. in prin. in. 4. col. ff. ad Turpi. & quia sunt etiam expensæ retardati processus, dic pariter quòd cum eis veniant & debeantur damna, vt in l. nò ignoret. C. de fruc. lit. expen. aliter distinguit etiam Bal. & differentias adducit, in l. si mulier, in §. si rem, in fi. ff. de lega. 3. quòd iusta causa litigandi excuset, si petantur, ratione victoriæ, vt supra non si ratione contumaciæ, retardati processus, vel temeritatis in procedendo commissi. & ad propositum. d. l. eum quem temere, si scire cupis charissime Antoni, quid à temeritate amplius differat calumnia, vide Abb. in c. calumniã, in princi. de pœ. egregie dicentem, differre, quia calumnia quidam dolus est, in animo consistens, qui probari non potest, nisi coniecturis. l. dolum. C. de dolo. Temeritas vero sine dolo, quæ probatur ex actis, pro indubitato habentes vltimo, victum fore in expensis condemnandum, tum quia calumniosè, tum quia temere litigat, præallega. l. eum quem temere.

IOANNES Berosivs. MAN.

An ignorantia in factō proprio excuset,
necne, ad ornatum. l. fi. & similiū
ff. pro suo. 34.

IO. IGNORANTIA in factō proprio non est probabilis, nec prodest alleganti. l. fi. ff. pro suo, quāquam obliuio sepe mētes hominū circumueniat. l. fina. ff. de libe. le. quæ etiam non præsumitur. l. magnam. C. de contrahen. & commit. sti. Bal. in l. cum alienam, col. vlti. C. de lega. & hoc est quod dicebat etiā Bar. in l. quod te, col. vlti. ff. si cer. pe. quōd sufficit debitori ad eum in mora constituendum, denunciare vt soluat, quia cum ex factō suo hoc ipsum dependeat, intelligit, vel intelligere debet se esse obligatum, quōd secus si sit debitor ex factō alieno, ex quo tunc ignorantia probabilis est, & oportet sibi debitum instrumenti ostendere. l. quāquā. ff. ad Vellcia. d. l. fi. ff. pro suo. non nihil Bal. conf. 9. ad euidētiam, col. 2. vol. 3. & conf. 154. proponitur, col. vlti. vol. 5. & conf. 436. statuto, col. j. eo. lib. Qui dixit etiam conf. 446. quidam, col. j. quōd producens suū testem super factō proprio probando, præsumitur habere scientiam veritatis, & contra veritatem produxisse, si testis deponat falsum. Sed an præsumatur ignorantia, etiam data longinquitate temporis?

MAN. Si factum sit graue & notabile, non præsumetur etiam data temporis longinquitate. c. vt animarum, ad si. de sen. ex com. mu. quem tex. dicit ad idem not. Ro. conf. 391. vt præposita, col. 2. aliās secus, vt per Bar. in l. si res obligata. ff. de lega. 1. & in l. non fatetur. ff. de confe. col. 3. & in l. si quis delegauerit, in fin. ff. de noua. l. 3. §. duæ autem. ff. de Carbo. edic. l. peregre, in prin. ff. de acqui. po. l. in l. error, col. 4. C. de iu. & fac. igno. Ancha. conf. 419. in causā, col. 1. Ro. fufius, in d. loco, Saullia. conf. 6. plura, nu. 26. vol. 1.

IO. Quid, si quis esset mortis angustia perturbatus?

MAN. Toleraretur etiam hoc casu ignorantia in factō proprio & iudicio meo indubitatū est, quia proximus mortis mortuus est, argu. in l. pe. ff. de mi. testa. l. hac consultissima. §. at cum hinc mana fragilitas. C. qui testa. fa. po. §. illud quoque, & ibi Ango. hoc

hoc notat, in authen. de trien. & se.

IO. Ponamus rursum, quōd erret quis in factō proprio, isque tractet de damno vitando, & probet amplius rem se aliter habere, excusabiturne?

MAN. Nec istud dubium habet, quōd sic, vt not. omnes in l. fed & si me putem, in prin. ff. de condic. inde. & in d. l. si res obligata, pulchre Bal. conf. 231. in causā, ad fin. volu. 2. & de materia dixi, ac ad regulam, in l. verius, in 3. euiden. & in 2. limitatio. ff. de proba. ibi videbis hæc, ni fallor, & multo plura. & quōd in factō proprio communiter tolerabilis non sit, nec præsumatur, in alieno autem sic, & tenuit etiam Areti. cōsi. 35. viso the mate, col. j. & conf. 103. breuitas, in prin. Alex. cōsi. 69. in causā, in fi. vol. 7. & conf. 76. in causā, num. 8. eo. lib. Ancha. conf. 122. ex narratis, col. j. & conf. 133. fatis, col. 2. & conf. 270. in primo dubio, col. 2. pariter. & conf. 295. pro clariori, in prin. Barba. in c. significantibus, nu. 72. de lib. ob. idem Alex. conf. 80. examinato processu, col. vlti. vol. 2. Barba. adhuc in l. cum acutissimi, col. 5. C. de fideicom. Ange. conf. 110. in proposita, col. 3. Alex. conf. 3. viso processu, col. j. vol. 3. & col. 2. & cōsi. 16. ponderatis, col. 3. eo. lib. in not. q. Bal. in l. generaliter, in 3. col. C. de ep. & cle. & in l. si post diuisionē, in prin. C. de iu. & fac. igno. & in c. j. in §. si de not. feu. in vsib. & in authen. ad hæc, col. 5. C. de vsu. Bar. in quæstione per Italiam, col. 3. Rota deci. 58. fuit dubitatū, in nouis, & deci. 5. si post, eo. lib. in prin. ci. Abb. in c. j. de cle. per fal. pro. & alij, quos si referre vellemus, profecto dies non sufficeret, sed ista pro peculio sint recondita, ad quæ possimus, cum occurrerit, tanquam ad rem, quæ sub fido nobis esse possit, recurrere, vt in simili, secundum verum intellectum, habetur in l. si chorus. ff. de lega. 3.

IO. Eo casu quo etiam in factō proprio præsumitur, quōd est aliquando vt supra, & in locis allega. ad idem, eritne alleganda?

MAN. Erit.

IO. Ratio?

MAN. Quia releuat ab onere probandi, non proponēdi, & isto casu transfundit onus probationis in aduersarium, clem. appellanti, de ap. l. si adulterium cum incestu. §. idem Pollioni. ff. ad legem Iuli. de adul.

IO. Quid in factō alieno?

MAN. Allegatio tunc necessaria non est, vt not. in l. j. ff. de recepta. pulchre Bal. in l. quicumque, col. j. C. de fer. fugi.

ANGELVS RVSCVS, MAN.

De homicidio, an & quando facinus impunitum sit, deque coniecturis potissimum, quando ad defensionem commissum dicatur. 35.

ANG. Homicidium, factum ad necessariam defensionem, nō est punibile. l. vt vim. ff. de iusti. & iul. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad ldegem Aquil. l. 1. C. vnde vi. c. significasti. de homic. Bal. consi. 312. visis, in prin. volu. 4. & cum moderamine inculpatae tutelae commissum, vt in. d. locis not. plus dicit idē Bald. consi. 406. lata. col. 3. volu. 5. quōd qui se defendit, necessitatus dicitur verum scirem libenter & in specie circumstantias, quibus ostendi possit, non aliās factum fuisse, vt occisor absoluitur, & non aliter de occiso teneatur, ex quo aliās, & in dubio quidem, homicidium dolosum praesumitur. l. j. C. ad legē Corneliam, de sica. dixi in. l. quotiens, in. §. qui dolo. ff. de proba.

MAN. Circumstantiae sunt haec, necessitas ratione arctationis, insultus, & fuga, factum incontinenti, insultus a robusto, vulnus iam illatum, rixa cōcepta, armorum qualitas, & vltimo loco naturalis aequitas, qua decet, vt quisque se, corpusque suum tueatur, & quia quisque de vita sua sollicitus idem fecisset, & fustus vt per Bal. qui omnino videndus est, consi. 111. qui mortem, per totum, sed haec potissimum ponit in. 2. col. volu. 4. & hoc casu non timeat homicida, quod dicitur Gen. 9. Quicūque fuerit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius. non quod Psal. 54. ibi, viri sanguinum non dimidiabunt dies suos. & minus quod in. l. 3. C. de episc. au. quod fecit semper expectet, quia lege permittente factum est. l. Gracchus. C. ad legem Iuliam de adulter.

ANG. Romulus fratrem interfecit, Horatius sororem, Orestes matrem Nafica Tyb. Gracchum, an bene vel male fecerint?

MAN. Bene, quandoquidem causam & ipsi qui occisi sunt praebuerint occisoribus: Remus enim muros transcendit, Horatij soror publicam turbabat letitiam, Orestes furij agitur, & plebem denique commouit Gracchus, horumque omnium histō. nota est, & apud nos probatur primum tertium & vltimū, in. l. fana. de re. diui. & in. l. diuus. ff. de offi. praesid. & in. l. in his, in princ.

in princip. ff. solu. ma. & si iure isti occisi sunt, iure etiam occidi potuit a Milone Clodius, quem non alia ratione, quam ista defendit Ci. quia vitæ eius fuerat insidiatus, & quia homicidii grauissimum est, plerunque tamen ex causa commissum, vt ostensum fuit, debet in eo mature procedi, non celeriter, & cā indiscussa, & quia etiam quæ cito fiunt cito pereunt, quæ paulatim exacta cura absoluuntur, & tatem ferūt, vt beta & buxus, illa cito nascitur, hic paulatim crescit. & ad propositū pulchre probatur, in. c. iudicantem. 30. q. 5.

ANG. Nōne etiam conceditur, quōd possit impune quis occidi, per legem?

MAN. Etiam, quod non est quoque absque causa, exemplificando in bannitis. l. vt vim, praallega. de iusti. & iur. c. quæ in ecclesiarum, & vtrouique not. de constitu. causa autem est publica utilitas. l. congruit. ff. de offi. praesid. c. facte autem sunt leges 4. dist. l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capi. di. Bal. in. l. 1. col. x. in fi. C. de confess.

ANG. Tamen statuto stante, quōd homicida prior esse non possit, nec occidentem bannitum ad prioratum admittet, ita Bald. in. l. decuriones, ad fi. C. ex quib. cau. infra. jr.

MAN. Illud ideo est, quia licet statutum tale tolerabile sit, non tamen est laudabile, & occidens omnino infamiam saltem infamia facti, vt ibi declarat, & Deci. post eum, in. l. bona fides, ad fi. ff. de regu. iur.

ANG. Ad propositum redeuntes, si ad defensionem quis alium occidat, quid habet probare?

MAN. Nil aliud, nisi istud. ex quo delictum est actu transiens, & non reiterabile, vt percussio, quod declarat Bal. in. d. l. j. col. xj. de confess.

ANG. Pona mus quōd ignoranter factum sit, puta quia cōsodar quis, seu feriat sagitta, dumis latitantem, vt Cephalus Prochim coniugem, eritne hoc casu punibile?

MAN. Nodum in scyrpo quæris, & rationem vt sensum relinquant, & male. l. illam. C. de colla. quis enim est, qui aliud dicere possit, nisi isto casu quoque, & longe magis quidem à reatu hunc esse absoluendum, cum fortuitus sit, nec sibi culpa imputari possit, scientiam enim (inquit alibi text.) nō ignorantiam obligari volumus, in. l. generali. C. de tabu. lib. 10. nec conueniens esse, alibi Pap. in damnum vocare, rem quæ culpa caret, in. c. cognoscentes, de consti. Immo quōd in delicto casuali. si culpa

culpa non præcedit casum, & delinquens det operam rei licite, regulare est vt non puniatur. c. fuscitata, de in integ. restit. d. scientiam. §. qui cum aliter, & vtrobique not. ff. ad legem aqui. Bar. in. l. j. post princip. ff. de legi. & in. l. respiciendum, in. §. delinquent, in fi. ff. de pœ. & in. l. si adulterium cum incestu, col. 3. ff. ad legem Iul. de adulte. & in. l. si cum seruo, per illum text. ff. de iniur. plene Iaf. in. l. si pater, in. 2. & 3. col. C. de hære. nulli, & de materia etiam in. c. dilectus, in. c. ad audientiam, & in. c. cōtinebatur, de homi. quod secus si rei illicite, quoniam tunc cōtra eum præsumeretur, vt in. d. locis, & in. l. si ex plagis, in. §. ta bernarius. ff. ad legem Aquil. sicuti etiam contra eum, qui primus aggressor fuit. l. i. §. cum arietes. ff. si quad. pau. fe. di. Vel si primo cœpit verba contumeliosa efferre. l. si non cōiitij. C. de iniur. aut forte primo arma euaginare. l. i. C. ad legem Cornel. de fica. & quòd ab his, qui dant operã rei licitæ, omnis culpa abesse præsumatur, contra vero non, si illicitæ, tradit etiam Bal. consi. 322. visis, volu. 5. & Bar. in. l. diuus. ff. ad legem Cornel. de fica. & Pau. de cast. consi. 199. licet, nu. 2. & 3. volu. 1.

CLEMENS VALVASORIVS, MAN.

Ad vulgatum illud dictum, quæ speciali nota sunt digna, nisi exprimantur, videntur neglecta applicata quotidiana quæstio. 36.

CLE. P A P A in expectatiuis verba ampla & generalia apposit, dubito (& quotidiana est quæstio, ac vtilis) an ex his videatur derogasse iuri patronatus, maxime laicorum.

MAN. Ex verbis generalibus prima facie omnino videretur dicendum, quòd sic, vulg. l. Iulianus. ff. de lega. 3. c. solitæ, de maio. & obe. plene Abb. in. c. sedes, col. 4. de rescrip. Tamen contrarium est verius, ex quo non derogaret verisimiliter in specie. c. cum in generali, de offi. Vi. in. 6. l. item apud Labeonem, hoc editum. ff. de iniur. ergo multo minus in genere, seu per verba generalia.

CLE. Quare non derogaret verisimiliter?

MAN. Ne laici à constructione, dotatione, & fundatione ecclesiarum retraherentur. c. cum dilectus, de iure patrona. clemens. 2. de præben. & in terminis ita dicit Abb. in. c. Abbatem, col. 1.

de rescrip. Staphi. in tracta. de gra. de modo & for. impetran. fol. 46. numero octauo.

CLE. Si vellet, nonne posset?

MAN. Posset vtique, cum in hisce habeat plenitudinem potestatis. c. 2. de præben. in. 6. clemens. 1. vt li. pen. tamen ratione prædicta, non vult, & difficulter hoc idem facit.

CLE. Ponamus quòd sit dispensatum cū aliquo super pluribus dignitatibus obtinendis, poteritne in vna eademque ecclesia, istud ipsum consequi?

MAN. Poterit, si expressum sit, aliàs non.

CLE. Ratio?

MAN. Quia iura abhorrent hanc pluralitatem in eadem ecclesia, clemens. si. de præben. Vnde quia prohibitio specialem habet notam, de ea specificè mentio fieri debet, & legitur aliàs in. c. de multa, vbi Io. And. & cæteri, de præben. Ancha. & Moder. in. c. 1. de consue. in. 6. Staphi. de quo supra, de gra. expect. forma. 3. nume. 8.

CLE. Facta est rursus constitutio ecclesiæ super ministris, comprehendatur ne episcopus, vel Archiepiscopus?

MAN. Minus.

CLE. Mirum videtur, cum & ipsi ministerio haud careant.

MAN. Ne tibi videatur mirum Clemens, quia hoc dicit Inno. pater veritatis, in. c. dilectus, de concess. præben. & quia etiam verba generalia non cōprehendunt ea, quæ speciali nota sunt digna vt supra & confirmat Bal. consi. 242. factum, in fi. volu. 4. & in simili Ro. in. l. dies cautioni, in. §. prætor ait, col. 3. ff. de dam. infec. & Ancha. consi. 161, viso, col. 3. & consi. 222. subtiliter, col. 2. pulchre consi. 429. pro euidentia, col. 2. pariter. Dicitque Bellenzi. in tracta. de charitati. sub. q. 65. s. state opinione, col. 6. & 7. quòd constitutio generaliter loquens, per quæcunque verba, non comprehendit Cardinales, nisi de eis fiat specialis mentio, quoniam summi sunt patritij. §. filius familias. Institu. quib. mo. ius pat. pot. sol. si tamen materia odiosa sit & pœnalis, quo casu intelligi & restringi etiam dictum debet Io. Mona. in. c. j. de schisma. in. 6. & vt per eundem Bellèzi. fufus.

DOMITIUS MARINVS, MAN.

An & quando quis cogitationis penam patitur, & quibus casibus. 37.

DOM. **COG**itationis penam nemo patitur, dicit Iuriscōf. in l. cogitationis. ff. de pœn. intelligendo tamen in foro fori, non in foro poli, quoniam. d. casu secus est, vt per Cyn. in l. si quis non dicam rapere, col. pen. C. de epif. & cleri. & fuit ad propositum etiam verbū Feli. in c. 1. col. 2. de p̄sump. quōd conatus non punitur, quando stetit in sola voluntate, etiam delibērata. & appellatur actus intrinsecus, differens ab extrinsecō; & licet contrarium dici videatur in l. is qui cum telo. C. ad legē Corne. de sica. & in d. l. si quis non dicam rapere. d. iuribus tamen de consuetudine est derogatum, vt inquit Specu. in tit. de accu. in §. j. & Alex. in l. j. in §. h. in fi. ff. quod quisque iuris, & Flo. in l. item si obitetrax. ff. ad legem Aquil. & Bal. consil. 443. Cechus, col. 2. vol. 3. & consil. 361. quidam, in fi. volu. 1. Gramma. deci. 2. Franceschella, nu. 20. & deci. 74. in causa, numero 8. & alias pulcherrimas ponit declarationes ad d. l. cogitationis, Bal. in p̄allega. l. si quis non dicam rapere, col. 2. Per. Tac. eleganter, in prati. sua, de actio. in factum paulia. col. 2. pariter. sed pone casum quōd clericus beneficiatus matrimonium cōtrahat cum puella annorum .xj. per verba de p̄senti, perdētne beneficium, licet matrimonium consummatum non fuerit?

MAN. Ex his videretur dicendum, quōd non, tamen contrariū est verius.

DOM. Mirum videtur, immo etiā supra dictis etiam repugnare.

MAN. Non est verum, quod ratione suadet, quia videtur habuisse animum perdendi beneficium, ex quo per eum non stetit, quin consumaretur. c. nuper, de biga. l. quid ergo. §. cum autem. ff. de his qui not. infra. & quia consēsus non concubitus matrimonium facit. l. nuptias. ff. de regu. iur. Bal. consil. 184. si qua, in princip. volumi. 3. & consilio. 200. in causa, colum. 1. eodem lib. 1.

DOM. Ob. etiam tex. in l. sicut. ff. de oper. lib. & in c. verum, & in c. ex publico, de conuer. coniuga. & in c. debitum, de biga. & in l. si vxor, in §. minor. ff. ad legem Iuli. de adul.

MAN.

MAN. Nihil est, & contrarium eisdem non obstan. hoc casu, ac rationibus supra dictis, fuit determinatū, & est nouissime tex. in c. fraternitatis, de eo qui cogno. con. vxor. sua, & in c. 1. de sponsa. in. 6. & ita Rota deci. 103. nota quōd vbi clericus, tenuit, in antiq. Staphi. de vari. mo. vaca. fo. 60. nu. 75.

DOM. Tamen p̄dictis adhuc videtur mihi, quōd sit casus contrarius, in l. si quis maior. C. de transac. vbi si quis putauerit venire contra transactionem iurata, incidit in periurium, & punitur p̄cenis in eadem lege contentis.

MAN. Si iudaice intelligatur, & ad corticem, absque alio, vt inquit glo. in l. damni, in §. si quis qui vicinas. ff. de dam. infec. & in l. non dubium. C. de legi. verum est, sed debet subaudiri ad verbum putauerit, & cum effectu venerit, ne sit contra. d. l. cogitationis, & est communis expositio (vt ibi dicunt omnes) & verissima. & quia aliās (vt inquit Pau. 2. ad Corinth. c. 3.) litera occidit, spiritus autem viuificat, non aliter igitur hoc ipsum, & supra dicta interpretemur, quia interpretatio iuridica est, nec aliter pro nunc dici potest.

IACOBVS CISTERNINVS, MAN.

De immunitate, an & quando vni concessa, extendatur ad alios, & an semper dicatur stricti iuris, stricteque interpretanda sit. 38.

IAC. **CONCESSIO** immunitatis est stricti iuris, casus est in l. 1. in fi. ff. de iu. immu. vbi dicitur, quōd personis datæ immunitates, hæredibus non relinquuntur. quōdque generi posterisque datæ rursus, custoditæque, ad eos qui ex fœminis nascuntur, non pertinent. & ibi glo. ad saturitatem concordatæ adducit, non nihil Alex. consil. 2. visis, col. 6. volu. 1. Deci. consil. 32. & pro tenui, in prin. volu. 1. & col. 2. rationē assignat, quia est contra publicam vtilitatem, si non sint tamen aliā verba in concessione, vt per eundem Deci. vbi de intellectu. d. l. primæ, multa, consil. 233. in casu, per totum, vol. 2. Verū dubitari posset, quid in emphyteosi, si cōcessa sit alicui, pro se & liberis suis, an extendatur pariter ad filios ex fœminis descendentes.

MAN. Specu. tetigit hęc. q. in titu. de loca. in §. nunc aliqua, ver. 146. & Bal. post eum, in l. sed si hac, in §. liberos. ff. de in ius vo.

IACO.

IACO. Quid tenent?

MAN. Non extendi.

IACO. Qua ratione?

MAN. Non alia, nisi ista, quia filius & nepos est in potestate aui, filius vero filia non. §. sui, in fi. de hæ. qua. & disse. & de pa. po. in fi. eo. lib. sumpto etiam argu. ex. d. l. j. de iure immu.

IACO. Ponamus quòd immunitas concessa sit alicui pro se & hæredibus suis, transibitne ad successores singulares, titulo emptionis?

MAN. Credo quòd magis communis conclusio sit, quòd non, vt per Bar. in. l. j. in. 2. col. ff. de consti. princi. & in. l. penul. ff. de ser. le. & in. l. quia tale, vbi etiam Alex. & alij, ad contraria respondentes. ff. solu. ma. & maxime non facta derogatione. l. va. cuatis. C. de decu. lib. x. quia munera pro modo fortunarum, sunt ab omnibus subeunda, quo facilius obsequijs publicis paratur. l. j. l. fi. C. de mu. patri. lib. x. Ancha. consi. 389. visis, colu. 2. Bal. consi. 312. si de iure, in fi. volu. 3. & consi. 406. lata, colu. 3. volumi. 5. omnino videndus in terminis Cur. iuni. consi. 60. casus, numero. 10.

IACO. Illud quod dictum est supra est ne verum est hodie?

MAN. Credo adhuc quòd non, quòdque de stylo curiæ non feruetur, & licet priuilegium concessum sit posteris, seu generi, nihilominus extendatur etiam ad filios ex fœminis descendentes. c. venerabilis, de præben. Feli. in. c. nouit, col. j. de iudi. Nicola. de Vbal. in tracta. de suc. ab intesta. fo. 15. Casiodo. vltimo loco refert, decif. 1. in princip. de iu. patro.

IACO. Seponamus stylum curiæ, quamuis aliàs seruadus sit, vt inquit Barba. in. c. 1. colu. 3. de proba. nos alibi multa, ad. c. quã graui, de cri. fal. & de iure loquamur, videtur enim mihi quod supra dictis adhuc valde ob. tex. in. l. j. C. de impo. luc. desc. l. x. vbi priuilegium immunitatis, posteris concessum, extenditur etiam ad nepotes ex fœminis descendentes, & sic directo pugnant text. iste, & tex. in. d. l. 1. de iu. immu.

MAN. Est verum quòd prima facie ob. quòdque (vt dixisti Iacobe) contrariari videntur, sed tamen nihil est, ex quo tex. ibi loquitur de quadam immunitate particulari curialibus concessa, quæ non est vti fauorabilis, ita strictè interpretanda, vt in casu. d. l. j. quæ cum loquatur de immunitate generali, strictius interpretatur, quia nocet etiam magis reipub. vel & fufius, vt per Deci. in regu. fœminæ, col. 9. de regu. iu. & pro rei veritate

nil aliud dici potest.

IACO. Quia de genere ibi metio facta est, vt supra comprehendérne frater?

MAN. Sine dubio, quoniam venit generis appellatione. l. eum qui. ff. de interdic.

IACO. Nónne potes mihi dare casu, pro limitatione. d. l. j. quòd descendentes etiam ex fœmina comprehendantur?

MAN. Possum.

IACO. Dic, si placet.

MAN. Casus est in libertate (ne te longa morer ambage, ne ve polylogus videar) ipsius fauore. l. 1. ff. de libe. causa Barba. in. l. cum acutissimi, col. 50. C. de fideicom.

IACO. Transeat & istud, si concessa sit immunitas ingenuo, habebitne locum in liberto ad iura ingenuitatis restituto, per ius aureorum anulorum?

MAN. Alex. in loco supra allega. idest consi. 2. vol. j. concludit quòd sic, & probatur in. l. cum ex oratione. ff. de excu. tuto.

IACO. Mirum videtur, cum ingenuus non sit, sed pro ingenuo habeatur. l. si maritus. §. legis Iulia, & ibi Bar. ff. de legem Iu. de adult. Pau. de Cas. consi. 117. super primo dubio, col. vlti. vol. j.

MAN. Cesset admiratio, quia paria sunt, quòd alicui insit qualitas, vel de iure communi, vel ex priuilegio principis, ex quo tantum consequitur ratione qualitatis similitudinaria, quantum ratione vere, vt in. d. l. cum ex oratione. l. fi. C. de iu. aure. anu. Cro. in. l. Gallus, in. §. & quid si tantum, col. 33. & 50. ff. de libe. & posthu. Alex. in. d. loco.

IACO. Aliud succurrit, quòd nullo modo est prætermittendū, si incolis concedatur, nunquid Iudeos quoque comprehendat, & ad ipsos extendatur.

MAN. Certe pulchra est dubitatio, & frequens, in qua primum dicendum videretur, quòd non, ex quo nobiscum non participant, de que his qui foris sunt, nihil ad nos. c. gaudemus, de diuor. cum sint etiam odiosi. l. Lutius. §. Lucius Titius. ff. de lega. 2. Sed tamen postea mihi rectius & maturius cogitanti, visum est contrarium verius, & nunc ratione confirmo, quia imo in humanis actibus nobiscum participant, non in diuinis, nec in aliquo casu superioritatis, & ita dubitatio procedat, vn de sit vt possit esse Iudæus procurator Christiani, & pro eo agere in iudicio, sicuti è contra pro Iudæo Christianus, & reliqua

liqua facere, dummodo non sit specialiter prohibitus. l. necno
 §. quod eis. ff. ex quib. cau. ma. & signanter in immunitate, q
 ad ipsos extendatur, ita concludit Bal. & testatur, eo anno de
 facto habuisse, & etiam consuluisse, in l. Spadonem, in §. iam
 autem. ff. de excu. tu. per illi tex. Ancha. consi. 271. de titulis,
 col. 3. Soci. plenius consi. 62. in præfenti consultatione, col. 4.
 & 5. vol. j. aliquid idem Bal. consi. 428. inquisitio, col. 2. vol. j.

IACO. Si non essem tibi molestus pater, aliud quærerem.

MAN. Immo molestum esset mihi, si taceres Iacobe.

IACO. Ago gratias quâ maximas, optoque scire tandem, neta-
 cendo (vt dicis) molestiam tibi afferam, si immunitas concessa
 fit habenti. xij. filios, ex his autem aliquis moriatur, an duret.

MAN. Multa hinc inde dici possent, & est ardua, q. & pro parte
 affirmatiua, quod duret, facit tex. in. c. decet, de regu. iu. in. 6.
 in. l. si quis hæredem. C. de insti. in. l. sciendum, in. §. si. ff. qui si
 tuisda. co. in. l. 2. in. §. j. ff. de excu. tu. & in. l. j. C. de his qui nu. lib.
 lib. 10. Pro negatiua vero, quia cessante causâ priuilegiij, pri-
 uilegiû cessare debet. l. Titia seio. §. vsuras. ff. de lega. 2. l. pe. et
 ibi Ias. ad fi. C. de mili. testa. l. cura. §. deficientium. ff. de mu. &
 ho. tamen Bal. distinguit, & postea in hâc vltimam partem in-
 clinasse videtur, dū allegat. tex. in. l. si pro patre, in. §. versus.
 ff. de in rem ver. cum similibus, consi. 117. verba, vol. j. & ser-
 uunt ad dicta in. l. semper, in. §. demonstratur. ff. de iu. immu.
 & in. l. si quis decurio. C. de decu. lib. 10. Idem Alex. in. l. si cū
 dotem, in. §. si maritus, col. 3. & 4. ff. solu. ma. vbi etiam respo-
 det contrarijs, & dicit, in pūcto iuris uerum esse, quâuis ma-
 gna sit autoritas Io. And. qui tenuit contrarium, in. d. c. de-
 cet, & Bal. ibi in addi. & refert amplius, quod hac de causâ Bon-
 nien. fecerunt statutum expressum, pro opinione Io. And.
 & sequaciû, quâ sensit et Deci. consi. 24. diligenter, col. 2. vol. j.

GYSIPPVS FABRITIVS. MAN.

An filiorum ap. veniant nepotes. differantque hæc
 duo, si vocatio fiat per nomen filiorum & li-
 berorum. & si veniunt, quibus casibus
 veniant & comprehendantur. 39.

GYS. SINGVLA quæque caduca sunt & occidua, quæ tamē
 successiua

successiua prole sunt perpetua.

MAN. Et bene, dictumque alibi reperitur, quod Epaminundæ
 pugna leuctrica, pro liberis nunquam erat interitura, & apud
 nos vulgata sententia, filiorum appellatione, nepotes etiam
 contineri. l. liberorum. ff. de verbo. si. Bal. multa in. l. maximū
 vitium, col. 4. C. de libe. præte. qui ait etiam, scituque dignum
 videtur, quod filius est nomen naturæ, quodque mirum non
 est, si ipsius appellatione (vt diximus) venit nepos. l. tutelae. ff.
 de capi. di.

GYS. Quid si respectu gradus, vel ratione determinatæ affectio-
 nis consyderaretur?

MAN. Tunc non veniret. l. iubemus. C. ad Treb. l. Gallus. §. in-
 stituens. ff. de libe. & posthu. idem Bald. vbi supra eoque fit ad
 propositum, vt sic memoria defuncti per propagationem con-
 seruetur. d. l. liberorum, in fi. Odo. in. l. isti quidem, in. §. j. nu-
 me. 3. ff. quod met. cau. & cum nepos diligatur propter filium,
 hoc idem quod naturale est, eidem obesse non debet, pari-
 que affectione diligi videntur, vt inquit Ro. consi. 370. in proposi-
 ta consultatione, col. j. Bal. consi. 146. titulus, col. 2. vol. 1.

GYS. Nunquid istud sit generale?

MAN. Non.

GYS. Quomodo igitur intelligi debet verum?

MAN. In dispositione legis non odiosæ.

GYS. Et non in dispositione hominis?

MAN. Non.

GYS. Ratio?

MAN. Quia primo casu consyderamus modum significandi, se-
 cundo vero communem vsum loquendi. l. librorum. §. quid
 tamé Cassius. ff. de lega. 3. glo. in. §. si. Insti. qui testa. tu. da. po.
GYS. Ergo si pater prohibeat ne filij possint bona sua alienare,
 non videbuntur prohibiti nepotes.

MAN. Non, glo. est not. in. §. nos igitur, in authen. de resti. fidei-
 com. Dy. Ray. Bar. & Bal. in. l. filius. in. §. diui. ff. de lega. 1. idē
 Bar. in. l. Lucius, in. §. Sempronio. ff. de lega. 3. late Alex. con-
 si. j. col. pe. vol. j. Cur. consi. 22. præsupponitur, nu. 13.

GYS. Quid in contractibus?

MAN. Sensit Bar. in. d. l. liberorum, quod non veniant.

GYS. Ergo nec in feudo, & tamen contrarium decidit in. c. j.
 in. §. & si clientulus, de alie. feu. & ibi Bal. in. 2. col. & in. c. quæ
 in ecclesiarij, in pe. de consti. Alex. in. l. Gallus, in. §. institutus,

MAN. t in

in fi. ff. de libe. & posthu.

MAN. Nimirum quia feudum non est contractus, sed gratia, late interpretanda vt fauorabilis, secundum Bald. post Iaco. de Bel. in prælu. feu. col. 4. & est argu. in l. fi. ff. de consti. prin. Regien. in terminis, consi. 12. circa, nu. 13. vol. 1.

GYS. An sit differentia, si vocatio fiat per nomen filiorum, & liberorum?

MAN. Maxima,

GYS. Quæ nam erit ista?

MAN. Quia primo casu specificè facta videtur, secundo vero in genere. l. Titius, iuncta glo. & ibi Alex. col. 2. in fi. ff. de libe. & posthu.

GYS. Quæ utilitas resultat ex hoc?

MAN. Resultat, quia si testator vocet filios ad fidei commissum, & eorum liberos, filij erunt nepotibus ex fratre præmortuo præferendi, ratione prædicta. l. cum ita. §. in fideicommissio, vbi Barto. & alij. ff. de lega. 2. Alex. consi. 123. discussis, in prin. ci. vol. 1. quam decisionem communiter incognitam, peregrinam tamen & singu. dicit Cur. iuni. consi. 58. circa, col. 2. de Bal. ita etiam dixit, consi. 183. factum, col. 2. pariter, volu. 1. & consi. 492. non est dubium, vol. 2. & consi. 488. casus, in prin. vol. 3. virtualiter Pau. de Cas. consi. 159. super primo, in prin. vol. 1. Deci. consi. 1. ad fi. vol. 1.

GYS. Si vocatio per nomen liberorum est generalis, ergo omnes descendentes continebuntur?

MAN. Quis dubitat?

GYS. Ego.

MAN. Nunc non dubitabis amplius Gisppe, quia est casus in l. liberorum, & in l. 2. in §. non solum. ff. de excu. tu. & in l. sed si hac, in §. liberos. ff. de in ius vo. est verum quòd hoc verbum non cadit in quemlibet testatorem, ideo videndus est Bal. (vt sim breuis) consi. 40. quidam, per totum, & volu. 3. immo quòd communiter homines aliter filios aliter nepotes appellat, maxime idiote, qui nesciunt grammaticam, & quòd filius dicitur à *φίλος* Græce, Latine amor, & quòd significatio filij nepotem includit vt supra & fufius idem Bal. consi. 487. in isto puncto, in prin. vol. 2. & consi. 362. opinioniones variæ, volu. 4. & consi. 364. paterfamilias, col. 1. & consi. 413. vifio testamento, in prin. ci. eo. lib.

An in dubio princeps præsumatur voluisse de rogare iuri tertij, seu ius altari quæsitum tollere, eique in aliquo præiudicium facere. 40.

LVD. **MAGNA** est principis potestas, præsertim non recognoscens superiorem, cum sit ipse supremus omnium magistratum, vt formaliter inquit Bal. in rub. C. de preci. Imp. of. fe. quem refert Afflic. in. c. j. in §. item si quis feudum, num. 14. quibus mo. feu. amit. in vrb. *αγκυρ* Græce dictus, quasi primum capiens locum. ponamus quòd lite pendente motu proprio alicui priuilegium concedat, nocebitne parti aduersæ, & maxime (vt dixi) quo ad litis pendendam?

MAN. Omnino clausulæ motus proprii, virtus maxima est, vt dixi alibi, ad c. si motu proprio, de præben. in. 6. sed non hoc casu operatur, vt liti pendenti præiudicium fiat, quoniam non præsumitur voluisse in dubio derogare iuri tertij. l. 2. §. merito. §. si quis à principe. ff. ne quid lo. pub. l. nec auus. C. de emã. lib. l. ex facto, in prin. ff. de vulga. & pup. sub. l. impuberibus. ff. de adm. tu. Old. consi. 310. thema, col. 2. Abb. in. c. j. col. 8. de iudi. & in. c. causam, col. 2. de testi. ex recentioribus Staphi. in tracta. de vi & effectu clau. fo. 68. nu. 20.

LVD. Tamen Bald. tenet contrarium, consi. 305. verba, colum. 2. vol. 1.

MAN. Contrarium tenet, quia alia verba erant in priuilegio, & alia clausulæ, ex certa scientia scilicet, & de plenitudine potestatis, immo & plus facta etiam mentione litis pendens, ergo non simpliciter & in dubio, in simili idem Bal. consi. 95. mortuo Gregorio, col. vlti. vol. 3. aliàs nec præsumereur Injustitiæ plenus, vt postea per iura vulga. allega. etiam supra inquit, consi. 395. pro Domino Dinaldo, col. 2. vol. 2. & iudicio meo indubitatum est. Et hac ratione etiam videmus, quòd assertioni Papæ, licet in beneficialibus ipse quoque plenitudinem potestatis habeat. c. 2. de præben. in. 6. clem. j. vt lite pen. non est creditandum, nec eidem standum, quando est contra ius, vel in præ-

iudicium iuris alteri quaesiti, vt concludit Ancha.conf.398. praemitto, ad fin. idem. Staphi. de comi. lit. insti. folio.114. nume.101.

LVD. Nonne istud quoque est directo contra tex. in clem.1. de proba. vbi etiam literis & verbis narratiuis Papae credendum est, & ad.d.tex. dixisti (ni fallor) etiam multa aliquando vsque ad stomachum.

MAN. Ille tex. procedit, quando assertio non est expresse contra ius, & ita Ancha. declarat, & bene, in loco praerallega. & ad propositum, eoque redeuntes vnde discessimus, dicebat Bald. conf. 327. pridie, colum. 2. volum. j. quod in dubio princeps adhuc non praesumitur velle tollere ius tertio quaesitum, maxime verbis effusis & generalibus. & conf. 363. quaeritur, in prin. vol. j. quod generale mandatum debet adaptari ad ea quae sunt iuris, quodque principum commissiones interpretari non debent, vt alijs praedictum inferant, & alteri dominium auferant, quod est de iure gentium. l. ex hoc iure. ff. de Iustis & iur. & But. conf. 2. viso puncto, col. 3. quod in statutis quoque ius tertij semper exceptum intelligitur. Feli. multa in. c. causamq; in verbo interpretatio, de rescrip. Ias. in. l. j. & fi. col. 4. de constitutu. princi. Alcia. in tracta. praesump. regu. 3. praesump. 11.

LVD. Adhuc mihi pertinacius insistenti, videtur quod ob. tex. in. l. venditor. ff. communia praedio. & in. l. si priuatus. ff. qui & a quib.

MAN. Non est verum, & distingui debet, quod possit praedictare generalem legem, condendo, non specialem. d. l. venditor d. l. si priuatus, declarat Bar. conf. 172. dubia, col. 1. & Bal. conf. 361. verba, in prin. volu. 5. & dato quod hoc casu valeat lex, poterit tamen reuocari, cum sit iniqua, ex quo res de facili ad suam reuertitur naturam. l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. idē Bal. in loco supra allega.

LVD. Nonne praedictat substituto, si spurius legitimeretur?

MAN. Hoc casu etiam permittitur, quia legitimatus nihil à legitimis & naturalibus differt. l. Imperialis. C. de nup. §. sit igitur, in authen. quib. mo. na. eff. le. & quod excludat substitutum, not. in. l. ex facto, in. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. Barba in. l. cū acutissimi, col. 93. 100. 105. & 107. C. de fideicom. Ancha. conf. 225. videtur, col. 1. Bal. conf. 466. quidam, vol. 3. A lex. conf. 172. visis, col. 2. vol. 7. Vel (vt inquit Ancha. in loco praesalle ga.) dicamus, quod praedictat, quia tractatur de iure quaerendo

do auferendo, pendente à futuro & incerto exitu, & est argu. in. l. qui autem, cum similibus. ff. quae in frau. cre. Immo pro complemento ac ad corroborationem praedictorum, quod praedictum datum alicui, intelligitur etiam sine laesione iuris alterius, vt per Bar. in. l. j. in. 3. col. C. de nouo Cod. fa. & dicitur postea, quem alij sequuntur, in. c. causamque de rescrip. relatus quoque per Deci. conf. 11. quoniam, col. 4. vol. 1. quod verba hac ratione impropria sunt, ne tertio praedictum inferatur, in pulchra & not. q. Ias. in repe. l. quominus, col. 9. ff. de flu. & Ancha. conf. 20. viso, col. 1. quod istud omnia iura clamant, non esse scilicet intentionis Papae rescribentis, velle suis literis praedictare iuri alterius. idemque conf. 364. viso, col. 1. & cōsi. 34. in hac causa, in prin. quod in rescripto apostolico hac clausula praeteris semper subintelligitur. nonnihil conf. 44. primo de iuribus, col. 1. & conf. 87. omisso, ad fi. & conf. 97. in quaestione, col. 3. & conf. 241. ex tenore, col. 3. Abb. in. c. 1. col. 3. de rescrip. & in. c. 1. col. 8. de mu. peti. & in. c. cum dilecti, col. 4. de do. & contu. Old. conf. 268. quaestio, nu. 1. & Ro. cōsi. 39. visis, col. 1. quod interpretatio reicienda est, per quam ius impetrantis tollitur, admittenda vero ea, per quam in aliquo saltim conseruatur. & Praepo. in. c. per venerabilem, in. §. quod autem, num. 23. qui fi. sint legi. quod licet beneficia principum sint latissime interpretanda. l. fi. ff. de constitutu. princi. non ita tamen interpretanda sunt, vt tertius conqueratur, quia sibi praedictum fiat. aliquid Deci. in. c. in praesentia, col. 40. de proba. & conf. 23. in casu, col. 2. v. volu. 3. & intelligitur regu. etiam si praedictum modicum sit.

LVD. Tamen dici solet vulgo, quod de minimis non est curandum. l. scio. ff. de integ. resti. c. terrulas decima quaestione secunda. c. si proponete, de rescript. Bal. in rub. de rescrip. in prin. ci. & in. 2. col.

MAN. Quando modicum de iure communi competit, etiam quod minimum sit, curatur. l. si proprietarius, & ibi Bart. ff. de dam. insec. idem Deci. in. c. quae in ecclesiarum, columna vndecima de constitutu.

LVD. Si quis in integrum restituatur poteritne praedictari tertio?

MAN. Distinguo, quia aut est restituito gratiae, aut Iustitiae, primo casu non praedictat, secundo autem sic.

LVD. Quis dicit hoc?

MAN. Bar.

LVD. In quo loco?

MAN. In l. cum quis, in §. si quis pro eo, in prin. ff. de solu. Cro. fuffius in l. Gallus, in §. & quid si tantum, columna. 38. de libe. & p̄sthu. & ad regulam adhuc redeunt, quòd verissima fit, ita etiam nouissime tenet Abb. in capit. licet, de deci. per illum tex. & dicit, quòd priuilegium concernens præiudicium tertij, strictè interpretandum est, nec debet aliquo modo excedere casum proprium, idemque in cap. nonnulli, in §. sunt & alij, columna secunda de rescrip. & in cap. dudum, ad fi. de priui. & in capitu. certificari, columna secunda de sepul. quòd si in priuilegio liberæ sepulturæ non est apposta clausula salua Iustitia, periude est tamen ac si apposta fuisset, quia non est verisimile, quòd princeps velit concedere priuilegium cum graui præiudicio parrochialis ecclesiæ, & in cap. ex literis, columna tertia de pigno. quòd lex non defert vni beneficium cum diminutione iuris alterius. & Ancha. consi. 153. pro fratribus, in princi. quòd priuilegia concessa contra iura, debent strictè interpretari pariter, & cum minori quàm possumus læsione iuris communis, & diminutionis iuris tertij indulta intelligi. & idem consi. 260. in quaestione, in prin. & consi. 282. pro ditione, in prin. & consi. 308. prima faciæ columna secunda, & consi. 157. summe, columna secunda non aliter statuta marchionum, quòdque esse debent super re licita, nec vetustati, vel personis extraneis, quæ eorum legibus non sunt subiectæ, onerosa. aliquid consi. 161. viso, columna secunda, & consilio 164. de iuribus, columna secunda, & dicit cõsi. 174. dominus, columna secunda, quòd in concessione feudi noua, clausula semper subintelligitur, saluo iure quaricũque personarum. & consi. 222. subtiliter, in fi. quòd certo certius est, nec statutum, nec priuilegium nec indultum præiudicare iuri tertij. & Abb. si speciale faciat mentionem, quòd præiudicat, aliàs non, consi. 57. in quaestione, columna secunda, volumine secundo non tamen legem condendo vt supra, & consilio. 372. pro clariori, in princi. quòd ordinatio Papæ, est redigenda, vt concordet cum iure communi, sine læsione tertij, hoc idemque repetitum est, consi. 424. pro clariori, columna secunda, & Deci. in. c. quæ in ecclesiæ, in octaua columna de consuetu. quòd absolutio quam tribuit ecclesia baptizato, intelligitur tributa quo ad animam tantum & sine præiudicio alterius, & Alex.

& Alex. consi. 125. viso, columna prima, volumine secundo, quòd princeps donando ius tertij non ledit. & consi. 60. visa legitimatione, columna sexta eodem libro, quòd Comes habens potestatem legitimandi à Papa, vel ab Imperatore, vt ego, non potest hoc idem facere præiudicando tertio, eo respectu etiam, quia tales concessiones intelliguntur sine præiudicio aliorum. & hinc est quòd dicimus semper ad principis intentionem recurrendum fore, quæ talis esse præsumitur, qualis de iure esse debet, vt alius scilicet non grauetur, nec iniuriam patiat, etiam quòd concessio (vt dictum quoque fuit supra) habeat clausulam motu proprio, quæ similis est testamento, quod fit pariter motu proprio, & nihilominus testator non præsumitur velle iniuriam facere. l. impuberibus. ff. de adm. tu. allega. etiam supra, Bald. in capitulo ad aures, columna prima de rescrip.

HERMES FERERIVS, MAN.

An facta mortis mentione, intelligatur de naturali, an vero etiam ciuili veniat, & quid in violenta. 41.

HER. FIDEICOMMISSVM relictum in diem mortis, non cedit ante mortis naturalis diem. l. Staius flor. §. fina. ff. de iur. fisci, ex quo inferitur, quòd quis mori non dicitur, licet condemnatus vel deportatus sit, vt ibi per glo. & in l. ex ea, in §. infulam. ff. de verbo. obli. & in l. cum pater, in §. hæreditatem. ff. de lega. secundo, & in. c. susceptum, de rescrip. in 6. Ponamus in simili, quod filiorum mentio facta sit legitimorum & naturalium, intelligeturne pariter de filijs ex legitimo matrimonio natis, an vero etiam de illis, qui per actus ciuiles sunt legitimati?

MAN. Etiam. l. Imperialis. C. de nup. §. illud, in auth. quib. mo. na. effi. sui. melius in §. sit igitur, quib. mo. natu. effi. legi. ibi, „ Nihil à legitimis filijs differentes.

HER. Ergo & pari ratione, mortis appellatione, non solum naturalis, verum etiam ciuili veniet, ideo dubito, an quod dicitur, in. d. §. fina. & similibus, sit generaliter verum.

t 4 MAN.

MAN. Omnis regula patitur exceptionem, ineptumque est non fallere, si æquitas patitur, vt inquit glo. in authen. vt si. prohib. ma. deb. in prin. quantum ad istud tamen dico, simile non esse bonum, quoniam illud est in filijs ita decusum, ex quo naturales habent iura naturæ. §. liceat, in auten. quib. mod. natu. effi. le. Bar. in l. tutelas, in prin. ff. de capi. di. Vel dicamus, quod & ciuilibis mors veniat sub appellatione mortis, quando eundem effectum habet, quem habet naturalis. l. j. §. si. ff. de bono. poss. contra tabu. l. adeo. §. publicationem. ff. pro foc. Bal. in l. i. l. ec. 2. col. 9. C. de sacrosan. eccle. Alex. consi. 2. visis, col. 8. volu. i. sed nõ quod regulare non sit, vt de naturali aliàs intelligatur, & est argumen. in l. fina. C. de his qui ve. xta. impe. dixique fuisus alibi.

HER. Interim aliud vellem scire, an substitutio, per ingressum religionis ordinis minorum, facta ingredienti, expiret.

MAN. Bal. consi. 280. factum, ad si. volu. i. sensisse videtur quod non, quodque mors naturalis expectari debeat vt supra.

HER. Mirum videtur, cum ex morte naturali non augeatur effectus. l. Deo nobis. C. de ep. & cle. l. Gallus. §. & quid sit tantum. & vtrobique not. ff. de lib. & posthu.

MAN. Admirari desinas, quia est casus in l. cum pater, in §. hereditatem, & in §. ab instituto, vbi sunt in materia duo pulcherrimi tex. ff. de lega. 2. idem Bal. consi. 407. in quæstione col. vlt. eo. lib. & in l. i. in fi. ff. de testa. Deci. in c. in præsentia. col. 41. de proba. Ancha. consi. 436. in his, col. vlti. Est verum quod tradi posset intellectus ad d. §. si. quod ibi mater, quo ad conditionis implementum, non habetur pro mortua, nec ante mortem naturalem fiscus bona quæ occupat fideicommissario restituit, post mortem vero sic, quia non habetur loco filij, & nota, quoniam aliàs quoad amissionem bonorum secus, ex quo pro mortua haberetur, & fiscus pro hærede, licet proprie hæres non sit, quia deportatus non habet hæredem. l. tutoris. C. ad legem Iul. de vi. l. nouatio. ff. de noua. Bal. consi. 284. præmissis, in fi. volu. i. potest etiam dici, quod mors naturalis & ciuilibis æquiparentur si hoc idem exprimitur in iure. c. placuit. 16. q. j. Calde. consi. 2. an episcopus, de reb. ec. non aliena. ergo non aliàs, Bal. in l. j. col. 1. in princ. C. qui admit. & in l. super rebus, col. 5. & 7. C. de contrahen. emp. & in l. penul. C. de do. int. vi. & vxo.

HER. Quid in morte violenta?

MAN.

MAN. Idem operatur quod naturalis, vt per Bal. in d. loco, vltimo allega. & potest in gladio, seu veneno, alioque simili modo exemplificari. mors ergo naturalis est, ciuilibis, & violenta, naturalis, & violenta æquiparantur, naturalis & ciuilibis nõ, nisi (vt diximus) in casibus à iure expressis, & quando eundem habet effectum, quem naturalis, vt supra.

GABRIEL GANDINVS, MAN.

An perempta instantia, pereant omnia acta, & dato quod pereat, quo iure pereant, & an omni casu prohibitum sit ne sententia inde feratur. 42.

GAB. FIGVRATO modo loquendi vsus est Pau. in l. 2. ff. iudica. sol. litem mortuam appellando, quando instantia triennalis, de qua in l. properandum. C. de iudi. perempta est, quæ & peremptoria etiam tunc vocari posset, à perimendo, argu. in l. ad peremptorium, vbi aliquando dixisti tu multa. ff. de iudi. ex quo omnia acta pereunt, vt per Bart. in l. 2. in penulti. colum. C. de edendo.

MAN. Scisse quæ figura sit ista?

GAB. Ni fallor *πρωτοδικω* est, cum animatis conuenientia, applicamus ad ea, quæ animam non habent, quale illud Poe.

„ Iactat & ipsa suas, mirantur Gargara melle.

MAN. Et bene, vel illud etiam psal.

„ Cæli enarrant gloriam Dei.

„ Eleuauerunt flumina vocem suam, & simile.

GAB. Sed ad propositum quare esse vt in d. l. 2. dicitur, quod perempta instantia fideiussores liberantur? (intelligo enim hæc, quo ad lit. ordinationem vere esse) & probatur etiam in l. Grace, in §. post litem. ff. de fideiu.

MAN. Quia noua instantia requirit noua acta, & omnia edidenda à capite, vt per Bal. in d. l. 2. col. penulti. in princip. C. de eden. Vel quia foret absurdum, eos remanere obligatos, perempta (vt diximus) instantia. l. fideiusfor obligari. ff. de fideiusso. Dy. & Bar. in d. §. post litem. Soci. in c. venerabilis, colum. 27. de iudi.

GAB.

- GAB.** Perempta instantia, pereuntne acta, taliter, vt nec actio dicitur perpetuata?
- MAN.** Non.
- GAB.** Quoad quid ergo finitur iudicium?
- MAN.** Vt renouetur. l. fi. & ibi not. C. de præscrip. 30. anno.
- GAB.** Si sententia tamen feratur, valebitne?
- MAN.** Non de iure, quia sic reperiretur lata sine libello & sine lit. con. quæ sunt præcipua iudicij fundamenta, vt not. in locis supra allega. & in c. causamque, de testi. Bal. consi. 298. præmittendum, in prin. volu. 3.
- GAB.** Quis pronunciat instantiam esse peremptam?
- MAN.** Iudex coram quo agitata fuit causa, vt Soci. in d. c. venerabilis, in fi. tenuisse videtur.
- GAB.** Rationabile est, quia de qua re Iudex cognouit & c. l. de qua re. ff. de iudi. Bar. in l. edita, col. 9. C. de eden.
- MAN.** Mirum videtur tamen, quia perinde est, ac si non cognouisset.
- GAB.** Verum est, sed tamen quia cognouit, antequam periret, dicitur æquitas, vt & ipse quoque hoc ipsum pronunciet, & maxime quia competens Iudex est, & quia coram eo renouatio fieri debet, sed aliud est, in quo valde dubito.
- MAN.** Quid est istud?
- GAB.** An perempta instantia quis desinat esse malæ fidei possessor, vel duret vitium litigiosi, inductum per litem contestationem.
- MAN.** Videbatur prima facie dicendum, quod sic, quodque vitium litigiosi non duret, vt per glo. in l. 2. C. de fruc. & lit. expen. tamen cōtrarium verius est, ex quo vtroque casu effectus erat consumatus, ita Barto. & fusius quam ego, in d. l. secunda, numero. 4.
- GAB.** Ego nescio, quia in multis video ius canonicum à iure civili distingui, an pereat isto tantum, vel etiam illo.
- MAN.** Perit tam de iure canonico, quam de iure civili, & ita cōmuniter tenetur, licet fecus dixerit Bar. in d. l. properandum, numero. 1. & male, vt per Abb. in d. c. venerabilis, col. penult. vbi pulchrum dictum adhuc ponit pro complemento, quod etiam perempta instantia, si pars confiteatur, iudex poterit inde sententiam ferre, ex quo factum notorium est. c. vestra, de cohabi. cle. & muli. c. cum olim, cum similibus, de verbo. signifi. si partes etiam se adeo astrinxerunt, vt labatur tempus instan-

tiæ, nec possit propter breuitatem ipsius se informare, non est à lege prohibitus sic pronunciare, Absoluo absolendum, & condemnno condemnandum ex actis, Abb. ibidem. addo quod hanc formam primus inuenit Iacob. Butriga. secundum Bald. consi. 229. primum dubium, in prin. vol. 1. & quod denique cautus esse debet, quia si videat instantiam perire, ex officio poterit ad sententiam peruenire, quod rursus Abb. in d. c. venerabilis, testatur.

LVDOVICVS PEROLERIVS, MAN.

Quòd de causa Iudici liquere debet, vt inde sententia ferri possit, & videatur lata visis actis. 43.

IVD. Quid est id, quod dicit Iurisconsul. in l. hæc autem, in §. j. ibi, Constare debet, liquereque prætori & c. ff. quib. ex cau. in possess. ea?

MAN. Nil aliud, nisi istud, quod pronunciatio facta non visis actis, nulla est, quoniam tunc verum erit dicere etiam prætori pronuncianti, de causa non liquere (prætozem enim pro termino generali positum esse intelligo, vt in l. vbi cunque. ff. de regu. iur. & in l. 3. in §. præterea. ff. de susp. tu. & in simili in l. j. ff. de of. præsi. & in l. si iuncta glo. C. de prin. agen. in reb. lib. 10. quauis alibi eum significet, qui iudicium summam habet, cuique iudices omnes parent) & ita ad propositum text. in l. 2. vt ibi per Bar. col. 2. intelligi debet. C. de eden. & hoc est quod dicit etiam Bal. consil. 402. coniugamus, col. 2. volu. 1. quod non sufficit veritas sine probatione, quodque non dicitur constare officiali, quando dominus mandat condemnationem cancellari si talis pacem habuerit nisi citato procuratore fiscali, aliàs mandatum super cancellatione esset nullū, & cons. 186. ad euentiam, in fi. volu. 2. quod non potest quis personaliter detineri, nisi de iure capiendi cōstet iudici. & cons. 223. proponitur, in prin. eo. lib. quod ratificatio non potest fieri in præiudiciū tertij, nec decreta interponi in casu de quo ibi, nisi liquidato debito, non nihil consi. 122. vtrum, col. 1. eo. lib. imo quod in arbitro etiam, ne dum in Iudice, ne sit nullum quod fit, de contumacia liquere debet, & fuit eiusdem Bald. verbum consi

confi. 102. omnis potestas, col. 3. eo. lib. & generaliter verum est, istud, ne de facto Iudex processisse dicatur, qui tamen ex actis iudicat, eodem teste, confi. 57. ad hoc, in princi. volu. 4.

LVD. Si aduersarius non esset certus, quid agendum foret?

MAN. Citatio generalis sufficit. d. l. hæc autem, Bald. in l. si quis instituatur, in §. sed si sub conditione. ff. de hære. insti. Barro. in authen. qui semel, nu. 13. in fi. C. quomodo & quando iud.

LVD. Vellem scire, quando liquere de causa non dicatur, seu quando non liqueat.

MAN. Docet Bar. opponendo prius à partibus sufficienter enumeratis, in l. properandum præallega. in §. & si quidem, num. 9. Cde iudi. & postea soluendo, quod quando actor se absentavit, non datis sibi dilationibus legitimis, tunc de causa non liquet, alias reus absolueretur. l. qui accusare. C. de eden.

LVD. Forte olim his duabus notis hoc idem significabant veteres. N. L.

MAN. Verum est, sicuti etiam C, nota erat condénationis, & A, absolutionis. item Theta & Thau. & ad propositum redeuntes, quòd liquere debeat Iudici, facit quod dicit etiam Felin. in c. cum olim, col. 13. de re iudi. quòd Papa eo casu, quo potest auferre ius alteri quæsitum ex causa, non aufert, nisi sibi prius de causa liqueat. & Are. con. 165. sicut, col. 6. q. vbiunque certa qualitas requiritur ad fundandam potentiam iudicis, posse procedere eo modo, quo procedit, non est satis ipsam esse veram, nisi Iudici constet, idem Barba. in l. scire debemus, in §. si à fure, col. 4. ff. de verbo. ob.

LVD. Quæ est practica, vt Iudex videatur ex actis iudicasse?

MAN. Quæ de stylo etiam seruatur, vt visis in sententia dicitur, citatione, libello, lit. con. & similibus, & vt latius per Bar. in l. consensisse, nu. 4. ff. de iudi. & cum antiqua sit & substantialis, non est prætermittenda. l. illud, & ibi Bal. ff. de excu. tu. l. n. nime. ff. de legi. quoniam vera etià est interpretatio, quæ à practica sumitur, theoricæ semper annexa, vt inquit Bal. in c. 1. de feu. si. cul. non amit. in prin. in vñb. feud. & confi. 318. practica, col. 2. volumi. 1.

De milite cælestis militiæ, & armatæ, an æquiparentur, & quibus casibus. 44.

ALB. OMNIA priuilegia, & iura omnia, exorbitantia, loquentia in milite armatæ militiæ, habent locum etiam in milite cælestis, vt per gl. & Bar. in l. miles. ff. de re iudi. quod si sic est priuilegium etiam. l. centurio. ff. de vulga. & pup. sub. extenditur sine dubio, & ne dum in milite armatæ militiæ, prout loquitur locum habebit, verum etiam cælestis, quid censet tu Man.

MAN. Soci. ibi tenet, cum sit militi concessum, propter præsumptam ignorantiam. l. j. C. de iu. & fac. igno. l. fi. C. de iu. deliber. not. in l. precibus. C. de impub. non porrigi ad militem cælestis, tamen contrarium, vt verius semper mihi magis placuit, quam opi. etiam tenuit Galliau. multis hinc relatis, in d. l. centurio, col. 9. & facit quod in simili dicit Bar. in l. 1. colum. 5. in 4. oppo. ff. solu. matrimo. Vel dicamus, vt dicit Matthesi. singu. 61. nota quòd clerici, quòd clerici gaudent priuilegijs concessis militibus armatæ militiæ, si sit à iure hoc idè expressum, vt in simili Calde. confi. 2. an episcopus, de reb. ec. non alie. non nihil Abb. in c. quoniam, col. 2. de simo. & in repe. c. cum esset, col. 14. & 15. de testā. Ro. confi. 369. circa, col. 7.

ALB. Ponamus, & hæc quæstio nunc est de facto, quòd clericus concubinam instituat, vel ei donet, valebit ne institutio, seu donatio?

MAN. Non, quia non valet in milite armatæ militiæ. d. l. miles. l. miles ita §. j. ff. de mili. testa. l. mulier. ff. de his quib. vt indi. ergo multominus in milite cælestis, & ibi plene Iaf. & dixi alias ad l. affectionis. ff. de dona. & bonum verbum dixit Bald. confi. 267. ad euentiam, in princi. volu. 1. quòd in casu isto non cadit donationis liberalitas, quòd dque non est affectio, sed potius defectio. l. 1. l. si quis incesti. C. de natu. lib. l. fina. ff. de ac. & oblig. Bar. in d. l. mulierem, & in l. si ancillam. C. de dona. int. vi. & vxo. Ancha. confi. 247. dubium.

ALB. Eo casu quo miles cælestis gaudet priuilegijs militaribus armatæ militiæ, gaudebitne etiam si adhuc non sit miles, sed esse speratur?

MAN.

MAN. Pulcherrima dubitatio est hæc certe, quam decidit Bar. in athen. si qua mulier. C. de sacrosan. ec. & dicit breuiter, quod sic, inferens amplius, testamentum monasteriū ingressuri, eius monasterij præteritione, quod se ingressuri scit, non rumpit, sicuti nec rumpitur testamentum militis, præteritione posthumi, quem scit in vtero existere. & male ac perperâ, labiturque Bar. vehementer, quoniam esto quod æquiparatio procedat, militis armatæ militiæ, ad eum qui iam in cœlesti constitutus est, non tamen procedit si adhuc non sit, sed esse speret in futurum, argu. in l. minus. ff. de regu. iu. & in l. si. C. de iu. om. iudi. & in l. i. & 2. C. de excu. ar. lib. 10. Bart. in l. legatis, in §. omatricibus. ff. de lega. 3. & in specie, ac fusius, ipsum reprobat ex multis Ro. consi. 237. oppositionem hanc, col. 1. & 2. Seyfel. in l. inter cætera, col. 2. ff. de lib. & posthu. Sicuti etiã miles gaudet priuilegijs militaribus, ex eo tempore tantum, quo in numeris relatus est, non ante, sic gaudet clericus, & non si ordine careat, & coronam tantum portet, sitque sola animi destinatione clericus, quicquid dixerit Archi. in c. si quis suadet. 17. q. 4. Ias. in l. cum quedã puella, col. 2. de iu. om. iudi. multa Stephi. in trac. de gra. expec. for. 9. nu. 36. 37. & postquã de milite loquimur armatæ militiæ, haud ignorantes quod cœlestis est clericus, vt supra sciendũ est, quod miles vere est ille, qui non solum in matricula militũ descriptus est, obiterque dictum adhuc fuit supra quique est insignitus stigmatem, qui iurat nõ euitare mortẽ pro repub. qui subiectus est legibus & disciplina militari. l. eos. C. de offi. mag. mi. l. stigmata. C. de fabricen. lib. 10. l. pe. ff. ex quib. cau. ma. (mitto quod alij sint expediti, alij impediti, alij pedites, leuis armaturæ, tumultuarij, auxiliaries, soliduri, desultores, peltastæ, ferentarij, capitecensij, geloni, catriphrati, petratti, piliani, rorarij, triarij, retarij, excubitores, & procubitores) verum etiam qui annonam gratuitam non comedit, quique non in leua denique, sed in dextra, omnem suam spem collocat & reponit.

* * *

IOANNES SCVRANVS, MAN.

De sententia interlocutoria, an & quando possit reuocari, & in quo à diffinitiuã differat. 45.

IO. IN .l. quod iussit, vulga. ff. de rei iudi. regula tradita est, sententiam interlocutoriam nunquã trãfire in rem iudicatam, quominus semper possit reuocari, ex quo infertur notabile dictum, quod excommunicatio, cum possit quãdocumque reuocari, erit interlocutoria, ita But. consi. 6. an sententia, col. 2. post Spe. in ti. de sen. prola. in §. j. in prin. Sed an hoc idem sit indistincte verum?

MAN. Non, vt in d. l. quod iussit, not. mihi que præcipuus casus visus est, quando fuit executã, res enim non est amplius integra, acquisitumque ius parti, ita vt non possit sibi quouis modo auferri. l. ius nostrum. ff. de regu. iu. l. si. cum vulga. ff. de pac. & ad propositum est glo. in l. j. in fi. ff. de præto. sti. tradit. Pau. de cas. consi. 183. in causã, ad fi. vol. j.

IO. Vere & effectualiter quæ nam interlocutoria est?

MAN. Quæ aliam post se, id est diffinitiuã, expectat, lata inter principium & finem causæ. l. post sententiam. C. de sen. l. j. C. quando prouo. non est ne. glo. in cle. j. de seq. po & fruc. But. in loco supra allega.

IO. Quid differt à diffinitiuã?

MAN. In multis, & in hoc potissimum, quia infert præiudicium, irreuocabiliter partibus, transitque in rem iudicatam, quo ad Iudicem & quo ad partes, nec potest vt interlocutoria reuocari, parat excep. rei iudi. & executioni mittitur, Bal. consilio 344. super eo, col. 2. vol. j. & fusius in locis supra allega. declaratur.

IO. Dixisti pater humanissime, quod Iudex eam reuocat, delegatus vel ordinarius?

MAN. Vterque pot. c. cù cessante, & ibi Abb. in 2. & 3. not. de ap.

IO. Tamen contrarium innui videtur in c. significatibus, de offi. dele. quod immo possit ordinarius tantum, non etiam delegatus, idque confirmat Bal. in l. si præses. C. quõ & quã iud.

MAN. Est verum, si interlocutoria vim habeat diffinitiuã, nõ in

in interlocutoria mera, vt ibi per Abb. nu. 3. exemplifican-
tem in eo, qui pronunciat se non esse Iudicem. & illum tex.
ad hoc dicit not.

IO. Quid in decreto?

MAN. Valet, sed tamen comperto errore postea retractatur.
quanuis. ff. de reb. eo. d. l. quod ius sit, Bal. in l. j. in prin. col. 3. ff.
de cu. fu.

IO. Sunt quoque aliqua remedia inducta à prætorè ad cogendos
inobedientes, de quibus in l. præsentis. C. de his qui ad e.
confu. & in l. contumacia, de re iudi. exempli gratia, missio in
in possessionem, captio pignorum, & similia, hæc enim, po-
terunt ne, si Iudici videatur, mutari & iudicari?

MAN. Poterunt.

IO. Ratio?

MAN. Quia naturam quandam interlocutoria habere viden-
tur, vt per Bal. egregie in l. j. col. 6. C. de hæ. insti. qui ultra su-
pra dicta, in l. quia arbiter, in 2. lectu. col. 2. ff. de arbi. aliam dif-
ferentiam assignat inter diffinitiuam & interlocutoriam, non
occludendam calamo, quòd per diffinitiuam arbiter desinit
esse arbiter, per interlocutoriam non. & postea quod dicitur
etiam in d. l. quòd ius sit, non repetendum vt supra.

IO. Si appelletur, poteritne iudex appellationis pronuciare pro
appellante?

MAN. Non.

IO. Ratio?

MAN. Ex quo exceptio non concludit intentum suum, & vt
tius Abb. in c. cum contingat, num. 8. de offi. dele. bannum est
etiam sententia interlocutoria, & potest reuocari, non autem
si esset diffinitiuus, & ad. q. not. infert Bal. in l. j. in 2. lectu. col. 1.
7. C. de sacrosanc. ec.

IO. Iudex commisit causam consulendam, potest ne hanc com-
missionem reuocare?

MAN. Potest.

IO. In reuocatione requiretur ne partis consensus?

MAN. Non, quia est quedam interlocutoria, ita Bar. in l. ad prin-
cipem. ff. de ap. in fi. ergo simpliciter debet posse reuocari. d. l.
quod ius sit, & causa etiam ab eo iudicari, licet de stylo non ser-
uetur, postquam commissa est, & ad vnguem seruari debeat. c.
quã graui, de cri. fal. l. 2. C. quã sit lon. cõsue. & dixi alibi satis.

Lancelaus

Omnia benigna quadam interpretatione intelligen-
da sunt, maxime vt solutio fiat ac celebretur,
cum aliquo temporis interuallo. 46.

LAN. OMNIA, benigna quadam interpretatione & cõditio-
ne debent intelligi, exempli gratia, si sit debitor, vt soluat, cum
aliquo temporis interuallo, ex quo præsumendum non est,
quòd statim veniat cū sacco paratus. l. ratum. l. quod dicimus.
ff. de solu. aureus tex. in simili, in l. si quid veditor, ibi. Hęc om-
nia videntur eo pertinere, ne id quod affirmauit veditor, ama-
re ab eo exigatur, sed cum quodam temperamento. ff. de ædi.
edic. & in l. promissor, in §. si. ff. de consti. pe. an idem in mari-
to dici debeat (volo parum per tecum iocari præceptor, post-
quam seruo tantum alij diebus elapsis locuti sunt) vt nec ipse
debeat semper esse paratus reddere debitum vxori?

MAN. Gandulphus & alij, volebant, quòd quolibet loco & tem-
pore teneretur, & sic quòd non idem esset in marito, quod in
debitore, tamen contrarium est verius, ne dicam æquius, & ra-
tionabilius, casus est in c. Christiano. 33. q. 4. & testatur Pau. j.
ad Corinth. c. 7. ibi, Abstinentum est ad tempus, vt expeditius
vacetis orationi. & in c. quoniam. 31. d. si. ibi, Aut priuates eos
familiaritate ad inuicem, in tempore oportuno. & ibi glo. si-
gnanter, ex supra dictis sumpto argu. ita tenet, Gandul. & alio-
rum improbata opinione, & bene. & licet hæc maritis fauo-
rabilis sit, vt tecum ioco etiam agam respondendo, non tamen
vxoribus placet, quæ tandiu gaudent potius, quandiu mariti
veniunt cum sacco parati.

LAN. Istud interuallum temporis ad propositum, est ne limi-
tatum?

MAN. Non.

LAN. Quomodo igitur limitandum est?

MAN. Iudicis arbitrio.

LAN. Videtur mihi, quòd immo sit limitatum ad dies decem. d.

l. promissor, glo. in §. de pecunia autem constituta, Insti. de ac.
MAN. Puto ad hoc aduertendū, quia dies, qui miserationis gra-
tia indulgetur, huiusmodi est, vt Iudicis arbitrio cõmittatur,

MAN. u quia

quia non venit debitor (vt diximus) cum sacco paratus, Abb. in. c. cū in veteri, colū. 3. de elec. in simili in. c. j. in si. quod met. cau. si vero adijciatur obligationi fecus. l. cedere diē. ff. de verbo. ob. vel simus in actione de cōstituta, & tunc ad decem dies tempus limitatum est. d. l. promissor, Bar. in. l. eum qui Kalendis, in. §. j. ff. de verbo. ob. & ideo iniquum dicit, eo puncto temporis, quo quis obligatur, eo puncto ipsum etiam in mora cōstitui, in. l. quotiens, col. 2. ff. eo. & in. l. ita stipulatus, in. 16. col. ff. eo. quod adhuc modicum istud tempus datur à Iudice, non ex natura actionis, sed ne debitor moram contrahat.

LAN. Quid si interpellatio foret necessaria, vt quis moram contraheret?

MAN. Adhuc requireretur, tantum spacij, vt promissa impleri possent, ita Areti. consi. 150. visis, col. 4. reprehendendo Bar. to. & alios, in. l. cognitione. ff. ad Syllania. in precario tamen fallit regula. l. quæritum. §. eum quoque. ff. de preca. late. Deci. in regu. contractus, col. 3. ff. de regu. iu.

LAN. Si ego essem citatus sine termino, quid facere deberem?

MAN. Comparere quam citius posses.

LAN. Sine isto temperamento, & statim currere?

MAN. Non, sed cum aliquo temporis interuallo.

LAN. Indistincte?

MAN. Indistincte, etiam si citatio esset generalis, ita Inno. in. c. qui ma. accu. po. Abb. in. c. cum parati, nu. 8. de ap. & dicit, obligationi tradendum non esse.

LAN. Ergo citatio generalis, etiam sine termino, valet?

MAN. Valet, vt in. d. locis legitur, fusius Spe. in. ti. de citatione, in. §. sequitur, non nihil in. c. cupientes, de elec. in. 6.

LAN. Stat statutum in ciuitate, quod instrumenta habeant vim rei iudicatae. constituetur ne debitor statim in mora, sicuti per sententiam, seu per lit. cont. l. certum. C. de rei ven. absque alia interpellatione?

MAN. Non, immo foret ex his inconueniens, & cōsuetudo breuiter seruat, vt de nouo interpelletur, sicut in eo qui iuramento obligatur, vt per Bar. in. l. eum qui, in. §. si iurauero. ff. de iure iuri. & in terminis Anto. cana. in tracta. de execu. instru. ira. de cidit. q. 40. quæro si instrumenta.

LAN. Dixisti nescio quid in constituto, statutum esse scilicet 10. dierum promittenti, nonne est hoc idem alio casu?

MAN. Est, si quis debitum confiteatur, & dicat, se paratum sol-

ueri,

uere, quia non sententia tunc ferenda est, sed danda ei dilatio modici temporis, idest dierum. 10. vt dixi, quemadmodum iudicatis, duorum mensium olim, hodie quatuor, & de his alijs in. l. debitoribus. ff. de rei iudi. & in. l. 2. C. de vsu. rei iudi. & in. d. l. si debitori, idem Cana. in tracta. præallega. q. 42. quæro iuxta præmissa.

IOANNES BONACCURSIVS. MAN.

Quod multa per indirectum, & in consequentiâ, conceduntur, quæ tamen principaliter sunt nobis denegata. 47.

IO. MIRVM mihi semper visum est, quod multa in consequentiâ concedantur, quæ tamen principaliter sunt nobis denegata, vt dicitur in. l. j. vulga. ff. de auth. tu. cū à principali omnia regulentur, vt inquit Bal. signanter per. d. l. j. consi. 373. præmittendum, col. 2. vol. 1.

MAN. Licet à principali regulentur, non est propterea quod prohibeantur, ex quo non est eadem ratio prohibendi, aliter secus vnde seruus maculatus adulterio dominæ, manumitti non potest, nec directe, nec indirecte, puta quia hæres instituitur. §. est autem, & ibi Por. col. j. Insti. de hæ. insti.

IO. Dic, si placet, casus, in quibus non sit eadē prohibēdi ratio.

MAN. Dies non sufficeret, sunt enim innumerabiles.

IO. Aliquos saltem enumera.

MAN. Quam libentissime, ecce, testis est in testamento legatarius, quia non principaliter & directo, sed in consequentiâ, commodum sentit, sicuti tutor authoratur in. d. l. j. in eo pariter quod sibi prodest. d. modo, exemplificando vt ibi, cognoscitque Iudex an sua sit iurisdictio, licet in consequentiâ spoutulas consequatur, ita Bar. in. l. 2. in. 2. & 3. colū. ff. si quis in ius vo. non ie. in simili Albe. in rub. C. qui admi. col. 2. Ad idem dolus principaliter remitti non potest, in consequentiâ vero, sic, nec Iudex cognoscit rursum de causa status, & tamen incidenter sibi permissum est. l. si vnus. §. illud. ff. de pac. l. quotiens. C. de iudi. Ias. in. l. more, col. 4. ff. de acqui. hæ. & in. l. cum quid, in. 2. ff. si cer. pe. nec seruus principaliter testificatur. l. qui testamento. §. seruus. ff. de testa. & tamen in consequentiâ ad-

u 2 mitti-

mittitur. l. cum probatio iuncta glo. ff. de proba. & dicit Ange. in simili in. l. j. col. 2. i. C. de iudi. quod qui inuenit rem aliena, licet sur directo non sit, est tamen per indirectum, si eam non reddat. Et in. l. mutum, in. §. eum. ff. de acqui. har. quod mulier non obligatur, & tamen gerit actum qui principaliter ordinatur ad acquirendum, obligaturque in consequentiam. aliquid Bar. in. l. relocatorum, in. §. interdicere, in prin. ff. de interdic. quod non potest ciuitas ciui iubere, vt in ciuitate non subdita haud moretur, per consequentiam autem sic, interdicendo sibi prouinciam tui præest. Ad idem, beneficium non confertur in inuitum directo. l. inuito. ff. de reg. iu. per obliquum autem sic. l. soluere, & ibi idem Bar. ff. de solu. nec actio furtiua in vxo rem datur marito, nisi extranei agentis cessione, & sic in consequentiam & per indirectum, vt per eundem Bar. in. l. cu quis, in. §. j. in fi. ff. eo. quid plura? In Iudæis censura locum nõ habent directo adhuc. c. gaudemus, de duor. indirecte autem sic. c. post miserabilem. c. quanto, de usu. not. glo. in clem. i. in. §. cæterum, eo. ti. dixi in. l. i. C. de eden. Nec ferunt sententiam sanguinis ecclesiastici Iudices, nisi curie seculari tradant clericum, & sic in consequentiam, seu indirecte & per obliquum. c. sententiam sanguinis. c. clericis, ne cle. vel mo. c. cum non ab homine, de iudi. dixi pariter in. l. imperium, de iu. o. Iudi. Videmusque etiam quod arma de domo rei non fumuntur. l. nimis graue. C. de testi. & tamen positionum medio secus, quæ non alia ratione inuenta sunt, nisi vt actor releuetur ab onere probandi, clem. sepe, de verbo. si. dixi rursum in prælegali. j. Et vt finiamus, plus tibi dicam, quod Dæmon est causa peccati, non directe tamen, sed indirecte, quoniam excitauit, impulitque primum hominem Adam, ad peccandum.

IO. Summo opere mihi omnia placerunt, sed nõne huic propositioni aduersari alia videtur?

MAN. Quæ nam est ista?

IO. Quod quando quid vna via nobis prohibetur, alia ad id, ac per indirectum, reddere non possumus. cap. cum quid vna via, de regu. iu. in. 6. aliàs fieret fraus legi, inquit Ancha. consil. 132. in primo dubio, columna secunda aliquid Alexand. consil. 57. prospectis, columna quarta, volumine secundo, Abb. in disputante statuto, col. 2.

MAN. Non est generalis, sed in actionibus tantum procedit, & factis damnatis à iure, vt per Hostiè. in. c. is qui, col. 4. de solu. Vel

Vel dicamus fallere, quando alia via expressè à lege concessa permittitur est, declarantque Bononien. in repe. c. i. col. 44. de re. permu. in. 6. & fufius not. in. d. regu. cum quid.

IO. Facit etiam, quamuis multa dicta sint, quod scribit Anchar. in. c. canonum statuta, col. 173. de consitu. quod in illis quæ veniunt in consequentiam alicuius facti præcedentis, non consideratur inhabilitas recipientis.

MAN. Verum est, sed longe magis ad regulam, postquam me iterum Ioannes excitasti, quod quamuis patris authoritas non sufficiat ad obligandum filium, quo ad obligationem voluntariam, & principaliter quidem ac directo. l. si. §. i. ff. de verb. ob. sufficit tamen si obligatio necessaria sit annexa actui permisso, quoniam tunc ex quadam consequentia necessaria pariter venire videtur, vt pulchre per Bal. in. l. si infanti, col. 3. & 4. C. de iu. delib. aliquid Abb. in. c. fi. col. 18. de fo. compe. Alex. consil. 68. viso, col. 5. volumi. 2. & consil. 172. visis, in. 3. eo. lib. Anchi. consil. 157. summe, in. 2. & consil. 283. pro clariori, col. 2. & consil. 298. in territorio, col. 1. & melius quàm alibi consil. 361. visa, col. 2. & ista sufficiant.

PETRVS PAPPVS, MAN.

Quod nõquàm est ab executione incipiendũ, quodque aliter iudicium vitatur, & multa inde ad exornationẽ. l. j. C. de execu. rei iudi. 48.

PET. NIMIS propere Iudex pignora Marcelle capi ac distrahi iussit ante rem iudicatam, inquit tex. in. l. j. C. de execu. rei iudi. & nimirum, quia hoc modo ordo turbatur, & carruca ponitur ante boues, & male, vt per glo. in. c. nullus pluribus, de regu. iu. in. 6. dixi ego in. l. cum probatio. ff. de proba. quod non solum in ciuilibus causis est regulare, verum etiam in criminalibus, ex quo nec est pariter à tortura incipiendum. l. i. & ibi plene Bononien. in prin. ff. de questio. Ias. in. l. ne quicquàm in. §. vbi decretum, col. 3. ff. de offi. procon. & hoc idem, quia executio non fit, nisi sententia præcedat, secundum Bal. consil. 98. casus, in prin. volu. 3. & Bar. in. l. i. lictus fustium, in prin. ff. de his qui not. in. fa. formaliter tex. in. d. l. i. verum dubito, quid si essemus in notorio.

u 3 MAN.

MAN. Hoc casu fecus, quia notorium vim sententiæ habet. l. emptorem. ff. de ac. emp. l. ea quidem. C. de accusa. Bar. in loco præ allega. & idem in mandato. l. de pupillo. §. meminisse. ff. de no. oper. num. Bal. consi. 238. ad veritatem, in fi. vol. 1.

PET. Si quis in delicto esset repertus, quid iuris?

MAN. Adhuc posset ab executione incipi. l. non solum. §. si mandato meo, & ibi Bar. ff. de iniur. glo. in. l. 2. ff. arbo. fur. c. 2. quæ dicit singu. Ro. in. l. 2. ad fi. C. qui testa. fa. poss. Bal. in. c. j. in. §. iniuria, de pa. iura. fir. in vñibus plene Gramma. deci. 36. Solon, numero. 4. 5. 6. 7.

PET. Tex. in præallega. l. 1. loquitur in iudice, qui non potest prius executionem facere, quam (vt diximus) condemnet, an idem etiam sit in libello, si dicatur, Peto Titium iuris remedijs cogi & compelli, nec concludat quod condemnetur?

MAN. Bar. si bene recordor, in. d. l. 1. & in. l. si cum nulla. ff. de re iudi. dicit, quod sic, quodque formatus hoc modo erit nullus, & eum sequitur Gui. Pap. consi. 241. quadraginta, col. 1. & male, contrariumque tenuit idem Bar. in. l. 2. in. §. penul. ff. de vulg. & pup. sub. & ex multis, hoc esse verius, ostendit Bal. consi. 468. visa petitione, per totum, volu. 2. & firmiter concludit, valere, nec fecus Abb. in. c. olim, in. 2. not. de censu. Quando etiam periculum est in mora, à præcepto incipi potest, & ordo propter necessitatem præposterari, sufficitque postea, quod iustificetur per examinationem causæ. l. si quis filio ver. nisi forte. ff. de iur. testa. no. in. d. §. meminisse, Bal. in. l. sed si quis ff. que admo. testamen. aper.

PET. Si quis petat, se mitti in possessionem bonorū aduersarij sui, debito non liquidato, eritne petitio hæc inepta?

MAN. Erit. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudi. auth. qui semel. C. quomoc. & quando iud. c. 1. de eo qui mit. in pos. cau. rei fer. in. 6. Ancha. consi. 133. satis, col. 1. nulla alia ratione, nisi, ista, quia prius de debito constare debet, de que iure dicti petentis, & vt ille fufus, & in spoliatione, quod nec ab ea sit præriter incipiendum. ostendit idem Ancha. consi. 277. ex prædicta, col. 3. & consi. 439. ex prædicta, col. 5. & in literis, quod est contra ius, quod sine aliquo ordine propere, exequantur, consi. 280. vñs, in prin. & in monitorio, quod nullum est, si non præmissa causæ cognitione decretum sit, consi. 297. efficacibus, col. 2. & in recripto, consi. 353. oportet. in princ. & in brachij secularis inuocatione, vt collector Papæ decimas exigere possit,

fit, quod fiat ordine debito seruato, alias non possit inuocari. Bellè. in tracta. de charita. sub. q. 97. an collector, col. 2. & quod aliàs vitietur iudicium, & ordinis præposteratio non admittatur, sicuti nec defectus personæ, vel iustitiæ, tradit nouissime Bal. consi. 122. vtrum, col. 1. volu. 3. si filius agat contra patrem, vel si actio orta non sit. l. lis nulla. ff. de iudi. l. si pupilli. §. videamus. ff. de nego. gest. fufius Bal. in. d. loco, aliquid Paul. de cast. consi. 183. in causâ, col. 1. volu. 1. Gui. Pap. consi. 47. circa, col. vlti. & consi. 118. circa colum. 4. & consi. 129. processus, num. 2. & consi. 176. pro diffinitione, in fi.

PET. Quid si reus comparuisset?

MAN. Nec adhuc esset ab executione incipiendum, secundum Bal. consi. 104. comparuerunt, col. 1. vol. 5.

PET. Iudex possétne facere (& istud tatum scire cupio, postea tacebo, & omnibus tuis dictis acquiescam) quod ab executione quis initium sumat, & carrucam (vt dixi supra) ponat ante boues?

MAN. Non, alioquin posset iuri derogare non dicendum. l. si cum nulla. ff. de re iudi. & in specie ita dicit Bald. consi. 274. quia de sola, col. 1. volu. 3. estque argu. in cle. ne Romani, vltra eum, de elec. & in. c. cum inferior, de maio. & obe. & in. l. nã magistratus, cum similibus. ff. de arbit.

FEDERICVS DYNVS, MAN.

Ad quid seruiat nobis dictū Iuriscon. vt infra quod bona dicantur, deducto ærealieno 49.

FED. BONA intelligunt cuiusque, quæ deducto ære alieno, si persunt. l. subsignatum. §. bona. ff. de verbo. signi. Bar. in. l. si. ff. de vñs. lega. & non (vt ibi subdit) si legatum fiat sub nomine bonorum, onus æris alieni legatarium nõ sequetur, per illum tex. & per tex. in. l. generali, in. §. si. ff. eo. & idem dicit Bal. consi. 452. super primo, in princ. volu. 5. & quia bona (vt dictum est) intelliguntur deducto ære alieno. quia ratione etiam legitimam filiorum præcedit, & vt clarius loquar, quia quarta bonorum dicitur. l. cum quaritur. l. parentibus. C. de inoff. testa. bona autem dicuntur ære alieno deducto, ergo, & ita declarant omnes, in authen. nouissima, in prin. & tu in specie in tract. de

legi. filiorum, ad illum tex. C. eo. & ibi Ias. & fufus in. §. item si quis in fraudem. nu. 5 r. Infi. de actio. Verum quaritur, certum est si vxor conueniatur & condemnetur in actione personali, quod viuente marito executio fieri non poterit in bonis dotibus. glo. cit. not. in. l. quinque legibus. ff. de bon. dam. quid si conueniatur pro debito contracto ante matrimonium?

MAN. A te ipso, ex supra dictis, tibi ipsi potes respondere, secus esse, quia postea constituendo omnia bona in dotem marito, bona dici non poterat, nisi tere alieno deducto, igitur nec mirum si conueniri hoc casu potest.

FED. Vbi hoc ipsum probat.

MAN. Probo per. d. glo. quam sic etiam declarat Gui. Pap. & in terminis. q. ponit, deci. 447. pone in pri. & subinde docet, quomodo sit creditori subueniendam.

FED. Testator legat hereditatem & bona, quæ & quam habet i uia Appia, an debeat heri respectus ad illud, vel ad istud verbum, electus maximus est. l. si quis seruum. §. si. ff. de legat. i. d. l. subsignatum. §. bona (singula singulis referendo). ff. de verbo. significa.

MAN. Crederem pro vno eodemque subiecto capi debere, habendo respectum ad verbum hereditatis, & non bonorum, ca. sus est in. l. cogi. in. §. sed si miles. ver. quamuis. ff. ad treb. idem Gui. Pap. deci. 461. vtrum.

FED. In factio rursus dubitatur, stat statutum in ciuitate, quod maritus lucretur tertiam partem dotis, vxor eidem aliquid legat dicendo, lego de bonis meis, si tne compensatio?

MAN. Non.

FED. Ratio?

MAN. Quia deducto lucro mariti, tunc bona dicuntur, vt supra.

FED. Ergo fiet, si legatum simpliciter relinquitur.

MAN. Sine dubio.

FED. Cur diuersum?

MAN. Quia non presumitur liberalis, cum sit debetrix necessaria. l. rem legatum. ff. de adi. lega. tradit Bal. Alex. & alij, in. l. cum dotem, in. §. si pater. ff. sol. ma. & hac ratione, vt finiamus, etiam si pater instituat filiam in certis rebus, iubeatque ea fore tacitam & contentam (quod fieri quotidie videmus) & quod plus de bonis suis petere non possit, poterit tamen ratione supradicta, petere dotem maternam. l. vt iurisiurandi. §. si. & ibi Bar. in fi. ff. de ope. liber. & quonia bonorum, quædam naturalia sunt

quædam

quædam ciuilia, naturalia, quæ beant nos & reddunt felices, vt fanitas & intellectus. ciuilia vero facultates, scias de his nos ad presens loqui non de illis, quibus qui insidiatur, vt si ciuilia sint, insidiatur nihilominus vitæ, vt per glo. in. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iudi. Bal. in authen. quod mater. C. de reuocan. donatio.

SEVERVS GIRALDVS, MAN.

An duo in solidum domini vel possessores esse possint, amplificataque ex multis decisio Iurisc. in. l. si vt certo, in. §. si duobus vehiculum. ff. commo. 50.

SEVE. DVO non possunt esse domini in solidum, vel possessores, eodem tempore, inquit Vipia. in. l. si vt certo, in. §. si duobus vehiculum. ff. commo. idem in. l. Meuius, in. §. duobus. ff. de lega. 2. & in. l. hereditate, in. §. pater. ff. de castren. pecu. & in. l. 3. in. §. ex contrario. ff. de acquiren. possess. & forte hac de re dominium aliud est vtile, aliud directum. l. j. §. qui in perpetuum. ff. si ager vecti. vel emphy. pe. Bar. in. l. si quis vi, in. §. differentia, col. 2. ff. de acqui. poss. & in. l. & si sine, in. §. quod Papinianus, nume. 4. ff. de mino. & in. l. j. in. §. post suos, in fi. ff. de suis & legi. nec missus in possessionem ex primo decreto, cum non possideat, sed sit in possessione, efficiat vt dominus deiciatur, ex secundo autem sic, qui non possunt duo simul possidere, tradit idem Bar. in. l. si finita, in. §. vbi autem. ff. de dam. infec. & quia hæres idem est quod dominus, non aliter in hærede esse dicendum de iure ciuili testatur in. l. qui se patris, col. 2. C. vnde libe. & hæc est ratio, quare præteritus reddit testamentum nullum, ex quo vno eodemque tempore duo eiusdem hereditatis repererunt domini in solidum, & male, vt per Ang. in. l. in suis, in. 1. col. ff. de lib. & posthu. fufus Ias. in. l. posthumo, col. 9. C. de ho. pos. con. tabu. nisi dicamus, vnum esse vtiliter, alium vero directo, vt in locis supra allega. & in. l. defunctis. C. de legi. hæ. in specie Bar. in. d. l. qui se patris, col. 3. sed quo modo soluemus contrarium vrgentissimum. d. l. in suis, vbi filius, viuo patre, dicitur dominus bonorum paternorum, bonus tex.

ad

ad idem, in. l. i. in. §. largius. ff. de suc. edic. & in. l. nihil, in. §. i. ff. de bo. lib. ita vt nec furti aliàs teneatur. l. ferui & filij, in. prin. ff. de fur. nec immixtio ipsum faciat hæredem, quia erat ipso iure. vnde Apostolus Pau. Filius, ergo hæres. Bal. consil. 403. Ioannes, col. 2. vol. 3. & consil. 404. quia dictus, colum. prima eodem libro.

MAN. Non dominus, sed quodammodo dominus dicitur, vt tex. met ait, in. d. l. in suis, ergo nõ proprie & vere. l. i. de ac. re. amo. §. igitur, insti. de pup. sub. Bar. in. l. meuius, in. §. duobus, nu. 11. ff. de lega. 2. est igitur quodammodo dominus bononi paternorum, quia de eis alitur, & propter spem futuræ successiõnis, vt per eundem Bar. in rub. de pecu. col. 2. quæ legitima non est, nec habet filius ius in hæreditate patris, eo viuente. l. precia rerum. ff. ad legem Fal. & cum de futuro sit, non potest dici fundata in aliquo iure de præsentia, ita vt nec eiusdem ælimatio, seu ratio, haberi etiam debeat. l. post emancipationem §. si. ff. de libe. leg. nec est verum, quod filius Regis, vel Comitum quamuis primogenitus, Rex vel comes proprie dicatur, ex his, licet Regien. secus tenuerint, consil. 19. in hac, nume. 2. vol. j. post Bal. in. d. l. in suis, qui postea declarant ibidem, num. 12. per quandam fictionem verum esse, & non propriæ, vt supra, Possumus etiã dicere, vt dicit Por. insti. de hæ. qua. & differ. in prin. col. 4. quod est dominus intellectualiter, & interpretatiue, non effectualiter & vere, quia dominium est quædam plenitudo, quæ non capit plures in solidum, & ferè idem est per d. §. si duobus vehiculũ, & iura similia, de quibus supra & fuit Bal. declaratio in. d. l. in suis, in repe. col. 2.

SEVE. Quo ad istud præceptor transeat, adhuc mihi animus nõ quiescit, ecce, imperium pariter sectionem non recipit, iuxta illud, philosophi, entia nolunt male disponi pluralitas principum odiosa, vnus ergo princeps. quod etiam probatur in. c. in apibus, vbi & tu multa dixisti. 7. q. 1. hinc videmus quod solus Imperator deportat. l. illicitas. §. qui vniuersas. ff. de offi. præsi. Bal. in. l. i. col. 6. C. de hære. insti. & tamen aliquando duo fuerunt Imp. eodem tempore imperantes, M. Aurelius Antoninus verus, qui alias philosophus dictus est. & L. Anneus Seuerus, quibus primum Ro. respu. æquo iure Imperium administrantibus paruit. Item M. Antoninus cum Seuerum morbo apoplectico perijisset, & ipse solus Imperium iterũ obtinisset, & L. Commodus filius, quem sibi regni consortem fecit. Itẽ

Marcus

Marcus Iulius Philippus o cæso Gordiano, & C. Iulius Saturninus Philippus, filius pariter. Virius Gallus Hostilius, et adhuc Volusianus filius, qui regnarunt anno dominicæ incarnationis 257. Licinius Valerianus & Galienus. Carus carinus, & Numerianus. Diocletianus, 33. Imp. ab Augusto, anno Domini. 295. & Maximianus verculius. Tẽpore Maximini Thracis etiam duo Gordiani pater & filius. Constantius, & Galerius. Constantius Constantini filius, Constantinus iunior & Constans. & Valentinianus denique, ab Augusto. 42. ac Valens frater. Videmusque & legimus sepe in supra scriptiõibus Romanarum legum & Codicis, quomodo igitur nodũ hũc sine gladio soluemus?

MAN. Ea facilitate, qua alios, & dixi lib. I. enchiri. c. 11. & potissimum, quod de factõ id erat, nõ de iure, ex quo Imperium ab ipsis dependebat, & a popu. Ro. non ab ecclesia, vt hodie. l. 2. §. nouissime. ff. de ori. iu. Bar. in. l. 1. ff. de duo. re. late Imo. in. l. si. ff. de hæ. insti. quod tamen & si senserint aliqui in. d. l. 2. & in. l. 2. C. de rescin. ven. mihi non placet, quia immo dependet à Deo, ita vt Papa illud vsurpare nõ debeat, nec Imp. iura põtificatus. c. Imperator. 90. disc. cuius nutu iustificatum est, cum à violentia originem habuerit, vt ostendit Seue. in. l. cunctos populos, nu. 2. C. de sum. tri. & si. catho. & fusus vt in loco supra allega.

SEVE. Nonne rursus duo in solidum possidẽt, in. l. nec vllam, in. §. pe. ff. de peti. hæ?

MAN. Non possident, sed finguntur possidere, in odium delicti, ita Deci. in. l. diem functõ. nu. 11. ff. de offi. asse.

SEVE. Pertinacius iusto, quod actio à simili eadem numero, duobus in solidum competat, patri & filix, idemque in duobus reis. l. 2. §. quod si in patris; & ibi not. ff. solu. ma. l. 2. l. ex duobus. ff. de duo. re. Bar. in auc. hoc ita. C. eo. cur ergo duo domini vel possessores esse prohibentur?

MAN. Licet hoc idem aliquo casu in actionibus inueniatur, in dominio tamen vel possessione tolerari nõ potest, vt per Scriben. in. l. nõ solum. ff. solu. ma. glo. & Bar. in. l. si pluribus. ff. de lega. 1. est verum quod Flo. ad propositum dixit, quod duobus in solidum cedi non potest, in. l. per quem. ff. de ser. rusti. prædio.

SEVE. Dixisti supra quod de iure ciuili vnus potest esse hæres directõ, alius autem vtiliter, nouissime Alex. in. l. ex asse, in pe. col.

col. ff. ad Treb. Regien. in l. 1. col. 16. ff. de lega. 1. nunc scirem libenter quid de iure pratorio, & si suo loco inaduerterent omisium fuerit.

MAN. Eo iure secus est.

SEVE. Quare? nempe enim est quasi viua vox iuris ciuili, • pratorium. l. nam & ipsum. ff. de Iusti. & iu.

MAN. Quia prator non habet nisi vnum modum faciendi heredem. §. quos autem. Insti. de bo. po. l. si. ff. de suc. edic. Sey. vel. in l. moribus, in si. ff. de vulga. & pup. sub. ius ciuile plures. & hoc est quod dicit Bal. in l. si non singuli, col. 2. C. si cer. pe. in simili, quod licet natura non patiatur, quod dominiū & possessio sint apud plures in solidum, & impossibile quod vnare plures obligentur, natura tamen cooperatur fictionem eo in casu, vt cuilibet datum videatur, cum sit datum alij, de sua voluntate. l. solutum. ff. de pigno. ac. & est ibi mutuum naturalis, cui in parte iuris fictio cooperatur, & vt ipse fufius. & idem in precario, quoniam corporaliter, seu naturaliter et ciuiliiter, vno eodemque tempore possideri potest. l. & habet. §. placet. ff. de preca. in incorporalibus & indiuiduis quoque saliter regula, quia duo vsuarij & consules possunt possidere. l. 1. ff. de offi. con. l. si. ff. vt po. quamuis nō sit possessio proprie, vt patet Bal. vbi etiā quid in usufructu, in. c. licet, in. 6. & 7. col. de proba. Custodia etiam eodem tempore, pluribus committi potest, & patet ad sensum, tradit tamen Bar. in l. actus. ff. de adm. tu.

SEVE. An res, quæ in dominio plurium esse eodem tempore (vt diximus) non potest, possit tamen pluribus esse obligata?

MAN. Potest, nec committit falsum, qui hoc facit, quod secus si vendat, secundum Bar. in l. aliena, in. §. si pluribus. ff. de pigno. ac. & in l. si quis in pignore, in. §. 1. ff. eo. & in l. si fundus, in. §. si duo. ff. de pigno. Vnitas igitur, concludentes tandem, diuisionem non recipit, nisi in casibus, & diuersis respectibus consideratis, vsque adeo vt hinc dicamus etiam sacramenta, quæ sunt vnitatis, si imperfecta fuerint, perfectum non constitutur, cum nec diuisionem recipiat, & latius vt in. c. quorundam. 31. dif. & quod plures esse Monarchas, seu Imp. prodigium est, vt plures apparere Soles. & ad propositū facit adhuc quod dicit Bal. in l. bene à Zenone, col. 1. C. de quad. præscrip. quod regnum Boemix est Cæsaris patrimonium, non fiscale. nec ipsius bona singularium personarum, ne inueniantur plures eiusdem

eiusdem rei in solidum eodem tempore dominium habere. & in l. quod prædium. C. de distrac. pi. quod alio possidente non vsucapit quis, nec. Publicianam intentat, ex quo duo non possunt in solidū possidere. & Rose. in tracta. de potest. Pa. col. 5. quod hac ratione Papa habet plenitudinem potestatis, & non alius capitulo secundo de præbend. in. 6. clem. 1. vt lute pen. Et Gallau. in l. Centurio, col. 2. ff. de vulga. & pub. sub. quod post aditam hereditatem paganus non substituit directo, quia semel sunt hæres, nō desinit esse hæres, & quia si substitueret directo, duo essent domini in solidū, & male. aliquid Ancha. consi. 296. v. ff. Gui. Pap. consi. 71. pro decisione, nu. 6. & Bal. in. c. 1. in. §. 1. de inuesti. de re alie. fac. in v. sib. Cuius dictum sic declarat. las. in l. 1. col. 2. C. vnde legi. quod quamuis ecclesia Ro. habeat directum dominium in vniuersitate regni Apulix, non habet tamen particulariter in quibuscunque locis eiusdem, quoniam obstarat regula. d. §. si duobus vehiculum, & similia. & Soci. in. c. quoniam frequenter, in. §. quod si super, col. 9. vt lit. non contel. quod eadem obedientia in solidum pluribus deberi nō potest. & col. 31. quod reus conuentus in actione reali, nominando aliquem dominum, agentem eē talem negare videtur. & Cro. in l. Gallus, in. §. & quid si tantum, col. 36. ff. de lib. & posthu. quod si vnus instituat, & filius non exheredetur, institutus hæres eē nō poterit. l. in suis. ff. eo. & Ragien. in l. si quis in fundi vocabulo, col. 13. de lega. j. quod si testator legat rem duobus in solidum, cum effectu exactionis, vnus habebit rem, & alius æltimationem, ex ta cita ipsius mente. quoniam bene sciuit, apud duos in solidum esse nō posse, & cum hoc sit de iure, videtur in dubio voluisse se cum eo conformare. l. hæres mei. §. cum ita. ff. ad Trebel.

Laus Deo optimo Maximo, Beatæ Mariæ Virgini, Prosdocimo, Antonio, Danieli, et Iustinae, protectoribus nostris. Amen.

INDEX EORVM, QVAE SVMMATIM IN
HISCE QVINQVAGINTA DIALOGIS CONTINENTVR.

Ad.l. questum. §. si instructus. ff. de sum. instruc. declaratio, cum aliqua verbi restitutione. 1
Ad.l. muerum. §. Camelasia. ff. de mu. & ho. declaratio pariter, cum aliqua verbi restitutione. 2
Ad illud Math. 19. & **Mar. 10.** Facilius est camelum. &c. expositio scitu digna. 3
Ad intelligentiam verbi Caesar, quare sic dictus fuerit, & unde ortum habuerit, deq; primis rerum inuentoribus multa. 4
Ad id quod dicitur Io. 5. in princi. de probatica piscina, quae in Hierosolymis erat, quare piscina, & quare ad idem probatica. 5
Ad.l. statue, additio. ff. de verbo. si. 6
De negociatoribus, ad dictum Iurif. in.l. 2. ff. de mundi. & de episcopis multa. 7
Declaratus locus Iurifcon. in.l. cum duobus, in. §. quid. ff. pro so. & in.l. procuratoris, in. §. si plures. ff. de tributo. ac. de sagaria negociatione. 8
De pane hordeaceo, nescio quid scitu dignum, de quo alias in euangelio Io. an. 6. c. 9
An ex stipula. oriatur obligatio naturalis, cum sit contractus iuris civilis, & quae sit ratio, quod in constituto oriatur actio ex pacto nudo. 10
De vernis, ad dicta quandoque alibi, appendix. 11
Ad declarationem. l. sanctum, in

prim. ff. de re. di. in qua Ro. lapsum etiam detegitur. 12
De adoptione multa, & an frater possit a fratre de iure adoptari. 13
Ad proverbiu, Qui vehementer emigit, elicit sanguinem, quare dictu sit, et ad quid feruat nobis. 14
De libertate, quod inestimabilis est, quid in iure patronatus domini, deq; & libertinis & libertis aliqua, haud speruenda. 15
De seruitute, unde ortum habuerit, & quotupliciter considerari possit. 16
Quid sit mundus muliebris, de quo alias in.l. argumento, in. §. mundus. ff. de sup. le. 17
De manu mortua, quotupliciter manus in iure capiatur, & ad idem alia multa. 18
De lapide multa, quid sit per Iouem lapidem iurare, & quis, siue quis, seruum esse de lapide emptum. 19
De causis, earumq; effectibus, & an semper procedat, quod si causa bona sit, vel mala, bonus etiam sit, vel malus eius effectus. 20
De albo, quid esset olim, quo Graeci appellatur, et alia ad idem, ac ad multorum iurium declarationem spectantia. 21
De forcaria, quid sit, an concubina, an vero foemina, cuius ministerium sit circa focum, necne, deq; formicarij aliqua. 22
An fornicarius, vel fornicatus, dici debeat, in.l. si seruum, in. §. si fornicatum

I N D E X

nicarius. ff. ad legem Aquil. & quado ad declarationem. §. cum eo, ea. lege) etiam vinum spurcu fiat. 23
De legitima, an tolli possit, quid sit, de quibus bonis deduci debeat: si consumpta sit, an amplius peti possit, & quid deniq; sit apanagiu. 24
De vite ceturali, declaratusq; locus Iurifcon. in.l. milites, in. §. si vitem ff. de re mili. 25
De perceptorio aliqua, & quare ad multorum iurium interpretacionem peremptoriu dictu fuerit. 26
De thalameo, bucentauro, alijsq; nauibus onerarijs, longis, piscatorijs, actuarijs, & similibus, duobus Iurifcon. etiam locis restitutus. 27
De numero, qui sint octauarj, an valeat argumentum a proportione numeri, & an semper pluralis, in singularitates resoluaatur. 28
De amico, quod nulla possessio est melior, & an iura in conuictis sanguine loquentis, locum habeat etiam in amicis. 29
De fama, deq; effectibus eius, an et quando plenam, vel semiplenam probationem faciat, & quibus casibus. 30
De fuga, an sit iudicium sufficiens, quo libere possit quis ad rigorosum examen perducere, seu ad veritatem eruendam torqueri. 31
In his, quae sunt difficilis probationis, an possimus ad coniecturas recurrere, & an probatio huiusmodi sufficiat. 32
An & quando possit quis, vel in expensis codemurari, vel absolui, deq; multiplici expensarum specie. 33

An ignorantia in facto proprio excuset, necne, ad ornatum. l. si. & si milium. ff. pro suo. 34
De homicidio, an & quando facinus impunitum sit, deq; coniecturis possimum, quando ad defensionem commissum dicatur. 35
Ad vulgatum illud dictum, Quae specialia nota sunt digna, nisi exprimentur, videntur neglecta, applicata quotidiana questio. 36
An & quando quis cogitationis poena patiatur, et quibus casibus. 37
De immunitate, an & quando immunitas extendatur ad alios, & an semper dicatur stricti iuris, stricteq; interpretanda sit. 38
An filiorum appellatione veniat nepotes, differantq; haec duo, si vocatio fiat per nomen filiorum & liberorum, & si veniunt, quibus casibus veniant & comprehendantur. 39
An in dubio princeps praesumatur voluisse derogare iuri tertij, seu ius alteri questum tollere, eiq; in aliquo praedium facere. 40
An facta mortis mentione, intelligatur de naturali, an vero etiam civilis veniat, & quid in violeta. 41
An perempta instantia pereant omnia acta, & dato quod pereant, quo iure pereant, & an omni casu prohibuit sit, ne sententia inde feratur. 42
Quod in causa Iudici liquere debet, ut inde sententia ferri possit, & videatur lata visis actis. 43
De milite caelestis militiae, et armate, an equiparetur, et quibus casibus. 44
 De sententia

De sententia interlocutoria, an & quando possit reuocari, & in quo à diffinitiuâ differat. 45
 Omnia benigna quadam interpretatione sunt intelligenda, & maxime ut solutio fiat ac celebretur cū aliquo temporis intervallo. 46
 Quod multa per indirectum & in consequentiam conceduntur, quæ tamen principaliter sunt nobis de negata. 47
 Quod nunquam est ab executione in

ciendum, quodq; aliter iudicium vitatur, & multa inde ad exornationem. l. prim. C. de excess. rei iudi. 48
 Ad quid seruiat nobis dictum Iuricon. ut infra quod bona dicuntur deducto ere alieno. 49
 An duo insolidum domini vel possessores esse possint, ampliatq; ex multis decisio Iuricon. in l. si ut certo. in. §. si duobus vehiculum. ff. commo. 50

INDEX EORVM, QUI IN HISCE. 50. DIALOGIS concluduntur, quiq; cum Authore familiariter sunt collocuti.

ALBERTVS Corradus.	44	Hermes Fereus.	41
Aloysius Quirinus.	13	Hieronymus Danau.	29
Andreas Rapius.	6	Iacobus Zagarus.	2
Andreas Gallus.	19	Iacobus Cisterminus.	38
Angelus Ruscus.	35	Io. Baptista Amaltheus.	31
Antonius Fabritius.	20.	Ioan. Berofius.	34
Antonius Martinus.	33	Ioan. Scuranus.	45
Asehanus Tonellus.	23	Ioannes Bonaccursus.	47
Bernardus costola.	8	Lauclaus Martinus.	46
Bernardinus Borgaruccius.	26	Ludonicus Tertius.	40
Brunorus à Sole.	4	Ludonicus Perolerius.	43
Carolus Belga.	1	M. Antonius Mussatus.	11
Clemens Valuasforius.	36	Marcus à Sole.	14
Domitius Marinus.	37	Marsilius Madarus.	27
Donatus Centonus.	3	Melchior Chartularius.	16
Dorotheus Brigotus.	22	Nicolaus Peruscus.	9
Federicus Trenta.	25	Pasius Pasini.	21
Federicus Dynus.	49	Petrus Amatus.	7
Franciscus Fumatus.	24	Petrus Pappus.	48
Gabriel Gandinus.	42	Prometheus Chermadus.	34
Gaspár Fabianus.	15	Ricardus Portuenerius.	10. 11.
Georgius Vasques.	5	Seuerus Giraldo.	50.
Gysippus Phœbeus.	28	Thomas Gomes.	30.
Gysippus Fabritius.	39	Valerius Largius.	18.
Hannibal Buzacharius.	17.	Laus Deo optimo maximo.	

Tractatus

TRACTATUS CASVVM ALIQVOT, CENTVRIA TAMEN DEFINITVS, STYLI SACRI

PALATII APOSTOLICI, ET CVRIAE. nunc primum in studioforum gratiam editus.

M. MANTVA BONA VITO, PATAVINO, IVRISCON. Cæsareoq; Comite, Authore.

ICET stylus sacri palatij & curiæ, modo albus sit, modo niger, vt inquit Hosti. in prohe. summa, in princi. & in facto potius consistat, quam in iure. cap. ex literis, ibi, cum tam iuris canonici quam nostri moris existat. de constituto. vtrunque Ioan. Staphi. eiusdem sacri palatij olim auditor, in tracta. de gratijs expe-

ta. in princi. columna quarta, attamen seruandus est, vt testatur & docet Barba. in capitulo primo, columna tertia de proba. & bene, aliàs sententia esset nulla, si contra ipsum reperiretur lata, sicuti quando lata est contra legem, cum stylus vicem legis obtineat, iuxta not. per Cyn. in l. secunda. C. quãdo pro uo. non est ne. in tertia. q. Guid. Pap. deci. 292. si alicui, columna prima, Cassan. e. multa, in consu. Bur. in prin. columna tertia, & confi. 68. visis, nume. 57. & eodem modo bulla sic obtenta. c. licet, cum materia, de crim. fal. Specu. in titu. de rescip. p. sen. in §. primo. idem Gui. Pap. confi. 134. circa, colum. vltim. & litera, si appareat quòd in eis seruatus non fuerit. Immo quòd de falsitate etiam sunt suspectæ. c. porrecta, de confir. vti. vel inu. glo. not. in. c. causamque, de testi. Abb. in. c. ex parte. 2. de offi. de. & in. c. primo, vt li. pen. pulchre Ro. confi. 376. quæstio, columna tertia, idem Staphi. in tracta. de quo supra forma. 4. nume. 17. prouin. fo. 16. columna secunda, & propterea ego Mantua, Iure consultorum minimus, in gratiam studiosè iuuentutis, casus aliquot ponere statui, quibus aliquando leuari, eiusdemque vti possit, sine multo labore, cum tamen sese obtulerit occasio.

ET primo, quòd de stylo palatij & curiæ Apostolicæ est, quòd omnes termini post litem contestatam, sint peremptorij, licet non exprimatur, ita Specu. in titu. de cita. in §. viso, not. in clementi. prima de excep. & in. c. coram, de resti. in integ. vbi omittens peremptoriam excep. opponere, vel probationes necessarias in termino peremptorio proponere, non auditur sine restitutione in integrum post terminum. Rota plene deci. 30. fuit dubitatum, columna prima in nouis, in fi. vbi etiam rationem assignat. & ideo in causâ prophana quoque non est necesse exprimere peremptorium, secundum modum & stylum

curia, quamuis ad audiendam sententiam, hac ratione, quia si licet post litem contestationem omnes termini in palatio Apostolico sunt peremptorij, licet non exprimat. & notandum est, quoniam regulariter in his, in quibus ordo & figura iudicij seruatur, necesse est hoc idem facere, id est peremptorium exprimere in citatione vnicuique, quæ fit ad sententiam audiendam, alias non valeret. l. ad peremptorium. ff. de iudi. l. secunda. C. quomodo & quando Iud. c. de illicita. 24. questio. tertia. Inno. cen. in. c. ad petitionem, de accu. Specu. in. d. §. viso. Rota deci. 245. licet in causis. & deci. 342. retento. eo. lib. & non habet dubium. & præsertim hoc ipsum verum est, si in partibus sit cognitum plene, & conclusum. & ad idem sciendum est etiam, si Iudex in citatione fuerit comminatus, quod procedat ad sententiam, si comminatus non compareat, quod hæc comminatio habebit vim peremptorij, vt per Barto. in. l. si finita, in. §. Iulianus, numero quarto. ff. de dam. in. sec. Abb. in. c. causamque, columna tertia de rescrip. dictumque verissimum est, moderandum tamen iuxta superius allegata, & vt Rota declarat, in loco, de quo supra deci. scilicet. 245.

Secundo, quod dentur, reo instante, & petente, in causa prophana adhuc, quadraginta dies, actori vero triginta, ad ponendum & ad articulandum, secundum constitutiones Ioan. 22. & nimirum, quia reorum partes sunt fauorabiliores, quam actoris. c. ex literis, de proba. vulga. l. fauorabiliores, de regul. iur. & quia etiam reorum est fugere, actorum vero instare. cap. nullus, de præsump. cap. forus, de verbo. significa. l. inter stipulantem. §. si stichum. ff. de verbo. obligatio. & maior denique actoris contumacia, quam rei. cap. causamque, de do. & contu. cap. primo, eod. titu. in sexto, ea forte ratione, quam assignat tex. in. l. si quando. C. de dila. ibi quoniam instructus esse non potuit, qui præter spem ad alienum trahitur iudicium. Vnde videmus hac de re, quod reus etiam plures exceptiones, quam uis contrarias, proponit, actor vero non, nisi contrarium in iure decisum inueniatur, vt per Barto. in. l. nemo, in principi. ff. de excep. & simile est in. l. si quis ex argētarijs, in. §. prætor. ff. de eden. ibi, Instructus esse potest ex instrumento suæ professionis. & ibi, Absurdum enim est & c. Et ad propositum inquit etiam Barto. in. l. in lege, in. §. primo, columna secunda. ff. ad legem Aquil. quod reus examinat testes ante litem contestatam, actor autem regulariter non, quia non est in potestate rei, quæ

do conueniatur. & in. l. eum quem tenere. ff. de iudi. quod in actore iustior causa litigandi requiritur, quam in reo, vt excusetur ab expensis, ex quo antequam litiget, subtilius deliberare debet. & quod maius tempus habeat reus, quam actor, ad propositum, virtute. d. constitutionum Io. firmat Rota, deci. præallega. 30. col. 2. ad fi.

Tertio, quod quando committitur causa in palatio, vt terminis non seruatis, sed sola facti veritate inspecta procedatur, vt termini substantiales ad ponendum & ad articulandum, & dicendum contra articulos, & ad producendum omnia, & dicendum contra producta, ad arbitrium Auditoris abbreviari possint, sed non totaliter omitti, alij autem non substantiales sic, ita quod termino ad libellandum omisso, potest terminus octo dierum, vel decem, ad ponendum, & ad articulandum, siue dicendum articulos, & ad concludendum assignari ad primam diem. inquit enim Ioan. Mora. in cap. fina. de hære. in sexto, quod vigore solius verbi figura, potest Iudex incipere ab articulis, eisdemque probatis, procedere ad sententiam, ergo multo fortius vigore verborum prædictorum, quæ ultra alia de quibus in cle. dispendiosam, de iudi. & in clem. sepe, de verbo. significatio. debent aliquid operari. l. si quando. ff. de lega. primo, capitulo si Papa, de priu. in sexto, cap. in memoriam. 19. distin. ad dicendum vero contra articulos, potest terminus pariter assignari ad primam diem, & ad producendum omnia, etiam ad primam vel secundam diem. & ad dicendum contra producta, secundum multitudinem eorum. & est stylus, quæ inuenit Urbanus Quintus, ne partes vexarentur litibus laboribus & expensis, & vt negotia expedirentur celerius. cap. finem litibus, de do. & con. c. frequens, de restitu. spo. in sexto. Aliter Egidius dicebat, quod si termini ad ponendum & producendum omitterentur, dummodo assignaretur partibus terminus communis, peremptorius, ad proponendum, ponendum, & probandum omnia, quæ vellent in causa, processus non esset nullus, ex quo rigor iuris tollitur ex verbis in commissione appositis, verum quia hodie commisiones facile obtinentur, ex quibus dubia multa oriebantur, alia ordinatio statuta est, quæ seruari debet, & quam ad vnguem tradit Rota, deci. 33. quando committitur, in nouis. non nihil deci. 96. Domini, eo. lib. & deci. 45. nota Domini & c. in antiq. & decisio. 488. nota quando causa & c. eo. lib.

Quarto quòd articuli qui sunt de iure dantis (hoc enim casu forum consideratur, an causa vnde competit ius agendi, vel excipiendi, directe descendat à iure dantis, cle. constitutionem, de elect. Rota decisio. 36. fuit dubitatum, ad fin. in nouis) & aliàs pertinentes in materia & in forma, dati post terminum, ante tamen conclusum in causa, possint & debeant admitti de æquitate, licet forsan de rigore iuris contrarium seruandum sit. c. pastoralis, de excep. & ad propositum not. composte. in c. quod sicut, de elec. & Pau. in. d. cle. constitutionem. Rota de ci. 101. omnes, in nouis. & non sine ratione, antequam sit in causa conclusum, dictum est, quia tunc partes nil aliud possunt probare, immo quòd omnibus probationibus renunciaisse videntur, iuxta glo. in §. quia vero, in authen. de testi. & in. c. cù dilectus, de fi. instru. Ro. in. l. prima, columna tertia de arb. ple. ne Ias. in. l. admonendi, in repe. colum. 24. ff. de iureiuran. & quia duo hæc parificantur, vel quòd in causa conclusum sit, vel sententiam latam esse, vt per Barto. in. l. si mater, in §. eandem, in fi. ff. de excep. rei iudi.

Quinto, quòd omnes causæ in curia, committantur, cum incidètibz dependentibus & connexis, & ideo auditor datus in causa appellationis à diffinitiuâ interpositâ, si excipiatur de defertione appellationis, poterit sine noua commissione hac ratione cognoscere, an sua sit iurisdicção. c. super literis, de rescrip. cap. significantibus, de offi. de. c. sua, de ap. quia scilicet deserto est incidens, seu emergens, de quo, tanquam de principali, ante omnia cognoscendum est. c. 1. c. tuam, de ordi. co. Rota deci. 153. auditor, in nouis. & ad prædicta facit etiam quod habetur in c. translato, de constitu. Barto. consi. 159. vifa, col. vlti. Calde. consi. 22. testator, in j. de testa.

Sexto, quòd si in prima instantia articuli alicuius admittantur ad probandum in curia & extra, & pars sit negligens in prosequenda seu habenda remissione, nihilominus vti possit in secunda instantia, & prosequi. d. remissionem de benignitate canonica, & maxime in beneficialibus. c. cum Ioannes, de fide instrum. l. per hanc. C. de tempo. appel. & hoc idem forte, ne probationum facultas angustetur, & ius partis pereat. li. quoniam in fi. C. de hære. c. significauit. c. Albericus, de testib. Rota decisio. 302. si in prima, in nouis. Bald. consilio. 317. punctus, colum. secunda, volumi. quarto, vbi etiam dicit, quòd cù probandi potentia statuta fuerit ob bonum publicum, nec par-

tium

tium consensu poterit (iterato dixerim) angustari. l. ius publicum. ff. de pac. c. si diligenti, de fo. compe. cum vulga. Septimo, quòd si actor in causa beneficiali ante litis contestationem renunciauerit liti & causæ, vt non propterea videatur renunciare iuri sibi pro tunc, in beneficio competenti, ex quo aliud est renunciare liti, aliud iuri. c. cum inter, de elec. c. sanè. c. veniens, de renunciatio. Innocen. in. c. in nostra, de rescrip. Vel in præsentia, vel in absentia, renunciatio fiat, quoniam vtroque modo fieri potest, vt not. in. c. cum pridem, de pac. & in. l. postquam liti. C. eodem, quod vltimum tamen in prophanis forte procederet, non in beneficialibus. c. quòd in dubijs. c. admonet, de renuncia. Rota plene, deci. 306. si actor, columna. 1. & secunda in nouis.

Octauo, quod auditores, de stylo, & obseruantia palatii, serè ad idè, renunciationem litis & causæ recipere possint, non iuris, nisi sibi expresse committatur, de quo tamen aliqui dubitarunt. sed nihil est, ex quo strictissimam habent potestatem, & strictiorè, quam alij delegati, vt not. in. c. solet, de senten. excommunica. in. 6. potestque facile haberi regressus, ad referendarium, vel ad Vicecancellarium, quòd habent potestatem recipiendi resignationes in curia, & quia etiam procuratores potestatem nõ habent renunciandi, iuri, & fufius Rota, decis. præallegat. 306. circa medium.

Nono, quòd si appelletur ante tertiam diffinitiuam sententiam, ab aliquo grauamine, etiam iusto & vero, & nihilominus tertiam diffinitiuam feratur, & post modum articulus prædictæ appellationis, siue grauaminis, alicui alteri auditori committatur, & petatur procedi ac pronunciarì super dicto grauamine, vt pars ipsa id petens, non audiatur, nec de ipso cognoscatur aut pronuncietur, antequam dictæ tres sententiæ conformes fuerint effectualiter executioni demandatæ, clemen. vt calumnijs, de re iudica. & hoc idem quia prædicta cognitio & pronunciatio nullitatem tertie sententiæ concernebant, ita vt omnimodo superferendum sit, & vitari circuitus debeat, donec. d. executio fiat, clemen. auditor, de rescrip. l. dominus testamento. ff. de condicção. in debi. Rota deci. 322. dixerunt, in nouis.

Decimo, quòd super articulis non admittendis, vel iam repulsis testes affuturi non recipiantur, si tamen repulsi sint vel repellendi, ex defectu materiæ (probationes enim impertinentes omnino reici debent. l. ad probationem. C. de proba. c. cù con-

tingat, de offi. delega. & dicuntur impertinentes, quādo ex eis nullus sequitur effectus, vt plene per Bal. confi. 143. super questione, colum. secunda volumi. secundo & qua ratione repelluntur in prima instantia, eadem in alijs sunt repellendi, quoniam defectus materiae, concernit instantiam totius causae, nō propter lapsū termini, vel quia sit defectus in forma, quia male specificat, quoniam tunc secus, & hoc ideo, quia recipiuntur non solum respectu illius instantiae, verum etiam totius litis, cum sit causa absentiae, ad omnes instantias vniformis, idcirco ante inchoationem totius litis recipiuntur. c. quoniam frequenter, vt lit. non contesta. & articuli male specificati in prima instantia, poterunt melius specificari in secunda, vel tertia, & nō dati in termino, dari poterunt in termino secundae vel tertiae instantiae, & praedicta ne probationum copia pereat. d. c. quoniam frequenter, Rota decif. 323. super articulis, in nouis.

Vndecimo, quod si committatur causa, cum potestate citandi per edictum affigendum in curia & extra, non sufficiat, si decreta citatione postea per auditorem legatur in audientia contradictarum, & affigatur in valuis palatii, & ecclesiae maioris, vbi est curia, & legatur ac publicetur etiam in locis vicinis in partibus in quibus mandatur fieri executio, nisi etiam affigatur in valuis illorum locorum, & dimittatur affixa per aliquas horas ibidem, vsque adeo vt neque affixio copiae sufficiat instrumenti siue literae citationis, nisi affigatur originalis, cui pars credere tenetur, & non copiae, quoniam si in iudicio fidem nō facit, multominus faciet extra. c. primo & secundo, de fide instrum. c. cum in iure peritus, de offi. delega. not. in authent. si quis in aliquo. C. de edendo, Rota decif. 223. si committatur, in nouis, & ad idem sciendum est, vt ibi etiam dicitur, & bene, quod in locum albi praetoris, de quo aliās, in l. prima, in §. adere. ff. de edendo, & in l. prima & secunda. ff. de albo scribendo, hodie successit palatium Apostolicū, quodque in eius valuis fiunt citationes, vt supra.

Duodecimo, quod impetrans certum beneficium, vacās per obitum extra curiam, cum clausula, dummodo non sit in eo aliqui ius specialiter quaesitum, non teneat facere mentionem de expectantibus ibidem auctoritate Apostolica, & illud idē beneficium acceptantibus. c. si postquam, & ibi not. de praeb. in. 6. sed dubitatio est, quid in canonicis electis, vel praesentatis ad. d. beneficium ante impetrationem antedictam, licet confirmatio

matio subsecuta non sit, & deciditur ibidem post multa, in eisdem supra dicta non procedere, & bene, ex quo electus vel praesentatus ex toto & perpetuo eēt exclusus, si in ipsis praedictus stylus seruaretur, quod absurdissimum eēt, nec praesumendum, quod Papa tantum praedicti canonice electis, seu praesentatis, facere voluerit. c. ex parte. c. super eo. c. quamuis, de offi. delega. capitulo deliberatione, de offi. delega. in. 6. & vt ibi latius.

Decimotertio, quod si post conclusionem in causa factam ad instantiam actoris, in beneficialibus admittantur articuli rei, tunc conclusio in causa praedicta reuocari videatur, forte quia necessaria tunc nō est, ex quo in prophana insertur esse secus, iuxta not. in clemen. saepe, de verbo. signifi. Rota deci. 5. si post conclusionem, in prin. in nouis.

Decimoquarto, quod procurator, articulos per eum datos, etiā per iuramentum, tanquam datos per errorem, quauis hoc ipsum non docuerit, de stylo & obseruantia palatii, possit reuocare, & licet contrarium notari videatur in capitulo fina. de confess. verum de iure id tamen sequendum non est. c. quā graui, de crimi. fal. & stylus huiusmodi est indifferenter seruandus in beneficialibus & matrimonialibus, in quibus animae periculum vertitur. & idem in prophanis, nisi articuli dati sint per iuramentum, quoniam tunc nunquam admitteretur procurator ad reuocationem erroris, iuxta ea quae habentur, in c. in positionibus, de conse. in. 6. Rota decisio. 260. procurator in nouis.

Decimoquinto, cum mandatur auditori, quod si per euentum litis, sibi constiterit, neutrum litigantium ius habere in beneficio, prouideat illi qui sit magis idoneus, quod de huiusmodi idoneitate, poterit se informare per testes, quis eorum excedat alium literis, moribus, vita, aetate, nobilitate, & conversatione, & secundum hoc, vnum alio magis idoneū iudicabit. ad quod faciunt etiam nota. in. c. licet, de transla. praela. Rota deci. 270. si mandetur in nouis.

Decimosexto, quod Legatus de latere super pluralitate beneficiorum incompatibilium, non dispenset. sed solus Papa, tradit Ber. & Tan. in. c. dudum, de electio. Bartholo. Brixien. in. c. Sanctorum. 70. distin. Innocen. in. c. de multa, de praeben. & ibi de materia, & facit tex. in. c. super eo, & in. c. non potest, & in. c. cum singula, de praeben. in. 6. & in. c. ordinarij locorum, de offi. ordi.

fi.ordi.eo.lib.& quòd ita se habeat stylus curiæ, testatur Archidiaco.in.c.primo, de consuetudi. Rota deci. 286. legatus, in nouis.

Decimoséptimo, quòd contumax etiam vere, audiatur appellans à diffinitiuâ infra decem dies, computandos à tempore prolationis sententiæ, non scientiæ. & nimirum, quia nimis graue esset, & iniquum, si tantum parti præiudicaretur, quæ ficticitata est, nam ei tolleretur defensio, & appellationis remedium, quòd nec Diabolo tamen esset negandum, si in iudicio foret. c. cum inter, de excep. c. cum speciali, de appel. & quia satis est quòd absens in processu & diffinitione causæ puniatur, argu. in. l. diuus. ff. de offic. præsi. considerando quoque idè esse in citato ad domum, & in loco beneficij de quo agitur in ecclesia cathedrali, qui si non compareat auditur appellans, clem. causam electionis, de elec. & multo fortius in citato per edictum in locis publicis, plus distantibus & remotis, & prædicta omnia nisi de scientia ipsius citati, & contemptu constaret, quia tunc non audiretur, vt per Io. And. in clementi. vnica, de do. & con. Rota deci. 364. cum iura, colum. secunda in nouis. & dubium faciebat, quia iura clamitant, contumacem appellantem regulariter non esse audiendum. l. prima. C. quo. app. non reci. l. properandnm. C. de iudi. Rota in. d. loco, in princip.

Decimooctauo, quòd semel citata parte legitime ad causam, in eius contumacia procedatur per audientiam, etiam ad excommunicationem, puta quia non respondeat libello lite contestata, tribus tamen citationibus præmissis, argumen. in. c. primo de iudi. & in. c. prout, de dolo & contu. & in. c. tua, vt lit. non contesta. Rota decisio. 399. si pronuncietur, in fi. in nouis.

Decimonono, quòd per denunciationem non probetur sufficienter excommunicatio ad effectum obtinendæ absolutionis ad cautelam, vt per Ioan. Andre. in capitulo pia, de exceptio. in 6. quòd planè fatendum est, quando opponitur excommunicatio per partem aduersario in vim peremptoriæ vel dilatoriæ, ad eum repellendum, & eiusdem opi. ideo de stylo, & in curia seruatur, quia rarissime excommunicationis exceptio admittitur, ex quo nunquam debite proponitur & specificatur, & fusius Rota decisio. 400. si quis, columna prima in nouis.

Vigesimo, quòd titulus vt lit. penden. fortius in actore procedat, quam in reo, ideo intimatio appellationis iuxta formam clem.

men. causam electionis, de electio. quando de speciali mandato causa committitur, fit vt reus certificetur super quo velit actor agere, ad hoc vt possit venire, vel mittere, instructus, argumè. in clementi. secunda vt lite penden. & in capitulo præterea, de dila. in tantum, vt cum ipse actor certus sit vel esse debeat de factio suo. c. ab excommunicato, de rescrip. c. eum qui certus, de regulis iuris in sexto alia citatio, seu certificatio de causa nõ sit necessaria, Rota decisio. 402. si actor, colum. prima in nouis.

Vigesimoprimum, quòd gratiæ pro aliquo beneficiando scribantur, vt in loco, de quo infra mirumque videtur, quoniam in volumine Decreti scriptum non reperitur, gratias vnquam suis concessas, nec potest aliud dici, nisi verum esse, quòdque Papa ipse cœpit scribere, cum moderamine, dando primo monitorias, secundo præparatorias, tertio executoriales. c. mandatum, & ibi Abb. colum. tertia de rescrip. not. in capitulo primo, & in capitulo ex literis, de constitu. & in. c. quam graui, de crimi. fal.

Vigesimosecundo, ferè ad idem, quòd solita inferi in rescriptis, habeantur pro expressis. d. c. ex literis. c. cum causam, de elec. c. secundo de rescrip. & hoc quia olim pro secundo non scribebat, quin apponeret clausulam, si pro alio non scripsimus, præallega. c. mandatum. c. literis. c. Abbatem, eod. titu. ita idem Abb. in. d. c. mandatum.

Vigesimotertio, quòd gratia Papæ non dicatur perfecta, nisi reducat in mundum, argumen. in. l. contractus. C. de fide instrumento. tradit Bald. in capitulo primo in fine princip. per quos si inuestitu. in vsibus feudorum, aliquid in. l. fina. C. senten. rescin. non poss. colum. tertia, Oldra. consilio. 324. factum num. quinto glo. in regu. can. 25. item voluit, in princip. & octaua, in princip. ita vt sola signatura non sufficiat, nec possit gratia prædicta per testes probari, nouissime Staphi. in tracta. de gratijs expecta. quib. mod. lit. ad be. expi. numero octauo, & numero tertio, de commissio. & lit. iusti. post Bellame. decisio. 644. si Papa, Rota decisio. 458. circa colum. 2. in nouis.

Vigesimoquarto, quòd si aliquis impetrat literas Iustitiæ, in quæ eis mentionem faciat, quòd obtinet duo incompatibilia, de quibus in. c. de multa, de præben. non sufficit, quòd dicat, se illa canonice obtinere, sed necesse sit, vt asserat obtinere ex dispensatione

spenfatione Apostolica, & hoc ideo quia verbum canonicè, solet referri tantum ad potestatem conferentis, non etiam ad habilitatem recipientis. vt not. in capitulo non potest, de præben. in. 6. Specula. de dispen. in. §. dicendum, numero. 14. prouin. fo. 41. colum. 1.

Vigefimo quinto, si impetretur rescriptum super aliquo, quod impetrans dicat se canonicè vel legitime obtinere, cui ius commune tamen resistat, vt necessario consuetudo vel priuilegijs, & simile exprimatur, exemplum in exemptis, quod nisi hæc literæ non dantur, etiam si velit vt in eis ponatur verbu legitime vel canonicè, & ad propositum not. in. c. licet, de probatio. & in. c. fina. de restit. spoliato. in sexto, & in. c. primo de præscrip. eo. lib. & per Innocen. in. c. secundo de diladè prouincia, in loco præallega.

Vigefimo sexto, quod licet committens vices suas, totum commississe videatur, c. super quæstionum, & ibi not. de offi. delegat. c. si duo, eodem titu. in. 6. cancellaria tamen non admittit, nisi exprimatur, quod iudex totaliter vices suas commisit, & refert adhuc in præallega. loco prouin. fo. 44. colum. secunda quod stylus iste, etiam tempore collecta. obseruabatur, vt ipse not. in. d. c. super quæstionum.

Vigefimo septimo, quod in rescripto super manuum iniectione ponatur clausula vocatis vocandis, ex quo fit vt Iudæi non incidant in canonem Lateranen. concilij. si quis suadente. 17. quæstione quarta, & nimirum quia nec possunt excommunicari. dixi ego alibi multa prouin. fol. 45. colum. secunda, & quod excommunicari non possint, probatur in capitulo gaudemus, de diuor. tradit Ioã. de Ligna. in trac. de sen. excommunicatio. charta prima, & fuit dictum Hostien. in summa, de Iudæ.

Vigefimo octauo, quod Cardinales possint committere eorum auditoribus obseruationes terminorum, absque speciali mandato Papæ, quæ consuetudo curiæ & stylus, forte ortum habuit à dictis, & not. per Archidiao. in capitulo super quæstionum, in. §. porro, & in. §. verum, de offi. delega tradit Egid. Bellame. decisio. 43. articulus, ad finem. 1. rouin. fol. 46. colum. secunda.

Vigefimo nono, quod licet olim inuocatio brachij secularis de qua in. c. j. de offi. or. daretur absque signatura, hodie tamen nõ datur, quia nec dabatur tempore collecta. vt testatur in. d. c. j. & pro-

& propterea (vt dicebam supra) stylus inconstans est, & modo albus, modo niger, nec prouin. negat, fo. 28. col. 2. sed non curandum, quoniam quod de præsentis seruetur, non quod seruabatur olim, curandum est.

Trigefimo, quod super spolio beneficij, vel alterius rei prophana, non dentur literæ, nisi spoliatus dicat aliquid de proprietate, exempli gratia quod tale beneficium canonicæ sibi collatum assecutus, aliquandiu tenuit, vel si res sit prophana, eã ad se spectare. c. in literis, & ibi not. de resti. spo. Prouin. fo. 38. col. j.

SECUNDA PARS.

TRIGESIMO primo, quod non dentur literæ captionis super debito ciuili, & mirum est, cum de sanguine non agatur tunc, quod aliàs refugit ecclesia & abhorret. c. sententiam sanguinis, ne ele. vel mo immo quod nec per signaturam conceditur, nisi sit debitum cameræ, seu fiscij, & not. in. c. ex rescripto, de iure. Prouin. fo. 45. col. j.

Trigefimo secundo, quod quamuis per assecutionem secundi beneficij sub eodem tecto, primum ipso iure vacare non videatur. c. literas, de conce. præben. tamen expeditur literæ, tantum pro vacante. Prouin. fo. 52. col. 2.

Trigefimo tertio, quod si appellatio extraiudicialis commissã sit auditori in palatio apostolico, vel alibi, statim sint post commissionem clausæ & ligatæ manus executoris. c. vt nostrum, de ap. c. quãuis, de elec. in. 6. Rota deci. 344. licet, in fi. in nouis, Milis in. §. appellatio versiculo decimo appellatio extraiudicialis.

Trigefimo quarto, quod si appellatio in partibus interposita sit ad curiam, ante sententiam, vel post, auditor, cui causã appellationis commissã est, possit Iudici à quo statim inhibere, cum sibi constet appellatum, & per appellationem causã ad curiã deuolutam fuisse, vel si appellationem recipiens, incipit de veritate causæ appellationis, aut de negotio principali ex certa causã cognoscere. c. Romana. §. quod si obijciatur, de ap. in. 6. c. non solum §. illa vero, eo. ti. et lib. Rota deci. 11. fuit dubitatum,

rum, in prin. Milis in. §. appellatio. ver. 12. adpellatione ad curiam.

Qui plus dicit, & erit trigessimus quintus casus, in d. loco. ver. seq. qui est. 13. appellatio à grauamine, post Rotam deci. præallega. quòd appellatio à grauamine ad curiam in partibus interposita, auditor adhuc, cui committitur causa appellationis cum negotio principali, & cum potestate citandi ad partes, potest de æquitate, & secundum stylum curiæ inhibere iudici à quo etiam ante decretam citationem. d. c. non solum, & de æquitate canonica dixi, quoniam de iure contrarium dici videtur, in cle. 2. vt lit. pen.

Trigesimo sexto, quòd si appellatio à grauamine iniusto interposita sit in partibus ad curiam, causæque auditori adhuc commissa cum negotio principali, & cum potestate citandi ad partes, & ipse pronuntiet male appellatum, debet causa in curia remanere, non autem fieri remissio ad partes, vt in locis supra allega. Milis ibidè, ver. 14. appellatio. & hoc idè propter oppositionem manus Papæ, & aduocationem causæ principalis. cui decisioni & si obstare videatur tex. in. c. cū in ecclesia, & in. c. vt debitus, de ap. & de iure hac ratione verum Rota fateatur in loco de quo supra col. 2. de stylo tamen secus est, igitur (vt sæpe dictum fuit) seruandus.

Trigesimo septimo, quòd appellatio quæ fit à Cardinali, siue ante sententiam, siue post, non committatur auditori in palatio Apostolico, sed Cardinali, Rota deci. 11. præallega. col. 2. in fi. Milis in. d. §. appellatio ver. 18. appellatio quæ fit à Cardinali.

Trigesimo octauo, quòd si appellatio ad curiam interposita sit, secundum formam. c. statuius, de elec. in. 6. & cle. causam, eo. ti. pars in curia præsens, absentem expectare debeat per. 20. dies, & eisdem elapsis postea procedere in causa, & libellum of ferre, etiam omisis tribus citacionibus, in audientia fieri consuetis, nec prætextu aliquo processus dici nullus possit, quæuis forma prædicta trium citationum seruata non fuerit, quoniam sunt non de esse, sed ad bene esse, fiuntque potius, vt d. 20. dies labatur, quam propter aliud, & cum absens pro contumace habeatur, non mirū est si in causa proceditur. c. sæpe, de ap. c. cordi, eo. ti. in. 6. & vt causæ beneficiales, quoniam in eis diuturna vacatio est valde periculosa, celerius etiam expeditur. cap. quam sit, de elect. in sexto. Compostella. Archi. & alii, in dicto capitulo statuius. Rota deci. 78. post lapsum, in nouis,

uis, Milis in. §. appellatio. ver. sicu. 67. appellatio interposita. Trigesimo nono, quòd quamuis contumax verus non appellet fictus autem sic, à tempore scientiæ, non sententiæ infra decendiū. c. concertationi, de ap. in sexto. Rota decisio. 49. si feratur, in principi. in nouis. de stylo tamen curiæ, & secundum obseruationem Rotæ, & idem in citato per edictum, appellabit tamen verus etiam, dummodo appellet infra decem dies, vt supra computandos à tempore sententiæ & non scientiæ, & sic è contra. ita Rota met. deci. 364. cum iura, in fi. eo. lib. superinde declarans etiam, quis verus contumax sit, & fictus, deci. præallega. 49. Milis in. §. appellatio. ver. sicu. 103. appellare non potest.

Quadragesimo, quòd auditor sacri palatii non possit post mortem Papæ procedere in causis etiam ante mortem cœptis, vt not. in clemen. auditor, in fin. de rescrip. Milis in verbo Auditor.

Quadragesimo primo, quòd si citatus ad certum terminum, vel ad certum actum, & generaliter ad procedendum in causa vsque ad sententiam inclusiue, non compareat, poterit contra eum, tanquam contra contumacem procedi, etiam sine noua citatione, per audientiam contradictarum, vt per Innocen. in. c. consuluit, de offi. de. & in. c. audientis, de procu. nonnihil Archi. in capitulo primo, de eo qui mit. in po. cau. rei ser. & in capitulo primo de do. & con. in sexto, nisi Iudex de benignitate velit eum expectare dicto capitulo consuluit. capitu. dilecti, de do. & con. Rota decisio. 345. licet impetrans, ad fin. in nouis. Milis in. §. citatio, ver. sicu. decimoquarto citatus ad certum terminum.

Quadragesimo secundo, quòd si citatus legitime ad curiam, non compareat, possit contra eum absentem commissio impetrari, quòd per audientiam procedatur contra ipsum, sola veritate facti inspecta, & etiam terminis non seruatis, ita vt nec sit necessarium, quòd. d. commissio sibi intimetur. Et nimirū, quia debuit venire, vel mittere procuratorem sufficienter instructum ad omnia, quæ occurrere tunc potuissent, vel impetrari in causa contra eum, aliàs propter ipsius contumaciam, quicquid in absentia factum fuerit postea, valebit & tenebit, argu. in. c. statuius, & in. c. cupientes, de elect. in sexto, & in capitulo lo. sæpe, de ap. & in. c. quoniam, vt lite non con. & in capitulo de eo qui mit. in po. cau. rei ser. Rota decisio. 115. in vim commissiōnis

miffionis, in nouis. Milis in loco de quo supra versicul. 17. citatus ad curiam.

Quadragesimo tertio, si petatur declarari, aliquem incidisse in canonem si quis suadente decimaseptima quaestione quarta, vt denunciatur publice excommunicatus, & euitetur à CHRISTI fidelibus, licet non requiratur litis contestatio, quod summariæ & cum causæ cognitione hoc ipsum cognoscatur, cle. presenti, de cens. capitulo primo & secundo de pœn. Rota decisio. 54. si petatur, in nouis, & 504. nota si petatur, in antiq. Milis in. d. §. citatio. versu. 37. citari debet.

Quadragesimo quarto, quod excommunicatus admittatur ad impetrandum rescriptum in curia, licet non impetret regulariter ad agendum extra curiam. & est not. ad ea, quæ habentur in cap. cum inter, de excep. Et ratio est, quia rescripta huiusmodi, quæ impetrantur ad agendum in curia, sunt potius distributiones, vsque adeo vt quilibet, etiam inhabilis, admittatur ad impetrandum, nec quod habetur in capitulo ipso iure, de rescrip. in sexto, & in capitulo nonnulli, eodem titulo, vendicant sibi locum in curia, vt not. Rota concludit, decisio. 175. commissio, in princi. in nouis. Milis in. §. excommunicatio versicu. 45. excommunicatus licet non possit &c. quod tamen declarat verum esse in rescripto impetrato ad auditorem Rotæ, qui aliàs habet iurisdictionem in cognoscendo, non si ad alium Iudicem etiam in curia. & quod huiusmodi rescripta sint distributiones potius quædam, nec iura præallega. locum habeant in curia, Rota adhuc repetit, decisio. 362. si committitur, in prin. eo. lib.

Quadragesimo quinto, quod possit petere absolutionem per procuratorem, si tamen ad id speciale mandatum habeat, vt not. in. c. cum desideres, de senten. excommu. & licet contrarium dicant aliqui ibi, id verum est, de rigore iuris, non de stylo curiæ, quod attestatur Milis in. d. §. excommunicatio, versu. 79. excommunicatus potest.

Quadragesimo sexto, quod Auditores, cum strictissimam habeant potestatem, & strictiorem quàm alij delegati, ad cautelam absolueri non possint, sine speciali mandato, quod tamen alij Delegati faciunt, vt not. in. c. solet, de senten. excommunicata. in sexto. Rota decisio. 306. si actor, columna secunda in nouis. Milis in. §. Iudex auditor, primo, & vt subiicit in versicu. sequen. sciendum est, quod Auditor palatii habet iurisdictionem

etiam ordinariam in cognoscendo, in sententiando vero delegatam, & ordinariam non actu sed habitu, & vt ipse fufius.

Quadragesimo septimo, quod Auditor palatii, cui committitur causa appellationis in partibus interposita, vel etiam in curia, de æquitate potius, quàm de rigore seruet terminos palatii, solitos in prima instantia seruari. & hoc idem propter executionem executoriæ, quæ aliàs per cancellariam non transfret. & quia esto quod hæc secunda instantia sit. c. cum Ioannes, de fid. instrumen. c. Raynutius. cap. Raynaldus, de testa. l. per hanc. C. de tempo. ap. debent tamen seruari, quia coram Auditore & alijs Iudicibus raro vel nunquam seruantur, aliàs propter defectum ordinis iudiciarij, tam prima quàm secunda sententia, posset impugnari, & executio eiusdem etiam impediri, nisi aliàs constaret, quod in principali causa seruati fuissent, & ita Auinionis fuit ordinatum anno. 1376. 3. Aprilis, quod & Rota decidit & testatur, deci. 20. anno Domini, in nouis, nonnihil Milis, in. §. Iudex. versicu. 4. Iudex Auditor palatii.

Quadragesimo octauo si sint plures Auditores, quibus separatim causa commissa sit, vni ad instantiam actoris, alteri ad instantiam rei, nec appareat cui commissio prius fuerit præsentata, quia in talibus commissio non apponitur data, quod ille procedat, qui præuenit alterum in citando, & hoc quia habent ordinariam iurisdictionem in cognoscendo, illeque cognoscere debet, qui citando præuenit. c. proposuisti, de fo. compe. Rota aliquid decisio. 654. nota quod quando. in antiq. Milis in loco præallega. versu. 12. Iudices Auditores &c.

Quadragesimo nono, quod delegatus non possit inuocare auxilium brachij secularis, nisi hoc ei specialiter commissum sit, vt per Archi. in cap. vt officium, in. §. denique de hære. in sexto, est verum quod Innocen. Hosti. & Ioan. And. tenuerunt contrarium, in capitulo significasti, de offi. de. sed Milis dicit primum verius de stylo, contrarium vero de iure scripto, illud igitur seruandum est. c. quam graui, de criminal. subijciens, quod quamuis delegatus non possit, potest tamen requirere ordinarium, & eum compellere vt inuocet, in. §. Iudex delegatus. versiculo decimoquinto Iudex

delegatus an possit &c.

Quinquagesimo, quod Iudex, cui certum ministerium commissum est, possit excommunicare impedientes, etiam si in commissione non adsit clausula contradictores &c. not. in cap. praterea, eodem titulo, ita Ioan. And. in cap. fina. de offi. de. glo. & Innocen. in cap. Abbatem, de rescrip. est verum quod aliqui tenuerunt contrarium, sed prima opinio verior, & ita ut testatur Milis in §. Iudex, versic. 183. Iudex cui certum, seruat curia, in loco tamen remoto à Papa, quoniam alias, si esset præsens. d. clausula omnimodo esset necessaria.

Quinquagesimo primo, quod agens possessorio recuperandæ, in beneficialibus probet titulum, vel colorem tituli, ne succumbat. capit. eum, qui de eo qui mit. in po. cau. re. i. d. in sexto, & ibi not. cle. vnica, de cau. po. & prop. & per Innocen. in capitulo ex parte, de restit. spoliato. Rota decisio. 393. si à. conferatur, columna tertia in nouis. Subiciens tamen, quod pro colore sufficit quod agens probet se autoritate superioris possessionem beneficii apprehendisse, licet forte collatio, siue electio, fuerit vitiosa, & non canonica, & habetur in capitulo cum nostris, de conce. præben. & in capitulo in literis, de restitutio. spoliato. & aliter Milis declarat, in §. possessio, versic. 162. possessorio recuperandæ agens, quod istud idem procedit, & verum est, quando possessorium principaliter intentatur, non si incidenter, quando petitur restitutio per viam attentati, quo casu sufficit probare possessionem singularem, non colorem, & ut per eum latius.

Quinquagesimo secundo, quod in rescriptis semper dicatur super defectu ætatis, de vberioris dono gratiæ, tecum si per dicto defectu dispensamus, quia si omissum esset hoc, gratia non valeret. c. licet, de cri. fal. Calde consi. 8. an extens. col. j. ad fi.

Quinquagesimo tertio, quod vbi appellatio deserta est, quo casu sententia transit in rem iudicatam, Auditor impetratus, in causa ipsa appellationis pronunciare debeat se non esse Iudicem, quoniam si post desertionem prosequatur, non ideo minus transiret, cle. si appellationem, de appella. not. glo. in. l. eos. C. eo. Rota decisione quinta nota quod

quod vbi appellatio &c. in antiq. subijciens, quod stylus est, ut pars appellans citetur ad docendum de diligentia in prosequendo, & expeditum esse si hoc idem non fecerit, quod solo temporis lapsu excluditur, & not. rursum in capitulo plerunque, de rescrip. & in. l. fina. C. de tempo. ap.

Quinquagesimo quarto, si procurator vniuersaliter datus sit ad causas deuolutas in curia, ut non audiatur, si velit se ad certas restringere, puta ad impetrandum & contradicendum, & hoc duplici ratione, primo ut procuratorum calumnijs obuietur, secundo ut causæ citius expediantur capitulo secundo, & ibi Archi. in glo. magna, in fi. de procu. in sexto. Rota decisio. 32. nota quod vbi procurator &c. in antiq.

Quinquagesimo quinto, quod dispositio capituli, ut circa, de elect. in sexto, non habeat locum quando articuli sunt probati, vel pro probatis habentur, ideo (ut Rota testatur) consuevit dici in palatio, iam sumus in probatis, & constat de non iure aduersarij, decisione quadragesima prima nota quod capitulo ut circa &c. in antiq. & per Innocen. in capitulo constitutus, de fi. presby. & propterea tradit praticam, quando petuntur admitti, ut pars contra quam producuntur protestetur saluo iure non admittendorum, & non recipiendorum, & bene, quod not. etiam in cle. constitutionem, de elect.

Quinquagesimo sexto, quod si testes sint publici, licet sententia sit nulla, iterato produci non possint, & hoc idem quia pars se iuravit testificata, & maxime si ad ipsius requisitionem publicatio facta sit, ut plene not. in cle. testibus, de testib. Rota decisione quadragesima secunda nota quod vbi testes &c. in antiq.

Quinquagesimo septimo, quod vbi compulsoria ad producendum instrumenta conceditur per auditorem, procedi possit parte aduersa etiam non citata, & videtur mirum, vulga. l. de vnoquoque. ff. de re iudi. l. nam ita diuus. ff. de adop. sed hoc idem est, quia inuita parte concedi potest, ergo etiam ea non vocata. l. qui potest in iuris. ff. de regu. iur. Rota decisione quadragesima septima nota vbi compulsoria &c. in antiq.

Quinquagesimo octavo, vbi quis pro beneficio habendo, duas obtinuit gratias à Papa, si vsus fuerit secunda, & in ea succumbat, quòd possit vti prima, & hoc idem quia esto quòd istæ gratiæ sint diuersæ, & ad eundem effectum tendentes, non sunt tamen contrariæ, ideo vna acceptata ab alia non excluditur, si (vt diximus) in vna succumbat. l. Aurelius. §. fina. ff. de libe. l. l. habebat. ff. de insti. Rota decisione quadragesima nona, nota quòd vbi quis &c. in antiq. & decisione. 180. nota quòd vbi aliquis & cetera, eodem lib.

Quinquagesimo nono quòd si decreta sit remissio, & bullata, auditor non possit etiam de partium consensu procedere, sine noua commissione, ex quo Papa alij committendo & manum taliter apponendo, eidem Auditori iurisdictionem auferre videtur capitulo vt nostrum, & ibi Innocen. de appellatio. capitulo cum M. de constitu. Bellame. decisione. 388. decreta. Rota decisione septuagesima sexta postquam, in nouis.

Sexagesimo, quòd si quis obtineat capellam & ecclesiam impetret non obstante capella, quam dicat de suis bonis fundatam, hoc ipsum probare non teneatur, vel eius iuramentum credatur, iuxta tex. in. l. thesaurus. ff. ad exhiben. Bellame. decisio. 416. si obtinens.

TERTIA ET VLTIMA
P A R S.

EXAGESIMO primo, quòd declinatoriæ fori post terminum ad dicendum contra commissionem oppositæ non admittantur ad probandum, nisi excipiens velit iurare, secundum formam capitul. pastoralis, de excep. quia tunc secus, vt concludit Rota, decisione quinquagesima tertia exceptiones, in nouis, & decisione. 503. nota exceptiones &c. in antiq.

Sexagesimo secundo, quòd attentata lite pendente non reuocentur ad instantiam illius, de cuius non iure clare constat, vt in interdico vnde vi. & not. Innocen. in capitul. constitutus, de si. presbyte. & in capitulo significasti, de diuor. & præsertim si hæc reuocatio tendat ad restitutionem possessionis adeptæ lite pendente, & hoc idem ne detur viciosus ingressus notorie ius non habenti, & quia apparet ipsum velle committere peccatum mortale, deducendo suffius, vt per Rotam decisione quinquagesima quinta ad instantiam, in nouis. & decisione. 505. nota ad instantiam, in antiq.

Sexagesimo tertio, quòd vbi ad causam omnes quorum interest citati sunt, & vnus compareat, & dicat sua interesse, ante omnia istud summarie probetur, argu. in. l. tertia, in. §. sciendum. ff. ad exhi. aliàs non admittatur. c. veniens, de testi. & hoc idem ne sit in facultate vniuersiufque commissionem impedire, Rota decisione quinquagesima tertia nota quòd vbi &c. in antiq.

Sexagesimo quarto, quòd vbi est super grauamine appellatum, Auditor ad quem est appellatum possit recipere testes asfuturos, etiam grauamine non cognito, forte propter periculum, quod est in absentia testium, & sic ne probatio pereat, argu. in. l. ordinata. C. de libe. cau. Rota decisione quinquagesima nona nota quòd vbi est appellatum &c. in antiq.

Sexagesimo quinto, si petatur quòd causa commissa vni Auditori, committatur alteri, & signetur alteri, audiat tali &c. vt censeatur à primo Auditore causa aduocata, etiam sine expressa reuocatione, quoniam satis constat de mente committentis, & est simile in capitulo cæterum, de rescrip. & in capitulo audita, de restitu. spoliato. Rota decisione sexagesima septima si petatur, in nouis. & decisione 513. nota si petatur, in antiq.

Sexagesimo sexto, si plura capitula in commissione narrentur, quorum aliqua sint falsa, aliqua vero vera, quòd si ex veris possit sequi effectus conclusionis, commissio valeat, vt not. in capitulo ex parte, & in capitulo inter cæteras, & in capitulo olim, de rescrip. Rota decisione sexagesima octaua licet, in nouis, & decisio. 515. nota quòd licet in antiq. pro quo facit etiam regula vtile per inutile, de regul. iur. in sexto. Milis in simili, in §. gratia. versicu. 110. granu potest &c. & in rescripto, in §. rescriptum. versicu. 2. rescriptum habetur. &c.

Sexagesimo septimo, quòd si iudex det acta pro Apostolis reuerentialibus, quamuis non proferatur verbum deferimus, satis tamen deferre videatur, & iurisdictionem à se abdicare, ac in superiorem transfundere, in tantum vt in eadem causa procedere non possit, etiam de communi partium consensu, aliàs processus sit nullus, nisi per superiorem sibi causa remittatur. c. cum appellationibus friuolis, de appellationi. in. 6. argumen. in. c. quam periculosum. 7. q. prima Rota deci. 70. si iudex, in nouis.

Sexagesimo octauo, quòd postea quàm litera remissionis est bullata, licet articuli non includantur, & ad partes transmittantur, auditor non procedat ulterius, sine noua commissione, etiam si partes velint remissioni renunciare. & ratio est, propter manum Pontificis, quæ efficit (quòd alibi etiam dictum fuit supra quinquagesimo nono casu, vbi de articulis mentio nulla) vt inferior se de negotio amplius intrmittere non possit, capitulo vt nostrum, de appellationi. c. si eo tempore. c. quamuis, de electio. in. 6. Rota deci. 76. postquam, in nouis.

Sexagesimo nono, quòd ad auditorem sacri palatii, si in testem adducatur, tanquam ad egregiam personam mittatur, iux-

talet

ta tex. in. l. ad egregias personas. ff. de iureiurando, tradit Rota decisio. nonagesima prima ad auditorem, in nouis. Milis in §. Iudex, numero decimo Iudex auditor. Quibus adde, cum sit priuilegium dignitati concessum, quòd eidem renunciari non potest, vt per Roman. singula. 169. tu audiisti.

Septuagesimo, quòd si vnus ex duobus habentibus gratias aequales & eiusdem date, primo præsentet literas executori quàm alter, & faciat fieri processus, alteri præferatur in præbenda, & beneficio, postea vacante, propter huiusmodi diligentiam, ex quo omnis executor ad prouidendum est collator, vt nota. in capitulo pro illorum, de præben. & in capitulo duobus, de rescriptis in sexto, & in capitulo si cui, de præben. eodem libro Rota decis. 100. si vnus in nouis, & est argumen. vltra, in l. pupillus, in fine, ibi, si vigilauit, conditionem meam utique meliorem feci. ff. que in fraudem credi.

Septuagesimo primo, si ex tribus Iudicibus delegatis, datis infolidum, quis citatus sit per vnum, vt certo die compareat coram eo, vel collega, quòd non teneatur comparere coram eo, qui non citauit, & si processus coram eo factus sit, quòd utique sit nullus. c. cum plures, de offi. delega. in. 6. c. audita, de restitu. spolia. l. inter pares, de re iudi. Rota deci. 110. citatus in nouis.

Septuagesimo secundo, quòd vbi quis impetrat causam committi in curia, asserens Iustitiam non sperare in partibus, & iuret coram auditore, ei credatur, nec audiatur aduersa pars allegans commissionem surreptitiam, etiam si velit hoc ipsum probare. c. statutum de rescrip. c. vt circa, de electio. in sexto & Rota fufusus, decisio. 79. nota quòd vbi quis impetrat &c. in antiq.

Septuagesimo tertio, quòd post terminum preceptorium datum ad producendum omnia, instrumenta produci possint, clementi. sape, & ibi not. de verborum significatio. c. cum dilectus, de fide instrumentorum, Rota decisio. 147. nota quòd post terminum &c. in antiq. est verum (vt subiicit) quòd esset exclusus producens, quando expresse dictum fuisset, & bene capitulo coram, de restitutione in integrum.

Septuagesimo quarto, quòd si clericus fuit in possessione clericatus per aliqua tempora, sufficiat probare possessionem clericatus, quamuis alias per literas, vel testes, non probetur titulus, vt per Innocentiũ in capitulo super his, de accusa. & in capitulo innotuit, de eo qui sur. ordi. re. not. in capitulo licet, de senten. excommunicatio. in sexto & quamuis ibi aliqui contrarium tenuisse videantur, ab opinio. prima tamen, vt æquiore, non est recedendum, quæ consuevit semper seruari, maxime si diu fuerit in possessione clericatus, argumen. in l. Barbarius. ff. de offi. præto. l. tertia. ff. ad Macedonian. Rota decisio. 264. nota quòd talis est &c. in antiquis.

Septuagesimo quinto, quòd veniens quancumque ad curiam possit appellationem prosequi, per aduersarium suum in partibus interpositam, dum modo de ea constet, licet sibi intimata non fuerit, ex quo inuito etiam appellante, hoc idem facere potest, vt Pau. & Gen. in clementi. causam, de electio. Rota decisio. 493. nota voluerunt Domini &c. in antiquis.

Septuagesimo sexto, quòd seruetur opin. Ioan. Mona. in capitulo licet, de offi. Vica. quòd quamuis sua generali potestate officialis episcopi non possit punire crimina, & penam ordinariam imponere, possit tamen inquirere & cognoscere de eis de ex mero officio, ita vt si criminofum inuenierit ipsum ad episcopum remittat puniendum. c. ad hæc, de offi. Archidiaconi. & seruiunt ad not. in capitulo secundo, de consueto. in sexto Rota decisio. 508. nota quòd seruetur &c. in antiquis.

Septuagesimo septimo, quòd vnio etiam ex falsa causa facta, seruata tamen forma iuris, valeat, nullo modo autem si sine causa facta sit, vt not. in summa. duodecima questione secunda, & in c. qui sine exceptione, & in c. dudum, de rebus eccle. non alienan. & facit in argumen. quod habetur in l. secunda in §. circa. ff. de excep. do. Rota deci. 511. nota q vnio &c. in antiq.

Septuagesimo octauo, quòd non admittatur exceptio excommunicationis contra impetrantem, quando allegatur generalis excommunicatio, quia lata per processus generales ab homine, sed si à lege secus, exemplificando in capitulo si quis

quis suadente, decima septima questione quarta, & fufius vt exemplificat & declarat Rota decisio. 519. nota quòd nõ admittitur &c. in antiq.

Septuagesimo nono, quòd cum appellatur ad Papam à diffinitiuâ, delatio Iudicis cum termini præfixione, efficiat vt causa in curia tractari debeat, teneanturque partes mittere procuratores ad eam tractandam, nec sufficiat mittere ad impetrandum & contradicendum, ex quo est in curia, licet Specu. variauerit in §. qualiter versic. porrò, de appella. Rota decisio. 537. vtrum cum appellatur &c. in antiquis vbi testatur amplius, quòd ita palatium seruat.

Octuagesimo, quòd vbi committitur causa Monacho administrationem habenti, vel officium in ecclesia cathedrali, valeat commissio, maxime in literis gratiæ, licet de Monachatu mentio facta non fuerit. c. statutum, de præben. in sexto. l. quidam consulebant. ff. de re iudic. l. idem Vlpianus. ff. de excusatio. tuto. Rota decisio. 209. nota quòd vbi &c. in antiquis eaque est ratio, & vna quidem (vt subiicit) quia literæ per cancellariam transeunt, ita vt ex hoc commissio approbari videatur.

Octuagesimo primo, quòd Vicarius Episcopi habens potestatem recipiendi resignationem beneficiorum ex causa permutationis, beneficia resignata conferre non possit, & hoc ideo, quia in collatione beneficiorum requiritur speciale mandatum. c. fi. de offi. vi. in. 6. Rota decisio. 443. nota quòd Vicarius &c. in antiq.

Octuagesimo secundo, quòd constitutio procuratoris a capitulo facta non valeat, nisi personæ de capitulo sint nominate, & specificè in procuratorio. c. final. cum ibi not. de procurato. Rota decisio. 132. nota quòd non valet &c. in antiquis est verum (vt ibi subiicitur) quòd secus esset, si sigillum capituli esset in eo appositum.

Octuagesimo tertio, quòd vbi non stetit per impetrantem, quo minus gratia sua purificaretur, sed per executores vel episcopum, tenet Rota quòd non impetretur impetranti, decisio. 164. nota quòd vbi &c. in antiquis & facit quod habetur in l. iure ciuili. ff. de condic. & demon.

Octuagesimo quarto quòd remissio ad partes litigantium nõ concedatur cuilibet ex ipsis, nisi semel, secundum Ioannem Mona.

- Mona. in capitulo cupientes, de electio. & Hostien. in capitulo fina. de hære. qui tamen hoc non dicit, testatur nihilominus Rota, quòd audientia ita seruat, decisio. 590. nota per remissio &c. in antiq.
- Octuagesimo quinto, quòd iudex appellationis, super defensione pronunciare non possit, si pars appellata petat, nisi specialem habeat commissionem, quòd tamen confundi videtur per tex. in. c. cordi, & in. c. concertationi. de appella. in. 6. not. in. c. cum sit Romana, eo. titu. & verum est de iure, non de stylo sacri palatij, vt adhuc testatur Rota, decisio. 599. licet iudex &c. in antiq.
- Octuagesimo sexto, quòd impeditus appellationem profequi infra annum, & sic primum fatale, iuxta. c. cum sit Romana, de appellatio. habeat secundum, & si in secundo pariter impeditus sit, non habeat aliud tempus, nisi id quo impeditus fuit infra secundum, secundum Innocen. in. c. ex ratione, de appellatio. Rota decisio. 603. dic quòd si aliquis &c. in antiq.
- Octuagesimo septimo, quòd si auditor pronunciet appella. defertam, sententiamque in rem iudicatam transuissit, & imponat silentium illi, contra quem est lata, ipsum in expensis condemnando, pronuociatio valeat, si termini sacri palatij fuerint seruati, aliàs executionem non habeat. c. cum dilectus, de do. & contuma. Rota deci. 609. nota licet Dominus &c. in antiq.
- Octuagesimo octauo, quòd si aliquis sibi met præfixit terminum ad appellationem prosequendam, vel à Iudice à quo præfixus sit, prout de iure fieri potest. c. sepe personas. c. sepe contingit, de appellatio. possit ipsum præuenire, impetrando Auditorem in curia, non si velit impetrare extra curia, Rota deci. 616. si aliquis &c. in antiq.
- Octuagesimo nono, quòd si monachus admittatur ad accusationem vel inquisitionem sui Abbatis sibi necessaria expensæ sumministrantur de rebus monasterij, donec sine debito terminetur. c. ex parte, & ibi per Innocen. de accusatio. Rota decisio. 619. Si monachus &c. in antiq.
- Nonagesimo, quòd sumptum de instrumento originali, communiter non faciat fidem, vt est etiam de iure, capitulo primo & secundo, de fide instrumen. athen. si quis in aliquo.

- C. de edendo, Rota decisio. 637. dic quòd sumptum &c. in antiq.
- Nonagesimo primo, quòd non credatur assertioni Cardinalis, nisi circa iurisdictionem eius non autem quo ad alia, de quo in capitulo nobilissimus, nonagesima septima distinctio. Rota decisio. 714. nota quòd non creditur &c. in antiq.
- Milis in. §. Cardinalis, versiculo primo ego alibi multa.
- Nonagesimo secundo, quòd si Papa alicui gratiam faciat de aliquo beneficio, iuxta formam dignam arbitramur. Episcopus, vel ille, cui examinatio committitur, vices suas alteri committere possit, dato quòd in commissione sunt, verba, tuam conscientiam oneramus, tradit Ioan. And. in. c. super, de offi. delega. in. 6. Rota decisio. 752. si Papa &c. in antiq.
- Nonagesimo tertio, quòd si aliquis emat rem, quam credat liberam, & sit emphyteotica, non incidat, in commissum, licet statuto tempore censum non soluerit, & est de iure licet Rota ita etiam seruet, vt in regu. iuris, vbi Ioan. mona. & Gen. de regu. iur. in. 6. Rota decisio. 759. dic quòd si aliquis &c. in antiq.
- Nonagesimo quarto, quòd si aliqua causa perueniat ad sedem apostolicam per appellationem eiusdem articulus omitteri possit de consensu. c. cordi, de appellatio. in sexto Innocen. in. c. vt debitus, eodem titulo Rota decisio. 798. sciendum &c. in antiq.
- Nonagesimo quinto, quòd auditor sacri palatij, in causa spiritali vel prophana ferat sententiam, seruato termino ad producendum omnia, quoniam aliàs sententia foret nulla, & notandum est, vt dicit Rota decisio. 806. sciendum &c. in antiq. quòd est terminus valde substantialis.
- Nonagesimo sexto, quòd si in aliqua causa agatur principaliter de nullitate, seruari debent terminis sacri palatij, non si incidenter capitulo cum ad sedem, de restitutio. spoliato. Rota decisio. 821. sciendum est &c. in antiq.
- Nonagesimo septimo, si aliquis appellat in aliqua causa spiritali, faciat intimationem, iuxta clementi. causam, de electio. aliàs non deuoluet causam ad sedem Apostolicam, vt dicit Rota, decisio. 786. sciendum est &c. in antiq.

Nonagesimo octauo, quod auditor camerę Apostolicę, non habeat potestatem nisi in curiales, existentes Romę, aliis non, nisi Papa sibi hoc ipsum concedat, & ita feruari inquit Rota, decisio. 728. nota quod auditor & c. in antiq.

Nonagesimo nono, quod ex pluribus causis expressis in appellatione, non ponatur nisi vna in rescripto, vt nota in clementi. appellanti, de appellatione. Cui casui, quia breuis est, illum etiam adiungo, quod de stylo curię non solent causę quoque matrimoniales committi alijs, quàm ipsi, vt no. in. c. primo in fi. de consanguinita. & affinita. Ioan. And. in capitulo statutum, in. §. cum vero, de rescriptis in sexto Abb. in capitulo si pro debilitate, columna prima, de offi. delega.

Centesimo & vltimo, quod si aliquis actor det in causa contra reum articulos, bene formentur in materia & forma, & admittantur, licet reus non habeat ius in beneficio quod possidet, ex quo suo loco & tempore dare poterit obiectiones contra dictum agentem, notat Compostella. in. c. mandatum, de rescrip. Rota deci. 736. nota quod si aliquis & c. in antiquis. Plures alios casus enumerare potuissemus, sed vt prolixitati occurramus, haud ignorantes, quo breuiores sumus, eod lectoibus esse gratiores, centuriam præterire nolimus, qua via cæteris ostensa sit inueniendi quę vsque modo non sine multo labore inuenimus nos. Faxit Deus optimus maximus, hæc qualiacunque sint, eisdem nõ displiceant, vt admotis nobis calcaribus, veluti stimulis quibusdam, vrgeamur, & alia, his longe præstantiora, edere post hac minime dubitemus.

Laus Deo. M D L I I I.
Decemb. j. Paduæ.

Errores sic corrigito, priusquam legas, & scias. f. folium. l. vero lineæ significare, quodq; mancipis multis in locis. p. pro i. duplicatas literas, aliaq; multa aliis candidi lectoris iudicio relinquenda, in aduerteter posuerunt.

IN suprascriptione Epistole ad Cosmum Flo. Principem. l. 5. mecenati verbum superfluum est. f. 4. l. 15. l. superfluit f. 6. l. 10. inquirrenda lege inquirenda, f. 7. l. 17. quid quod. f. 10. l. 7. sed in maioribus sed maioribus f. 14. l. 32. conse. confes. f. 18. l. 6. excusat excuset. f. 28. l. antepe. quod sit quod sic, f. 31. l. 21. tamque tanquã, f. 35. l. 9. inconstantie inconstantia, f. 36. l. 10. antiquus antiquis. f. 38. l. 35. policiana plociana, f. 39. l. 23. est verum et est verum. f. 41. l. 3. damnator dānator. l. 9. de posthu. de posthu. f. 42. l. 17. ex diabolo diabolo, f. 45. l. 4. affertur gladum, f. 47. l. 28. vulgare vulgatur, l. 33. peritu. peri. tu. f. 48. l. 10. pro bei probent, f. 50. l. 27. mini. mili. f. 63. l. 14. emeret emerat, f. 67. l. 30. in signatèr signatèr, f. 72. l. 13. respectat spectat, f. 19. l. antepe. emptor quod cmptor, f. 80. l. 5. absoluit soluit, f. 81. l. 7. esse etiam, f. 85. l. 20. Raynitius Raynitius, f. 86. l. 19. integrinaliter integraliter, f. 87. l. 2. quod quid, f. 91. l. 12. Tolotani Toletani, f. 99. l. 1. a. verisimile a verisimili. l. 25. cautiũ. cautiũ. l. 27. imbecilior imbecillior. l. 31. veteri verorum, f. 100. l. 3. Guil. Gril. l. 32. cohonestat at as cohonestatas, f. 101. l. 29. pr. esci bere prescribere, f. 104. l. 16. foro foro, f. 109. l. 6. videre videtur, f. 112. l. 30. oporteat oportet. l. 35. elapsur elapsus, f. 114. l. 32. rub. i rub. f. 115. l. 30. arbitrio arbitro, f. 117. l. 37. restrictam restrictã, f. 121. l. 24. esse esse. l. 27. fi. si. f. 122. l. 13. fatis satis, f. 123. l. 30. 6. 7. & successiue numerus corrigendus est vsque ad 13. inclusiue, f. 124. l. 3. in questio in questione f. 125. l. 16. noua noua. l. 25. ieiunius ieiunys, f. 126. l. 11. ne lis nec lis. f. 127. l. 8. omnis omnis, f. 128. l. 33. nu. nu. f. 130. l. 4. om. op. f. 134. l. 12. si quid si quod, f. 135. l. 21. peculantium petulantũ, f. 137. l. 3. supra supra. l. 9. slias, alias, f. 138. l. 5. dicit dicitur. l. 37. salust. Salust. f. 139. l. 34. fi. si. f. 140. l. 8. forme forma det dat, f. 141. l. 4. i glo. glo. l. 12. scã. scã decisio. f. 143. l. 34. allegari allegari, f. 145. l. 17. tollerabile tolerabile, f. 148. l. 15. fundius fundus, l. antepe. C. ff. f. 149. l. 27. Belien. Bellen. f. 151. l. 24. censetur censentur, f. 152. l. 6. maior, maiori, f. 153. l. pe. omisso. omisso. f. 155. l. 34. duccere ducere, f. 156. l. 16. praxisque Praxiquã, f. 156. l. 26. propotiobus de proportiobibus, f. 157. l. 6. al. ab. l. 12. aliqua superfluit, l. 25. sue. sue. f. 158. l. 24. aliquid aliquod, l. 27. aliquid aliquod, l. 28. faciat facit, f. 159. l. 17. anchaie Achaie, f. 162. l. antepe. quid quod, f. 163. l. 28. probatam

